

ಜಾನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ

ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ

ಸಂಪಾದಕ

ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ

ದಾಮಿನಿ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಮಾಲೆಯ ಮಾಜೀಶ್ವರ (ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿ) : ಜಾನಪದ ಮಾಹಾಕಾವ್ಯ
 ಸಂ. ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರಕಾಶಕರು : ದಾಮಿನಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಂ. 201,
 7ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ. ಬಡಾವಣೆ, ವಿಜಯನಗರ ಪೂರ್ವ,
 ಬೆಂಗಳೂರು-೪೦. ☎ : 3380442

ಪುಟಗಳು : 396

PLACED IN THE SHELF

Date

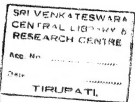
© ಬಿ.ಎಂ. ಮನೋಹರ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೦೧

ಪ್ರತಿಗಳು : 1000

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೩೦೦/-

ಈ 300/- ನಿಂದ ಈ ಲಿಬ್ರರಿಯ
 ರಕ್ಷಾವತ್ರಿ ವಿಸ್ತಾಸ : ಶ್ರೀ ಮೋನಪ್ಪ

ತಿರುಪತಿ ತಿರುಮಲೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಹಾಯ ಧನದಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕ
 ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಭಾಯಾಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ :

ವರ್ಷದ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೪೦. ☎ : 3402575

ಮುದ್ರಣ :

ಶ್ರೀ ದೇವಬೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
 ನಂ. ೧೮೬/ಬಿ, ೫೬ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ೪ನೇ ಬ್ಲಾಕ್,
 ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೧೦.
 ☎ : 3357955.

೧. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

“ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ” ಒಬ್ಬ ದೇವನ ಬಗೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಶರಣನ ಬಗೆಗೆ, ಮಾನವರಿಂದ ದೇವ ಮಾನವನಾದ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬಗೆಗೆ ರೂಪಿತವಾದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಜನಪದರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿ, ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ, ಆಶಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ರೋಚಕವಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆಗೈದ ಜಾನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಇದು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು, ಹೊಸತನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಾನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಜನಪದರು ತಾವು ಕೇಳಿದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆಶಯ, ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಆತನ ಕಥೆಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಆತನನ್ನು ಮಾನವತ್ವದಿಂದ ದೇವಮಾನವನಾಗುವವರೆಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಮಹಾಕವಿಗಳ ಅರಿವಾಗದಂತೆ ಅಲಂಕಾರ, ರಸಗಳು ಬೆರೆತು ಛಂದೋಗಂಧಿ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೆಡೆ ಕ್ರಿಸದಿಗಳು, ಚಂಪು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಜನಪದರು ಈ ಆಲಿಖಿತ ಮಹಾಕಾವ್ಯವು ವಾಗ್ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯೇ ಸರಿ. ಇದು ವಿಶೇಷತಃ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿಡ ಕಾವ್ಯಗಳ ಸಂಗಮವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿದಾದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ.

ಡಾ. ಕೆ. ಕೇಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ “ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ” ಕಾವ್ಯದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಡಾ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರು, “ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಕಷ್ಟದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಛಂದೋಗಂಧಿ ಆಧಾರ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ದೈವ ಪುರುಷರು ಇವತ್ತಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಸ್ತುವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಡು ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಹತ್ತಾರು ಜನಮಳೆಗಳು ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ದೈವಗಳು ಮತ್ತು ಆ ದೈವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕಥನಗಳು ನೂಲಾರು. ಈ ಕಥನಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತವೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಟ್ಟ ಜನರಿಗೆ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಒಂದು ಪರಂಪರೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಆ ಪರಂಪರೆಯೇ ಒಂದು ನಾಡಿನ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

‘ಇದು ಫಿನ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಮೌಖಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದು’ ಎಂಬುದು ಹಾ.ಮಾ. ನಾಯಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. “ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸಮಕಾಲಿಕವಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯ ಹರಹುಗಳು ಈಗಲೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ. ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶ ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕ ಮಹಾಪುರುಷನಾಗಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಸಹ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾದಪ್ಪ ಮಾದೇಶ್ವರನಾಗಿ ಮಹಾಪುರುಷನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಓರ್ವ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿಂಡಿಸಿ ಓದ್ದಾರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೋರಿಸಿ ಮಧು-ಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವೊಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಡಾ. ಕೆ. ಕೇಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು.

ಡಾ. ಕೆ. ಕೇಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿ.ಪಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾ-

“ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಎಂದರೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲೇ ಯೋಚಿಸಿದ ಇದರಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಶಿಷ್ಟ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಏಕಮುಖ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಲಯದ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವಾದ ಮೌಖಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತರು ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮೌಖಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳೆನಿಸಿದ ಕಲೇವಾಲ, ಗಿಲ್ಲಮಿಷ್ ಮತ್ತು ಬೋವೊಲ್ಫ್‌ಗಳಂಥ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಟ ಕಾವ್ಯ ಹೌದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿದರು. ಸಿ.ಎಂ. ಬೋವೊನಂಥ ವಿದ್ವಾಂಸ ಈ ಮೌಖಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ, “ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಚಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೇ (oral Epic) ಶುದ್ಧವಾದ, ಸಹಜ, ನೇರ, ನಿರರ್ಗಳ, ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ಕಲುಷಿತವಾಗದ ಕವಿವಾಣಿ” ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೆಂಬ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಸಮ್ಮೆ ಬುಡಕ್ಕುಸನರು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸ್ಥಾಪಿತ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವು ವಿರುದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು

ಮಾನ್ಯಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರ ಬಲ್ಲವನು ಮಾತ್ರ ರಚಿಸಬಲ್ಲ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅಷ್ಟಾದರೂ ಮರ್ಣಜದ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ, ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ಬೈರಾಗಿ, ಅಲೆಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ ನಿಲ್ಲುವ ತವಕ ಮೊಂದಿರುವವರು, ಮಾದೇಶ್ವರ, ಜುಂಜಪ್ಪ, ಮೈಲಾರಕಂಠವರು, ಮಂಟೇಸ್ಸಾಮಿಯಂಥವರು, ಮಾದೇಶ್ವರಕಂಠವರು ಕೆಳವರ್ಗದವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ, ಪ್ರತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದರ ನಿರ್ಮಾಣ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಬೇಡರು, ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಗೋಲಿಗರೆಂಬ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸೇವಕರು. ಅವರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ದುಡಿದವನು ಮಾದೇಶ್ವರ.

ಪಿ.ಪಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯನವರು “ಒಬ್ಬನೇ ಗಾಯಕನಿಂದ ಹಾಡಿಸಿ ಹಲವು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದಿಸುವವರ ಮುಂದೆ ಆದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು “ನಾನು ಅನೇಕ ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಹಾಗೂ ನಾನು ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ಅಂದಿಗೂ ಇಂದಿಗೂ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆ, ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹಾಲುಬಯದು. ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇದಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಇತ್ತರು. ಇದು ಈಗ ಪಾವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿರುವುದನ್ನು ಹಾಲುಬಯದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಔನ್ನತ್ಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಆನಿರ್ಭಾವಿಸುವ ಕೃತಿ ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕೃತಿ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿದೆ ಸಮಷ್ಟಿ ಕೃತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು.

ಹಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆದರಲ್ಲೂ ಮಧುನಿಷ್ಠ ಕಥನ ಗೀತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಉಗಮ ಸ್ಥಳ. ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು Tribal, National, Literary, Folk Epic ಗಳೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. Heroic Epic

(ಮೀರಣವ್ಯ) ಏಕವಿಶ್ವತವಾದ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು Epic Art ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದಾಗ ಈ ಕಾವ್ಯಗಳು ಮೇರು ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಘಟನೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ, ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದು Accretion Epic ಆಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಜನಾಂಗದವರಿಂದ ಅನೇಕ ತಲೆಮಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಬೆಳೆದು ಬಂದುದರಿಂದ "Primitive Epic" ಎನ್ನುವುದುಂಟು. ಒಬ್ಬರ ಬಾಯಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ 'Oral Epic' ಎನ್ನಬಹುದು. ಇಡೀ ಜನಾಂಗದ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ರೀತಿ, ನೀತಿ, ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೆಂದೂ ಕರೆಯಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಹಲವರ ಹೃದಯಗಳ ಚಿತ್ರಪ್ರದನದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ರಾ. ಗೌ. ಅವರು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು "ಲಾವಣ್ಯಗಳ ಸರಣಿ" (Ballad Epic) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಹೀಗೆ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. "ಇವರು ಹಾಡುವ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಪದಗುಚ್ಛಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪುನರಾವರ್ತನೆ, ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಶಬ್ದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದೇ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕಾಲಾವಕಾಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹಾಡಿದರೂ ಅಂತ್ಯದ ಭಾವನೆ ಸ್ಥಿರವಿರುತ್ತದೆ. ಕಲಾವಿದ, ಜನರ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಡಿದ್ದ ಪ್ರದರ್ಶನವಿಲ್ಲ, ಶೈಲಿ, ಮಾರ್ಗನೆಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಬೆಳೆವ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಜಾನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಒಬ್ಬನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿನದ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಸಮಷ್ಟಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ. ಇದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತದೆ. ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳು ಜೀವನಾನುಭವಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ಐತಿಹ್ಯ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ." ಎಂಬುದು ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ ಬಿ. ಗುಮ್ಮೆರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಇಡೀ ಜನಾಂಗದ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸೃಷ್ಟಿ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾವ್ಯ, ಜನತಾ ಕಾವ್ಯ.

ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ:

೧೭ನೆಯಿಂದ ೧೯೯೯ರವರೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಾವ್ಯ, ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಂಪುಟಗಳು, ಸುಪ್ರಭಾತಗಳು, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕಗಳು, ಜನಪದ

ಪದ್ಯ ಹಾಗೂ ಗದ್ಯ ಕೃತಿಗಳು, ಮಹಿಳೆಗಳು, ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ತಾಮ್ರಶಾಸನ, ಶಿಲಾ ಶಾಸನಗಳು - ಇವು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ.

ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು : ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿಗುವ ಶಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ ೧೭೫೦ರಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲೇಗಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಮಿಣ್ಣು ಗ್ರಾಮದ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಕವಿಯ "ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ". ಇದು ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯವು ಮೂರು ಸಂಧಿಗಳು ಮುನ್ನೂರರವತ್ತು ಪದ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಾರ್ಗನೆ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗವಾದುದು ಹಾಗೂ ಜಾತ್ರೆಯ ಮಾರ್ಗನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಮಾರ್ಗನೆಗೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

೧೮೩೬ರಲ್ಲಿದ್ದ ಜೈನ ಕವಿ ದೇವಚಂದ್ರನ ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಪುರಾಣ, ಚರಿತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ವಿವರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಕವಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವು ಕಲ್ಪನೆಗಳೂ ಬರೆತಿವೆ. ಜೈನ ಗ್ರಂಥದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನೆ.

"ನಿರಂಜನ ವಂಶ ರತ್ನಾಕರ" ೧೯೩೨ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಫುಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣದಿಂದ ಕವಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಕವಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಕುಂಟೂರಿನ ಸಿ. ಸಂಗಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ "ಶ್ರೀ ಸುತೋರು ಸಿಂಹಾಸನದ ಗುರುಪರಂಪರೆ" ಭಾಮಿನಿ ಚಪ್ಪಿಯಿಯ ಸಾವಿರ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕೃತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ೨೧ ರಿಂದ ೫೬ನೇ ಪದ್ಯದವರೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಅತನ ಬಾಲ್ಯ ಸುತೋರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಹೇಗಾಯಿತು ಎಂಬುದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದವನನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದು, ರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಪವಾಡಮೆಗರುವುದು, ದೇವೆಗಳನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಂತವಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ತಮಿಳರು ಉಡುಕುವಾದ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸ್ತೋತ್ರ ಹಾಡಿವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಸಿಗುವುದು ಅತ್ಯಲ್ಪ.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ತಾವು, ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ.

ತಾವು ಮತ್ತು ಶಿಲಾ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವ ವಿಷಯಗಳು ಉಪಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಹರದನಹಳ್ಳಿ, ಹೈದರಾಲಿಯ ತಾವು, ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ೧೭ನೇ ಶತಮಾನದ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಹೈದರಾಲಿ ಶಾಸನ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೭೬ರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಮಾಹಿತಿಗಳೂ ಅಲ್ಪ.

ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯ

ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮೈಸೂರು, ತುಮಕೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಬೆಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಕಂಸಾಲೆ ಕಲಾವಿದರು, ನಾಟಕಕಾರರು, ಲೇಖಕರು, ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುವ ಕೆಲವು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅಗೆ ಅವ ಕ್ಷೇತ್ರಾನುಭವ ಅಪಾರ.

ಕಂಸಾಲೆ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಅವರಿಂದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸುತ್ತೂರು, ಕುಂತೂರು, ಮುಡುಕುಕೋರೆ, ಸರಗೂರು, ಸಿಂಗನವಲ್ಲೂರು, ಕಾಮಗರೆ, ರಾಮಾಪುರ, ಗೋಪಿಶೆಟ್ಟಿಪಾಳ್ಯ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ, ವಡೆಯರಪಾಳ್ಯ, ನರಸೀಪುರ, ಕನಕಪುರ, ಉಪ್ಪಾರದೊಡ್ಡಿ, ಮಳವಳ್ಳಿ, ಕಿರುಗಾವಲು, ಮೈಸೂರು, ಮಧುವನ ಹಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು. ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಹಾಡಿಸಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಳಗಳು, ವೃತ್ತಿಗಳು, ಕಲಾವಿದರುಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕಚಕ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಕಂಸಾಲೆ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೇಗಾದ ಅಮಿಶದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಪೂರ್ತಿವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣದಾಸೆಗೆ ಕೆಲವರು ಕಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೂ ಉಂಟು. ತಾಳ್ಮೆ, ಸಂಯಮ, ಶ್ರಮ, ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾಡಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಎಂಬ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಂದ

ಹಾಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟಾಗ ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಹಣಕ್ಕೆ ಅಸಹಿಷ್ಣುತ್ವದ್ದು ಉಂಟು. ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೇ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಜನರು ಹಾಡಿಸದೆ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಹಾಡದಿದ್ದರೂ ಉಂಟು. "ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷವೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು, ವ್ಯಾಪಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ, ಊರಿನ ಪ್ರಮುಖರು, ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಪರೆಯರ ಪಾಳ್ಯದ ಹತ್ತಿರದ ಉಮ್ಮತ್ತೂರಿನ ಕಲಾವಿದರಾದ ಚಿಕ್ಕ ಬಸವಶೆಟ್ಟಿ ಎಂಬವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗ, ಬೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರ ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಲು, ಅವರು ರಾತ್ರಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಮಳವಳ್ಳಿಯ ಕಂಸಾಳಿ ಮಹಾದೇವಪ್ಪನವರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಎಂದಾಗ "ನೀವು ನಮ್ಮ ಕಥೆ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರ್ದಿರಿ, ಹಾರ್ದಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ನೀವು ಹಾಗೆದ ಹಾಕಿದರೆ ಬಂದು ಹಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೈಕೊಟ್ಟರು.

ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಕಲಾವಿದರೊಬ್ಬರು ಕಥೆ ಹಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಮಹಾದೇವಪ್ಪ ಅವರು ಹೊಗಳಬೇಡ ಎಂದು ಮುಂದಿರು.

ಮಧುವನಹಳ್ಳಿಯ ಮಾದಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಹಾಡಿದರು. ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲೊಮ್ಮೆ, ಬೀಡಿ ಸೇದಲೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದರು. ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ "ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಡುವುದೇ ಕಡಿಮೆ. ರೇಡಿಯೋಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾಡಬೇಕಾಯಿತು" ಎಂದು ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಮಳವಳ್ಳಿ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದ ಕಿರುಗಾವಲು ಮಾಯಮ್ಮ ಅವರನ್ನು "ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೀರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು

“ಊರಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಹಾದೋಣ” ಎಂದರು ಸಂತಸದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕುಗ್ಗಿದವನು ಬಂದರು ಇಂಥ ತಾರಾಯಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹಾಕಲು ಅವರಿಂದ ಮಾರೋಲೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ಊರಿಗೇ ಹೋಗಿಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರನ್ನು “ಈ ಹೊತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿರದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೀರಾ?” ಎಂದಾಗ ಅವರು, “ಸೊಲ್ಪಿನವರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆತಂದೇಕು, ಅವಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವೇಕೆಲ್ಲಾ” ಎಂದು ರಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ‘ಲಗಲಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಊರಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಸೊಲ್ಪಿನವರನ್ನು ಕರೆತಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದಬೇರೆಗೆ ಆ ಊರ ಪಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರ ತಾಯಿ ಒಂದು “ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ.....” ಎಂದು ಹಿಡಿದು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಆಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಆ ಊರಿನವರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಕಥೆ ಆರಂಭಿಸಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹರಿಯುವವರೆಗೂ ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಕನಕಪುರ ಪಾಲ್ಗೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಸುಳಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಧ್ವನಿ ಮಂದ್ರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ದೇಗುಲಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೊಬ್ಬರು “ಮಳೆಗಾಳಿನ ಮರಿ ಎಸ್, ಮಾಡುತ್ತಿ ಎಂಟುವವರನ್ನು ಕರೆದುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು. ಅವರು ಬರಲು ಒಬ್ಬರೇ ಇರಲು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಒಂದು ಹೇಳಿದರು. “ಆ ಊರಿನ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಶಿವಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಸೈಕಲಿನಲ್ಲೇ ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಮರಿ ಎಸ್, ಮಾಡುತ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಫಲಹಾರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ, ಹಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು “ಪತ್ರಿ (ಛಂಗಮೊವು) ಕೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣಕೊಡಿ” ಎಂದು ಹಣ ಪಡೆದು ಪತ್ರೆಯ ದಮ್ಮಳದು “ಈಗ ನನಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಬಂದಿದೆ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಹಾಡಿಕೊಡಲಿದರು. ಈ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯವು ದೇಗುಲಮಠದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಆಗಾಗ ಛಂಗಿ ಸೊಕ್ಕಿನ ಹೊಗೆ ಸೇರುತ್ತಾ ಗತ್ತಿನಿಂದ ಅವರು ಹಾಡಿದರು. ಕನಕಪುರದ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ ಅವರನ್ನು ಸೊಲ್ಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರೇ ಸ್ವಂತ ಮಾಡುತ್ತಿರದ ಎರಡು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ಅಬ್ಬಣ್ಣದಿನ ಪುಟ್ಟಮಾಡುತ್ತಿ ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾವನವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಪುಟ್ಟಮಾಡುತ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದಿದ್ದರೂ

ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೆ ಕಛೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಅಂದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ನೀತು ಹೋದುದರಿಂದ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದವರ ವರಕೋಶು ಮಾದರನ್ನು ಮತ್ತು ಹುಣಸೂರಿನ ಸಿ. ಮಾದರನ್ನು ಅವರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆರಳೇಮೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಛೇಲಿ ಮಾಡಿ ಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಅವರು "ಆಗಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯವರೇ" ಎಂದು ಹತ್ತಾರು ದಿನಗಳು ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಇವರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಎಂದೆಂದೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉಪ್ಪಾರದೊಡ್ಡಿಯ ಪೂಜಾರಿ ಸಿದ್ದರೆಟ್ಟರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಉಪ್ಪಾರದೊಡ್ಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಾಡಿದರು. ಮೊದಲು ಹಾಡಿದ ಪೂಜಾರಿ ಸಿದ್ದರೆಟ್ಟಿಯವರಿಗೆ. ಎಂಬತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಕಛೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಜೊತೆಯಿಂದ ಮರೆವು, ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಅರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರ ನಿಷ್ಕರಾದ ಏವತ್ತು ವರ್ಷದ ಈರಯ್ಯ ಅವರು ಸರಾಗವಾಗಿ ಕಛೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದರ ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಅನುಮಾನಗಳು ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಬಂದವು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಛೇಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಿಂದ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಜಾತ್ರೆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕಂಸಾಳಿಯವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ 'ನೀವು ಯಾವ ಊರು? ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಛೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೀರಿ? ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?' ಎಂದು ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ನೀವು ಒಂದು ಕಾಗದ ಹಾಕಿಸಿ ಬರಿಸಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ ಪರ ಮಾಡುವವರ ಅನ್ವರಾತಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಹಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದ್ರೆ ಕಾಣಕೆ ಬರೋದು ತಪ್ಪೋಗ್ಗದ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಜಾತ್ರೆಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಸಂಜಾದನೆ ಜೋರು. ಅದರಿಂದ ಅವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಇಪ್ಪವರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಲವರು ಕಂಸಾಳಿಯ ಗುಡ್ಡರು ಸಾಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಗುರು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೋತೃಪಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೊಬ್ಬರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ

“ಕೆಲವು ಕಂಠಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲ, ಕರೆಯುತ್ತೀರಾ?” ಎಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಎಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಕಲಾವಿದರು ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಆಯಿತು. ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ, ವೃದ್ಧಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು, “ಊರಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂಗೆ ಬಂದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿರಾಸೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರು.

ಸೋಲಿಗರ ಗುಡ್ಡ ವೀರಣ್ಣನವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗಮಲೆ, ತಪಾಲೆ, ಅಲಂಬಾಡಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ ರೋಮಾಂಚಕಾರಕ ಅನುಭವಗಳಾದವು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೊಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುದಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಬಿಲ್ಲುರಿ ಹಾವಿನ ದರ್ಶನವನ್ನಾಗಿ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಪುಳಕವಾಗಿ ರೋಮಗಳು ಸಿಡಿದುಕೊಂಡವು.

ಆ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು ಫುಟ್ಗೆ. ಇದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನೇ ಒಂದು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ತಂದು, ಮತ್ತೊಂದು ಲೋಟಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಹನ್ನೆರಡು ಹದಿಮೂರು ಕೀಲೋಮೀಟರ್ ಹತ್ತಿದವು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ನಾಗಮಲೆಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಗೋಪಿನಾಥಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಹೋದದ್ದಾಯಿತು. ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿನವರೊಬ್ಬರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು, ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಕುದಿಯುತ್ತಾ, ಸಿಗುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲಂಬಾಡಿ, ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ, ಅಲ್ಲಿ ತಿಳಿಲವಾಗಿದ್ದ ಕೋಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಗೋಪಿನಾಥದಲ್ಲಿ ಎಳನೀರು ಕುದಿದು, ವೀರಣ್ಣನವರು ಸಿವ್ವಪಡಿಸಿದ್ದ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ದೇವಾಲಯದ ಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪುಳೇಶ್ವರ ಪುಟ್ಟಮಾದ ಅವರ ಜೊತೆ ಕೆಲವು ಮೇಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದೊಡ್ಡ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪವೊಂದು ಸರಸರನೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಮಾದ ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೊದೆಸಲು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಲು “ಅದರಪ್ಪಕ್ಕೆ ಅದು ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ” ಎಂದು ತಪ್ಪೆದ್ದಾಯಿತು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು.

ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕನ್ನಡ-ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬ

ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸೇಲಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದಾಯಿತು. ಸಾಲುರು ಮಹದ ಮಹಾದೇವ. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮಿಳು ಹಾಡುಗಾರರು, ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಯುಗಾದಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರಂತೆ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂದು ಜಾತ್ರೆಯ ಮಾಳಕ್ಕೆ ಬದಲು 'ಉಡುಕು' ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮನರು ಮಾದಯ್ಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

"ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾರು? ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದಾಗ "ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಮಾಯವರ್" ಎಂಬವರು. ಅವರು ಕೊಳತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಾಗ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಅವರು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಶುಕ್ರವಾರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದಾಗ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶುಕ್ರವಾರವಿಡೀ ಸಾಲುರು ಮಹದತ್ತ ಮುಖ ಕೋರದೆ ಬಾರದಿದ್ದುದು ತುಂಬಾ ನಿರಾಸೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಭಲ ಬದಲಿಲ್ಲ. ಕೊಳತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಆದರಿಂದ ಕಥೆ ಹೇಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಹೋದದ್ದಾಯಿತು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಬ್ಬರು ಇದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಅವರು "ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯವರ್, ಮಾದಯ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಹಾಡು ಹಾಡುವವರೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದಾಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು. ಮಾಡಿದ್ದ ಇಷ್ಟತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣವನ್ನು, ತಮಿಳು ಬರುವವರ ಮುಂದೆ ಕೇಳಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಸ್ತೋತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥಾವರ್ತನೆ ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಬೆಳಕು ಬೆಲ್ಲವೆ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

'ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ' ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು, "ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ರಾತ್ರಿಗಳು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ" ಎಂಬ ಬರದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಆ ಕಲಾವಿದರುಗಳ ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಡನೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳೇ ಹೊತ್ತಿರುಗಿ ಬಂದವು. ಸೇಲಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕೇಳಲಾಗಿ, ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಿತು.

ಆದರೆ ಭರ್ಮಾಪುರಿಯ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಡುವ ಕೆಲವು ಭಕ್ತರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದವರೇ ತಮಿಳು ನಾಡಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಪದ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವರೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ ತಮಿಳಿನ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಯಿತು.

ಒಮ್ಮೆ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಕ್ಷೀಣಶಕ್ತದಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕಲಾವಿದರೊಬ್ಬರು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು "ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?" ಎನ್ನಲು "ಆಗಲೇ ವಾಡುತ್ತೇನೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೋದವರು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸಾಬೀತು ಮನೆದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಕಾಡು ಸಾಕಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಜಾತ್ರೆ ಮಂಗಳದಲ್ಲಿಯೂ ಬೋಧಿಸಿದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಳಗಳ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸುಮಾರು ಸಲಪತ್ತು ಘಂಟೆಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ, ಸಾವಿರ ಪುಟಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಥೆಯನ್ನು, ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡಾಯಿತು. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಧ್ಯ ಅವಧಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳೇ ಹಿಡಿದವು.

ಕೆಲವರು ದಿನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಏಳು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದರು ಹೇಳದೇ ಹೋದಾಗ ಮತ್ತೆ ಆ ಊರಿಗೇ ಹೋಗಿ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹಲವಾರು. ಕ್ಷೀಣಶಕ್ತ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಿರಿಯರಿಂದಲೂ, ಕಲಾವಿದರಿಂದಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹಾಗೂ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೀಣಶಕ್ತ ಬಗೆಗೆ ಕೆಲವು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ವಿಚಾರಗಳು ದೊರೆತವು.

ಕರ್ಣಾಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು. 'ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣ'ದ ಬಗೆಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೀಣಶಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನೂರಾರು ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ಆರು

ಕಂಸಾಳಿಯ ಗುಡ್ಡಗಳುಂಟಾದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ 'ಎಳು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಲವಾರು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು.

ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆ:

'ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ-ಒಂದು ಆಧ್ಯಯನ' ಎಂಬ ಮಹಾಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗ ಹಲವಾರು ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಕಂಸಾಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದ ಡಾ. ಜಿ.ಶಂ. ಪರವಾಶಿವಯ್ಯನವರು ವೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ದೊರೆಯುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ನಾನು ಅದು ಜನ ಕಲಾವಿದರುಗಳಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪರಕೋದು ಮಾದಯ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಿ. ಮಾದಯ್ಯ (೧), ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಳಗಾಳಿನ ಮರಿ ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ (೨), ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಆಲೋಡು ಪುಟ್ಟಪ್ಪಾದಯ್ಯ ಮತ್ತು ನಂಜಯ್ಯ (೩), ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಿರುಗಾವಲಿನ ಮಹಾದೇವ ಶೆಟ್ಟಿ (೪), ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಧುವನಹಳ್ಳಿಯ ಮಹದೇವ ಮತ್ತು ಮಹಾದೇವ ಶೆಟ್ಟಿಯಿಂದ (೫), ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉಪ್ಪಾರ ದೊಡ್ಡಿಯ ಪೂಜಾರಿ ಸಿದ್ಧಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಈರಯ್ಯನವರಿಂದ (೬) ಕೃಷ್ಣ ಗ್ರಾಮದ ಚಾಮಯ್ಯನಿಂದ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಪ್ರಸಂಗ (೭), ಎಳು ಕಂಸಾಳಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಎಳು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೊತೆಗೆ ಎರಡು ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಷ್ಕರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಶುದ್ಧ ಪಾಠ ಮಾಡಿದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಂಸಾಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ೧,೨,೩,೪,೫,೬,೭,೮,೯ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಹಳೆಯ ಪಾಠ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಕಾಲೀನರಾದುದರಿಂದ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಥೆ ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬೆರಸಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ಪಾಠವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲೇನಾದರೂ ಹೊಸಕಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ವಿವಿಧ ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೃತಿ ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಇದನ್ನು ಕಂಸಾಳಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ 'ಲ' ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಹೊಸದಾಯ್ದೊಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಡಾ. ಕೀಶವನ್ ಪುಂಡರ್ ಅವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕೃತಿ “ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ”. ಇದನ್ನು ಹಂಪಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಇದು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಇತ್ಯೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದು ಅಪರೂಪ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೆ.ಎಚ್ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘F’ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ.

ನಾನು ಹೊರತರುತ್ತಿರುವ “ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ” ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಹೊರುವುತ್ತಿದೆ. ಹೆದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಪ್ರಕಟವಾಗದೆ, ಹೀಗೆ ದಾಣೆ ಇದರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಭಾರ ಹೊತ್ತು ಹೊರತರುತ್ತಿರುವೆ. ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಆಗತ್ಯವಿದೆಯೇ? ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಲವಾರು ಪಾಠಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಹೊಸರೂಪದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊರತರಬಹುದು. ಈ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸಾಲು, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ, ಶ್ರವಣ, ಸಂಕಷ್ಟ, ಸರಗರನ್ನು, ಇತ್ಯೇರಿ ದೇವಮ್ಮ, ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸಾಲುಗಳೆಂದು ಎಳೆ ಸಾಲುಗಳಿದ್ದು ಮಹಾಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ರೂಪ ಬಂದಿದೆ. ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆ ಆಪ್ತಿಯ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಅಪಾರ ಶ್ರಮವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲರು. ಮೈ ಕೈ, ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೌಶಲ್ಯ.

ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯದ ಭಾಗಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಮಹನೋಧಿಯ, ಚಂಪೂ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಓದುವುದು. ಎ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ್ ಅವರನ್ನೇ ದಾ. ಕೀಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಹನವನ್ನೂ ಪದ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಬರೆದಿರುವುದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹನೋಧಿಯ ಭಾಗವನ್ನು ನಾನು ಗದ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಗೆಜ್ಜು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾಲನ್ನು ಎಳೆರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಎಳೆರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಲೂ ಒಂದೊಂದು ವಿಂಶ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಕೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬಾಲ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಮಲೆಕ ಮಹಾಧರ್ಮ, ಹೀಗೆ ರಂಗರೂಪ ತಾಳಿ ನಿಷ್ಕೋಟಿಯನ್ನು ಪವನುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಕಾವ್ಯ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ವಿಂಶ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಬೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೊಸ ಹೊಸ ಭಾಷೆಗಳು, ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಸಂಪಾದನೆ ಈಗ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಕೃತಿಗಳಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಗಾಯಕರು:

ಮಾದಯ್ಯ : ಮಾದಯ್ಯನವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ೭೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ಹಾಲುಮಹದವರು. ಗುರುಗಳು ದಿವಂಗತ ತಲಕಾಡು ಗೌರಿ ಮಾದಯ್ಯ. ಇವರಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಗುಡ್ಡರಿಂದ ಕಂಸಾಳೆ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿತರು. ಅವರಿಂದ, ಮೈಸೂರಿನ ನಂಜಯ್ಯ, ಎಲಕ್ಕೂರು ಮಾದಪ್ಪ, ವರಕೋಡು ಸಂಜೀವಯ್ಯ. ಮಾದಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹದಿನಾರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತರ ಮಾದಯ್ಯ ಅವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಆಯಿತು. ಇವರ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಟಿ. ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಂಪಯ್ಯನ ಹುಂಡಿ. ತಂದೆ ವರಕೋಡು ಮಾದಪ್ಪ. ಇವರನ್ನು ಮಾತುಗಾರ ಮಾದಪ್ಪ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಇವರ ಕಲಾಸೇವೆಗೆ ೨೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಾತಾಸನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರ ಮಗ ಮಹಾದೇವಪ್ಪ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮಾದೇವ್ವರ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಐದು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವವಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಇವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲಾಸಂಘದ ಸ್ಥಾಪಕರು. ಇವರು ಕೆಲವು ಲೌಕಿಕ ಕಥೆಗಳು, ಉಪಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಂಸಾಳೆಯ ಕಲಾನಿದರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರಿಂದ ಹಾಡಿಸಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಕೆಲವರು ಹಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಸೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದಿಟ್ಟರೆ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿಸಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಜಪ ಕರೆಸಿ ಹಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಾನಾ ಭಯ ಛೇತಿಕಗಳು ಅವರಿಗೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಲಿತದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಇಷ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕು, ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಇವರು ಹಾಗಲ್ಲ. ಕಲಿತದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಹೇಳುವ ನಿರ್ವಹಣೆಯವರು ಅರ್ಧ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಅರಂಭಿಸಿದರೆ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಹಾಡಲಾರಂಭಿಸುವರು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕೆಲವು ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಧ ತಿಳಿಯದಿದ್ದಾಗ ಹೇಳುವುದು, ತಾತ್ಪರ್ಯ ಹೇಳುವುದು ಒಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸರಿ ಮುಕ್ತ ಚರ್ಚೆಗೆ ಆಸೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಾಗ ಬಂದು ಕ್ಷೀಣ ವಿಕಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕಾಶವಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ರಷ್ಯಾ, ಜಪಾನ್ ದೇಶಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಪತ್ರಿಯಿಂದ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಬಂದು, "ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನು ಬರ್ರಿಪೋ ಇಲ್ಲೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಸಮಾಧಾನಿಸುತ್ತಾ- "ಹಿಂದೆ ಪಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅದು ಮುಳುಗುವುದೋ ಎನ್ನೋ ಎಂಬ ಭಯ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಈಗ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಶ್ವಾಸಕೋಶದ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಅಸ್ತತ್ಯೆಗೆ ಸೇರಿ ೧೯೮೭ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ನಿಧನರಾದರು. ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಮಗು ಕುಸಾಳಿಯನ್ನು ಆಡುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿತ್ತು. ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಕಲೆಗಾರಿಕೆ ಇತ್ತು. ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧ ತೀರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಆಗಾಗ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದೊಂದು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ತಲೆಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಇವರು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸಾಲು, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ಸಾಲು, ಕುಂಜೇಗೌಡನ ಸಾಲು, ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಕಾಶವಾಣಿ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಕಲೆ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾಗಿವೆ, ಪ್ರಚಾರವಾಗಿವೆ. ಮಾತುಗಾರ ಮಾದಪ್ಪ ಎಂದೇ ಇವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

೩. ಮಾದಯ್ಯ : ಇವರು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ನರಸೀಪುರದ ಹತ್ತಿರದ ಹುಣಸೂರಿನವರು. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಾಸಿ. ಹಾಡಿದಾಗ ಇವರ ವಯಸ್ಸು ೬೫ ವರ್ಷ. ಇವರು ಗುಂಗ ಮತ್ಸರು. ಮಾವನಳ್ಳಿ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಇವರ ಗುರುಗಳು. ಇವರು ಮಹಾದೇವ ಎಂಬುವವರಿಗೆ ಕುಸಾಳೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮಾದೇಪ್ಪರನ ಕಥೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಸಾಹಸನವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಇವರು ಸಂಕಮ್ಮ, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಶ್ರವಣನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತುಗಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನು ಹಾಡಿದವರು ಮರಿ ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಎನ್. ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ.

ಮರಿ ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ : ಇವರು ಕುಣಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಳಗಾಳು ಗ್ರಾಮದವರು. ಗುರು ತಂದೆ ದೊಡ್ಡ ವೈರಪ್ಪ. ಬೆಂಕಿ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಇವರಿಗೆ ಕುಸಾಳೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಇವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾದೇಪ್ಪರರ ಬಗೆಗೆ ಕುಸಾಳೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮಾದೇಪ್ಪರನ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆಯವರು ಕಲಿಸಿದರಂತೆ. ಗುಂಗಡಾರ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಗೌಡರಾದ ಇವರದು ವ್ಯವಹಾರವೇ ಮುಖ್ಯ ವೃತ್ತಿ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕಥೆ ಹಾಡುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿತ ಹಾಡಿಕೊಂಡರಂತೆ. ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು

ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ನಲವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷ ಇವರು ಈ ಕಾವ್ಯದ ನಾಲ್ಕು ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರವಣ, ಬೇವಿನಕಾಳ, ಜುಂಜೇಗೌಡ ಹಾಗೂ ಮಟ್ಟಿ ಬಳೆದ ಸಾಲು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರಿಗೆ ಭಂಗಿ ಕುಡಿಯುವ ಚಪಲ, ಮೊದಲು ಸೊಪ್ಪು ಕೊಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕನಕಪುರದ ಮೆಣಕೆ ಬಂದು ಹಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಭಂಗಿ ಕುಡಿದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ "ಈಗ ರಿಕಾರ್ಡಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಗತ್ತಿನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀವೇಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಈ ಟೀಪ್ ರೆಕಾರ್ಡರ್ ಕೊಡಿ, ನಾನೇ ಆಸಂದವಾಗಿ ಮೊಲದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಎಂಬ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು. ಮೊಲಗದ್ದೆ ಕೆಲಸದ ಕಡೆ ಗಮನವಾದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಪತ್ರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಹಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸಂಯೋಜವಾಗಿ ಹೊರಟರು.

ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ : ಇವರು ಕನಕಪುರದವರು. ಹಾಡಿದಾಗ ಇವರ ವಯಸ್ಸು ೩೫. ಇವರೂ ಸಹ ಗಂಗವಡಕಾರ ಗೌಡರು. ಇವರ ಗುರು ಮರಿ ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಅವರ ಅಣ್ಣ ಮಹಾದೇವಪ್ಪ. ಇವರು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ, ಸಂಕಮ್ಮ, ಮೂಗಯ್ಯನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಚುರುಕು.

ಪುಟ್ಟಮಾವಯ್ಯ : ಇವರು ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಲ್ಲೋಡಿನವರು. ಹಾಡಿದಾಗ ಇವರ ವಯಸ್ಸು ೬೩. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಮತಸ್ಥರು. ಇವರು ಕೆಂಪಾಳೆ ಕಥೆ ಹಾಡುವಾಗ ಏಕಕಾರಿ, ಚಿಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಇವರ ಜೊತೆ ನಂಜಯ್ಯ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ಅವರು ಸೊಲ್ಲು ನೀಡಿದರು. ಇವರ ಗುರು ಸೌದೆ ರಂಗಯ್ಯನ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ. ಇವರು ಪ್ರಥಮಿದ್ದರೂ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕಥೆ ಹಾಡಿ ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು.

ನಂಜಯ್ಯ : ಅಲ್ಲೋಡಿನ ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳು. ಗಂಗಾಮತಸ್ಥರು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪಾಳೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇವರು ಇದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾದೇವ ಶೆಟ್ಟಿ : ನಂಜನಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮರಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ಇವರು ಕಿರುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳರು. ಇವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಉಚಿತ ನಿವೇಶನ

ನೀಡಿದೆ. ಇವರೊಡನೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದವರು ಚಿಕ್ಕಮಲ್ಲೂರಿನ ೪೦ ವರ್ಷಗಳ ಹರಿಹರರ ದೊಡ್ಡವಾದಯ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾದೇವಶೆಟ್ಟಿ. ಇವರು ಮಾದೇವಶೆಟ್ಟರ ಒಗೆಗೆ ಆರು ಕಛೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಹಾದೇವ ಶೆಟ್ಟಿ : ಇವರು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಧುವನಹಳ್ಳಿಯವರು. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಲಿಗಶೆಟ್ಟರು. ಇವರ ಗುರುಗಳು ದುಂಡು ಶೆಟ್ಟರು. ಹಾಡಿದಾಗ ವಯಸ್ಸು ೪೭ ವರ್ಷಗಳು. ಇವರು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ದಿಟ್ಟ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಸೊಲ್ಲುಸೊಟ್ಟವರು ಮಾರಶೆಟ್ಟ, ನಂಜುಂಡ ಶೆಟ್ಟ.

ಕುಹಾದೇವ : ಇವರು ಮಧುವನ ಹಳ್ಳಿಯವರು. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಲಿಗ ಶೆಟ್ಟರು. ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ವಯಸ್ಸು ೪೭ ವರ್ಷಗಳು. ಇವರು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಚಾರಿ ಸಿದ್ಧಶೆಟ್ಟ : ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ೭೭ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಲಿಗರು. ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉಪ್ಪಾರದೊಡ್ಡಿ ಇವರ ಊರು. ಇವರ ಗುರುಗಳು ಉಪ್ಪಲಿಗಶೆಟ್ಟರ ಕುಳ್ಳಿರ ಶೆಟ್ಟಿ. ವಯಸ್ಸಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ. ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಹೇಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇವರು ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಡಿದರು.

ಈಕಯ್ಯ : ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ೭೨ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಮಾದೇವಶೆಟ್ಟರ ಕಾವ್ಯದ ಏಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ವಿರರ್ಗಗಳಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಹಾಡಿದರು. ಇವರು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಲಿಗರು. ಇವರ ಜೊತೆ ಸೊಲ್ಲು ಗೂಡಿಸಿದವರು ಸಿದ್ಧಶೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ಮಾದೇವಶೆಟ್ಟ. ಸೌಜನ್ಯದ ಗುಣ. ರಾತ್ರಿಯಾದುದರಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರು. ಬೇಡವೆಂದಾಗ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಕಡಲೆಪುರಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಕಲಿತ ಎಲ್ಲಾ ಏಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ಇವರದು.

ಕಿಚ್ಚಳ್ಳಿ ಚಾಮಯ್ಯ : ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಚಾಮಯ್ಯ. ಬಿಳು ಕಂಸಾಳೆಯ ಹಾಗೂ ಕುಳಿತು ಕಥೆ ಮಾಡುವ ಕಲಾವಿದ. ಸು. ೭೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿತ್ತು. ಬಿಳು ಕಂಸಾಳೆಯಲ್ಲಿ ನುರಿತ ಕಲಾವಿದ. ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಪೈತ್ಯಗೈದು ಜನರ ಮನ ತಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಲವಾರು ಯುವ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡಿ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿಧನರಾದರು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿಚಯ:

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಿಂದ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನಪುರ, ಮಧುವನಹಳ್ಳಿ, ಸಿಂಗಾನಲ್ಲೂರು, ಕಾಮಗರೆ, ಹನೂರು, ರಾಮಾಪುರ, ಕೌದಳ್ಳಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೌದಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರಕ್ಕೆ "ತಾಳುಬೆಟ್ಟ" ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಡುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಶಿಶುಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟರು ಯಾರೂ ತನ್ನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರದಿರಲೆಂದು "ತಾಳ" (ಚಿಲಕ) ಹಾಕಿದಿಟ್ಟ. ಅದರಿಂದಲೇ ಇದಕ್ಕೆ "ತಾಳು ಬೆಟ್ಟ" ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ "ತಾಳು ಮಲೆ" ಎಂದರೆ "ಮೊದಲ ಬೆಟ್ಟ" ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಈ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಭಲಕ್ಕಾಗಿ ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು, ತೊಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ "ನ್ಯಾಸೆ"ಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮರಗಳಲ್ಲಿ ತೂಗಿದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಮಬದ್ಧವರೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ.

ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಲೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ, ಈಗ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ ಇರುವ ಮಲೆಯೇ "ನಡುಮಲೆ" ಅಥವಾ "ವಜ್ರಮಲೆ". ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರಿನಿಂದ ಈ ಮಲೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಕುಂತೂರು ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ತನ್ನ ಬೆಟ್ಟ ಕುಂತೂರಿನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕಾಣಿಸಿದ ತುಳಿದಾಗ, ಅದು ನಡುಮಲೆಯಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ತಾನಿರುವ ಮಲೆಗೆ ಚಾಣುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು, ತುಳಿದಾಗ ನಡುಮಲೆ ಆಯಿತು ಎಂಬುದು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ನಡುಮಲೆಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಬಸವನ ಹಾದಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಪನ ಹಾದಿ ಎಂಬ ಎರಡು ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಬಸವನ ಹಾದಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ತಾಳು ಬೆಟ್ಟದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಂತೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಸವ, ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ ದಾರಿಯೇ "ಬಸವನ ದಾರಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಕುಂತೂರು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಪವೊಂದು ಪೂಜೆ ಆದಮೇಲೆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಮಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟ ಮೇಲೆ, ಆ ಸರ್ಪ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಮಲೆಯ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಹಾವು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಹೋದ ದಾರಿಯೇ "ಸರ್ಪನ ದಾರಿ". ಈ ರಸ್ತೆ ದೊಂಕು ದೊಂಕಾಗಿ ಇದೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯೂ ಇದೆ. ಕಾಮತಟಕಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಧರ ಎಂಬ ಮುನಿಯು ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈತ ತನ್ನ ಊರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ

ವಾಹನಾರೋಹಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಟ್ಟಿಪಟ್ಟಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವಾಹನಾರೋಹಿಯಾಗಿ ಅತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಗೋಗಾರ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಶರಣಾಗತರಾಗುವಂತೆ ಕೇಳಿದ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೂ ಆತ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅವನಿಗೆ ಫುಟ್‌ಪಾತ್ ಆಗುವಂತೆ ಶಾಪವನ್ನಿತ್ತರು. ಆ ಸರ್ಪ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಯಿತು. ಅದೇ "ಸರ್ಪನ ಹಾದಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಉಂಟು.

ತಮಿಳು ನಾಡಿನಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರ ಶ್ವೇತಶ್ಯ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸೇಲಂ, ಕರೂರು, ಅರಸೀಕೆ, ಮೇಜೇರಿ, ಕೊಂಪುಂ ಪಾಳ್ಯಂ, ಮೆಟ್ಟೂರು, ಕೊಳಹೂರು, ಕಾವೇರಿಪುರ, ಚೆಲ್ಲಪ್ಪಾಡಿ, ಕಾಲಾರ್, ತಾಳುಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಹಾದಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಸುತ್ತಲೂ ಸುಂದರವಾದ ಪೌಳಿ ಮತ್ತು ಮಂಟಪಗಳಿಂದ ಆಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂಟಪಗಳು ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪು ಅಂಕಗಳಿರು, ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಹದಿನೆಂಟು ಅಂಕವುಳ್ಳವಾಗಿವೆ. ದೇವಾಲಯದ ಮುಖ ಪಶ್ಚಿಮ, ಗೋಪುರ ದಕ್ಷಿಣ, ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವೇಶ್ವರ ದ್ವಾರ ಎಂಬ ಬಾಗಿಲಿರುಂಟು. ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಗುಡಿ, ಒಂದು ಅಂಕಣ, ಸುಕನಾಯಿ ಒಂದು ಅಂಕಣ, ಮುಖ ಮಂಟಪ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಅಂಕಣ ಇದೆ. "ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದೇವರು ಒಂದು ಅಂಕಣದ ಬಸವೇಶ್ವರ ಗುಡಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಬೆಳಕವಾಡಿಯ ಹೊನ್ನಲಗ ಬೆಟ್ಟದ ಮಕ್ಕಳು ಗುರುಬಸವ್ವಿ ಎಂಬಾತ ಯುವ ಸಂವತ್ಸರ ಪುಷ್ಯಮಾಸ ಬಹುಳ ದಿನದಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಶಾಸನವಿದೆ."

ಗೋಪುರದ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಭಕ್ತರು ಈತನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ, ಅಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇವಾಲಯದ ಮುಖ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ವಿಠಲಭದ್ರನ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ಬಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಸವನ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಇದು ಅಲಂಬಾಡಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದೆ. ಹುರುಳು ಈ ಬಸವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದರೆ ಫಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ 'ಈರತ್ತ ಕಟ್ಟಿ' (ನಿರತ್ತ ಕಟ್ಟಿ) ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಜಂಗಮರು ಕುಳಿತು ಪರಂಪರೆಗೆ ಬರುವ ಜನರಿಗೆ ಮೂರು ಹಿಡಿ ಕಡಲೆ ಹಾಕಿ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಕಡಲೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಉಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಸವನಿಗೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿಗಲಾದರೂ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಕಡಲೆ

ಶಿನ್ನಿಗೋಣ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ 'ಧೂಪದ ಕುಂಡ' ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಧೂಪ ಹಾಕಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಆಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು. ಇಲ್ಲಿ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದವರಿಗೆ ದೆವ್ವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ.

ಧೂಪದ ಕುಂಡದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಬಸುವ ನುಡಿ ಇದೆ. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಮೂರುವರೆ ಅಡಿಯ ಒಂದು ಗೆಂಟೆಯಾಕಾರದ ಕಲ್ಲಿಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಭಕ್ತರು ಎದುರಿನ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡಲು ಒಂದು ಕಂಡಿ ಇದೆ. ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಗೆಂಟೆಯಾಕಾರದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತ ಊರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಫಲಿಸುವುದಾದರೆ ಅಂಗೈ ಚಾರಿ ಬೆರಳುಗಳು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿವಿಧ ನೆಲೆಗಳು:

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಹಲವಾರು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಳಗಳ ಆಗರವಾಗಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗಂಗೆ ಇದೆ. ಇದರ ಉದ್ದವಾದ ಬಗೆಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದುಂಟು. "ಅಂಬಾಡಿ ಜುಂಟೇಗೌಡ, ತನ್ನ ಹಸುಗಳ ಖಾಯಲೆ ವಾಸಿಯಾದರೆ ಉರಿಗದ್ವುಗಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ಆತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒಡೆಯಲು ನೀರು ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿ, ಅದರ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಚಿಮ್ಮಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ "ಅಂತರಂಗಂಗೆ" ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜುಂಟೇಗೌಡನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ "ಈ ಅಂತರಂಗಂಗೆಯ ನೀರನ್ನು ಬಿದಿರ ಗೊಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ದನಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಸು. ಅವರಿಂದ ಹಸುಗಳ ಕಾಯಲೆ ಕೂಡಲೇ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರು. ಜುಂಟೇಗೌಡ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಹಸಿಗಳು ಗುಣಮುಖವಾದವು. ಇದೇ ಅಂತರಂಗಂಗೆ ಶೇಷಗೊಟ್ಟೆಯರ ಗದ್ದುಗೆಯು ಬಿಲ್ಲುಯ್ದು ಮಗ ಶೇಷಗೊ ಗದ್ದುಗೆಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಈತ ಅನ್ನಸಾಲವನ್ನು ಬಿಲ್ಲುಯ್ದ ಮಗ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಶಿಷ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಾಲೂರು ಮಳದವರು ಹಾಗೂ ಆರ್ಚಕರು ಸೇರಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರವಿರುವ, ಅಂದರೆ ಈಗಿನ ಮಹಾರಾಜರ ಭತ್ತದ ಎದುರು ಜಡೆಯಕಲ್ಲು ಎಂಬುದಿದೆ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಜಡೆಯನ್ನು ಒದರಿಕೊಂಡು ಬಿಸಿಲು ಕಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಹೇಳುವರು.

ತಮ್ಮ ಡೋಗಿಯಲ್ಲಿ ದುಂಡಮ್ಮನ ಸಮಾಧಿ ಇದೆ. ದುಂಡಮ್ಮ ಭಕ್ತ ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಈಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಿಗಿಸೊಪ್ಪಿನ ಸಾರು, ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆಯನ್ನು ಊಟ ಮಾಡಿ ಬೋಗುಪ್ಪಿದ್ದರಂತೆ. ದುಂಡಮ್ಮ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಪರಮ ಭಕ್ತೆಯಾಗಿದ್ದಳಂತೆ.

'ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ ಹೊಂಡ' ಅಂತರಂಗ್ಗೆ ಹರಿವಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆಗೆ ಹೂವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಕಳೆದವು. ಒಂದು ದಿನ ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೂ ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದು ಇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ. ಅದೇ 'ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ ಹೊಂಡ'. ಇದು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಎದುರು ಇರುವ ಬೆಟ್ಟವೇ ಎದುರುಬೋಳಿ (ಎದುರು ಬೆಟ್ಟ). ಇದಕ್ಕೆ "ಈಶ್ವರ ಗುಡ್ಡ" ಎಂದೂ ಕರೆಯುವರು. ಜಾತ್ರೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಈ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಬರುವ ಪರಿಸರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಇಬ್ಬರ ತೋರುಗಿದ್ದುಗಳಿವೆ.

ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠವಿದೆ. ಇದು ವೀರಶೈವರ ಮಠ. ರಾಯಗ್ಗನ ಮನೆತನದವರು, ಬೇಡಗಂಪಾನವರು, ದುಂಡೇಗೌಡರ ಮನೆತನದವರು, ಕಾಡು ಸೋಲಿಗರು, ಕುರುಬರು, ದೇವರ ಗುಡ್ಡರುಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಜಾತಿ ಮತ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಈ ಮಠದ ಗುರುಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಠದ ಗುರುಗಳು, ಹಾಗೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರ ತಾಂಟೂಲ. ಕಾಡು ಜನರ ವಿಳಿಗೆ ಈ ಮಠವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಈ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮೂಲಕಾರಣ ಮಾದೇಶ್ವರರು. ಇವರು ಮೊದಲು ಸಂಸಾರಿ ಸಂಗಪ್ಪನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲೊಂದು ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಎಂದು ಕಂಬವನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಮಂಡೂರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಈಗಲೂ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ಥಾಪಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ಣ ಭಾವನೆ ಇದೆ. 'ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಂತೂರಿನಿಂದ ಬಂದು ಕಾಡು ಜನರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾದರು' ಎಂದಿದೆ. ಆದಕ್ಕೆ 'ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರ ಗದ್ದುಗೆ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಜೋಳಿಗೆ, ಬೆತ್ತ, ಶಂಕು, ಜಾಣಿಗಿಗಳು ಇಷ್ಟು ಕುರುಹಾಗಿ ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಪಿಂಡಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಅನೇಕ ಗೃಹ, ಪೀಡೆ, ವ್ಯಾಧಿಗಳ ವಿವೋಚನೆಗೆ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗುವುದು.

“ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮುಕ್ತನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ವತಾಲಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಮುಹೂರ್ತ ಮಾಡಿದರು.” ಎಂದು ‘ಶ್ರೀಸಾಲೂರು ಮಠ’ ಹೊತ್ತಗೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಹೆಚ್ಚಿದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬರೆದಿರುವೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಸಾಲೂರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಕರಿಬಾಳದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶಾಂತಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಸಾಲೂರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮದ್ದೂವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಕಿಂಪನಂಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶಾಂತಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಸಿದ್ಧವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಗುಂಡೇಗಾಲ್‌ದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಚಿನ್ನೂರಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ದೇವರಳ್ಳಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಸಿದ್ಧವೀರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಕಿಂಪನಂಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮದ್ದೂವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಹಾದೇವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ‘ಶಿವಾರಿಪ್ಪರದ ಸಾಲೂರು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬಂದ ಸಾಲೂರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಮಠದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದುದರಿಂದ ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ‘ಸಾಲೂರು ಮಠ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಪ್ರತೀತಿ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಠದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಗುರುಗಳ ಹದಿನೈದು ಗದ್ದುಗೆಗಳಿವೆ. ಅದರ ಉಳಿದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗುರುಗಳ ಗದ್ದುಗೆಗಳು ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ಪೊನ್ನಾಚಿ, ಬರಗೂರು, ಅಲಂದಾಡಿ, ಹೊಗ್ಗ, ಹಳೆಯೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಶಾಖಾ ಮಠಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ನಿರಂಜನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ೧೯೫೦ರವರೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಈ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿತ್ತು, ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಪ್ರವಣನನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಬೆಟ್ಟವೇ ‘ಪ್ರವಣನ ಬೋಳ’. ಇದು ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸತ್ಯಮಂಗಲ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಪಿ ಶಾಲ್ಯಾಕ್ಷಿನ ಗೇರುಮಾಳದ ಬಳಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವಣ ಚಮ್ಮಾವುಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಲು ಹೋಗಿ ಹಾಲು ಜಾರಿದ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತುಗಳು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇವೆ. ಅರಮನೆಯ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಚೂರುಗಳು ಕುರುಹುಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರವಣನನ್ನು ಸಂಪಾದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವೇ ಪುರಾಣ. ಸಾಲೂರು ಮಠದಿಂದ ಮಾರ್ಗಶಿರದಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಯುವಾಗ, ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಎರಡು ಘಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಹನುವು ಬರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮಡಪ್ಪ ಹಾಲು ಕರೆದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತವೆಯಂತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಮ್ಮಡಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾನೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಾಗಮಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಾಗ ತಮ್ಮ ವಾಹನವಾದ ಹುಲಿಯನ್ನು ಸಂಕುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಲೆ ಬಿಗಿದು, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಅದು ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರ ಎಂದು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹೋದರು. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಪಾದಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತು ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಸಂಕುಮಲೆಗೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

ತಹಗರೆ ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ 'ಕಂಬದ ಮೋಳೆ' ಇದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸಂಕುಮಲೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ತಹಗರ (ನಿಜಲಿ) ಕಂಬವನ್ನು ನೆಟ್ಟರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪಯಣಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ್ಗ ಸೇರಿದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕುಕ್ಕಿ ತಿನ್ನಲು ಹುಲಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮನಾದ ಕೋಂಗಳ್ಳಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನನ್ನು ಈ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದರಂತೆ.

'ನಾಗಮಲೆ' ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸುಮಾರು ಹದಿನೆಂಟು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ಒಂದೆಂಚೊಂದು ಲಿಂಗಾಕಾರವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಪಾಕಾರದ ಒಂದೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೆರಳು ಮಾಡಿದಂತೆ ಇದೆ. ಲಿಂಗ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮೂವತ್ತು ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿದೆ. ಇದು ನೋಡಲು ನಾಗಲಿಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಿದೆ. ಈ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಒಂದೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಗೊಟ್ಟಿಕಾಯಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಕುರುಬರ ಹುಡುಗ ಗೊಟ್ಟಿಕಾಯಿಯನ್ನು ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಬೆಚ್ಚುಕಿರಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಮರಿಗೆ ತಳ್ಳಿದರಂತೆ. ಈಗಲೂ ಆ ಕಾಯಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಳೆದಿದೆವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಲಿಂಗ, ಸರ್ಪ ಎರಡೂ ನಾ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೋಪದಿಂದ ಸರ್ಪವನ್ನು ಕೀಳೆಗೆ ತಳ್ಳಿದರಂತೆ. ಅದರೂ ಸರ್ಪ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೆರಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಹೆಂಗಸರು ಈ ಮಲೆಗೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನ ಪೂಜೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ವತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾಗಮಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪುಟ್ಟತಮ್ಮಡಿ ಸಂತತಿಯವರು ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಲ್ವಾಡಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಹೋಗುವೇಕು.

ಸಂಕುಮಲೆ ಸುತ್ತಿನ ಕಾಡಿಗೆ 'ಕೊಂಡದ ಗುಳಿಕಾಡು' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು, ಮೋಲಿಗರ ನೀಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸಂತಮ್ಮನ ಶಿಲದ ಬಗ್ಗೆ ಶಂಕಿಸಿ ಆವಳು ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದರೆ, ಈ ಬೆಂಕಿ ಕೊಂಡದಿಂದ ಹೊರ ಬರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಗೆ ತಳ್ಳಿದ ಸ್ಥಳವಂತೆ.

ಹಾಳು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದೊಳಗೆ "ಬೇವಿನ ಹಬ್ಬ" ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬೇವಿನಹಾಳು ಸಹಸ್ರಸ್ವರ್ಮದಿಂದ ಮೆರೆದ ಹಾಳು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆಯನ್ನು ಪರಿಣೀತಿಸಿದ ಸ್ಥಳ. ಬೇವಿನ ಹಾಳು ಎಳೆಸಿ ಭಕ್ತಿ ನೀಡಬೇಡಿ ಇರಲು, ಆಕೆಯ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ನಾಶ ಮಾಡಿದುದು ಇಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಾಲ್ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಪರಿವೆ "ಬೇವಿನ ಹಬ್ಬ ಥೂಪ್" ಎಂದು ಹಾಕಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವರು. ಬೇವಿನ ಹಾಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಈ ಸ್ಥಳವು 'ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳ'ದ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಕೆಲವು ಅನೆಗಳು ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೆಲೆಕು ಮಾಡಿದವು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮೊಣ್ಣ ನೀಡಿದರು. ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ "ಅನೆಕಲೆದಿಂಬು" ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಹಾಳು ಕಂಠಾಳಿಯರು ಪ್ರಮಾಣಿಗೆ ಕಾಡಮ್ಮ ಹಾಲನ್ನು ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅದನ್ನು ಕೆಳಗುರುಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಹಾಳು ಹರಿಯಿತು. 'ಹಾಳು ಹಳ್ಳ' ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ: ಶೇಷಗೊಡೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆಗೆ ಹಾಲರುವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ, ಆತನ ದೃಢವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಅದನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಉರುಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಶೇಷಗೊಡೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಹಾಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಅತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲನುಷ್ಠಾನ. ಕೂಡಲೇ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ "ಈ ಹಾಲರುವೆಯಿಂದ ಹರಿದ ಹಾಲೇ ಹಾಳು ಹಳ್ಳವಾಗಲಿ, ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚನವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ: "ಉತ್ತರಾಧಿಪತ್ಯ"ನ ಬೆನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನಾಡಿಸಿ "ನನ್ನ ಕಂದ ಮಾದೇವಾ ನನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ಬಿಗಿತವೆ ಉಟ ಮಾಡುಬಾರಪ್ಪ" ಅಂದಾಗ "ನಿನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ಉಟ ಮಾಡಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಾಗುತ್ತೆ. ಕಂಬದ ಬೋಳಿ ಮ್ಮಾಲೆ ನಿಂತು ಮೂರು ತೊಟ್ಟು ಹಾಲು ಕರೆದು ಬಿಟ್ಟಿ ಚಿಕ್ಕ ಹಾಲಳ್ಳ, ದೊಡ್ಡ ಹಾಲಳ್ಳ ಅಂತ ಮೂರು ಹಾಲುಹಳ್ಳ ಮಾಡ್ತೀನಿ ತಾಯಿ. ನನಗೆ ದೀವಳಿಗೆ ಸ್ವಾವೆಗೆ ಹಾಲು ಹಳ್ಳದಿಂದ ಹಾಲರುವೆ ಬರಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಹಾಳು ಹಳ್ಳವಾಯಿತು" ಎಂಬುದು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಈಗಲೂ ಈ ಹಾಳು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನೀರು ಹಾಲಿನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ.

ಪ್ರಮಾಣ ಮರ್ಥನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲಿಂದ ದೇವಾದಿ ದೇವತೆಗಳು, ಜಂಗಮರು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಕಬ್ಬು ಹಾಕಿ

ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ರಂಗನಾಥ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿವ. ಆಗ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆತನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನೇ “ರಂಗನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಒಡ್ಡು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಾಗುವ ಹಲೆಯಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಳೇಕಲ್ಲು ಬಸಪ್ಪ (ಬಳವದ ಕಲ್ಲು ಬಸವೇಶ್ವರ) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಾಲದ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಗ್ಗದ ಗ್ರಾಮದವರು ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಲೆಯ ಭಾಗದ ಬಳೇಕಲ್ಲು ಬಸಪ್ಪನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಪೂಜೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ದಿನ ಬಸವಗಲು ಗೌಡರು ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ಬಸವ ಮಡಿಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ “ಗೌಡಲಕ್ಕಿ ಬಸವೇಶ್ವರ” ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

“ಗಾಣದಗುಡ್ಡ”ದ ಹತ್ತಿರ ‘ಹಿಂದಿ ಬಸವೇಶ್ವರ’ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಎಳ್ಳೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು ಇಟ್ಟ ಹಿಂದಿಯೇ ಬಸವನ ರೂಪ ತಾಳಿತಂತೆ. ಅದೇ ಹಿಂದಿ ಬಸವೇಶ್ವರ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ನಗಾರಿ, ಜಾಗಟೆ ಶಬ್ದ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ೭-೮ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಸಹ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಪೂಜೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

“ಈಗವೆ ಬಸವೇಶ್ವರ”ನನ್ನು ‘ಬಂಡಳ್ಳಿ ಬಸವ’ ಎಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ಬಂಡಳ್ಳಿ ದುರ್ಗದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಸವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಸುರೀಗಿತಂತೆ. ಇದೇ ಈಗವೆ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗದ್ದುಗೆ. ಇದು ಆನೆ ತಲೆ ದಿಂದಿನ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದೆ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಬರಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗವೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

‘ಗೋಪಿನಾಥ’ ಎಂಬ ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ‘ಅದಮಲ ಮಾದಪ್ಪನ’ ಬೆಟ್ಟ ಇದೆ. ಅಲಂದಾಡಿ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದ ಸ್ಥಳ ಇದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ವತಿಯಿಂದ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಬೇಡಗಿಂಪಣ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಅಲಂವಾದಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ, ಕೋಟೆ, ಮದ್ದಿನ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಇಂದು ಇವು ಬಹಳ ಶಿಥಿಲವಾಗಿವೆ.

ಸಂಕಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ “ಸಂತೇಕಾನಿ ಬೋಳ” ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಾದಿನ ಬೇಡರು ಬೇಟೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಉಡು, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಉಡು ಎರಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಬೇಡರು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಗದಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಪಾಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಬಂದೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಈ ಉಡುಗಳು ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಬಂದೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು. ಬೇಡರು ನಿರಾಶರಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಈಗಲೂ ಆ ಬಂದೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬ್ಯೋತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದಂತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರು ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ‘ಸಂತೇಕಾನಿ ಬೋಳ’.

ಇವೆಲ್ಲವು ಜಾಲಮನೆ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ, ಪೊನ್ನಾಚಮಲ ಪರಮೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳು ಗೋಲಿಗರ, ಕಾಡುಜನರ ದೇವರುಗಳಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬರಗೂರಿನ ಪಂದೇಶ್ವರ, ಮಾರ್ಬಳ್ಳಿಯ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸುತ್ತಲೂ ಇವೆ.

“ಎಲಚೇಕೆರೆ, ಬಿದರಳ್ಳಿ, ಕಡಬೂರು, ಮಾರ್ಬಳ್ಳಿ, ಸುಳ್ಳವಾಡಿ, ನಾಲ್ಕೋಡು ಮಿಕ್ಕಾ, ಕೋಣನಕೆರೆ, ಕೊಕ್ಕಬರೆ, ತೋಕೆರೆ, ದೊಡ್ಡಕೆ, ತೋಳಸೀಕೆರೆ, ಅಳಿವೊಲ, ಕೊಂಬದಿಕ್ಕಿ, ತೇಕನೆ, ಗದ್ದುಗರಪ್ಪನ ದೊಡ್ಡಿ, ಇಂಡಿಗನತ್ತ, ಕೀರನ ಹೊಲ, ಗೊರಸಾಣೆ, ಕೊಂಗಮೂರು, ಪಡಿಸಲನತ್ತ, ಗೋಪಿನಾಥ, ಜಂಬೋಟಿ, ಅಲಂವಾಡಿ ಪೂಜಿಮನೆ, ತುಟ್ಟೇಕೆರೆ, ಗರಕೇಕಂಡಿ” ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಆವರಿಸಿದೆ.

ದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಊರು ತಮ್ಮಡಳ್ಳಿ (ದೇವರಹಳ್ಳಿ). ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮಡಿಗಳು ದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ‘ಕಂಪೋದವರು’ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಇವರು ಬೇಡಗಿಂಪಣ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು. ಕಂಪೋದವರು (ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು) ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು. ಇವರಲ್ಲಿ ‘ಗೌಡರು’, ‘ತಮ್ಮಡಿಗಳು’ ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಧಗಳುಂಟು. ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡುವುದು, ತರುವುದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಗೌಡರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗೌಡರು ಮದುವೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಕೆಂದರೆ ಅವೆಲ್ಲರೂ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ. ಗೌಡರಲ್ಲೂ ಅನೇಕ

ಗುಂಪುಗಳಿವೆ. ಕೆಲವರು ಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ದಿಶನವನ್ನು ಗುರು ಸಂತತಿಯವರು ಮಾತ್ರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗೌಡರ ಹೆಂಗಸರು ಮಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ದಿಶನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭಕ್ತರಾಗಿ ಪೂಜೆಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಾದರೂ ಇವರ ಮನುವ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಗಿರಿಜನರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಳೆ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜಾರಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಹದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೂಂತ್ಕೂರು ಮಹದ ಜಂಗಮರಿಲ್ಲದೆ ಇವರು ಮನುವ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮನುವ ಬದು ದಿನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಈಗ ಅದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೂರೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ದಿಗಳು ಧಾವಮೈದುನರು, ಅದುದರಿಂದ ಅದೇ ಪಂಗಡದಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ, ವಧುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು 'ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಮೂಲ ಸಂತತಿಯವರು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ದೀಕ್ಷಾ ಗುರುಗಳು ಸಾಲೂರು ಮಹದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಮಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಕಾಳಮಾದ ಒಡೆಯ, ಚೋಳಮಾದ ಒಡೆಯ, ಕೆಂಪಮಾದ ಒಡೆಯರ ಸಂತಾನದ ಮೂರು ಒಕ್ಕಲುಗಳಿವೆ. ಇವರು ಗೇರುಮಾಳ, ಹಾಸನೂರು, ತಪ್ಪೆ ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ದೇಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದುಕೊಂಡು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗರು, ಕುರುಬರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಜೇನು ಕೀಳುವುದು, ಬೇಟೆ ಆಡುವುದು ಇವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬರುಬರುತ್ತಾ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ರಾಗಿ, ಜೋಳ, ಆವರ, ತೊಗರಿ, ಪುರುಳಿ, ಉಜ್ಜೆಳ್ಳು, ಎಳ್ಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಜನರೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಶಾಲೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಮುಂತಾದ ನದೀನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಕಂಸಾಳೆ ಸಂವ್ಯದಾಯ:

ಕಂಸಾಳೆ ವಾಡ್ : ಮಾದೇಶ್ವರ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಅರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಂಸಾಳೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದರು. ಈ ಕಂಸಾಳೆಯನ್ನು ಬಿರುದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪಾಡಿಕೆ ಇದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ

ಓಡಿಯಲು ಆ ಭಕ್ತರು ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಅದ್ಭುತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಂಸಾಳೆ ತಾಳದೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದರು. ಆತನನ್ನು ನೆನೆದು ಮೈಮರೆತು ನರ್ತಿಸಿದರು. ಆದೇ ಕಂಸಾಳೆಯ ಕಲೆಯಾಯಿತು. ನೃತ್ಯ, ಗೀತೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆಫಿನಯಿ ಸೇರಿ ಆದೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಕಂಸಾಳೆ ಮೇಳವೆನಿಸಿತು.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ಬಳಸುವ 'ಕಂಸಾಳೆ' ತಾಳವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಜಾನಪದ ವಾದ್ಯ. 'ಕಂಸಾಳೆ' ಎಂಬುದು ಕಾಂತ್ಯತಾಳ ಎಂಬುದರ ತದ್ಭವ ರೂಪ. 'ಕಾಂತ್ಯತಾಳ' ಎಂದರೆ 'ಕಂಚಿತ ತಾಳ'.

ಕಂಸಾಳೆ ಕಂಚಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಂಗೈ ಅಗಲದ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು, ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಂಚಿನ ಮುಸುಕು. ಇದು ತಟ್ಟೆಯಾಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸುಮಾರು ೧೦ ಮಿ.ಮೀರ್ ವ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಬ್ಬಿದ ಭಾಗ, ಅದಕ್ಕೊಂದು ರಂಧ್ರ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದಾರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ಗಗ್ಗರ ಮತ್ತು ಐದಾರು ಗೊಂಡೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ, ಓಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಕಂಚಿನ ಸಾಧನಗಳ ಬಡಿತದಿಂದ 'ಕಿಣಿ ಕಿಣಿ' ನಾದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು 'ಕಂಚಿನ ಕಂಸಾಳೆ ಚಂದ, ಪಂಚೈದುಗೊಂಡ ಚಂದ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಯಿನ ಮನವೆಲ್ಲೂ ಈ ಕಂಸಾಳೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

"..... ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯ ಮಿತ್ರಾರ್ಪಣದ ವಿವರವೆಂತೆಂದರೆ ಗುಣಿ, ಜಯಗುಣಿ, ತಾಳ, ಕಂಸಾಳೆ, ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯವಿರುವುದು ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯ ಆಚಾರಲಿಂಗ"^೧

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೭೫೦ರಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಕ್ಕಾದ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಕವಿಯು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆಯ ವೈಭವವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವಾಗ:-

ಕೊಂಬು ಪಮ್ಮಟ ಸಮ್ಮೇಳ ಕಂಸಾಳೆಯ
ಇಂವಾಗಿ ನುಡಿದ ಧಮಕಿಮಿ
ಕುಂಭನೆ ಮೊರೆಗಳು ಪೊದೆವ ಭೇರಿಯ ದಡಿ
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನಡೆದಾರು||

ಮಾಂಕಂಸಾಳೆಯ ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾ|
ದೇಶ್ವರನಂಭಿಗೆ ಮೋ ಯೆಂದು|
ಭಾಷಣಾಲಳ ದುರಿತವ ಮೊರೆಯೆಂದು ವೀ
ರೇಶನ ಕೊಂಡಾಡಿದರು||^೨

‘ನಿವ ಮತ್ತು ಬರೋಲ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮಾಡೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರದು.’ ಭಜನೆ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಜಾತ್ರೆಗಳ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಯಲು ತಮ್ಮ ಬೆಳೆಗಳ ಜೊತೆ ಇಂಜಿಗೆ ಈ ತಾಳವನ್ನು ನುಡಿಸುವುದುಂಟು. ಸಂಜುಂಡೇಶ್ವರ, ಬಂಡೇಶೋನ್ನಮ್ಮ, ಸಾರಂಗಧರ ಮೊದಲಾದ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಲೌಕಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಿತ್ತಾಳೆ, ಕಂಜೆನ, ಎರಕದ ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ನುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಡೇಶ್ವರರು ‘ಕ್ವಾರ್ಣ್ಯ’ ಸಾರುವಾಗ ಈ ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಕಂಸಾಳಿಯವರ ಅಭಿಮತ. ಮಾಡೇಶ್ವರ ನುಡಿಸಿದ ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ದೇವರೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಗುಡ್ಡು ಅದಕ್ಕೂ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ, ಅದರ ಇಂಪಾದ ದನಿಯೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವರು. ಇದು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಖಂಡಾ ಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಂಸಾಳಿಯ ಮೇಲಿನ ಮುಸುಕಿಗೆ ಭದ್ರಿಸುವ ಕೈಗೆ ಅಧಾರವಾಗಿ ಓಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ಅಂದವಾಗಿ ಅರ್ಪಣೆವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣಲು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದಾರಗಳು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಗೊಂಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಗಗ್ಗರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ನೋಡಲು ಸುಂದರವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ‘ವಾಸ ಕಂಸಾಳಿ’ಯನ್ನು ಮಾಡೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಇಂಪಾದ ನಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಾಡೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಾಡಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು, ಮಿಣ್ಣದ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಕವಿ ‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ’ದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಾಸ ಕಂಸಾಳಿ ಎಂದರೆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಕಂಸಾಳಿ ಎಂದು.

ಕಂಸಾಳಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

೧. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿ ೨. ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಕಂಸಾಳಿ ಮೇಳ.

೧. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿ:

ಇದು ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯ ಸ್ವತ್ವ ಮೇಳ. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯ ಮೂಲ ಪ್ರವರ್ತಕ ಮಾಡೇಶ್ವರ. ಮಾಡೇಶ್ವರ ಕತ್ತಿ ಪವಾಡದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಾರಯ್ಯರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಂಸಾಳಿ ಬೀಸಿ ಸ್ವತ್ವವೆಸಗಿದನಂತೆ. ಇದೇ ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯಾಯಿತು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಜನಪದರ ನಂಬಿಕೆ. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳುಂಟು. ‘ತೆಲ್ ಬಟ್ಟು’ ಮತ್ತು ‘ತಾರ್ ಬಟ್ಟು’. ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ಕಲಾವಿದರು ಒಪ್ಪುಗೊಪ್ಪುರು ತಿಟ್ಟುತ್ತಾ, ಹಾಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿಯುವ ವಿಧಾನ ‘ತೆಲ್-ಬಟ್ಟು’. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂವರಿಂದ ಎಂಟು ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಕಣ್ಣು ಕೆವಿಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಹಿತ. ಈ ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉಡಿಗೆ

ತೋಡಿಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾಧಾರಣವಾದ ಅಂಗಿ, ಮೋಣಕಾಲಿನವರೆಗೂ ಕುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಲೆಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಅಲಂಕಾರವಾದ ರುಮಾಲನ್ನು ಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಕೇವಲ ಬೆಡ್ಡಿಯೊಂದನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು. ಹಣೆ ಮೈಕೈಗಳಿಗೆ ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೊರಳು ಮತ್ತು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಂಸಾಳಿಯ ಮೇಲು ಮುಸುಕಿಗೆ ಸುಮಾರು ೦.೪೫ ಮೀಟರ್‌ನಿಂದ ೦.೬೫ ಮೀಟರ್ ದಾರಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಗೊಂಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಾರದ ತುದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೀಸಿ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ; ಕಲಾವಿದರು. ಕೋಲಾಟದಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಆಡುವಂತೆ ಈ ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳೆ ಹಿಡಿದು ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಅಥವಾ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರವಾಗಿ ನಿಂತು ಆವೇಶದಿಂದ ಕಂಸಾಳೆಗಳನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ, ಹಾಡುತ್ತಾ, ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ನರ್ತಿಸುವರು. ಇದು ಚಮತ್ಕಾರ, ಪ್ರಭು, ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಯ ಕಲೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನ ಕಲಾವಿದರಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯೆ ಒಬ್ಬ, ಸುತ್ತಾ ಮೂವರು ನಿಂತು ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಕಲಾವಿದ ನಿಂತು ಕುಳಿತು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ, ಬೆನ್ನು ಹಿಂದೆ, ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿ ಬಳುಕಿ ಉರುಳುತ್ತಾ, ಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವ ಮೂವರು ಕಲಾವಿದರಿಗೂ ತಾಳೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಲಯದಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಆಟ ತೀವ್ರ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

“ಲಿಂಗ ಬಾ ಮುದ್ದುಲಿಂಗ ಬಾ

ನಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮ ಮೊದಯ್ಯನ ಲಿಂಗ ಬಾ”

ಎಂಬ ಹಾಡನ್ನು ತಾಳಲಯ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಸೃಷ್ಟಿಮೆಸಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದನ ಕೈಚಳಕ, ಕಂಚಿನ ಹಾಳದ ಇಂಪಾದ ನಾದ, ನೋಡಲು ಕೇಳಲು ಆನಂದ ಹಾಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಬೀಸುವಾಗ ಕಲಾವಿದರ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸತತಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ತಾಳ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಸಾಳೆ ಬಟ್ಟಿಲುಗಳಿಗೇ ಬೀಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತಾಳ ತಪ್ಪದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವ ಕಲಾವಿದರ ಕುತಲತೆ ಅಪಾರ.

ತಾರ್‌ಬಟ್ಟು ಎಂಬ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದನೊಬ್ಬನೇ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಡದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳಿಯ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದ ದಾರ, ಗೊಂಡೆ, ಗಗ್ಗರ, ಹೊಂದಿದ ಕಂಸಾಳಿಯ ಮುಸುಕು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಲಾವಿದ ಆಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಉದ್ದದ ದಾರ ಬಟ್ಟು, ಗೊಂಡೆ ಹಿಡಿದ ಕಂಸಾಳಿಯ ಮುಸುಕನ್ನು ಬೀಸಿ ಮೈಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಬಳುಕಿಸಿ, ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈ

ಮರೆತು ಕುಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ 'ತಾರ'ಬಟ್ಟು. ತಾರ'ಬಟ್ಟು ಎಂದರೆ ಬಿರುಸಾಗಿ ಕಂಸಾಳಿಯ ಮೇಲ್ಬುಸುಗಳನ್ನು ಮೀಸಿ ಆಡುವ ವಿಧಾನ.

ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಬೀದಿಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಮಾಡುವ, ರಂಜಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಆಡುವರು. ಕನಕವರದ ಚಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಜನವರಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಹಾಗೂ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿರ್ಜಡಿಸಿದ್ದ ಬಿರುಕಂಸಾಳೆ ಸೃಷ್ಟ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮಟೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಿಂಚರ, ಒಬ್ಬ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಮೂವರು ಬಿರುಕಂಸಾಳೆ ಆಡಿದರು. ಸಣ್ಣ ಪುಡುಗರಿಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪಾಡುಕನನ್ನು ಮೈ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಸಾಳೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದು ಬರೇ ಕಗರಕ್ಕಿನ ಆಟವಾಗಿ ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಶುದ್ಧ ಜನಪದವವರು ಆಡುವ ಸೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗದೆ ಬೇರದವನ್ನು ತಂದಿತು.

ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಕಂಸಾಳೆ ಮೇಳ:

ಇದೇ ರಾತ್ರಿ ಮೊದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಕಂಸಾಳೆಯವರು ಕುಳಿತು ಹಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಕಂಸಾಳೆ ಮೇಳ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂವರಿಂದ ಎಳೆಂಟು ಜನ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಧಾನ ಗಾಯಕ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರುತ್ತಾನೆ. ಮಿಕ್ಕವರು ಕಡವು, ಕಂಸಾಳೆ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಚಟಕಿ, ಏಕತಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಧಾನ ಗಾಯಕ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಹಾಡಿದರೆ, ಮಿಕ್ಕವರು ವಾದ್ಯಮಿಮೇಷಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಡಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಕ್ಕೂಟ ಉಲಿತ ಕಿವಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಪ್ಪಾಯಮಾನವಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಈ ಕಥೆ ಮಾಡುವುದು ಸಂಭಾಷಣಾ ರೂಪಿನಲ್ಲೂ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸೊಲ್ಲಿನವರು 'ಹೊದಪ್ಪಾ ಹೊದ' ಎಂದು ಹೊಂ ಗುಟ್ಟುವುದೂ ಉಂಟು. ಕಥೆಹಾಡುವ ಚಾಕುಚಕ್ರ ಉಳ್ಳವರು ಇವ್ವಾಗ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಂತೆ ಆಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಒಬ್ಬ ಒಂದು ಕಥೆ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಂಟುವುದೂ ಉಂಟು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನವ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆರಸಿ ನಾಟಕದ ಸೂತ್ರಧಾರ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಕಥೆ ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕಥೆ ಬೇಕುಬಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಜನರ ಮನವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂತ್ರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಳೆಯ ಜಾಡಿಗೆ ಹೊಸ ಮೆರುಗನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಲಾವಿದರೂ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿ.

ಗದ್ಯಪದ್ಯಗಳೆರಡನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮೇಳ ಹಾಗೂ ಮೇಳ ನಾಯಕನಿಂದ ಕಥೆ, ಹಾಡು, ನಿರೂಪಣೆ, ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೬-೭ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಗ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದು ಅನಂತರ ಅನೇಕ ಮಾಹಾಬಾಟುಗಳನ್ನು ಯೊಂದಿ ನಾಟಕವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥಾಮೇಳದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ಮೇಳದಂತೆ ಮೇಳನಾಯಕ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ, ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೇಳದವರು ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ, ಸೊಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಕಥೆಗೆ ಮೆರುಗನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಂಸಾಳಿ ಮೇಳ ನಾಟಕೀಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದರೂ ಗ್ರೀಕ್‌ನ ಮೇಳದ ಹಾಗೆ ಶುದ್ಧ ನಾಟಕ ರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲದಿರುವುದು ವಿಚಾರಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ.

ಹಿಂದೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕಾಲ್ಪದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಹಲವಾರು ದಿವಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವರನ್ನು 'ಪರಿಸೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಊರೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಆರವಟ್ಟಿಗೆ ಇಡಿಸಿ, ಪಾನಕ, ನೀರುಮಜ್ಜೆಗೆ, ಮಡಿಕೆ ನೀರು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪರಸೆಗಳು ರಾತ್ರಿವೇಳೆ, ದಿವಲಿನವೇಳೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿ, ಕುಣಿದು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಾತ್ರೆ, ಹಬ್ಬ, ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ, ಒಕ್ಕಣೆ, ನಾಟ ಮುಂತಾದ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಜೋಳಿಗೆ, ನಾಗಬೆತ್ತ, ಕಂಸಾಳಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಕಪ್ಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಲೆಂದೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ದೈವಾರ್ಥಿಸರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವರ ಮನೆಯವರು ಇವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಹಾಡಿಸಿ, ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಕಥೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಗಣಪತಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಂಗಳದೊಂದಿಗೆ ಕಥೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆರಂಭ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹಾಗೂ ಇವ್ಯವ್ಯವಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಕಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಂಸಾಳಿಯವರಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯ ಕಥೆ ಹೇಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ. ಇವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಂಚಿನ ತಾಳೆಗಳ ಇಂಪು ಹಾಗೂ ಕೈಕಳೆಗಳ ಸುಂದರ ಸಮ್ಮಿಳನದಿಂದ ಮಿಸ್ಸೆಯಂತೆವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜನರ ಮನವನ್ನು ತಣಿಸಿ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಕೈಗೊಳ್ಳುವರು.

ಮಾಜೀತ್ವರೂ ಭಕ್ತರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿರೋಗಲಿ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಜಾರಕ್ತ ಕಾರಣವಾದರು. ಇವರು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವರಲ್ಲ, ಕಲಿತವರಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಕಲಿತವರು. ಈ ಪರಂಪರೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು, ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಎಂದಿಗಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿದೆ.

“ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಕಂಸಾಳಿ” ಕಲೆಗಿಂತ ಬೇರೂರಿಸಾಳಿ ಕಲೆ ಕನ್ನಡರವಾದುದು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಬರುವರು ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸೌಂದರ್ಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ‘ಚೌಡಿಕೆ ಮೇಳ’ ಅಥವಾ “ಗೊಂದಲಿಗದ ಮೇಳ”ವು ಸಹ ಕಲಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸುವುದಾದರೆ ‘ಕಂಸಾಳಿ ಮೇಳ’ದ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಕ ಮಾತ್ರ ನೃತ್ಯವೆಸಗುವುದು. ಉಳಿದವರು ಹಿಮ್ಮೇಳ ಮಾತ್ರ. ಎರಡು ಮೂರು ಜನರು ಸೇರಿ ಈ ಮೇಳವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. “ಮುಖ್ಯ ನಿರೂಪಕ ಕರೆಯ ನಿಲುವಾಗಿ, ಕಚ್ಚೆ ಪಂಜೆ ಉಟ್ಟು, ತಲೆಗೆ ಕೆಂಪು ರುಮಾಲನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ಕೊರಳಿಗೆ ಹಳದಿ ಮೇಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಚೌಡಿಕೆ ಹಿಡಿದು ಹಾಡುತ್ತಾ, ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತಾ, ಹಾವಭಾವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೆದಿಸಿ, ಹಿಂದೆ, ಮುಂದೆ, ಅತ್ತಿತ್ತ, ಬಾಗಿ ಬಲಕೆ ನೃತ್ಯವೆಸಗುತ್ತಾನೆ. ಬೇಗವಾಗಿ ಎರಡು ಕಾಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸುವ ವೈಖರಿ ಆಕರ್ಷಕ. ಕಾಲುಗಚ್ಚೆ, ಚೌಡಿಕೆನಾದ, ಮೋಹಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಡು ಕುಣಿತ, ಎರಡು ಎಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ನಿರೂಪಕ ಲಾವಣಿ ಪದ್ಯ ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟು ಹಿಮ್ಮೇಳದವರು ಆ ಪಾದವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ನಿರೂಪಕ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.”

ಜನಪದ ಸತ್ತ್ವವುಳ್ಳ ಈ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಂಸಾಳಿ ಕಲೆ. ಜನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರದ ದೊಡ್ಡನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಕಂಸಾಳಿ ಹಿಡಿದು ಮನೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುವ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಭಕ್ತಿಕರಲ್ಲ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಕಥೋಪಕಥೆಗಳು. ಈ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಯಕರು ಸ್ವಸಂಶೋಷಣೆ ಈ ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಮೋಘ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಿರಿವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ “ಜನಪದ ಗಾಯಕರು” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

೩. ಕಂಸಾಳಿ ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು:

“ದೇವರ ಗುಡ್ಡ” ಎಂದರೆ ‘ದೇವರ ಶಿಷ್ಯ’ ಎಂದರ್ಥ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು, ಮಂಟೇಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಗುಡ್ಡರು, ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಗುಡ್ಡರು ಮುಂತಾದವರು ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಗುಡ್ಡರು ಆಯಾ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ‘ಶ್ವಾರ್ಯಾ.’^{೧೦} (ಛತ್ರಿ)ವನ್ನು ಸಾರುತ್ತಾರೆ. ಎಡಗೈ, ಬಲಗೈನವರು, ಕುಂಬಾರರು, ಮಡಿವಾಳರು, ಹೆಗ್ಗಡೆಗೊಡರು ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾಜಿಯ ಗುಡ್ಡರಾಗುವರು. ಹರಿಜನ, ಶಾಲಾ ಮತದವರು, ಗೊಲ್ಲರು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಗುಡ್ಡರಾದರೆ, ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಗಂಗಮತದವರು, ಉಪ್ಪಲಿಗರು, ಮಡಿವಾಳರು ಪರಿವಾರದವರು, ಹರಿಜನರು, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಾಗುವರು. ಕುರುಬರು, ಗಂಗಮತದವರು, ಹರಿಜನರು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡರಾಗಲು ಬದವ ಬಲ್ಲಿನ ಎಂಬ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲ. ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ, ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾಜಿ, ಗುಡ್ಡರುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಂಟೇದಯ್ಯ, ಮಂಟೇಲಿಂಗಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧಪ್ಪ, ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು, ಮಾದಪ್ಪ, ಮಾದಯ್ಯ, ಮಾದು, ಚಕ್ಕ ಮಾದು, ದೊಡ್ಡ ಮಾದು, ಪ್ಪಟ್ಟಿಮಾದ, ಮುದ್ದು ಮಾದ, ದುಂಡುಮಾದ, ಮಾದೇವ, ಮರಿದೇವರು, ಮಾದೇವಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೂ, ಬೆಂಗಳೂರಾದರೆ ಮಾದಮ್ಮ, ಮಾದೇವಿ, ಪ್ಪಟ್ಟಿಮಾದಿ, ದೊಡ್ಡಮಾದಿ, ಚಕ್ಕಮಾದಿ, ರಾಮಪ್ಪ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುತ್ತದೆ. ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗಯ್ಯನ ತಾಯಿ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಛತ್ರಿ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಛತ್ರರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಛತ್ರರನ್ನು ಎರಡು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

(೧) ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಛತ್ರರು (೨) ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಛತ್ರರು, ಅಂದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ‘ಕೈಸಾಲೆಯವರು’, ‘ಕಂಸಾಳಿಯವರು’ ಎಂದು ಹೇಳುವ ರೂಢಿ ಇದೆ. ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ತಂಬೂರಿ, ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ಚೌಡಿಕೆ, ಜುಂಜಪ್ಪನ ಗೊಲ್ಲರಿಗೆ ಗಣೆ ವಾದ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದಂತೆ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ಕಂಸಾಳಿಯ ವಾದ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯುವರು ಹಾಗೂ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವರು. ಇವರು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.^{೧೧} ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬಗೆಗೆ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪರಂಪರಾನುಗತವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು, ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗಾಯಕ ವರ್ಗದವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು.

“ಹೊಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಅಥವಾ ಗುಡ್ಡಿ ಬಿಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಪರಿಜನರಲ್ಲಿ ತೀರಾ ವಿರಳವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸೂತಕವಾಗುವ ಹಂಗಿನನ್ನು ಗುಡ್ಡಿ ಬಿಡಲಾರದಂತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡಿ ಮಾಡುವವನ ಸಿಹಿ ಮಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ವಿವಾಹವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಗುಡ್ಡ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಅವನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುಡ್ಡಿ ಮಾಡುವವನಾಗುತ್ತದೆ. ಹಬ್ಬ ಪರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವ, ಆದರಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಮೆರೆದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಗಂಡಸರು ಮಾತ್ರ ಗುಡ್ಡರಾಗುವುದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ ಎಂದು ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಲೇಖರ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಿ. ಮಾದಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಕಂಸಾಳೆ ಮಾದಯ್ಯ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಬಟ್ಟದ ಪುರುಷೇಶ್ವರಿ ರಾಮಸ್ವಾಮರೂ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಗುಡ್ಡಿಯರಾಗಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು ಹಾಡ ಬಲ್ಲರೇ ಹೊರತು ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಡಲಾರರು. ಅವರು ಬಿಡಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇವರಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರು. “ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಬಿಡುವುದು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ.”¹⁰ ಮನೆಗೊಬ್ಬನನ್ನು ಗುಡ್ಡನಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಲೆಂದೂ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಸಿರಿಯ ದೇವರಗುಡ್ಡರು ಅಲೆಮಾರಿ ಗುಡ್ಡರು ಎಂದು ಎರಡು ವಿಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

ಸಿರಿಯದೇವರ ಗುಡ್ಡರು:

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು ಕೆಂಚಿನ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಣಟ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕುರಣ ಕೆಂಚು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಂಸಾಳೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅನುಸರಿಸುವವರಿಗೆ “ಸಿರಿಯ ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕಾಲಿಗೆ ಪಾಪೋಸು ಮೆಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಸೋಮವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉಗಾದಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ, ನವರಾತ್ರಿ, ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಬುತ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಹೇಲೋಸೆ (ಹಸುಬೆ, ಜೋಳಿಗೆ)ಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೋ, ಹೆಗಲ ಮೇಲೋ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರ ಬಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗುಡ್ಡರು ಮದುವೆ ಆಗಬಹುದು. ಇವರ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಗುಡ್ಡರಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಇವರು ಮಾಂಸ, ಮದ್ಯ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಲೆಮಾರಿ ಗುಡ್ಡರು:

ಮಾದೇಶ್ವರ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಹಾಡುಗಳನ್ನಾದರೂ ಕಲಿತುಕೊಂಡು, ಕಂಠಾಳೆ ನುಡಿಸುತ್ತಾ, ಊರೂರು ಅಲೆಯುತ್ತಾ 'ಪುರಗಾ' ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಇವರಿಗೆ 'ಅಲೆಮಾರಿ ಗುಡ್ಡರು' ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಇವರು ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಂಠಾಳೆ ಹಿಡಿದು ಕಲಿತ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ, ಹೆಗಲೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುತ್ತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ, ಧಾನ್ಯ, ಹರಕೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ದೀಪಾವಳಿ, ಯುಗಾದಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು.

ಗುಡ್ಡರ ದೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನ:

ಆಯಾ ಜಾತಿಗೆ, ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೊಬ್ಬ 'ಪುರಗೇಕಾರಿ' ಎಂಬವರು ಇರುತ್ತಾನೆ. 'ಪುರಗೇಕಾರಿ' ಎಂದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ದೇವದಗುಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಲು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡುವವನು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದೀಕ್ಷಾ ಗುರು. ಪುರಗೇಕಾರಿ ಮದುವೆ ಆಗಿರುವುದು. ಮಾಂಸ, ಮದ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಪುರಗೇಕಾರಿ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗುಡ್ಡದಾಗಬೇಕು. ಈತ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗರಣೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆ ಪಂಚೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಡುಗೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಈತ ದೇವದಗುಡ್ಡದಿಂದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಮೊಲಲು ಮಾಡಿ ಸಾಲೂರು ಮಳಕ್ಕೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೀಪಾವಳಿ, ಯುಗಾದಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಪುರಗೇಕಾರಿಯು 'ಗುಡ್ಡರ ಬಿಡುವ' ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಾದರೆ ಯಾವ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಆಗಿರುವುದು. ಕೆಲವರು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಲ್ಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಗುಡ್ಡರನ್ನಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಪಾದ್ಯಮಾಸ ಬಿಟ್ಟು ಶಿವರಾತ್ರಿ, ದೀಪಾವಳಿ, ಯುಗಾದಿ, ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ, ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಿನವರು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸೋಮವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ದಿನವೆಂದು ಕೇಳಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ, ಪಾರ್ವತಿ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು, ಹೋಗಿಗಳು, ದಾಸರು ಈ ಐವರ ದರ್ಶನ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡನ ಮಾಡುವ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮೂರ ಹತ್ತಿರದ ಭಾವಿ ಅಥವಾ ನದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾರೋತ್ತರನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಂಡೆ ತೆಗೆಸಿ, ಉಗುರು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಉಡುಪಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತರೆದು, ಅಂಚರ ಗಂಗೆಗೆ ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿಸಿ, ಹೊಸ ಉಡಿದಾರ, ಕಟ್ಟಿಪಾವ್ತಡ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಭೃಗುವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಗುಡ್ಡರು ಕುಸಾಳೆ ನಾಡವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಾಡುತ್ತಾ ಆತನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಾಲೂರು ಮಕ್ಕಳೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ “ಈತ ನಮ್ಮ ಮಗನಲ್ಲ, ಮಾರೋತ್ತರನ ಮಗ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು “ಮಾರೋವಾ ನಿನ್ನೊಕ್ಕಲಾಯ್ದರೋ ಕುಂದನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಮ್ಮ” ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪುರೋಹಿತರಿ, ಶಿಷ್ಯನ ಕಣ್ಣರಳೆ, ಕಿವಿ, ತಲೆ, ಹಣೆ, ತೋಳು, ಎದೆ, ಬೆನ್ನು, ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ ಅಂತ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ, ವಿಧೂನಿ ಧರಿಸಿ, ಆತನನ್ನು ಕರಿಕುಂಬಳಿಯ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಐದು ಕಳಸಗಳನ್ನು ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಅವುಗಳಿಗೆ ದಾರವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಆತನ ಕತ್ತಿಗೂ ಒಂದಳೆ ತೆಗೆದು, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಣಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊಸ ದಾರದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಂಟ್ರೋಮಿ, ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾಜಿ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ತೋಳು ಬರುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ, ಮಾರೋತ್ತರನ ಗುಡ್ಡರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅರಿಸಿನದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿನದ ಕೊನೆಯೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಉಂಗುರವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಪ್ಪ ಉಡಿದಾರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕರ್ಪೂರ ಹಚ್ಚಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಕುಂಕೂಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪರಣು ಮಾಡಿಸುವರು. ಈಗದ ಮುಂದೆ ಹಾಲನ್ನು ಮದುವೆಯ ಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಎರೆಯುವಂತೆ ಎರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡರ ಕೈಗೆ ಅಕ್ಕಿ, ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಬೆಲ್ಲ, ಕಾಯಿ ಇಟ್ಟು ಪುರೋಹಿತರಿ ಆತನಿಗೆ ಕುಂಕೂವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಮೇಲೇಳಿಸಿ, ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿ, “ಅಪ್ಪಾ ಮಗನೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಮಗನಾಗಿದ್ದೆ, ಇಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಮೊದಪ್ಪನ ಮಗನಾದ” ಎಂದು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಣೆ (ಲಿಂಗಧಾರಣೆ) ಆಗಬಹುದಾ ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ‘ಆಗಲಿ’ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಕೈಯಿಂದಲೂ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಅರಿಸಿನದ ದಾರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಆತನ ಕೊರಳಿಗೆ ‘ಅಕ್ಷಯದಾಗಲಪ್ಪಾ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಎರಚುತ್ತಾನೆ. ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಗುಡ್ಡರ ಮಾಡುವವರು, ಐದು ಪಾವ್ತೆ ಅಕ್ಕಿ, ಎರಡುಬಿಟ್ಟಿ ಬೆಲ್ಲ, ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಎರಡು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಆರು, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಕಡ್ಡಿ ಕರ್ಪೂರ, ಒಂದು ಕೊನೆ ಅರಿಶಿನ, ಕುಂಕೂಡ್ಲೆ ಬಟ್ಟೆ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಉಂಗುರ, ಗೋಶೀರ್ಷ, ಗೋರಾಜನ, ಕೆಮ್ಮರ,

ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ^{೨೨} ೧೨ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಣಿಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೆ ಐದು ಪಾವತಿಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೂವಂಶರು ಪುರಸೇಕಾರರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪುರಸೇಕಾರಿ ಹುಡುಗನ ಕೊರಳಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಗುಡ್ಡು “ಕರಣಾರ್ತಿ” ಎಂದು ಕುಸಾಳಿ ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು “ಲಿಂಗಧಾರಣೆಗೆ ಕರಣಾರ್ತಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಆತನಿಗೆ ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಪುರಸೇಕಾರಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ-

“ನೀನ್ನಾರ ಮಗನಪ್ಪಾ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಆತ “ನಾನು ಮಾದೇವನ ಮಗ ಸ್ವಾಮಿ” ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ.

“ಅಂಗಂದ್ ಮ್ಮಾಲೆ ತಕ್ಕಳಪ್ಪಾ ಮಾದೇವನ ಬೋಳಿಗೇನ ಮುಂಗೈಗೆ ಬೆತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ಇದನ್ನು ಏನು ಮಾಡ್ತಿಯಾ?”

“ಏನು ಮಾಡ್ತಿ ಗುರುಗಳೇ?”

“ಈಗ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಮನೆಲಿ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಬಾ. ಆಮ್ಮಾಲೆ ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಮನ ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ಸಾರಾಜೇಕಪ್ಪಾ ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಿಯಾ ನಿಚ್ಚಯವಾಗಿ?”

“ನಿಚ್ಚಯವಾಗಿ ಮಾಡ್ತಿನಿ” ಅನ್ನಾನೆ. ಆಮ್ಮಾಲೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರು ಗುಡ್ಡನ ಪಾದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಐದು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ, ಒಂದು ಅಕ್ಕು ಬೆಲ್ಲ, ಒಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬೋಳಿಗಿಗೆ ಹಾಕಿ ಭಕ್ಷೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ರತನೀರು ತೆಗೆದು ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೊಂಬಾಳೆ ಗೊಣೆಯನ್ನು ಮನೆಯ ಸೂರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಧೂಪ ಹಾಕಿ ಕೈ ಮುಗಿಯುವರು. ಮತ್ತೆ ಪುರಸೇಕಾರಿ-

“ಹಾಗಂದ್ ಮ್ಮಾಕೆ ದಯ್ಯಕ್ಕರು ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವವರು ಬಂದವ್ವಲ್ಲಾ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದವಂಗೆ ನಡೀಕೀನಿ ಅಂತ ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬೀಳು”. ಎಂದಾಗ ಆತ ಪುರಸೇಕಾರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. “ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಂಗೆ ನಡೀಕೀನಿ” ಅಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

“ಗುರುಗಳ ಕಂಡರೆ ಪರಣು ಅನ್ವಿಯಾ?”

“ಗುರುಗಳ ಕಂಡರೆ ಪರಣು ಅನ್ವಿಯಾ?”

“ಬೋಗಿ ಕಂಡ್ರೆ ಆದೇನಿ (ಪರಣು) ಅನ್ವಿಯಾ?”

“ಬೋಗಿ ಕಂಡ್ರೆ ಆದೇನಿ ಅನ್ವಿಯಾ?”

“ಕಂಡ ತಾಯಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿಯಾ?”

“ಕಂಡ ತಾಯಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿಯಾ?”

“ಅಹಿಗಳಿಗು ಬಂದ್ರೆ ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ,
ಬಿಕ್ಷೆನಾದರೂ ಮಾಡಿ ತಂದು ಹಾಕಿಯಾ?”

“ತಂದು ಹಾಕಿಯಾ?”

“ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ ಒಂದೂಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ
ತಂದುಕೊಡಿಯಾ?”

“ತಂದು ಕೊಡಿಯಾ?”

ಹೀಗೆ ಗುಡ್ಡನಿಗೆ ಹಲವಾರು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹಿಪ್ಪ
ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೇಲೆ
ಆತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ “ಪಂಚಾಗ್ನಿ” ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ ಪುರುಷೇಕಾರಿ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಗುಡ್ಡನಿಗೆ ಒಂದು ತಟ್ಟೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ
ಮಕ್ಕಳ ಪಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಂಬಾರ ಒಂದೇ ಕೆರೆಯ ಮಣ್ಣನ್ನು
ತಂದು ಎಂಜಲು ಮೈಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು,
ಈಗ ಹಿತ್ತಾಳೆ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಸ್ಟೀಲ್ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುಟನ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು
ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಅದು ಕಂಸಾಳಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ.
ಗುಡ್ಡನಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕಡಲು, ಕೆಜ್ಜಾಯ ಅನ್ನ ಸಾಕು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಕಿ,
ಗುಡ್ಡನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ ಅದನ್ನು
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು “ಕಂಠ ಭಕ್ಷೆ ನೀಡಿ ಸ್ವಾಮಿ” ಅಂತ ಹೋಗುವನು. ಆಗ ಗುಡ್ಡರಲ್ಲಾ
ಒಂದೊಂದು ಹಿಡಿ ಅನ್ನ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಆತ ಗುಡ್ಡದ ಗುಂಪಿಗೆ ಗೇರಿವದ ಎಂದೂಹಾಕುತ್ತದೆ.
ಇದಕ್ಕೆ ಗುಡ್ಡನ ಬಿಟ್ಟು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇವರು ಯಾರ ಎಂಜಲನ್ನೂ
ತಿನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಸ್ನಾನ ಪೂಜೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಪಾದಾನ (ಭಕ್ಷೆ) ಮಾಡಬೇಕು. ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು

ಭಸ್ತು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ನೆರೆದ ಗುಡ್ಡದಿಗಿಲ್ಲಾ ಊಟ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿ, ಪದು ಪಾವಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು "ಅಕ್ಷಯವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಹದೂ ಹೊರಡುವರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಗುಡ್ಡದ ಜೀವನ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮಗನಾಗಿದ್ದವನು, ಗುಡ್ಡನಾದ ಮೇಲೆ ಗುರುಗಳ ಮಗನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೆ ಗುಡ್ಡರಾದವರು ಕಾಲಿಗೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ (ಆದರೆ ಇಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ). ಗುಡ್ಡನಾದವನು ಸೋಮವಾರ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದ್ದರೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಣ್ಣೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಧೂಪಹಾಕಿ ಕೈ ಮುಗಿಯುವನು. ಹುಣ್ಣುಮೆ, ಶಿವರಾತ್ರಿ, ದೀಪಾವಳಿ, ಯುಗಾದಿ, ಗೌರಿ, ಪರ್ವಣಿ, ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡ ಕುಳುಳಲ್ಲಿ ಬೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು, ಕಂಸಾಳೆ ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ಷೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಮನೆಯವರಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೀಕ್ಷೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬಾರದು.

"ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮಂಟ್ರಿಸ್ತಾಮಿಯ ನೀಲಗಾರರು, ಗೊರವರು, ಎಲ್ಲರೂ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆಯೇ ದೀಕ್ಷಾಕ್ರಮ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು."^{೧೦}

ಗುಡ್ಡನಾದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಗೆಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ಪಾಡುವುದು ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ. ಗುರುಗಳು ಸೋಮವಾರ ಗುಡ್ಡದಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ "ತಿಮ್ಗಡದುಂಡಿ ಬಡಪ್ರಾಮ್ಯಯ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಸರಾಗವಾಗಿ ತಪ್ಪದೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ನಾಲಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನ ಧ್ವನಿ ಹದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವನು ಅವನ ತಲೆ ತೂರುವಷ್ಟು ಆಗಲ ಬಾಯಿರುವ ಹೊಸ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಅವನು ಆ ಮಡಿಕೆಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವ ಪಾಡನ್ನು ಹೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ರಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೊಲ್ಲು ಕೊಡಲೋ ಅಥವಾ ದಮ್ಮಡಿ ಹೊಡೆಯಲೋ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಕೇಖರ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಂಸಾಳೆ ಗುಡ್ಡರಾದ ಕಂಸಾಳೆ ಮಾದೇಶ್ವ, ಹಾಗೂ ಸಿ. ಮಾದೇಶ್ವ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, "ಆ ನಿಯಮಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಹಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಂಸಾಳೆ ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಬಿಡಿ ಪಾಡುಗಳನ್ನಾದರೂ ಹಾಡುವಂತೆ

ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಹಿಮ್ಮೆಳಕ್ಕೆ ದೂಗೊಡಿಸಲು, ದಮ್ಮಡಿ ಹೊಡೆಯಲೋ ಕಂಸಾಳಿ ತಾಳ ಹೊಡೆಯಲೋ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಗುಡ್ಡರು ಕಥೆ ಕಲಿಸುವ ಗುರುವಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ 'ಗುರುಮನೆ ಹಣ' ಎಂದು ಐದು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಆ ಪುರಸೇಕಾರಿ ಸಾಬೂರು ಮೆಲಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡ 'ಕ್ವಾರಣ್ಯ' ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಗುರುವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಗುರು, ಜಂಗಮ ಗುಡ್ಡ, ಜೋಗಿಗಳನ್ನು ಆದರಿಸುತ್ತಾ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾ, 'ಗುಡ್ಡನ' ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ." ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪೂಜೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತ ಭಕ್ತರು ಸೋಮವಾರ, ದೀಪಾವಳಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಜನ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಕಿಣ್ವಾಯ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿಸಿ ಬಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಪರಿಹಾರವಾದ ಮೇಲೆ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡರು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮಡಿಯುಟ್ಟು, ವಿಘ್ನಕಿ ಗಣ್ಣಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರಗಳನ್ನು ಗದ್ದುಗೆ ಊಡಿ (ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ) ಆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಂಸಾಳಿಯಲ್ಲಿ "ನೆನೆವಾರ್ತೆ" ಮಾಡಲು ತೊಡಗುವರು. ಬಡವರ ಮನೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹರಸುವರು:-

"ಹರ ಹರ ಹರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ
 ಗುರು ಶಾಂಕಲಿಂಗ ನಂಜುಂಡಲಿಂಗ
 ನಡುಮಲೆಯಲಿಂಗ, ನಡುಲಿಂಗ
 ನುಡಿಲಿಂಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ಲಿಂಗ,
 ಭಾರಿ ಕಂಠ ಲಿಂಗ ಭಣ್ಣಾಂ ಲಿಂಗ
 ನಿಮ್ಮವರುಂಟಾಗಿ ವಾರ ವಾರ
 ತುಂಬದ ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ
 ಬಡವರ ಮನೆ ಒಳಗೆ ನೀಡಿ ನೀಡಿ
 ಮಾಡಿದಂಥ ಪಾಲು ಅನ್ನ ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೃತ
 ಮೇಲಾದಂತೆ ವಡೆ ಒಪ್ಪುಟ್ಟು ಕಿಣ್ವಾಯ ತುಪ್ಪಗಳು
 ನೀಡಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಭಕ್ತಿ
 ಅವರ ಮನ ಸ್ವಾಮಿ, ಕುಲ ಸ್ವಾಮಿ
 ಭಾಗ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ
 ಆನಂದಲಗುವಾಗಿ, ಜೇನುಮಲೆಗುವಾಗಿ
 ವಜ್ರಮಲೆ, ಗಂಜಮಲೆ
 ಗುಲಗುಜೆ ಮಲೆ ಎಲ್ಲತ್ತೋಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಗಿರುವಾಗಿ"

ಎಂದು ಕೇಳಿ ಗುಡ್ಡರು ಎದೆ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯವರು ಕೊಟ್ಟಂತ ವೀಳ್ಯ, ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ.

ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಗುಡ್ಡ ಸತ್ತರೆ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಎದೆ ಇತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಹೊವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಚಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಕುರ್ಚಿ (ಹೊವನ್ನು ಕುಳಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಗುಡುಲಿನಾಕಾರದ ಚಟ್ಟಿ) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆ ತೆಗೆದು ಗೊಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಮಣ್ಣಿನ ದೀಪಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಸತ್ತ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಕುಳಿಸಿ, ಉಪ್ಪು ತುಂಬಿ, ಕೆಲವು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುಡ್ಡರು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಛೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಸಮಾಧಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಿಥಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಗುಡ್ಡರುಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಸಂತರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ:

“ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ”¹⁰ದಲ್ಲಿ ಕವಿ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬೇಡಗಂಪಾ ರಾಜ್ಯದ ಅಲಂಬಾಡಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು ಎಂಬ ಸ್ಥಾನ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು, ಅವರು ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು, ಹುಟ್ಟಿದರು, ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶ್ರೀಶೈಲದಿಂದಲೇ ಬಂದರು ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಸಂಜುಂಜಾರಾಧ್ಯರು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.¹¹ ಕಲ್ಯಾಣದ ಮುಳುಕಿ ಬೆಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಸುತ್ತೂರು ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಊರಿಗೆ ದಾರಿ ಯಾವ ಕಡೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲು, ಬಾಲಜಂಗಮ ಮಾದೇಶ್ವರ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸುತ್ತೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಸಂಗಪ್ಪ ಪಾಸ್ತಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈತೆಯಲ್ಲಿ-

“ಪರಶಿವನ ಪರಮಾಂಶಮಂದ್ಯ

ತರುತ ಬಾಲಕ ರೂಪಿನಿಂದವ

ತರಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ನಾಮದಿ ನಿಂದದರ್ಶಿಯಲಿ”¹²

ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ ಖಚಿತತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು 'ಸುತ್ತೂರು, ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು, ಅರೋನಿಜರಾಗಿ ಜನ್ಮಿಸಿದರು, ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದರು, ವ್ಯಾಭ್ರಾಸಂದರ ಉಪದೇಶದ ಫಂತ್ರದಿಂದ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಶಿವದಾಸರ

ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಪರದನವಳ್ಳಿಯ ಹಾಗೂ ಹೈದರಾಲಿಯ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ.

ಜನಪದ ಶಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ

“ಮಲೆಯ ಮಾಡಮ್ಮ ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವರಾರು?
ಮಲೆ ಮಂಜುರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಮಾಡಮ್ಮ
ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವರು ಶರಣಾರು?”^{೧೦೦}

ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಶರಣರ ಹುಟ್ಟು ಬಹಳ ಗೋಚರ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಹೇಳುವುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಜನಪದ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ-

“ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಉತ್ತರ ದೇಶ
ಬೆಳೆದದ್ದು ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯ
ಬಂದುದು ಒಂದು ಬಾಳಲಿ ಸೀಮೆ
ಕುಂಕೂರು ಮಲವ ಗೇರಿ ಮಾದೇವ
ಪಂಚೇಳು ದೀಕ್ಷೆ ಅದರಂತೆ”^{೧೦೧}

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬೆಳೆದು ಬಂದು ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯ ಎಂದರೆ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಲು ಹೊರಡುವರು. ಏನೂ ಅರಿಯದೆ ಕಾಡು ಜಗರು, ಸೋಲಿಗರಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟವೇ ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯವಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಇದು ಬೇಡವೆಂದು ಈಗಿನ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದತ್ತ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸಿದರೋ? ಅವರ ಹುಟ್ಟಿನ ನೆಲ ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮೊದಲು ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೀಮನಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪಯಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು.

“ಭೀಮನಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬೇಗೌಡ, ಮಾದಮ್ಮ ಎಂಬ ದಂಪತಿಗಳು ಮೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಂದು ಮಾದಮ್ಮನನ್ನು ಉಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆಕೆ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಉಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿದಳು. ಉಟವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು “ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಕಲ್ಲವ್ವ” ಎಂದರು. ಮಾದಮ್ಮ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಆಗ ಅದರೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಡಿಸಿದಳು.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಪ್ಪಕ್ಕೇ ಬಿಡದೆ ಮನೆಗೂ ಬಂದು ಮಾದಮ್ಮನನ್ನು 'ಊಟ ಬಡಿಸು' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮಾದಮ್ಮ "ಗಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಬಂದರೆ ಗತಿ ಏನು?" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ "ನನ್ನ ಗಂಡ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಮಾದಪ್ಪ ಎಳೆನಾಗರಾಗಿ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು, ಮಾದಮ್ಮ ಬುದಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಾಗ, ಆಕೆಯ ಕೈಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟರು. "ನಿನ್ನ ಕೈ ಕಟ್ಟಿದವನು ಮಾದಪ್ಪ, ನಾನು ಈ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗದ್ದುಗೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಲಗೇಗೊಡ, ಮಾದಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು"^{೨೦}

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಲಂಗಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಕಲ್ಲೂರು ತೋಪಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಯಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಹತ್ತಿರ ಲಗ್ಗೆ ಬೆಂಡಾಟ ಆಡಿ, ಗೆದ್ದರು. ಹುಡುಗರು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕೋಪಗೊಂಡ ಹುಡುಗರು "ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದವ" ಎಂದು ಆಡಿಕೊಂಡರು. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆವಾಧೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮೈದುಂದದರು ಮಾದೇಶ್ವರರು. ಹೀಗಾಗಲು ಕಾರಣ ಮಾದಪ್ಪನನ್ನು ಬೈದುದೇ. ಅದ್ದರಿಂದ ಕಲ್ಲೂರು, ಮುಳ್ಳೂರು, ಮಾಲಂಗಿಯ ಮಕ್ಕಳು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅವರ ಸಂತುಟ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ದೃಷ್ಟಿ ಉತ್ತರದೇಶದ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ, ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ ಎಂಬ ದಂಪತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಮುಪ್ಪಡರಿವೈದೊ ಮಕ್ಕಳಾಗದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಇವಿಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ದೊರೆಕೆ ಆದನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆಯ ಗರ್ಭಸೇರಿದರು. ಆಕೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆದ ವಿಷಯ ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆಸಿದ. ಆಕೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ನಡುಮನೆಯ ಗೊಂಬಕ್ಕೆ ತಗಲಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಆಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು, ಬಸುರಿಯಾಗದಂತೆ ಕಂಡಳು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನನ್ನು ಬಿಜ್ಜಳರಾಜ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಪುನಃ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೂಲಕ ಅವತರಿಸಿದರು ಮಾದೇಶ್ವರ. ಎದೆಹಾಲು ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಎಳುಮೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದಾಗ ಭಕ್ತರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವಾಗುವಂತೆ ಎದೆಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೊಸಲು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ, ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರರು ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು."^{೨೧}

'ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಶಿವದಾಸಪ್ಪ ಎಂಬ ವೀರಶೈವ ದಂಪತಿಗಳು ಉತ್ತರದೇಶದಿಂದ ಬಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿನ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ತಾವರ

ಹೂಗಳನ್ನು ನೋಡೊಂದು ಜಂಗೆಮರು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪಾದಪೂಜೆಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಕೊಠಡಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ತಾವರೆ ಹೂವು ಎಚ್ಚತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೀಳಲು ಎಪ್ಪು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಜಂಗೆಮರಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನೇ ಹೋಗಿ ಕೀಳಬೇಕೆಂದು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲು ಒಳಗೆ ಮುಳುಗಿದಳು. ಆಗ ಆಕೆ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಎಂದು ಜಾಯಿ ಎಚ್ಚಾಗ, ಗಂಗೆ ಜಾಯಿ ಹೊಕ್ಕಳು. ಅದರ ಜೊತೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ಸೇರಿ ಬೆನ್ನ ಮೂಲಕ ಹೊರಬಂದರು.”^{೨೨} ಇಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಎಂದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾವ ಅರಣ್ಯ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಮಹಾಪುರುಷರು ಬೆನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಪಾಸಪದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. “ತಾಡು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಜನವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.”^{೨೩}

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಜನಪದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ “ಅಂಬಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಮುಟ್ಟಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.”^{೨೪}

ಇದೇ ಬಗೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಡನೆ ಕಾಣಬಹುದು.

ಕುಂತೂರಿನ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾಡಿನ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ, “ಶ್ರೀಶೈಲದ ಚುಂಚ ದಂಪತಿಗಿರುವ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಲಿಂಗಮಾರ್ಗದ ದಂಪತಿಗಳು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸೇರಿದರೆಂದೂ, ಅನಂತರ ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದರು” ಎಂದಿದೆ.

ಜಿ.ಸಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ^{೨೫} ಮಾದೇಶ್ವರನ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ,

“ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ, ಮಹೇಶ್ವರ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಮೂವರೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ, ಮಹೇಶ್ವರರನ್ನು ತೊರೆದು ತೆಂಕಾ ಹಾಡಿಗೆ ಹೋದರು. ತಪ್ಪಿನ ನೆಲೆಗಾಗಿ ಕತ್ತಲ ರಾಜ್ಯದಡೆಗೆ ಕಳೆದರು. ಮಗ್ಗ, ಪುರಳ್ಳಿ, ಹೆಗ್ಗೂದೇವನಕೋಟೆಗಳ ಮೂಲಕ, ಭೀಮನಕೊಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು ಬಂದು, ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪದ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದರು. ಆ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತಪೋನಿಷ್ಠರಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರನ್ನು ಕಂಡರು. ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ, ತಾವು ಇವರಿಗೆ ಶಿಶುವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾದಪ್ಪ ಮೂರು ತಿಂಗಳ

ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ತೋಳು ಚಾಚಲು ಮಗು ಮರೆಯಾಯಿತು. ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತಾವರೆ ಹೂವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಆ ಹೂವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಕೆಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆದಳು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಕೆಯ ಬೆನ್ನು ಮಚ್ಚೆಯನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಹಲವು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ, ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಬಂದವರೆಂದೂ, ಶ್ರೀಶೈಲದಿಂದ ಬಂದವರೆಂದೂ ಎರಡು ಸಂಸೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಭೀಮನ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಶೈಲ ಕಲ್ಯಾಣಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರುವರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣದ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಮಾದೇಶ್ವರರ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಚರಿಸಿದ ಊರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಹೆಸರು ಅನೇಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ 'ಹಡೆದ ಮಗ' ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರೆ, 'ಪಡೆದಮಗ' ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದರೇನು? ಪಡೆದರೇನು? ಹಡೆದ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿವಿಧ ಕುಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದರು ಮಾದೇಶ್ವರರ ತಂದೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ, ಮಾದಯ್ಯ, ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಶಿವದಾಸಪ್ಪ, ಕಲ್ಯಾಣದೇವರು, ಲಿಂಗಮಾರಣ್ಣ ಎಂಬ ಜಾನಾ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ತಂದೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ, ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯ:

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲದ ಬಗೆಗೆ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. "ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ"ದಲ್ಲಿ ಕುಂಟೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಬಿಲ್ಲೂವ್ವಿನಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಸಾಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೂ ನಿತ್ಯ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಮೂಲ ಗುರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶಾಸನಗಳು ಕಾಲವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು ಸಂಬಂಧ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹವಾದುವು. ಆದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ

ಹಿಲಾಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಹರಿದಾಸಹಳ್ಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಶಾಸನ ಹಾಗೂ ಜೈದರಾಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶಾಸನಗಳು ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಕುಂತೂರಿನ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದಿರುವ ೭ನೇ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ (೧೫೧೨)^೫ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯನ ಹೆಸರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈತ ಉಮ್ಮತ್ತೂರು ಪಾಳೆಯಗಾರನಿರಬೇಕು. ಈತ ೧೪೮೨-೧೫೦೪ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನು.^೬

ಪುನುಮುಚ್ಚಿದೆಯ (?)

ಇಮ್ಮಡಿ ರಾಯ ಒಡೆಯ (ಸೋಮರಾಯ) (?)

ದೇವಗೊಡೆಯ	ಸಂಜರಾಜ
(ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪೮೮-೧೫೦೪)	(ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪೮೨-೧೫೦೪)
ಗೋವಗೊಡೆಯ	ಚಿಕ್ಕರಾಯ
(ಮಲ್ಲರಾಜ)	ಇಮ್ಮಡಿಯ ಚಿಕ್ಕರಾಜ ಒಡೆಯರು
(ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೦೪) (೧೫೦೫-೧೫೧೨)	

“ಹದಿನಾಡು ಗ್ರಾಮವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯರು ತಮ್ಮ ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಮೇತ ಹರಿದಾಸಹಳ್ಳಿಗೆ ಮೂಗೂರು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಲು ರಾಜನು ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಬೇಡಲು, ಸೋರೆ ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೀಡಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿದರು.”^೭ ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ.^೮ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. “ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ ನೀರ ಚತುರಂಗ ಬಲಕೆ ನೀಡಿದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ಉಫೇ ಅನ್ನಿ” ಎಂದು ಪಠನೆಗಳು ಹಾಡುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ೧೪೮೨-೧೫೦೪ರಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯ ಈತನೇ ಇರಬೇಕು. ಕುಂತೂರು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಮ್ಮತ್ತೂರಿನ ಚಿಕ್ಕರಾಯ ಒಡೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬಿಟ್ಟದ್ದಿರುವ ಸಾಲುಕುರು ಮಠದ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ದಾಖಲೊಟ್ಟು ಬಗೆಗೆ ಉಲ್ಲೇಖ ಇದೆ. ದೇವಚಂದ್ರನ ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲೂ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ.^೯

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಾದರೆ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸುತ್ತೂರು, ಕುಂತೂರು ಮಣ್ಣೆ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏಕಿತ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಸುತ್ತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿನ ರಾಗಿ ಕಲ್ಲು,

ಕುಂತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತೂವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಳ, ಮಂಡಿ ಉರಿದ ಸ್ಥಳ, 'ಸುತ್ತೂರು ಮಠ ಸುಖ ಅಂದ್ರೆ ಕುಕ್ಕೇಲಿ ತುಂಬುತ್ತಾ ರಾಗಿ' ಎಂಬ ಗಾದೆ ಜನಜನಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಮಂಡೇಸ್ವಾಮಿ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಎರಡು ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಬಸವೇಶ್ವರರ ದೃಢಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕುಂತೂರುಮಠದ ನೀಲಗಾರರು ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಪ್ರಸ್ತುತ ಎನಿಸದೇ ಇರುವುದು. ಪ್ರಭುದೇವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ತೂನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಆರಣ್ಯ ಪಿತೃಭಾಷಾರಿ ಇವರು ಎಂದು ವೀರಶೈವ ಕಾವ್ಯಗಳು ಸಾರುವುದರಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗಿಂತ ಮುಂದಿನವರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನರೇ ಆಗಲೀ, ಅವರ ಹಿಂದಿನವರೇ ಆಗಲೀ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಕುಂತೂರಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨ರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೃತಯುಗದ ಪುರುಷ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಹುರುಕಿಲ್ಲ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಉತ್ತರದೇಶದಿಂದ ಮೊದಲು ಸುತ್ತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಎಂದು ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆಗ ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುರುಗಳಿದ್ದರೇಂಬುದರ ಉಚ್ಚೇದಿವಿಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗದ್ದುಗೆ, ಅವರ ಜೋಳಿಗೆ, ನಾಗಚಿತ್ರ, ಪ್ರಿತೂಲ, ಈಗಲೂ ಸುತ್ತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಸುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿರಬೇಕು. ಕುಂತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವರಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮೊದಲು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನರಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ಕಲಿತರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದೇ ಬಗೆಗೆ ಯಾವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಐತಿಹ್ಯಗಳು ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಧಾರಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿವರಗಳು ಹಾಗೂ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಶಾಸನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವಿರೋಧವಾಗುವವರೆಗೂ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪೌರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಧೈವಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಆಗಿರುವುದು ಎನಿಸುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೊಡತಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧಾರಗಳು ದೊರಕುವವರೆಗೂ ಶಾಸನೋಪಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಜನಪದ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗ

ಇದ್ದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಾಣಸಿಗರು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲ ಕೃತಯುಗದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ೧೦-೧೬ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಯಾಯುತ್ತದೆ.

ಕುಂತೂರು ಶಿಲಾಶಾಸನ, ಉಮ್ಮೈ ತ್ತೂರು ಪಾಲೆಯಗಾರರು, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಚನ್ನವೀರಕವಿ ೧೫೦೦ರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮೆಸರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ೧೫೦೦ಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾದೇಶ್ವರರು, ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಇಬ್ಬರೂ ಏಕವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಸಾ.ಶಿ. ಮರುಳಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ 'ಕೆಳದಿಯ ಆರಸರು' ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ 'ಶಿವತತ್ತ್ವ ರತ್ನಾಕರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟರೆ ಮೊದಲನೇ ಚನ್ನವೀರ, ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈಯಾಕರಣ ದೊಡ್ಡ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಈತನ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೪೫-೫೮ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿ ಪರಿತ್ಯಜಾರರು ಗುರುತಿಸಿದ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೦೦ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ೧೫೦೦ರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು ತೈದರಾಲಿಖಾನನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಕುಂತೂರು ಶಿಲಾಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೦೦ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಒಟ್ಟು

ಗುರುಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದಪ್ಪನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಪವಾಡಗಳು. 'ಬೆಳೆಯುವ ವೈರು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲೇ' ಎಂಬಂತೆ ಮಾದಪ್ಪ ಮುಂದೆ ಮಹಾಪುರುಷನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಮಾದಪ್ಪನ ಮೊದಲ ಮೆಸರು ಕಂಸಾಳಿಯವರ ಪ್ರಣಾಶ ಮರಿದೇವರು.

ಬಾಲಕನಾಗಿಯವಾಗಲೇ ಮರಿದೇವರು ತ್ರಿಶೈಲದಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ಹುಲಿಗಳೊಡನೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ.

"ತ್ರಿಶೈಲದಲ್ಲಿ ಶರಣರೊಬ್ಬರು ಸುತ್ತೂರು ಮಠವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಲ್ಲಾ ದಾರಿ ಯಾವ ಕಡೆ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಮಾದಪ್ಪ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಅಂದು ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ಮುಂದೆ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಉತ್ಸವ ಪೂರ್ತಿಗಾಯನ್ನು ರಥಾರೋಹಣಗೊಳಿಸಿ, ರಥವನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಅದು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, ನಡೆದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶಿಷ್ಯವೃಂದ ಗುರು ಸಿದ್ಧಸಂಜದೇಶಿಕರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರೂ ಬಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ರಥ ಮುಂದೆ ಜಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧಸಂಜದೇಶಿಕರು ಗುರುಗೆ ಹೋಗಿ ರೇಣುಕೇಗೇ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಂದು ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದು ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳೊಬ್ಬರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೃತ್ರಿ ಸತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಗುರುಸಿದ್ಧಸಂಜದೇಶಿಕರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಮಾದವ್ವ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗೆ ಮಂತ್ರೋದ್ಧ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತ ಬದುಕಿಕೊಂಡನು ಮಾದವ್ವ ಇನ್ನು ರಥವನ್ನು ಎಳೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೇ ರಥ ಚಲಿಸಿತು. ಗುರುಗಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ಅನಂತರ ದನಗಳಿಗೆ ರೋಗ ತಗುಲಿತು. ಗುರುಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಮಾದೇಶ್ವರ ಗುರುವಿನ ಪಾದೋದಕವನ್ನು ತಂದು ದನಗಳಿಗೆ ಪೈಕ್ತಿಸಲು ಅವುಗಳ ರೋಗಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಣೆಯಾದವು.¹²

ಮುಂದೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸುತ್ತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೂರು ತೊಂಬೆ (ಧಾನ್ಯ ತುಂಬಲು ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಹೆಣೆದುದು) ರಾಗಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ಮೂರು ಸುತ್ತಿಗೆ ತಿರುವಬೇಕು, ಆ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದರು. ಅವಕ್ಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಒಪ್ಪಿ ಮೂರು ಮಸೆಗಳನ್ನು ಕರೆದು ರಾಗಿ ಬೇಸಿದರು. ಈ ಮಠವು ನನಗೆ ತರವಲ್ಲ “ಸುತ್ತೂರು ಮಠ ಸುವಿ ಅಂದ್ರೆ ಕುಕ್ಕೇಲಿ ತುಂಬುತ್ತ ರಾಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು.¹³

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮುಂದೆ ಬದನಾಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಬೇಕಾದರೆ ಬದನೇ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಹೊಮ್ಮುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗಲೇಂದು ಮಾದವ್ವ ಒಪ್ಪಿ ಗಂಗಾದೇವಿಯನ್ನು ಕರೆದರು. ಆಗ ತೋಟವೆಲ್ಲಾ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು. ‘ಬದನಾಳು ಮಠದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಬದನೆ ಗೊಡ್ಡಾಗಲಿ, ಈ ಮಠವೂ ನನಗೆ ತರವಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು.

ಆ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವಾಟಾಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ‘ಕೊಟ್ಟಿ ಹಸಿವು’ ಎಂದು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡರು. ಗುರುಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಅಂಬಲಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರು. ಅನಂದದಿಂದ ಕುದಿದ ಮಾದವ್ವ ‘ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿ ತುಂಬೇಗೊವ್ವು ತುಪ್ಪ ಅನ್ನವಾಗಲಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು.

ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸುವ ಪ್ರಮುಖವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೆಲವನ್ನು ಕೀಳಲು, ಹೂವಿನ ಉಳಿಗದ ಕೆಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಬಿಂದು, ಗಜ್ಜುಗದ ರಬ ಆಡಿಕೊಂಡು, ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಗೊದ್ದೆ ಗೋಸುಂಬೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುಳಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ತಿಪ್ಪೇಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅದ್ದಿದಾಗ ಅವು ಭಾಮಭಮಿಸುವ ಹೊಗಳಿದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಗುರುದಿನ ಪೂಜೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಗುರುಗಳು ಇವನು ತಂದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರು. ಮಿಕ್ಕ ತಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ನೀವೇಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ತಂದಂಥ ಹೊಗಳನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಯ್ಯರು. ಆಗ ಅವರು ಮರುದಿನ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದು ಹಾವು ಬೇಳುಗಳು ಗುರುಮಠದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದವು. ಗುರುಗಳು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಿಪ್ಪೆನ ಎಚ್ಚರ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಗುರುಗಳು ಮಾಡುವುದಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿ ಬರಗನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಂಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲೂ ಈ ರೀತಿಯ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

“ತವತರಣ ಕಥಾ ರತ್ನಕೋಶ”¹ದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹಾವು ಕೂದಲವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದರು. ಬರಲು ಹುಳುಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹಾಲು ಹಿಂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು, ಕಲ್ಲು ಹರಳುಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಿರಂಜನವಂಶರತ್ನಾಕರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಲಣಾಡು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಗುರುಗಳು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಒಡಮೇಲಾಗಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಿಕ್ಕ ಆಳುಗಳು ಸಕ್ಕರು. ನಾಳೆ ಗುರುಗಳು ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಮರುದಿನ ಮಾದಪ್ಪ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಗುರುಗಳು ನೋಡಿದಾಗ ಆ ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಮಾದಪ್ಪ ಈ ಮಠವೂ ನನಗೆ ತರವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೊರಟರು.”²

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು ಮಾದಪ್ಪ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರ ಕಾಣುವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬ ಹೋಯಿತು.

ಆಗ ತಾಯಿ ಮಗನನ್ನದ್ದೇತಿಸಿ “ಎರಡು ಸೇರಿಸ ಮೇಲೆ ತರಬೇಡಪ್ಪಾ, ನೀನು ತಂದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ?” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.¹⁴

ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕುಂತೂರಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಂಡತಿ ರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮೂವರನ್ನು ಕರೆದು ರಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಸುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿರಕ್ತರು. ಅವರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಎಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು? ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ '೧'ರಲ್ಲಿ ಸುತ್ತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ರಾಗಿಕ್ಕಲ್ಲು ಯಂತ್ರದಂತೆ ತಿರುಗಿ ರಾಗಿ ಬೀಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದಿದೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಸ್ತಾವವಿಲ್ಲ.

ಕಲ್ಲು ಬಸವನಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಕುಂತೂರಿನ ಪ್ರಭುದೇವರು ಮಾದೇಶ್ವರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದರು. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸಾಗರಬೆತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದು ಎಟು ಹೊಡೆದು, ಕಲ್ಲು ಬಸವ ಎದ್ದು ತಳಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಖಾಲಿ ತಾಮ್ರದ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು, “ತಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾದಪ್ಪ, “ಬಸವ ತಿಂದು” ಎಂದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆಗ ಕಡಲೆಯನ್ನು ಇವರ ಎದುರಿಗೇ ತಿನ್ನಿಸಿದರು.¹⁵

“ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಹೆಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿ ಹೋದವು. ಆಗ ಬಸವಣ್ಣ ಈತನ ತಮ್ಮಡಿತನ ಬೇಡ ಎಂದು ಕುಂತೂರು ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ.”¹⁶

“ಸಿಂಗಾನಲ್ಲೂರು ಬಸವನಿಗೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಸವ, ಊಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನನ್ನೂ, ಅನ್ನವನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾದಪ್ಪ ಆ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂದು ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯ ಮಗನ ಸರದಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಕೆ ಗೋಳಾಡಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾದಪ್ಪ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ ತಾವೇ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋಗುವರು.”¹⁷ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆ ಬಸವನಿಗೆ ಸಾಗರಬೆತ್ತದಲ್ಲಿ ಎಳೆತ ಎಳೆದು ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದರು.

ಮತ್ತೊಂದು ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ¹⁸ ಉಕ್ಕಿನಹಳ್ಳಿ ಬಸವನಿಗೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದಿದೆ.

ಜೇ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಳ್ಳಿ ಬಸವಾಸ್ಥಾನಿಗೆ ನೆನೆಯಕ್ಕಿ, ನೆಲೆಗಡಲೆ, ಗೊನೆಬಾಳೆಹಾಣ್ಣು, ತಿನ್ನಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಂದರು ಎಂದಿದೆ.¹²⁴

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಎಸಗಿದ ಪವಾಡಗಳು ಹಲವಾರು. ಕುಂತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಮಾದವ್ವ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹುಡುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ದವಳಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾದವ್ವ ಲಗ್ಗೆ ಚೆಂಡು, ಗಿಜ್ಜುಗಳ ಅಟ ಅಡುಪ್ಪಾ, ಸಾಯಂಕಾಲವಾದಂತೆ ದವಳಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಪದ್ಧತಿ. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಉದಿನ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಗುರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು, “ಮಾದವ್ವ ಮಠದ ಹಸುವನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಗುರುಗಳು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಅವರು, ನಾನು ಹಸುಗಳನ್ನು ಅವರ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ , ನಾಳೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಎಂದರು. ಆಗಲೆಂದು ಮರುದಿನ ಶಾನುಭೋಗರು ಮತ್ತು ಗುರುಗಳು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಬೆಳೆ ಮೊದಲು ಹೇಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ದವಳು ಹೊಲವನ್ನು ಮೇಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಹಗೀರುದಾರರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಆ ಮಠಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಹೊಲವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು.”¹²⁵

ಒಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಟವಾಡುವಾಗ ಚೆಂಡನ್ನು ಹೊಡೆದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅದು ಚೂರುಚೂರಾಗಿ, ಒಂದು ಚೂರು ಬಂಡೆಳ್ಳಿದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು, ಒಂದು ಸುಂಡನೆ ಕೆಳವೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಆಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಹೊಡೆಯಲು ಐದು ಚೂರುಗಳಾಗಿ ತಲಕಾಡಿನ ಮರಳಿಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವು. ಇವು ಐದು ಲಿಂಗಗಳಾದುವು. ಐದು ಸೋಮವಾರ ಪುತ್ರವಾರ, ಶನಿವಾರಗಳು ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪಂಚಲಿಂಗದರ್ಶನವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು.”¹²⁶

“ಕೆಲ್ಲೂರು, ಮುಳೂರು ಹುಡುಗರ ಜೊತೆ ಲಗ್ಗೆ ಚೆಂಡಾಟ ಆಡುವಾಗ ಮಾದಪ್ಪನೇ ಗೆದ್ದ. ಸೋತವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಈತನಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗುರುಗಳಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಧೆ ಬಂತು. ಅವನ ಮೈದುಂಬಿ ‘ವರ್ತಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜಾತ್ರೆ ಆಗಬೇಕು’ ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದರು. ಆಗ ಆ ಹುಡುಗನ ಸಂಕಟ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು.”¹²⁷

ಕುಂತೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜಿಂಕೆಯ ಮೊಲೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಹಾವಿನೊಡನೆ ಸರಸವಾಡುತ್ತಾ, ಹುಲಿ ಚರತಗಲೊಡನೆ

ಅಜವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ತಲಕಾಡಿನ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಮಾದಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಮಿತ್ರರು ಹೂವನ್ನು ತರಲು ಹೋಗಿ ಹೂವನ್ನು ಅರಿಸುವಾಗ, ಕಾವಲುಗಾರ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮಾದೇಪ್ಪರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ "ಅಣನನ್ನು ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವಾ" ಎಂದು ತನ್ನ ಆಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರು. ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಮಾದೇಪ್ಪರರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಹೂವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೀಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಭುದೇವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಡೆದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ಶ್ವಮೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದಳು.^{೧೪೫}

"ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ"ಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಪ್ಪರರು ಬಡಗು ಸೀಮೆಯಿಂದ ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಸಂಜಯ್ಯನೆಂಬ ಜೋಳಿಗೆ ಒಡೆಯರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದಿನ ಕುರಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೊದಲಾದ ಅಟಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದು, ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೂವು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ^{೧೪೬} ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾವವಿದೆ.

ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ಹಾಗೂ ಮಾದೇಪ್ಪರರು ಒಂದು ದಿನ ಕುಂತೂರು ಮಠದಿಂದ ಮೂಗೂರಿನ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹದಿನಾಡಿನ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯರ ಸೈನ್ಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುತ್ತಿರಲು, ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯರು ಕುಂತೂರಿನತ್ತ ಹೋರಿಸಿದರು. ಮಾದೇಪ್ಪರರು ಮತ್ತು ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ಮಾದೇಪ್ಪರರತ್ತ ಕೈ ತೋರಿದರು. ಮಾದೇಪ್ಪರರು ಸೋರೆಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಚತುರಂಗ ಬಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ನೀರು ಕುಡಿದು ಸಂತೃಪ್ತರಾದರು. ರಾಜ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರಿಗೆ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ.^{೧೪೭}

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಂಠಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಪ್ಪರನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕವಿಗಳು ಹೈದಯಂಗಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶರಣ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಪ್ಪರ

ಮಾದೇಪ್ಪರರು ಗುರುಮಠಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದ ಉದ್ದೇಶ, ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಲಿತು, ಗುರುಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದು ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುವುದು. ಅಂತೆಯೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಲವಾರು ಶರಣ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಪ್ಪರರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು

ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ರಾಗಿ ಬಿಳಿಸುವುದು, ಹೂವಿನ ಉಳಿಗೆ, ತೋಟದ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಶರಣ ಮಠಗಳ, ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನೆಸಗಿದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುರುಗಳಾರು ? ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದವರಾರು ? ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ವಾದ ವಿವಾದಗಳಿವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಯಾವ ಯಾವ ಮಠಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು.

ಶಿಷ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ

“ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮೊದಲು ಸುತ್ತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಗುರು ಸಿದ್ಧನಂಜದೇಶಿಕರು ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಭುಲಿಂಗನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆದಿಗಣೇಶ್ವರರ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕೊನ್ನೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಆರನೇ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.”^೧

“ಕುಂತೂರಿನ ಪೀಠದ ಆದಿಗುರು ಶಾಂತಾಯ” ಎಂದು ನಂಬುಂಡಾರಾಧ್ಯರು ‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಸುಪ್ರಭಾತ’ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.^೨

“ಶಿವರಾತ್ರಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ” ಹೊತ್ತಗೆಯ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಶಿ.ಬಿ. ನಂದಿಮಠರು “ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುರುಗಳಾದ ಸಿದ್ಧನಂಜ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರರ ಸಮಕಾಲದವರಾದ ಮಾದೇಶ್ವರರೂ ರೇಣುಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸುತ್ತೂರು ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಸಿದ್ಧನಂಜದೇಶಿಕರೂ ಪರಸ್ಪರ ವಿಶ್ವಾಸ ಗೌರವಗಳಿಂದ ಇದ್ದರು”^೩ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತೋಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಶಿವಮೊಗ್ಗಿಗಳ-

“ಆಣಾಡಿ ಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯ ಆದಿಗಣೇಶ್ವರ
ಆದಿಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯ ನಿರ್ಮಾಯಿ ಗಣೇಶ್ವರ”

ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.^೪

“ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಾಲ್ಯ ಗುರುಗಳು ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ಬಸವರಾಧ್ಯರು. ಆನಂತರ ಪ್ರಭುಲಿಂಗರಾಧ್ಯರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರು”^೫ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಎ. ಮಾದಾಚ್ಚನವರು.

“ಮಾದೇಶ್ವರರ ಮೊದಲು ಗುರು ಶ್ರೀ ಶೈಲದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು. ಇವರು ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನಾನಾ ವಿಧ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ಗುರುಗಳು”^೬ ಎಂದು ನಂಬಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಆಧಾರವಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕುಂತೂರು ಸಿದ್ಧಪ್ಪಯ್ಯಾಸ್ವಾಮಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುರುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಒಲಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: "ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು, ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಗೋರಕನಾಥರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಸ್ವರೂಪನು ನಿಮಗೆ ಗುರುವಾಗುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ. ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕರು."¹

'ಮಂಜುಳಾದೇವಿಯವರು ನಂಜಪ್ಪನವರ ವಾದವನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.'²

'ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಪ್ರಭುದೇವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರು' ಎಂದು ಕಲಿಯಾಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.³ ಇದಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಆಧಾರವೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

'ಪ್ರಭುದೇವರಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ ಆರನೆಯ ಗುರು ಮಾದೇಶ್ವರರು' ಎಂದು ಲೇಖಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.⁴

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಅರನೇ ಪಟ್ಟವವರು. ವಿಳನೆಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ನಿರಂಜನ ಗಣೇಶ್ವರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ೧೦೧ ವಿರಕ್ತರೊಡನೆ ಒಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ನೂರೊಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಈ ಬೆಟ್ಟ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಆಗ್ನೇಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದೇ ಈಗಿನ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟ. "ನಾಲ್ಕನೇ ಪಟ್ಟದ ಆದಿಗುಣಾಥರು ಕುಟಿ ಕಾಳಹಸ್ತಿ, ಚಿದಂಬರ, ಹಿರುವಣ್ಣಾಮಲ್ಲೆ, ಕುಂಭಕೋಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು"⁵ ಎಂದು ದೇಗುಲ ಮಠದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪರದನ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಮುನಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿಯೂ ಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ.

ನೀಲಾಂಬಿಕಾ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಜನಪದ ಪದ್ಯವೊಂದರಲ್ಲಿ-

"ಆದಿಮಹವ್ರ ಯಾವುದು ಎಂದು
ನೋಡಿಸಿ ನೋಡಿದ ಮಾದೇವ
ಕಪಿಲಾ ತೀರದಿ ಗುಂಪಿತರೊಳಿರುವ
ಜಪಪ ನಿಷ್ಕೇಷಣಾ ಮಹವ್ರ"⁶

ಸುತ್ತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಅದರ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧,೨,೩,೪,೫,೬,೭,೮ ರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನೀಡಿದವರು ಪ್ರಭುದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾಲುೂರು ಮಠದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಇವರೇ ಕಾರಣ ಕರ್ತರು. ಅವರು ನೆಟ್ಟ ಮುಹೂರ್ತಕುಂಬ ಇನ್ನೂ ಸಾಲುೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಐತಿಹ್ಯವಾಗಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು

ಗಂಜನರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಹೇಳುವಂತೆ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದರು ಗುರುಗಳಾದರೆ ಆಮೇಲೆ ಸುತ್ತೂರು, ಕುಂತೂರು, ತಲಕಾಡು, ಬದನಾಳು, ಪಾಟಾಳುಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಆದರೂ ವಿವಿಧ ಕುಸಾಳೆ ಕುಟುಂಬದವರಾದ ಈ ಮಠಗಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕುಂತೂರುಮಠದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬದನಾಳು ಎಂಬ ಊರು ನಂಜನಗೊಡಿನ ಪಾಲ್ಕುಣಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಠವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬದನಾಳು ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಬದನಾಳು ಆಗಿರಬೇಕು. ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಕಥೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ತಲಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ವಾಚಾಳನಲ್ಲೂ ಮಠವಿದೆ. ಮಿಕ್ಕದ ಗುರು ಸಿದ್ಧಕವಿಯ ಗುರುಗಳು ಈ ಮಠದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಯತಿಗಳೇ ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಪ್ರಾಚೀನ ಮಠವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹೋಗಿ ಅಂಬಲಿ ಕುದಿದು ಹರಸಿ ಬಂದುದು ನಿಜವಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಮಠಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿ, ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗುರುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತರು. ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುದೇವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಮಠದ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಚಾತಿ

“ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಶರಣ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ಶರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಶರಣ ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನ ಹುಟ್ಟಿತು. ಶರಣ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭೇದಗಳಿರುವಂತಿಲ್ಲ. ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನ ಶರಣ ಧರ್ಮ ಪೀಠ. ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನ ಜಂಗಮ ಸಿಂಹಾಸನವಲ್ಲ. ಶರಣ ತತ್ವ ಸಿಂಹಾಸನ, ಧರ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನ. ಲಿಂಗವಂತರೆಲ್ಲಾ ಸಮಾನರು ಎಂಬುದು ಶೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿರಕ್ತ ಮಠಗಳೂ ಶೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನ ಮಠಗಳೇ.”^{೧೩} ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಪದ್ಧಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮೇಲೆ ಆವರು ವೀರಶೈವರೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಚಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಪ್ಪ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಕಾಸನಗಳು, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಲಿಂಗವಂತರೆಂದೇ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ’ದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಾಗೂ ಬೇಡರ ಗಂಜನಾದವರಿಗೆ ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ

ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಕಾಡಿನ ಜನರಿಗಿಲ್ಲಾ ಲಿಂಗ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು?

ದೇವಚಂದ್ರನ ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾದಾರರ ಹೆಸರುಗ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬರುತ್ತದೆ. “ಕುಂತೂರು ಮಠದೊಳು ಸಂಜಾಯ್ತೆಂಬ ಜೋಳಿಗೆ ಒಡೆಯರಲ್ಲಿಗೆ ಬಡಗೊ ಸೀಮೆಯೊಡೊವ್ ಮಾಡಿಗರ ಮಡುಗು ಪೂರ್ವಜನ್ನ ದ ಸಂಸ್ಕಾರದ ವ್ಯಂತರ ದೇವತಾ ಒಲುಮೆಯಿಂದೇ ಶಾಂತಂಬಂದ ಮಠಮಂ ಗೇರಿ ದನ ಮರಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರ್ದ...” ಆ ಕಾಲ ಜೈನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಹಲವಾರು ಜನಪದ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣನ ಕಥೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆತನ ಮರ್ಧಾಸತ್ಯಾಯೋ ಉಡಿಸಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರವಣನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಶ್ರವಣ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು “ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಲು, “ಮಾದೇಶ್ವರ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದು ಆತನ ಕಿವಿಗೆ ‘ಮಾದಾರಿ’ ಎಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಶ್ರವಣ ತನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೋಲುವ ಎರಡು ಚಮ್ಮಾವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತರಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದಕ್ಕೆ ದೇವಚಂದ್ರ ಮಾಡಿಗಬಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರಬೇಕು. ಇದೊಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ. ‘ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ’ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಇತಿಹಾಸ ಗ್ರಂಥ ಎನ್ನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಐತಿಹ್ಯವೆಂದಾದರೂ ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ¹⁴ ಎಂದು ಗೋದಿಂದಪ್ಪೇಗು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಜೈನರಿಂದಲೇ ನಿರಾಧಾರಯುಕ್ತ ಗ್ರಂಥ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ೧೫೦ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅದು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ.

ಹರದಾಸಪಟ್ಟಿ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ “ಪ್ರಭುಲಿಂಗಾರಾಧ್ಯರಿಂದ ಲಿಂಗಧಾರಣೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು” ಎಂದು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳೆಂಬುದು ವಿಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

“ಸರ್ವನಾದೀಲೆ ಇರುವುದ್ದಾರ ಬರುವೊಳು
ಲಿಂಗಭೂತರ ಮಗ ಮಾದೇವ ಬತ್ತಾನೆಂದು
ನೀವೆ ಸುಖಾಡೊಳು ಬರಬೇಡು”¹⁵

ಎಂದು ಒಂದು ಕಂಠಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೇಳಿದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು “ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಶಿವದಾಸಪ್ಪ ಎಂಬ ವೀರಶೈವ ದಂಪತಿಗಳು ಉತ್ತರ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು”¹⁶ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರೆಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

‘ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕವರು ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶಿವಲಿಂಗವೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ಅಂಗೈ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಐದು ರೀತಿಯ ಫಲಪ್ರಸಂಗವ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾಳೆ’ ಎಂದು ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘ಳ’ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ “ಲಿಂಗ ಧರಿಸಿದ ಲಿಂಗದಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ”^{೧೩}

ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘ಜ’ರಲ್ಲಿ ಶಿವಜಂಗಮರೆಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸುತ್ತೂರು, ಕುಂತೂರು ಮುಂತಾದ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರೈದ್ದರೆಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಇಲ್ಲದವರನ್ನು ವೀರಶೈವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸೊಡಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪೂಜೆಗೆ ಹೊವು ತರುವಲ್ಲಿ, ಈ ಮಠಗಳು ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭವಿಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರೆಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

‘ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವಂಥ ಚೆನ್ನದ ಕರಡಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ನೀರುಬ್ಬುಂಡು, ಅರಮನೆಗೆ ಇನ್ನು ಬತ್ತವಳಿ’^{೧೪} ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗಧಾರಣೆಯಿಂದ ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘ಳ’ರಲ್ಲೂ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿರುವ ಚಿತ್ರಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಚಂದ್ರಸೇಖರಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗವೊಡನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.^{೧೫} ಅಂದರೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರೆಂಬುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ.

ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ-

“ಕುಂತೂರು ಮಠ ಸೇರಿ
ಮಂಜೇರು ದೀಕ್ಷೆ ಆದರಂತೆ”

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಡ್ವೆ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಜನಪದದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೩೮ರಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಚಂದ್ರನ “ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ” ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯ ಕರ್ತೃ ದೇವಚಂದ್ರನು. ಅವನ ಕಾಲದ ಓರಿಯಲಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬಗೆಗೆ ಬರೆದಿರಬಹುದಾದರೂ

ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೆಗಳೂ ಒಪ್ಪವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಇವರೇ ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಾದಿಗರವನೇಬಂದಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಆಧಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇದೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಂದಿಸಿ ಹ.ಜ. ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವಚಂದ್ರನ ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ 'ಸರಗೂರಿನ ಉಪ್ಪಲಿಗರು ಅವನಿಗೆ ಗುಡಿಕ್ಕಟ್ಟಿಸಿದರು' ಎಂಬಂತಹ ಸಂಬಲನರ್ಹವಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಪರಮತ ನಿಂದೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗುಳ್ಳ ಈ ಶೈವ ಕವಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಈ ಕಾವ್ಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಟ್ಟುಕತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಜೈನರಿಂದಲೇ ನಿರಾಧಾರಯುಕ್ತವಾದ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೧೫೦ ಪರ್ವಗಳಾದರೂ ಈ ಗ್ರಂಥ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ವೀರಶೈವ ಪಾಲನೆ, ಕಟ್ಟಾಚರಣೆಯ ಗುರು ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಈ ಮಠದೊಳಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಮತದ ಹೊರತು ಉಳಿದವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿತ್ತೆಂದೂ, ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರಾಗಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇತರರಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಊಹೆಗೂ ನಿಲುವೆದ ಮಾತು. ಹೊದಿನ ಕಾಯಕಕ್ಕಂತೂ ಎಡೆಗೆ ಜಾತಿಯವನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಂಬಲನರ್ಹವಾದ ಮಾತಲ್ಲ. "ಎಡೆಗೆ ಬಲಗೈಯವರು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಮ್ಮು" ಹಾಡಿರುವ ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯನವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ, ನೀಲಗಾರರು. ಈ ಲಾವಣಿ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರದೇ ಕೈಪಾಡವಿದೆ ಎಂದು ಹೊಳೆಯದಿರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಖಂಡಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯನವರು ನೀಲಗಾರರು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಯಾರೋ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಊಹೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯನವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಶೇಳಲಾಗಿ "ನಾನು ಮಾದಿಗ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ, ಅವರು ಒಂದಕ್ಕರವ ಮಾ.....ದ್ವಾ..... ಅಂತ ಬರೆದುಬುಟ್ಟು, ಅದಿಜಾಂಬವ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದರು. 'ಅದಿಜಾಂಬವ ಅಂದ್ರೆ ಯಾವಜಾತಿ? ಎಂದಾಗ, ಅದಿವಂಶದವ್ವೂ ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದು ಸಾರ್.....' ಹೀಗೆ ಎರಡು ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಆಳುಕಿನ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ಶಬ್ದಿಬ್ಬಾದುವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಥೆಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಇವರದೇ ಎನಿಸದೆ ಇರದು. ಯಾರೂ ಹೇಳದ ಕಥೆಯನ್ನು ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಹೇಳಿರಬೇಕಾದರೆ ಇವರದೇ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಹೊರತು, ಮೂಲ ಕಥೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ ನೂರಾರು ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗಮತ ಪರೋಪದೇಶ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಓರಶೈವರೆಂದು ವಿಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ದೇಶ ಪರ್ಯಟನೆ

“ದೇಶ ನೋಡು ಕೋಶ ಓದು” ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ದೇಶ ಸುತ್ತಿದಾಗಲೇ ಅನುಭವ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗುವುದು, ಜ್ಞಾನ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅನುರೂಪ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಉದಿಸಿದುದೇ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಕೈಗೊಂಡರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಯಾವ ಯಾವ ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದರೋ ಯಾವ ಯಾವ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿದರೋ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೋ, ಎಷ್ಟು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರೋ, ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಅವರೂ “ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಸುತ್ತಿದ ಸ್ಥಳಗಳ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಬಹುದು.”

“ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಉತ್ತರ ದೇಶ,
ಬೆಳೆದದ್ದು ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯ
ಬಂದದ್ದು ಬಾಳಲ ಸೀಮೆ
ಕುಂತೂರು ಮಹವ ಸೇರಿ ಮಾದೇವ
ಪಂಚೇಳು ದೀಕ್ಷೆ ಆದರಂತೆ.”

ಇವು ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘ಲ’ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದ್ಯ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಯೆಯೆಂಬ ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಬಾಳಲ ಸೀಮೆಯಿಂದ ಹೊರಟರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬರುವ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ, ಕುರಿನಿ ಜಲಾಶಯದ ಹತ್ತಿರ ಭೀಮನ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಲಗಪ್ಪ, ಮಾವಮ್ಮ ಎಂಬ ದಂಪತಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅಕ್ಷಿಂದ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತಲಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಯಣವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಮೇಸುವ ಪವಾಡವೇನಾಗಿ, ಕುಂತೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೊವಿನ ಪವಾಡ ಮಾಡಿ, ಬೀರಂಬಳ್ಳಿ, ಪರಿಯಾಡು, ಚಲಕನಾಡಿ, ಮೂಲಕ ಮೂಗೂರಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಂಜುಂಡರಾಜ ಒಡೆಯನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೋಲೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ನೀರನ್ನು ಚಳುಲೆಗೆ ಬಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಕಲ್ಲೂರು ಮುಳ್ಯೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆ ಪಂಡಾಟವಾಡಿ ಗೆದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲಿನ ಹುಡುಗರು “ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದವನು” ಎಂದಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ

ಉತ್ತರಾಖಂಡಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ರೇವಡನ್ನು ತಾಯಿ - ತಂದೆಯರಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಶ್ರೀಕೃಪೆವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಮಾಲಂಗಿ, ಮುಮುಕು ತೋರೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮಳವಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕು.

“ಮಾದವ್ವ ಹೊರಟಾರು ಮಳವಳ್ಳಿ ಸೀಮೆಗೆ
ಮಳೆ ಬಂದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆಗೇರು ಮಾದವ್ವ
ಎಳೆಯ ಹೊಂಬಾಲೆ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ”¹⁴

ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಳವಳ್ಳಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮಂಡ್ಯದ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ,

“ಮಂಜೀನ ಮಳೆ ಹುಯ್ಯು ಮಂಡ್ಯದ ಕೆರೆ ತುಂಬಿ
ಅಲ್ಲಿ ಮಾದಯ್ಯ ಜಲನಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ
ಜಾತಿಗೊಂದೊಬ್ಬ ಮುರಿದಾನೋ”¹⁵

ಅನಂತರ ರೇವಣ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟದ ಹತ್ತಿರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಮರಡೀ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ ತಪವೆಸಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರ, ಮಧುವನಹಳ್ಳಿ, ಶಾಯ್ತು ಸಿಂಗಾನಲ್ಲೂರು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಬಸವ ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ತಡೆಯಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಸವನನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ, “ಕಟ್ಟಿಬಸಪ್ಪ” ಎಂಬ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಕನಕಗಿರಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ “ಕಪಟಕಾಪುರಿ” (ಈಗಿನ ಕಾಪುಗೆರೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಹತ್ತಿರದ ಊರು)ಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಧರ ಎಂಬ ಮುನಿಯ ಗರ್ವವನ್ನು ಮುರಿದು ಆತನಿಗೆ ಫಟಿ ಸರ್ವವಾಗುವಂತೆ ಶಾಪವಿತ್ತು ಹೊರಟರು. ಅಭ್ಯೇಶ್ವರ, ಪನೂರು, ಕೌದಳ್ಳಿ, ಮೂಲಕ ವಜ್ರಮಲೆಗೆ ಬಂದು,

“ಕರಡೀನ ಕಪ್ಪಾಡಿ ಹುಲಿಯಿನ್ನತ್ತಾ ಮಾಡಿ
ಮಡಗಿದ್ದ ಬೆತ್ತಮರೆ ಮಾಡಿ ಮಾದೇವ
ಹೊರಟಾನೋ ಜೇನು ಮಾಲೆಗಾಗಿ”¹⁶

ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಂಕಮಲೆಗೆ ಬಂದು ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಬೇವಿನಹಾಳೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಬೇಡದ ಗಂಪಗಾದವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ವಡೆಯರ ಪಾಳ್ಯದ ಮೂಲಕ ಬಂಕಾಪುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರವಣನನ್ನು ಮರ್ಧಿಸಿ, ಬೆಟ್ಟದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಅಳವೂಲ, ಕೊಂಬದಿಕ್ಕಿ, ಕೊಕ್ಕವಾರ, ತೋರೆರೆ, ಹಳೇ ಊರು, ಮಾರ್ವಳ್ಳಿ, ಕಡುಬೂರು, ಸುಳ್ಳವಾಡಿ, ಬಿದರಳ್ಳಿ,

ಎಲೀಕೆರೆ, ಕಿರಗಮೂರು, ತೋಳಿಕೆರೆ, ಇಂಡಿಗಪ್ಪ, ನಾಗಮಲೆದೊಡ್ಡಿ, ಪರಿಸಪ್ಪ, ಕೊಂಡನೂರು, ಜಂಬೋಟಿ, ಅಲಂಬಾಡಿ, ದೇವರಹಳ್ಳಿ, ಬರಗೂರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಡು ಸೋಲಿಗೆರನ್ನು ಅದ್ವಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅಲಂಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಜುಂಬೋಗೌಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲುರುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

"ಮಲೆಯ ಮಾಯ್ಯ ಯಾರಿಗೆ ಒಲಿದೀಯೆ
ಅಲಂಬೋಡಿ ಗೌಡಯ್ಯ ಒಳಗೆ
ಹಾಲುಮೆ ಸೇವೆ ಹಗಲಾದೀ" ^{೧೨}

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕನಕಪುರ, ಮಳಗಾಳು, ಸೋಮನಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ರಾಮನೂರು, ಚನ್ನಪ್ಪೂರು, ನಂಜನಗೂಡು, ಚಾಮರಾಜನಗರ, ನಾಗಮಂಗಲ, ಗಿರುಮಾಳ, ಬರಗೂರು, ಮಾಸೀಪುರ, ಚುಂಚಿನಹಳ್ಳಿ, ಸರಗೂರು, ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ, ಹೂಗೂರು ಮುಂತಾದ ಊರುಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು.

ಎಂದಿದೆ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣುಕುಕೋಟಿ ಗಂಡೇಕುಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಊರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಮೂಡ, ಪಡುವ, ತೆಂಕ, ಬಡಗ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯ, ಕುಂತೂರು, ಕೊಯಮತ್ತೂರು, ಗುಂತಕಲ್ಲು, ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ, ಮಳೆವಳ್ಳಿ" ^{೧೩}, ಮಗ್ಗ ಮರಳ್ಳಿ, ಹೆಗ್ಗಡವೇವನ ಕೋಟೆ, ಕಪ್ಪಡಿ, ಪಿಪ್ಪೂರು, ಗುಬ್ಬಿ, ಧಾರವಾಡ, ನಾಗಗೆರೆ, ನಂಜನಗೂಡು, ಅರಕೆರೆ, ಬನ್ನೂರು, ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ, ಮಾರಳ್ಳಿ, ರಂಜಕಲ್ಲು, ಚಾದಾಮಿ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ^{೧೪}, ಸಂತೆಸರಗೂರು, ರಂಗದವ, ಜನವಳ್ಳಿ ^{೧೫} ಹುರ, ಪುಲ್ಲಳ್ಳಿ, "ಶಿರಂಗಬಾದ್", ಪ್ಪುಡಕಲ್ಲು" ^{೧೬}, ಅಜ್ಜೇಪುರ, ಮಾವೊಟಳ್ಳಿ, ಚಿಕ್ಕಟ್ಟಣಾಸಿ, ಎಳಂದೂರು, ದೇವರಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

"ಕುರುಕೋಟೆ, ಕೌರಳ್ಳಿ, ಮೂರುಕೋಟೆ ಮೂಗೂರು
ಮಲ್ಲದವೇಟೆ ದೇವರಳ್ಳಿ ಬೀದರಿ
ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾದಪ್ಪ ಮೆರೆದಾರು"

ಎಂದಿದೆ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ 'ರ'ರಲ್ಲಿ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಭವಾನಿ, ಸೇಲಂ, ಕೊಯಮತ್ತೂರು, ನೀಲಗಿರಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭರ್ಮಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು

ಬೆರಂಗಾಬಾದ್, ಗುಂತಕಲ್ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಂದ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬೆರಂಗಾಬಾದ್ ಗುಂತಕಲ್ನು ಹೆಸರುಗಳು ಇತ್ತೀಚಿನವು. ಇವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕಂಪಾಳಿಯವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ತೋರುಗದ್ದುಗಳಿಗು¹⁴ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ, ಮಗ್ಗ, ರಂಜಕಲ್ಪು, ರಂಗದನ, ಜನವಳ್ಳಿ, ಮಾವುಂಟಳ್ಳಿ, ಚುಟ್ಟುಕಾನಿ, ಈ ಕೂರುಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದು ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಹೆಸರುಗಳೆರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಮಿಳುನಾಡು, ಕೆಲುಗುನಾಡು, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಐಕ್ಯ

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಈಗಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಜ್ರಮಲೆ (ಸದುಮಲೆ)ಯೇ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಐಕ್ಯತ್ವಳ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ, ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈಗ ಅವುಗಳೊಂದೊಂದನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ.

ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ :

ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆಗೆ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ: “ಒಂದು ದಿನ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಸೌದೆಗಾಗಿ ಸೀಗೆ ಮೆಳೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಾಗ ಮಚ್ಚಿನ ಎಟು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಗುಲಿ ಆತ ಮೂರ್ಛಿತನಾದ. ಅನ್ನಸಾಲಮ್ಮ ಗಂಡನನ್ನು ನೋಡಿ ಗೋಳಿಡುತ್ತಿರಲು, ಈತ ಹೇಳುವ ಹೇಗಿರುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಂದು; “ಅಮ್ಮ ನೀನು ಬಂತಿಗಿಟೇಡ, ಈತನಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಒಲಿದಿದ್ದಾರೆ. ಜಂಗಮ ರೂಪಿಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲಿಂಗಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಧನ್ಯರಾಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದಾಗ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ’ವೇ ಆಧಾರ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರಗಂಪೂವೆನಿಸುವ ನಡುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಮಾದೇಶ ನೆಲೆಸಿದ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ.”¹⁵

ಬಿ. ಪುಟ್ಟಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು “ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಳು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಮಾಡ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು”¹² ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

‘ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ನಿಜಪುರಾಣ’ದಲ್ಲಿ¹³ “ಲಿಂಗವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅನ್ನಸಾಲಮ್ಮ ನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ, ನಾನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮಗ ಶೇಶಗೊಡ್ಡೆಯ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಿ, ಅನಂತರ ಕಂಪಾಣದ ಸೂರೊಂದು ಒಕ್ಕಲು ಭಕ್ತರು ಪೂಜಲಿ. ನಾನು ಲಿಂಗವಾದ ಮೇಲೂ ನಿನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ ಮಾತಾನಾಡುವೆ” ಎಂದರು. ಅನಂತರ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಂತರಗಂಗೆಯ ಸಮೀಪದ ಸಿಗಿ ಮೆಳೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗರೂಪ ಹೊಂದಿದರು.

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಹನ ಮುದ್ದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ “ಧ್ಯಾನಾಂತರ್ಮುಖಿಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ‘ಶಿವೋಹಂ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಹಾಮೂರ್ತಿ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವ ಬೆಳಕಿನ ಪುಕ್ಕಳಿಯಾಯಿತು”¹⁴ ಎಂದಿದೆ.

ತಲಕಾಡು ವಿ. ಮಾದಯ್ಯನವರು ಜುಂಜೇಗೌಡ ಕಟ್ಟಿಸಿದ” ವಿರಕ್ತ ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನಂಜಪ್ಪನವರು “ಶಂಕರ ಪ್ರಿಯ ಕಾರಯ್ಯ, ಬಿಲ್ಲಯ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪ ತೋರುತ್ತೇನೆ, ಮಿಕ್ಕ ಸೇವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಾಲಯ ಲಿಂಗಾಕಾರ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು”¹⁵ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಜಿ.ಕಂ. ಪರಮಕಿವಯ್ಯನವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ “ಎಡಬಲ ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ, ಬೆನ್ನಿಂದ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ, ಮುಂದುಗಡೆ ಬಂಡಳ್ಳಿ ಬಸವಣ್ಣ, ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಜಡೆ ಶೇಷಣ್ಣ, ಗದ್ದಿಗೆ ವೀರಣ್ಣ, ಈ ಐದು ಮಂದಿ ಬುಡ್ಡಿಗಳ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಇದ್ದಾರೆ”¹⁶ ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ :

“ಬಾಗ್ಯಲ್ಲ ಶಾನೇ ದೇವರಾಗಿ ವಪ್ರಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು” ಎಂದು ಹೈದರಾಲಿಖಾನ್ ನ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಐಕ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಹರಿದನ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಸನವು “ಪ್ರಭುಲಿಂಗಾರಾಧ್ಯರಿಂದ ಲಿಂಗಧಾರಣೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಪ್ರಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಜುಂಜೇಗೌಡನಿಂದ ಒಂದು ಅಂಕೂ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ :

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಐಕ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

“ನರಮಾನವರಿಗೆ ಕ್ಷಾದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೆ ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡು, ನಿಜರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡು, ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ಮರೆಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರ.”

“ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕಾಡು-ಮೇಡು ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ ಇಂಥ ಸ್ಥಳ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸುತ್ತಿನ, ಬೆಟ್ಟದ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದರು. ಅಳೆ ಮರಿಗಳು ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಒರಗುಬಿಂಬು ಆಡುವು. ಏಳುತಲೆ ಸರ್ಪ, ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೆರಳು ಮಾಡಿತು. ಹುಲಿಗಳು ಅವರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುವು. ಈಗಿನ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ “ವಜ್ರಗಿರಿ” ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಪಶ್ಚಿಮರಾಜ್ಯದತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಬೆಟ್ಟವು ಕಾಣುತ್ತಿರಲು ಪಾದದಲ್ಲಿ ಜಗ್ಗಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗರೂಪ ತಾಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೊನ್ನೆಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಏಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತ ಬೆಳೆಯಿತು.”^೧

ಮತ್ತೊಂದು ಕಂಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಥೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. “ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾಜಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾಣಬಾರದ ಕಾಣೆ, ಕಾಡು ಗಾಳಿಮಳೆ ನೀಗೆ ನೀರಿಗಂಧ, ಏಳುಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತದಲ್ಲಿ ಪೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದೇವ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಬೆಟ್ಟ ಹಾಸಿಕೊಂಡು, ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ವೊಡ್ಡುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಬೆಟ್ಟಗಳ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ತಲೆದಿಂಬು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗುವರೆ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇವಾ”^೨

ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘ಲ’ರಲ್ಲಿ-

ಸುತ್ತಮುತ್ತಾ ಕುಳಿಗಿದ್ದಾರಲ್ಲ
ಇವರ ಮೊಳ ವೈರಿ ನೋಡ್ತೇನು ನಾನು
ಕಾ ಅನ್ನೋ ಕಾಗೆ ಸಪ್ಪ
ಗೊ ಅನ್ನೋ ಗೊಗೆ ಸಪ್ಪ
ಕೊಳ್ ಅನ್ನೋ ಕೋಕಿ ಸಪ್ಪ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಕರೋಕ್ಕಿ
ಕೇಳುವೋಗ್ಗಿ ಅಂತೇಕಿ ನನ್ನಪ್ಪಾಡು
ಕೆಂಜೆಡೆ ವೊಡ್ಲಂಡು ಕೆಂಬುರುಗಾಳ್ ಬುಟ್ಟಿಂಡು
ರೋಸದ್ವಾಸವನ್ನು ತಾಳಂಡು ಲೆಂಗಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಗ್ಗಿಂಡ
ಅವರು ಝೇಂಕರಿಸಿ ತುಳುಕುವರೆ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
 ಲೈಂಗಿಕರಿಸಿ ತುಳುಕೋಳ್ಳೆ
 ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡವೆಲ್ಲ ಸಮತೋಷ್ಣಗೋಡೋ
 ಅಡಮಿ ಅರಣ್ಯ ಬದುಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
 ನಟ್ಟಿ ನಡುರಾಜ್ಯ ಬ್ಯಾಡರ ಗುಪ್ತಗೋಷ್ಠಿ
 ಕಿಕ್ಕಿರಿ ದೋಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದು
 ಅಲಂಕಾರದಿಗಾ ಬಲಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದು
 ನೋಡೊಂದುಯ್ಯನ ಗಿರಿ ಚಾರಂದಪ್ಪನ ಮಲೆ
 ದ್ಯಾವರಕ್ಕೆ ನಡುರಾಜ್ಯ
 ಅಂತರಗಂಗೆ ತೆಂಪ್ಪಿರಿ
 ಸಿಗಿ ಸಿರಿಗಂಧ ಬಾಡ ಬಾಕಿಟ್ಟಿತ್ತೆ
 ಏಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತ
 ಮಗ್ಗುವಾರದ ಬ್ಯಾಲೆ ಬಿದ್ದು ಸಿಗಿ
 ಮದ್ದುರಗುತ್ತಿ ಕೆಮ್ಮಿತ್ತಿ ಮಲದಂಡು
 ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗವ್ವಲ್ಲ ಮಾರದವ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ....."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ 'ಒ'ರಲ್ಲಿ "ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ,
 ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನೆ ಒಳಗೆ ಮಾದಮ್ಮ ಮೂಸಂಚೊಡಿದ ಮಗ್ಗಡೊಳಗೆ ಆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದಲ್ಲಿ
 ಒರಗವರೇ ಧೀರಾ ಮಾದಮ್ಮ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ
 'ಒ'ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ-

"ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮೂಡಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆನೆ
 ತಲೆದಿಂಬಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣ್ವಾಯ್ತಲ್ಲ
 ಸ್ವಾಮಿ, ಇವಳ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣಬಾರದು, ನಾನು ನೋಡಬಾರದು, ಅಂತೇಳಿ ಜಗ್ಗಿಸಿ
 ತುಳಿದರು. ಆಗ ಪಾತಾಳವಾಯಿತಲ್ಲೋ. ಸ್ವಾಮಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗಿ ಸಿರಿಗಂಧ, ಬಾಕಿಮಾಕಲ
 ಗುತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಕಟ್ಟು ಬಂಡೆ, ಏಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತ, ಒಂಟಿಕ್ಕಾಟಿಯಿಂದ
 ಜಲಕಂಡು ಒಡೆದುಮಾಡಿದ ಮಾಯಕ್ಕಾರ. ಉರಿಗಿಬ್ಬಗೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಭೂಲೋಕನೆಲ್ಲಾ
 ನೋಡುತ್ತಾ, ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಒರಗಿದರಲ್ಲಾ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಹಾದೇವ."

ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ '೧'ರಲ್ಲೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಚಿತ್ರಣ ಬಂದಿದೆ.

“ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಯವರು ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಪ್ಪ ಅಂತೇಳಿದ್ದು ಸೀಗೆ ಸಿರಿಗಂಧ, ಬಾಡವಾಗಲಗತ್ತಿ, ಮಗ್ಗಲಾರದ ಜ್ವಾಲೆ ಒಳಗೆ ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತ ದೇಶ. ಆ ಮಲೆ ಎತ್ತರಕ್ಕನವರು ಹನ್ನೆರಡುದ್ದ ಜಲಕಂಡು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಯವರು ಅಲ್ಲೆ ಕರಿಯ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಒಡೆದು ಮೂಡವರೇ ಮಾಡೇವ.”

ಈ ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವಜ್ರಮಲೆ (ನಡುಮಲೆ) ಐಕ್ಯವಾಗಿರುವುದೆಂದು ವಿಚಿತರಿಸಿರುವರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಶಿವಯೋಗ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಲಿಂಗರೂಪಿನಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವ ಮಾನವರಾಗಿ ಎಪ್ಪತ್ತೈಳು ಮಲೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ, ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು-

“ಮಾದಯ್ಯನ ಕೊಂಡ ಮಾಳದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಂಡ
ಜೋಡಿ ತಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಮಾದಪ್ಪ
ನಿನ್ನ ಮಾಯ ಒಟ್ಟರೀಗೂ ಶಿಳಿಯದು”^{೧೩}

ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಐಕ್ಯ ಗೌರವವಾಗಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಒಕ್ಕಲು

‘ಮಾದೇಶ್ವರರ ಒಕ್ಕಲು’ ಎಂದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಭಕ್ತರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಪಮಾಡಿ ಲಿಂಗರೂಪ ತಾಳಿದ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಧೂಪದಾರಕಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಯಲು ಕೆಲವು ಭಕ್ತರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಮಿಳುನಾಡು, ಕರ್ನಾಟಕ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆಂಬುದನ್ನು ವಿವಿಧ ಕಂಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಹೇಳಿವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ಎಂಬ ಊರಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು ‘ಬೇಜೋಪಗಾರಾಜ್ಯ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನಿದ್ದ. ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗಯ್ಯ, ಜುಂಜೆಗೌಡ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗಯ್ಯನ ವಂಶದವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಿನವರು. ಎಣ್ಣೆ ಮೆಣ್ಣಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ, ಸರಗೂರ ಮೂಗಯ್ಯ ಇವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಭೀಮನಕೊಲ್ಲಿಯ ಹುಲಿಗೆಗೌಡ, ಮಾದಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಥೆಯೂ ಸಹ ಇದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಳ್ಳೆಲು ವಂಶವಾರಂಶಾರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದುದು ಒಂದಾದರೆ, ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಗುವುದು ಮತ್ತೊಂದು. ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಆಧೀಶ್ವರನನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಮೇಲೆ ಮಲೆಗೆ ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆತನ ಒಕ್ಕಲಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಭಕ್ತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಹಿರಿಮೆ ಇದ್ದುಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಆತನ ಕೀರ್ತಿ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಜನರು ಒಕ್ಕಲಾದರು ಎಂದು ನೋಡಿ ಆತನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ; ಭಕ್ತರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಜನ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಸರಬರಾಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಭಜಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ನಲಿದು, ನರ್ತಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಒಕ್ಕಲಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಎದುರ ಬೋಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಾತ್ರೆಗೆ ಬರುವ ಪರಿಸರವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತರ ಮನದಾಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವರಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹರಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಮನ ದೇವರಾಗಿ ಮೆರೆದು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಹೆಣ್ಣುಳು ಕೊಟ, ಗಂಡೇಳು ಕೊಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೂ ಸಾಲದುಎಂದು ಬಲ್ಲೆದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ, ಕರ್ನಾಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಲಿಪಿ, ಯುಗಾದಿ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ರಥೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೂ, ಕುರಿ, ದನ, ಕೋಳಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿ ಖಾಯಿಲೆಯಿದ್ದರೆ ಅವು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಲೆಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನೇ ತಂದು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ವಿಭಾಗದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಅವರಿಂದ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತರು ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, ಅವರ ಉಭವದಲ್ಲಿ ನಿರಗಿಷ್ಟ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಗುಡಿ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಭಕ್ತ, ರಾಗಿ, ಕಡಲೇಕಾಯಿ, ಹರಳು, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಬೆಲ್ಲ ಮಾದಪ್ರಸಾದ ಹುಂಡಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕರು ಖಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದು ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿ ಹೋದರೆ ಉರುಳುಬೀಜ, ಧೂಪ ಸೇವೆ, ಪಂಚನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮಂಡೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹರಕಿಕೊಂಡು

ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಿನವೂ ಅವರನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ, ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಒಕ್ಕಲಾಗುವರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ “ಮೂಲ ಒಕ್ಕಲು” ಯಾರು ಎಂಬುದು ನಿಗೂಢವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಅದರೂ ಅಲಂಬಾದಿಯ ಜುಂಜೇಗೌಡ, ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗಯ್ಯ, ಭೀಮನಕೊಲ್ಲಿಯ ಹಲಗೆಗೌಡರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿರುವರು. ಇವರಾದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕರು ಒಕ್ಕಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಎಲ್ಲಮ್ಮ ಒರಂಗಲ್ಕು ದೊರೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿ ತನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅನೇಕ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ವಿವಿಧ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಥೆಗಾರರು ಹೇಳಿರುವ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗಯ್ಯ, ಹಲಗೆಗೌಡ, ಜುಂಜೇಗೌಡರನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ ಪಡೆದವೆನ್ನಿದರು, ಹೇಗೆ ಅವರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡರು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗಿರುವ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಆಚರಣೆಗಳು

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಆಮಾವಾಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲೂ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳು, ಕಂಸಾಳೆ ಗುಡ್ಡರು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ಲವಾರದ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಭಕ್ತರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಯುಗಾದಿಯಲ್ಲಿ ರಥೋತ್ಸವ, ಮಾದೇಶ್ವರರ ಉತ್ಸವಗಳು ಮೂರು ದಿನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಭಕ್ತರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾನವಮಿ ಆಚರಣೆ ಅಂದರೆ ದಸರಾ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂಭತ್ತು ದಿನಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆ ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ದಸರಾ ಹಬ್ಬ. ಇದಕ್ಕೆ “ಗಣತಿ ತಿಂಗಳು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎದುರು ಬೋಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮೂಡಲು, ಪಡುವಲು, ತೆಂಡ, ಬಡಗ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪರುಸೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ಗಣತಿ ತಿಂಗಳು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನಗೊಂಡು ಆಳು ಬರಹೇರು ಎಂಬ ನಿಯಮವಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು “ಎದುರು ಬೋಳೆ” (ಎದುರು ಬಟ್ಟಿ)ಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಸಂಗ. ದೇವರನ್ನು ಆಮಾವಾಸ್ಯೆಯಾದ ಮೂರನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂಭತ್ತು ದಿನಗಳ ಪೂಜೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತನೇ ದಿನ ಅಂದರೆ ದಸರಾದ ದಿನ ದೇವರು ಬನ್ನಿ ಮರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು. ಅಮೇಲೆ “ತೆಪ್ಪೋತ್ಸವ”. ವಿಜಯ ದಶಮಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆ.

ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ “ಹಾಲಾಯವ ಸೇವೆ” (ಆರುನಾ=ಮಾಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ) ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜುಂಜಗೌಡನನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಲಾಯವೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದು ಆತನ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯದಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹೊಡುಕೊಂಡು, ಮಣ್ಣನ್ನು ಎಂಜಲು ಮಾಡುವ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ಜಲಗೊಂಡಿನ ಬಳಿ ಹೂವಿನ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದೇ ತಲೆದಿಂಬಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮೈ ನೆರೆಯದ ಹಾಲಕಿಯರು ಹಾಲು ಹಳ್ಳದಿಂದ ತೀರ್ಥ ತಂದು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗೆ, ಮಜ್ಜಾಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈರ ಮಕ್ಕಳು (ವೀರ ಮಕ್ಕಳು) ಕತ್ತಿ, ದೋಣ್ಣವರಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಹಾಲೆರೆಯಲು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಬಾಲಕಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ಏರಿತಿದೆ. ಈ ಪೂಜೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಲುರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಲು ಹಳ್ಳದಿಂದ ಕತ್ತಿ ಪೆವಾಡದ ಕೊಳದ ಮೂಲಕ ಬಾಲಕಿಯರು ಹಾಲು ಹಳ್ಳದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿನ ಕಾಕೆಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಸಾಲುರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಂಚು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದವರೆಗೂ ನಡೆಯುವುದು. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಬಾಲಕಿಯರು ಉಪವಾಸವಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಾರ್ತಿಕ ಸೋಮವಾರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಪೂಜೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಣ್ಣಿನ ಹೂತೆಯ ದೀಪಾಲಂಕಾರ, ಕೊನೆಯ ಕಾರ್ತಿಕದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೋತ್ತವ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಆಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ೩,೪ ದಿನಗಳು ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಿಂದ ಭಕ್ತರು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಪರಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಗೌರಿಹಬ್ಬದ ದಿನ ಗೌರಿಮ್ಮನನ್ನು ಗಂಗಿಗೆ ಬಿಡುವಾಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಭಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗಮಲೆ, ತಬುಸರೆ, ಎದುರು ಬೋಳಿ, ಹಿಂದಿಬಸಪ್ಪ, ಪಾದದರೆ, ಕಾರಯ್ಯನ ಬೋಳಿ, ಬಳಪದ ಕಲ್ಲಿನ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಗೋಬಲಕ್ಕಿ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಕೇಕೆವ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಬಂಡೇಹಳ್ಳಿ ಬಸಪ್ಪ, ಆದಿಮಾದಪ್ಪನ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ತಲೆಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಎಡೆ ಮಾಡುವಾಗ ಚೊಲ್ಲು ಬಿದ್ದಿತೆಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೊದಲುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಶ್ರೀಗಳವರ ಆದೇಶದ ಮೇರೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನವ್ಯ ನಡುವಾಗ ಲಿಂಗದ ಮುಂದೆ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆಲ್ಲದೆ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ತೃಪ್ತಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆ. ನಿಷ್ಕೋಶವ, ಮೋಗೋಶವ, ಸರ್ವಪೂಜೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ಬಿಡು ಬಾವಲಿಗಳು, ವಾದ್ಯ ಸಮೇತ, ಶ್ರೀಯವರು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ರೇಷೆಕ್ಕೊಡೆಯರ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅನ್ನದ ಎಡೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಗರದ ಗಂಗಾಕಾರ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಗದ್ದೆಯ ಗೊನೆಯ ಮೇಲಿನ ಬತ್ತ, ಅರೆಮನೆಯ ಕೊಪ್ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಕಾಣೆ ಅರೆಯಿಸಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಹೊಸ ಬೆಲ್ಲ, ಯಳಂದೂರು ತಂಗಿನಾಯಿ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ದುರ್ಗದ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಮೈಸೂರಿನ ನೂರಂಟು ಮೊಳ ಬಂದ್ರಾವಿ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಣೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹತ್ತಿರ ಹೊಸದಾಗಿ ಮರದ ಒರಳು, ಮರದ ಒನಕೆ ಮಾಡಿ, ಹಸಿಬತ್ತವನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಪುಂಜಾಂ ಅಂತರ ಗಂಗೆ ನೀರು, ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕುದಿಯುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೈ ಹಾಕಿ ಸೆಳೆನಲ್ಲಿ ತಿರುವುವಂತೆ ತಿರುವುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಅದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ವಿನೂ ಬಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಆ ಅನ್ನವನ್ನು ರೇಷೆಕ್ಕೊಡೆಯರಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿ, ನೂರಂಟು ಸಾರಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಕುಂಭಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶೇಷೆಕ್ಕೊಡೆಯ ದನ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಪೂಜೆಗೆ ಒಂದು ಕೊಳಲು, ಕತ್ತಿ, ಕೊಡಲಿಗಳನ್ನು ಗದ್ದಿಗೆ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿನ ತಮ್ಮಡಿ ಕಾಗೂ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಉಪವಾಸವಿರುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜೆಯಾದ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವ ವಸ್ತುತಿ ಇದೆ.

ಮಿಕ್ಕಾದ ಗುರುಸಿದ್ಧವಿ ಜಾತ್ರೆಯ ವೈಭವವನ್ನು ಒಂದು ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ಉತ್ತೇಕ್ತೆ ಎಂದರೂ ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗ ಸಂಜೆವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಕವಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಜಾತ್ರೆ ನೋಡಿದವನು. ಜಾತ್ರೆಗೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೂ, ಅಪ್ಪದಿಕ್ಕುಲಕರೂ ಬಂದಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾದರೂ, ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳು, ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು, ಪಾಠಾಧಿಪತಿಗಳು, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಿರಕ್ತರು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರೇಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ:

ಮೊದಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನವನ್ನು ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗೂನ್ನುನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅದು ವಂಶ ಪಾಠಂಪದ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗೂನ್ನುನ ವಂಶಜರು (ಸರಗೂರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು) ಮೂರು ಹೋಳು ಎಳ್ಳನ್ನು ಬೂದುಗಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅಡ್ಡ ಕುಮಾಲು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ತುಂಬಿದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಕಿವರಾತ್ರಿಯಂದು ಆವರೋಟ್ಟುಕೇ ಸಪ್ತಮಿ ಸು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಅಂಗೈ ಮೇಲೆ ಎಳ್ಳುಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೊಳೆಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮುಕ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ ಅಫಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ವಿರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಂತ ವಿರ್ಚಿನಿಂದಲೂ ಇವರು ಒರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚು, ಹಾಳೆ, ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆ ಗುಡಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂಗೂನ್ನುನ ವಂಶಸ್ಥರ ಮೂರು ಮನೆ ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇವರು ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆನ್ನಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷ, ದಾಸಪ್ಪನವರಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ, ಮೂಗಪ್ಪನವರು ಐವತ್ತು ವರ್ಷದವರು. ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ದಾಯಾದಿಗಳ ಕಲಹದ ಕಾರಣ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ.

ಈಗ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಳ್ಳನ್ನು ಒಳಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿಸಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು ಆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸಾಲೂರು ಮಹದ ಗುರುಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಂದೆಗೆ ಒತ್ತಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಿನ ದೇವರಿಗೆ ವಿಕೇಷ ಪೂಜೆ, ನೈವೇದ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ವರ್ಷದ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಶ್ರೀ ಸಾಲೂರು ಮಹದ ಗುರುಗಳ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವರು.

ಕುಂತೂರು ಪ್ರಭುದೇವರ ಪಾದಕೀರ್ಥಿ ಮಜ್ಜನ:

ಕುಂತೂರು ಪ್ರಭುಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಾದ ಕೊಳೆದ ಕೀರ್ಥವನ್ನು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ತುಂಬಿದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ಮುಕ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಅಫಿಷೇಕವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಲಿಂಗಾಯತ ಭಕ್ತ ಇವನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಯಾರೂ ಮುಟ್ಟದಂತೆ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಡದೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಹನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೀರ್ಥವನ್ನು ಇಟ್ಟ ಕೂದಲೇ ಅತ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಾದೇಶ್ವರ

ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮಡಿಗಳು ಮಕ್ಕನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಿಂದೆ ಪ್ರಭುದೇವರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಲರುವೆ, ಆದ ನಂತರ ಕುಂತೂರಿನ ಪ್ರಭುದೇವರ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ಪಾದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಂದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಲರುವೆ ಉತ್ಸವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ತರುವಾಗ ಕುಚಿಫೂತವಾಗಿರ ಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಇಂದು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಪ್ರಭುದೇವರ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ಪಾದತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಎಂಪೀರನ್ನು ತಂದು ಹಾಲರುವೆ ಉತ್ಸವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ:

ವಸ್ತು

‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ’ದ ವಸ್ತು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬಿಸುವುದು. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಹಾದೇವನಾದ ಬಗೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವುದು.

ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಮಂಟೇಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸೌದತ್ತಿ ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಬೈಲಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಈ ಐದೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳು ಪರಂಪರೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಆಯಾ ದೈವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ.

“ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಗುಡ್ಡರು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಠಸ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ.”¹²

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜನತೆಯ ಕಂಟಕವ್ವಾಯವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂರಿದು ನೆನೆದವರ ಮನೆಗೊಲಿದು ಹೇಗೆ ಮಹಾಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಮೆರೆದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಏಳು ವಿಂಶತಕಾವ್ಯಗಳು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾತ್ವಿಕ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ, ಅನ್ಯಾಯ ಆಕೃತ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಸಿದ್ಧಿಡೇಳುವ ಆಗ್ರಜ್ವಾಲೆಯಾಗಿ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಪವಾಡಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಬ್ಬಿದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಪ್ರತಿಮಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. “ಆಮೀರ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ದೈವಿಕ

ಶಕ್ತಿ ನಡೆಸುವ ಮೋರಾಟ, ಈ ಮೋರಾಟಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ದೈವ ನಿರಾಸೆಯಾದ ಅಪಕಾಶಗಳು, ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ಮೇಲಾಗಿ ಅಸುರೀ ಶಕ್ತಿ ಕುಸಿಯುವುದು, ಆ ಅಸುರೀ ಶಕ್ತಿ ದೈವದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಜಾಯಮಾನ. ಸಮಗ್ರ ಭಾರತೀಯ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇಂಥ ಸಮಾನ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುಗಳಾಗಿವೆ.”¹²

ದೀನ ದಲಿತರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಕರುಣುವುದು, ಬೆಳೆಸುವವರನ್ನೂ, ತೊಗುವವರನ್ನೂ ಕಂಡಾಗ ಮುಸಿಯುವ, ಭಕ್ತರನ್ನು ಸತ್ಯಸಂಧರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಒಲಿಯುವ, ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳೂ ಒಂದೊಂದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕು. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ ಪದ್ಯಗಳೂ ಕಾವ್ಯವೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕಾವ್ಯ ಮೂಲತಃ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಕಂಸಾಳಿಯವರ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ರೂಪ ತಾಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಈ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರ ಮೂಡಿಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ “ಕಂಸಾಳಿಗುಡ್ಡರ ಕಲಾ ತಂಡಗಳು” ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿವೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಿದ್ದಂತೆ. ವಿಷ್ಣು ಪಾಶ್ವಾಣಿ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು, ಆತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಪೂರಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುವು. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥೆಗಳ ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದರ ಪ್ರತಿಭೆ, ಸಂಸ್ಕಾರ ವೃತ್ತಶಕ್ತಿ, ಸಮಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ, ಇವುಗಳ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮಕ ಕಥೆಗಳು ಸೇರಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ‘ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು’ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ. ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಹಾಡುವ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಜೀ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ತಾಳುಗತ (ಉಟ್ಟ ಬೆಳೆದ ಸಾಲು), ಶ್ರವಣ, ಮಂಜೇಗೌಡ, ಸಂಕಮ್ಮ, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ, ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಕಥೆಗಳೆಂದು ಏಳು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು ಏಳು ಕವಲುಗಳನ್ನು ಏಳು ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಹಗ್ಗಿಸಿ ಹಾಡಿ, ಜನರ ಮನವನ್ನು ತಣಿಸುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾಲುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವಾರು ಬಿಡಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗುಡ್ಡರು ಏಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನೇ ಹಾಡುವರು. ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ, ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊಸ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದು, ಸಂವೈಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ವೃತ್ತಿ ಗಾಯಕರು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹಾಡಿ ಜನರ ಮನವನ್ನು ಸೂರೆಗೆಯುವೇಕೆ, ರಂಜಿಸುವೇಕೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ, ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಹಿರಿದು ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ನೂರಾರು ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮೊರೆತದ್ದು ಜೀ.ಕಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿರುವ ಏಳು ಸಾಲುಗಳು ಮಾತ್ರ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಕಥೆಗಳು ಬರುವುವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ 'ಇಲ್ಲ' ಎಂದವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕೆಲವು ಕಥೆಗಾರರು ಹೇದಾದಸೇಗೋಷ್ಠರವಾಗಿ ಬೆಕ್ಕಪ್ಪಟ್ಟಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ, ಆದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸ ತಿರುವು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಡಿರಬೇಕು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಏಳು ಕಥೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಚ್ಚಳಯದಂತೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಏಳು ಕವಲುಗಳೂ ಒಂದೊಂದು ಬಿಂಡ ಕಾವ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಳು ಕವಲುಗಳನ್ನೂ ಹಾಡುವ ಒಬ್ಬರೇ ಕಲಾವಿದರು ಬೆರಳೆಣಿಸುವಷ್ಟು. ಇಬ್ಬರಾದರೂ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವವರೆಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಮಂಟೇಲಿಂಗ್‌ನಾಮಿ ಕಾವ್ಯ"ದಲ್ಲಿ ಧರಣಿ ದೊಡ್ಡಪರ ಸಾಲು, ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾಜಿ ಸಾಲು, ರಾಜಪ್ಪಾಜಿ ಸಾಲು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿರುವಂತೆ, ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಾಲು, ಶಬ್ದವಿ, ಕವಿಪ್ಪು, ಕಥೆ, ಕವಲು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇವಿನಕಾಳಿ, ಸಂಕಮ್ಮ, ಇಕ್ಕೇರಿದೇವಮ್ಮ, ಕುಂಟೆಗೌಡ, ಸರಗೂರಯ್ಯ, ಶ್ರವಣ, ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸಾಲುಗಳೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಡನೆ ಕಾವ್ಯ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂಗಳವೈದ್ಯೆ ಮಾದೇವ ವಿಧಾಗದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದನ್ನು

ಕಾಣಬಹುದು. ಆದಿಪತ್ನಿ ಮಾದವ್ವನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗೆಗೆ ಇದೆ. ಮೇವಕೋಟೆಯ ಪ್ರಿಕ್ಷಯಾದ ಕವಚ್ಚಿ ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾರ್ಯ ಹೇಳಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಎದಕ್ಕೆ ಬಲಗೈಯವರು ಹುಟ್ಟಿದ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹೊಲೆಯರು ಮಾಡಿದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರವಣಯ್ಯನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಕಿಂಕ ಶ್ರವಣ ತಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ, ಸಾವಿಲ್ಲದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿದೆ. ವಾಣೀಶ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ಮೂಗಯ್ಯನನ್ನು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜೆನ ಸೇವೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬರುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ಬಂಗಾರ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ, ಬಕ್ತಿಯಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿ ಜಾಗಕೊಡಲು ಆದನ್ನು ಅವರೇ ಆಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆಗ ಅವರ ಆಶ್ರಿತರ ಹೊರಡುವ ಸ್ವಾಮೀಶರ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ಚಾಮುಂಡಿಯ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಷಾಸುರನನ್ನು ಚಾಮುಂಡಿ ಮರ್ಧನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರನು ಕಲ್ಪನು ಕೋಶಿನಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಬೆಂಜಾಡಿದುದು, ಹಿಂದಿನ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರ ವಿಕಾರವಾದ ಮಗುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು, ಆಗ ಆಕೆ ಜನರು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಬಗೆದು ಅದನ್ನು ಬಿಸಾಡುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಇದೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪಡೆದ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣದೇವರನ್ನು ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದುದರ ಸೂತ್ರ ವಿವರವಿದೆ. ಉತ್ತರಾಪುರದಿಂದ ಹೋದ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಂದ ಬುಕ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಣೀಶ್ವರನನ್ನು ಬಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮರೆದ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನೀಲಮ್ಮ, ಬಸವಗ್ಗನವರ ದೃಢ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಆದೇಶ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಎಸಗುವರು. ಪುರದ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ವಾಲಿ ಕವೇರಿ ಮಂಜುಳಿ ಪುರದ ಲಿಂಗಯ್ಯನಾಗಿ ಒಡಮೂಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ, ಸೂರೋದಯನ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ವಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪೀರಬಾನ್ ಸಾವಿ ಬಸವನ ಕೊಲ್ಲಲು ಬರುವಾಗ ಆವೆಲ್ಲಾ ಸೂರೋದು ಲಿಂಗವಾದುದು, ಕೆಂಜಾಗ್ಗ ಸ್ವಾಮಿ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಬಸವನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೆಂಜಾಗ್ಗ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಮಾಡುವರು, ಮೀರಾಕೊಲ್ಲಿ ಹಲಗೇಗೊಡನ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಲಗೇಗೊಡ, ಮಾವಮ್ಮ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಒಲಿದು, ಅಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನೆಲೆಯಾಗುವ ಚಿತ್ರಣ ಇದೆ. ಮಲಯ ಬಸಮ್ಮ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸೂಳೆ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಮೋಹ ಬೆವ್ವ ನಾಶವಾಗುವುದಿದೆ. ಬಿದನಾಳು ಮಠದ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಬಿದನೇಗೊಡಗೇ ಕೊಡು ಹೊಮ್ಮುವುದು, ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಕವಾಡ, ಸೂರೋದಯ ಸ್ವಾಮಿ ಕವಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಬಾಲೆ ಗಿಡ ನೆಡುವ ಪ್ರಸಂಗ, ಕುಂತೂರು

ಮಹದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಪಮಾಡ, ಮಾದಪ್ಪನಾಗಿ ಎಳು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉಯಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶೈಲ ಬರುವವರೆಗಿನ ಚಿತ್ರಣ, ಬೇಡರ ಕನ್ನಯನ ಪಡೆದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಬೇಲೆಯಾಡುವಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರ ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ಹೊಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನೇ ಕೊಡುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಇಳೇವು ಪಡುದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶ್ರವಣ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಹರಳಯ್ಯ ನರ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೀಡುವುದು, ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಚಮ್ಮಾಳ್ಗೆ ಮಾಡಿದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಬಿಜ್ಜಳ ಹರಳಯ್ಯ ಮಾಡಿದ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಪಡುವ ವೇದನೆ, ಶ್ರವಣ ದೊರೆಯ ಸಂಹಾರದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಭಸ್ಮವಾಗುವುದು, ಇಕ್ಕೇರಿದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ದೇವಮ್ಮನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದುದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲನೇ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆಗಳು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟವು- ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಮಾದೇಶ್ವರಿಗೆ ಎಂಬ ವಿಭಾಗದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಕೆಲವು ದಿಡಿ ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಿಲಿಲಿಯೋ ಪದಗಳು, ವಾಲುಗೆ ಪದಗಳು, ನೆನೆವಾರ್ತೆಗಳು, ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಪದಗಳು ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿವೆ. ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಡಿ ಕುಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಕವಚ್ಚು, ಗುಡಿ ಕುಟ್ಟಿದಯ್ಯನ ಕವಚ್ಚು, ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪೂಜಾರಿ ಕವಚ್ಚು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜುಂಜೇಗೌಡ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಾದುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದರ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಸಂಕಮ್ಮನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಮ್ಮ ನೀಲಯ್ಯರ ಮದುವೆ, ದ್ವೈಧರಣಿ ಹುಟ್ಟು ಬಂಜೆಯ ಚಿತ್ರಣ, ಕುಲದವರು ಬ್ಯಾಟಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು, ಸಂಕಮ್ಮ ಬಲಗೈ ಭಾಜೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಸಂಕಮ್ಮನ ಕಣ್ಣೀರು ಎಳು ಮಲೆಗೆ ಅರುವಾದದ್ದು, ಸಂಕಮ್ಮನ ಸೆರೆ ತಪ್ಪಿಸಿದುದು, ಕಂದನ ಭಾಗ್ಯ ಕರುಣಿಸಿದುದು, ಸಂಕಮ್ಮನ ಸತ್ಯಪರೀಕ್ಷೆ, ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಮಾದೇಶ್ವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದುದು ಬಂಜೆತನ ಅನುಭವಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಕಾರಯ್ಯರನ್ನು ಪಡೆಯುವವರೆಗಿನ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ದುಂಡಮ್ಮನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಗರಸರನ್ನು ಕಲ್ಯಾಡಿ ದುಂಡಮ್ಮನನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆಂಬುದಿದೆ. ಬೇವಿನ ಹುಟ್ಟಿ ಕಾಳಮ್ಮನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾದಪ್ಪ ಬೇವನ್ನಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ದುಬಾರು, ದ್ಯಾವಾಚಮ್ಮನ ಭಕ್ತಿ, ಕಾಳಮ್ಮನ ಹಟಮಾರಿತನ, ಸತ್ಯಪರಣಿ ದೇವಾಚಮ್ಮನ ಪ್ರಸರಣ, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ಧೂ

ಪಟವಾದುದು, ದೇವಾಜಮ್ಮನನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ. ಸರಗೂರಯ್ಯರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ತೂಕದ ಮೂಗುದ್ದಾವರು, ಗೌರಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲಾಗಲು ಒಪ್ಪಿದುದು, ಶಂವಾರ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು ತಂದದ್ದು, ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಒಗ್ಗಾನ, ಮೂಗಪ್ಪ ಮಾದಪ್ಪನ ಒಕ್ಕಲಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು, ಮೂಗಯ್ಯನಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಣ್ಣೆ ಮುಟ್ಟುವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡುದು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಪಂಚಲಿಂಗ ಮಾದಪ್ಪನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹಲಗೇಗೌಡನ ಮಕ್ಕಳ ಕವಟ್ಟು, ಛೇಮನ ಕೊಲ್ಲಿಯ ಹಲಗೇಗೌಡನನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದುದು ಇದೆ. ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಪು ಮಕ್ಕಳ ಸತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ. ನಾಗಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಲಂಗಿ ಮುದುಕಮ್ಮನನ್ನು ಮಲೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದುದು, ಅಲ್ಲೋಡು ಪರ್ರೆಗೆ ಶಾಪಕೊಟ್ಟದ್ದು, ನಾಗಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡದ್ದು, ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಕೊಗೋ ಕವಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ದುರ್ಗದ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಆತ್ಮ ಶಾಖುನ ಸೊಸೆ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಕವಟ್ಟು, ಗಣಪ್ತಿ ತಿಂಗಳ ಬರಲೊಪ್ಪಿದ್ದು, ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಸೊಸೆಮಲ್ಲಮ್ಮನಾಗಿ ಬಂದದ್ದು, ಶರಣ ಸೊಸೆಮುದ್ದಿ ಕವಟ್ಟು, ಕಲಿ ಸಾರಿದ ಕವಟ್ಟು, ಪರಂಜೋತಿ ಕವಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಗೀತೆಗಳು, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳ ಪರಿಚಯ, ಅರ್ಥಕೋಶ, ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬೇರೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಬಂದಿದೆ.

ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ 'ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ'ದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಮಾಡುವ ಎಳು ಸಾಲುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವಾರು ಬೇರೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತಿಣುಕಿ ಹಾಡಿದವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಡಿಶಕ್ತಿಯ ಕಥೆ, ಜೀವಕೋಟಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ, ಬಂಗಾರ ಗಿರಿ ಕವಟ್ಟು, ಹಿಡಿಯ ಕವಟ್ಟು, ಬಸವಣ್ಣ ನೀಲಮ್ಮನವರ ದೃಢ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಈ ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಪೌರಾಣಿಕ ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ನೀಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಿ ಹಾಕಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಣ್ಣೆ ಬಲಗೈ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸೂರೊಂದು ಲಿಂಗಯ್ಯನಪ್ಪರವ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಕವಟ್ಟು, ದುಂಡಮ್ಮನ ಕಥೆಗಳು, ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಪ್ರಸಂಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಾ ಎಂದಾಗ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರವೇ ನೂರಾರು ಕಲಾವಿದರುಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದುವು. ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಾಗಾದಾಗೆ ಕೆಲವು ಪೌರಾಣಿಕ, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಲಾವಿದರು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಡಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಇವುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕರ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ದುರ್ಗದ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಕಥೆ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಡನೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆಯ ಸಾಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೊಂದಿದೆ. ಕಂಡೆಗ್ಗು ಸ್ವಾಮಿಯ ಕವಟ್ಟು, ಸೂಳೆ ಮಲ್ಲಮ್ಮ , ಕರಿಸಾರಿದ ಕವಟ್ಟು, ಪರಂಜೋತಿ ಕವಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ 'ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವು' ಫಿನ್‌ಲೆಂಡಿನ 'ಕಲೇವಾಲ' ಕಾವ್ಯಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೊರತಂದಿರುವ ಎಂಬ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಸೇರಿಸಿದ ಅಸಂಬದ್ಧ ಭಾಗಗಳು ಎನ್ನಿಸದೇ ಇರದು. ಏಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಏಳು ರಾತ್ರಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಹಾಡಿದರೂ ಐದು ಸೂರು ಪುಟಗಳಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಮನವನ್ನೂ ಪದ್ಯದಂತೆಯೇ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಾವ್ಯದ ಗಾತ್ರ ಹಿರಿಯಾಗಿ ೧೮೦೦ ಪುಟಗಳಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ.

ಕಾವ್ಯದ ಗಾತ್ರ

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದಲ್ಲ, ಅದು ಸಮಷ್ಟಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ. ಈ ಕಾವ್ಯ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು. ಈ ಕಾವ್ಯ ಇಂದು ಹಾಯವವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಇದು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದುದು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುವಾದುದರಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಧ್ವನಿ ಅತಿಮಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪುರಾಣ ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ಣಾಟಕದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡುವ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅವಳಿ ಕಾವ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ ಕಾವ್ಯ. ಇವುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೆಂದು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಪರಿಹರನ ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೇ ಪಂಡಿತರು ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ ಪಂಡಿತರು. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೇ ? ಎಂದು ಮೂಗು ಮುರಿಯುವುದೂ ಉಂಟು. ಪಾಂಡುರರ, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಕಾವ್ಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ವಾದಿಸುವವರಿಗೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಮಂಟೇಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿರಿದು. "ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ ಕಾವ್ಯ" ಎಕ ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವ ಕಾವ್ಯ. "ಅದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆಲೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ತನ್ನತನದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾವ್ಯವಾದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಹಲವು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಾವ್ಯ".

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಾಲೂ ಒಂದೊಂದು ಖಂಚಕಾವ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಫಿನ್‌ಲೆಂಡಿನ

ಕಲೆವಾಲದಷ್ಟೇ ಇದೆ.” ಇದನ್ನು ಉಪಗೇ ಕಾವ್ಯ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವವರು ಕೆಲವರು. ಪಂಚಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಕಾವ್ಯ ವಿಸ್ತಾರ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳಿಂದಲೂ ವಿಸ್ತಾರ ಪಡೆದು ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕಂಠಾಳಿಯವರು ಎಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವರು ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಳು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸುರಾರ್ಥ, ಕೆಲವು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಮೂಲ ಕಥೆಗಳು ಒಂದೇ ಆದರೂ ಅವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಲಾವಿದರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮೂಡಿದೆ. ಈ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ, ಕಲಾವಿದನ ಪ್ರತಿಭೆ, ಕಂಠ ಚೈತನ್ಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸಾಲು, ಸಂಕಮ್ತ, ಬೇವಿನಕಾಳಿ, ಶ್ರವಣ ಸಾಲುಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದು ಇಕ್ಕೇರಿದೇವಮ್ಮ, ಜುಂಜೇಗೌಡ, ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿವೆ.

ಕೆಲವು ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೇವನ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆದ ಕಥೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸುತ್ತ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಹೆಣೆದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಕಾವ್ಯದ ಕಥಾಸಾಯಿಕ ಮಾದೇಶ್ವರನಾದರೂ ಮೋಹಕವಾಗಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದ ಸಾಲಿನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಹಾಪುರುಷನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮಾನವತ್ವದಿಂದ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉದ್ಭವವಾದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ.

“ಹಾಡುಗಳನ್ನೇ ಆಗಲೀ, ಕಥೆಯನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಬೇಗ ಮುಗಿಸುವುದಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಊರವರು ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಕುಳಿತರೆ ಬೇಗಾಗುವವರೆಗೂ ಕೇಳಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಮೆರುಗು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಥೆಗಳು ಹಿಗ್ಗಿ ಹಿರಿದಾದವು. ಹಳ್ಳಿಗರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಪುಣ್ಯ ಕಥೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಇದು ಕಾಲಕ್ಷೇಪದಂತೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ರಾತ್ರಿ ಹಾಡುವಾಗ ಬೇಟಾರಾಗದಿರಲೆಂದು ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯೆ ಉಪಕಥೆಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಕಥಾಕಾಲಕ್ಷೇಪದ ಕಾಲವನ್ನು ಮುತ್ತುಪ್ಪು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಕಾವ್ಯ ಸ್ವರೂಪದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ವಿತ್ತಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ವೈವಿಧ್ಯದ ಸೊಗಡಿನಿಂದಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳ ಒಂದು ಅವರ್ಣ್ಯ ರತ್ನ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ.”^{೧೧}

ಪಂಡಿತ ಕವಿ ಸ್ತೋತಿರ್ ಬಂದಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಸ್ತೋತಿರ್‌ಬಂದಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ರೀಲಾಪಾಲವಾಗಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಹಾಡಿ ಮೆಗಿಸುವ ಜಾಯಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಾಲನ್ನು ವಿಳು ರಾತ್ರಿ ಎಳೆದು ಓಗ್ಗಿಸಿ ಹಾಡುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಇವರು ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕಂಸಾಳಿಯವರ ಪಾಲ್ ಪ್ರತಿಭೆ ಒಂದು ಕೈಮೇಲು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಕಥಾ ತಂತ್ರ:

“ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ” ಕಥೆಯ ನಿರೂಪಣೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನೇರ, ಸರಳ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಡೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಕಥಾ ತಂತ್ರ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕುತೂಹಲ, ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವುದು. ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿದರು ಎಂಬ “ಹುಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಾಲು” ಆರಂಭಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹುಟ್ಟು ಬಾಲ್ಯ, ಮಕ ಮಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮೆರೆದರು, ದುಷ್ಟರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿ ಮಹಾದೇವರಾದರೆಂದು ಹೇಳುವ ವೈಖರಿ ಬಲು ಸೊಗಸು. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಏಕೈಕವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳು, ಹತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮೆರೆದು ಮಹಾವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರು ಎಂಬ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧಾನ. ತಾವು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ ಪುರಾಣ ಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯೆ ಬೆರೆಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥೆಗಳು ಮೂಲತಃ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪ್ರಾಸಿದ್ಧದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಬೆಳ್ಳೆಗಳ ಕೆಲವು ಗುಡ್ಡಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ, ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದ ಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು ಯಾವುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆರಿಸುವುದು ಜನಪದ ಮೂಲವನ್ನು

ತೋರಿಸುವಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವಾದುದು. ಕಂಸಾಳಿ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲ ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕೂಡಿದವರು. ಈ ಬಗೆಗೆ ವಿಷಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಕೆತ್ತಲಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಊರಿಗೆ, ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿಯುವವರು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಥವಾ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆ ಕಲಾವಿದರು ಹಾಡುವ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ಸೊಗಡು, ಗಾಡೆಗಳು, ಉಪಕರಣಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಬರಸಿ, ಹೊಸತನ ತುಂಬಿ ಜನರ ಮನ ರಂಜಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು. ಕಥೆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಹಲವಾರು ವೈವಿಧ್ಯ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಮೂಲ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ದುಡ್ಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಮೂಲ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು ಎಂದು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ೧೯೭೦ರಲ್ಲಿ ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಜನಪದ ಪರಂಪರೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದರು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಡುವುದರಿಂದ ಮೂಲವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳಿಯವರಿಂದ ವಿಚಿತ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಲಾವಿದರ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇವಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಗಣಪತಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೂರರಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀಮದ್ ರಮಾರಮಣ ಗೋವಿಂದಾ..... ಗೋವಿಂದಾ.....” “ಮಠಾ ಪಾರ್ವತಿ ಪತೇ ಪರಪರ ಮಹಾದೇವ ಸಂಜೋ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ “ದೇವತೆಗಳು ನಾವು ಹಲವು” ಎಂಬ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವ ಕಂಸಾಳಿಯವರದು. ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ,

ಜಾತಿಭೇದವಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಭಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತ ಭಕ್ತ ಪರಂಪರೆಯವರು ಆತನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತರಂತೆಯೇ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರೂ ಸಹಾ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಮಲೆಯೋ ಮಾದಪ್ಪ ಬರುವ ಚಂಪಾವಿ

ಹಾಂ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವವಾ||”

ಎಂದು ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಆರಂಭಿಸುವ ಪಲ್ಲವಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿದೆ. ಈಶ್ವರ ಪಾರ್ವತಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪಾರ್ವತಿ ಮೊದಲು ಎದ್ದು ಬರಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ವಿಜಯವನ್ನು ಪಾರ್ವತಿ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಾಗ ಈ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಅದೇ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಪಲ್ಲವಿ ಆಯಿತು ಎಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಂಸಾಳಿ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆಯು ಮಂಗಳದೊಡನೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಸಾಮ್ಯ-ವೈಷಮ್ಯಗಳು:

ಒಂಭತ್ತು ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳ ಕೆಲವು ಸಾಮ್ಯ-ವೈಷಮ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕಥೆಗಳ ಹಿಂದರ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು, ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಗುರುಗಳು, ಅವರು ಸುತ್ತಾಡಿದ ಮಠಮಾನ್ಯಗಳ ವಿವರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಪಾಗೆಯೇ ಶ್ರವಣನ ಊರು, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯರು, ಹರಳಯ್ಯ, ಹರಳಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ, ಜುಂಜೇಗೌಡ, ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯ ಗಂಡ, ಸೊಸೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಮೂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ, ತಂದೆ ತಾಯಿ, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ, ಆಕೆಯ ತಂಗಿ, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಜಾತಿ, ಸಂಕಮ್ಮ, ನೀಲಯ್ಯನ ಮಕ್ಕಳು, ನೀಲಯ್ಯ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು, ನೀಲೇಗೌಡ, ಸಂಕಮ್ಮನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರು, ಭೀಮನಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ದುರ್ಗದ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಹಾದರದ ಮಲ್ಲಮ್ಮ, ದುಂದಮ್ಮ, ಬ್ಬಾಡರ ಕಳ್ಳಯ್ಯ, ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದುದು, ಬೇವಕೋಟಿ ಸೃಷ್ಟಿ..... ಮುಂತಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ 'ಠ'ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವೆಯೇ ಹೊರತು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷೆ

“ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವು” ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಕವಿಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ, ಸರಳತೆ, ಅಡಂಬರವಿಲ್ಲದ ಭಾವ ತುಂಬಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ

ಬಲಿ, ಅದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಸೋಗಡು, ಅನುಕರಣೆಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉದ್ಭವಿಸಿ, ಜನರ ಮನ ಮುಟ್ಟಿ, ತಪ್ಪೆ ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಭಾಷೆ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಿಡುಕಿದೆ. ಅಪೂರ್ವ ಶಬ್ದಗಳು ಮಿಂಚಿವೆ. ನುಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಾದೆಗಳು, ಒಗಟುಗಳು, ನಾಣ್ಯಾಡುಗಳು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಂಗವೇ ಭಾಷೆ. ಬರೇ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಭಾಷೆಯಾಗದು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಗುಣ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿನ ಪದ್ಯ ಗದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆಡೆ ವಾಚ್ಯ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೆಡೆ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥವಿಟ್ಟು ಕವಿ ನುಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಜನಪದ ಕವಿ ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವವಾದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆ ಹೇಳುವಾಗ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇವು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆನುಕರಣೆಗಳಾಗಿ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ, ಸರಾಗವಾಗಿ, ಆತನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ಪ್ರತಿಭೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುವು. ಇವು ಬರೇ ಪದ ಗುಚ್ಛಗಳಾಗಿರದೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸುಂದರ ಅರ್ಥವಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದೋ ಉಂಟು, ಗದ್ಯದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವವರೂ ಕೆಲವರುಂಟು. ನಾಟಕೀಯ ಸಂಭಾಷಣಾ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲವಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವು ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಗತ್ತು, ಸೊಬಗುಗಳನ್ನು ಪುಂಜಿತೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತುಂಗ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ, ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಭಾಷಾವಾದ ಕಾವ್ಯವಲ್ಲ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಸ ರೂಪ ತಾಳುವ ಕಾವ್ಯ. ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಉರ್ದು, ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳು ನುಸುಳಿರುವುದನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಕಂಸಾಳಿಯವರು ನಾಗರೀಕ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರು. ಇದು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಸಮಕಾಲೀನ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಉದಾಹರಣೆ. ಮೋಕಿ, ಲಾಯರ್, ಜಹಗೀರು, ವಿಳದಂ, ರೋಡು, ಡಾಕ್ಟರ್, ಸ್ಕೂಲು, ಆರ್ಕೆಂಟ್, ಡಿಕ್ರಿ, ಸ್ಟೇಷನ್, ಕಲೆಕ್ಟರು, ಟೈಮು, ಫರ್ಲಾಂಗ್, ಮಿಷನ್, ಟಾಂಟಾಂ, ಛೇರಮೆನ್, ಅರೇಂಜ್‌ಮೆಂಟ್, ಫೋಲೀಸು, ಜೈಲು, ಆರು ಕಾಸು, ಮೂರು ಕಾಸು, ರೂಪಾಯಿ, ಪಡಿ, ಸೇರು, ಅಪ್ಪೇರು..... ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದರು ಅಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆ, ಭೃಗು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾತನಾಡುವ ಆಡುಗದ್ಯ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷೆ.

ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರುವ, ಗದ್ಯ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪದ್ಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಈ ಪದ್ಯಗಳು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಆನಂದ ಕೊಡುತ್ತವೆ.

“ಸಾಧ್ಯ ನಡಮಾಡೋ, ಕ್ಯಾಕಾಪ್ಪಾಟೋ, ದೀರಾ ಮಾಡಯ್ಯಾ, ಒಡ್ಡಾಕೋ, ದರೆವೊಳ್ಳೋ....., ಗುರುಗಾಳು....., ಮಿಣಾಮಿಣಾಣ ಕಣ್ಣು ಬಿಡ್ತಾವ್ರೆ, ಹುಸಿನಗೆ ನಗ್ಗಾಣಲೋ ಮಾರೋವಾ.....”, ಈ ಚಾಳಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಶೈಲಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಕಥೆ ಹೇಳುವವರು ಕಥೆಗಾರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹೋಗುವುದರ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಹಾಗೂ ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದ ಕೇಳುಗರೊಡನೆ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಒಂದು ತಂತ್ರ ಇದೆ. ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪದಗಳು, ವಾಕ್ಯಗಳು, ಯಾವಾಗ, ಆವಾಗಲೀಗ, ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದ್ಯೇ, ಶಿವಶಿವಾ, ಸಭಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ, ಅಂಕೋ..... ಸಿವಸಿವಾ, ಅದರೆ ಅಚ್ಚ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳ ಎತ್ತಿ ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಪುಟ್ಟಾಳಿವೇಕ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನಕೆ ಕಳಿಸವ್ವಾ, ದಗ್ಗನೆ ಕಿತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನರುದೋಯ್ತಂತೆ, ಸೀಗೆ ಸಿರಗಂಧ, ಬಾಡ ಬಾಕಲ ಗುತ್ತಿ ವಿಷಂಪಾರಿ ಗುತ್ತಿ, ಅರಿವಿಲ್ಲದಮಲೆ, ಕೆಚ್ಚು ಮುರುಡು ಒಕ್ಕಲಾಗಿ, ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ, ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಗಾದೆಗಳು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವುದು ಸಮಯೋಚಿತ, ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿದೆ. ಸುತ್ತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಮಾದೇಶ್ವರರು “ಸುತ್ತೂರು ಮಠ ಸುಖ ಅಂದ್ರೆ, ಕುಕ್ಕೇಲಿ ತುಂಬಿತ್ತು ರಾಗಿ” ಎಂದು ನುಡಿದ ನುಡಿ, ಗಾದೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ “ಪಾಟಾಳು ಮಠದಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿ ತುಂಬೊಪ್ಪ ತುಪ್ಪ ಅನ್ನವಾಗಲಿ” “ಕಿಬ್ಬಾಗ ನೆಂಬರಿಲ್ಲ ತಿರುಂಡು ತಿನ್ನುವಾಗ ದೇವ್ವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬೇವಿನಕಾಯಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಅಟ್ಟಮೇಲೆ ಒಲೆ ಉರೀತು ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬುದ್ದಿ ಬಂತು”, “ಹೂವಿನಿಂದ ನಾರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರ್ತಂತೆ.” “ಯಸಿ ಸೇರದ್ದಿಂತ ಇಸ ಕಡಿದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡೋದು ಲೇಸು”, “ಹೆಣ್ಣಿನ ಬುದ್ದಿ ಮೀನಿನ ಬುದ್ದಿ ಒಂದೇ”, ಬೇವಿನ ಕಾಯಿ ಗುಣವನ್ನು ಜನಪದ ಕವಿ ಈ ಗಾದೆಯಲ್ಲೇ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಬಂದಿಟ್ಟೆ ಬೆರಳ ಕತ್ತರಿಸ್ತಿದ್ದು, ಎಂಜಲ ಕೈಲೆ ಕಾಗಿ ಬಡೀತಿದ್ದು.” “ಮುಟ್ಟುತಾ ಹುಟ್ಟು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಿರು, ಬೆಳೆವಾಗ ದಾಂಯಾದಿಗಳು.” “ಮುಂಗೈ ಮುರಿಬೇಕು, ಅಂಗೈ ಉಣ್ಣೇಕು” ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಜನಪದ ಕವಿ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಗಟುಗಳನ್ನೂ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಉತ್ತರಾಸಿಗೆ ಹೇಳುವ ಒಗಟು ಇದು-“ಓಕೇಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳೆ, ಓಕೇಲಿ ಬೆಳೆದವಳೆ, ವೋಗುವವರ ಸೆರಗ ಹಿಡಿಯುವವಳೆ ತಿವಪ್ಪಾಚೆಗೆ ಬಾ.” ಹಾಗೆಯೇ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಹೂವಿಗೆ ಹೇಳುವುದು “ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳೇ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳೆ, ನೀನು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಮುಖವ ತೋರುವಳೆ” ಎಂಬುದು.

ಕೆಂಪಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನುಡುಗಟ್ಟುಗಳ ಬಂಧ ಬಂಧುರವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಭುದೇವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಜಾಗೃತನವನ್ನು ನೋಡಿ 'ಬೆಲಳು ತೋರಿದ್ದೆ ಹಸ್ತ ಸುಂಗುವವನು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಹುಡುಗು ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ 'ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಆವು ಜೋರೊಬ ಹಾಲ ಕಡೆದಾವು' ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸ್ವಪ್ನಕ್ಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಂದುದು 'ಸಪ್ತಳ ಸರ ರಾತ್ರಿ ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಲು ನೀರು ಕಡ್ಲೋ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ' ಮಾದಪ್ಪನನ್ನು 'ಬೂದಿಮುಟ್ಟಿದ ಕೆಂಡ, ಭೂರೋಕದ ಗಂಡ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಆಕೆ "ಉಪಾಯ ಮಾಡಿ ಉಪ್ಪರಿಕೆ ಮೇಲೆ ಕುಂಡಿಸ್ತಾನೆ, ಬೆಲ್ಲದ ಮಾಹಾಡಿ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕುಂಡಿಸ್ತಾನೆ" ಅಂತಾಲೆ. ಕ್ರಮೇಣನರಮನೆಯ ಮಾರಿಯರು "ಮೂಗ್ಗ ಬಾಯ್ಗೆ ಕವಣೆ ಕುಟ್ಟಿದು" ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾದಪ್ಪನವರು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ "ಅಹಾಸ ಅಂತು ನೋಡುಧಂತೆ ಭೂಮಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದಂತೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸವಜತೆಯ ಸಾಕಾರ ರೂಪವಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗವಾದುದನ್ನು ಕವಿ ಹೇಳುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೀಳಿದರೆ ಸೊಗಸು. "ಒದೆದು ಹೊಂಬಾಳೆ ಪ್ರಕಾರ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ." ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬರುವ ಹೊತ್ತು, "ಸಂಪ್ಪಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೆ, ಕಾಡೆಮ್ಮ ಕಡಿದಾರೋ ಹೊತ್ತು, ಮುನಿಗಳು ಎದ್ದು ಸಿವಪೂಜೆ ಮಾಡೋ ಹೊತ್ತು," ಸಂಕಮ್ಮನ ಬಂಜೆತನ ಚಿತ್ರಣದ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಸು ನೋಡಿ: "ಮಂಡೆ ಮಾಸಿ ಪನ್ನೆರಲು ತುಂಬೋಗ್ಗಿದ್ದು," ನೀಲಯ್ಯ ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ಕೈಯ ಭಾಷೆಗೊಡು ಎಂದಾಗ ಆಕೆ ಹೇಳುವ ಉತ್ತರದ ಧಾಟಿ ಇದು- "ಪುಟ್ಟು ಬಂಜೆ ಸ್ತಾಮಿ, ನನ್ನ ಕೈನ ಬಾಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಉಂಡಾದ್ರೆ ಕಾಮ ಕಡ್ಲೋಲ್ಲ ಭೂಮಿ ಬೆಳೆಯೋಲ್ಲ," ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ನುಡುಗಟ್ಟುಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿವೆ.

ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಪಟ್ಟುಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಭುದೇವರು ಸರಿಯಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು "ಕೆನಕಟ್ಟುವಾಗಿ" ಬೈದರು. ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯ ಚಿತ್ರಣ ಕೊಡುವಾಗ ಜನಪದ ಕವಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. "ಅವಳು ಎಸ್ತುರ್ಯದಲ್ಲಿ ಒರಗುವಳಲ್ಲಪ್ಪಾ" "ದೊಳ್ಳು ಮುರು ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಮಡಿಕ್ಕಂಡು ಕುಂಡಿದ್ದು". ಆಚ್ಚ ಮುಂಡೆ ನಿಚ್ಚ ಮುಂಡೆ, ತಾಳಕಿತ್ತು ಬೇಲಿಗೆ ದೀಡುಕಟ್ಟು, ಕೂಸಿನ ದೂಪ ಹಾಕಿ ಕರವತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಯವರಿಲ್ಲ, ಉಡಿದು ಜಡಿದು ಹಿಡಿದವಳೇ. ನೀಲಯ್ಯ ಬರುವುದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ "ದಾಕು ದೂಕನೆ ಬತ್ತವ್ವೆ" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು "ಹೊಟ್ಟೆ

ಒಳಗೆ ಒಡೆದು ಮಾತಾಡುತ್ತೇ.” ಹುಲಿಯ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಜನಪದ ಕವಿ
 ಬಣ್ಣಕುವ ಬಗೆ ಇದು “ಕಣ್ಣ ಮಿಗಾ ಮಿಗಾನೆ ಬಿದ್ದಂತೆ, ಕವಿನ ಲಜ್ ಲಜ್ ಅಂತ
 ಬಡಿತಂತೆ, ತಗಾಡ್ ನೆಗೊತ್ತಂತೆ.” ಇದರಲ್ಲಿ ಸುವಜನೆ, ಅನುಪ್ರಾಸಗಳ ಮೋಡಿ
 ಸೇರಿ ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಹಿತವೆಸುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು “ಹನ್ನೆರಡು ಅಳುದ್ದ ಜಲಕಂಡು
 ಒಡಮೂಡಿ ಲೋಲಾವಕಿಯಾಗಿ ಒರಗಿವ್ವೇ” ಎಂಬುದು ಅವರು ಐಕ್ಯವಾದರು
 ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹರಳಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಾಗ “ಹಡಿದು,
 ಉಡಿದು, ಜಡಿದು ಕೆಳಕ್ಕಾಕುಡು ಕತ್ತು ಕೂದವ್ವೇ.” ಗಾಳ ಗೋಳ ಮಾಡವ್ವೆ, ಧಡಾರ್
 ಮೇಲಕಿದ್ದ, ಹರನಿಗೆ ದುಬ ಸಿವನಿಗೆ ಸೋಣ ಮಾಡವ್ವೆ, ಹುಂದಿದ ಸೋಮವಾರ,
 ಮಬ ಮಂಗಳವಾರ ಡಾಗ್ ಡಾಗ್ ಅಂತ ಎದೆ ಧೊಡ್ಡಂತು, ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ
 ಕೀಲುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಪಕ್ಕನೆ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು. ತತ್ತರಿತ್ತಿ,
 ಈಜೂತಿ ಬಡಗ, ಮೂರು ಕೂಡಿದಕೋವು. ಬಗಾರ್ ಅಂತ ರಥ ಎರ್ದ ಕೆಟ್ಟು
 ಮುರಿದು ಒಕ್ಕಲಾಗಿ, ಹುಟ್ಟು ಬಂಡೆ ದಟ್ಟಿ ಧರಣಿ, ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಕಡ್ಡಾಡೋವೊತ್ತು,
 ಮುನಿಗಳಿದ್ದು ಸಿವ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವೊತ್ತು, “ಪುಸ್ತಕಗಳೆಳನೆ ದರೆಮ್ಮಾರೆ ಅಡೋಗ್ಗೊತ್ತು.
 ನಂಜ್ವಾರೆ, ನೆಟ್ಟಲಾರೆ, ದೇವಮ್ಮ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಅತ್ತೆಯ ಬಾಗಿ” “ಕವಿಕೆತ್ತು ಉಂಗುರ
 ಮಾಡ್ವಾಳೆ. ಮುಂದಲೆ ಕೆತ್ತು ಮೂರು ಬತ್ತಿ ಮಾಡ್ವಾಳೆ ದಾಣಕೊಟ್ಟೆ” ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ.
 ಮಾದೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ರ ಕೊಡುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳು ಅದೆಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿವೆ.
 “ಗಂಡುಗಿಲಿಗೆ ಗಂಡ, ಹಿಂಡುಗಿಲಿಗೆ ಮೋಸಗಾರ, ವುಂಡುಗಾರ ಈರತ್ತ ಮುನಿ.”
 ಮಾದೇಶ್ವರರು “ಕರುಗಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅರೆಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡವ್ವೆ”. ಮೂಗಯ್ಯ ಮೋಣಕ್ಕೆನಿಂದ
 ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದ ಬಗೆಯನ್ನು ಕವಿಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ಗಮನಿಸಬೇಕು, “ಮೊಳ ಮೊಳನೆ
 ಎಣ್ಣೆ ಎಳೆದ” ಮೂಗಯ್ಯ ಎಂಥವ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ “ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದೆ ಹಾಯೋನಲ್ಲ
 ಹಿಂದೆ ಬಂದ್ರೆ ಒದೆಯೋನಲ್ಲ.” ಥಳವ್ವಿನ ಕುಣಿತಾರೆ ಮಾರಿರು, ಹಸುಕಾಲ್ವ ಪತರಿ
 ಬಿತ್ತು, ಗೂಗಾಟ್ಟಿ ಕುಡಿದ, “ಹಳೇ ಕಂಬಳಿ ಜೋಳಿಗೆ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಕಡ್ಡಿನ ಚಿತ್ತ
 ಮಾಡ್ಕಂಡು ಎಕ್ಕದಕಾಯಿಲಿಂಗ ಮಾಡ್ಕಂಡು, ಬೂರುಗಡ ಕಾಯಿ ಚಿಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ
 ಕುಡು, ಕುಣ್ಣು ಕೈತಾಳ ಮಾಡ್ಕಂಡು, ಮೂಡಲು ಕಿಟ್ಟಿ ರೊಲಕ್ಕೆ ಬತ್ತ ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡೇವ.”
 ನಿಶ್ಚು ವಾತಾವರಣದ ಚಿತ್ರಣ ಕೊಡುವಾಗ ಹಾ ಅನ್ನೋಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಗೂ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಗೂಬಿಲ್ಲ
 ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದಗಳ, ಪದಗುಚ್ಛಗಳ,
 ವಾಕ್ಯಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳಾಗಿದ್ದು ಕಾವ್ಯದ ಮೆರುಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಭಾಷೆಯನ್ನು
 ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದೆ.

ಹಲವೆಡೆ ದ್ವಿರುಕ್ತ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಗುಳಿಗುಳನೆ ದುಃಖ, ಹರನಿಗೆ ದುಃಖ ಸಿವನಿಗೆ ದುಃಖ, ಅಮ್ಮಿ ಅಮ್ಮಿ, ಕಪ್ಪಡಿಸಿ ಕಪ್ಪಡಿಸಿ, ಜಲಜಲನೆ, ದುಃಖ ಸೋಕಮಾಡ್ತೆಂದು, ಮುಂತಾದುವು.

ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳ ಬಂಧಗಳು ಸರಳ, ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಕೆಲವು ಗದ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ '೬'ರಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬರುವ ಚಿತ್ರಣ ಹೀಗಿದೆ-

“ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮಾದೇವ
ಬಂಗಾರು ಪಟ್ಟಿ ತೇಜೆಯ ಮೇಲೆ
ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು”

ಸಂಕಷ್ಟ ತಾನು ಅನಾಥೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕವಿ ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ,

“ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಉಳ್ಳವಳು
ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಉಳ್ಳವಳು
ಮೈದ ಬಾವ ಉಳ್ಳವಳು”
“ಅಯ್ಯ ಪಟ್ಟಿ ಗುದ್ದಿ ತೆಗೆದವನ
ಗುಣಿ ಮಾಳ ತೆಗೆದವ್ವ
ಕಗ್ಗಲಿ ಕರಾಟ ತೆಗೆದವ್ವ”

ಇದು ನೀಲಯ್ಯ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಅಸೆಯಾದ ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಂಥವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಸರೆ ಹಿಡಿದ ವೈಖರಿ ಇದು-

“ನೆನದವರ ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದು
ಮರೆತವರ ಮನೆಯ ಮುಂದು
ಸಂಬದವರ ಮನೆಯಲಿ ಗುರುಪೆ
ಮಂದಿ ಪುಳುಕಾಡುತವೆ.”

ಹೀಗೆ ಪದ್ಯ ಮತ್ತು ಗದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಛಾಂದಸ ಪ್ರಯೋಗ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಅಪೂರ್ವ ಶಬ್ದಗಳ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ-

ಅಟ್ಟ (ಮನೆ), ಅಮ್ಮಿ (ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸೊಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಯುವುದು), ಅತ್ತಿರಿ (ಅಡುಗೆ-ಇಳು), ಈರತ್ನಪಟ್ಟಿ (ವಿರಕ್ತ ಕವಿ), ಈಳ್ (ವೀಳ್), ಉಪಾದಾನ (ಮುಚ್ಚಿಕೊಡುವ

ದಾಸ, ಉರುಳಗ (ಊಳಗ) ಊಬತ್ತಿ (ವಿಫೂತಿ), ಬಿಲು (ಹುಬ್ಬು), ಬಿತ್ತು (ಬಳು), ಒಗ್ಗ (ಒಗುಬು), ಒಗ್ಗಾನ (ಒಗಿತನ), ಕುರ್ಜನ (ಕುರುಜು, ಕೇರಿನ ಮಾಳ), ಕೊಚಾರ (ಕಾ), ಕೊದಿ (ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊಲಿದ ಹೊದಿಕೆ), ಗುಳ್ಳು (ಗುಡಿಸಲು), ಚಕ್ರ (ತೋಟ), ಚಮ್ಮಾಳಗಿ, (ಚಮ್ಮಾ ವಾಗೆ), ಚಚ್ಚಿಲಿಂಗ (ಸಚ್ಚಿಲಿಂಗ), ಚಿಟುಗದು (ಚಿಪ್ಪುರು), ಚೇಜಿ (ತೇಜ), ಚೊಳ್ಳೆಸರು (ನೀರಾದ ಸಾರು), ಚಂಚಾರ (ಸಂಚಾರ, ಮುಂಗಡ), ಪಕ್ಕಮನೆ (ಪಾಪಹಾಲಿ) ಪಾದ್ವಾಕ್ಷಿ (ಪಾದರಕ್ಷಿ), ಬರಗ (ಬರ್ಗ, ವ್ಯಾಪ್ತ), ಮಸದೀಪ್ತ (ಪಂಜು), ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಂಚ (ಮೂರು ಕಾಲುಳ್ಳ ಮಂಚ), ದುಸುಕು (ತೊಡಕು), ವೇಗದೃಷ್ಟಿ (ಯೋಗದೃಷ್ಟಿ), ರುತು (ರಥಿ), ವಾಕ್ಸ (ವಾಕ್ಸ), ವೀರಕ್ರಮುನಿ (ವಿರಕ್ತ ಮುನಿ), ವೆಚ್ಚಾಳ (ವೆಚ್ಚಳ), ವ್ಯಾಗ (ಯಾಗ), ಸರಸ್ವತಿ (ರಾಗಿಕಲ್ಲು), ಸ್ವು (ಶ್ವು), ಶಿವಸೇರು (ಮಂಗಳ ವಸ್ತ್ರ), ಸಿವಕಂತೆ (ಶರೀರ ಮೈಲಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ), ಸೀತಾಳ ಚಪ್ಪರ (ಹೊಂಗೆ, ಬಸರಿ, ಮಾವಿನಗೊತ್ತಿನ ಚಪ್ಪರ, ಹಸಿರುವಾಣಿ ಚಪ್ಪರ), ಸೈಗಿ (ನೇರವಾಗಿ), ಹುಟ್ಟಿರೆಕಲ್ಲು (ತಾನಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಬಂಡೆ), ಹಿಂಬರಿ (ಹಿಂದುಗಡೆ), ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಕಂಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪವಾಡಗಳು ಮತ್ತು ಅಶಯಗಳು

ಜನರು ಸಂವಿಕೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕೇಳಿದ ಅದ್ಭುತ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪವಾಡ ಕಥೆಗಳಂತೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಇದು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಗೂ, ಕಾಲಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದು. ಶರೀರ ಬದುಕು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ವಸ್ತುವಾದಾಗ ಕವಿಗಳು ಹಾಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ರೂಪ ಕೊಡುವರು. ಇದು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಿಳಿಯಲು ಸಹಾಯವಾಗುವುದು. ವೀರಶೈವ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಪವಾಡ' ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ದೃಷ್ಟ, ಮಹಿಮೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳುಂಟು. ಪವಾಡ ಬರೆಹ ರೂಪಕ್ಕಿಳಿಯದೇ ಜನಜನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಬಾಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗುವುದು ಸಹಜ.

ಪವಾಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಯೋಗಿಗಳು, ಮಹಾತ್ಮರು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಗುರುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕಂಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸುತ್ತ ಹಲವಾರು ಪವಾಡಗಳು ಹೇಳಿರುವೆನೋಡಿವೆ.

ಒಂದೊಂದು ಪದಾಡದಲ್ಲೂ ಹಲವಾರು ಆಶಯಗಳು ಹಾಸಿಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಾಡಗಳನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರತೀಕಗಳಾಗಿ ಜನಪದ ಕವಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಜನಪದ ಕವಿಗೆ ಪದಾಡವೇ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಾಡಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಪದಾಡಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಮಾನವೀಯ ಕಳಕಳ, ಪ್ರೇಮ, ಎಚ್ಚಿತ್ತಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಕಾಯಕದ ಕಡೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು. ಗಿರಿಜನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರು. ನಾಸ್ತಿಕರನ್ನು ಮಾಡಲು ದುಡಿದವರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಡಿದ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪದಾಡ ಎಂದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾಜಸವಾದೀತು. ಇವರು ಮಾಡಿದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ, ಧರ್ಮದ ಉತ್ಥಾನ, ಇವು ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಹಾತ್ಮನಾಗುವುದು ಪದಾಡದಿಂದಲ್ಲ, ಆತನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯಿಂದ. ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪುರಾಣ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವಾಗ ಪದಾಡಗಳು ಆದರೆ ಅಂಗಳಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಕಥಾ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಒಂದು ಆಯಾಮ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಎನೇ ಆಗಲೀ ಪದಾಡಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ ನೆಲೆ ಇರಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಆದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತೊಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಕಥಾ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಚಿಕ್ಕ ಘಟಕಗಳೇ ಆಶಯ ಅಥವಾ ಪ್ರೇರಣೆ. ತೀರ ಚಿಕ್ಕ, ಸರಳವಾದ ಕಥೆಯೂ ಆಶಯವಾಗಬಹುದು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅನೇಕ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪದಾಡಗಳು ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗುವುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಾಸ ಪದಾಡಗಳು ಹಲವಾರು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಳಯ್ಯನ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಪದಾಡಮಯವಾಗಿದೆ.

"ಹರಳಯ್ಯನನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಒಂದು ಜೊತೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತಾ ಎನ್ನಲು ಆತ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಆಕೆಯ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಚಮ್ಮಾವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೀಡಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು, ದಂಪತಿಗಳ ಸಾಮೇತರಾಗಿ ಒಂದು ಚಮ್ಮಾವಾಗಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು" ಎಂದರು. ಆಗ ಹರಳಯ್ಯ ಬೇರೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಂತೆ ನುಕುನುಕು ಹೇಳಿ ಕರೆತಂದನು. ಆದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆ

ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವವರೆಗೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಹರಳಯ್ಯನ ಸಂಯಮವೂ ಬಲು ಗಟ್ಟಿ. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಆಕೆಯ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಮ್ಮಾವುಗೆ ಮಾಡಿದ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅದಕ್ಕೆ ಹರಳಯ್ಯನಿಗೆ ಮಾನವನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು, ಆತನ ದೃಢತೆ, ಸತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು. ಹಾಗೆಯೇ ಆತ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೆಂಡತಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಆಕೆ “ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಚೆಂಪಿಸಬೇಡಿ, ನನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದಲೇ ಮಾಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿ” ಎಂದಳು. ಈಕೆಯೂ ಮಹಾ ಶರಣೆ. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಸರಿ ಗುರುವಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಆತನ ಛಲ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಭಕ್ತನ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಛಲ. ಇದೊಂದೇ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಶಯಗಳು ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹರಳಯ್ಯನನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಚಮ್ಮಾವುಗೆ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರಲು ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನಿಸಿ - “ನಾನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ? ಎಂದು ಗದರಿಸಿ, ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೆ ಭಂಗವಾಗಿ ನಡೆದ ಎಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡಿ. ಆನಂತರ ನನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಮ್ಮಾವುಗೆ ಮಾಡಿ” ಎಂದಳು ಆ ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆ. ಇದು ಒಂದು ಆಶಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಚಮ್ಮಾವುಗೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಹರಳಯ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಬರಲು “ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆ, ದಾನ ಕೊಡುವಾಗ ದಂಪತಿಗಳು ಬಂದು ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದಾಗ ಬೇರೆ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ಹೆಂಡತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನುಸುವುದು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಆಕೆಯ ದಾಯೆಯಿಂದ ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಆಶಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ‘ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮಾ, ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮಾ’ ಎಂದು ಮೂರು ಸಾರಿ ಕೂಗು ಎಂದಾಗ ಹರಳಯ್ಯ ಹಾಗೆಯೇ ದನಿಗೂಡಿಸುವಳು. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪವಾಡದಿಂದ ಬಂದಳು.”

ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಮಗ ಅದಿಶೇಷನನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕು ಎಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪದವದೆ ಸಂಕಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದಳು.” ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಕಲ್ಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಡ? ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ “ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆಯಮ್ಮಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆಕೆ ಕೂಗಿದಳು. ಅದಿಶೇಷ ಓಡಿಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿದ್ದನು. ಊಟದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಜಮುಕಿಸಿದಾಗ ಮಾಂಸ ಹೊವಾರುವು. ಕೊನೆಗೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಗುವನ್ನು ಆಕೆಯಿಂದ ದಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುವರು. ಈ ಪ್ರಾಣದಾನ

ಪವಾಡದಲ್ಲೂ ಹಲವಾರು ಆಶಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕೆ ಭಕ್ತ ಸಿದ್ಧಿಯಾಳನ ಕಥೆಯೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ಎಷ್ಟು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒದಗಿದುದಕ್ಕೆ "ಅತ್ತಯ ಪವಾಡ" ಎಂದು ಕರೆಯುವರು.

"ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಮುಂಗೈಗಾತ್ರದ ಮೂರು ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣದ ಶರಣರೇಗಲ್ಲಾ ಹಂಚಿದ ಮೇಲೂ ಅನ್ನ ಉಳಿಯುವುದು. ಉಗ್ರಾಣವೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಮಯವಾಯಿತು." ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ದಾನಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನದಾನ ಮಿಗಿಲು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪವಾಡ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಸಾರಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಈ ಪವಾಡವನ್ನು ಎಸಗಿದಂತಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ಷೆ ತರಲು ಮನೆ ತುಂಬಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು." ಇನ್ನು ದಿನವೂ ತಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯುಂಟಾಯಿತು, ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ. ಆಗ ತಾಯಿ, ಮಗನಿಗೆ "ಮಗೂ ನೀನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸೇರು ಮಾತ್ರ ಭಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತತ್ವ ಅಡಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರೇ ಸುಖಪಡೆದಾರರು. ಇದು ಅಶ್ರಮದಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇವರಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಉಚಿತವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ನಾವು ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಪಡೆಯಬಾರದು ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕುರುಡರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬರಿಸಿದರೆ "ನೇತ್ರದಾನ ಪವಾಡ" ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಬೋಧಿಸಲೆಂದೇ ಈ ಪವಾಡ ಮೆರೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ." ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಾಣದ ಎಟು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ ವಿಚಿತರಪಡಿಸಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಎಟು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯನನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅತನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿದುದು ತಪ್ಪು ಎಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಿತು. ಕೊಡಬೇಡಿ ಬಾಣದಿಂದ ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟನು. ಆತನ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ದೊಡ್ಡದು. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ನೋವಾದಾಗ ತನ್ನ ನೋವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು

ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾಣವೂ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು ಮಾಡಿದ ರೀತಿ ಇದು.

ನಾಸ್ತಿಕರನ್ನು ಆಸ್ತಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದರ್ಶನ, ರೂಪಾಂತರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಹದವಂಬುದನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವು ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಜುಂಬೇಗೌಡನು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಒಕ್ಕಲಾಸದಿರಲು ಜುಂಬೇಗೌಡನ ಹಸುವನ್ನು ರಕ್ತ ಕರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಆಹುತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಕಣೆ ಹೇಳುವ ವೇಷದಲ್ಲಿ, ಬುಡುಬುಡುಕೆ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಕೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎವರಿಸಿದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜುಂಬೇಗೌಡನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಣವನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಾಡಿದರು. ಕಣಬದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮರಳು ಮಾಡಿದರು. ಇವೆಲ್ಲಾ ರೂಪಾಂತರ ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ.¹ ಜುಂಬೇಗೌಡನ ಮನ ಒರಿಸಿ, ಕಾಡು ಜನರನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದರು. ಜುಂಬೇಗೌಡನ ಹಸು ರಕ್ತ ಕರೆಯುವುದು, ಕಣತಮ್ಮನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜುಂಬೇಗೌಡನಿಗೆ ಮುಂದಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು, ಕಣಬದ ಧಾನ್ಯ ಮರಳಾಗುವುದು, ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಾಡುವುದು, ಇವು ಜನಪದ ಆಶಯಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ದೇವನು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ, ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಡೆ ಒಂದು ವಸ್ತು ಉಪ್ಪಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಪದಾತ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ಬರಗಗಳ (ಹುಲಿಗಳ) ಮೇಲೆ ನಾಟ್ಯವಾಡಿ² ಕಾಡು ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ದೈವಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಿಡ ಹೂವು ಹಣ್ಣು ಬಿಡುವುದು, ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಜಾತಿಯ ಹಣ್ಣು ಹೂವು ಬಿಡುವುದು, ಬಂತೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು, ಆಸಹಜೋತ್ಸವಿ ಪದಾತವಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಕಮ್ಮನ ಕಥೆಯೇ ಒಂದು ಸುಂದರ ಉದಾಹರಣೆ. ಬಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ನೀಲಯ್ಯ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೆಬ್ಬೇನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಆತನ ಗುಳ್ಳಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯಾಗಿತ್ತು, ಒಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅವನು ಹೆಂಡತಿಯ ತಿಲವನ್ನು ತಂತಿಸಿದ. "ಯಾರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ" ಎಂದು ಚಂಡಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ "ಮಾದೇಶ್ವರರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ" ಎಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದ ನೀಲಯ್ಯ "ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೊಡೆಯಲು ಬಾಳಿಸುಳಿಯಾಗುವುದು,"³ ಹೊವಿನ ಹಾರವಾಗುವುದು.⁴ ಸುಣ್ಣದ ಗೊಡಿನಿಂದ

ಕುದಿವ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆಗಳಿಂದ ಬರಬೇಕು,¹⁰⁰ ಕಡ್ಡಿಯ ವಂದಿಯಲ್ಲಿ (ಬರಡಿ) ನೀರು ತರಬೇಕು, ಒಂದು ಅರಳಿ ಗಿಡ ಚಿಗುರಬೇಕು, ಮರಳಿ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತರಬೇಕು,¹⁰¹ ಮೋಸಿನ ಕಾಯಿನ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಬೇಕು, ಕುದಿವ ಚೆನ್ನು ಮಪ್ಪದಿಂದ ಉಂಗುರ ತರಬೇಕು.¹⁰² ಮೂರು ಮಿಂಡುಗ ಅಕ್ಕಿ ಎಣ್ಣೆ ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕು,¹⁰³ ಭಾರಿಗುಂಡನ್ನು ಉರುಳಿಸಿದರೂ ಬದುಕಬೇಕು,¹⁰⁴ ಮೂರು ಮಿಂಡುಗ ಭತ್ತ ಬಿಡಿಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಎರಡು ಕೈ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಳಿ ಹಾಕಿ ಗುಂಡು ಇಬ್ಬರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು,¹⁰⁵ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕು,¹⁰⁶ ಉಕ್ಕಿನ ಒಣಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗಾರು ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೀರೆ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಕೀಳಿಂಗ ಸರ್ಪನಿರುವ ಬಾವಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕು¹⁰⁷ ಎಂಬ ಹಲವಾರು ಕಲ್ಯಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನೀಲಯ್ಯನನ್ನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಲು ಹಲವಾರು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವನ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಅವು ತೀರ ಆಗುತ್ತವಾಗಿದ್ದವು. ಲೌಕಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ನೀಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಂಕಮ್ಮ ಒಂಚೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆದರೆ ದೈವಶೈವೆಯಿಂದ ಒಂಚೆ ಬಸುರಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಆತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಆತ ನಡೆಸುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ಗೆದ್ದು. ಸತ್ಯದ ಅರಿವನ್ನು ನೀಡಲು ಕಾರಣರಾದರು. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಂಕಮ್ಮನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪವಾಡಗಳು ಆಶಯಗಳು ಮೂಳಿರುವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ನೀಲಯ್ಯ ಮಾಡುವ ಒಂದೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ಜನಪದ ಆಶಯವಾಗಿ ಮೂಡಿಸಿವೆ.

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನು ಹೂವನ್ನು ಮೂಸಿದಾಗ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗುವುದು, ಎಪ್ಪತ್ತೈದರ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ತನ್ನ ಮುಪ್ಪಿನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗು ಹಡೆಯುವುದು ಅಸಹಜವೇ.¹⁰⁸

ನೀರಿಲ್ಲದಾಗ ನೀರು ಬರಿಸುವುದು, ಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದು, ಇವು ಕಾಲ ಸಂಬಂಧ ಪವಾಡಗಳು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಕಾರಯ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ತಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಷ್ಯರೇ? ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ವಿವರೀತ ಮಳೆ ಕರೆದರು. ನೀರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೊಟ್ಟೊಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ತಾವು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಗುರುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನೀರಲ್ಲಿ ಈಜಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿದರು.¹⁰⁹

ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದವರನ್ನು ದೈವ ಎಂದೂ ಕೈಬಿಡದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪವಾಡವಿದೆ. ಕೋಳಿರಾಜ, ರಾಯಗಣ್ಣನ ಮಗಳು ದುಂಡಮ್ಮನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ರಾಯಣ್ಣನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಪಾಲಾರ್ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಈಜಿ

ಮೊಗುತ್ತಿರಲು ದುಂಡಮ್ಮನ ವ್ಯವಹಾರಿಯಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಮಂಜಾಗಿ ಮಾಡುವರು. ದುಂಡಮ್ಮ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮನೆ ಸೇರುವಳು.^{೧೧೧} ಇದೂ ಜಲಸಂಬಂಧದ ಪವಾಡಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ.

ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬೆಂಕಿಯ ಪವಾಡ. ಒಂದು ದೇಶ್ವರ ಪಾವಿತ್ರಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಂಡು ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಂಕಮ್ಮ ಎಷ್ಟು ನಿಜ ಬೇಳೆದರೂ ನೀಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಸತಿ ಸಂಕಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದರೆ ನಿಶ್ಚಯ ಹೊದ್ದಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬಾಗ ಇದರಲ್ಲೂ ಜಯಶೀಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು.^{೧೧೨}

ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿಯಾಗುವುದು, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮೂಯವಾಗುವುದು, ಅದೃಶ್ಯ ಪವಾಡಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವುದು, ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಜುಂಬೇಳೆಗಿಡವನ್ನು ತನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆತನ ಹಸು ಕುರಿ, ದನಗಳನ್ನು ಮೂಯಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.^{೧೧೩}

ದೇವರು ಮತ್ತು ದೆವ್ವಗಳೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು ದೇವರು, ದೆವ್ವಗಳ ಪವಾಡ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಮೊಗಯ್ಯನ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ನಾಟಕವಾಡಿ ಮೊಗಯ್ಯನನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದುಂಟು.^{೧೧೪} ಪಾಗಯೇ ಜಂಗಮರಿಗೆ ವಿಷದ ಕಿಚ್ಚಾಯ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ವಿಷದ ಕಿಚ್ಚಾಯ ತಿನ್ನಿಸಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಸಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.^{೧೧೫} ಪರದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅಶಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದರ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರತೀಮೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮೊಗಯ್ಯನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಾಗರಹಾವಾಗಿ ಮೊಗಯ್ಯನನ್ನು ಕುಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸುವುದು, ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಮುಡುಕು ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿಯಿಂದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕಿಚ್ಚಾಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತಾವು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿಷದ ಕಿಚ್ಚಾಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಪಾಕಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ-ಕೊಡುವ ಹಲವಾರು ಆಶಯಗಳನ್ನು ಈ ಎರಡೂ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ದೇವರ, ಗುರುವಿನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಸೆರಬೇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಪವಾಡ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಕುಂತೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಗುರುಗಳ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ ಗೊದ್ದೆ ಗೋಸುಂಬೆಗಳನ್ನು ನೀರಿಗೆ

ಅದ್ವಿ ಹೂವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.^{೧೦೬} ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆ ಎಂಥದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಪವಾಡಮೆಳವೇಡಿಕೆಯಾಯಿತು. ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವ ತನಕ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಬಂದ ಪವಾಡ ಇದು. ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಗೊದ್ದೆ ಗೊಲಸಿಂಬೆಗಳೂ ಹೂವಾದುವು. ಇದೇ ಪ್ರಭುದೇವರ ಮಿಕ್ಕ ಶಿಷ್ಯರು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಡಿದಂತೆ ಮಾಡಲು, ಹಾವು ಬೇಳುಗಳು ಗುರುಗಳ ಮುಂದೆ ಓಡಾಡಿದವು.^{೧೦೭} ಗುರುಭಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಈ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿ ತಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಪವಾಡಮಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಶಯಗಳು ಪೂರಕವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಸತ್ಯಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ, ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದುಷ್ಟರ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಗೆ ಬರಲು ನೆರವಾದರು.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಜೀರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಬಸವ್ವ, ಕರ್ನಾಟಕ. ಯಾತ್ರೆ, ಪ್ರ., ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪು. ೭೧-೭೨, ೧೯೭೩.
೨. ಎ.ಕೆ. IV, ಸಂಪುಟ ೪, ಪ್ರ|| ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಪು. ೪೫೨, ೧೯೭೫.
೩. ಸಿ. ಕಾಗದಾಚು, ಸಾಲೂರು ಮಠ, ಕಾಂತದಲ್ಲಿಕುರ್ಚುನ ಪ್ರಕಾಶನ, ಸಾಲೂರು ಮಠ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಚಿಟ್ಟ, ೧೯೭೯.
೪. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ-೩.
೫. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ-೬.
೬. ಸಂ. ಶ್ರೀ ಉತ್ತಂಗಿ ಚನ್ನಪ್ಪಪ್ಪಯ್ಯ, ಅದಯ್ಯನ ಮನೆ, ಪು. ೧೯೭, ಶ್ರೀ ವಿ.ಪ್ರ.ಸ್ವ., ಮೈಸೂರುಂಟು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮುರುಘಮಠ, ಧಾರವಾಡ, ಮನೆ-೩೫೧: ೧೯೫೭.
೭. ಸಂ. ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕಾಸ್ತಿ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂತ್ವ, ತಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೭೭.
೮. ಸಂ. ಗೊ.ರು. ಚನ್ನಬಸವ್ವ, ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೭೭.
೯. ಆಲಿಯೋನ್ ಎಂಬ ಮೇಧಾವಿ ಕ್ರಮ ನಿಮಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಚಿಲ್ಲವ್ವನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಾಡಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ದೀಪುರಂಜೋನ್ ಗೀತೆಗಾಗಿ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೇಳದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕವತ್ತು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬಲಮೂರಿ, ಎಡಮೂರಿಗಳಾಗಿ ಸಮಜೋಡಿಯಲ್ಲಿ

ಕಟ್ಟುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಂದು ನಾಟಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮಾಹಾರ್ಥದಿಂದಲೇ ಆರಿಯೋನ್ ಗುಣಗಳ ನಡುವೆ ಮೇಳ ಸಾಯಕ ಅಟ್ಟುಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೆಳಕೂದಲಿದ್ದ ಮೇಳದವರೊಡನೆ ಭಾಷಣ, ಪದ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಥನ ಸ್ವರೂಪದ ಆ ಸಂವಾದಗಳೇ ಗ್ರೀಕ್ ನಾಟಕದ ತಳಹದಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಭಾಷಣ ಪದ್ಯದ ಛಂದಸ್ಸು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಸಂವಾದ ಭಾಗ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೇವಲ ಕಥಾಸ್ವರೂಪ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ, ನಾಟಕ ಸ್ವರೂಪ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ಪೊದಲು ಕಥನ ಗುಣಗಳು ದಿಯೋನೊಸೊಸ್ ದೇವತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಥೆಯಾಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳು ನಾಟಕದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿ ಬಂದವು.

ಬೆಳೂರ ಮೈದಾರ ಪ್ರಕಾಶನಯ್ಯನವರಿಗೆ ಅವರು ಶಿಷ್ಯರು ಮಿತ್ರರು, ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಪುಟ. ಲೇ|| ಕೆ.ವಿ. ರಾಘವಾಚಾರ್, ಲೇಖನ, ಗ್ರೀಕ್ ದುರ್ದ್ರನಾಟಕ ೧೯೪೧, ಪು. ೪೭೦-೪೭೧.

೧೦. ಕ್ಷಾರಣ್ಯ

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕುತುಮಕದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಾವಿಯುಟ್ಟು, ಕಾವಿಗೆ ಜಂಗಣ್ಣ ಧರಿಸಿ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ "ಗುರು ಕೋರಾನ್ನ ಭಣ್ಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ದಾನೋಹ ನೀಡುವರು. 'ಕೋರನ್ನ' ಎಂದರೆ ಅಣ್ಣವನ್ನು ಕೋರುವ ಭಕ್ತಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೀಡುವ ದಿಕ್ಷೆ. ಇದು ಜನಪದದ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಮಂದೇಶ್ವರರ ಗುಡ್ಡರು ಸೋಮವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

೧೧. ಹೇ.ಕಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ -ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೯.

೧೨. ಕು.ಕೆ. ರಾಜಕೇವಲ: ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ-೧, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಪು. ೪೦ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾನವ ಗುಣೋತ್ತಿ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೨.

೧೩. ಸಂ. ಗೋ.ರು. ಚಳ್ಳುಪ್ಪಾಪ್ಪ, ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪು. ೨೧, ೧೯೭೭.

೧೪. ಹೇವರ ಗುಡ್ಡದಾಣಿ ದೀಕ್ಷೆ:

ಮಂಟಪಸ್ವಾಮಿ ಒಡ್ಡಲಿನವರು 'ಎಳು ವರ್ಷದ ಮಹಗುಡಿಗಿ ಬೊಪ್ಪೇಗೌಡನ ಮಠದಲ್ಲೋ, ಕಪ್ಪಡಿ, ಚಕ್ಕಲಲ್ಲವು ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲೋ ದೀಕ್ಷಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷೋದರಿ ಒಂಟಿ ಮಹೆಯನ್ನು ಕತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡದಾದವರು "ಧರ್ಮಪುರಿ ರಾಜಯ್ಯನ ಭಕ್ತವೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ನಿಲಗಾರರೊಡನೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಸಾರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದತ್ತು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಬಹುದು. ಪೌಡಿಕೆಯವರು (ಗೊಂದಲಿಗರು) ಹಳದಿ ಮಣೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುರು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಪುರುಷ ವೇದವು ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಸ್ತ್ರೀವೇಷದ ಪುರುಷರುಗಳಿಗೆ ಬೋಗತಿ, ಬೋಗಪ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಚಕ್ರ ವಾಯುಸ್ಥಿತಿ, ಬೋಗತಿಯಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರ ವಿವಾಹವಾಗಿದೆ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ದೇವಿಯ ಪಕ್ಷಿಗೆ (ನಿರೂಪಿಸ ಒಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಕುವ ಪುಣ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ) ತಂದೆ, ಕೂಟ ಹಾಕಿ, ಬೇವಿನ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ದಾರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಾರಿಗೆ ಗಿಡ್ಡೆ, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಸರ, ಪಾಡು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವಸ್ತ ಮಾಡುವರು. ಗುಡಸರು ಪೆಂಗುಪಂತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಪರಮರಾಮನ ಆಜ್ಞಾಕರ ಎಂದು ಪೇಳುವರು” ಎಂದು ಏಕ ಕೊಳ್ಳದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಎಂಬ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾತ್ಮ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ (ಪು. ೩೪). ಹರಿಜನ, ಪಾಲುಮತದವರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತ್ಯಾಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಮೈಸೂರಿಂಗನ ಗುಡ್ಡದಿಗೆ ಗೊರವರು, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ, ಗಡಬಡ್ಡಯ್ಯ ಎನ್ನುವರು. ಪಾಲುಮತದವರೇ ಮೈಸೂರಿಂಗನ ಗುಡ್ಡದಾಗುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಹರಿಜನ ಮಹಿಳೆಯರು ಗುಡ್ಡದಾಗುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಈ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮೇಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಡಿಯಮೇಲೆ ಕೂರುವುದಿಲ್ಲ, ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು ದೂಷಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖಕು ತೊಲೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ‘ಪಾರ್ವತಿ ಗೊರವರು’ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗೊರವರು ಕಂಬಳ, ನಿಲುಮಂಗಿ, ಹುಲ್ಲೆಯ ಚರ್ಮದ ಛಂಡಾರ, ಪೇಟ, ಕವಚ, ಹಗಲಲ್ಲಿ ಛಾತ್ರಪಾತ್ರೆ, ದೋಣಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಛಮರುಗಳ ಕ್ರಿಮಿಕಲ ಓಡಿದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಳಿ ರಾಮಾಯ ಸುತ್ತುವರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗೊರವರು ಒಕ್ಕಳ ಗಂಟೆ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮ, ರಟ್ಟುಮಳೆ, ಕಾಲುಗಿಡ್ಡೆ, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕವಚ, ಛಂಡಾರ ಚೀಲ, ಪಿಳ್ಳಂಗೋದಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಣೆ ಕಣ್ಣುಗಳ ಸುತ್ತಾ ವಿಭೂತಿ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇವರ ಹೊರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

“ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದು ಗಣಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವರು. ಇವರಿಗೆ ಗಣಿಯವರು (ಕಾಣಿಕೆಯವರು) ಎಂದೂ ಕರೆಯುವರು. ಗಣಿ ನವಿಲುಗಳಿಗಿಂತ ಅಲಂಕಾರದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬದಿಯ ಕೋಲು ಇವರ ಪಾದಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ನಾಗಗಿಡ್ಡೆ, ಕಂಬಿ, ಜಾಗಟೆ, ಗುಂಡೇವುಗಾಡಿ, ಲೋಹದ ನಾಗ ಪದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಣಿಯವರು ಕೊರಳಿಗೆ ಒಂಟಿನಾಡು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಡುವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾವು ಚೇಳು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹರಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಗಡಿಗೆಗೆ ಹಾಕುವುದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.”

ಎಂಬುದಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನಪದ ಕುಪ್ಪು ಪ್ರಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಜೀ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೪. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕಾಸ್ತಿ ಎ. (ಸಂ.) ಮೊದಲೇ ಪೂಜಾ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ರಂಗಸ್ವಾಮಿಗುಡಿ ದೇರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೫೫.
೬. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯ್ಯ ಎಂ.ಜಿ., ಶಿವರಾತ್ರಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ, ಪು. ೬೩-೬೫, ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿಪುರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಶಿವರಾತ್ರಿಪುರ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೧.

೧೭. ಸಂಗಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ವೇ. ಸುತಸ್ತರು ಸಿಂಹಾಸನ ಗುರುಪರಂಪರೆ, ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿತ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಶಿವರಾತ್ರಿತ್ವರ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೨೧, ಪ. ೨, ೧೯೩೩.
೧೮. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮
೧೯. ಅರೇ, ೮
೨೦. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೯
೨೧. ಅರೇ, ೯
೨೨. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧೨
೨೩. ಪರಮಹಿಮಯ್ಯ ಜಿ.ಸಿ., ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೯.
೨೪. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೨೫. ಪರಮಹಿಮಯ್ಯ ಜಿ.ಸಿ., ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಕಥೆಗಳು, ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೧.
೨೬. ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಲ್ಲೆಗಾಲ, ಪಾಸರ ೧, ಕುಂಪೂರು, ಪು. ೪೦೧-೪೦೩.
೨೭. ನಾಯಕ, ಹಾ.ಮ. (ಸಂ.) ಕರ್ನಾಟಕ ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೯೯೪, ೧೯೭೯.
೨೮. ಮಂಜುಳಾದೇವಿ, ಮಾಯಕಾರ ಮಠ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಚರಿತ್ರೆ, ಶಿವರಾಮವೇಣಿ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೨೦, ೧೯೬೨.
೨೯. ಪುಟ್ಟಮಲ್ಲಪ್ಪ ಪಿ. ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಠೇಯೋಗಿ ಕಾಟ್ಟಿವಾಡುಕ್ಕಿರುವ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೫೪.
೩೦. ದೇವಚಂದ್ರ, ಹಗದದ ಪ್ರತಿ, ಕೆ.ಎ. ೬೫, ಪುಟ ೨೮೩-೨೮೪, ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು.
೩೧. ಸಾ.ಶಿ. ಮರುಳಯ್ಯ, ಕೆಳದಿಯ ಆರುಳು, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.
೩೨. ಸಂಗಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ವೇ. ಸುತಸ್ತರು ಸಿಂಹಾಸನ ಗುರುಪರಂಪರೆ ಶಿವರಾತ್ರಿತ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಶಿವರಾತ್ರಿತ್ವರ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೩೩.
೩೩. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೩೪. ಶಾಮರಾವ್, ಶಮಿ., (ಸಂ.) ಶಿವಶರಣ ಕಥಾ ರತ್ನಕೋಶ, ಶಮಿ. ಸ್ಮಾರಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೩೨೧-೨೨೨, ೧೯೬೭.
೩೫. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.

೩೬. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭.
೩೭. ಅದೇ, ೭.
೩೮. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೩೯. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.
೪೦. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭.
೪೧. ಪರಮಕಿವಂಚಿ ಜೇ.ಸಂ., ಕುಸಾಳಿಯವರು, ಬಿ.ಬಿ.ಎಲ್. ಪ್ರಕಾಶನ, ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೭೮.
೪೨. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.
೪೩. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮.
೪೪. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೯.
೪೫. ಸಿದ್ಧಪ್ರಹಸ್ತಿ, ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ನಿಜವುರಾಣ, ಕುಂತೂರು, ೪೪-೪೫, ೧೯೭೦.
೪೬. ದೇವಗುಂಪ, ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ, ಅಪುರೂಪ, ಪು. ೨೮೨-೨೮೪, ಮೈಸೂರು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಾಗದವ ಪತ್ರಿಕೆ, ಕೆ.ಎ. ೭೫.
೪೭. ಪುಟ್ಟಮಲ್ಲಪ್ಪ ಬಿ., ಎಪ್ಪತ್ತೈಳು ಮಲೆಯೋಗಿ ಪಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರೆ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೫೪.
೪೮. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ. ಬಿ., ಶ್ರೀಮಾದೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಧರ್ಮವರ್ತಿಗಳ ಸಮಿತಿ, ಶ್ರೀ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ೧೯೫೪.
೪೯. ಸಂಪುಂಡಾರಾಧ್ಯ ಎಂ.ಜಿ., ಮಾದೇಶ್ವರ ಸುಪ್ರಭಾತ.
೫೦. ಸಂಪುಂಡಾರಾಧ್ಯ ಎಂ.ಜಿ., ಶಿವರಾತ್ರಿ ಶಿವಾಹುರ್ಯ, ಜಗದ್ಗುರು, ಶಿವರಾತ್ರಿಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೧.
೫೧. ಹಿರೇಮಠ ಆರ್.ಎ., (ಸಂ.) ತೋಂಬದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗವಯೋಗಿ, ಪುಟ್ಟಲಿಪ್ಪಾಳ ಸಾರಾಮೃತ, ಮುರುಘಾಮಠ, ಧಾರವಾಡ, ಪು. ೫, ವ. ೮, ೧೯೬೪.
೫೨. ತಲಕಾಯಿ ವಿ. ಮಾದಯ್ಯ, ಮಲೆಮಾದೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಕೆ.ಎಸ್.ಕೆ. ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, (೧೯೬೯), ೧೯೭೦.
೫೩. ಸಂಜಪ್ಪ, ಮ್ಯಾಪ್ಪವಾಡನ ಮುದ್ದುಮಾದೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ೧೯೭೦.
೫೪. ಸಿದ್ಧಪ್ರಹಸ್ತಿ, ಕುಂತೂರು, ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ನಿಜವುರಾಣ, ಕುಂತೂರು, ೧೯೭೦.
೫೫. ಪುಂಜುಳಾದೇವಿ, ಮಾಯಕಾರ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ ಚರಿತ್ರೆ, ಎಸ್.ಕೆ.ಎಸ್. ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೨.
೫೬. ಕರಿಯಾಯ, ಕಾಯಕ (ಪಾಟಕ), ಪು. ೯೬, ಶಿವರಾತ್ರಿಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಶಿವರಾತ್ರಿಶ್ವರ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ, ಮೈಸೂರು.
೫೭. ಸ. ಕಾಮರಾಯ ತ.ಸು., ಶಿವಕಥಾರತ್ನಕೋಶ, ಪು. ೩೨೧-೩೨೨, ತ.ವೆಂ. ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ೧೯೭೭.

೫೮. ನೆಹುಂಜಪ್ಪ ಬಿ. (ಸಂ.) ಮತ್ತು ಎಸ್. ಮಹಾದೇವಪ್ಪ, ದೇಗುಲ ಜ್ಯೋತಿ ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಂಚಿಕೆ, ದೇಗುಲಮಠ, ಕವಪುರ ಪು. ೨೩, ೧೯೭೬.
೫೯. ನೆಹುಂಜಪ್ಪ ಎಂ.ಎಂ. ಜ್ಞಾನಾನ್ವ ದಾಸೋಹಿ, ಸರ್ವೋದಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೧೮, ೧೯೭೮.
೬೦. ಓ.ಎಸ್. ರಿಂಗಣ್ಣಯ್ಯ, ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನ, ಶ್ರೀಶೈಲ ಕುಮಾರಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, (೩೧೫, ೩೧೬, ೩೧೭, ೩೩೪, ೩೩೫), ೧೯೬೮.
೬೧. ಲೇಖನ, ಗೋವಿಂದಪ್ಪ-ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಜೈನ ಧರ್ಮ ಆಗಮನ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ ಸಂ. ೨, ಸಂಚಿಕೆ ೧, ಪು. ೧೮, ಜೂನ್ ೧೯೪೧.
೬೨. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮.
೬೩. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.
೬೪. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೬೫. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.
೬೬. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭.
೬೭. ಸ.ಬಿ. ಮಹಾದೇವ ನಾಯಕ, ನಾನೆಮ್ಮ ನೆನೆದೇನು, ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೨.
೬೮. ರಾಜಪೇಟೆಮಠ, ಪಿ.ಕೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮, ಪು. ೧೨೨೯, ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೩.
೬೯. ಗೋರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, (ಸಂ) ಹಳ್ಳಿಯ ಹಾಡುಗಳು, ಪು. ೯, ಶಾರದಾಮಂದಿರ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೩೮.
೭೦. ಸ.ಬಿ. ಮಹಾದೇವ ನಾಯಕ, ನಾನೆಮ್ಮ ನೆನೆದೇನು, ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೨.
೭೧. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.
೭೨. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.
೭೩. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫.
೭೪. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೭೫. 'ಮೋಟಕ್ಕೆ ಗದ್ದುಗೆಯಂತೆ ಕಾಣುವುದೇ ತೋರುಗದ್ದುಗೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ರಿಂಗೈತ್ತರಾಗುವ ಮೊದಲು ಚೂರಿನ, ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುಷ್ಠಾನವಾಗಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ತೋರುಗದ್ದುಗೆಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದವು ಎಂದು ಹಾಕಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತೀವರ್ಷವೂ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆವಾಹನಕೂಲಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆಯ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಆತ್ಮ ಸಂಶೋಷಣೆಯ ಪಡೆಯಲು

ತೋರು ಗದ್ದುಗೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವು. ಇವು ಕರ್ನಾಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಸ್ಮಪುರದ ಹತ್ತಿರದ ಸೋಮನಹಳ್ಳಿ, ರೇವಾಸಿದೇವತೆಯರಚೆಟ್ಟಿ, ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೆಳಗಿರಿ, ರಾಮಾಪುರ, ಚನ್ನಪ್ಪುಗಾ, ನಂಜನಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕು ಜೋಡಿಹಳ್ಳಿ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಮಕ್ಕಳಾಟಕಿ ಮಾರ್ಕೇಪುರ, ಮರಡೀ ಗುತ್ತ, ಗೇರುಮಾಳ, ಹಲಗಾಪುರ, ಮಂಜ್ಯ, ನರಸೀಪುರ, ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಂಡುಕುತೋರೆ ಭೀಮನಕೊಲ್ಲಿ (ಬೆಳ್ಳೆಪದೇವನಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು) ಸುತೂರು, ಬುಂಜವಹಳ್ಳಿ, ಸರಗೂರು, ಕಲ್ಲೂರು, ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣ, ಕುಂತೂರು, ಕಡಕಪುರ, ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಳಗಾಳು, ಹೆಗ್ಗಡವೇವನಕೋಟೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ೧೨ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಕ್ಕೋಳಿ ದಡದಲ್ಲಿನ ಜೋಡಿಹಳ್ಳಿ ಅದಿ ಬುಂಜನಗಿರಿ ಹತ್ತಿರ, ಕೊರಬೆಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೋಳವನಹಳ್ಳಿ ಹತ್ತಿರ ಬಿದಲೋಟಿ ಮುಂಜಾದುವು.

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೀಲಗಿರಿ, ಕೊಯಿಮತ್ತೂರು, ಸೇಲಂ, ಪಂದೇಪುರ, ಬರಗೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೇಪುರ ತೋರುಗದ್ದುಗಳಿವೆ.

೭೬. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬಿ., "ಮಾರ್ಕೇಪುರ ಸಾಂತ್ಯ", ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಗುಡಿ ಬೀದಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೭೭. ಪುಟ್ಟಮಲ್ಲಪ್ಪ ಬಿ., ಎತ್ತರೈಗಳು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾಯಕಾರ ಮಲೆಯ ಮಾರ್ಕೇಪುರ ಚರಿತ್ರೆ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೫೪.

೭೮. ಕುಂತೂರು ಸಿದ್ಧಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಮಲೆಮಾರ್ಕೇಪುರ ವಿಜಯರಾಣ, ಕುಂತೂರು, ೧೯೭೦.

೭೯. ಮಂಜುಳಾದೇವಿ, ಮಾಯಕಾರ ಮಲೆ ಮಾರ್ಕೇಪುರ ಸ್ವಾಮಿ ಚರಿತ್ರೆ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೨.

೮೦. ತಲಕಾಡು ವಿ. ಮಾದಯ್ಯ, ಮಲೆಮಾರ್ಕೇಪುರ ಚರಿತ್ರೆ, ಕೆ.ಎಸ್.ಕೆ. ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೬೬.

೮೧. ನಂಜಪ್ಪ, ವ್ಯಾಪ್ತವಾಹನ ಮಂದ್ಯ ಮಾರ್ಕೇಪುರ ಚರಿತ್ರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೭೦.

೮೨. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ ಜಿ.ಕಂ., ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೯.

೮೩. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೮೪. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.

೮೫. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.

೮೬. ಮಹಾದೇವನಾಯಕ, ಸ.ಪ. ಜಾನಪದ ರಚನೆಗೆ, ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೨.

೮೭. ಜಿ.ಕಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೧೦೮, ೧೯೭೯.

೮೮. ಜಿ.ಕಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೧೧೨.

೮೯. ಜಿ.ಸಂ. ಪರಮಹಿಮಯ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ,
ಪು. ೧೫೧, ೧೯೭೯.

೯೦. ಎ.ಸಿ. ರಾಜಶೇಖರ, ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ, ಮೈಸೂರು, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಪುಟ ೧೬.

೯೧. ಜಿ.ಸಂ. ಪರಮಹಿಮಯ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ,
ಪು. ೧೨೩, ೧೯೭೯.

೯೨. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೯೩. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೯೪. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೯೫. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೯೬. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮.

೯೭. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭.

೯೮. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೯೯. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೦೦. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.

೧೦೧. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೦೨. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೦೩. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.

೧೦೪. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.

೧೦೫. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫.

೧೦೬. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೧೦೭. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೧೦೮. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೧೦೯. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೧೧೦. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮.

೧೧೧. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೯.

೧೧೨. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೧೧೩. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೧೪. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೧೫. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೧೧೬. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೧೭. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೨. ಹುಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಾಲು

ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ

“ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ದೂಪ ದೀಪ ದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇ
ಇದ್ದಾ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿಸವರೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇವರಿಗೆ
ದೇವ ದೇವ ದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ದೂಪ ದೀಪ ದೇವರಿಗೆ
ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ದೇವರಿಗೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇವರಿಗೆ
ಸರಣಾರತಿ ಗುರು ಧ್ಯಾವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತುವರೆ
ಮಾಡೇವ ನಿನ್ನೆ ಬೆಳ್ಳೆದರು ಅರುಕಿಯಿ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿದರು ಶಿವನಿಗೆ
ನಿಮಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿದರು ಗುರುದೇವಾ
ಹೂವ ಬೆಲ್ಲಾಡಿ ಬನ್ನಿರೋ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಪುಷ್ಪ ಬೆಲ್ಲಾಡಿ ಬನ್ನಿರೋ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿ ಬನ್ನಿರೋ

ಅಯ್ಯೋ ಮೊಗ್ಗು ಚೆಲ್ಲಾಡಿ ಬನ್ನಿರೋ
ಮಾದೇವಗೆ ಕಮಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಡ ಬನ್ನಿರೋ
ಹೂವ ತರುವಾಗ ಸರಕೆಂದು
ದೇವ ಬೇಡುವೆನಯ್ಯಾ ಸಿವಣಿ ನಿಮಗೆ
ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಬನ್ನಿರೋ
ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಬನ್ನಿರೋ
ಮಾದೇವಗೆ ಕಮಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಡ ಬನ್ನಿರೋ||"¹⁰

"ಗುರುಗಳೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದವ ನೆನೆವೆನು
ಮತಿಗಳ ಕರುಣೆನು ಮಾದೇವಾ
ಮತಿಗಳ ಕರುಣೆನು ಮಾದೇವ

ಯತಿಗೂ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಗತಿ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡು ಗುರುದೇವ

ಒಂದನು ಅರಿಯದ ಕಂದನಿಗೆ
ಬಂದ್ವನಿ ಬೇಳುವೆ ಸಿವ ಪದವ
ವಂದಿಸಿ ಮಾಸ್ತರ ಬರೂ ಕಮಲವ
ಕುಂದಿಸಿ ಬೇಯುವೆ ಗುರುಪರನ

ವಿದ್ಯವ ಕರುಣೆನು ಕಂದನಿಗೆ
ನಿಮ್ಮಯ ಪಾದವ ನೆನೆವೆನು
ಮತಿಗಳ ಕರುಣೆನು ಮಾದೇವ
ಯತಿಗೂ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಗತಿ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡು ಗುರುದೇವ

ಏಳು ಮಲೆ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆಕೈಲಾಸ
ಅಲ್ಲಿರುವನು ಜಗದ್ಗುರು ಮಾದೇವ
ಅಲ್ಲಿರುವನು ಗುರು ಮಾದೇವ ಮಾದೇವ

ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಲಗಡೆ ಇರುವನು
ಅಲಂಬಾಡಿಯ ಬಲವೇಸ
ಯತಿ ಗೂ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಗತಿ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡು ಗುರುದೇವ

ಅರುನೂರು ಏಳುನೂರು ಮಂಟಪ ನೂರು
ಅಲ್ಲಿ ಮನ ನೂರು ಅಲಂಬಾಡಿ
ಬಸವನ ಕತ್ತರಿ ಗುಲೆ ಇರುವುದು ಬನೂರು
ಒಂದನು ಅರಿಯದ ಕಂದನು ನಾನು

ಚಂದರಿ ಪೇಳುವೆ ನೀವ ಪದವ
ಮೊದಲೆ ಪಾಡುವ ನೆನೆವನು ಮಾಡೇವ
ಯತಿಗೂ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಗತಿ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡು ಮಾಡೇವ

ಅಗ್ಗಲೆ ತಂದನು ಕಾರಯ್ಯ
ಪ್ರಪ್ಪವ ತಂದನು ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ
ಇಬ್ಬರು ಸೇರಿ ಮಜ್ಜಾಕ್ಕೆ ಬಂದನು
ಯತಿಗೂ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಮತಿಗಳ ಕರುಣಿಸು ಮಾಡೇವ

ತಾಳ್ವೆರ ಸ್ಥಾನವ ಮಾಡುವರೆ
ಸಣ್ಣ ನಾಮವ ದರಿಸುವರೆ
ಸಣ್ಣ ನಾಮವ ಸರಗೊರಪ್ಪನವರು
ಸಣ್ಣ ನಾಮವ ದರಿಸುವರೆ
ಸಣ್ಣ ನಾಮ ದರಿಸಿದ ಸರಗೊರಪ್ಪ
ತೇರಿಗೆ ಪಯಣವ ಮಾಡವ್ವೆ

ಮೊದಲೆ ನಿಮ್ಮಯ ಪಾಡುವ ನೆನೆವನು
ಮತಿಗಳ ಕರುಣಿಸು ಮಾಡೇವ
ಯತಿಗೂ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಮತಿಗಳ ಕರುಣಿಸು ಮಾಡೇವಾ

ತೇರಿಗೆ ದಾಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೆಳಸ
ಯಾವ ತೇರು ಸ್ವಂಗಾರವ,
ಯಾವ ತೇರು ಸ್ವಂಗಾರವ,
ನಾಗುಮಲೆ ನಡು ಬೀದಿಲಿರುವ ತೇರು
ಮಾಡೇವನ ತೇರಿಗೆ ಸ್ವಂಗಾರವಾ || ಯತಿಗಾ||

ಪ್ರಸನ್ನವಾದರು ಮಾಡೇವ
ಪ್ರಸನ್ನವಾದರು ಮಹದೇವ

ಪರುಸದಿಂದ ಗು ಒಳಗೆ
ಪರಸೆ ಬಿಡಿದರು || ಯತಿ ಗಾ||

ಗುಡು ಗುಡು ಗುಟ್ಟುತ್ತಾ
ನಮ್ಮ ನಡುಮಲೆಯಲಿ ಮಾಡವ್ವೆ
ನಡು ಮಲೆ ಮಿಂಚುತ್ತ
ಕಾರು ಗುಡುಗ ಮಿಂಚಿನ ರೋಸಿನಲಿ
ಕೇವರು ಮಾಡೇವ ಪೆಟ್ಟುಲಿಯ

ರನ್ನದ ಹೆಬ್ಬರಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಸುಳಿಯ
ಬಂಗಾರದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬರಗಲ ಮೇಲೆ
ಮಾದವ್ಯ ಬೀಗಿ ಮೆರೆದಾರು

ತಾವರೆ ಕಟ್ಟಿ ಎರಿಯು ಮೇಲೆ
ದೇವರು ಮೂರುತ ಮಾಡವರೆ

ದೇವರ ಕಂಡೆಡೆ ಬರಗಲ
ದೇವಗಟ್ಟದ ಮಹದೇವ || ಯತಿ ಗಣ ||

ಮಲೆಯು ಮೊದಲೆ ಬರುವ ಚಂದಾವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||”^೨

“ಶ್ರೀಮದ್ ರಮಣ ಗೋವಿಂದಾ, ಗೋವಿಂದಾ,
ಮಹಾ ಪಾರ್ವತಿ ಪತೇ ಹರ ಹರ ಮಹಾದೇವ ಸಂಜೋ

ಸರಣು ಸರಣು ಗುರು ದೇವರಿಗೆ
ಸರಣಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ || ಸರಣು ಸರಣು ||

ಸರಗೋರಯ್ಯಾ ಸರಣರ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಸರಣಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ ಸರಣು ||

ಹರ ಹರ ಅಂಬೆ ಸರಸ್ವತಿ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಸರಣಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ || ಸರಣು ಸರಣು ||

ಪಟ್ಟದ ಪಾರ್ವತಿ ಪಾದಕ್ಕೆ || ಸರಣು ಸರಣು ||
ಸೂರ್ಯನ ಪುತ್ರನ ಪಾದಕ್ಕೆ || ಸರಣು ಸರಣು ||

ವಿದ್ಯ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ || ಸರಣು ಸರಣು ||
ಹೆತ್ತಪಾಯಿಯ ತಂದೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ || ಸರಣು ಸರಣು ||

ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ ಪಾದಗಳಿಗೂ
ಮಂಗುಲಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ || ಸರಣು ಸರಣು ||

ಶ್ರೀಮದ್ ರಮಣ ಗೋವಿಂದಾ ಗೋವಿಂದ
ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ ಸಂಜೋ

ಸುಮ್ಮಿ ಹೇಳಮ್ಮ ದೇವರ ದೇವನ
ಪಾಳ ತಂಗೂರಕ

ನೀ ನಲಿಯುವವಳೆ ಸರಸತಿಯೆ
ನೀ ನಲಿಯುವವಳೆ ಸರಸತಿಯೆ

ಈ ಗಾಳಿಗೆಯ ಅಕ್ಷರವು ಬಂದು
ಸುವಿದ್ಯೆಯೇ ದೇವಾನು ದೇವ

ಎಂಟೆರೆ ಮಾವಿನ ದಂಟಿನಲ್ಲಿ
ಈ ಗಂಟೆ ಪಾದಕೆ ಒರಿಯುವಳೆ
ಸುವಿದ್ಯೆಯೇ ದೇವಾನು ದೇವಾ
ಗಂಟೆ ಪಾದಕೆ ನೀ ನರಿಯುವಳೆ
ಸರಸತಿಯ ಈ ಗುಟಿನಾ ತೂಂಟರ
ಬಂದು ಸುವಿದ್ಯೆಯೇ ದೇವಾನುದೇವ

ಅದಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾಣಿ
ಬೇದದಲ್ಲಿ ಕೆರ ಚರ್ಮೆ || ಸುವಿದ್ಯೆಯೇ ||

ಮೋಕ್ಷ ಗುರುವಿಗೆ ಸರಣು
ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವಿಗೆ ಸರಣು || ಸುವಿದ್ಯೆಯೇ ||

ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಗುರುವೇ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನಗೆ ಸರಣು
ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಾನುದೇವ

ಶಿವನಿಗೆ ಸರಣಂದಿ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಸರಣಂದಿ
ಶ್ರೀ ಹಂಸಿಗೆ ಸರಣಂದಿ ಶಿವನ ಮಹದಿಗೆ ಸರಣಂದಿ || ಸುವಿದ್ಯೆಯೇ||

ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಸರಣಂದೆ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಮಗರಿಗೆ || ಸುವಿದ್ಯೆಯೇ ||

ಪಾರ್ವತಿ ಪತಿಗೆ
ಮಗನಾದ ಗಣಪತಿಗೆ
ಮೊದಲು ಮಂವನೆ ಮಾಡಿ
ಎತ್ತುಬೆ ಸ್ವಾಮಿ
ನಿಮಗೆ ಅರುತಿಯ || ಸುವಿದ್ಯೆಯೇ ||

ಶ್ರೀಮದ್ ರಮಾ ರಮಣ ಗೋವಿಂದ ಗೋವಿಂದ¹⁴

ಮಂಗಳ ಮೈಮ ರಿಂಗದರೂಪು
ಸಂಗಮೋತ್ಸರ ಮಾದೇವ
ಶಿವಾನುಶಂಕರ ಮಹದೇವಾ
ರಿಂಗದ ಪರಗಳ ಕರುಣೆಯ ಗುರುವೆ
ಜಂಗಮರ ಪ್ರಿಯ ಮಾದೇವಾ

ಗುರುವಿಗೆ ಒಂದು ಶರಣಾರ್ಥಿ
 ಗುರುಭಕ್ತರಿಗೊಂದು ಶರಣಾರ್ಥಿ
 ಎನಗೆ ರಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಗುರುವಿನೆ!
 ಪಾದಕೆ ಒಂದು ಶರಣಾರ್ಥಿ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ಗುರುವೇ ಮಾದೇವನೆಂಬ ನುಮುವ ಧರಿಸಿ
 ಬಂದರು ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಮೊದಲ ಮಲೆಯ ಮಹದೇವ
 ಮರ್ತ್ಯರ ಮನೆಯ ಮುರಿದಮ್ಯಾರೋ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ಸತ್ಯವಂತರ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಎತ್ತುವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಶಿವನುಡಿಯ
 ಹೇಳುವೆವು ನಿಮ್ಮ ಶಿವನುಡಿಯ
 ವಿತ್ತಿದಾರು ಮಾದೇವರ ಗಂಡುಗಲಿಯಾ ಮೇಲೆ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ಒಂದನು ಅರಿಯದ ಕಂದನು ಬೇಳುವೆ!
 ಬಂದದಿ ಕೇಳರೆ ಶಿವನುಡಿಯ!
 ಕುಂದು ಕೋವಿದ್ವರ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಾನ್ಯರೆ!
 ಸನ್ನಾ ಬಾಲರ ವಾಕ್ಯಗಳ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ಲಿಂಗೈಯನವರ ಮಹದೋಳಗೆ!
 ಎಂಬೈನೋರ ಜಂಗಮರು!
 ಈಬೂಕಿ ಬಸುಮಾಂಗ ಮಾಡಿ!
 ಇದ್ದರು ಕುಂಠೂರು ಮಹದೋಳಗೆ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ವಿಘ್ನೋತ್ತರನೆ ಮಾದೇವ!
 ಗೌರಿಯ ಮುದ್ದಿತ ಕುಮಾರನೆ
 ಇದ್ಯಾಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವೆ!
 ಕೊಡು ನಮಗೆ ಪುತಿಯ!

ಸಂದೇಲತ್ತಿದ ವಾಲಗವು!
 ಸಂದಿದವು ನಿಮ್ಮೇಳು ಮಲೆಗೆ!
 ಚಂದಕೆ ಚಂದ್ರವೇಳುರ ಮೂರ್ತಿ
 ಪಂದೀತೆ ನಿಮಗೆ ಸರಣಾರ್ಥಿ

ಮುಡುಕುತೋರೆ ಮಲ್ಲಪ್ರವಾ
 ತಲಕಾಡ ಹೊಸಲಿಂಗ ಬಾ
 ಕುಂಠೂರ ಮಡದ ಪುಷ್ಪಲ್ಲಿರುವಾ
 ಚಲುಕೋಡಿ ಸಂಬಲಿಂಗ ಬಾ

ಪಾದ ನೋಡಿದರೆ ಪಾಪಾಳದಲ್ಲೊ
 ಜಂಬುಬೋಳಗೆ ಕೈಲಾಸ
 ಮುಕ್ಕೋಟೆ ಮಾನುವ ಬೇವದಾನುವ

ನಿನ್ನೊಳಗಲೊ ಮೊದಲೆ
ಪಾಪಗಳ ಲೋಕ ಪಾದೆ ಜಗ
ಪಾದಪ್ಪಾದೆ ತಿರುಪಂಗಮ ಸಪ್ತ
ಭರಿಸು ಎಂದಾವು।

ಮಂಗಳ ಮೈವ ರಿಂಗದ ರೂಪಿ
ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಮೊದಲೆ
ರಿಂಗದ ಮಂಗಳ ಕರುಣಿಸಯ್ಯ
ಬಾಲಕುಂದಿರ ಮೊದಲೆವ
ಬಳುವಲೆ ಕೈಲಾಸಲೋಕಿಯ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮೊದಲೆವ
ನಿಮ್ಮ ಪಾದುಕ್ಕೆ ಸರಣಿ ಸರಣಾರ್ಥಿ

ಚಾಮುಂಡಿ ಪ್ರಕರಣ

ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
ಮಲಯ ಮೊದಲೆವ ಒಲಿವ ಚಂದನಾ।
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ।

ಸಿವಾ ಸಿವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಏಳು ಮಲೆಯಯ್ಯ। ಮೇಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲಿನಲ್ಲಿ
ವಾಸ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ।
ಸ್ವಾಮಿ ಕೊಡುಕಕ್ಕೆ ಸ್ವಕವಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಮಾಯಕಾರ ಅವರು ದೈತ್ಯ ಮಡಗವರೆ।
ಮೊದಲೆವ।

ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
ಮಲಯಾ ಮೊದಲೆವ ಒಲಿವ ಚಂದನಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ।

ಸಿವ ಸಿವಾ ಚಂಡಿ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಮ್ಮ। ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಬಹ ಮಾಡುವಂತ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಏಳು ಮಲೆಯಯ್ಯ। ಬುಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ।
ಬುಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ। ಚಂದ್ರನಂತ ಕಳೆಯಿ ಸೂರ್ಯನಂತ
ರೂಪಾ ಪ್ರಕಾಸವಾಗಿ ದೂ ದಗನೆ ಕಳ್ಳಂದು ಉರಿತಾದೆ। ಚಂಡಿ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಮ್ಮ।
ಅವರು ದೈತ್ಯ ಮಡಗಿದರು। ಮೊದಲೆವ।

ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಹರ ಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಚಂಡಿ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಮ್ಮನ
ಸದ್ಗುರು। ಮಾಯಕ್ಕಾರ ತಿರುಪತಿಗೋಗ। ತಿರುಪತಿ ಬಳಿ ವಾಸಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ।
ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಸಿವಸಿವಾ। ಆದಿಪಾರಾಯಣಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ। ತೆಂಕಾ ರಾಜ್ಯ ಬಿಟ್ಟು
ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಂಗಡ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್ರಲೊ ಮಾಯಕ್ಕಾರ। ಆವಾಗಲೀಗ
ಆದಿ ಪಾರಾಯಣಾ ಮೂರ್ತಿ ಮೂರುಕು ತೊರೆ ಕೈರಾಸಲೊ ಬಂದಿ ಮೂರುಕು ತೊರೆ

ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲ! ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೂ ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗೂ! ಅವರು ಮಾಯದಲ್ಲೊಯ್ಯರೋ! ನಾರಾಯಣ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ತಿರುಪತಿಗೆ ಬಂದ ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ! ತಿರುಪತಿಗೆ ಬಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಮಡುಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಈ ಸ್ಥಳ ಸಮಗೊಳ್ಳೇದು ಅಂತೇಳಿ! ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಆಗಲೀಗ! ದೇವೊದ್ರೂಗೆ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಆದಿ ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿ! ಆವಾಗ ಸಿಡಿಲು, ಗುಡುಗು, ಮಿಂಚು ಎಲ್ಲಾ ದ್ವಂದ್ವವಾಗಿ! ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಾಡಿ ಮಳೆ ಹೊಯ್ಯುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅನೆ ಸೊಂಡಲು ಗಾತ್ರ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಲ್ಲವ್ವಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಮೂರು ಸ್ವರೂಪವಾದ ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಯವರು! ಅವರು ಸತ್ವೋಬ ಸುಡಿಯ ಸುಡಿದಾರು!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನ

ಪೊದವ್ವಾ ಪೊದು....!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ! ಕುಣ ಕುಟನೆ ಒದುರಾ ಅವಳಿ! ದೊಣ್ಣೆ ಊರಿಕೊಂಡು ಆದಿ ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿ! ಗದ್ದನೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಸೊಂಡು! ಮಾಯಕಾರ ಅಷ್ಟ ರೂಪವ್ವಾ ತಾಳಿಕೊಂಡು! ದೊಣ್ಣೆ ಊರಿಕೊಂಡು ನಡೆಗುಪಾರಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ!

ಆವಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ! ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡಿದ! ತಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ ಕೊಡಮ್ಮ ಅಂತ! ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಆಗಲೀಗ ಪಾರ್ವತಿ! ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡ ಬೂದಿ ಮರೆಸಿದ ಕೆಂಡ! ಬೂಲೋಕದೊಳಗೆ ಉದ್ದಂಡ ಹಿಂದಿಗಾಳಿಗೆ ಗಂಡ! ಗಂಡಗಲಿ ಮಾಯಕಾರ! ಅಪ್ಪಾಜೆ ಏಳು ಮಲೆ ದಂಡಕೆ ಬಂದ!

ಪಾರ್ವತಿ ಯಾರೋ ಜಾಗವನ್ನು ಕೇಳಿರಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನೆ ತಿಳಿಯಾಗದು! ಬ್ಯಾದ ಅಂದ ಮಾಯಕಾರ! ನಮ್ಮಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು! ಅವರಿಗೆ ಜಾಗ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂದ ಪಾರ್ವತಿ! ಈವಾಗ ಇಲ್ಲಿಂದೀಡೆಗೆ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಅಂದ ಮಾಯಕಾರ!

ಆಗಲೀಗ ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ! ಸುಕು ಜಾಗನೆ ತಂದು! ಆ ಮೂಲೇಲಿ ಮಡಗಿದ! ಆವಾಗಲೀಗ ಪರ್ವತ ಬಾಯಿ! ಬೆಳಗ್ಗಲ್ಲವ್ವಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಕೂತ್ಕಳಕ್ಕೆ ಸ್ತಳವಿಲ್ಲ ಮಾಯಕಾರನಿಗೆ! ಪಾರ್ವತಿ ನಾನು ಬೇಕದ ಮಾತು ನೀನು ಕೇಳಿಲ್ಲ!

ಈವಾಗ ತಿರುಪತಿಯನ್ನು ದಡುವಂತಾಗು ಅಂದ್ರು! ಮಾಯಕಾರ ಆಗ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದುಗೂಡಿ! ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!

ಅವರು ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯುತ್ತಲ್ಲೊ! ಮಾಡೇವಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಷ್ಟು ಸಿವಾ ಬಾಹುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾಯಾಕಾರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾವಣಾಸುರ ಅಂದರೆ! ಮತ್ತು ತಲೆ ಹದಿನಾರು ಭುಜ! ಆಗಲೀಗ ಒಬ್ಬನನ್ನ ತಿಂಪಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಒಬ್ಬನನ್ನ ಬಡೀಪಾ ಇದ್ದಾರೆ ರಾಕ್ಷಸ! ಅವಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಯಿಲ್ಲ! ಸ್ವಾಮಿ ಮೈಸೂರವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ರಾಕ್ಷಸ! ಇವನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲು ಅಂದ! ಅವಾಗ ನಿಂತುಕೊಂಡ ಮಾಯಾಕಾರ ಗಂಡ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಮತ್ತು ತಲೆ ಹದಿನಾರು ಭುಜ! ಅರವತ್ತು ಅಯುಧವನ್ನು ತೊಟ್ಟ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ!

ಆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತವಳೆ! ಪಾರ್ವತಿ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಪಾರ್ವತಿ! ಇದ್ದ ಮಾಡಿ ಸಾಹಸೋಯತಲ್ಲ! ಗುರುಬೇ ದಿನ ಮೈಕೈಯೆಲ್ಲಾ! ಬೆಲ್ಕಾಡ್ತದೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಒಂದು ಬೊಟ್ಟು ರಕ್ತ ಬಿದ್ದರೆ! ಸಹಸ್ರ ಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸರಾಗ್ತಾರೆ! ಆಗಲೀಗ ಬೆವರೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಪಾರ್ವತಿ! ಆ ಬೆವರಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾದ ಉತ್ಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ! ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಹೆದರ್ಕೊಂಡ! ನಾನಿದ್ದೀನಿ ಅಂತೇಳೆ! ಉತ್ಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ ಬೂಮಿಗೆ! ಪಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಸ್ಟುಟ್ಟುವಳೆ ಮಾಯಾಕಾರ! ಆ ಬಿದ್ದ ರಕ್ತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೀರ್ದಾ ಅವಳೆ! ಉತ್ಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ! ಈಗ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತಾಳೆ! ಪಾರ್ವತಿ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾಯಾಕಾರ ಅಂದರೆ! ಇವರು ರಾಕ್ಷಸ ಕುಬ್ಜವ ಅಂತೇಳೆ! ಇವಳ ಮಾಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು! ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳೆ! ಅವ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತವಳೆ! ಅವಳ ಬಟ್ಟೆ ಮಾಯಾಕಾರ ಅವರು! ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರೆ! ಮಾಡೇವಾ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ

ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳಕೊಂಡ ಮಾಡೇವಾ! ಬಂಡಿ ಬಾಹುಂಡೆಲ್ಲರಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಾಯಿತು! ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಮರಳು ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು! ಪಾರ್ವತಿ ಇಂದು ನೋಡ್ತಾಳೆ! ಮಾಯಾಕಾರ ಇಲ್ಲ! ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅವಳು ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಒಯ್ಯಳೆ ಪಾರ್ವತಿ!

ಛಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಬೆನ್ನತ್ತಿವೋದ ಪಾರ್ವತಿ! ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಮೂರ್ತಮಾಡಿ ಕೂತಿದ್ದು! ಅವಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಕಂಡ ಮಾಯಾಕಾರ! ಬಂದ್ವಾಯುಧದಲ್ಲಿ ಒಡೆದ!

ಮಾಯಾಕಾರ ಬಿಡ್ನ ಮಾಡಿದ! ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಮೂರ್ತ ಮೂಡುವಂತೇಳಿ! ಮಾಯಾಕಾರ
ಅವರು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹುಲಿಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಬಾರಿ ಕಡಿಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅವರು
ಮಾಯಾದ ಬೆಟ್ಟುಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂರ್ತಮಾಡಿ! ಮಾಡೇವ! ಅವರು ಮೂಡಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಪೊಯ್ದವರ! ಮಾಡೇವ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾಯಾಕಾರ! ಮೂಡಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ವೋಗುವಂತ ಕಾಲ್ದದಲ್ಲಿ! ಆನೆ
ತಲೆಯಿರುವಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದ ಮಾಯಾಕಾರ! ಪಾಮುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣ್ಕೆತಲ್ಲಪ್ಪಾಮಿ!
ಇವಳ ಬೆಟ್ಟನ ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡುವಾರದು ಅಂತೇಳಿ!

ಅವರು ಜಗ್ಗಿಸಿ ಕುಳಿದಾರು! ಮಾಡೇವ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಜಗ್ಗಿಸಿ ಕುಳಿದಾ ದೇವ! ಪಾಪಾಳವಾಯಿತಲ್ಲೋ ಸ್ವಾಮಿ! ಅಲ್ಲಿ ಸೀಗೆ ಸಿರಿಗಂದ!
ಬಾಡ ಬಾಕಲ ಗುತ್ತಿ! ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆ! ವಿಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತ! ಒಂಟಿ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಜಲಕಂಡು! ಒಡೆದು ಮೂಡಿದ ಮಾಯಾಕಾರ!

ಅವರು ಬೂಲೋಕ ನೋಡುತ್ತವರೇ! ಮಾಡೇವ!

ಛಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಹುಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಾಲು

ಮಲೆಯಲಿ ಮಾಡೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ,

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ,

ಉರಿಯ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ಅರಗಳಿಗೆ ನಿಲಬಹುದು ಮಹದೇವ! ನಿಮ್ಮ ಕರಿಯ
ಬರಗಾನ ಮುಂದೆ ನಿಲಬಹುದಾ!

|| ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ ||

ಮಾಯಾಕಾರ ಗಂಡ ಮಾಡೇವ್ವರ! ಬೂದಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೆಂಡ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಉದ್ದಂಡ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಆಮಿಂದ ಮಹಿಮ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು! ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಮಹದೇವನೆಂಬ ನಾಮವನ್ನು! ಯಾವ ರೀತಿ ಪಡೆದರು ಭರೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ! ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಈಶ್ವರ ಕೂಡುಕೊಂಡು!

ಅವರು ಪಂಥ ಮಾಡವರೇ ಮಂಜೂಷಾ,

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ ||

ಪ್ರಹ್ಲದೇವರು ವಿಷ್ಣು ದೇವರು ಕೊತ್ಕಂಡು! ನೋಡುಯ್ಯ ಈಶ್ವರ! ನೀನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗಿರ ತಕ್ಕಂಥವನು! ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರ ಕೃತಯುಗ, ದ್ವಾಪರಯುಗ! ಮುಂದು ಮುಂದೆ ಕರಿಯುಗ ಬದ್ಧಾಯಿದೆ! ಕರಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗಳು ಹಾಳಾಗಿ! ಕರ್ಮವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯಾದೆ! ಕಾಸಿದ ಧೂಪ ಹಾಕುವರಿಲ್ಲ ಕರವೆತ್ತಿ ಕಯ್ಯ ಮುಗಿಯುವರಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಶಿವಾ ಶಿವಾ ಎಂದು ಶಿವನ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡುವರಿಲ್ಲ.

ಅವತಾರ ಎತ್ತು ಅಂಥವರ ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ||

ಪ್ರಹ್ಲದೇವ ವಿಷ್ಣುದೇವರ ಮಾತನು ಕೇಳಿ! ಆಗ ಪರಮಾತ್ಮ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅಯ್ಯಾ ಪ್ರಹ್ಲದೇವ ವಿಷ್ಣುದೇವ! ನಾನು ಅವತಾರ ಎತ್ತ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿದ್ದಾರೆ! ಅವರನ್ನು ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರ!

ಅವರು ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತವರೇ ಪರಶಿವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ||

ಯಾವಾಗ ಪರಮಾತ್ಮ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ್ರೋ! ಪರಮಾತ್ಮ ತಪಸ್ಸಿನ ಜ್ಞಾಲೆಯೊಳಗೆ ಇದೀ! ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಣವಾಯಿದೆ! ಧಗಧಗನೆ ಹತ್ತಿ ಭಗಭಗನೆ ಉರಿತಾಯಿದೆ! ಆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಮುನಿಗಳು! ಕಣ್ಣೆಲ್ಲದವರು ಕಾಲಿಲ್ಲದವರು ಕೈಯಿಲ್ಲದವರು! ಪರಮೇಶ್ವರನ ಜ್ಞಾಲೆಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ!

ಅವರು ಓಡಿ ಬಂದವರೇ ಮುನಿಗಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ||

ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಂತಾವರು ಉಳಿಯೋದಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ತಪಸ್ಸು ಬಿಡವ್ವಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಓಡಿಬಂದ್ರು ಮುನಿಗಳು! ಅಯ್ಯಾ ಮಹಾಮುನಿಗಳೇ! ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಕರಿಯುಗದಲ್ಲಿ! ನಾನು ಅವತಾರ ಎತ್ತಬೇಕಂತೆ! ಪ್ರಹ್ಲದೇವ ವಿಷ್ಣುದೇವ ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ!

ನಾನು ಯಾವ ಅವತಾರ ಎತ್ತಲಿ ಅಂದ್ರೆ! ಆವಾಗ ಮುನಿಗಳು ಹೇಳ್ತಾಯಿದ್ದಾರೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ನೀವು ಅವತಾರ ಎತ್ತ ಬೇಕಾದ್ರೆ! ನಿಮ್ಮ ತಪಸ್ಸನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ನಾವೇಳುತ್ತೇವೆ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಪರಮೇಶ್ವರನ ತಪಸ್ಸು ಬಿಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ನೋಡಿ ಪರಮಾತ್ಮ! ನಿಮ್ಮ ಅವತಾರ ತೋರಬೇಕಾದರೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ! ಬಲಗಡೆ ಜಡೆ ಎಡಗಡೆ ಜಡೆ! ಎರಡು ಸಾರಿ ಒದರು ಬುಡಿ! ಮತ್ತೆ ಜಗದಗಲ ಜಡೆನಲ್ಲ ಒಂದು ಸಾರಿ ವದಿರಿ! ಆವಾಗ ಅವತಾರ ತೋರುತ್ತೆ ಎಂದರು! ಆವಾಗ ಮುನಿಗಳ ಮಾತುಕೇಳಿ ಪರಮಾತ್ಮ! ನೋಡಿದೆಯೆ ಪ್ರಹ್ಲದೇವ, ವಿಷ್ಣುದೇವ ಅಂತೇಳಿ! ತಮ್ಮ ಬಲಗಡೆ ಜಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು!

ಅವರು ಜಡಿಯ ವದನವೇ ಜಗದೊಡೆಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ ॥

ಎಡಗಡೆಯ ಜಡೆಯನ್ನು ವದರಿದ ತಕ್ಷಣವೇ! ಒಂದು ಲಿಂಗವಾಗಿವ್ಯಕ್ತವಾದ್ದು
ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಕೈರಾಜಕ್ಕೂವೆ ಕೆಲು ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತೊಂದಿದ್ದು! ಇವಾವ ಅವತಾರ
ಅಂದು! ಇದೇ ರಾಕ್ಷಸಾದವರ! ಇವನೇ ಶ್ರವಣೇಶ್ವರ ಅಂದು! ಮತ್ತೆ ಒಂಭತ್ತನೇ
ಅವತಾರ ತೋರು ಅಂದು! ಒಂಬತ್ತನೇ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮ! ತಮ್ಮ ಜಗವಗಲ
ಜಡೆನೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಇದ್ದೊಂದು!

ಅವರು ಜಡಿಯ ವದನವೇ ಜಗದೊಡೆಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ ॥

ಒಂಭತ್ತನೇ ಅವತಾರ ಇದು ಅಂತ್ಯೇಳಿ ತಮ್ಮ ಜಡೆಯನ್ನು ವದರಿದ್ದಾರೆ! ಆಗ
ಒಂಭತ್ತನೇ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ಲಿಂಗ! ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗಿಲ್ಲ!
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು! ಮಗ್ಗ ಮರಕ್ಕೆ ಬೆಗ್ಗಡೆದೇವನ ಕೋಟಿ ಭೂಮನ ಕೊಲ್ಲಿ
ಒಳಗೆ! ಜಾತಿವೊಳಗೆ ಹಾಲುಮತಸ್ಕ ಹಲಗಪ್ಪನ ಮನೆ ಮುಂದುಗಡೆ! ಬೇವುನ ಮರದ
ಜಗರಿ! ಆ ಬೇವಿನ ಮರದ ಪ್ಲಾಟಿವೊಳಗೆ!

ಅವರು ಪುಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಕುಂತವೇ ಜಗದೊಡೆಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ ॥

ಮೊದಲು ಹಲಗಪ್ಪನಿಂದ ಪೊಟೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಾನು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿಬೇಕುಂತ್ಯೇಳಿ ಆ ಹಲಗಪ್ಪನ ಹನ್ನೆರಡು ಕಂಬದ ಹುಟ್ಟಿವೊಳಗೆ! ನನು
ಮನೆವೊಳಗೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಯಕಾರ

ಅವರು ಹೊನ್ನಿಪ್ಪವಾಗಿ ಮೊದಲವೇ ಮಾಯ್ಯಾಡ್!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ ॥

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಮಲೆಯೇ ಮಾಡುವ ಬರುವ ಬೇವಿನ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ!

ಆಗಲೀಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡ! ಗಂಡುಲಿಗಂಡ ಪುಲಿವಾಹನದವರು!
ಹುಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ಮರೆತೋರ ಮನೆ ಮಾರಿಯಂತೆ ಮರಿದೇವರು! ಎನು ಯೋಗನೆ
ಮಾಡ್ತಿರಿ? ಗುರುವೇ! ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನ್ನಾಯ ಪಂಜಾಯತಿ
ಮಾಡುವಾಗ! ನಿಮ್ಮ ತಾಯ ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದ
ಊರಾವುದು? ನೀವು ಬೆಳೆದ ಊರಾವುದು? ದೇವ ಮಾನವರೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುವಾಗ!

ನಾಯಕನು ಮಗ್ಗುಲ ಮೇಲೆ
ಅಂಜನರನ್ನೂ ಮಾಡುವ
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ನಾಯಕರನ್ನ ತಾಯಿ ಮಾಡ್ಕಲ್ವೆ? ಯಾರನ್ನ ತಂದೆ ಮಾಡ್ಕಲ್ವೆ? ಯಾರೋನ ಉತ್ತರ
ಕೊಡಲಿ? ಅಂತೇಳ್ಕುಟ್ಟಿ ಮಹದೇವ!

ಅಯ್ಯ ಕಂಬದ ಬೋಳೆ ಮ್ಮಲೆ ಮೊಗಿ ಕೊಡವೆ! ಮಾಡುವಾ!
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸರನೆ ಇದ್ದರೋ! ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ
ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವ್ವಾರು! ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯನುರ ಮಾಡುವಾ ಅಯ್ಯ ತಕ್ಕಡಿನೇ
ಹಿಡಕೊಂಡು! ತರಾಟೆ ಮಾಯವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುವೇ! ಉತ್ತರಾದೇವಿಗೆ ಒಂದು
ಕಡೆ ಎತ್ತಿ ಮಹಗಿವಿಟ್ಟು

ಎಳು ಮಲೇನೇ ಒಬ್ಬರೇ ಎತ್ತಿ ಮದ್ದವ್ವೆ! ಸಿವ್ವೇ ಅಯ್ಯ ಎಳು ಮಲೇಗಿಂತೆ
ಎಳ್ಳಸ್ತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗವಳೆ ಅಯ್ಯ! ಇವಳೇ ಸತ್ಯವಂತೆ ಪರಿವ್ರತೆ! ಇವಳನ್ನು ತಾಯಿಯಾಗಿ
ಪಡೀಬೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ಅವನು!

ಅವನು ಮತ್ತೆನು ಗ್ಗಾಸ ಮಾಡುವೆ! ಧೀರ ಮಾಡು
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ಪಳೇ ಕಂಬಳೆ ಬೋಳೆಗೆ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಕಡ್ಡಿ ಬೆತ್ತ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಎಳ್ಳದ ಕಾಯಿ
ಲಿಂಗ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಬೂರುಗದ ಕಾಯಿ ಜಿಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ಕಂಡು

ಅಯ್ಯ ಉತ್ತರಾದೇವಿ ಮನೆಗೆ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಒಂದಾರಲ್ಲೂ ಮಾಡುವಾ
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ಮಲೆಯೇ ಮಾಡುವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ಹರಹದಾ ಸವ ಸವ ಮಲೇವರು ಮಾಡವ್ವನವರು! ಮುಗಿಲಲೇ ಹುಟ್ಟಿ
ಮುಗಿಲಲೇ ಉದ್ಭವವಾಗಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಣಿಯವರು! ಹೇಡು ನಡು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿಂತ್ಕಂಡು!
ನಾನು ನಡು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತ್ಕಂಡಲ್ಲ!

ಈಗ ನಾನು ಸರಿಯಾದೆ! ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪಡ್ಕಳ್ಳಕ್ಕದ್ದೇ ಸರಿ! ನನಗೆ ತಂದೆತಾಯಿ
ಅಗಬೇಕಾದ್ವೆ! ಅವರು ಯಾವ ತರ ಇರಬೇಕು ಅಂದ್ವೆ! ಅವ್ವ ಎಂಬರಾಗಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ,
ಅಂಬಾಗಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಮುಟ್ಟಾಗಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಸೊಪ್ಪ ಅಗಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಅಂತವನ್ನ ಪಡೀಬೇಕು ಅಂತ!

ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಾತ್ಮಸ್ಥಿಯಿಂದ
 ಸಾಫ್ತಿಕವೆ ಮೊದಲೆ ದೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ್ದೇ ಮಾರದೋ
 ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ದೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ನೋಡುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತರಾಪಾರ ಅನ್ನಮ
 ಒಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಅಂದ್ರೆ. ಉತ್ತರಾಪಮ್ ಅನ್ನವವಾಂ.
 ಚಂದ್ರಸೇಕರ ಅಂತಸ್ತವ್ವ. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮದ್ದೆ ಅದದ್ದೇ ಸರಿ. ಅಪರಿಚ್ಛಿಂಗಳೂ
 ಸೋಬನವಾಗಲಿಲ್ಲವು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಏನ್ನಾಡ್ತಾರವ್ವಾ ಅಂದ್ರೆ. ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿಯವ್ವಾ ಅಷ್ಟೇ
 ವದ್ದಾಗ. ಅವರ ಮುಖ ಇವರು ನೋಡ್ತಿದ್ದಾ. ಇವರ ಮುಖ ಅವರು ನೋಡ್ತಿದ್ದಾ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ
 ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯಾದ್ರೆ ವದ್ದಾಗ. ಇನ್ನೇನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವರಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣನವರ
 ಹತ್ತಿರ. ಈ ಚಂದ್ರಸೇಕರ ಅನ್ನವವರು ಓಗಿ. ಕೊಂಡಿನ ಹತ್ತಿರ ಮೊದಲಾದಿದ್ದು. ಈ
 ಉತ್ತರಾಪಮ್ ಅನ್ನವ್ವ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ. ಸಾಯ ಸನ್ನಾಸಿ ಮುನಾದ್ವಾಂ.
 ಅವ್ವಾ ಎಂತ ಮುನಾದ್ವಾಂ ಅಂದ್ರೆ. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಕಟ್ಟಿದವರು. ಹತ್ತಿರ ಸಂದಲ್ಲಿ
 ನೆಲೆಸಿದರು ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇಂತ ಕೋಟಿಪುನೋಟಿ ಶರಣಾಗಿ. ಅದಿಗೆ ವಾಡಿ
 ಬಡಿಸ್ತೊಡ್ತಿದ್ದು. ಉತ್ತರಾಪಮ್ ನವರು.

ಓಹೋ ಇವರೇ ಸರಿ. ಇವರು ಅಂಟಿಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸೂಚ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನೇ
 ತಂದೆತಾಯಿಯಾಗಿ ಪಡೆದೇವೆ. ಅಂತ ನಿಶ್ಚಯಿಸ್ತೊಡ್ತು.

ಉತ್ತರಾದೇವಿ ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಂಡ ಬಣಿ
 ಮುಂದರದೆ. ಹೊತ್ತು ಕಟ್ಟಿಬಿಡು. ಇಂತ ಬಂಗಮರು ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಿ. ಅಂತೇಳ್ತಿದ್ದು
 ಅವ್ವ ಮುಕ್ತಿನ ಕೊಂಗ ತಕ್ಕೊಂಡು. ನನ್ನ ಭೈರವಿಯಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡು. ನದರತ್ನ
 ತುಂಬಿಕೊಂಡು. ಕಾಗೆಗೆ ಮಡಿಕೊಂಡು.

ಅವಳು ದಾಸ ತಪ್ಪಾಳಲ್ಲ. ಗಣತ ಸರಣಿ.

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಆಗಲೀಗ ಬಿಟ್ಟವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು. ಕ್ಷಾರವ್ವಾ ದಾಸವ ಅಂದಳು ಗುರವೆ. ಅಲ್ಲೆ
 ಎತ್ತರೊಡಲು ಸಿವಸರಣಿ ಗಣತರಣಿ. ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಈಚೆಗೆ ಕರೆಯಮ್ಮ. ಕಷ್ಟ ಭೂಳತ
 ಇಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು. ನಾನು ಬಿಟ್ಟೆ ತೆಕ್ಕರಣಿ ಅಂತೇಳೆ.

ಗುರುವೆ ಮೂರು ವಾರಾಸವ ಪೇಳ್ತಾರಲ್ಲ.

ದೀರ ಮಾದಯ್ಯ

ಆದಾ... ನೋಡಿ ಸಿವನಾ

ಆಗಲೀಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಯಮ್ಮ. ಕಷ್ಟ ಭೂಳತ ಇದ್ದಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ದಾಸ
 ಈಡ್ತೀರಿ. ಅಂತೇಳಿದ್ದಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೆ. ಆಗಲೀಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಉತ್ತರಾದೇವಿ.
 ಕೆಳಕ್ಕೂ ಮೇಲಕ್ಕೂ ನೋಡ್ತಾರವ್ವಾ. ಗುರುವೆ ಮುಕ್ತಿನಂತ ಕಣ್ಣೆರೆ ನೆಲದ ಮ್ಯಾರ

ಪಳವಳಿಸಿ ಸುರಿಸಿದಾಗಲೇ ಗುರುವೆ ಯಾಕನ್ನು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತೀಯಾ? ಮುತ್ತ ರತ್ನ ವಸ್ತ್ರ ವೈಷಯೇ! ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತೀಯೇನಮ್ಮ!

ನೀ ಯಾಕೆ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಿ ಅಂತಾನಲ್ಲ! ನೀರ ಮಾವಯ್ಯ!

ಅಯ್ಯಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಸವಣೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ದಾದ ಕೊಡಬೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ದುಕ್ಕ ಬರಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಮಕ್ಕಳ ಈಜಿಗೆ ಕರಿ! ಕಷ್ಟ ದೂಳತ ಇದ್ದೀನಿ! ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ ಗುರುವೆ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಒತ್ತೇನು!

ನನಗೆ ಸುರವಿನ ಬೋಗ ಮೊದಲಿಲ್ಲವೋ!

ಅಯ್ಯಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಅಗಲಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಮ್ಮ! ನಿನ್ನ ಮುತ್ತ ರತ್ನ ವಸ್ತ್ರ ವೈರ ಮುಡಿ ಮ್ಯಾಲೆ! ಏನಾದ್ರೂ ಆಸೆ ಮಾಡಿ! ನಾನು ಬೋಳಿಗೆ ಒದ್ದಿದ್ದೇ ಉಂಟಾಗಿವರೆ! ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಬಂಜೆಯಾಗೋದಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ನಾಗವತ್ಸ ಬಂಜೆಯಾಗೋದಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆ ಬಂಜೆಯಾಗೋಲ್ಲಾ! ಅಂತೇಳಿ ನಿನ್ನ ಬಂಜೆಕೈರ ಬಿಡ್ತ ನನಗೆ ಬೇಡಮ್ಮ

ಅಯ್ಯಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ನಿನ್ನ ಬಂಜೆ ಕೈ ಬಿಡ್ತ! ಮ್ಯಾದ ಕಾಮ್ಮ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟಿ!

ಸಾವ್ವ ಮೂಡಲು ಮಲೆಗೆ ತ್ಯಾಂಯ! ಗುರುವೆ ಅಣ್ಣಾಣ್ಣ ಮುಮುಕಿಯಾಗಿದ್ದೇಳು! ಮುತ್ತ ರತ್ನ ತ್ಯಾಂಡೋಗಿ! ಮೂಲೆಗೆ ಏಸಾಳ್ತುಟ್ಟಿ! ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಎತ್ತುಕೊಂಡು! ಮುತ್ತಿನ ಕೊಂಗ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ಬದುಕು ಆಡಿಕೊಂಡಾರೆ! ಇಲ್ಲಿರಬಾರದು ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ರತ್ನದ ಸಿಂಹಿ ಪಾಳ್ಯಂಡು! ಚೆನ್ನದ ಚರಿಗೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡು! ಅಯ್ಯಾ ತಾವರ ಕಟ್ಟಿ! ಏರಿಮ್ಯಾಗೆ ಓಯ್ತಾಳೆ ಗವಗವೇ!

ಅಯ್ಯಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಅಗಲೀಗ ಗವಗವೇ ತ್ಯಾಂಡೋಗಿ! ತಾವರೇ ಲಿಟ್ಟಿ ಏರಿ ಮ್ಯಾಕೆ ಮಡುಗ್ಗುಟ್ಟಿ! ಸ್ವಾಮಿ ಮೂರು ಕೂಡಿದ ಪಾದಿಗೆ ಬೋಗಿ! ತನ್ನ ದುಕ್ಕ ತಾನೇ ತ್ಯಾಂಡು! ತನ್ನ ಗೋಳ ತಾನು ತಿರ್ಗಂಡು!

ಅವರು ಗೋಳೆಂದು ಗೋಳ ಗೋಳೋಗೋ

ಅಯ್ಯಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಅಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಹಾದೇವ! ಗಂಡುಗಲಿ ಹುಲಿಪಾಪನವನು ಹುಟ್ಟು ಮಾಡೇನಾ! ಮಲೆಕೋರ ಮನೆ ಮುರಿವಂತ ಮರಿದೇವರು! ತಾಯಮ್ಮನಿಗೆ ಕಾಳ್ವ ಕೆತ್ತು ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ! ಮೂಡ್ಲ ಕಿಟ್ಟುಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ!

ಒಂದು ತಾವರೆ ಪದ್ಮವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದಳು! ದೀಪ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ!

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ತಾವರೆ ಪದ್ಮವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದಂತೆ ಕಾಲಲ್ಲಿ! ತಾಯಮ್ಮನು ಕಟ್ಟಿ ಬರಿ, ಮ್ಯಾಕೆ
ಒಂದು ನಿಂತ್ಯಂತು! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಮುಂದಲೆಗೆ! ಹೂವು ಕಟ್ಟಂತು ಒಂದು
ತಾಯಿ! ಹೂವ ಕಟ್ಟಂತು ಒಂದ ತಾವಿಂದ! ಈ ತಾವರೆ ಪದ್ಮ ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ
ಬಂತು! ಯಾವ ತಾವ ಬಂತು ಅಂತೇಳಿ! ಯಾವ ದೇವರ ಮಂದೆ ಮ್ಯಾಕೆ ಹೂವ
ಕಾಕೆ! ಹೂವನ್ನು ತರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ!

ಹಾ ಉಟ್ಟಿರಂತಾ ಹಾ ನೀರಿಗೆ ಹೋಯ್ತಾಳೆಲ್ಲಾ! ಗಡಾಡಣೆ!

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆಗಲೀಗ ತಾಯ ಸತ್ಯವಂತೆ! ದೈವ ಮನ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ನಮ್ಮಲ್ಲ
ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವ! ಅವ ಮಂಡಿ ಸುದ್ದ ನೀರಿಗೆ ವೋಯ್ತಾನೋ! ನಾನು ಕಡಿ:
ಸುದ್ದ ನೀರೊಯ್ತನಿ! ಅವಳು ನದೀ ಸುದ್ದ ನೀರೊಲ್ಲದೆ! ನಾನು ಕತ್ತಿಸದ್ದ ನೀರೊಯ್ತನಿ!
ಅಂತ ವೋಯ್ತದೆ!

ಇದ್ದ ನಿಜವನ್ನು ನೋಡ್ತೇಕು ಅಂತಾನಲ್ಲ! ಮಾಡಯ್ಯಾ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆಗಲೀಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಉತ್ತರಾಬಮ್ಮ! ಆ ಕತ್ತರ್ದ ನೀರಿಗಂಬ ಒಗ್ಗಟ್ಟು! ಆ
ಕತ್ತರ್ದ ನೀರಿನಾಗಿ! ವೋಗಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದ್ದಾಳೆ! ದಾರಿ ಇರ್ದಿಲ್ಲ ಕಾಪ್ಪಾ! ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ
ಕೇಳೋ ತಾವರೆ ಪದ್ಮ! ನಾನು ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿ! ನಾನು ಬೋಕ್ಕ
ಸರಣೆಯಾದ್ದೆ ಉಂಟಾದರೆ! ನಾನಿರುವಂತ ತಾವರೆ ಪದ್ಮ ಬಂದಾ ನನ್ನ ಮುಂದಲ
ಮಲೆಗೆ ಕೂತ್ಕಳ್ಳಿ ಅಂತೇಳಿ!

ಅವಳು ಪಟ್ಟ ಸಿರೆ ನೀರೇರೆ ಹಾಸ್ಯರಲ್ಲ! ಗಡಾಡಣೆ

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ತಾಯಮ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ! ಮಿತಿ ಮೀರೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ! ಹಾವ ಕಡ್ಡೋಲ್ಲ, ಮೂವಿ
ಬೆಳ್ಳೋಲ್ಲ! ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಅದ್ದ ತಿರ್ದೋತಾರೆ ಅಂತೇಳ್ತಟ್ಟು! ವನ್ನೇರದು ಮಂವು
ವಾರಿ ಬಂದು!

ಅಯ್ಯೋ ತಾಯಮ್ಮನ ಪಟ್ಟ ಸಿರೆಮ್ಮಾಗೆ ಕೂತ್ಕತ್ತಲ್ಲವೋ!

ಮಂವ ಪದ್ಮಾಪ್ಪ!

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆ ದೂವನ್ನು ತಕ್ಕಂತು! ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಓಡುತ್ತಾ! ಸರಣಿ ತನ್ನ ಎದೆ
ಮೇಲಿರುವಂತೆ ಬೆನ್ನದ ಲಿಂಗ ಕರಡಿಗೆಗೆ ಮಡಿಕುಂವೆ

ನೀಯೆಯೊಂದು ಅವಳು! ಅವಳು ಅರಮನೆಗೆ
ಇನ್ನು ಬರುತ್ತಾಳೆ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿಗೆ

ಅಂಗೆ ಮೇಲೆ ಕರಡಿಗೆ ಇದ್ದಂತು! ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪ ಮಡಿಕೊಂಡು! ಇನ್ನೊಂದು ಜಾತಿ
ಪುಷ್ಪ! ನನ್ನ ಉತ್ತರಾಣಮ್ಮ ನವರು! ಅವರ ಕುದುರೆ-ತಾಯಿ ಪಾದ ನೆನಪೊಂದು! ಪತಿ
ಪಾದ ನೆನಪೊಂದು! ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪಾದವ ನೆನ್ನಂತು! ಐದು
ಜಾತಿ ಪುಷ್ಪ ಕೂಗಾಳಿ ಅಂದ್ರೆ!

ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಓಣೀಲಿ ಉಟ್ಟವಳೇ!
ನನ್ನ ಓಣೀಲಿ ಬೆಳೆದವಳೇ!
ನನ್ನ ಓಗುಬರ ಸೆರಗ ಇಡಿಯವಳೇ!
ಸುವ್ವ ಬಸವಯ್ಯ ಪೊಗುಬರ ಸೆರಗ ಹಿಡಿಯವಳೇ!
ಉತ್ತರಾಣ ನೀ ಬೇಗ ಬಾರವ್ವ ನನ್ನ ಸಿವಣ್ಣನಿಗೆ
ಸುವ್ವ ಬಸವಯ್ಯ!
ತಾಯಿ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟವಳೇ ಕುಕ್ಕುರಿ ಬೆಳೆಯುವಳೇ
ಪೊಗುಬರಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವಳೇ!

ಸುವ್ವಾ ನಾ ಸುವ್ವಿ ಬಸವಯ್ಯ!
ಬೆಕ್ಕುಗಿಡದಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವಳೇ!
ಹುಂಪಿವ್ವಾ ನೀ ಬೇಗ ಬಾರವ್ವ!
ನನ್ನ ಸಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಸುವ್ವಾ ನಾ ಬೆನ್ನಬಸವಯ್ಯ!

ತೋಪ್ಪಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳೇ!
ನೀ ತೋಪ್ಪಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳೇ!
ಬಿಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಬಾರಮ್ಮ!
ನನ್ನ ಸಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಸುವ್ವಾ ನಾ ಬೆನ್ನ ಬಸವಯ್ಯ!

ಅಮ್ಮ ತ್ಯಾಟ್ಟಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳೇ!
ತ್ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳೇ!
ತೋಪ್ಪು ಸಣ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡುಮಂತಾ
ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವೇ!
ನೀ ಬೇಗ ಬಾರವ್ವಾ ನನ್ನ ಸಿವಣ್ಣನಿಗೆ!
ಸುವ್ವಾ ನಾ ಬೆನ್ನ ಸುವ್ವಬಸವಯ್ಯ!

ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳೇ, ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳೇ!
ನೀ ಸುಂಯೋನಿಗೆ ಮುಕುವ ತೋರವಳೇ!
ಸುವ್ವಾ ನಾ ಸುವ್ವಾ... ಬಸವಯ್ಯ!

ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಮುಕೆ ಮಾಡಿ
 ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತಿ ನೀ ಬೇಗ ಬಾರವು
 ನನ್ನ ಸಿವಪೂಜೆಗೆ
 ಸುವ್ಯ ವಾ... ವಾ... ಸುವ್ಯ ಬಸವಾಚಾರ್ಯ

ಈ ಐದು ಪೂಜಾಳನ್ನು ಕೂಗ್ಗಂತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ! ಈ ತಾಯಿ
 ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಐದು ಚಾಕಿ ಪುಟ್ಟದಲ್ಲಿ! ಈ ತಾವರೆ ಹೂವು ಬಂದು ಸೇರ್ಪೆಯು!
 ಬೆಳ್ಳಿ ಕರಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಿವಪೂಜೆ ಮಾಡ್ಯಂತು! ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆ ಪಾಳುಂಬುಟ್ಟು! ಅಡಿಗೆ
 ಮಡ್ಯಂಬುಟ್ಟು ಇಕ್ಕುಂಬುಟ್ಟು

ಅಗಲಿಗ ನನ್ನ ಗವ ಸರಣಿ! ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಮೂರುದಿನ
 ತುಂಬೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಮೂರು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದಂಗೆ ಆಯ್ತದೆ! ಅರು ದಿನ ತುಂಬೊ
 ಹೊತ್ತೆ! ಅರು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದಂಗೆ ಆಯ್ತದೆ!

ಅವಳು ಗುಡುಗ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ
 ಹ್ಯಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಅವ್ರ ಯೇಳುನಿ ಕೇಳಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಾನು ಕೊಳ್ಳೆ ದೊಳ್ಳೆ ಇಡ್ಯಂತು! ಮುಪ್ಪಾದ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನನಗೆ ನೂರೊಂದು ವರ್ಷ ತುಂಬೊಯ್ಯಲ್ವೊ ಗುರುವೇ! ನನ್ನ ಪೊಟ್ಟೆ
 ವಳಿಗೆ ಮುಪ್ಪಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!

ನನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಜಳಜಳಾಡುತ್ತದೆಲ್ಲ
 ನಿನ್ನ ಸಿವಪೂಜೆ...
 ಹ್ಯಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಅಗಲಿಗ ಗುಡದಿಗೆ ಹೇಳುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಹೇಳುನಿ ಕೇಳೆಣ್ಣೆ! ವಿಹಾರವಾಗಲಿ,
 ಪೀಡೆಯಾಗ್ಲಿ ಪಿವಾಟಿ ಅಗ್ಲಿ

ನಿನಗೆ ಬಂತೆ ಅನ್ನೋ ಹೇಳು ತಪ್ಪೊಣ್ಣೆ! ಹೇ
 ಅಹಾ ನೋಡು ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಅಂಗೈಲಿ ಸಿವ ಆದಾರಿಗೋ ಗುರುವೇ! ಮುಂಗೈಲಿ ಸಿವ ಜೋಳಿಗೆಯೇ!
 ಮಹಾರುಪ್ಪಲಿಂಗರು ಪೂಜೆಗೆ ಗುರುತರೆ! ಕ್ಷಾರಣ್ಯಕೂ ಬಂದವರೆ! ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ
 ಕೋಯಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ! ಅಂಗೈಲಿ ಆದಾರಿಗೋ ಗುರುವೇ! ಮುಂಗೈಲಿ ಸಿವ
 ಜೋಳಿಗೆಯೇ ಗುರುವೇ! ಸಿವ ಕ್ಷಾರಣ್ಯಕೂ ಬಂದವರೆ! ಮೂರಲ ಮಲೆಯಾಗಿ
 ಹೋಗುವೇ! ನನ್ನ ನಾಗಮಲೆಯ ಮೊದೇವಾ! ಅಹಾ ಗುರು ದೇವನು ಕ್ಷಾರಣ್ಯಕೆ

ಬಂದಾರ! ಅಂಗೈಲಿ ಅದಾರಿಗಳೋ ಗುರುವ! ಮುಂಗೈಲಿ ಸವ ಪೋಳಿಗೆಯೇ! ಗುರುವೇ
ಮಾ ಕ್ಕುಣ್ಣಾಕೆ ಬಂದವರೇ!

ಅಗಲಿಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಗಳ ಸುಗಂ ಕುಟ್ಟಾಕೆ ತಕ್ಕಂದಿ! ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕುಟ್ಟುವಂತಾ
ಕಾಲವಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇವ! ಈ ಗಂದವ ಕರಡಿಗಿಯೊಳಗಿದ್ದಂತೆ!
ತನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ! ಸಿವಸರಣೆ ಉತ್ತರಾದೇವಿವೊಂದಿಗೆ!

ಅವನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮಾದೇವ!

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವ್ರ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನೀನಿಗ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ! ಹಾಕೋತ ಕೂತಿರಲೋ
ತಾಯಿ! ನನಗೆ ಬರೋಕೆ ಅವ್ರಣೆ ಕೊಡೋ!

ಅಂತಾರಲ್ಲ ಮಾದೇವಾ!

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಗಲಿಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ! ಮಾದೇವ ಒಡೆನು ಮೂಡುವಂತ ಕಾಲವಲ್ಲಿ!
ಸತ್ಯವಂತ ಸಿವಸರಣೆ! ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಗರಗರನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ತಾಳವ್ವಾ ಗುರುವೇ!
ರಯಾಕವ್ವಾ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ತಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗಿಲ್ವಾಗಿ! ನಾನು
ಮಾತಾಡ್ತಿನಿ ತಾಯಿ!

ನನಗೆ ಬರೋಕೆ ಅವ್ರಣೆ ಕೊಡು ನೀನು! ಗುಡದಣೆ!

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವ್ರ ಯೇಳವ್ವಾ ನನ್ನ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇವ! ನಿನ್ನ ಹಣೆಗೇಲಿ ಬದ್ಧಂಗೆ ಬನ್ನಿ
ಆಗಾವ್ರ! ನನ್ನ ಕಂದ ಸೀಮೇಲಿ ಎಲ್ಲಾಣೆ ಬಂದಾರು! ಭೂಮಿಲಿ ಎಲ್ಲಾಣೆ ಬಂದಾರು!

ನೀ ಇನ್ನಿ ಸಿ ಬಾರಪ್ಪ ಪತ್ತ ಮಗನೇ

ಆ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳ್ತುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇವ! ತನ್ನ ಎಲೆಯ
ಕಣ್ಣಳನೇ! ಕೈಯಿಂದ ಮುಚ್ಚುವಲ್ಲವ್ವಾ! ಗುರುವೇ ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಎತ್ತವ್ವಾಡ ತಾಯಿ!
ಕಾಮ ಕಡ್ಕೋಲ್ಲ ಬೂಮಿ ಬೆಕ್ಕೋಲ್ಲ! ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರರು ಅಡ್ಡಾಗ್ಗರಲ್ಲಾ ತಾಯಿ! ನಾ
ಎಲ್ಲಾಣೆ ಬಂದೇಣು!

ಅವ್ರಣೆ ಕೊಡವ್ವಾ ನೀನು ಗುಡದಣೆ

ಹ್ವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವ್ರ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದಯ್ಯ ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆ! ಇಲ್ಲದೇ ಉಂಟಾವ್ರ!
ನನ್ನ ಬಾಯ್ತಾಗಿ ಬಾರಪ್ಪ!

ನನ್ನ ಪುತ್ರನೇ! ಮಗನೇ!
ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆದ್ರೆ ಬೊಕ್ಕವಿ ಕೀಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಗಣನೆಯೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಎಂಜಲು ಅಂತಾರೆ!
ಮೂಗಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಗೊಣ್ಣೆ ಅಂತಾರೆ! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಗಿಣು ಅಂತಾರೆ! ಕಿವಿಲಿ ಬಂದ್ರೆ
ಗುಗ್ಗೆ ಅಂತಾರೆ! ಉಗುರಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಬೆನ್ನಪಾಣೆ ಅಂತಾರೆ! ಸಂಕರದಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಕೊಳೆ
ಅಂತಾರೆ! ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಸಂಕರಾಳ ಅಂತಾರೆ!

ನಾ ಎಲ್ಲಾಕೆ ಬರಲಿ! ತಾಯವ್ವಾ!
ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆಗಲೇಗ ನಮ್ಮ ತಾಯಮ್ಮ ನವರು! ಬೆಚ್ಚ ಬೆರಗಾಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಎಲ್ಲಾನೂ
ವಾದ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಬಂದೀಯೇ! ಯಾತಾವು ಬಂದೀಯಾ? ಪುತ್ರ ನನ್ನ ಮಗನೇ
ಅಂತೇಳ್ತುತ್ತು! ಅವಳು ನಾಯೀನು ನಿಜೆ! ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರೆ ಮಗನೇ!

ನನ್ನ ಪುತ್ರ ವಾರಪ್ಪ ಮಗನೇ!
ಪ್ಪಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಬತ್ತಕ್ಕಂತ! ಮುಂದಿನ ಕಲಿಯುವಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಿಯುಗ
ಮಂದೇವರಾಗಿ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲುಟ್ಟಬೇಕು! ನಾನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬದ್ಧಿಬ್ಬಿವಿ ತಾಯಿ!
ನೀನೇನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಬೇಡ ಅಂತೇಳ್ತುತ್ತು! ಆಗಲೇಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ
ಆನಂದವಾಯಿತು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನು ಮೂರುತಿಗಳ ಕಾಲ ತುಂದಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಬಾಳ ಮಕ್ಕ ಮಾಡ್ಬವಳೆ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು! ಪಯಸ್ಸಿನ
ಕಾಲ ಬಂದ್ರೂ ಕೂಡ! ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನನವಾಗದೆ ಅಂತ ಯೇಳದ್ರೆ!
ಬೂಲೋಕ ನಗ್ಗದೆ! ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳು ನಗ್ಗಾರೆ! ಏನವ್ವಾ ಈ ಕಲಿಯುಗ
ಎಂಬುದಾಗಿ!

ಬಾಳ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಬವೆ ಗುರುದೇವಾ
ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆಗಲೇ ಸಿವಣಿಯೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನವರು! ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಯಾಕವ್ವಾ ತಾಯಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ! ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಮ್ಮ! ಈಗಲೇಗ ಮೂರು
ತಿಗಳ ಕಾಲ ತುಂದಿ ದಿತ್ತು! ಆಮಾವಾಸ್ಕೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನನ್ನತಾಯಿ! ನಾನು
ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನನವಾದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬೆಳ್ಳಿಬ್ಬಾಡ, ಬೆದರಬ್ಬಾಡ ಎದುರಬ್ಬಾಡ!
ನಾನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಮಂದೇವರಾಗಿ ಉಬ್ಬೀಕಂತೇಳಿ! ನನಗೆ ತಾಯಲ್ಲ
ತಂದೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡ್ತು ಇದ್ದು! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಿನ್ನ
ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ! ನಾನು ಪುಟ್ಟಬೇಕಾದಂತ ಮಗನಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದಂತ

ಚಂದ್ರನೇಕರಮೂರ್ತಿ. ಆ ಇಮಾಂಜಲ ಪರಾಕತ ತತ್ವಲಲ್ಲಿ. ಏಳು ಬಾಯು ಮೊನ್ನತ್ತದಲ್ಲಿ
ತಪ ಮುನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವ್ವಾಬೆ. ಇವರನ್ನು ತಂದೆಯಾಗಿ ಪಡೆದೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನು
ತಾಯಿಯನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದೀನಿ. ತಾಯಿ
ಜೀತೆ ಮಾಡಬ್ಬಾಡೆ. ಏನಪ್ಪಾ ಕಂದೆಲ್ಲಾ, ಪಂಪ ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಸ್ತಾ
ಅವ್ವ ಕೂಪ್ಪಾ. ಆಹಾ ಬೂಮಿ ಕೂಡ ನಾಸ್ತಾ ಅದೆ. ತಾಯಿ ನೀನು ಯಾವ ಚಿಂತೆನೂ
ಮಾಡಬ್ಬಾಡೆ. ಆಕಾಶ ಬೂಮಿಗಳೇ ಒಂದಾಗಲಿ. ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳೇ ಒಂದಾಗಲಿ.
ನಾನು ಬೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರಗುಂಟು ನೀನು ಜೀತೆ ಮಾಡಬೇಡಮ್ಮ. ನನ್ನ ಕಲಿಯುಗದ
ಮರಿದೇವರು ಅಂತ ಕರೀಬೇಕು.

ಜೀತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಅಂತವನೇ, ಮಾಡೇವಾ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನ

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಮಂಜೋಗ್ಗುತ್ತಾ. ಆಗಲೀಗ
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ. ಕೆರೆ ತೊಕ್ಕಲು ಮಗ್ಗು ಬೇಕು. ಮೊಗರು ಉಣಸೇತಾಯಿ,
ಬ್ಯಾಲದತಾಯಿ. ಇಂತವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೂಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನ್ನುವ ಹಂಬಲ
ಉಂಟಾಯಿತು. ಆರೋದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ತಂದು ಕೊಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗಲೀಗ
ಜೀತೆ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಂಜಿಂದ ಮೈಮೆಗಳೆವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ
ಬೇಕಾದಂತೆ ತೊಕ್ಕಲು ಮಗ್ಗು, ಮೊಗರು ಉಣಸೇತಾಯಿ. ಚಿಗರು ಮೆಣಸಿನತಾಯಿ,
ಬ್ಯಾಲ ಇಂತವೂ ಕೂಡ. ಏನುಮು ಮಂಜೆದ ಬಲಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ. ಸಿವನ
ಇವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರೂ ಕಾಣನಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನಲ್ಲೇ ಸಾಧ್ಯ
ಅಂತೇಳಿ.

ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರೊಡನೆ ನುಡಿದವರ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನ

ಆಗಲೀಗ ಗುರುದೇವರು ಆಡಿದ. ಆಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟು. ಏನಪ್ಪಾ ಅತ್ಮದಲ್ಲಿ
ಇರುವಂತ ಸಿವಬಾಲಕ. ಇನ್ನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ್ಗೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಕಾಣದು. ಈ ಕರಣಕ್ಕೆ ಕೇಳದು. ಆಗಲೀಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ.

ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬ ಬಂತು ಗುರುದೇವಾ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನ

ನನ್ನಪ್ಪ ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸತಿಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು.

ಅಂತೇಳಿದರೆ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ನಗುತ್ತವಲ್ಲಾ ಕಂದೆಲ್ಲಾ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನ

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಗೊಳಗೊಳನೆ! ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕೆಡಿವಂತ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನುಸಿರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನೀನ್ಯಾಕಮ್ಮ ಇಷ್ಟ
ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ದುಕ್ಕಿಸ ಬ್ಯಾಡ ನಮ್ಮಮ್ಮ! ಒಂಬತ್ತು
ತಿಂಗಳಮ್ಮಾಲೆ ಎಳುವರೆ ದಿವಾಳದಲ್ಲಿ! ನಾನು ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರ! ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ
ಬಯಂಕರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೊಟ್ಟಿಯಿಂದೀಬೆಗೆ ಬರುತ್ತೀನಿ!

ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಅಂತವರೆ ಮಾಯಾಕಾರ ಮಾಡೇವಾ
ಅಹಾ ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅಗಲೀಗ ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರದ ದಿವಸ! ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗನ್ನು ಬೆಳಗಿಬಿಟ್ಟು!
ಆ ಸಿವನ ರೀಲೆಯೆಂದ! ಆ ಸಿವಲಿಂಗವನ್ನು ತೊಳೆದು! ನೆತ್ತಿಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಪುಷ್ಪವನ್ನು
ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲೀಗ ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕೂಕುಕೊಂಡ! ಪರಮಾತ್ಮ ಅಗಲೇ
ಇವಳ ಅತ್ಮವನ್ನು! ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಸರೀರವೆಲ್ಲಾ ಜಲೀರ್
ಅಂದ್ಬದ್ದು! ಜಲೀರ್ ಅಂದ ತಕ್ಷಣ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರೆ! ಯಾವ ರೀತಿ ಬಾಗಿಲು
ಕಾಣುತ್ತೆ! ಅದೇ ಪ್ರಣಾರದಾಗಿ ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು!

ಸ್ವಾಮಿ ಭೂದಿಗೀದ ಜಗದೊಡೆಯಾ!
ಅಹಾ... ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಹೊಟ್ಟೆಬಿಟ್ಟಿದ ಸಿವಕುಂದನಿಗೆ! ಪಾಲು ಕುದಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಬೇಡಾದಾಟ ಅಡೆವಳು!
ಅವಳ ಅಮೃತವನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪಾಲನ್ನು ಕುಡೀಲಿಲ್ಲ! ಆ ನಮ್ಮ ಮಾಯಾಕಾರ
ಮರಿಬೇವರು! ಎಳು ಅರ್ಧ ವರ್ಷದ ಮಗನಾಗಿ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು!
ಸಿವನೇ ಆ ಚಂದ್ರಸೇಕರ ಮೂರ್ತಿ! ಇಮಾಚಲ ಪರ್ವತ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ! ಬೆಳೆದು ತಪ
ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿ!

ಮಡಿಕಂಡು ಬತ್ತದೇ! ಮಾಡೇವಾ
ಅಹಾ... ಕ್ವರಾನ್ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ
ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಲಮುದೇವರು ಕ್ವರಾನ್ಕೈ ದಯೆ ಮಾಡಬಡೊ!
ಕ್ವರಾನ್ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಇಮಾಚಲ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತಕಂಡು! ಎಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತದಲ್ಲಿ!
ಕಿವಿಹೊಟ್ಟೆಂಡು ಕೇಳುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಒಂ ನಮಃ ಸಿವಾಯ ಎನ್ನುವಂತ ಸಣ್ಣಗಳು!
ಎಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತವೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ! ನೀರಾಗಿ ಅರಿದೋಗ್ಗಿದ್ದು ಪರಮಾತ್ಮ! ಅವರ
ಹಡಮಂಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಲು ಬೇರುಬಿಟ್ಟೋಗ್ಗುಟ್ಟಿದ್ದೋ! ಅಗಲೀಗ ನನ್ನ ತಂದೆ
ಪಡೆದಂತಾಯಿತು!

ಅಂತೇಳಿ ಸರಣಿ ಅಂದವರೇ

ಅಹಾ... ಕ್ಷುಧಾನ್ವ ನಿರತವ್ವಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ

ಆಗಲೀಗಿ ಬಂದ್ರಾಗೆಕೆಡ ಮೂರ್ತಿಗಳು! ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ! ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಾಳ ಬನ್ನಾಗಿ ಕಂಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಯಾರವ್ವಾ ನಿನ್ನ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಅಪ್ಪಾಣೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ನಾನು! ಬೇಕಾದಂತೆ ಕೈ ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು! ಈಗಲೀಗ ನಡೀರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೋಗೋಣ!

ಅಂತೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡೊಂದು ಬತ್ತದವಲ್ಲ ದೇವಾ

ಅಹಾ..... ಕ್ಷುಧಾನ್ವ ನಿರತವ್ವಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ

ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಶನ್ನೆ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದರು ಪುಟ್ಟ ಮರಿದೇವರು ಅಂತೇಳಿ! ತಾಯಿ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು! ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ದಿವಸ ಕಾಲ! ತಾಯಿ ತಂದೆ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಪರಣ ಮಾಡಿ! ಮತ್ತು ಗುರುಮುಖ ಸೇರಬೇಕಂತೇಳಿ! ಏಳು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಂತೆ! ಏಳು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕ ಮರಿದೇವರು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪುತ್ರೆ ಉತ್ತರ ದೇಸದ ಮಾದೇವ! ನಾನು ಕುಂಠೂರು ಮಟ್ಟಿ ಮೋಗಬೇಕು! ಪ್ರಯಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ! ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರಸ ಸೇವಾಕರ್ತನಾಗಿರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ!

ಅದರು ಬೇಗ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಡು ಬತ್ತದವಲ್ಲ

ಮೂಲಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ

ಅಹಾ ಕ್ಷುಧಾನ್ವ ನಿರತವ್ವಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ *

ಅಹಾಗೆ ತಾಯಿ! ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಂತೆ ಶಿವನ ಮಾತಿನಂತೆ! ಶಿವಯೋಗ ಮಾಡೊಂದು ಬರ್ರಾಯೆದ್ದಾರೆ! ಈ ಮಗನಿಗೆ! ಮಹಾಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಕಂಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಪಮ್ಮ ಕುಲ ಗುರುಗಳಾಗಿರ್ದಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಾಘ್ರಾನಂದಸ್ವಾಮಿ ಕರೆದು! ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಅವರು ವ್ಯಾಘ್ರಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಕರೆದವರೇ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನೂ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನ

ಗುರುದೇವಾ ಈ ಮಗನಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ! ನಾವು ಸಾಕ್ಷಿಕ್ಕೇವಿ ಬನ್ನಾಗಿ ಅಂದ್ರು! ಆಗ ವ್ಯಾಘ್ರಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಅಮ್ಮ ಮಗುವಾದ್ರೂ ದೇವನಾಗಿದ್ದಾರೆ! ನನಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಯವಾಗುತ್ತೆ! ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂದು ವಾಘ್ರಾನಂದ ಅಂತೇಳಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದು!

ಮಗನು ಪುಟ್ಟ ಏನು ವರ್ಷ! ಆರು ವರ್ಷ! ಓಡಾಡುವಾಗ ಬೆಳೆಯುವಾಗ! ವಾಘ್ರಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಂದ್ರು! ಅಮ್ಮ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಶಿವದಾಸರೆ! ನಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಪುಟ್ಟವರೆ! ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡ್ತಿನಿ ಅಂದ್ಬಲ್ಲ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿ ಅಂದ್ರು ಗುರುದೇವಾ! ಏನು ಕೇಳ್ತೀರಿ ಕೇಳಿ ಗುರುವೇ ಅಂದ್ರು! ಏನೂ ಇಲ್ಲಮ್ಮ ನಡಗೇನೂ ಭಾಗ್ಯ ಬೇಕಲ್ಲ!

ಒಂದು ಬಂಗಾರ ಬೇಕಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ಮರದೇವರ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡಮ್ಮ ಅಂದು
 ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ದುಂಬಿ ಮಾಡಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದಾ! ನಮ್ಮ ಮಗನ ಕಾಣಿಕೆ ತೆಗೊಂಡ್ರೆ
 ಯಾರು ಸೇರಬೇಕು ಅಂದು! ನೀವು ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರಾದಿಗಳು ಇರೂವರಲ್ಲವೇ!
 ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾಗಿ ಚಾಳರಮ್ಮ! ಆ ಮಗನ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡಿ ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ಮಗನ ಕಾಣಿಕೆ
 ತಕ್ಕೊಂಡು! ಆ ವ್ಯಾಘ್ರನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಶ್ರೀ ಶೈಲದಲ್ಲಿ ಮೋಗಿ!

ಅವರು ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತವರೇ ಗುರುಗಳೂ,
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿಸ್ತಾಯಿತ್ತು ಆವಾಗಲೀಗ ಮಾಯಕ್ಕಾರ
 ಗಂಡ! ಗುರುಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ಯಂಡು! ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತವರೇ ಮಾಯಕ್ಕಾರ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನೀನು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೋಗು! ನನ್ನ ಗುರು ಮಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಂದು ಗುರುದೇವ
 ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆಗ್ಲಿ ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ಆವಾಗಲೀಗ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಶ್ರೀಶೈಲ
 ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು

ಅವರು ರಾಜ್ಯ ಮರೀಕೊಂಡು ಹೋರಬವರೇ ಮಾಯಕ್ಕಾರ!
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಆಗಲೀಗ ತಾಯಮ್ಮನ ತೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಒಂದು! ಕೂತಂತೆ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ ಮಗ ಅಂದ
 ನೋಡಿ ಚಂದ ನೋಡಿ! ಮುತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡ್ತುಟ್ಟು! ನೋಡಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದ! ಮಾದೇವ
 ಚನ್ನದ ತೊಟ್ಟಲ ಮಾಡಿವ್ವಿ! ಬೆಳ್ಳಿ ಗಿಣ್ಣು ಮಾಡಿಸಿವ್ವಿ! ವಸ್ತ್ರದ ವೈರಮುಡಿ ಮಾಡಿಸಿವ್ವಿ!
 ನೀ ತೊಟ್ಟರೋಳಗೆ ಮಲಕೋಪ್ಪ!

ತೋಗುಳ ಪಾಡ್ತಿನಿ ಅಂತಾಳರಲ್ಲ! ಗಡಸರಣೆ!
 ಆರು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತೊನೆ ಕೇಳವ್ವಾ ನನ್ನ ಗವಸರಣೆ! ನೀನು ಮಾಡಿಸಿರುವಂತ ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ!
 ಮಲಿಕಂಡದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಬಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಂಗೆ ಆಯ್ತದೆ ಗವಸರಣೆ! ನಾನು
 ಆ ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲ ತಾಯಿ! ನಿನ್ನೆ ಅಪ್ಪು ಪ್ರೀತಿ ಪ್ಲೇಮ ಉಂಟಾದ್ರೆ!
 ಒಂದು ಗುಂಡಕಲ್ಲು ಮರೀಕೊಂಡು!"

ತಂದೆ ಚಂದ್ರಗೇಕರ ಮೂರ್ತಿಯವರು! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಇಬ್ಬರೂ
 ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ! ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತುಟ್ಟು! ಪರಮಾತ್ಮ
 ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬತ್ತವರೇ!"

ಕೆನ್ನ ಅಂತರಕ್ಕೆ ಮಂದೆವಾ
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾ

ನೋಡವ್ವಾ ಗಮನಕ್ಕೆ! ನೀನು ಗುರುಕಲ್ಲು ಮಡಿಕೊಂಡು! ತೂಗುವಂತ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಬೂಟು ಬೂಟೋಕದಲ್ಲಾ ಅಂಡರಿ! ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾಗ!

ನೀರಾಕೋ ಸ್ವಾ ನೆರವೇರಿಸವ್ವಾ! ನೀನು ಗಮನಕ್ಕೆ!
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾ

ಆದ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಮಂದೆವಾ!

ನನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ದಿಗದ ಮೊಂಡ
ನನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲವ್ವಾದರೂ ಉಟ ಮೂಡ್ಲೋ ಮಾರವ್ವಾ
ಫತ್ತಾ... ಮಗಣಿ
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾ

ಆದ್ದೆ ಯೇಳ್ತೆನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನಿನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ನಾನು ಉಟ ಮಾಡಿದ್ದೆ! ನಿನ್ನ
ಪೊಟ್ಟೆಲಿ ಉಟ್ಟುಂಗಾಯ್ದೆ ಕಣ್ ತಾಯಿ! ನನ್ನ ಕುಂಬದ ಬೋಳಿ ಮ್ಯಾಲೆ ವಿಕ್ಕುಂಡು!
ಮೂರು ತೊಟ್ಟು ಪಾಲು ಕರೆಮುಟ್ಟಿ! ಚೆನ್ನಲಳ್ಳ ದೊಡ್ಡಲಳ್ಳ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು
ಪಳ್ಳ ಮಾಡ್ತಿನಿ! ತಾಯಿ ನನಗೆ ದೀವಳಿಗೆ ಸ್ಯಾವೆಗೆ

ಪಾಲಕ್ಕದಿಂದ ನನಗೆ ಪಾಲರುದ ಬಲರಿ
ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾ

ಆದ್ದೆ ಯೇಳ್ತೆನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಎನೇಳಿದರೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ವಾಗ್ವಾಣ
ಕೊಡ್ತಿದ್ದೆ! ನನ್ನ ಕಂದ ಬೇಗಾದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿವ್ವಿ! ನಿನ್ನ ಕೆನ್ನೊಪ್ಪುವಂತ ಪಲಾರ
ಮಾಡಿವ್ವಿ!

ನೀ ಉಟ ಮಾಡವ್ವಾ ಫತ್ತ ಮಗಣಿ
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾ

ಎನವ್ವಾ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಗಮನಕ್ಕೆ! ಮೂರು ಮಾತು ಅಡಬೇನು ತಾಯಿ! ಆ
ಮಾಗ್ವಾನ್ನೆ ಆಪ್ತನೆ ಕೊಟ್ಟೆ!

ನಿನ್ನ ಮನೆ ಉಟ ಮಾಡ್ತಿನಿದ್ದೆ! ಮೂರುಕ್ಕೋ!
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾ

ಎನವ್ವಾ ಮೂರು ಮಾತು! ವಾಗ್ವಾಣ ಕೇಳವ್ವಾ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾಲೆ! ಗುರುದೇ ನಿಮ್ಮನೆ
ಉಟ ಉಗ್ಗುವೆನಾದೆ! ಮೂಡ ಪಡುವ ತೆಂ ಬಡಗ ನಾಲ್ಕು ರಾತ್ನ ಅದೆ ತಾಯಿ!

ತಾನು ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಬೆಳ್ಳಿ ಮಾಡೊಂದು ಬರಬೇಕು ಕಾಯಿ
ಗನಸರಣಿ

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ! ಕಣ್ಣೀರ ಪಳಪಳನೆ!
ಎದೆ ವ್ಯಾಕೆ ಪರಿಸ್ಥಾ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಗುರುವೇ ಯಾಕವ್ವಾ ಗನಸರಣಿ! ನೀ ಅಲ್ಪ
ಕೂತ್ಯಲ್ಲೋ! ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾನೆ ಗುರುವೇ! ಏನವ್ವಾ ಪುಂಡಗಾರ ಮಗನೇ! ಉತ್ತರಾಜೆ
ಮಗ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಅಂದರೆ! ಏನ ನೋಲ್ವವ್ವಾ! ವಾಡೆ ವೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಮೂಲೆ
ಒರಿಕೊಂಡು! ರತ್ನ ಮುತ್ತು ವಸ್ತ್ರ ವೈದೊಯ್ಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಊಟ ಮಾಡಬಹುದು!

ನೀಗೆ ಬಿಟ್ಟವ ಸುದ್ದಿ ಬ್ಯಾರಾವೋ

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನೀನು ಯಾವ ಬಿಟ್ಟ ಬಂಡಾರ ಮಡಗಿದರೇನು!
ವಸ್ತ್ರ ವೈರಮುಡಿ ಮಡಗಿದರೇನು! ನೀ ಅನ್ನ ಕಿರೀಟ ಮಡಗಿದ್ದೆ ನಾ ಒಪ್ಪೋದಿಲ್ಲ!
ನೀನು ಮೂರು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟೆ! ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಡಾದ್ದೆ!

ನಿನ್ನ ಮನೆ ಊಟ ಉತ್ತೇನಿ ಕಾಣೋ ಗನಸರಣಿ

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ನ ಹಣೇಲಿ ಬರದೋನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ್ಲವ್ವು! ದ್ಯಾವರು ಯಾಕೆ ಇಂತ
ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬು! ಯೋಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವ ನನ್ನ ಕಂದ! ಮಾಡೇವ ಮೂಡ
ಪಡುವ ತೆಂಕ ಬಡಗೋ! ಈ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯ ಬಡಗ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೋಗಬೇಡ!

ಈ ಮೂಡಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಗಿ ನೀ ಬಿಟ್ಟ ಮಾಡವ್ವ ನೀನು ಮಾಡೇವಾ

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನತ್ತ ಈ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಮೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ
ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ಈ ಮೂರು ರಾಜ್ಯನೂ ಬಿಟ್ಟ ಮಾಡ್ತೆಂದು! ಅಪ್ಪಣೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ
ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬು! ಅವ್ವ ಅಯ್ಯಾ ಹಳ ಕುಬಳಿ ಜೋಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅಕ್ಕಕದ್ದಿ ಬೆತ್ತ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಎಕ್ಕದ ಕಾಯಿ ಲಿಂಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಬೂರುಗದ ಕಾಯಿ ಚೆನ್ನ
ಲಿಂಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು!

ಅಯ್ಯಾ ಬಿಟ್ಟರೆ ಒಯ್ಯನೆ ಮಾಡೇವ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆಗಲೇಗ ಮಗ್ಗಲು ಬಿಡು! ಮೂರು ಮನೆ ದಿನ ಒಪ್ಪತ್ತು! ಬಿಟ್ಟ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲವ್ವಾ!
ಗಂಡ ಸತ್ತ ಮುಂಡೆ ಮನೆ! ಬಿಟ್ಟನೂ ಬದಲಿಲ್ಲ ವಲ್ಲವ್ವಾ ಅಂತೇಳಿ ಗುರುವೇ

ಅಯ್ಯಾ ತಾಯಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಇನ್ನು ಬರುವಾಣಿ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಅಗಲಿಗ ತಾಯಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಳು! ಬೆಳ್ಳ ಮಾಡ್ಯಂಬುಡಿ ಗವಸರಣಿ ಅಂಧವ್ವಾ!
ಗುರುವೇ ಮಗಧಿಗೆ ಕಾಲು ಕೈಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿ ತಂದ ಸುರಿಯಪ್ಪಾ ಅಂತ
ಹೇಳಿದಳೋ! ಗುರುವೇ ತಾಯಮ್ಮನ ನಡುಮನೆಯ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕೂರ ಮನೆ
ತುಂದಿ! ಪಡಸಾಲೆ ಪಡಾರವಲ್ಲಾ ತುಂದಿ!

ಗುರುವೇ ಅಕ್ಕಿಯು ಬತ್ತ ತಂದವಳಲ್ಲಾ ಮಾವೇವೋ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಯೇನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದ! ಮೂರು ಮನೆ ಬಿತ್ತ ಮಾಡ್ಯಂಬುಡಿ ಬರೋ ರೋಕ್ಕಿ!
ಮನೆ ತುಂಬೋಯ್ಯ ಪಡಾರ ತುಂಬೋಯ್ಯ! ತೊಟ್ಟ ತುಂಬೋಯ್ಯ, ಗುಳಿ
ತುಂಬೋಯ್ಯ! ಕಾಣ ತುಂಬೋಯ್ಯ! ಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದವಲ್ಲಾ ಯಾರ ಹಗೆ
ಕಿತ್ತೆ, ಯಾರ ಗುಳಿಕಿತ್ತೆ! ಯಾರ ಕಾಣ ಕಿತ್ತೆ! ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನ ಮಾಡ್ಯಂಬುಡಿ
ಬಂದೆ!

ನನ್ನೊಂದಿಗಿಲ್ಲಾಳವ್ವಾ ಪುತ್ರ ಮಾವಯ್ಯ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಅದ್ರೆ ಯೇಳೋನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಗವಸರಣಿ ಯಾರ ಗುಳೆನೂ ಕೀಳಲಿಲ್ಲ! ಯಾರ
ಅಗೇನೂ ಕೀಳಲಿಲ್ಲ! ಯಾರನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಗವಸರಣಿ ಯೇಳೋನಿ ಕೇಳವ್ವಾ!
ಗಂಡ ಸತ್ತ ಮನೆ, ಮುಂಡೆ ಮನೆ! ಬಿಡ್ಡಾನೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಮುಕ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆಗೆ
ಹಾಕದ್ರೆ! ನನ್ನ ಗವಸರಣಿ!

ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಕಾಪ್ಪಾ! ತಾಯವ್ವೋ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಅಪ್ಪಾ ಪುಂಡಗಾರ ಮಗವೇ! ಒಂದು ದಿನ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕೂರ! ಮನೆ
ತುಂದಿ, ಗುಳಿ ತುಂದಿ! ಕಾಣ ತುಂದಿ ತೊಟ್ಟ ತುಂದಿ! ಬೀದಿಗೆ ಬನ್ನದ್ದಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ!
ನೀ ದಿನಾ ತಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ತುಂಬಲಿ! ಯಾವ ಗುಳೆಲಿ ತುಂಬಲಿ ನನ್ನ ಕಂದ! ನೀನು
ಎಷ್ಟೇ ಬೆಳ್ಳ ಬಡಕಂಡರು! ಒಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಸೇರು ಊಟದಂತೆ!

ಸಾವ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ಗವಸರಣಿ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ನೀನು ಎಷ್ಟೇ ಬೆಳ್ಳಂಬುಡಿ ಬಡಕಂಡವ್ವಾ! ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಎರಡು ಸೇರುಬಟ್ಟಲಿ
ಕಾಪ್ಪಾ! ಅಂತ ಸಾವ ಅಳ್ಳಿಟ್ಟು! ಬೇಡದಂತ ಅದ್ಲೆ ಮಾಡಿವ್ವಿ! ದಾನವಂತ ನೀ ಊಟ
ಮಾಡಪ್ಪ ಪುತ್ರ ಮಗವೇ!

ಅಂತೇಳಿ ಅಯ್ಯಾ ಮಗನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕರೆದವಳೆ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಗಣಕರಣ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಮೂರು ರಾಜ್ಯ ಅಪ್ಪಣೆ
ಕೊಟ್ಟೆ! ಬಡಗ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ!

ನಿನ್ನ ಮನೆ ಅಂಟಿ ಉಳ್ತಾನಿ ಕೇಳೇ ತಾಯನೋ
ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ನನ್ನ ಕಂದ ಮಾದೇವಿ! ಬಡಗಣ ರಾಜ್ಯ ಅಂದ್ರೆನು!
ನೀನು ಅಂದ್ರೆನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದ! ನೀ ಬಡಗಣ ರಾಜ್ಯದ!

ನುದ್ದಿ ಎತ್ತವ್ವಾಡ ಕೇಳೇ ನೀರ ಮಾದಯೋ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಯಾಕವ್ವಾ ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ! ಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಲ್ಲಾ! ಏನು ಕಾರಣ ಹೇಳು
ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸರಣೆ! ಅಂತೇಳಿ ಕೇಳ್ತಾನೆ ಗುರುವೇ! ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ!
ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ! ಬಂಕಾವುರಿ ಸ್ವರಣಾನು ಇದ್ದಾನಯೋ! ನನ್ನ ಕಂದ ಅಪನಿಗೆ
ಬೆಂಕೀಲಿ ಬಿದ್ದ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಗುಂಡಲ್ಲಿ ಒಡೆದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಕತ್ತಿಲಿ ಕಡಿದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ!

ಅವನತ್ತ ವೋಗ್ಗವ್ವಾಡ ಕಾಣ್ವಾ ನನ್ನ ಒಡೆಯನೇ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ನೋಡಪ್ಪಾ ನೀನು! ಬಡಗಣ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೋದ್ರೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಮರೆಯೋ
ಬಾರದು! ಕುಲು ಮರೆಯೋಬಾರದು! ಅಂತೇಳಿ ನೀನು ಮಾದೇಸ್ವರ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಯೇ!
ನೀ ಮಾದೇಸ್ವರ ಅಂದೇಟಿ!

ನನ್ನ ಮಾದರಿ ಚನ್ನಯ್ಯನ ಮಾದ್ರಾನೆ ಕೇಳೇ ಮಾದಯೋ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನಂಬನಗೊಂದು ನಂಬಪ್ಪ ಬಂದು! ಸಾವ್ವ ಹೇಳ್ತಾನೆ
ನನ್ನ ಕಂದ! ಸರ ಮುನ್ನೂರು ಕೋಟಿ ದೇವಮಾನವರೆಲ್ಲಾ! ಮುಗ್ಗುವಣೆ ಕಟ್ಟೊಂದು!
ಕಲ್ಯಾಣಿಯ ನೀರು ತಂದಾಗ! ಕಂಡ ನೀ ಬಂಕಾವುರಿ!

ಸಬ್ಬಾಕ್ಕೆ ನೋಗವ್ವಾಡ ಕಾಣೇ! ಮಾದೇವೋ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ಇಂತ ಸರ ಮೂವತ್ತು ಮುನ್ನೂರು ಕೋಟಿ!
ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರೆ ಇಡ್ಕೊಂಡು! ಸನಿಮಾತ್ಮ ನಿಟ್ಟೊಂದು ನೀರು ಕುಡಿದನಪ್ಪಾ! ಚಂದ್ರ
ಬತ್ತಾನಲ್ಲಾ! ವಾಸದೇವ ಬಂದು ರಜವೊಡಿಸಾನಪ್ಪೆ! ಅಗ್ನಿ ದೇವ ಬರ್ರಾನೆ! ಗುರುವೇ

ಇಂತ ದೇವ ಮಾನವರೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆ ಸಂಕೋಲೆ ಪಾಕ್ಕೊಡವೆ! ನೀನು ವೋಗವ್ಯಾಡ ಅಂತ
ಯೇಳವೂ ಕೇಳಲ್ಲ!

ನನ್ನ ಕಂಠ ನೀ ದುರುಮಾಡಿ ಪೋಗಿ ಪಾಡವ್ಯಾ, ಮಾದಯ್ಯೋ!

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ಯಾ! ಬೇಕೆಲಿ ಬೆಂದ್ರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಗುಂಡಲ್ಲಿ ಒಡೆದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ!
ಕಟ್ಟಿಲಿ ಕಡಿವರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಪೇಳ್ತಾಯಿಲ್ಲೋ ಗಣಸದಾಕೆ!

ಅವನಿಗೆ ಮಾದಾಗ್ ಕೊಟ್ಟವರಾಯ

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ತಾಯಿ ಮುಂದೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾಡ್ತೇನಿ! ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ
ಸಂಕೋಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ! ಅವನಿಗೆ ಅಯ್ಯು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂನೂ! ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ತಿನಿ
ತಾಯಿ!

ನನಗೆ ಬರಗಾ ರಾಜ್ಯಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ ನೀನು ತಾಯಯ್ಯೋ

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ಯಾ ನನ್ನ ಕಂಠ! ಮಾದೇವ ನಾನು ಮೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ಮೂರು ಹುರಿಮಾಳು ಇಟ್ಟಿವ್ವಿ ಕಂದ! ಅವನ್ನೇ ಮುಳ್ಳು ಪಂಜರದೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿವ್ವಿ ನನ್ನ
ಕಂದ!

ನಾನು ಮೂರಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ! ಅನ್ನ ಪಾಡಾಕೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಅ
ಹೂವು ಕುಣ್ಣೊಂದು ಬಂದದ್ದೇ ಒಂದು ಉಂಟಾದರೆ!

ನೀ ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯ ಗೆಲ್ಲತೀಯೋ ಕೇಕೋ ಪುತ್ತ, ಮಗುಕೆ

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ಯಾ! ನನ್ನ ಗಣಸದಾಕೆ ನೀನು! ಹೂವಿನ ಕರಡಿಗಿ ಕೊಡಪ್ಪ!
ಮೂರಿಡಿ ಅಕ್ಕಿ ಅನ್ನ ಮಾಡಿ! ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಬಂದಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದರೆ!
ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯ ಗೆದ್ದೆನಾ ನನ್ನ ತಾಯಿ!

ನನಗೆ ಹೂವಿನ ಕರಡಿಗೆ ಕೊಡವ್ಯಾ ನೀನು ಗಣಸದಾಕೆ

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಗಲಿಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಸದನೆ ಹೂವಿನ ಕರಡಿಗೆ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು!
ಅಕ್ಕಿನೀಗ ತೊಳೆದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತಾಕೋ! ಗುರುವೇ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇವ!
ಮೂರು ಗೂವವಕ್ಕೆ ಮೂರೇ ಹೆಣ್ಣು ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ತಾಯಿ ನೆಟ್ಟಿರುವಂತ ಮುಳ್ಳು
ಪಂಜರದಂತ! ಹೂವನ್ನೂ ಕೊಯ್ಯೊಂದು!

ಅಯ್ಯ ತಾಯಮ್ಮನ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತವನೇ
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಬಂದೆ ಕೂವ್ವಾ ಹೊವ ಕುಯ್ಯಂಡು ಅಂತೇಳಿ ದಡಕ್ಕನೆ ಸುಗ್ಗಿದನಲ್ಲವ್ವಾ! ಹೂವಿನ
ಕರದಿಗೆ ಈಗ್ಗಂಡು! ತಾನು ನೆತ್ತಿಂತ ಪದ್ವನ ಎಣಿಸಿದಳಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಎಲ್ಲಾ ಹೊವೆಲ್ಲಾ
ಇದ್ದವವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ಪುಂಡುಗಾರ ಮಾಡೇವ! ಬಡಗಲ
ರಾಜ್ಯ ಗೆಲ್ಲತ್ತೀಯೇ ನನ್ನ ಕಂದ! ದಿನಾ ಬೇಕಾದಂತ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿವ್ವಿ!

ನೀ ಊಟ ಮಾಡುವ್ವಾ ದೀರ ಮಾಡಬೇಡ್
ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು ಗವಸರಣೆ! ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಿ ಹಸೀತದೆ!
ನಾ ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿನಿ!

ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಮೂರು ಬುತ್ತಿಗಳು ಕಟ್ಟಿ ನೀನು ಕೊಡವ್ವಾ
ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ಮೂರು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ! ಮಗವ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಏನವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ
ನೀ ನೋಡು ಗದ್ದೆ! ಕೂವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ! ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು ನನ್ನ ಗವಸರಣೆ! ನಾನು
ಗೆಲ್ಲದವೇ ನಾ ಉಳಿಸುವನೇ! ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡು ಬತ್ತಿನಿ ತಾಯಿ! ಬಂಡೆ ಬಸುರಾಗಿ
ಬತ್ತಿರಾದಾ ಕೆರೆ ತುಂಬಿ!

ನಮ್ಮ ತೆಂಗ ಪಲವಟ್ಟು
ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ತಾಯವ್ವಾ! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಮುಂದುಗಡೆ! ಐದು ತೆಂಗಿನ
ಮರಾನಿ ಅರಗಟ್ಟಿಗೆ ಕಡೀತೀನಿ! ಅರಗಟ್ಟು ಕಡದ್ದುಟ್ಟು! ಇಲ್ಲಿ ನೆಡತೀನಿ ಸಿವ ಸರಣೆ!
ಆ ಮರ ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ವಾ! ದಿನಾ ಒಂದು ತರ ಚೆಗಿತುಕೊಂಡು! ಪಲ್ಲವಿಸಿಕೊಂಡು
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಳನೀರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಒದ್ದೆ ಉಂಟಾದರೆ ನನ್ನ ಮಗ ಗೆದ್ದವನೇ!

ಅಂತ ತಿಳ್ಳೋ ನನ್ನ ತಾಯಮ್ಮ!
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಮರವೇನಾದರೂ ಒಯ್ಯಲ್ವಾ! ನನಗೆ ದೂಪ ದೀಪ
ವಿನೂ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಮಾಡೀಯಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಮಾಡೇವ ಅಂತೇಳಿ ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ
ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಗವಸರಣೆ ಉತ್ತರಾಣೆ ಗಿಡವಾಗಿ ಉಟ್ಟೋ! ನನ್ನ ಗವಸರಣೆ
ನೋಮವಾರ! ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಗವಸರಣೆ! ನಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ
ಮಾಡ್ತಾ!

ನಿನ್ನಿಗೆ ತಾನೇನು ದೂರವಾದರೂ ಕಣ್ಣಿನ ಗೋರಾಣಿ!

ಅದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಂಡೇಲಿ ಕಿರೀಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಓದಿದವರು ಮಾದೇವಾ!

ಕುಂಠೂರು ಮುದ್ದಾದ ನಡೆವರು ಮಾದೇವಾ!

ಮಂಡೇಲಿ ಕಿರೀಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಓದಿದವರು ಮಾದೇವಾ
ಕುಂಠೂರು ಮುದ್ದಿದ ಮಂಡೇಲಿ ಬಿಡುಕೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವಾ
ಕುಂಠೂರು ಮುದ್ದಿದ ಮಂಡೇಲಿ ಬಿಡುಕೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವಾ
ಕುಂಠೂರು ಮುದ್ದಿದ ಮಂಡೇಲಿ ಬಿಡುಕೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವಾ
ಮಂಡೇಲಿ ಕಿರೀಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಓದಿದವರು ಮಾದೇವಾ
ಕುಂಠೂರು ಮುದ್ದಿದ ಮಂಡೇಲಿ ಬಿಡುಕೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವಾ
ಮಂಡೇಲಿ ಕಿರೀಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಓದಿದವರು ಮಾದೇವಾ
ಕುಂಠೂರು ಮುದ್ದಿದ ಮಂಡೇಲಿ ಬಿಡುಕೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವಾ
ಮಂಡೇಲಿ ಕಿರೀಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಓದಿದವರು ಮಾದೇವಾ
ಕುಂಠೂರು ಮುದ್ದಿದ ಮಂಡೇಲಿ ಬಿಡುಕೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವಾ

ನಿನ್ನ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ನನ್ನಿಗೆ ತಾಯಮ್ಮನವರೇ!

ನನ್ನಿಗೆ ಮುಂಗೈ ಗಾತ್ರ ಮೂರು ಬುತ್ತಿ ಕೆಡ್ಕೊಡಿ ಅಂತವ್ರೆ! ಮಾದೇವಾ!

ಹ್ಯಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ತಾಯಿ ಮುಂಗೈ ಗಾತ್ರ ಮೂರು ಬುತ್ತಿ ಯಾವ ತರ ಇರಬೇಕು ತಾಯಿ! ಯಾವ ತರ ಇರಬೇಕು ಕಂದ! ಯೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳಿ ತಾಯಮ್ಮನವರೇ! ಒಂದು ಸೀಗೆ ಎಲೆ ತರಬೇಕು! ಆ ಸೀಗೆ ಎಲೆ ಮೂರುಬಾಗ ಮಾಡಬೇಕು! ಮೂರು ಬಾಗ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಅಗಲು ಅನ್ನ ಇಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ಕರೆದು ಬುತ್ತಿಕ್ಕೊಟ್ಟುಬೇಕು ಅನ್ನುತ್ತು! ಆಗ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ! ಅಯ್ಯಾ ನಾನು ಎರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎದೆಪಾಲು ಎಲ್ಲಿ ಕರೀಲವ್ವಾ! ಬೇಜೀ ಹಾಗನ್ನೇಡ ತಾಯಮ್ಮ! ಎರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮಾತ್ ಯೇಳ್ಕೊಂಡಾ ನೀ ಸತ್ಯ ಸೀಲೆ ಆದರೆ ಪಾ-ಯೇಳ್ತಾನೆ! ಕೇಳಿ ತಾಯಮ್ಮ ಮೂರು ಸೀಗೆ ಎಲೆ ತಂದು ಮಡಗೊಟ್ಟು! ಮೂರು ಬಾಗ ಮಾಡೊಟ್ಟು! ಮೂರು ಅನ್ನದಾಗು ಮಡಗೊಟ್ಟು! ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ನಿಮ್ಮ ಪತಿ ಪಾದನ ನೆನ್ನೆಂಡು! ಕಲ್ಯಾಣವಿಟ್ಟಿರಾದ ದೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ನಿನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ಕರೆಯಿವ್ವಾ ಅನ್ನುತ್ತಿಂತೆ! ಅದೇ ಪ್ರಣೀತವಾಗಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಸೀಗೆ ಎಲೆ ತಂದು ಮೂರು ಬಾಗ ಮಾಡೊಟ್ಟು! ಮೂರು ಅನ್ನದಾಗು ಇಟ್ಟುತ್ತು! ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ತನ್ನ ಪತಿ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ಎದೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಕೈಯಾಕುಬೊಳ್ಳೆ!

ಅಲ್ಲಿ ಬೊಕ್ಕುಂಬ ಪಾಲನ್ನು ಕರೆವಣ
ಅದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗ ಮುಂಗೈಗಾತ್ರ ಒತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೋ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಾಯಿ
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನವರಂದಿ ಎರಡು ಕೈಯಿಂದ ಈಡ್ಕೊಂಡು! ಅದನ್ನ ಯಾವ ತರ
ಮಡಿಕತದ್ದೆ ಅಂದ್ರೆ! ಕೆಂಪೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿಕಂಡದ್ದೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು ಹೋಗಿದ್ದು
ಬರ್ರಿಣಿ ಅಂತ ಯೇಳ್ವಟ್ಟು! ತಾಯಿ ತಂದೆಯವರ ಪಾದ ನೆನ್ನಂಡು! ಆ ಬಸವಣ್ಣನವರ
ಪಾದ ನೆನ್ನಂಡು!

ಹೋಗಿದ್ದು ಬರ್ರಿಣಿ ಅಂತ ಯೇಳ್ವಟ್ಟು ಬೊಕ್ಕಾಕಲ್ಲಣ್ಣ
ಅದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಬೀರಂಕೋಲ್ಲಿ ಹಲಗೇಗೊಡನ ವ್ಯಸಂಗ

ಮಲೆಯ ಹುಲಿವಾಹನ ಬರುವ ಚಂದಾವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಎಳ್ಳಲೆಕದ್ದು ಎಣಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಾಯ್ಕಾರ ಮಾಡೇವ! ಮಗ್ಗು ಮಲಕ್ಕೆ ಹೆಗ್ಗಡವೇವನ
ಕೋಟೆ ಸಂತೇಸರಗೂರು! ಕೋಂಗಡಾಡು ನವರಂಗಿ ರಂಜಕಲ್ಲು ಸುತ್ತುಕೊಂಡು!
ಮಾಣೊಂದ್ವಾಡಿ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಳಸಿ! ಈ ದೇಸಾರಿ ದೇಸನೆಲ್ಲ

ಚಂಚಾರ ಮಾಡವರಲ್ಲದ್ದೆ ನಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

"ನನಗೆ ತಕ್ಕಂತ ಭಕ್ತರು ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ" ಅಂದ್ಕೇಳಿ! ಅವರು ಬೀರಂಕೋಲ್ಲಿಗೆ
ದೃಷ್ಟಿ ಮಡಗವರೆ ಮಾಡೇವ! ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ! ಬೀರಂಕೋಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ
ಬಂದ್ವಲ್ಲ! ಬೀರಂಕೋಲ್ಲಿಲಿ ಹಲಗೇಗೊಡ ಮಾಡೇವಮ್ಮ! ಬಾಳಬತ್ತಿವಂತರು! ಉಂಡುವರೆ
ಅಣ್ಣವಿಲ್ಲ! ಉಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ! ಬಾಳ ವಸವಾಸವಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಆ ಮನೆಗೆ!

ದ್ರಿಷ್ಟಿ ಮಡಗವರೇಡ್ಕಿ ಮುದ್ದು ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

"ಇವ್ವದ್ದೆ ಒಕ್ಕಲು ಪಡ್ಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಕೇರು! ಇವ್ವರ ಬಡುಣ್ಣನ ಬಯಲು
ಮಾಡಬೇರು! ಇವ್ವರೇ ಸಿರೀ ಸಂವತ್ಸನ್ನು ಕೊಡಬೇರು" ಅಂದ್ಬಟ್ಟು!

ಆ ಮನೆಗೆ ದ್ರಿಷ್ಟಿ ಮಡಗವರೆ ಮುದ್ದು ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಗಂಡ ಹಲಗೇ ಗೊಡ ಎದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಲುಕೋದ! ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಾಡೇವಮ್ಮ
ಅದ್ಕೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಗಂಡುಂಗಿ ಉಟ ತತ್ತರಲ್ಲದ್ದೆ ಮಾಡೇವಮ್ಮ! ನೋಡಿ ನಮ್ಮ

ಹಿವುನಾ! ಮಾದೇವಮ್ಮ ಊಟ ತಕ್ಕಂಬುರು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುಗ್ಗ! ನಮ್ಮ
ಸ್ವಾಮಿಯವರು! ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದ ಮಾಡುಕುಟ್ಟುನಾಗಿ!

ಅವರು ಹಿಟ್ಟಿನ ಕುಕ್ಕಿ ತಂದೋಗಿ

ಅಲ್ಲೇ ಕೂತವರಲ್ಲವ್ವ ಮಾಡೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

ಅಷ್ಟೊತ್ತೆ ಗಂಡ ಹಲಗೇಗೊಡ ಏರ್ ನಿಲ್ಲಿಸುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಂಡೆ!
ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಂಡು! ತಂದಿರೋದು ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು!
“ಈ ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಬದು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಇಕ್ಕೇಳು! ಅವರು ಏನು ತಿಳಿಕೊಂಡ್ರು
ಸರಿಯೆ” ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಮಾದೇವಮ್ಮ ಊಟುಕ್ಕ ಬರುಸುಟ್ಟು!

“ಈ ಸಲ ಊಟ ಮಾಡಿ” ಅಂತಾಳಲ್ಲ! ಮಾಡೇವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

ಮಾದೇವಮ್ಮರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಊಟೇ ಇಲ್ಲ! ಊಟ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು ಹಲಗೇಗೊಡ
ಎದ್ದೋಗಿ ಏರ್ ಹಿಡ್ಕೊಂಡೆ! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಪಕ್ಕಾಲುಕ್ಕೇಳ್ತಲ್ಲ! “ಅಮ್ಮಾ ಹಸಿದು
ಬಂದಿವ್ವಿ ನನಕಂದ-

ಪಣ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ತಂದು ನೀಡವ್ವ”

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

ಮಾಸರಣೆ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಅರೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲ ತಂದಿದ್ದು
ಒಂದೇ ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು!

ನಾವು ಆಗುಟ್ಟು ನಿಂತವ್ವ ಮಾಡೇವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

“ನಾ ಎಷ್ಟೊತ್ತು ಕುಂತೊಕ್ಕೊಂತ ನನಕಂದ! ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಳ ಹೋತ್ಕೆತ್ ಕಂದಮ್ಮ!
ಊಟ ಮಾಡುದ್ದೆ ಹೊಟ್ಟುಂಬ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೇಳು! ಕಂಡವರ ಮಕ್ಕ ಹೊಡದ್ದೂ
ಕೈತುಂಬಾ ಹೊಡೀಬೇಳು! ಆ ಕುಕ್ಕಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ನೋಡು ನನಕಂದ! ಅನ್ನುವಂತ ಗ್ಯಾಸ
ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಕೈ ಹಾಕೋದ್ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು! ಆ
ಹಿಟ್ಟು ತಕ್ಕಂಬುರು ಆ ಮುದ್ದೆನೂವ ಬರುಸುಟ್ಟು ಮಾಡೇವಮ್ಮ “ತಂದಿರೋದು
ನೋಡಿದ್ದೆ ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು! ಇಲ್ಲಿ ಎರಡುಕ್ಕ ಆಗುಟ್ಟುಳ್ಳ ಭಗವಂತ! ಯಾರ
ಮಾಯೋ ಕಾಣೆ! ಇಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬಗವಂತನೋ ಕಾಣೆ! ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ
ದೇವ್ವು ಕಾಣೆ!

ಪಣಗೊಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!” ಅಂತಾಳಲ್ಲ! ಮಾಡೇವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

ಊಟ ಮಾಡಿ ಹತ್ತ ತೊಳದ್ದುಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ!

ಮೊರೆ ಎದ್ದು ಬತ್ತವಲ್ಲ ಮುಂದು ಮಾರದೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಹಲಗೇ ಗೌಡನ ಹೊಲ ಬುಟ್ಟು! ಮುಂದರೋಗಿಗೆ ಬಂದ್ರುಟ್ಟು ಪರಮಾತ್ಮ!
ಮಾರದೇವಮ್ಮ ಹಿಟ್ಟಿನ ಕುಕ್ಕಿ ಹೊಕ್ಕಂಡು! ಅವ ಬಂದ ದಾರೀಲಿ ಬಂದ! ಮಾರದೇವಮ್ಮ
ಕಂಡೊಕ್ಕಲೆ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಮರೆಯವಾಗಿ ಕುಂಡೊಂಡ್ರು ಪರಮಾತ್ಮ!

ಅವಳು ಮನೆಗೆ ಬತ್ತಳಲ್ಲ ಮಾರದೇವಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹಿಟ್ಟಿನ ಕುಕ್ಕಿಯ ಮಡುಗುಟ್ಟು! ಮನೆಲಿ ಹೋಗಿ 'ಅನ್ನೋ'
ಅಂತ ಕೂಡೊಂಡ್ರು! 'ಅನ್ನೋ' ಅಂತ ಕೂಡ್ತಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಾಧು
ಸನ್ನೇಸಿಗಳಾಗಿ ಮಹಾವತಿಗಳಾಗಿ! ಮುಕ್ತಿನ ಜೊಳ್ಳ ಮುಂಗೈಗಾದಾರ ಮಾಳ್ಕಂಡು!
ಬೆರಳ ಕಟ್ಟಿನ ನಾಗಚಿತ್ರವನ್ನು ಹಿಡೊಂಡು! ಕೊಳಳ ತುಂಬ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಹಗೇಲಿ ತುಂಬ
ಈಬುತ್ತಿ ದರುಕ್ಕಂಡು!

ಅವಳಿಗಾಗಿ ದುರು ಮಾರದವೈ ಮುಂದೂ ಮಾರದೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

"ಯಾರವ್ವ ಮನೆ ಒಳಗೆ ನನಕಂದ? ಅದ್ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ? ನಾವು ಕಣವ್ವ ಸಾಧು
ಸನ್ನೇಸಿಗಳು! ನಮಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ ಕಿಮೀ ಕೇಳೋದಿಲ್ಲ! ಅಮ್ಮ ರುತ್ನಾವದ
ಕಾಲವಾಗಿದ್ದಿರಿನಿ ತಾಯಿ" "ಸ್ವಾಮಿ ವಿನಂದ್ರಪ್ಪಾ!" "ಅಮ್ಮಾ ಆ ಮಾರದೇವಮ್ಮನ
ಮನೆ ತೋರುಸೊಡವ್ವ! ನೀಗೆ ಬಾಳ ಕೋಟ ದತ್ವ ಬತ್ತದೆ ನನಕಂದ!" "ಸ್ವಾಮಿ
ಯಾಕುಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ! "ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ ಆ ಮಾರದೇವಮ್ಮ! ನಮ್ಮಂತ ಸಾಧು ಸನ್ನೇಸಿಗಳ
ಕಂಡ್ರೆ ಬಾಳ ದಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡ್ತಳಂತೆ! ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧು ಸನ್ನೇಸಿಗಳು! ಅಲ್ಲೆ ಹೋಗಿ
ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಹೋಗ್ಬೇಡಿ ಅಂತ ಕಳುಸವ್ವ! ಅದಕ್ಕೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಆ ಮಾರದೇವಮ್ಮನ ನೋಡಕೆ
ಬಂದೆ ನನಕಂದ!"

"ಸ್ವಾಮಿ ಮಾರದೇವಮ್ಮ ಅನ್ನೋಳು ನಾನೇ ಸ್ವಾಮಿ! ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರೆ ಯಾರೂ
ಇಲ್ಲ" "ನೀನು ಭಾಗ್ಯವಂತೆಯಾಗು ನನಕಂದ"

"ಸ್ವಾಮಿ ವಿನಾ ಬಂದ್ರಿ?"

"ಅಮ್ಮಾ ಮಾರದೇವಮ್ಮ ನನಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ ಅರವಿಲ್ಲ! ಕಣ್ಣೆ ನಿಬ್ಬೆಯಿಲ್ಲ
ನನಕಂದಮ್ಮ!"

ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಬಂದಿನ್ನಿ ಕಂದ ಮಾರದೇವಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಊಟುವ ಸ್ವಾಮಿ ಆಗ್ಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ! ಊಟುಕ್ಕಿತ್ತಿರಿನಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಊರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟವನ್ನು
ಮಾಳ್ಕಂಡು! ಮದ್ದಾನದೊಳ್ಳೆ ನೀವು ಬನ್ನಿ! ನಾನು ಅಡ್ಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತ್ತಿರಿನಿ ಸ್ವಾಮಿ!

“ಕಂದ ಏನೇನು ಅದ್ವಿತೀಯವನ್ನು ಮಾಡ್ತೀಯಮ್ಮ ?” ನೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಡಗ್ಗಿನಿ
ಬುದ್ಧಿ ಚಪ್ಪರದವರೇಕಾಯು ಎನ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಗುರುವೆ! ಹಿಂದಿಗ್ಗೆಲಾದಂತ ದೊಡ್ಡ
ಬೆಳೆನಡೆಸಲಿಲ್ಲ! ಒಂದು ಸೇರು ಹಾಲ್ತಂದು ಮಡುಗ್ಗಿನಿ

ನೀವು ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ “ಅನ್ನಾಳಲ್ಲ ಮಾಡೇವಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ನಡೆಕಂದೆ! ಮಂದಿತವಾಗ್ಗೂ ಬತ್ತೀನಿ ಕಂದಮ್ಮ” ಅವಳ
ಕಣ್ಣೆದುರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಹೋದು ಹೋಯ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಬಲ್ಲು! ಬೆಳೆಪಲ್ಲಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮಪ್ರಾತೆ
ಮಾಡೇವ! ಅವಳ ಮನೇ ಒಳೆದೊಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ!

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿ ಮಾಯ್ತಲ್ಲಿ ಕುಳವರಲ್ಲ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಇಲ್ಲ ಅದ್ವೈ ಮಾಡ್ತಲೊ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ! ಇವಳ ಮುಡು ಮನ ತಿಳೇಬೇಕು”
ಅಂತ ಕುಂತಪ್ಪ “ಸಾಧುಗಳು ಹೊಂಟೋದ್ರಲ್ಲ! ನಾನು ಏನನ್ನೆ ಮಾಡ್ತಪ್ಪ ಗುರುವೆ!
ಮನೆ ಒಳ್ಳೆ ಒಂದು ಕಾಳೂ ಅಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಒಂದು ಚಪ್ಪರದವರೇ ಕಾಯಲ್ಲ! ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇಲಾದ
ಬಳಿ ಹೊಸ ಹಾಲಿಲ್ಲ! ಬೇಕುಬೇಕು ಅಂತ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುದು ಹೇಳ್ತುಟ್ಟೆ! ಸಾಧುಗಳು
ಬಂದ್ರೆ ನಾನೇನುಬ್ಬಪ್ಪಾ! ನಾನು ಯಾರನ್ನ ಕೇಳ್ತಪ್ಪ! ಸಾಧು ಸನ್ನೆಸಿಗಳ ಹೆಸ್ರೇಳ್ತೆಂದು
ಅಕ್ಕವಕ್ಕದ ಮನೇಲಾದೂ ಕೇಳಬೇಕು ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು ಮಾಸರಣೆ ಮಾಡೇವಮ್ಮ ಅಕ್ಕ
ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲೋಗಿ! ಅಕ್ಕ ಕೇಳ್ತಲಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾಡೇವಮ್ಮ! “ಯಾವತ್ತೂ ಬಂದಿದ್ದೊರಲ್ಲ
ಏನು ಬಂದಿದ್ದಿರಿ ತಾಯಿ? ಆಮ್ನಾ ಒಂದು ಪಾವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು! “ಮಾಡೇವಮ್ಮ
ಒಂದು ಪಾವಕ್ಕೆ ಕೇಳುವಲ್ಲ! ಒಂದು ಸೇರಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ತಾಯಿ”

ಒಂದು ಸೇರಕ್ಕೆ ಕಂದುಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ ಪಾದೀಶ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಕ್ಕ ಈಸೊಂದು ಮಾಡೇವಮ್ಮ! ಚಪ್ಪರದವರೇಕಾಯು ಯಾರು ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ
ಕಾಣ್ತಲ್ಲ ಅಂಚ್ಚೇಕೆ! ಚಪ್ಪರದವರೇ ಹಾಕಿರೋರಕ್ಕೆಗೆ ಒಂದು! “ನನಗಿಷ್ಟು ಚಪ್ಪರದವರೇ
ಕಾಯ ಕೊಡಿ ಆಮ್ನಾ” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು! “ಎಂದೂ ಬರದ ಮಾಡೇವಮ್ಮ ಇಂದು
ಬಂದು! ನಮ್ಮತ್ತ ಚಪ್ಪರದವರೇ ಕಾಯ ಕೇಳ್ತಿದ್ದಾಳಲ್ಲ! ನಾನು ಕೈನಿಂದ ಕೊಡಬಾರದು!
ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟು ಬಂದಷ್ಟು ಕುಯ್ಯೊಂಡೋಗಿ” ಅಂತಿದ್ದಾರೆ! ಆಗ ಮಾಡೇವಮ್ಮ ಚಪ್ಪರದವರೇ
ಕಾಯ ಕುಯ್ಯೊಂದು!

ಅವಳು ಮನಗೆ ಬತ್ತವಳಲ್ಲ ಮಾಡೇವಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮನಗೆ ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗೆ ಮೇಲಾದ ಬೆಳ್ಳಸ! ಕರಾ ಹಾಕಿ ಮೂರು
ದಿನ ಆಗಿತ್ತುತೆ!

ಅವರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬತ್ತಲೆ ಮಾರದವನು.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.

“ಮಾರದವನು ಮಾರದವನು ಬಂದೋಳು. ನಮ್ಮನಿಗೆ ಈವತ್ತು ಬಂದಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ
ತಾಯಿ! ಎನ್ ಬಂದ್ರುತಾಯಿ?” “ಅವ್ವಾ ನನಗೊಂದು ಪಾವ್ತು ಹಾಲುಬೇಕು ಅಂತ
ಬಂದಿವ್ವು

ಗೋದಾಡ್ ಕೊಡಿ” ಅಂತಲಲ್ಲ ಮಾರದವನು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.

“ಅವ್ವಾ ಕುಚಿನಂದೆ ಕೈಲಿ ಕೊಡ್ತಿದಿ ತಾಯಿ! ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ ಬಂದವ್ವು ಹಾಲ

ಕಡ್ಕಂಡೋಗ” ಅಂತಲಲ್ಲ ಮಾರದ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.

ಆಗ ಕುಚಿನಂದೆ ಕೈಲಿಕ್ಕೊಂದು. ಎಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟು ತೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಡಿಕೊಂಡು
ಎಣ್ಣೆಸವರೊಂದು.

ಹಾಲ ಕುಡಲಲ್ಲ ಮಾರದವನು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.

ಕುಚಿನಂದೆ ಹುಂಬೊಂದು. “ಅಮ್ಮ ಈಗಲ ವೈಯ್ಯನಿಕೊಮ್ಮ” ಅಂದ್ಬಟ್ಟು.

ಎಳೆಬ್ಬಿಯಂದಿಲಿಗೆ ಬತ್ತಲಲ್ಲ ಮಾರದವನು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.

ಎಳೆಬ್ಬಿಯಂದಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಾರದವನು. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳಂತೆ. ಅಡ್ಲೆ
ಸಾಮಾನ್ಯಲ್ಲ ಅಮುರೊಂದೊಂದು. ಮನೆಲಿ ಮಡುಗಟ್ಟು

ತಾನ ಮಡಿಕೊಂಡು ಮಾರದವನು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.

ಮನೆ ತಾರ್ತಿ ಕೈಯೊಳ್ಳೆ ಬೋಕಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ. ಕೊಂಡ ಮಾವನ ಪತ್ರಿ ಬಿಲ್ಲತ್ತೆ
ಹುಂಬೆ ಪುಟ್ಟ! ಇವು ಮೂರೂ ತೆಕ್ಕಂಡೋಗಿ ನೋಳು ಗೊಡ್ಲೆ ಧರುಪಟ್ಟು. ಗಂಡವಾಡ್ತಿ
ಹತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗುದುಟ್ಟು.

ಅಡ್ಲೆ ಮಾರದೊಡ್ಲೆ ಮಡುಕೊಂಡು ಮಾರದವನು.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.

ಪಟ್ಟೆ ಹೊಕ ಬಾಯಿಗೆ ಕಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು. ತನ್ನನವಾಗಿ ಅಡ್ಲೆ ಮಾರುಟ್ಟು
ಕೆಳಕಳುಕುಟ್ಟು. ಸಾಮಗಲೆ ನೋಡಬೇಕು ಅಂದ್ಲೇಕೆ.

ಈವರೆಗೆ ಬಂದವನ್ನು ಮಾಡೋಣವು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಂದು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವೆವೆಂದು ಮೊದಲನೆಯವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ಕಿರಿಯೋಂದಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು. ಮಾಡೋಣವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ನೋಡಿ! "ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕಿರಿಯೋಂದಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರಿ. ನೀವೇ ಬಂದ್ರಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ" "ಆಮ್ನಾ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಆಯ್ತು ಅಂತ ನಾವೇ ಬಂದೋ ತಾಯ್! ಪನ್ನೀರಾ ಗಡಿಯನ್ನು ತಂದು. ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಾದವನ್ನು ತೊಳ್ಳು. ತುಂಬೇ ಪುಷ್ಪ ತಂದು ಪಾದದ ಮೇಲ್ಬಿಡುಗೆ. ಬೆಳ್ಳೆಗೆ ಕೆಂಡವನ್ನು ತುಂಬೋಂದಿ ಬಂದು. ಸಾಂಧ್ಯಾಕ ದೂಪವನ್ನು ಹಾಕಿ. ಗಂಧದ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ. ಪಾದಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ.

ಆಗ ಕಡ್ಡಿಯೋಂದಿಗಳಿಗೂ ಮಾಡೋಣವು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಕರುಣೋಂದಿಗಳಿಗೆ ನಮಿಸುವೆ ಒಳಗೆ ಕುಡ್ಡಿಸಿ. ಮೋಗೇ ಮುರಿದಿದ್ದಂತ ಬಾಳೆಬೆಲೆ ತಂದು. ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದೆ ಎದೆಮಾಡಲು ಮಾಡೋಣವು.

ಸ್ವಾಮಿ ಉಟ ಮಾಡಿ ಅಂತಲ್ಲ ಮಾಡೋಣವು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

"ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು ನನಕಂದ" ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವಂತಾ ಉಟ ಮಾಡಿದಳು. "ಅಪ್ಪಾ ದಾವಾಯ್ತಲ್ಲ ನನಕಂದ. ನನಗಷ್ಟು ಹಾಲು ಬೇಕಮ್ಮ" ಅಂದ್ಬಿ ಮಾಡೋಣವು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಂತಾ ಒಂದು ಸೇರು ಹಾಲು ತಣ್ಣಗೊಂಡು.

"ಈ ಸು ಉಟ ಮಾಡಿ ಅಂತಲ್ಲ ಮಾಡೋಣವು.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಒಂದು ಸೇರು ಹಾಲುನೀವೆ ಒಂದು ಗುಟ್ಟಿಗೆ ಸಲ್ಲುಕ್ಕುಟ್ಟು ಪರಮಾತ್ಮ. ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಈವರೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು ಮಾಡೋಣ. "ಕಂದ ಬಾ ಮಾಡೋಣವು ಬಾವ್ವಾ" ಅಂದ್ಬಿ. "ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಕರುಳ್ಳಲ್ಲ?" "ಹೊಲುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ ನನಕಂದ. ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಬಿನ್ನ ಆಯ್ತು ಕಂದಮ್ಮ. ನಿನ್ನ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೋಗಕ್ಕೆ ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲವು. ನೀನು ಆಯ್ತು ಮಾಡುವಂತ ಒಲೆ ಒಳಗೆ. ಒಂದು ಬಾದ ಉಡ್ಡಿಯ ನನಕಂದ-

ನನಗೆ ತಲೆ ಕೊಡು ಕಂದ ಮಾಡೋಣವು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

"ಅಯ್ಯೋಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ! ಬಾದ ಮಾಡೋಣವು ಆ ಮಾಡೋಣವು. ನಮ್ಮನೆ ಉಟ ಮಾಡಿದ ಮ್ಯಾಕೆ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಗುಟ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳ ಇಲ್ಲ. ಇದೋದು ಒಂದುಕ್ಕ ಮಾಡಿ. ನಿಮಗೆ ತಲೆ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು ನಾವು-

ಎಲ್ಲಿಗೋಗ್ಗಲು” ಅಂತಲ್ಲ ಮಾರದವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಬ್ಯಾಡವ್ವಾ ನನಮಾತ ಕೇಳು ನನಕಂದಿ ಒಂದು ಪಾದ ಉದ್ಧರಿಸ್ವ”! “ಈ ಮಾತ್ಸ್ಯಡ ಸ್ವಾಮಿ ಆಗದಲ್ಲ” “ಆಗದಿಲ್ಲ ಅಂದ ಮ್ಯಾಕೆ ಮುಂದೆ ನೋಡ್ವಿ ವನಕಂದಿ! ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂಡಿ ಬೆಳಕರೆಯೋ ಹೊತ್ತ್ ನೋಡ್ವಿ” ಅಂತೈಳಿ! ಅವಳ ಕಣ್ಣೆದುರೆ ಹೋಗೋನಾಗಿ ಹೊಂಬೋಗ್ಗುತ್ತಿ! ಹೊನ್ನ ಮುಂಬಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ! ಅದಳ ಹೊಳೆ ದಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೊತ್ಕಂಡು! ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂಡು ಬೆಳಕರಿಸು! ಕೋಳಿ ಕೂಗಿ ದೋಕವೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಾಯ್ತು! ಮಾರದವಮ್ಮ ಎದ್ದು ಪಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಒಲೇ ಪತ್ತಕೋದ್ದು ಅಡ್ಲೆ ಮಾಡೊ ಒಲೇ ಪಕ್ಕೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾರದವಳಿ ಎಳ ನಾಗರ ಮುರಿಯಾಗಿ ಒಲೆ ಒಳಗೆ ಪವ್ವಡಿಸಿದ್ದು! ಮಾರದವಮ್ಮ ಕೈ ಹಾಕಿದ ಗಳುಗೆ ಒಳುಗೆ ಮಾರದವಮ್ಮನ ಕಿರು ಬೆರಳ್ಳ-

ಘಟಕ್ಕೆ ಕಡೀಪಾಸಬದ್ಧಾ ಮಾರದವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ ಹೋಯ್ಯಲ್ಲಪ್ಪಾ ನನ್ನಕ್ಕೆ” ಅಂತ! ಬಾಯ್ ಬಾಯಿ ಬಡೀತದ್ದೆ! ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಉರಿಪ್ಪಾಲೆ ಆಗ್ಗಿದ್ದು! ತನ್ನ ಪತಿಯಾದ ಹಲಗೇಗೌಡನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರುಪ್ಪಲ್ಲ! ಹಲಗಯ್ಯನವರು ಬಂದು ನೋಡಿ! ಔಸ್ತಿ ಕೊಡೋ ಪಂಡಿತ್ತುಗೆ ಹೋಗ್ಗೇಕುಂತ್ಯೇಳಿ! ಮುಂದಾದ್ದೆ ಬಾಗೆಲ್ಲೆ ಬಂದ್ರವ್ವಾ!

ಮನೆಸುತ್ತ ಬರಗತ ಕಾವ್ವ ನಿಂತಿರುವುದು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮನೆ ಸುತ್ತ ಕಾವುಲು ನೋಡಿ! ಹಲಗೇಗೌಡ ಮಾರದವಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಡೀತಿದ್ಲೆ! ಉರು ಜನ ಹೆದ್ರಕೊಂಡು ಮನೆತಾವ್ವೆ ಬರೋಲ್ಲಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಾಸರ ಮಾರದವ! “ಅಮ್ಮ ಮಾರದವಮ್ಮ ಅಳಬ್ಬಾಡ ನನಕಂದಿ ನಾನು ಕೊಮ್ಮ ಅಳಬ್ಬಾಡ! ಒಲೆ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಜಾಗ ಕೊಡು ಅನ್ನೊತ್ತ್! ಆಗದಿಲ್ಲ ಅಂದ್ವಲ್ಲ ನನಕಂದಿ!

ಈಗೊದ್ದವನ್ನು ಪೇಳು ಮಾರದವಮ್ಮ”!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ನೀನ್ವಾರಪ್ಪಾ ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಪ್ಪ! ಸುತ್ತಾ ನೋಡುಡ್ಲೆ ಯಾರು ಕಾಣಕೆಲ್ಲ! ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನ್ವಾರು ಗುರುವೆ” “ನಪ್ಪೆಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದಾ ನನಕಂದಿ!

ನಾನು ಮುರಿಯಪ್ಪ ಕೂಮ್ಮ ಮಾರದವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಆ ಒಲೆಯೆಲ್ಲಾ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಬುಟ್ಟೊಡು ನನಕಂದಿ ಒಂದಗ್ಗ ನನಗಾಗ್ಗಿ ನನಕಂದ ಬಾಕಿ ತಾವು ನೀವು ವಾಸ ಮಾಡಿ! ನಿಮಗೆ ಹಾಲುಸಾಗ್ರವಾಗಿ ಬಾಳಾರೋ ಹೇ

ವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು ನನ ಕೆಂಡಮ್ಮ ನೂರಾರು ಮಿಂಚು ಪೆಚ್ಚಿ ಕೊಡುತ್ತಿವೆ! ಸಾಲು ಗುಳಿಗೇ
ಮಂಜುಸುಟ್ಟುಗು ನನಕಂಡಿ ಪರ್ವಕ್ಕೊಂದಾವತ್ತು ಕೆಂಡಮ್ಮ! ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು ಬಣ್ಣ
ಆಗ್ಗೇನು! ನನ್ನ ಗ್ಯಾನಮ್ಮ ಮರೀದಿವೆ! ನನಗೆ ಹಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮೂಡು ಕಂಡು ನಿನಗೆ
ಹಾಲು ಪಾತ್ರವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ! ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಭಾವವಾಗ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿವೆ! ನಾನು ಈ
ಹವ್ಯ ನೆಲೆಗೊಳಿಸೋದ್ದೆ!

ಒಪ್ಪಿರುವ ಹೇಳು ಮಾಡುವಮ್ಮ"

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾಗೆ"

"ಗ್ಯಾನಿ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪು ನೆಪ್ಪು ಮರೀರಿ ಗುರುದೇ! ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರ್ವತಾ
ಅಪರಾಧ ಗುರುದೇ! ನಿಮ್ಮ ಮಾತನೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿ ಅಂಥಂತೆ! ನನ ಕೆಂಡ ಮಾಡುವಮ್ಮ!
ಪಶ್ಚರಮೇರ್ವ ತುಂಬೋಯ್ತು! ನಾನು ಮೂಢ್ ಮಲೆಗೆ ಹೋಯ್ತು!ದ್ದೀನವ್ವ" ಅಂತ್ಯೇಳಿ
ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಬರಗಾಗಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮಾಯ ಮಾಡಿ! "ಹಲಗೇ ಗೌಡನ ಮಹಮನ ನೋಡ್ಲೆ!
ಮಾಡುವಮ್ಮನ ನಿಜ ಬಹುತಿ ನೋಡ್ಲೆ!

ಇನ್ನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೊಗ್ಗೇನು" ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ನನಕಂಡ ಮಾಡುವಮ್ಮ

ನಾನು ಒಲೆ ಒಲಿಗೆ ಒಡುಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿವೆ! ನನಕಂಡ ಹಲಗೇಗೌಡ! ದೀಪಾವಳಿ
ಪೂಜೆಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿದಾವನ ನೇಡೆ ನವ್ವಪ್ಪ! ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಮಾಡುವ

ಅವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣ ಹೊರಟವ್ವ ಮಾಡುವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾಗೆ"

ಸುತ್ತೂರು ಮಹತ್ವ

ಗುರು ಮಹ ಪಟ್ಟುಟ್ಟು! ಮೂರು ಪೆಚ್ಚ ಮುಂದುಕ್ಕೊಗ್ಗುಟ್ಟು! ವಿನು ಆಲೋಚನೆ
ಮಾಪ್ಪಾಗೆ ಅಂತ ಹೇಳಲ್ವ! ಈಗ ನಾನು ಗುರು ಪಡೆಬೇಕು ಅಂತ ಬಂದ್ವಲ್ಲ! ನನಗೆ
ತಕ್ಕದ ಗುರು ಎಲ್ಲಿವ್ವಾ? ಯಾತವಿವ್ವಾರೆ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಆರು ಮೂರು ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ!
ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಂತೆ! ಓಹೋ ಸುತ್ತೂರು ಮಹ ಸುತ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತರಲ್ಲಾ!
ಸುತ್ತೂರು ಮಹತ್ವ ಮೊದಮೊದಲಾಗಿ ಮೋಗೋಣ್ವಾ! ಆ ಸುತ್ತೂರು ಮಹದ ಗುರುಗಳು
ನೋಡೋವಾ! ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟು ಆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು!

ಆಧುನಿಕ ದಿನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡು ಇದೆ! ಬೇಕಾದವ್ವು ಪಡೆನೆ ಸೇರಿದೆ!
ಶೇರೇನೋಯ್ತಾ ಇವ್ವಾರೆ! ಆ ಟೈಮಿನಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು
ಗರ್ವ ಬಿಡುತ್ತಾ! ಅಲ್ಲಿ ಆ ಮಹತ್ವ ಸುತ್ತೊಗ್ಗುಟ್ಟು! ಯಾವಾಗ ಸರ್ವ್ವ ಏನು ಬಿಡ್ವ ತಕ್ಷಣ
ಮಹತ್ವ ಸುತ್ತೊದ್ದೋ? ಮೋಹದುದ್ದಂಥ ತೆರು ನಿಂತೋಗ್ಗುಟ್ಟು! ಆದಾಗ ಪರಮಾತ್ಮ

ಉರಲ್ಲು ಹಾಗೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೊದಲನೆಯ ಗಂಡ ಮೊದಲನೆಯ ಒಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಬೇರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಕೊಡುವ ಬಂದು ಒಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮೊದಲನೆಯ ಅಪ್ಪಾ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಾಗಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯ. ಆ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಬೋಗಿಯವಂಥ ಮನಸ್ಸು ನಾ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಆ ಸೊಪ್ಪಿನ ರಸ ತಂದು ಅವನ ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಪ್ರಜ್ಞಾ ಬೋಗಿಯವಂಥ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಒಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಬಂದು ದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಾರೊಬ್ಬ ಮಂದಿರವೆ, ಯಾವ ಕಾಡ್ತವರು ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಮುಂಗೈ ಹಿಡ್ತವರು ಗುರುವೇ ಗುರು ಪಾದವೇ ನಾನು ಉತ್ತರ ದೇಶದ ಮರುದೇವರು ಅಂದ್ರು ಆಗ ನನ್ನ ಗುರುವೆನಕ್ಕೆ ಬಾರಪ್ಪ ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಸುತನಾದ ಮಲಕೆ ಕೊಡುಕೊಡುಕೊಡುಕೊಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ

ಸುತನಾದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ನಮ್ಮ ದೇವ

ಅವನ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ

ಸುತನಾದ ಮುಖಕ್ಕೆ ವೋಗ್ಯವನ್ನು ಮುಖದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಡು. ಏನುತ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ. ಹರ ಪರಾ ಹರನ ಬತ್ತ ಗುರುವಿನ ಬಿತ್ತ ಗುರು ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಬಿತ್ತ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಿತ್ತವನ್ನು ಸಾರಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಬಿತ್ತ ತಂದೆ ಬಂದ್ರನೇಕರ ಮೂರ್ತಿ ಬಿತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಬಿತ್ತ ಬಿತ್ತ ಸಾರಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಸುತನಾದ ಮುಖದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಉರಿಗಮ್ಮಗೆ ಮೇಲೆ ಕುಂತಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರವ್ವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬಗೆ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಂತ ಬಂದು ಬಗ್ ನೋಡಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವ್ವ ಮೂರು ಗೋಪದತ್ತಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದಂತೆ ನೀನು ಯಾರಯ್ಯ ಅಂದ್ರಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನಾರಾಧ್ಯನು ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಅನ್ನವಂತೆ ಮೂರು ದಿನವಾಯ್ತು ನನಗೆ ಬಾಳ ವೊಟ್ಟೆ ಹೇಳುತು ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಯಾರೋ ಯೇಳುತ್ತಾ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ನನ್ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನವ ಇರಿಸ್ಕಬೇಕು ನನಗೆ ವೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡಬೇಕು ಮೈಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡಬೇಕು

ನನಗೆ ಇವ್ವ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸ್ಕತು ಅಂತವ್ವ ಮೋದನ

ಪ್ರಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ

ಯಾವಾಗ ಈತರವಾಗಿ ವಿಳಾಸ ಮಾಡ್ತಾ ಸುತನಾದ ಮುಖದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೇಳಂತು ಏನಯ್ಯ ಮರಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಕಾಲಿ ಇಲ್ಲ ಕೊಯ್ಯಾ ಅದ್ರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಕಾಲಿ ಅದೆ ಕೊಯ್ಯಾ ನೀ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರೆ ವಿಳಾಸ ಅಂದ್ರು ಅದ್ಯಾವ್ವ ವಿಳಾ ಬುದ್ಧಿ ಅಂತ ವಿಳಾಸವು ಅವಾಗ ಒಳಗೆ ಕಡ್ಡುಕೊಡುತ್ತಾ ರಾಗಿ ಕಲ್ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಂತು ನೋಡಯ್ಯ ಈ ಮೂರು ತೊಂಬೆ ರಾಗಿವೆ ಈ ರಾಗಿ ಕಡ್ಡುಕೊಳ್ಳಿ ಮೂರು ಬಳ್ಳ

ಇಕ್ಕಬೇಕು! ಮೂರು ಸುತ್ತಿಗೆ ತಿರಿಬೇಕು! ಮತ್ತೊಂದು ತೊಂಬೆಗೆ ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದ್ದು ಆಗ ನಿನ್ನಿಗೆ ವಿಷ್ಣು ಕೊಂಡಿ ಬುದ್ದಿ ಯೇಳೋದ್ದಿ! ನಿನ್ನ ಬುದ್ದಿ ನೋಡಿ ಇದ್ದ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಿ! ನಿನ್ನ ವೊಟ್ಟೆ ಅನ್ನ ಕೊಡ್ತಿದ್ದಿ! ಮೈಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡ್ತಿದ್ದಿ ಅಂತ! ಯೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಆವಾಗ ಮರಿಬೇವ್ವ ಮಂದಪ್ಪನವರು! ಈಗ ನಾನು ಮಾಡಲ್ಲ ಅಂತ ಏಳು ಬುಟ್ಟಿ! ಗುರು ಮಾತ್ ಮೀರ್ದಾಗುಕ್ಕೆ! ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಾಪಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ! ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟಿ! ನೀನು ನರಕೋಕಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ! ಕಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ್ ಮೋಗ್ ಬಂದಿವ್ವಲ್ಲಾ! ನಾನು ವೋಗಿ ನಿತ್ಯವೂ ಕಲಿ ಕಲ್ಯಾಣೋದ್ದಂಗಿ! ಈಗ ರಾಗಿಕ್ಕಲ್ಲ ಗುಂಟೆ ಇಡಿದು ಬೀಸುಬುಟ್ಟಿ! ನಾನು ಹಿಂದಕ್ ಬೀಸಾಡ್ತಿದ್ದಿನ್ನಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು! ಅಗ್ನಿ ಮೋಗಿ ಅಂತ ಕಳಿಸ್ಕೊಟ್ಟು! ಆ ಗುರುಗಳು ವೋಬೋದ್ದೇಲೆ! ಆ ರಾಗಿಕ್ಕಲ್ ತರ ಕೊತ್ಕೊಬುಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ರೂ ಒಂದು ಪಮಾಡ್ತೆ! ನಾನು ರಾಗಿಕ್ಕಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಕೊತ್ಕೊಂಡು ಬೀಸದ್ಯಾರೆ! ಅಂತಾ ಬದ್ಧನ ಬಂದಿರಾದೇನು ಅನ್ನೊಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಮಾರಿ ಮಸಾಕೆ ದುರ್ಗಿ ಚೆಂಡೀದ್ದೆಲ್ಲಾ!

ಅವರು ಕೈಬೀಸಿ ಕರದವ್ವ ಮಾಡಿನ

ಪ್ರಾಣ... ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಯಾವಾಗ ಕೈ ಬೀಸಿ ಕರದುಬಿಟ್ಟೋ! ಈ ಮಾರಿ ಮಸಾಕೆ ಚೆಂಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರ್ದಂಡು ಬಂದ್ಕೊಟ್ಟು! ಏನೊಮ್ಮೆ ಅಂದ್ಕೊಟ್ಟು! ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ನರಕೋಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಲ್ಯಾಣಬೇಕು ಅಂತ ಬನ್ನೊಟ್ಟು! ಈ ತರವಾಗಿ ನಾನು ಇದ್ದ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿಯಕ್ಕೆ! ಬರ್ರಾ ಪಾಯ ತಂದೆ ಪದ್ಧಂಡು! ನಾನು ಇದ್ದ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಈ ಸುತ್ತೂರು ಮಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಈ ತರವಾಗಿ ಎಳ್ಳೊಟ್ಟವೆ! ಅದ್ದೇನೊಮ್ಮೆ ನೀವು ರಾಗಿಕ್ಕಲ್ಲ ಗುಂಟೆ ಮುಟ್ಟೊಟ್ಟು! ನೀವು ಮಲೀಕಳಿ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಆ ಮಾರಿ ಮಸಾಕೆ ದುರ್ಗಿಲೆಲ್ಲಾ ಸೇರ್ದಂಡು! ಮೂರು ತೊಂಬೆ ರಾಗಿಹಾ! ಮೂರು ಒಕ್ಕಿಗೆ ತುಂಬಿ ದಿಟ್ಟು ಬೀಸಬುಟ್ಟು! ಮೂರು ತೊಂಬೆಗೆ ತುಂಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಬೆಳಗಿದ್ದುಟ್ಟು! ಈ ಮಟ ನನಗೆ ಲಾಯಕ್ಕಾದಿಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಈ ಗುರು ನನಗೆ ತರವಾದವರಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಆ ಗುರುಗಳ ಪಾದದ ಪತ್ತಿರ ನಿತ್ಯವೂ! ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು! ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುಗಳೇ ಎಳ್ಳೊಣಿ ಕೇಳಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಿಮ್ಮ ಮಟ ಸುಕ ಅಂತ ಬಂದ್ರೆ! ರಾಗಿ ತುಂಬಿ ಮದ್ದಿತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ! ನಿಮ್ಮ ಮಟ ನನಗೆ ಲಾಯಕ್ಕಾದ್ದಲ್ಲಾ! ನೀವೂ ನಂಗೆ ಲಾಯಕ್ಕಾದವರಲ್ಲಾ ಅಂತ ಎಳ್ಳೊಟ್ಟು! ಹೋಗಿದ್ದು ಬರ್ರೊಣಿ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿ ಏನಂತ ಸಾಸನ ಕಲ್ಲು ಮಾಡ್ತಾರೆ! ಯಾರಾದ್ರೂ ಸುತ್ತೂರು ಮತ ಸುಖ ಅಂತ ಬಂದ್ರೆ! ಸದಾ ಕುಕ್ಕೇಲಿ ರಾಗಿ ತುಂಬಿ ಮದ್ದಿಲ್ಲಿ! ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸಾಸಾದ ಕಲ್ಲು ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವ್ವ!

ಅವು ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟಿ ಒದ್ದಾಡ್ತೆ ಬೇಡಾ
 ಛಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾನ್

ಬದ್ಧಾಳು ಮುತಕ್ಕೆ

ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಬಿಟ್ಟ ಸಾರಿದಿತ್ತು ಆ ಮುಟ್ಟಿದ ಗುರುಗಳು ಬಂದು ಕೇಳಿದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟಿದ ಗುರುಗಳು! ಅದೇ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಆಗ ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟಿದ ಗುರುಗಳು ವಿನೇಶ್ವರ ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ. ವಿನಯ್ಯ ಸನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಕೆಲಸ ಕಾಲಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಕಾಲಿ ಅದೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸದಾ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಬದ್ಧೆ ಗಿಡ್ಡಳತ್ತ ನಿಲ್ಲಿಸುಂಡು. ಈ ಬದ್ಧೆಗಿಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಅರಕುಂಡಿ ಬಡ್ಡಿ. ಬೆಲ್ಲಾ ದರಿಸುಂಡು ಕೈಲಿ ಗುಂಟ ಹಿಡ್ಡುಂಡು. ಈ ಬದ್ಧೆ ಗಿಡ್ಡೆ ನೀರಾಕಿದ್ದೇ ಆದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಇದ್ದ ಬುದ್ಧಿ ಯೇಳೆನಿ ಅಂತ ವಿಳಂಬಿತ್ತು. ಆಗ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸುತ್ತೂರು ಮುಟ ಸುಕ ಅಂತ ಓದೆ. ಕುಕ್ಕೇಲಿ ರಾಗಿ ಪುಂಡು ಮಡ್ಡಿತ್ತು. ಬದ್ಧಾಳು ಮುತಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಗುರುಗಳು ಈಗೇಳಾವಲ್ಲಾ. ಈ ಗುರುಗಳ ಮಾತು ನಿರಾಕಾರ್ಯವಲ್ಲ ಅಂತೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ್ಗೆ ಬೋಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಅಂತ ವಿಳಂಬಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು. ಅರಕುಂಡಿ ಬಡ್ಡಿ ಬೆಲ್ಲಾ ದರಿಸುಂಡು. ನಡುಕೋಟದ್ದಲಿ ನಿಂತುಂಡು. ಗೊಂಬೆ ಇಡ್ಡುಂಡು ವಿನಂತ ಕೇಳಾಣೆ.

ಗಂಗಾ ದೇವಿಣಾ ಕೈ ದೀಸಿ ಕರೆದವ್ವೆ. ಮಾದೇವಾ
 ಛಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾನ್

ಗಂಗಾಬವಾನಿ ಬಾ ಅಂತೆ ಕೈ ದೀಸಿ ಕರೆದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಬಂದು ಪುಂಡೋಗ್ಗುತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿಯವರು. ಇನ್ನು ಈ ಮುಟ್ಟವೂ ಸನಗಿ. ಲಾಯಿಕ್ ಆದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಗುರುಗಳು ಸನಗ ತರವಾದವಲ್ಲ ಅಂತೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾರ ಮಾಡ್ಬಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಟ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲ. ನಾಚ್ಚೇಗಿದ್ದು ಬರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಂತವರು ಸಮಾಧಾರ ಮಾಡ್ಬಿತ್ತು. ಬದ್ಧಾಳು ಮುತ ಬಿಟ್ಟು ಈಚೆಗೆ ಬಂದು. ಬಿಟ್ಟು ಆ ಮುಟ್ಟಕ್ಕೆ ವಿನಂತ ಸಾಪ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಈ ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ ಸನಗ ಲಾಯಿಕ್ ಆದ್ದಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ತರವಾದವಲ್ಲ. ಈ ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಬದ್ಧೆ. ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು ಬದ್ಧೆ ಆಗ್ಗೆ ಅಂತ ವಿಳಿ ಸಾಪ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು.

ಅವರು ಮಾಟಾಳು ಮುಟ್ಟಿ ಪೊಯ್ದೆ. ಮಾದೇವಾ
 ಛಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾನ್

ಮಾಟಾಳು ಮುತಕ್ಕೆ

ಮಾಟಾಳು ಮುಟ್ಟಕ್ಕೋಗಿ! ಅದೇ ತರವಾಗಿ ಕೂಗಿದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ನ ವುಂಡು ಒಂಬತ್ತು ದಿನವಾಯ್ತು ದಮ್ಮಯ್ಯ. ಸೆನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಳ ಹಸಿವಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ

ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಅವಾಗ ವಾಟಾಳು ಮುಟದ ಗುರುಗಳು ಏನೇಳ್ತಾರೆ! ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಮುಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಕಾಲಿ ಇಲ್ಲ! ಆದ್ರೆ ನಾನು ಅನ್ನ ಉಂಡು ಒಂಬತ್ತು ದಿನವಾಯ್ತು! ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಬಾ ಅಂಕಣ್ಣಟ್ಟು ಒಳಕ್ಕೆ ಕದ್ದಂಡೋಗ್ಗಟ್ಟು! ವಾಟಾಳ ಮುಟದಲ್ಲಿ ಏನವ್ವು ಪದ್ಧತಿ ಅಂದ್ರೆ! ಯಾರೇ ವೋಗ್ಗಿ ಕುಡುವವ್ವು ಅಂಬಲಿ! ತಿನ್ನುವವ್ವು ತುಂಬೆ ಸೊವ್ವು ಕೊಡೋದು! ಅವಾಗ ಅಡಿಗೆ ಬಂಡಾರಿಯನ್ನು ಕರೆಸುದಿಟ್ಟು! ನೋಡ್ತಯ್ಯಾ ಈ ಮುಟದ ಅನ್ನ ಉಂಡು ಒಂಬತ್ತು ದಿನ ಆಯ್ತುಂತೆ! ಇದಮಗೆ ತಿನ್ನುವವ್ವು ತುಂಬೆ ಸೊವ್ವು! ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವವ್ವು ಅಂಬಲಿ ಕೊಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ವಾಟಾಳು ಮುಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಆಗ ಅಡಿಗೆ ಬಂಡಾರಿ ಒಳಗೆ ಕದ್ದಂಡೋಗ್ಗಟ್ಟು! ಕುಡಿವವ್ವು ಅಂಬಲಿ ಕೊಟ್ಟು! ತಿನ್ನುವವ್ವು ತುಂಬೆಸೊವ್ವು ಕೊಟ್ಟು! ಅವನ್ನ ಅನಂದದಿಂದ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು! ಅನಂದದಿಂದ ಕುಡಿಸು ಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸ ಮದವ್ವನವರು ಬಂದುದಿಟ್ಟು! ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಅಸ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ ಪಡಿಸು ಬಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ! ನಿಮ್ಮ ವಾಟಾಳು ಮುಟದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಬಲಿ ತುಂಬೇ ಸೊವ್ವು ಅಂಕಣ್ಣದ್ದು! ಇದ್ದು ಮೇಲೆ ತುಪ್ಪ ಅನ್ನ ಅಗ್ಗಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಸಾವ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಅದ್ದಿಂದ ನಮ್ಮವ್ವಾಟೆ ಮದವ್ವನವರು

ಅದ್ದಿಂದಾಟೆಗೆ ಅವರು ಕುಂತೂರು ಮುಟಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯದ್ರೆ! ಮದವೆವ

ಶ್ವಾಸ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ"

ಕುಂತೂರು ಮಹಕೆ,

ಕಂದೂರು ತಾವ ಕಾಣದಕೋ ತಾಣ!

ಹರಹರ ತಿವತಿದ ಎಳ್ಳಲೆ ಪೆತ್ತಯ್ಯ!

ಕುಂತೂರು ಮಹಕೆ ಬರುತಾರೆ! ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಗುರುಗಳ ನಿಜ ದುಡವ ನೋಡಕೆ ಬಂದನಲ್ಲೊ ಮದವೆವ! ಏನಾದರೊಂದು ಫಾಕರಿ ಕೊಟ್ಟು ಇದ್ದಾ ಬುದ್ದಿ ಕೊಡಿ ಗುರುವೆ! ಯಾವ ಇದ್ದಾವ ಕಲಿಯಲೇಕಯ್ಯ ಯಾವ ಬುದ್ದಿ ಕಲೀತಿಯೆ! ಇದ್ದಾ ಎಂದರೆ ಅಂಕಿಂತೆದಲ್ಲ! ಬುದ್ದಿಯ ಕಲಿಸಿ ಗಮಗಳ! ಹಿರಿಸೋಸೆಗೆ ಹಿಂದು ಗಾಳಿಯ ಹಿಡಿಸುವ ಇದ್ದೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಹಿರೀ ಮಗಲಿಗೆ ಹುಣ್ಣು ಬರಿಸುವ! ಇದ್ದವ ನನಗೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಮದ್ದಕ್ಕಿಮೋರು ಸಿರುಗಳ ಕೊಲ್ಲುವ! ಇದ್ದವ ನನಗೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಹಿಂದು ಗಾಳಿಗೆ ಗಂಡ ಇದ್ದವ ನನಗೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಬೇರು ಅಂದಾಗಲ್ಲ ಬೇಕಾದ ಭಾಗ್ಯ! ಬರುವಂತ ಇದ್ದೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಹುಲಿಯೇ ಕಲ್ಪಾಗೋ! ಕಲ್ಲೇ ಹುಲಿಯೋಗೋ ಇದ್ದವ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಬೇಡಿದೋರೆಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಡುವ! ಇದ್ದವ ಕಲಿಸಯ್ಯ!

ಮಲೆಯ ಹುಲಿವಾಡ ಮರವಾ ಪಂದವೋ

ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ತಿವಣ್ಣ!

ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಪ್ರಸವರು। ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆಗೆ ಕೊರುಳುಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ। ಮರುದೇವೈ ಜೋಳುಗೆ ತಕ್ಕಳಪ್ಪ ಅಂತ್ಯೇಳ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ। ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಜೋಳಿಗೆ ಕಂಪಿಗೆ ಸೀಗಿಸ್ಕೊಂಡು। ಕೊಳ್ಳೆ ದಡಿ ಕೈಲಿಕ್ಕೊಂಡು। ಎಳು ಜನ ಹೂವಿನ ಬಿಟ್ಟು ಜೋಳಲಿ। ಆಯ್ಯಾ ಹುಡುಗೈ ಮರಿದೇವೈ ನಮ್ಮ ತ ಮನೆಗೆ ಜೋಳಬ ಕ್ಕಾಪ್ಪ। ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಡುಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮೇಡುಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕಾಡ್ಗೆ ಹುದ್ದಿಗೆ ಕರುಕೊಂಡೋಗ್ಗುಳು। ಮಠ ಮನೆ ಪತ್ತಿರಕೆ ತಂದು ಬುಡವೇಳು। ಗುರುವೇ ಅಂಗೇ ಆಕಳ ಅಂತ್ಯೇಳ। ಹುಡುಗೈಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗ ಮರಿದೇವೈ ಜೋಳಲಿ ಕರಕೊಂಡು। ಮಠ ಮನೆಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಬಂದ್ವೊ। ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯವರು। ಆಯ್ಯಾ ಹುಡುಗೈ ಬತ್ತಪ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂದ್ರಂತೆ। ಗುರುವೇ ಯಾಹುಕ್ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಹುಡುಗ್ಗಾ ಕೇಳದ್ದು। ಆಯ್ಯಾ ಹುಡುಗೈ ಮೂಡ್ಲ-ಗಿಡೀಗೋಗಿ ಪಡುವಲ್ ಗಿಡೀಗೋಗಿ ಬೇಕುದ್ದೆ ತೆಂಕಲು ಗಿಡೀಗೂ ಹೋಗ್ತಾಪ್ಪ। ಬಡಗಲು ಗಿಡೀಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಡಿ ಅಂದ್ರು। ಗುರುಗಳಾದಿದ ಮೂರು ಕೇಳಿ। ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಮಾದೇವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದೀಕಂಡ್ರು। ಇದೇನು ಗುರುಗಳು ಹುಡುಗ್ಗನ್ನ ಕರುದಿ। ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೋದ್ದು ಬಡಗ್ಗಾ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಡಿ ಅಂದರಲ್ಲ। ಬಡಗ್ಗಾ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ವಿಠೈಕೋ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ। ನಾನು ಪರಿಸೋದ್ಲೆ ಮಾಡ್ಲೇಳು ಅಂತ್ಯೇಳ। ಗುರುಗಳಾದಿದ ಮಾತ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ತುಂದ್ಕೊಂಡು। ಹೂವಿನ ಪುಟ್ಟ ರೊಕ್ಕ. ದೋಳ್ ಕೈಲಿಕ್ಕೊಂಡು। ಮಠ ಬುಟ್ಟು ಈಚೆಗೆ ಬಂದ್ರಂತೆ। ಊರಿಂದಾಚೆ ಒಂದು ಕನ್ನವಂತೆ। ಎದುಕೆ ಕಾಲಾಕುದ್ದೂ ಮುಳ್ಳಂತೆ। ಬಲಕೆ ಕಾಲಾಕುದ್ದೂ ಮುಳ್ಳಂತೆ। ಹುಡುಗೈಲ್ಲ ಕನ್ನ ದಾಟೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಟ್ಟು। ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರೊಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ। ವಿನಯ್ಯಾ ಮರುದೇವೈ ಸುಮ್ಮ ನಿಂತುಟ್ಟಿತ್ತೆ। ನೋಡಪ್ಪ ಎದುಕೆ ಕಾಲಾಕುದ್ದೂ ಮುಳ್ಳಂತೆ। ಬಲುಕ್ಕೆ ಕಾಲಾಕುದ್ದೂ ಮುಳ್ಳಂತೆ। ಬಾಳ ಪೂವು ದಾರಿಯಿಂದ ಬಡ್ಲೇಳು। ಅಂತ ಹುಡುಗೈಲ್ಲ ಬೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಬಳ್ಳಲೆ ಹುಲಿ ವಾಹನವಯ್ಯಾ। ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು। ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೋದ್ದೂ ಬಡುಗ್ಗೋಗಬೇಡ ಅಂದವೈ। ಬಡಗ್ಗಾ ಗಿಡೀಲೇನ್ನೆತ ಅನ್ನೋದ ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡ್ಲೇಳು। ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಗೈಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳೇಳು ಅಂತ್ಯೇಳೆ। ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಮಾಯ್ಯಾರ ಮುದ್ದು ಮಾದೇವ-

ಮುಳ್ಳನ್ನೇಲೆ ಪಾದಪೂರೈ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ।

ಮುಳ್ಳನ ಮೇಲೆ ಪಾದವನ್ನೊರಿಧದ್ದಾಗಿ ಮೆಟ್ಟುರ್ರಂತೆ। ಮುಳ್ಳು ಅಂಗಾಲ್ಗೆ ನಾಟೊಂಡು ಈಜೋರಿಕೆ ಪಾಯೊಂಡ್ಪತ್ತಂತೆ। ಅಯ್ಯೋ ಶಿವನ ರಕ್ತ ಜಬಾಜಲನೆ ಹರಕಂತೆ। ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು 'ಲಬಾಲಾನ್' ಬಾಂಬಲ್ ಬಡ್ಕೊಂಡು। ಕೆಳೇಕ್ಕಿರಪ್ಪಂತೆ ಬುದ್ಧಿಪ್ಪಂತೆ। ಹುಡುಗೈಲ್ಲ ಹಿಂದುಕ್ಕೋದ್ದುರು ಕೈ ಬಾಳ್ತಲ್ಲಿ। ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹಿಡುಕೊಂಡು। ಆಲದ ಪುರವಂತೆ ಆಲದ ಮರದ ನೆಳ್ಳೆ। ಹುಡುಗೈಲ್ಲ ತಂದು

ಪುನಃಗುರುವರುತೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೋವು ತಡಿಸಿದುದೆವರಂಗಿ ಬಾಯಿ
 ವಾಯು ಬದುಕೊತಾ ಇರೋರಂತೆ ಮರುಗ್ರೆಲ್ಲ ಮುಳ್ಳು ತೆಗರಣ್ಣಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು
 ಆಯ್ತಾ ಮರುದೇವ್ವೆ ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾದಿ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಾರವ್ವೆ ಅಂತಾ ಬರುವಾಗ್ಗೆ
 ನಾವು ಹೇಳಿದುದಲ್ಲವು ಈ ಮುಳ್ಳು ಅಂಗಾಲ್ಲೆ ನಾಟೊಂದು ಮುರುಕೊಂಡಲೆ ಈ
 ಮುಳ್ಳು ನಮ್ಮ ಕೈರಿಂದ ಮಾತ್ರ ತೆಗಿಯಣಗಣಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮತಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡೋಗಿ
 ಗುರುಗಳ ಕೈರಿ ಮುಳ್ಳನ್ನ ತೆಗೆದೊಡ್ಡಾ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನಾವೆನು ತಪ್ಪೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮರುದೇವ್ವೆ
 ನಿನ್ನಿಲ್ಲೆ ಮನಗರು ನಾವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಹೊನ್ನಯ್ಯೊಂದು ಬತ್ತಿವಿ ನಾವು ಕುಡೊಂದೊಂದು
 ಹೂವಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲರಿ ಒಂದೊಂದಿ ಹೂವು ಕೊಡ್ತಿವೆವ್ವಾ ಇದ್ದಿಂದ ನಿನ್ನೆ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ
 ಯಾತ್ರಿ ಕಳೊಂದಿದೆ ಮರುಗರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪಂಗಾವ್ವೆ
 ಹೋಗಿದ್ದು ಬತ್ತವೆ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ ಮರುಗ್ರೆಲ್ಲ ಒಂದ್ವರ ಎರಡ್ವರ ಮಲೆಯೋಗೊಗಂಬ
 ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ನಳ್ಳುತ್ತಾ ನೂಗ್ತಾ ಕುಟ್ಟಿ ಕುಸುರ್ದಾ ಮನಗಿದ್ದರಂತೆ ಮುರುಗಲ್ಲಾ ಪದವೆ
 ಮರ ಮಲೆಯೋವೆಟ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎದ್ದಿ ಧರಾರ್ ಅಂತ ಕೊಳ್ಳೊಂದ್ರು
 ಎಡಗೈರಿ ಮುಳ್ಳಿನದು ಬೀಸಾಕಟ್ಟು ಬಡಗಲ ಗೋಗಿ

ಅವು ಎದ್ದು ವಾಟ ಹೋಡಿತವ್ವೆ ಮಾದೇವಿ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣಾ

ಅಮ್ಮೊಂದು ಕೆಂಪಾಳ ಗುತ್ತಿಯಂತೆ ಕೆಂಪಾಳಗುತ್ತಿ ಒಳಗೆ ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಹೆಬ್ಬಲಿ
 ಇದೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇವ್ವರ ಅನೋಂದು ಗೊತ್ತಾಗ್ಗೆ ಹುಲಿ ಯಾವನೋ ಜಂಗಮ
 ಬತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನನಗೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಹೊಕ್ಕಂತೆ ಅರಿವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಈ ಜಂಗಮನ್ನ ತಿಂದು
 ತೆಗ್ಗಿದ್ದೇನು ಅತ್ತೇಳಿ ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕಂಬರಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿನಿ

ತಿನ್ನೆಕೆ ಬತ್ತರ ಹುಲಿಯಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣಾ

ಗುಮ್ಮರ್ ಗಾತ್ರ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೊಂದು ಕೊಂಗದಲ್ಲ ನಾಲ್ಕೆ ಬುಟೊಂದು ಕೊಳದಗ್ಗೆ
 ವಾಯ್ ಬುಡೊಂದು ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾಲವನ್ನು ಬಡೀತಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು
 ನುಂಗ್ಗೆ ಬತ್ತಿತ್ತಂತೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೋಡಿದ್ದು ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರಗೆ ತಿನ್ನೆಕೆ
 ಯಾವಾಗ ಬತ್ತಿ ಮಾವವ್ವ ಕೈರಿ ಕೊಕ್ಕೆ ದಡೀ ಹಿಡಿದಿದ್ದಲ್ಲ ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರಗನ
 ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ

ಅವು ಮೂಲೆಳ ಎಳುವವೆ ಮಾದೇವಿ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣಾ

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹುಲಿ ನೋಡುತ್ತಿ ಕೆಂಬರ್ ಗಣ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಾ
 ನೋಡುನ್ ಕೂದ್ದಂತೆ ಅಲ್ಲವಾ ಬರುಗ್ಗೆ ಹಿಂಗಿ ನಿನು ಎಷ್ಟು ಜನ ತಿಂದಿಬೋಂದು
 ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊರೆತನ ಕೊಟ್ಟಿರ್ದಾರು ಅಂತೇಳ್ಳುತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು

ಕೋಪ ತಾಳ ನಂತರ ಮಾರೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ನೋಡಿ! ಮಾರಾಡ್ವೆ ಗಡಾ ಗಡ್ವೆ ನಡುಗ್ಗ ಇತ್ತುಂತೆ! ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗವ್ವನವರು ನನ್ನೆ! ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರುಗನ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕಂಡು! ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ಬೆ! ಅದರೇ ಒಂದ್ಕುಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಗಾಯ್ತು ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಮೊದವು ಬಂದ ಒಂದೆ ಕೆಟ್ಟ ಹಂಬ ಕೆತ್ತೊಂಡು! ಕಡುವಾಗವನ್ನು ಹೊಡೆದೊಂಡು ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರುಗನ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕಂಡು! ಹೊತ್ತು ಸಂದ ಬೀಳೋಗಂಟ!

ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ವಾ ಕುಂತರ ಮಾರೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಹೊತ್ತು ಸಂದೇ ಬಿದ್ದೊಗ್ಗುಡ್ಡಂತೆ! ಅಪ್ಪ ಬರುಗನ ಈಪೊತ್ತಿನ ಸವಾರಿ ಸಾಲು! ನೀರು ಕೆಂಪಾಳ ಗುತ್ತಿಗೋಲಾಪ್ಪ ಅಂದ್ಬಟ್ಟು! ಕೆಂಪಾಳ ಗುತ್ತಿಗೆ ಹುಲಿನ ಕಳುಪ್ಪಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಪ ಮಾರೇವ ಒಪ್ಪೇ ಕಡೀಗೋದ್ರಂತೆ! ತುಂಡಗೋಲ ತನ್ನೊಂಡು ಒಪ್ಪೆ ಒಪ್ಪಿಗೋಗಿ! ಹಾವು ಬೇಳು ಹಲ್ಲಿ ವಲ್ಲಿ ಗೊಡ್ವೆ ಗೋಸಂಕು, ಹಾವ್ವಾಣ ಹಂಟಗೊಡ್ವ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಡೆದು! ಜೋಳ್ಗೆ ತುಂಬೊಂಡು! ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ ನೀರು ಬಂದು ಶಿಪ್ಪಾ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತ್ತು! ಆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಲ ಅಡ್ಡೆ ಮೂರಲ ಎತ್ತಿ! ತಾಯಿ ಉತ್ಪಾದಮ್ಮ, ತಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣ ದೇವರೆ! ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮ್ನೆ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ್ವೇ ಗತಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರಂತೆ! ಮರುಗ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸುರಗಿ ಸಾವಂತಿಕೆ, ಸಂದವಾಳ, ಸಾಗಸಂಪ್ನೆ! ಜಾತಿಗೊಂಡು ಬಗೆ ಪುಪ್ಪ ಆಗೋಗ್ಗುಟ್ಟೋ! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೆಗೆ ನೆಗ್ಗಾ!

ಮಹತಿ ಬಂದವನ್ನಪ್ಪ ಮಾರೇವ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

"ಸಂಜೆವೊಳಗೆ ಐದು ಜನ ಚಿಟಗರು! ಹೊವು ತಂದ್ಕುಟ್ಟಲ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಪಟ್ಟೇ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ಹಾಕಿಟ್ಟು! ತಮ್ಮ ಹೊವನೇ ಸುರುದ್ರಲ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಈ ಹೊಸ ಚಿಟಗರ್ ಕಡೊಂಡೋಗಿ! ತೋರಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಮಗೆ ಹೊಪನ್ನೇ ಬಿಡೊಲ್ಲ ಒಂದ್ವಾನೆ! ಇವರಿಗೆ ಕಾಣ್ಕಾಂಗೆ ಒಗಿ ಕುಯ್ಯಂಡು ಬರವೇರು! ಅಂತೇಳಿ ಐದು ಜನ ಚಿಟಗ್ಗುವೇ! ಕೋಳಿ ಕೂಗೋಕ್ಕು ಮುಂಟೆ! ಎದ್ದು ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಬುತ್ತಿ ಬ್ಯಾರ ಕಟ್ಟಂಡು ಆವರು!

ಹೂವ ತರಕ್ಕೋರಪ್ಪಾರಲ್ಲೊ ಗುರುಗಳು
ಅಥಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಅಗ್ಗಿಗ ಅವರು ಕೋಳಿ ಕೂಗೊಕ್ಕು ಮೊಪ್ಪೆ! ಎದ್ದು ಒಂಟೊಂಡ್ತು ಅಂತೇಳಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾರೇವ! ಒತ್ತುಟ್ಟಿಗಂಟಿ ಮಲಗಿದ್ದು! ವತಾರ ಎದ್ದು ಘೋಗಿ!

ಕಾಲುಕೈ ಮುಕ ತೋಳಕಂಡು! ಈಗೂತಿ ಕೈಕೈಕಂಡು! ಉಟ ಮಾದ್ದಿಟ್ಟು ಹೂವಿನ
ಕಡದಿಗೆ ಈಗೊಂದು

ಅವನು ಹೂವ ಕುಯ್ಯಂಡು ಬರೋಕೆ ಫೋಯ್ತಾ
ಧೀರಾ ಮಾದ್ದಿಟ್ಟು
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ದೀರ ಮಾದ್ದಿಟ್ಟು! ಹೂವು ಕುಯ್ಯಂಡು ಬರೋದಂತ ಕಾಲ್ವಲ್ಲಿ! ಹೊನ್ನರಳಿ
ಮರದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಗಿ ಕೊಡ್ತೊಡ್ತೆವ್ವಾ ಗುರುವೇ!*

ಹ್ಯಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ
ಮಲೆಯ ಹುಲಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವ ಚುಡಾವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆಗ ಕಲ್ಲುರು ತೋವಿನ ಪಕ್ಕ ಫೋಯ್ತೆವೇ! ಅಯ್ಯಾ ದನ ಕುರಿ ಆಡು ಕಾಯ
ಪುತ್ಯಳು! ಪುಟದೊಳಗೆ ಬಂದ್ರೆವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಬನ್ನವ್ವಾ ಪಂದನಾಟ ಆಡುವ ಗೋಲಿ
ಆಟ ಆಡುವ! ಬುಗ್ಗಿ ಬದ್ದೋ ಕಂದಗೇರಾ! ಅಂತೇಳಿ ಕರೆದುರು ಗುರುವೇ! ಎಸವ್ವಾ
ನನ್ನ ಪಂದನಾಟಕೆ, ಬುಗುರಿಯಾಟಕೆ ಕರೀತೀರಲ್ಲಾ! ಹುಲಿ ಕರಡಿ ತಿನ್ನೊಡ್ತೆ ನಮ್ಮ
ತಾಯಿ ತಂದೆ ಪತ್ತಿರ ಬೈಸಿಕಳಮ! ನಿಮ್ಮ ದನ ಮೇಯ್ತುಕೆ ಆಳು ಕೊಡ್ತೀನಿ! ಆಡು
ಮೇಯ್ತುಕೆ ಆಳು ಕೊಡ್ತೀನಿ! ಕುರಿ ಮೇಯ್ತುಕೆ ಆಳು ಕೊಡ್ತೀನಿ!

ಪುಡಿನಾಟ! ಅದೋಣಾ ಬನ್ನವ್ವಾ ನನಕಂದಗೇರಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಬೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಯ್ಯಾ! ಚಂಡು ಬುಗ್ಗಿಗೆ ಕರೀತಿಯಲ್ಲಾ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪ ಅವ್ವಾರು! ಹೊಟ್ಟೆ
ತುಂಬಾ ಮೇಯ್ತು ಹಾಲು ಕೊಡದೇ ಹೋದ್ರೆ ಅವರ ಕೈಲಿ ಒಡಿಸ್ಕಂದಯಾ,
ಬಡಿಸ್ಕಂದಯಾ! ಬೈಸಿಕೊಂಡಯಾ, ಅನಿಸ್ಕಂದಯಾ?

ಪಂದಾಟ ಆಡು ಬರೋಲ್ಲಾ
ಅಂತಾರದ್ದೋ ಪುಡುಗಾರು
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಇವತ್ತು ಇವರ ಬಂದಾವ ತಡ್ಕೊಳ್ಳಾಗೋದಿಲ್ಲ! ಜತೀಲಿ ಬೈದ್ದಾ ಬೈಲಿ! ಇವತ್ತು
ಪುಡಿನಾಟ ಆಡುವ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಜನ ಹುಡುಗ್ಗು ಬಂದ್ರೆವ್ವಾ! ಗುರುವೇ ನಿಮ್ಮ
ದನಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಳಿಸ್ತೀರಿ ಕೇಳಿ! ಸ್ವಾಮಿ ಮೇಯ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳದ್ದವ್ವಾ ಗುರುವೇ!
ಗುರುವೆ ಕರೆದು ಕೈಗೆ ದೊಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟು! ಅಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೈಗೆ ದೊಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟು! ಕುರಿ ಒಡೆದು
ಸ್ವಾಮಿ ಬೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳ್ತವ್ವಾ! ಗಡಿ ಒಳಗೆ ಅಡವಿ ಒಳಗೆ! ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ
ಮೇಯ್ತುಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರುಂತೆ! ಕಾಡಿಗೆ ಕಳೆಸುಟ್ಟು ಅವನು ಅಯ್ಯ!

ಪುಡುಬುಗುರಿ ಹಿಡಿದು ನಿಂತವರದ್ದೋ ಪುಡೇವಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಯೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳ್ರವ್ವಾ! ಮೂರು ಜನ ಒಕ್ಕಡೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಿ! ನಾ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಡೆ ನಿಂತುಕೊನಿ! ಮೊದ್ವಾಟ ನಂದುಕೊಟ್ಟೋ ಕಂದಗರಾ! ಅಂತಾನೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಆಗಲೀ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳಿ! ಚಂಡ್ವಾಟಕ್ಕೆ ನಿಂತುಕೊಟ್ಟಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಅಯ್ಯಾ ಅರಿಕೇ ಮರದಂದರಿ! ಲಗ್ಗೆ ಒಡೆದುಬುಟ್ಟು! ಚಂಡು ಬುಗುಬುಗನೆ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದೊಯ್ದಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಚಂಡನ್ನು ಒಡಿತೀನಿ! ಹುಡುಕಂಡು ಬರಾನಿ ಅಂತಾನೆ ಗುರುವೇ! ಆಗಲೀಗ ಲಗ್ಗೆ ತಕ್ಕಂಡು! ಚಂಡನ್ನ ಒಡೆಯಕ್ಕೆ ಗುರುವೇ!

ಅಯ್ಯಾ ನಾನು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಲ್ಲೋ ಮಾದಯ್ಯೋ
ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳ್ರವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದಗರಾ! ಚಂಡನ್ನ ತಕ್ಕಂಡೋಗಿ ಹುಡುಕೊಂಡು ಬನ್ನವ್ವಾ! ಅಂತೇಳಿದ್ದಲ್ಲೋ ಮಾದೇವ! ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ ಚಂಡೋದ ನೆಲೆಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೋಯ್ತೋ! ಯಾವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೋಯ್ತೋ! ಅನ್ನೋದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಗುರುವೇ!

ನಾವು ಕಾಣೋ ಕಾಣೋ ಮಾದಯ್ಯೋ
ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಸಾರ ಮಾದೇವ! ಅಂಚೆಕದ್ದಿ ತರ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು! ಮೂರು ಜನಾನೊ ಕುತ್ಯಂಡು!

ಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಾ ಬೆಂಡು ಬಿದ್ದು ನೆಲೆಗೊಗ್ಗದಲ್ಲಾ ದೀರ ಮಾಡಯ್ಯೋ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಆಗಲೀಗ ಗುಡುಗಿಕ್ಕಂಡು ಬರುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಗುಡುಕಂಡು ಬಂದುಸ್ವಾಮಿ ಬಿದ್ದೊಯ್ದಲ್ಲಿಗೆ! ಕಲ್ಲು ನೆಡುಬುಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ! ನಾಳೆ ಗುಡಿಗಿ ಅಂತೇಳಿ! ಅದೇ ಅರಕೇ ಮರದ ಪಾವ!

ಬತ್ತಾಸಲ್ಲೋ ದೀರಾ ಮಾಡಯ್ಯಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಆಗಲೀಗ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು! ನಿಂತಂತ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ! ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಶೋಳ, ದನ, ಕುರಿ ನೋಡ್ಕುಂಬಂದು! ನಿಂತಪ್ಪ ಗುರುವೇ! ಬತ್ತವ್ವಾ ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ದನ! ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಂಬಾ ಮೇಯ್ದದೆ! ನಿಮ್ಮ ದನಗಳು ಸರಿಯಾಗಿರಾವ ನೋಡ್ಕಲ್ಲವ್ವಾ! ಅದು ನೋಡ್ಕಲ್ಲವ್ವಾ ಅಂತೇಳ್ತಾರೆ! ಗುರುವೇ! ಅದು ಕುರಿಯಲ್ಲಾ ಬೊನ್ನಿಗದ ಸ್ವಾಮಿ! ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಂಬಾ ಮೇಯ್ದದೆ! ನೀವೆಲ್ಲಾ ಉರಿಗೆ ಹೋಗ್ರವ್ವಾ!

ಅಂತೇಳಿ ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಪಾವ ಮಾಡವರೆ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಆಗಲೇಗ ನನ್ನಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರನಂತೆ ಸಪ್ತಪಿ ಸರಿಸಾತ್ತಿಯಾಗೋಯ್ದಲ್ಲಾ ಕಾವು।
ಹೂವ ಎತ್ತಿ ಕುಯ್ಯನಿ ಅಂಚೆಳ್ಳುಟ್ಟು ಗುರುವೇ! ಒಂದ ಮೊಳ ಗುರುಗೆ ಮುರುಕೊಂಡಾ
ಗೊತ್ತ ಗೋಸಂಬ ಅಂಚೆಗೊದ್ದು! ಆ ಪ್ರಾಣ ಹೊಡಕೊಂಡು! ಎಳ್ಳದ ಸೊಪ್ಪ
ಎಳೆಗೊಪ್ಪು! ಗುಳ್ಳೆ ಸೊಪ್ಪ ತುಂದಿಕೊಂಡು! ತಿಪ್ಪೆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅದ್ದಿಕೊಂಡು ಗುರುವೇ!

ಅವನು ಹೂವ ತಕ್ಕೊಂಡು ಒಯ್ಯುತ್ತೆ ದೀರಾ ಮಂದೇವಾ
ಆಮಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ

ಆಗಲೇಗ ದೀರ ಮಾಯ್ಯು! ಹೂವು ತಕ್ಕೋ ಅಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಚಟಗರು
ಮುಂದೆ ಮೋದರು! ಹೊಸ ಚಟಗರು ಬಂದ್ರು! ದಿನೋ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳರಾ! ನನ್ನ
ಪುಸ ಸಂಬಳ ತಿಂತೀರಿ! ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳರಾ! ಈ ಹೊಸ ಚಟಗಾ ಬಂದು! ಎಂತಾ
ಹೂವ ತಂದಲ್ಲಪ್ಪಾ! ನನ್ನ ಕುಂತೂರು ಮುಟವೆಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರವಾಯ್ತಲ್ಲೋ! ಗುರುವೇ
ನೀವು ಎಂತ ಹೂವ ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಅಂತೇಳಿ!

ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಎಳೆತಾ ಎಳೆದಾರಲ್ಲೇ ಗುರುಗಳೇ
ಆಮಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ

ಆಗಲೇಗ ಹೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳಿ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಒತ್ತೇನು ನಿಮ್ಮ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಮ್ಮನ್ನ
ಒಡಿಸಬ್ಬಾಡಿ! ನಾಳೆ ಹೊಸ ಚಟಕ ಎಂತಾ ಹೂವು ತಪ್ಪಾನ್! ಅಂತಾ ಹೂವ ತಕ್ಕೀವಿ
ಅಂತೇಳಿ! ಅವರು ಐದು ಜನರೇ ಪೊಂದಿಕೊಂಡೋಗಿ!

ಗುರುವಿನ ಪಾದ ಒಡಿಸಾರಲ್ಲೇ ಮಾದಯ್ಯೋ
ಆಮಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ

ಆಗಲೇಗ ಐದು ಜನ ಚಟಕರೂವೆ! ಈ ಹೊಸ ಚಟಕರನ್ನೇ ಕಾಯ್ದೊಂಡು!
ಕೋಳ ಕೂಗುತ್ತೇ ಎಮ್ಮೋಗಿ! ಒಂದು ಮಕದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಾಯ್ದೊಂಡು! ಕೊತ್ಕಂಡ್ರಲ್ಲಪ್ಪಾ
ಗುರುವೇ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ದೀರ ಮಾದಯ್ಯಾ! ಪೊತಾರೆ ಒತ್ತು ಉಟ್ಟುಗೊಟ ಮಲಗಿದ್ದು!
ಎಮ್ಮ ಕೈಗಳು ಮುಕ ತೊಳಕೊಂಡು! ಈಬೂಕಿ ಕಟ್ಟಕ್ಕೊಂಡು! ಹೂವಿನ ಕುಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡು!
ಲೂಟ ಮಾಡ್ತಿದ್ದು!

ಅವ ನಂಬಾಡಿ ಮುದಪ್ಪೆ
ಒಯ್ಯುತ್ತಲ್ಲೇ ಮಂದೇವಾ
ಆಮಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ

ಎರಡು ಸೇರು ಪಾಲು ಕೋತಿದ್ದವು! ನಾಕು ಸೇರು ಪಾಲು ಕೋತವಲ್ಲಾ! ಅಪ್ಪಾಗೇ
ಒಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಕುಂಟಾ! ಮೇಯುಕ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಪ್ಪಾ! ನನ್ನ ಕಂದಗಳರಾ ಅಂತೇಳಿ! ಅವರ
ಅಪ್ಪದೀರು ಜಾಳ ಹೆಚ್ಚಳ ಮಾಡಿದ್ದು ಗುರುವೇ! ದಸ ಕರ ಅದು ಕುರಿ ಒದ್ದೊಂಡು!
ಅವೇ ಮರದಪ್ಪರ ಬಂದ್ತಲ್ಲಾ! ಅರಳೇ ಮರದ ಪತ್ತಿರ ಬರೋವೊನ್ನೆ! ಸಪ್ತಪ್ಪ ಸಂಜೆ

ಆಗೋಯ್ತು ಗೊದ್ದ ಗೋಸಂಬಿ ಅಂಟಿಗೊದ್ದ ಅಪ್ಪಾಣಿ ಎಕ್ಕದ ಸೊಪ್ಪ ಎಳೆಗೊಪ್ಪ
ಗುಳ್ಳೆಸೊಪ್ಪು ಗುಪ್ಪಟೆ ಸೊಪ್ಪು ಪುಂಡಕೊಂಡು ತಿಪ್ಪೆಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು

ಅವನು ಹೊವ ತಕ್ಕಂದೋಯ್ಯಾಲ್ವಾ ದೀಡಾ ಮಾದೇವಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

“ಆಗಲಿಗ ಕಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳುಗಾತ್ರ ಮೊಗ್ಗುರು ಮುಳ್ಳು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದು
ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆವಾಗಲಿಗಾಗಿ ಮುಳ್ಳು ತೆಗೆದು ಬೀಸಾಕುತ್ತಿದ್ದು ಬಾಳ ಬಾಯಾರ್ಪುತ್ತಿದ್ದು
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಂತ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೈ ಕಾಲು ಮೊಕ ಮೊಳಕೊಂಡು
ಒಂದು ಸೆರೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು ಅಕ್ಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವರು ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾ
ಹುಲಿ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಳ ಬಯಂಕರವಾದದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ
ಬಿದ್ದು ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ದಕ್ಷಿಣ ಎಲ್ಲಾಕಡೆಗೂ ವೋಗಿ ಅದರ ಪುರುಷ ಬಾಗಕ್ಕೆ
ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಡಿ ಅಂತ ಗುರುವೇವರು ಯೇಳಿದ್ದು ಗುರುವೇವರ ಮಾತನ್ನು
ಮೀರಿ ಬಂದು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಲ್ಲಾ ಈ ಹುಲಿಕಂಡ್ರೆ ನಾನೇ ಬಾಳ ಆಸಂದವಲ್ಲಾ ಇದರ
ಮೇಲೆ ನಾನೇಕೆ ಕೂತುಕೊಂಡು ಸವಾರಿ ಮಾಡಬಾರದು ಈಗ ನಾನು ಸವಾರಿಗೆ
ಹೋಗಲೇ ಬೇಕಂತೇಳಿ

ಆಗಲಿಗ ಕ್ಕುಕುಂಬ ತುತ್ತವರಲ್ಲಾ ಮಾದೇವಾ
ಆಹಾ ಕ್ಕುಕು ನೀಡವ್ವಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ
ಕೋಲುಮಂಡೆ ಬಂಗಮದೇವರು ಕ್ಕುಕುಕುಬೆಂದು ಸಾರವರೆ
ಆಹಾ ಕ್ಕುಕು ನೀಡವ್ವಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ

ಮೆದ್ದು ಮಾಡವ್ವಸವರು ಕೋಲಿನಿಂದ ಮೂರು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹುಲಿಯ ಮೈಮೇಲೆ
ಹೊಡೆದರು ಆ ಹುಲಿಯು ಸಹ ಪಡೆಯಲಾರದೆ ಸಿವಣ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿತು
ಸಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗೆ ಮೊಕರಂಬು ಹಾಕಿದ್ದಂತೆ ಹುಲಿಯ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸವಾರಿ ಮಾಡವರೆ ಮಾದೇವಾ
ಆ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ
ಮಾದೇವೋ ಮಾದೇವ ಮರದ ಚಂದವಾ”
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ನನ್ನ ದೀರ ಮಾದೇವಾ ಮಾಡಿದಂಗೆ ಐದು ಜನ ಬಿಟಕರೂವೆ ಗೊದ್ದೆ ಗೋಸಂಬಿ,
ಅಂಟಿಗೊದ್ದ, ಆ ಪ್ರಾಣ ವೊಡ್ಡೊಂಡು ಎಕ್ಕದ ಸೊಪ್ಪ ವೊಡ್ಡೊಂಡು ಗುಳ್ಳೆ ಸೊಪ್ಪ,
ಗುಪ್ಪಟೆ ಸೊಪ್ಪೊಡ್ಡೊಂಡು ಅವರು ತಿಪ್ಪೆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು

ಹೂವ ತಕ್ಕಂದ ಒಂಪುರಲ್ಲಾ ದೀಡಾ ಮಾದೇವೋ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಚಟಿಕೆ ಹೊವ ತಕ್ಕೊಂದು ಬಂದೆ! ಕುಂತೂರು ಮುಟವೆಲ್ಲಾ!
ಪರಿಮಳ ಅಂಪುರಲ್ಲೋ ಗುರುಮೇ! ಅವನ ಹೊವ ಗಮಲ ಹಿಡಿದುಟ್ಟು! ಈ ನನ್ನ ಐದು
ಜನ ಚಟಿಕದೊವೆ! ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆ ಒದ್ದೊಂದು! ಸುತ್ತ ಕಲ್ಲನ್ನ ಹೊರಕೊಂಡು!

ಅದೋ ಹೂವಿನ ಕುಕ್ಕಿ ಮುಕಿವ್ವಾನಲ್ಲೋ ಗುರುಗಾಳು
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಆಗಲೀಗ ಅರ್ಧ ಜೀವ ಇದ್ದವು! ತುಂಬಾ ಜೀವ ಆದವು! ಅಂಟಗೊದ್ದ ಆ
ಪ್ರಾಣ ಅಂತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲಾ! ಜೀವ, ಆಗೊಂದೋ! ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತ ಕಲ್ಲು ಮಡಗಿಕ್ಕೊಂದು!
ಹೂವಿನ ಕುಕ್ಕಿ ಹೂವು ತಕ್ಕೊಂದು! ಗೊದ್ದೆ ಗೊಣಸುಂಬೆ ಎಲ್ಲಾ! ಕುಂತೂರು ಮುಟದ
ಹೂಗುಗಳಾಗಿ ಮೈಕೈಗಿಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪಿಕೊಂಡವು ಸ್ವಾಮಿ! ಅಯ್ಯಾ ಕುಂತೂರು ಮುಟದಲ್ಲಿ!

ರುಪ್ ರುಪ್ ಇಷ್ಟ ಕುಣಿದಾಳು
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಅದ್ದೆ ಏಳಾಗಲೀಗ! ಎಲ್ಲಾಜೂ ಮೈಕೈನ ಒದರಿಕೊಂಡು! ಕಿತ್ತಾಳು ಬಿಟ್ಟು ಗುರುಮೇ!
ಅವನು ಕುದುರೆ ಬಾರ್ ತಕ್ಕೊಂದು!

ಅವನು ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡಲ್ಲೋ ಗುರುಗಾಳು
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಗುರುಗಳೇ ನಮ್ಮನ್ನ ಒರಿಸಿಬ್ಬಾಡಿ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ
ಚಟಿಕ ಬಂದವನು! ಹುಲಿ ಕರಡಿನ ಕರಡು! ದನ ಕುರಿ ಒಡೆದ್ದುಟ್ಟು! ದನಕರೀನ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರಕೊಂಡು! ಗೊದ್ದ ಗೊಣಸುಂಬೆ ಒಡಕೊಂಡು! ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ ಗುಳ್ಳೆ ಗಿಡ!
ಗುಪ್ಪುನೆ ಗಿಡ ಹೊಡೆಕೊಂಡು! ಕಿವ್ವೆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಏರಾಣೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಅವನು
ತರುವಂತಾ! ಇವೆಲ್ಲಾ ಹೂವಾಯ್ದದೆ ಗುರುಮೇ! ಹೊಸ ಚಟಿಕ ಯಾವ ರೀತಿ
ಮಾಡಿದೋ! ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿದವು ವಮ್ಮಯ್ಯ!

ಇನ್ನು ಒಡಿ ಬ್ಬಾಡಿ ಕಾಕೋ! ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿ ಪಾದೋ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಮರುದೇವರೇ ಪರುವಿಲ್ಲವ್ವ ಹೊಡುಮೇನು ನೀನೇ ದೊಡ್ಡೋನಾಗೀವೆ! ನೆನ್ನೆ
ದಿವ್ವ ಅಂತ ಹೂವು ಕುಯ್ಯಂತ್ಯಂದಿದ್ದಲ್ಲ ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಯಂತ್ಯಂದೆಯಪ್ಪ! ಅಂತ
ಕೇಳಿದ್ದು! ನಮ್ಮಪ್ರಾಣ ಮಾಯಾಕ ಮಾದೇವ! ನನಗೆ ಇದೇ ಒಂದು ತಕ್ಕಾದ ಸಮಯ!
ಹುಡುಗನು ದೆರೆಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡು! ಅಯ್ಯಾ ಹುಡುಗ್ಗೆ ತಲಕಾಡ್ಲಲ್ಲಿ
ತಲಕಾಡು ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ಇದ್ದಾಳೆ! ಅವಳೆಲ್ಲ ಸಾವರಕ್ಕೆ ಗದ್ದೆ ಏಕೆ! ನೋಡುರಪ್ಪ
ಹುಡುಗ್ಗೆ ನೂರೆಕ್ಕೆ ತುಂಬ! ಆ ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ಬರೀ ಹೂವಿನ ಗಿಡುವನ್ನೇ ಪಾಕಿದ್ದಾಳೆ!
ನಿನ್ನೆ ದಿವ್ವ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೋಗಿ! ಹುಪ್ಪ ಕುಯ್ಯಂತ್ಯಂದೆ ಅಂದ್ರೆ ಮಾದೇವ! ಹಂಗಾದ್ರೆ

ಮರಿದೇವ್ತೆ ನಡೆಯುವ ಹೋಗೋನ. ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಹುಡುಗ್ರು! ಅಪ್ಪಾ ಹುಡುಗ್ರು ಬನ್ನಿ ಅಂತೇಕಿ ಬೊತೇಲಿ ಕೊಂಡು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಟಿ ಮಾದೇವ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮನ!

ಹುಡುಗ ಪ್ಪಾಟಕ್ಕೆ ಬತ್ತವರ ಮಾದೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವನಾ!

ಹುಡುಗ ಪ್ಪಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹುಡುಗ್ರು ಇದೇ ಪ್ಪಾಟ ಹೋಗುವ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ಹುಡುಗ್ರು ಪ್ಪಾಟದೋಳಿಕೋಗಿ. ಹೂವ ಕ್ಕಾಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ! ಹುಡುಗ್ರು ಹೂವೇನೋ ಬಾಳು ಬಂದಾಗದೆ! ಇದಕ್ಕಪ್ಪಾಟಿ ಹುಡುಗೇವರು! ಹೂವುಯ್ಯೋದು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಗುರುಗುರು ಗುದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಬಗ್ಗುಕೊಂಡು ಹುಡುಗೇವ್ತೆ ಹೊಡೆದ್ದುಟ್ಟು ಅಂತ ಮಾತಾಡ್ತೆ! "ಹುಡುಗೇವ್ತೆ ಬಾರಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಹುಡುಗ್ರು! ವಿನಪ್ಪಾ ಹುಡುಗ್ರು ಅಂಪ್ತು ಮಾದೇವ್ತೆಲಿ ಅಯ್ಯ ಹುಡುಗೇವ್ತೆ ಹೂವುಯ್ಯುವ ಬಾರಪ್ಪ! ಅಯ್ಯ ಹುಡುಗ್ರು ಎಲ್ಲ ಹೂವು ಕೊಂಡು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆ! ಪ್ಪಾಟವವರು ಬಂದಿ ನಿನ್ನ ಬಂದಿತಿ ಒಕ್ಕಂಡೊಯ್ಯಾರೆ ಯಾರಾರು! ಒಂದೆಡೆ ಸಿಲ್ಲಿ ಹೊಡೆತಿನಿ! ನಾನು ಸಿಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದ ತಕ್ಷಣ ನಿನ್ನೆಲ್ಲ ಒಕ್ಕಂಡುಬಿಟ್ಟೆ! ಹುಡುಗೇವ್ತೆ ನಿನ್ನ ಹೇಳುವಂತ ಮಾತು ನಿಟ್ಟಯ! ನಿನ್ನ ಕದೇ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಪ್ಪಾ ಅಂತೇಕಿ ಕಳುಸ! ಹುಡುಗ್ರು ನಿನ್ನಾ ಹೂವೊಂದಿವ್ತಾರೆ ಅಂಪ್ತೆ! ನಿನ್ನೆ ದಿವ್ವ ಹುಡುಗೇವರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೂವ ತಂದು! ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಗುದ್ದಿದ್ದಲ್ಲ ಹುಡುಗ್ರು! ಈ ದಿವನ ನಾವು ಹೂವಕಿಕ್ಕಂಡು! ಈ ಬೋರಿಯಂದಿ ಬೋರಿಕೆ ಹೋಗ್ ಬುಡವಾ! ಪ್ಪಾಟವವರು ಬಂದ್ರೆ ಮರಿದೇವ್ತೆ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಿ! ಅದ್ದರೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಂದ್ರೆ ಮರಿದಲ್ಲಿ ಗುರುಗುರು ಗುದ್ದಿ ಅಪ್ಪಾರೆ! ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರ್ದೆಂದು ಗುದ್ದವಾ ಅಂತ ಹುಡುಗ್ರು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ!

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ಕ್ಕಾಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುಂತೂರು ಮಕ್ಕಳ ಸೇರುದ್ದೆ! ಕುಂತೂರು ಮಕ್ಕಳ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಒಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಮಾಡ್ಕಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾಳು ಅಂತ್ಯೇಕಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಟಿ ಮಾದೇವ್ತರ

ಅವರು ಕಲಕಾಡ್ಗೆ ಬತ್ತವರ ಮಾದೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವನಾ!

ಕಲಕಾಡ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ! ಮಗವ ಮಕ್ಕಳೊಂದು ಮನೆ ಬಾಗ್ಗತ್ತ ಅಡುಪ್ಪಾ ಕುಂತವಳೆ! ಅಯ್ಯ ಹುಡುಗ್ರು ನಾನು ಗುದ್ದಿದೇಟೆ! ನಿನ್ನ ಗುದ್ದುಕಳು ಅಂದಿದ್ದರೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಇಪ್ಪಾಪ್ಪಾ ಗುಡ್ಡ ಬರಲಿ! ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಪ್ಪಾಪ್ಪಾ ಗುದ್ದು ಗುದ್ದಿಸಿನಿ! ನಮ್ಮ ಮಾಯವನ್ನು ಕ್ಕಾಂಡ ನೋಡಿ ಅಕ್ಕುಟ್ಟು! ಮಾದಪ್ಪ ಜಂಗಮರಾಸನವ ತಾಳೊಂಡು! ಅಯ್ಯೋ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ! ತಾಯ! ಮಕ್ಕಳು ಬಂದಾಗದೆ ಅಂತ ಅಡುಪ್ಪಾ ಕುಂತಿದ್ದಿ! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಮುಂಬೋಗೋಳೆ! ನಿನ್ನ ಹೂವಿನ ಪ್ಪಾಟವೆಲ್ಲ ಸೂರೆ ಅಯ್ಯಲ್ಲವ! ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ಅಪ್ಪ ಜಂಗಮ ಹಂಗಂದ್ರೇನಪ್ಪ! ಅಮ್ಮ ಯಾರೋ ಕಾಣೆ ಮಾಟ ಬಾಟ ಹುಡುಗ್ರು ಬಂದು! ಹೂವ್ತೆ ಕಯ್ಯವ್ವಿ ಗಿಡ್ಡಕ್ಕೆ ಕಿತ್ತಾಪ್ಪಿ! ಪ್ಪಾಟವಾದ ಪ್ಪಾಟವೆಲ್ಲ

ಸೂರೆ ಅಯ್ಯರೆ ತಾಯಿ! ಯಾವ ಸುಳ್ಳೆ ಅಂತ ಆ ಪ್ತಾಟ ಬೆಳೆಸಿದೆಯವ್ವಾ! ಎನಪ್ಪೆ
 ಜಂಗಮ ಈ ಮಾತು ನಿಜವಾ! ಸುಳ್ಳೇಕುದ್ದೆ ಸೊರ್ದ ಸಿಕ್ಕತ್ತ ನನ ಕಂದಿ! ಈಶ್ವಾರ
 ನೋಡೋಗಿವ್ವ ತಾಯಿ! ಹಂದ್ರೆ ಜಂಗಮಯ್ಯ ತಡಿಯಪ್ಪೆ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಬೇತಾಗುನೆಲ್ಲ
 ಕರುಕೊಂಡು ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ -

ಅವಳು ಪ್ತಾಟಕ್ಕೆ ಬತ್ತಪ್ಪೆ ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ಪ್ತಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದೆ! ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲ ಈ ಹೂ ಚಂದಾಗದೆ ಆ ಹೂಚಂದಾಗದೆ
 ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ಹುಡುಗ್ರೆ ಹೂವೆಲ್ಲ ಕುಯ್ಯ ಇದ್ದಲ್ಲ! ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ನ ಬೇತಾಗದ್ದು ಸುತ್ತ
 ಮುತ್ತ ಬಂದು ಹಿಡ್ಕಂಡಂತೆ! ಆ ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲ ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿ!
 ಎಲಾ ಎಲಾ ನನ್ನ ಕೈಳೇ? ಎಪ್ಪು ದಿವಸ ಹಿಂಗೇ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ನೀವು? ಅಂಚ್ಚೇಳ್ತುಟ್ಟು
 ಹುಡುಗ್ರೆ ಹೆಕ್ಕತ್ತ ಬಗ್ಗುಸೊಂಡು-

ಬೆಂದಾಗಿ ಬಳೆ ಹೊಡೆದವರೆ!
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ಹೊಡುತನಮ್ಮ ತಾಳೊಳ್ಳಾಕ್ಕೆ ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲ ದುಕ್ಕಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ
 ಮಾದೇವ ಜಂಗಮನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಲ್ಲ! ಅಯ್ಯಾ ಹುಡುಗ್ರೆ ನನಗೆ ಹೋದೀಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದಿ!
 ಎಪ್ಪತ್ತಾಕು ಗುದ್ದಮ್ಮ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ನ ಬೇತಾಗದ್ದು ಹೊಡೆದಿದ್ದೆ-

ಅಮು ಪ್ತಾಟ ನಿಂತತ್ತ ಮಾದೇವ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಗಸ ಮಕ್ಕಿ! ಹಿಂಗೇ ಎಪ್ಪು ದಿವ್ವದಿಂದ ಹೂ ಕುಯ್ಯ ಕೆತ್ತಿಸಿದ್ದಿ!
 ನಿಮ್ಮ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಕಚೇರಿಲಿ ಸಜಾ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ನಿಮಗೆ ಹುಟ್ಟಾಗಿ
 ಪಾಕುಸ್ತೀನಿ ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲಾ ಎಳೆಕೊಂಡು ಬಂದು!
 ಕೂರಲ್ಲಿ ಬಾವಡಿಯಂತೆ! ಬಾವ್ವಿ ಕಲ್ಕುಂಬುಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲ ಕುಟ್ಟಾಕ್ಕೆ! ಅಯ್ಯಾ
 ಹುಡುಗ್ರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಾನು ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ! ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕ ಹಿಕ್ಕಿ ಕೊಡ್ವಿ ಸಜಾ ಮಾಡ್ತೀ
 ಹೋದ್ರೆ ನನ್ನ ಪೆತ್ತು ಬದಲಿ ಕೇರಿ ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ಕೆಕ್ಕರಿಸೊಂಡು ನೋಡ್ತಾಳೆ ನಾಯಕ್ಕಾನಿ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಸೆರೆ ಬುಡುಪ್ಪೇಕು ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ಬಳೇ ಮಲ್ಲಾರ ಮಾಡೊಂಡು!
 ಕೋರಮಾಲು ವೇಟ ಕೊಡೊಂಡು! ಕಂಟಿ ಪಂಟಿ ಪಾರೋಗಿಟ್ಟಿ ಪಾಕೊಂಡು! ಬಳೇಗಾಲದ
 ಯಾಸುವಪ್ಪು ತಾಳೊಂಡು! ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಮಿಯವರು ಬಂದಿ!

ಅಯ್ಯಾ ತಾಯಿ ಈ ಹುಡುಗನ ನಿನ್ನ ಪ್ತಾಟದ ಹೂವಿಕ್ಕಂಡಿ ಪಾರಿ ಹಣ
 ಸಂಪಾದೊರಲ್ಲ! ಕುಂತೂಯ ಮಲದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ! ಪೂಜೆ ಹೊತ್ತ್ಗೆ ಹೂ

ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ಕೊಡಿದ್ದು! ಆದ್ದು ತಾಯಿ ಇವರನ್ನೆ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಡವು! ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಚಟುವಟಿಕೆ ಬುಟ್ಟುಬುಡವು!

ಎನಯ್ಯ ಬಳಗಾದ ಶಿಕ್ಷೆ! ನಿನ್ನನೆ ವಿವಾರಣಾ ಹಾಳಾಗಿವೆ ಆಗ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದು! ಈ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಶ್ವಾಸ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದು! ನನ್ನನೆ ತಾನೇ ಹಾಳಾಗೋದು! ನಿನ್ನಮ್ಮವೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಮಲಾರನೂವೆ! ಕೇಳಿದ್ದೆ ಕೊಟ್ಟೆಯ ಕೊಡು ನೋಡುವ ಹಂಗಾರ! ಅಂತೆ ಧರ್ಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋರು ಅಂತ್ಯವಿದ್ದಾರೆ! ಆದ್ದು ಈ ಹುಡುಗನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಿ ಬಾಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿತದಮ್ಮ ತಾಯಿ! ಈ ಎತ್ತೂ ನೀನೇ ಕೊಟ್ಟು! ಬಳಿ ಮಲಾರನೂ ನೀನೇ ತರೋ! ಈ ಹುಡುಗನ ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಬುಟ್ಟುಬುಡ ಅಂದವಂತೆ! ಕೊಡಿದ್ದ ಬಳಗದ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಂತ್ಯವೇ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ! ಬಳಿ ಮಲಾರನೂವೆ ತರೋದು! ಹುಡುಗನು ಬಿಟ್ಟು ಬುಟ್ಟುಬುಡ! ನಿಮ್ಮ ಮಾವವೇ ಗತಿ ಅಂತ್ಯವೇ! ಇಂದುಕ್ಕು ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ತೆ-

ಆವರು ಬಡ್ವೊಳ ಹೊಡೆದಿದ್ದ ಹುಡುಗರು
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ ಬಳಿ ತರೋದೋಗಿ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಮಡಿಕೊಂಡು! ಮಾದಪ್ಪ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ನನಕಂದ ಹಾವು ಬೇಳುಗಳೆ! ಎಮ್ಮ ಬನ್ನಿವ್ವಾ ಅಂತ್ಯವುಂದಂತೆ! ಬಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಾವು ಬೇಳುಗಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ಮೈ ಕೈ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಹರಿಹಾವಂತೆ! ಮನೆ ಹುಂಬಾ ಹರಾಡುವಂತೆ! ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯೋ ನನ ಕಂದ ಪನ್ನೆಲೆಡೆಕ್ಕೆ ಬರುಗ ಅಂದಂತೆ! ಕೊಟ್ಟೇರಿ ಕೊಡಿದಂತೆ ಎತ್ತು ಹುಲಿ ಆಯಂತೆ! ಎತ್ತೊಗಿ ಹುಲಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಒಂದು ಕೂಗು ಕೂಗಿದೇಟ್ಲೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಇದೇನು ಮಾಡ್ತೆ ಬಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾವು ಬೇಳುಗಳೆಲ್ಲ! ಎತ್ತು ಹೋಗಿ ಹುಲಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ್ಯವೇ! ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಮರಿಗೆಲ್ಲ ಕರೋದು! ಮನೆಯನ್ನು ಬುಟ್ಟು ಈಡೆಗೊಂಡು!

ಆವರು ಬಾಯ ಬಡ್ವೊಳ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ವಿವರಣಾ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹುಲಿಗುಟ್ಟುವೆ ಇನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನ ಬುಡ್ಡದ ಹುಲಿ ಅಂತ್ಯವೇ! ಉಂಡ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಆಲಪ್ಪಗೊಂಡು!

ಉಂಡಿರಿದ್ದೆ ಬಡ್ವಿನ ಜಗಳಂ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!
ನಮ್ಮನ್ನಾಸ ಮಾಡೋಣ! ಅಲ್ಲಿ ನಿಜರೂಪ
ಮುಟ್ಟು ಕೊಡುವಂತೆ ರೂಪವು
ಆವರು ತಾಳ ನಿಂತವರೆ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ತಾಯಿ ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಹುಡುಗಾಗಿ! ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಅಂತ್ಯವೆಲ್ಲು ತಪ್ಪಾಗಾಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ತೇರ್ಪೆ ತೆಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ

ಉಡುಗೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಿದ್ರೆ, ಹುಲಿರೂಢಿವಾಯ್ತರಮ್ಮ | ಪಾವು ಬೇಳುಗಳೆಲ್ಲ ಮೂಯವಾಯ್ತಲೆ |
ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದ ನಾಯಕ್ಕರಮ್ಮ | ಅದ್ಕೆ ಹಾಕೊಂಡು ಎಲೆ ಮಡ್ವೊದ್ದಲ್ಲಿ ಇವಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ
ತಲಕಾಡು |

ಪಾಳು ಅಂಕದಳೆ ಕೊರವುಜಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಣಾ |

ನಾವು ಕೊಟ್ಟಂತ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಮಾಧಾನ ತಪ್ಪು ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಎಕ್ರೆ ಗದ್ದೆಯನ್ನು |
ಅದ ಪಾಳು ಅದೇಕೆವೆಲ್ಲ | ಕುಂತೂರು ಮಠಕೆ ನಾನು ಬರೀತೀನಿ ಅಂದ್ಬೊಟ್ಟು | ನೀನು
ಹದಕೆಯನ್ನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು | ಅಂತೆ ನಡೆಕೊಂಡ್ರೆ ಸರಿಯಾಯ್ತದಮ್ಮ | ಹಂಗಾದ್ರೆ ಈವಾಗೆ
ಕಾಣ್ಕೆ ಕಡ್ಕೆ ಅಂತ ಮೇಳೆದ್ದು "ಸ್ವಾಮಿ ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆ | ನಾನು ನಿಮ್ಮ
ಮಡುಗ್ರಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಸಮಾತಾ ತಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ | ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಎಕರೆ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ
ಕುಂತೂರು ಮಠಕೆ ಬರೀತೀನಿ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು | ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಎಕ್ರೆ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ಕುಂತೂರು ಕಡ್ಕೆ
ಎರುದದ್ದೆ ನಾಯಕ್ಕರಮ್ಮ |

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಣಾ |

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮೂಯಕಾರ ಮಾದೇವನ್ನ | ಬೇಳ್ಕುನಿ ಕೇಳಪ್ಪಾ | ನನ್ನ
ಮರಿಮೇವರೇ | ನೀನು ಉರುಳುಗ ಮಾಡಪ್ಪಾಡಾ ಉರುಳುಗ ನಾನೇ ಮಾಡ್ತೀನಿ |

ನೀನು ಉರುಳುಗ ಮಾಡ ಪ್ಪಾಡ ಕೇಳಿ ಮರಿವ್ವಾರೇ |
ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಣಾ

ಗುರುಗಳು ಅಂಗಂಡ ಮಾಹಿಗಿ | ಮಾದೇವ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊತ್ಯಂದ್ವಲ್ಲಪ್ಪಾ |
ಯಾಕಪ್ಪಾ ಸ್ವಾಮಿ ಮರಿಮೇವರೇ | ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊತ್ಯಂದ್ವಲ್ಲಾ | ಈ ಕೆಲಸ ನೀನೇ
ಬೇಡಪ್ಪಾ | ಕಟ್ಟೆ ಎರಿ ಮ್ಮಾಲ ಕಲ್ಲು ಬಸವ ಅದೆ ಕೂಪ್ಪಾ | ಅಕಲ್ಲು ಬಸವ ಪೂಜೆ
ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು |

ಅಯ್ಯಾ ಗುರುಗಳು ಬೇಳ್ಕುನಲ್ಲ ಪಾದೇವಾ
ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಣಾ

ಆಗಲೀಗ ಕೋಳಿ ಕೊಗುತರೇ ಎದ್ದು | ಐದು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಪಾಕಿ ತಳಿಗೆ ಅನ್ನ
ಮಾಡ್ಬೊಟ್ಟು | ತಳಿಗೆ ಅನ್ನ ತಕ್ಕಂಡು | ತಾವುದ ಬಂದಗೆ ತಕ್ಕಂಡು | ಉಡುಗುಡ್ಡಿ ತಕ್ಕಂಡು |
ಉಪ್ಪಿತ್ತಿ ವೂಡೆ ತಕ್ಕಂಡು ಗುರುವೇ | ಅಲ್ಲಿ ತಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಮಾಡ್ಬೊಟ್ಟು | ಆಗಲೀಗ ಹೂವನ್ನೇ
ಕೊಯ್ಕಂಡು | ಗಂವ ತೇಯ್ಕಂಡು | ಗುರುವೇ ಒಂದು ಚರಗೆ ಒಳಗೆ | ನೀರು ತಕ್ಕಬಂದು |
ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮೇಲುಯ್ದು ಬುಟ್ಟು | ಗುರುವೆ ಬೇಳ್ಕುನಿ ಕೇಳು ಬಸವ | ನಾನು ಮುಟ್ಟಿ
ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ | ಎಸ್ತು ರವರುದ್ರವಾಗೋದೆ ಅಂತ ಬೇಳ್ಕೊಟ್ಟು | ಹೂವಿನ ಕರಡಿಗೆ
ಹೂವನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಬಗ್ಗಿಸ್ತೊಟ್ಟು | ಉಪ್ಪಿತ್ತಿ ಉಂಡೆ ತಕ್ಕಂಡೋಗಿ | ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂತ
ತಳಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು | ಮೂರೇ ಪಾಟಿಗೆ ಪಾಟಿಕೊಂಡು | ಇದು ಅಂತೇಳೆ |

ಅವನು ಒಂದಾರು ವೆತ್ತ ತೆಗೆದವನೇ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಏ ಬಸವಾ ನಿನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ನಾನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಎನ್ನು ಮೊತ್ತಾದೀತೋ ನಾ
ಕಾಣೆ ಅನ್ನುಟ್ಟು ಹೊವು ಸುರುದ್ದುಟ್ಟು ಬರಿಗೆ ತಕ್ಕಂಜೋಗಿ ನೀರು ಸುರುದ್ದುಟ್ಟು
ಈಗೂತಿ ಉಂಡೆ ಹಣೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಬೀಸಾಳ್ತುಟ್ಟು

ಅವನು ಅರಿವಾಡ ವೆತ್ತವೆಗವನೇ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ತಕ್ಷಣವೇ ಕಲ್ಲು ಬಸವೆ! ಆಹಾ! ಅಹಾ! ನೋಡಿ! ಬೀಮಿವಾಯಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ!
ಅಯ್ಯೋ ಗುಟರಕೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು!

ಮುಂಡೆ ತಿನ್ನತಾನೆಲ್ಲಾ ಬಸವಣ್ಣಾ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದವೇ! ನನ್ನ ಶರಣು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಅರುವಾಗಲಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ
ಪಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು! ಮಾಯಾಸ್ಕಾರ ಗಂಡ
ಮಾಡಪ್ಪ! ಮುಕ್ತಿದ ಬೋಳಿಗೆ ಮುಂಗೈಲಿ ಧರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಕಂಚಿನ ಕುಸಾಳೆ ಕೈಪಾಧಾರ
ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಧಾರೆ ಗಾತ್ರ ವಂಡುಕೋಲು ಬಲಗೈಲಿಡಕೊಂಡು! ಆಪಾಗ
ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಪ್ಪ!

ಅವನು ಮಧುವಾಳು ಬೀದಿಗಾಣೆ ಮೊಂಬವರೆ!

ಮಾದೇವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಸಿವ್ವಯ್ಯಪ್ಪರ ಕೆರೆ ಬರಿಮ್ಯಾಲೆ ಕಮ್ಮ ಮಧೂನಾಳು ಬೀದಿಗಾಣೆ ಕಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜ
ಮಾಯಾಸ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಆ ಪ್ಪಟ್ಟು ಪಾದವನ್ನು ಮೆತ್ತಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ಗುಂಡಲವನು
ದಾಟಿಕೊಂಡು!

ಅವನು ಸಿರಿಗಾನಲ್ಲಾಡು ಕವೆಯ ಬೀದಿಗಾಣೆ ಒಯ್ಯರ

ಮಾದೇವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ ಮಾದೇವ! ಮಾಯಾಕಾರ ಆಗಲೀಗ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾಮಿ ಸಿಂಗಾನಲ್ಲೂರಿಗೆ ಬಂದು! ಒಂದು ಜಾಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂರ್ತ ಮಾಡಿದ
ಮಾಯಾಕಾರ! ಆ ಸಿಂಗಾನಲ್ಲಾಡು ಇವಾರ ಎಂಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ! ಆಗಲೀಗ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದು
ಕಲ್ಲು ಬಸವೆ! ಆ ಕಲ್ಲು ಬಸವೆಗೆ ಊಳಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಓದವನ್ನ! ಉಳಿಗಮೂ ತಿನ್ನಳ್ಳಮ
ಬಸವಣ್ಣ! ಆಗಲೀಗ ಮಾಯಾಸ್ಕಾರ ಗಂಡ!

ಅವರು ಬೆಳಗುತ್ತಾಕವರೆ ಮುಂದೆವಾ
 ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ
 ಮರೆಯೋ ಮಾರೋವಾ ಒಲಿವಾ ಮಂದವೋ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಗಂಡ ಸತ್ತ ಮುಂದೆ ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ! ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ಅವಳ
 ಮಗನಿಗೆ! ಊಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂದೋಣೆದು! ವೋಗ ದಿನ ಬಂದು ಆಗ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು!

ಅವರು ದುಕ್ಕ ಮುಡುಕುವರೆ ಮುಡುಕಮ್ಮಾ
 ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಮುಡುಕಮ್ಮಾ ಯಾಕಮ್ಮಾ ದುಕ್ಕ ಮಾಡಿಯೋ? ಆ ಬಂಗಮರನ್ನ ಎನಂತೆಗೆಳ್ಳೆ
 ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೊಬ್ಬ ಊಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂದೋಣ್ಣೇನು! ಕಲ್ಲು ಬಸವ
 ಊಳಿಗಾಗೂ ತಿನ್ನದೆ! ತಕ್ಕಂದೋದ ತಮ್ಮದಿಗೂ ತಿನ್ನದೆ! ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನನ್ನ
 ಮಗ! ಊಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂದೋಣ್ಣೇನು ಬಸವನಿಗೆ ಅಂತ!

ಅವನಾಗಿ ನಾನು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಾ ಅಂದಲ್ಲ!
 ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ನೀನು ಬಿಂತಿ ಮಾಡಬೇಡ ಮುಡುಕಮ್ಮಾ! ಇವತ್ತಿನ ಊಳಿಗೆವನ್ನು! ನಿನ್ನ ಮಗನ
 ಕೈಲಿ ಕಳಿಸಬೇಡ! ಈವತ್ತು ನಾನೇ ತಕ್ಕಂದು ಒಯ್ಯೋನಿ! ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆ ಮಾಡಿಸ್ಕಂಡ!
 ಆಗ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡ್ಡೆನೀಗ ಮಡ್ಡುಟ್ಟು! ಉಕ್ಕಿನ ಕಡ್ಡೆ ನೋಡುಟ್ಟು!"

ಬಸವ್ವಾ ಆಗ ಕಣ್ಣೆರು ಸುರೂತು ಬಸವಣ್ಣಾ
 ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಎನಪ್ಪಾ ಬಸವಣ್ಣಾ! ಪೋ ತಮ್ಮಡಿ ಬಂದವನೆ ಅಂತ! ನೀನು ದುಕ್ಕ ಮಾಡಿಯೋ!
 ಕಣ್ಣೆರು ಸುರಿಪ್ಪಾ ಇದ್ದಿಯಾ! ಇಲ್ಲಿ ನೀಗೆ ಎದೆ ತಂದಿದ್ದಿ! ಊಟ ಮಾಡಪ್ಪಾ ಅಂದ!
 ಆಗ ಕಣ್ಣೆರು ಸುರಿಸಿದಾಗ ಬಸವಣ್ಣಾ! ನಾಗವೆತ್ತ ತಕ್ಕಂದು! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಬಲಗೈಲಿ
 ಹಿಡ್ಕಂದು!

ಅವರು ಮುರು ಬಿಚ್ಚುತು ತೆಗೆದರು
 ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಯಾವಾಗ ಮುರು ಸೆಟ್ಟ ತೆಗೆದ ಮಾಯಕ್ಕಾರ! ಗುಟ್ಟುರು ಒಡಿಕೊಂಡು! ಮೇಲಕ್ಕೆ
 ಕಾಲು ಕೆಡಿದಿವೆಂದು! ಆವಾಗಲೀಗ ಒಂದು ಸಲ ಕುರುಂಬುಟ್ಟು! ಅಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!
 ಆ ಹಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೋಳು ಬೋಳನೆ ಸುರಿದೊಯ್ದಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ!

ಆದು ಗುಟ್ಟುರು ಒಡಿತು ಬಸವ್ವಾ
 ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ"

ಆಗಲೇಗ ಮರಿದೇವರು! ಅಂಗಡಿ ಒಳಗೆ ಬಾಕಲು ತಕ್ಕೊಂಡು! ಕೈಕಾಲು ಮೊಕ ತೊಕ್ಕೊಂಡು! ಈಬೂತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ಅೂಟ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಗುರುವೇ ಪಾದಿಲೋಗವರೂನೂ! ಬೇದಿಲೋಗವರೂನೂ ಕರೆದು ಕರೆದು! ಮನೆ ಸಾಮಾನು ಅಂಗಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯಲ್ಲಾ! ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಗುರುವೇ! ಬೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಪ್ಪಾ ಮರಿದೇವರೇ! ಎಷ್ಟು ಲಾಬವಯ್ಯ ಮಾಡಿದೆ! ದುಡ್ಡು ಕೊಡಪ್ಪಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಪ್ಪಾ! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಬೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಪ್ಪಾಮಿ! ನಾಳೆ ಕೊಡ್ತಿರನಿ ನಾಳೆದ್ದು ಕೊಡ್ತಿರನಿ ಅಂತೇಳಿ!

ಎಲ್ಲಾ ಕೆತ ತಕ್ಕೊಂಡೊದ್ದು ಕಗೋ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ!

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಈ ಯಾಪಾರ ನಿನ್ನೆ ಬ್ಯಾಡಕಗೋ ಮರಿದೇವ್ರೆ ಸುಕ್ರವಾರ ಸಂತೆ! ಬಂಡಳ್ಳಿ ಪ್ಯಾಟೆ, ಸಿಂಗನಬ್ಬೂರು ಸಂಪ್ಲೋಗಿ! ಸಾಮಾನ್ ತಂದ್ಬೊಂದಿರಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿ! ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಕೆಂದೆತ್ತಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ದುಡ್ಡು ಗೋಣ ಬೇರಾನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳೆದ್ಬಪ್ಪಾ

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಬಂಡಳ್ಳಿ ಯಾಪಾರ ಅಂತೇಳಿ! ಅವರು ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಬಂದ್ರಲ್ಲೊಡ್ ಮಾದಯ್ಯಾ! ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕುಯ್ಯುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒರೀ ಬ್ಯಾಡಿ ಕ್ಕಾಪ್ಪಾ! ಎಲ್ಲಾಕೂ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಅಂತೇಳ್ಬಿಟ್ಟು!

ಗುರುವೆ ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತಾಣೆ

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಯಾಕಪ್ಪಾ ಮರಿದೇವರೇ! ಎಲ್ಲಾಪ್ಪಾ ಸಾಮಾನು! ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಪ್ಪಾ ಗುರುಗಳು! ಆಗ ಯೇಳ್ತನಿ ಗುರುಗಳೇ! ಕೊಡಳ್ಳಿ ಕಳ್ಳರು ಬಂದು! ಗೋಣದೇಲ ಕುಯ್ಯುಬಿಟ್ಟು! ಎತ್ತಿನ ತೊಡೆ ಮುರ್ದೊಯ್ಯು!

ನಾ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿರೋ ಗುರುಗಳೇ

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಮಹಾಲೆ ಎದ್ದು ಕೈಕಾಲು ಮೊಕ ತೊಕ್ಕೊಂಡು! ಈಬೂತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು!

ನೀ ಪಪ್ಪಾಲೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೊಡ್ಪೋ ಅಂತಾರಲ್ಲಪ್ಪಾ! ಗುರುಗಳು

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಅಯ್ಯಾ ಪಟೇಲಂದು ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇರಾಗಿ! ಈಗ ಮುಂದಾಗೋದ್ರೆ! ಆದೇಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೋವುಗಳು ಬತ್ತದಲ್ಲೊ! ಗುರುವೆ ಅಂತ ಪಡುಗಾಲೇಲಿ ಕೊತ್ಕೊಂಡು! ತೊಡೆ ಮುರಿದು ಇನ್ನೂ ಮುನ್ನವ್ರೆ! ಊರ ಪಟೇಲ ಬಂದು! ಬೇಳುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಗುರುವೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುರೀಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಒಂದು ಬಂದಿಗೆ ಪೂ ಅಪನು!

ಅಂತ ಕೊಪ್ಪಾಳೆಗ್ಗೆ ಮಂದೇವಾ
 ಅಂತ... ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ
 ಮರೆಯ ಮಾರಯ್ಯರ ಬರುವಾ ಬಂದವಾ!
 ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಮಕ್ಕಳ ಬಂದವು ಗುರುಗಳು! ಅಪ್ಪಾ ಮರುದೇವ್ವ! ಸಾಳೆಯಿಂದ ನಿನ್ನೆ ಮೂವನ
 ಚಾಕ್ರಿ ಬಂದವು ನನ್ನ ಮಠ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡುವೆ ಸೌದೆ ತರುವಂತ ಕೆಲುವು
 ಒಮ್ಮೆ ನೆರೆಯೆ ಆದವು ಗುರುಗಳು
 ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಒಳ್ಳೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ ಮಾರಯ್ಯರ ಮಾದೇವ್ವರ! ಬಡುವುಳ್ಳ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವಂತ
 ನನ್ನವ್ವಾ! ಸಂಪದೋತ್ಸವಿಗಿಂತ ಇಂಬಾಗ್ಯಾದೋ ಮರುದೇವ್ವ! ನಂಬುದೇ ಇದ್ದಂತ
 ಮಾರಂಕಾರವ ಮಾರಯ್ಯರ ಮರುದೇವ್ವ! ಅನ್ನ ಇಕ್ಕಿದ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಮೊನ್ನೆಕೆಲ
 ಬೆನ್ನೊಕ್ಕಬಾಗಿ! ಒಡೆದು ಮೊಂಬಾಳೆಯಾಗಿ ಪಾಲಾಡುವಂತ ಮಾದೇವ-

ಅವು ಸೌದಗೋಪ್ಯವಲ್ಲವ್ವ ಮಾರಯ್ಯರ!
 ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಮನ ಕಾಯೋ ಮದಗ್ರ ಸೇರುತ್ತೊಂದು! ಅದೋ ಗಂಟ ಗೋಲಿಗಿಜ್ಜುಗ ಅಡಿ!
 ಮಾರಯ್ಯರ ನನ್ನಯ್ಯ ಒಳ್ಳೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ಕಂಚಾಳು ಗುಟ್ಟಿನ ಕೆಂಬರ್ದನ ಕಯ್ಯ! ಕಾಡು
 ಮೆತ್ತಲೆಲ್ಲ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿ! ಪರದೆ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಡ್ಡ! ದಾಸ್ ಮಂಡ್ಲ ಮಳುಕು
 ಮಂಡ್ಲ ಬಟ್ಟೆಂಡ್ಲ ಬಾಡ್ಲೆಂಡ್ಲ! ಹೆಮ್ಮಾವು ಕ್ಕಾರ ಹಾವು ಗೆಮ್ಮ ಮಂಡ್ಲ ಹೆಮ್ಮಾವುಗಳೆಲ್ಲ
 ಪರಿಮ! ಒಡುವೊಂದು ಸುಬ್ಬು ಸೌದೆಮೇರೆ ಪಾಡ್ಯೆಂದು-

ಉಗ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸುವಡ್ಡೆ ಮಾಡುವಾ!
 ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಸೌದಗೋಗಿ ಕಟ್ಟೊಂದ್ವಂದು! ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿರುವಂತ ಕಾಲ್ಕಲ್ಲಿ ಸೌದೆ
 ಮೇಲೆಮೇಲ ಮೇಲೆಯೆಲ್ಲ ಪಾವಾಗ್ಯಾಟ್ಟು ಒಂದೊಂದು ಸುಲಿವಾ!

ಮದಾಡೋಗ್ಯಾಡ್ಡೆ ಮಾಡುವ
 ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡುವು ಕಣ್ಣರ ನೋಡುಟ್ಟು! ಅವರು ಬಾಯ್ ಬಾಯ್ ಬಡ್ಡೊಂದು!

ಗಮಗಮ್ಪರ ಒಡೋಡಿ ಬತ್ತವು ಅಡಿಗೆವು
 ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಅದೋ ಗುರುವ ಗುರು ಪಾದವೆ! ಇಲ್ಲಿ ಬಂದರೇನು ಕಂಠಾಣುದಂಗಳ್ವ
 ಕಿವಿವಾ ಮಾಡ್ವ! ಸೌದೆ ತಟ್ಟಿನಿ ಅಂತ್ಯೋಗಿ! ಪಾವು ಕೋಳ್ಳೆಲ್ಲ ಒಡೊಂದ್ವಂದಿದ್ದಾನೆ!
 ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ ಮಹಮ್ಮ ಬಟ್ಟು ಬಾಗ್ಗೆ ಕಳ್ಳ ಇವುನ್ನ-

ಇವನು ಮಾಯಾಳ ಸ್ವಾಮಿ ಮರಿದೇವ್ವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅಡಿಗೆರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳು! ಅಂತ್ಯ ಮರಿದೇವ್ವ ಇವತ್ತಿನ ನಿನ್ನ
ಸೌದೆ ಬಾಕ್ರಿ ಬ್ಯಾಡವ್ವ! ನಾಳೆಯಿಂದ ನೀನು ಮಲದ ದವಳ ಮೇಯುಕ್ಕಂಟು ಬಾರವ್ವಾ!
ಅಗ್ನಿ ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಾಚ್ಚೆಯನ್ನು! ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲೊಂಟು ನಡುಗ್ಗಿನಿ!"

ಅದ್ವ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಮರಿದೇವ್ವ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು! ನಿನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟಾದ್ದೇ ಸಾಕು!
ನಮ್ಮ ಮುಟ ಮನೆಗೂ ಸರಿಯಲ್ಲ ಗುರುವೇ!

ನೀನು ಹುಚ್ಚು ಮಾದೇವಾ ಕಾಕೋ ಒಗ್ಗವ್ವ ಒಬೇಯಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅದ್ವ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ಸ್ವಾಮಿ! ನಿನ್ನ ಬಿತ್ತ ಬಂಡಾರಕ್ಕೆ ಬರ್ತೀನಿ! ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ
ಶೈಲಿ ಹೆಸರು ಕಟ್ಟಿಸೋಬೇಕು! ಅಂತ ಬಂದಿನ್ನಿ ಗುರುವೇ! ನನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಮಾದೇವ
ಅಂತ! ಹೆಸರು ಕಟ್ಟಿದ ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬ! ಅವನು ಹುಚ್ಚು ಮಾದೇವ ಅಂತ

ಹಸರು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಒಂಬತ್ತನೋ ಮಾದೇವಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಜಂಗಮ ಜಂಗಮರು
ಮಾದೇವ ಎತ್ತರ ಜಂಗಮರು
ಮಾದಯ್ಯ ಮಾದಯ್ಯ

ಮಲೆ ಮಾದಯ್ಯ ಜಂಗಮರು
ಜಂಗಮ ಜಂಗಮರು
ಮಾದೇವ ಎತ್ತರ ಜಂಗಮರು

ಮಲೆನಾಡು ಮಲೆನೀಮೆಗೆ
ಒಬ್ಬ ಮಾದೇವ ಜಂಗಮರು
ಮಾಡಿದ ಮಾಯದ ಬಲ್ಲವರೇ!
ನನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದವನೇ!
ಮಲೆನಾಡು ಮಲೆ ನೀಮೆಗೆ

ಒಬ್ಬ ಮಾದೇವ ಜಂಗಮರು
ಜಂಗಮ ಜಂಗಮರು

ಬಡವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರೇ!
ನನ್ನ ನಾಗಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ
ಮಲೆನಾಡು ಮಲೆ ನೀಮೆಗೆ

ಒಬ್ಬ ಮಾದೇವ ಜಂಗಮರು
ಜಂಗಮ ಜಂಗಮರು

ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯವರು ಉರಿಗದ್ದುಗೆಯನ್ನಿಳಿದುಟ್ಟು, ಮಾವಪ್ಪ ಎರಡು ಮುಂಗೈ ಓಡಕಂಡು, ಮರಿದೇವ್ವ ನೀವು ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಮರಿದೇವ್ವಲ್ಲ, ಮಾಯ್ಯಾಲನಾಗಿದ್ದೀ ಕೂಪ್ಪಾ! ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡು! ನಡೆಯಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿ ಅರ್ಧಸಳ್ಳ ಮುಟೆ ಕಡ್ಕೊಂಡೊಯ್ಯಾವ್ವೆ ಗುರುಗಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಮಾವಪ್ಪನಿಗೆ ಕೂಡ ಸಿಂಹಾಸನವ ಮೇಲೆ! ಆವಾಗಲೀಗ ವಿಳನೇ ಗುರುವಾಗಿ ಮಾವಪ್ಪನಿಗೆ ಪಟ್ಟಕ್ಕಿಟ್ಟು! ಆದೇ ಕಂಡಿನ ಕಂಸಾಲೆ ಕೊಟ್ಟು! ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಪ್ಪ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಊಳಿಗ ಮಾಯವ್ವದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಸಂಸಾರಿಸಂಗಪ್ಪ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಸಂಗಪ್ಪನ್ನಿಟ್ಟು!

ಅರ್ಧಸಳ್ಳ ಮುಟದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನ ಕಳೆದ್ದುಟ್ಟು ಸಂಗಪ್ಪ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನಾರಿ! ನಾನು ಇಲ್ಲದ ಮಲೆಗೋಗ್ಗೇಕು! ನಾನು ಕಲಿಯುಗ ಕಟ್ಟಾಳವೇಕು! ಕಾಸಿನ ಧೂಪ ಪಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳವೇಕು! ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳವೇಕು! ನಂದಿದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪುಂಡಿ ಪುಳುಕಾದವೇಕು! ನಂಬದಿದ್ದವರಿಗೆ ಪನ್ನೆರಡವೇ ಕಡೆ ಶನಿ ಆಗಬೇಕು! ನಂದಿದರೆ ಮಾದೇವ್ವರನಾಗಬೇಕೊಂತ್ಯೇಳಿ! ಅವರು ಅರ್ಧಸಳ್ಳ ಬರುತವರೇ ಮಾದೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಸಂಸಾರಿ ಸಂಗಪ್ಪ ನಾಸೂ ಬತ್ತಿನ ಅಂತೇಳಿ ಓಡೋಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಆದಿ ಕುಂಠೂರು ಮಕದಲ್ಲಿ! ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ನೀನು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಬಾರಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಅವರು ಧೀರ ಪೊರಟವರೂ ಮಾದೇವಾ!"

ಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡೇವಾ! ಕುಂಠೂರು ಮುಟೆ ಬಂದು! ಒಳ್ಳೆ ಹುಟ್ಟು ಮಾಡೇವ ಅಂತ! ಹೆಸರ ಕಟ್ಟಿಂದು! ಗುರುವೆ ಅಯ್ಯಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಾಣಿ! ಒಯ್ಯಾನ್ನೋ ಮಾಡೇವಾ!

ಒಳ್ಳೆಳೆ ಪಾಕಿ ಒಂದು ಬದವೇಕಾಯು! ನಿತ್ಯ ಕೊಂಬುತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ಜಂಗಮರಿಗೆ! ಬೋಜನ ಮಾಡುವಂತ ತಾಯಿ!

ಅವಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಾನ್ನೋ ಮಾಡೇವಾ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪೋಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನೋಡೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯತರೂವ! ಕೊಂಡದೊಳಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಮಡಿ ಉಡ್ಡಾರೆ ಗುರುವೇ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡೇವಾ! ಮತ್ತೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಹೆಗ್ಗಜ್ಜೆ ಪುರಗಜ್ಜೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು! ಗತಗತ ನಾತ, ನೋಣ ಮುತ್ತಿಸ್ಕಂಡು!

ಅಯ್ಯಾ ಕವ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಗಲೋ ಮಾರದಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಇವನು ಉಳಿತು ನಾತ ಕೊಳತು ನಾತ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜಂಗಮರು ಯಾವ
ಸೀಮೆ ಬಿಡಿದುಗೋ ಕಾಣೆ! ಹೊನ್ನೆ ಪುರುಗನ್ನೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು! ನಾತ ಬಡಿತನಲ್ಲಾ!
ನಾವು ನೀಲಮ್ಮನ ಬಿನ್ನೆಗೆ ಪೋಗಬೇಕಲ್ಲಾ!

ಯಾವ ರೀತಿ ಬಿನ್ನೆಗೆ ಪೋಗ್ತೀರು ಅಂತೇಕೆ! ಈ ಸೂಳೆ ಮಗುವಿಗೆ ದೊಣ್ಣೆ
ತಗಲೋ ಅಂತೇಕೆ!

ಅವರು ತಳ್ಳನೆ ಬದ್ಧರಲ್ಲೋ ದೀರ ಮಾದಯ್ಯಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಅಯ್ಯೋ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳದಾ! ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ನಾನು ತಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ!
ಕಾಮ ಕರ್ಮ್ಯಾಲ್ಲ ಬೂವಿ ಬೆಳೆಯೋದಿಲ್ಲ! ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಅದ್ಭವಾಗ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳ್ತುತ್ತು!
ಇವರು ತಳ್ಳನೆಗೆ ಬರೋ ಅಂತ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇವಾ! ಅಪರಿಗಿತ
ಮುಂದೇನೇ ಪೋದಾನು ಸ್ವಾಮಿ!

ಒಂದು ಕೊರಳುಳ್ಳಿ ಸತ್ತು ಮಲಗದೇ ಮಾರದಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಅಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಪಂತರೂವೆ! ಬುಡಬುಡನೆ ಸ್ವಾಮಿಹೆಗೆ ಬಣ್ಣುತ್ತಿ!
ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಒಂದು ಹೂವಿನ ಚೌಕಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿ!

ಅಯ್ಯಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಾಕ್ಕೆ ಕೂಸಾಣ್ಣರಲ್ಲೋ ದೀರಾ ಮಾದಯ್ಯಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಅಗಲೀಗ ನೂರೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯಿತರಲ್ಲಾ! ತಾನವಾಯಿತು
ಮದಿಯಾಯ್ತಲ್ಲವ್ವಾ! ನಮ್ಮ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಆಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ನೋಡ್ತಾರೆ! ಗುರುವೇ
ಒಂದು ಲಿಂಗೂ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ! ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಕೂತರಲ್ಲಾ! ಗುರುವೇ ತಾಯಿ
ಸಕ್ಕವಂತೆ! ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮನವರು ಯಾಕೋ! ಕಂಡವರ ಮನೆ ಬಿನ್ನೆಗೆ ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ
ಅಂತೇಕೆ!

ಅಯ್ಯೋ ಅರಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬದ್ಧರೋ ಗಮರಾಣೆ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಅಗಲೀಗ ಇಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯಿತರೂವೆ! ತಲೆಕೆಳಗಾಣ್ತೊಂದು
ಕೂತಿಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೆ! ಯಾಕೇತರ ಕೂತ್ರಲ್ಲೋ! ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬಿನ್ನೆಗೆ ಯಾಕೆ ಬರದೇ
ಇದ್ದರಿ! ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾಳೆ ತಾಯಿ! ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳೋ ಗಮರಾಣೆ! ಅಂಜಿ ಬಿನ್ನೆ

ಮಾಡು ಅಂಜದ ಬಿನ್ನಮಾಡು! ಅಂತಾರೆ ಗೃಹದಣೆ! ಯಾಕೆವ್ವಾ ಅಂಜಿ ಬಿನ್ನ ಮಾಡೀರಿ!
ಅಂಜದೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ತೆವ್ವಾ! ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲೇ ಗೃಹದಣೆ! ನೋಡವ್ವಾ ನೂರೊಂದು
ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯತರಲ್ಲಾ! ತಾವೆ ಮಾಡಿದೋ ಮಡಿ ಉಟ್ಟಿದೋ!

ತಾಯಿ ನಮ್ಮ ಲಿಂಗಗಳು ಇಲ್ಲವಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ಗೃಹದಣೆ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಬಿಸವ್ವಾ ಲಿಂಗ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ! ಯಾರವ್ವಾ ಕಳ್ಳರು ಕಾಣರು ಬಂದಿದ್ದು! ಅಂತ
ಕೇಳುತ್ತಾಲ್ಲ ಗೃಹದಣೆ! ಯಾರೋ ಇಲ್ಲ ಕೂವ್ವಾ! ಯಾರೋ ಕಾಣೆ ಕಷ್ಟ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು
ಬಂದು! ಕೊರತೆಗಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಕೇಳೋ! ಅಯ್ಯೋ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ಜಂಗಮರೇ!
ಅವರು ಯಾರು ಅಂತ ಕಂಡು ಹಿಡ್ತೀರಿ! ನೆತ್ತಿಮ್ಮಾಲೆ ರುದ್ರಗಣ್ಣಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಮರೆನೋರ
ಮನೆ ಮುರಿದವರು! ಗಂಡುಗಲಿ ಮೇಲೆ ಮೆರೆವಂತ ಮುರಿದವರು!

ಅವನ ಪಾದ ಹಿಡಿಯೋಗಿ ಅಂತೇಳ್ತಾಲ್ಲೇ ಗೃಹದಣೆ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅಗಲೇಗ ಅಂಜಿ ಬಿನ್ನ ಮಾಡಿದೆವು! ಅಂಜದೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡಿದೆವು! ಇವತ್ತು ಅವನ
ಪಾದವೇ ಹಿಡಿದೇನು ಗುರುವೇ! ನೂರೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯತರಲ್ಲಾ ಬಂದು!

ಗುರುವೇ ಆ ಪಾದ ಹಿಡಿದಾಕಲ್ಲೇ ಗೃಹದಣೆ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ! ಈವತ್ತಿನ ಬಿನ್ನ ನಿಮ್ಮದಾಗಲಿ! ನಾಳೆ
ಬಿನ್ನ ನಮ್ಮದಾಗಲಿ!

ಗುರುವೇ ನಮ್ಮ ಲಿಂಗ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು ಬಾರವ್ವಾ ನೀವು ಮಾಡುವೋ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅಗಲೇಗ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮನಿ! ಬಿನ್ನಕೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಉಂಟು
ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲ್ತೀರಿ! ನಮ್ಮವ್ವ ಮಾಯಾಕಾರ ಮಾಡೇವೆ!

ಅಯ್ಯಾ ಚಂದ್ರಪ್ಪಾಣಕ ಓಯ್ಯಾಕಲ್ಲೇ ಮಾಡೇವಾ!
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಮನೆ ಬಿನ್ನ ಆಯಿತು! ಬಿನ್ನ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು
ನನ್ನ ಕಂದಗಣಾ! ನಾಳೆದಿನ ನಾನು ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಭೇದಿವಾಡುಯನ ಗಾತ್ರದ ಲಿಂಗವಾ!
ಯಾರು ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅವರಲ್ಲಾ ಬರಬೇಕು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಯಾರು ಬರಿಸ್ತಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಎಕ್ಕೆದೇವೆ!
ಗುಳ್ಳೆಗಡ ಗುಪ್ತಗಡ ಹುಟ್ಟಲಿ ಅಂತ! ಸಾವೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡ್ತಾನಿ! ಅವನು ನೂರೊಂದು
ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯತರು! ಇದೇ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಇರಬೇಕು! ನಾಳೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ!

ಅಯ್ಯಾ ಸಾರಸಾಸೆಯೋ ದೀಪ ಮಾದೇವಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಸಾಲೆದಿನ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬರ್ರಿವಿ ಅಂತಿ ಒಪ್ಪಕೊಂಡ್ರಲ್ಲಾ ಗುರುದೇ!
ಅಯ್ಯಾ ಸಾಲೆ ದಿನ ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ಮಾದೇವ ಅಂತ ಹೇಳಿಸ್ತಾಮಿ! ಅಯ್ಯಾ ಚಂದ್ರ
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ!

ಇನ್ನು ಹೊಯ್ಯಾಸೆಯೋ ಮಾದೇವಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಸಾಲೆ ದಿನ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡೊಂದು ಕೋಟಿ
ಲಿಂಗಾಯತರೂವೆ! ಗುರುವೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕುಂದ್ರಿಸ್ತುಟ್ಟು! ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಅಕ್ಕ
ನೀಲಮ್ಮ! ವಿವಾಹ ಯೋಜನೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಗುರುವೆ! ಅಗಲಿಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತ ಮಾಯಾಜೀರ
ಮಾದೇವ! ಅದರು ವಾಸು ದೇವನನ್ನು ಕರೆಸ್ತುಟ್ಟು! ರಹಾ ವಡಿಪ್ತುಟ್ಟು ಗುರುದೇ!
ಮದಿವಾಳನ್ನ ಕರದ್ತುಟ್ಟು! ಮದಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ! ತಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದಂತ ಮುಂಗೈ
ಗಾತ್ರ ಮೂರು ಬುಕ್ಕಿರೂ ಬಿಟ್ಟಿ! ನೀನು ಕಟ್ಟಿದಂತ ಬುಕ್ಕಿ ವಾಚುಅನ್ನ ಅಗು ಅಂದ್ರ
ಅಗ್ಗೇಕು! ಸಪ್ತಸೂಪ್ಪ ನೀರಾಗು ಅಂದ್ರ ಅಗಬೇಕು! ಏನು ಬೇಕೋ ಅದಾಗಬೇಕು
ತಾಯಿ! ದಿಗ್ಗನೆ ದಿರಬೇಕು ಬುಗ್ಗನೇರಬೇಕು ತಾಯಿ!

ಅಂತೇಕಿ ಅಯ್ಯಾ ಮೂರು ಬುಕ್ಕಿರೇ ಸುಂದವರೆ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಮೂರು ಬುಕ್ಕಿಯ ಬಿಟ್ಟ ಸುರಿಯೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಅಕಾಸಕ್ಕೂ ಮೂಮಿಗೂ ಬೆಳೆದು
ಬುಡ್ಡಲ್ಲಾ ಗುರುದೇ!

ಅಯ್ಯಾ ಬಾ ಮಾದಯ್ಯೆ ಬಾ!
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ||
ಅಯ್ಯಾ ಬಾ ಮಾದೇವ ಬಾ!
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದಯ್ಯೆ ಲಿಂಗ ಬಾ!
ಬೆಡಗುಗಾರ ಮಾದಯ್ಯೆ ಬಾ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ|| ಅಯ್ಯಾ ಬಾ...||

ಪಾಪದೊಳೆಳೆತ ಮಲೆಯೊಳೆಗೆ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವಲಿಂಗಬಾ|| ಅಯ್ಯಾ ಬಾ||
ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಮಲೆಯೊಳೆಗೆ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ|| ಅಯ್ಯಾ ಬಾ||
ಸಾಚು ರಾಜ್ಯದ ಪದೆಯೊಳೆಗೆ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ|| ಅಯ್ಯಾ ಬಾ||

ಅಗಲಿಗ ನಮ್ಮವ್ವನೆ ಮೆಯ್ಯಾರ ಮುದೇವ! ತಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಮೂರು ಬುತ್ತಿನೂ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು! ಅಹಸಕ್ಕೂ ಬೂಮಿಗೂ ಕೀಲುಕೊಟ್ಟಂತೆ! ನಿಂತದಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಕೊತಿರುದಂತೆ ನೂರೊಂದು ಕೊಟಿ ಲಿಂಗಾಯಿತರಲ್ಲಾ! ಕರಿಸ್ತುಬ್ಬಿಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮ ನವರು! ಸಜಾ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಬಂದದ್ದಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಅಂತೆ ಪದ್ಧಿ ಸೌದ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ಬೆಂಕಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ದಿವಿಯರು ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ! ಯಾವ ರೀತಿ ಉಟ ಇಕ್ಕಬೋ! ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬಿ ಬನ್ನುಬ್ಬಿ ಗುರುವೇ! ಯಾರೋ ಕಾಣೇ ಸೂಳೇ ಪಾಣನು! ಅಯ್ಯೋ! ಗವಸರಗೆ ಸಿವಸರಗೆ! ಸವೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತವಳಲ್ಲಾ! ಇಸ್ತು ರೂಪಸಿಯಾಗಿ ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬಿ! ಅವಳಿಗೆ ಅರಿವಾಯ್ತುಬೋ!

ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ನೀಲಮ್ಮನಿಗೆ
ಆದಾ..... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಅಗಲಿಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮ! ಯಾವನೋ ಮನ ಹಿಡಿತಾರದೆ! ತನ್ನ ಪುನಸ್ಕಲ್ಪಿ ಹಾಳು ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡೋವೊತ್ನೆ! ಪಾಶ್ರ್ವಾ ಓಯ್ತುಬೋ ಗುರುವೇ! ಆರವ್ವಾ ಮರಿದೇವರೇ! ನೀನು ನನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲನ್ನು ಕೊಯ್ತು ಬುಟ್ಟು! ಅವರೇ ಕಾಳು ಗಾತ್ರ ತೊಗಂಕಾಳು ಗಾತ್ರ! ರಾಗಿ ಗಾತ್ರ ಸ್ವಾವ್ನೆ ಗಾತ್ರ ಕೊಯ್ತುಬುಟ್ಟು! ಇಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸಭೆಗಳೆಲ್ಲಾ

ಪಶ್ಚಿಮ ಅಕ್ಕನ ಕಾಯ ಅಂತ
ಮಂಟಪವ್ವಾ ನೀನು ಮಾಡುವಾ
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಅಗಲಿಗ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮ! ಸತ್ಯವಂತೆ ಸತ್ತು ಮರಿದುಬೋಲ್ಲಾ! ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣ ಬಾಕಲು ಪಾಕಿಸಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವ್ವಾ! ಗುರುವೇ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮ! ಸತ್ತು ಮಲ್ಲವ್ನೆ! ಇವಳ ಪಮಾಡ ಎತ್ತುಬಿಟ್ಟೋಗಿ ಅಂತೆ! ಮಾಡುವವ್ವನತ್ತ ಬೇಳವ್ವು! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳು! ನಿನ್ನ ಸಿರಪಾದ ಒತ್ತೇನು! ನ್ನೊಂದ ಅಗೋ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ! ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು! ನಿನ್ನಿಂದ ಅಗೋ ಕೆಲಸವೇ ಬೊಡದು! ನ್ನೊಂದಾಗೋ ಕೆಲಸವಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ಆ ಪಮಾಡನಿಗ ಮಾಡಿ! ಎಚ್ಚರ ಮಾಡು ಅಂತಾರಲ್ಲವ್ವಾ! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳೋ! ಗುರುವಾದಕೆ ಸರಣು ಸ್ವಾಮಿ! ನೀನು ಸಜ್ಜೆ ಲಿಂಗ ದರಿಸಯ್ಯಾ!

ಮೂಡಲ ಮರೆಯ ಮಾಡುವಾ
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಅಗಲಿಗ ಅಜ್ಜೆ ಲಿಂಗ ದರಿಸ್ತಿನಿ ಕೊಪ್ಪಾ! ಈ ಪಮಾಡ ಎತ್ತು ಅಂತ ಯೇಳ್ತುಬ್ಬಿಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ನಮ್ಮವ್ವ ಮೆಯ್ಯಾರ ಮುದೇವ! ತನ್ನ ಪಾಕವೆತ್ತವನ್ನು ತಾಯಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಡುಗ್ಗುಟ್ಟು! ಗುರುವೇ ಅವಳು ಎದ್ದು ನಿಂತಾರಲ್ಲಾ!

ಮೂವಲ ಮರಳು ಮರಳುವಾ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲಿಗ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಪೋಗಿ ಮೆಳ್ಳೆನ ಲಿಂಗ ದರಿಸಿಕೊಂಡು।

ಗುರುವೆ ಅವನು ಮಿಕ್ಕಿರು ಗುಣ ಮಾವನ ದೀನ ಮಾವಯ್ಯ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ನನ್ನ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ। ಹೆಬ್ಬುಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ। ಕರುಬರಗನ
ಮ್ಯಾಲೆ ಮೋಗು। ನನ್ನ ಕಂದ ಅದ್ಬುಟ್ಟು। ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಣಸರಣಾ। ಮಾವದೇವ
ಅಂತೇಳಿ। ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದುಟ್ಟು। ನನ್ನ ಮಹಾ ಗುರು ಉಲ್ಲೂರಿ ಬಸಪ್ಪನಾ। ನನ್ನ
ಬೆನ್ನ ಹಿಂದುಗಡೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ। ನನ್ನ ಗುರುವೇವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಲಿ। ಮೋಗಬೇಕು
ಅಂತೇಳಿ ನನ್ನ ಮಹಾ ತಂದೆ।

ಅವನು ಕೋಕನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಸಪ್ಪನೇ ಮಾದೇವಾ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೋಕದ ಮಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗಲಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರ
ಪರಹರಾ ಸಮ್ಮತ್ತಾಜಿ। ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಮುಖ್ಯಾಮಿಯವರು ಕೊಟ್ಟು। ಉಲ್ಲೂರಿ
ಬಸಪ್ಪನಾ ಬಿಟ್ಟು। ಗನ ಸರಣ ನನಗಿಂತ ಗಣಸರಣಾ।

ಮಾಯಕಾರ ನೀನು ಮೂವಲ ಮರಳಿ ಕೋಗು ಅಂತವರೇ ಮಾದೇವಾ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಮಾಯಕಾರ ಅಂತೇಳಿ। ತೊಡೆಯನ್ನೇ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು।
ಕಿರುಗಣ್ಣು ಒಡೆಕೊಂಡು। ಕರಿ ಬರಗನ ಮೂರ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ
ಮರಡೀ ಗುಡ್ಡದೊಳಗಿ। ಬಂದು ನಿಂತಕೊಂಡು। ಮಂದಿ ಬಟ್ಟಲ ಊರಿಕೊಂಡು।

ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡವ್ವೇ

, ಮುದ್ದು ಮಾದೇವಾ

ಅವಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಪರಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ। ದಿವ್ಯಾ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವಾಗಲಿ ನನ್ನ ಮಹಾಗುರುಗಿ
ಗನ್ನೂ ನನಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಕರಣೆಸ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ। ಇನ್ನೂ ಮರೆಯಾಗಲಿ।

ಯೋಜವ್ವೇ ಪೋಗಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ಅವರು।

ಮೂವಲ ವೃಷ್ಟಿ ನೋಡವರೇ ಮುದ್ದು ಮಾದೇವಾ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಪರಹರಾ ಮೂವಲ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರುವಾಗಲಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರ
ಕೋಲದೇವನ ಗುಡ್ಡ। ನಾಗವೆತ್ತ ಊರಿಕೊಂಡು। ನಾಗವೆತ್ತದ ಮೇಲೆ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ಕೋಯತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಲ ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಭುಯ್ಯಮಿ! ಇನ್ನು ಹಾಲುತಾ ಇದ್ದಾನೆ!
ಕೋಲುಗದ್ದದಲ್ಲಿ ಕೋಬೂರಿ ಮೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಾನು ಕೋಬೂರಿದ್ದರಿಂದ
ಕೋಲನ ಗುಡ್ಡ! ಅಂತ ಗಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು!

ಅವರು ಕೋಕದ ಮಿಸ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತವರೆ: ಮಾಡೇವಾ
ಆಮಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಹರಹೂ ಮಾಯಕಾರ! ಕೋಕದ ಮಿಸ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ! ಸಿಂಗಾನಲ್ಲೂರು
ದಂಡೇರಿ ಬಸವ್ವಾ ಬಂದು! ಮುಂದಲಾಗಿ ತಡ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಏನಪ್ಪಾ ಕೆಟ್ಟ ಬಸವೇಶ್ವರ!
ನಾನು ಮೂಕಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಮೊದಲ ಪೂಜೆ ನಿನಗಾಗಲಿ!

ನನಗೆ ಮಾರ್ಗ ದಡಪ್ಪಾ ಬಸವಾ!
ಆಮಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಮುಂದಲ ಪೂಜೆ ನಿನಗಾಗಲಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಮಾರ್ಗ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇಶ್ವರ!

ಅವರು ಮೂಕಲ ಮಲಗೆ ಬತ್ತವರೆ ನುಮ್ಮ ಮಾಡೇವಾ
ಆಮಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೋಕದ ಮಿಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ! ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇಶ್ವರ!
ಕೆಂದಳೆಯಂದಾಜೆಗೆ ಮೂಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ! ಅಡ್ಡಗಟ್ಟ ತಡೀತಾ ಇದ್ದರೆ! ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ
ಇದ್ದೀಯಪ್ಪಾ ಮಾಡೇಶ್ವರ!

ನಿನ್ನ ಇನ್ನೆ ಕೆಲಗೊಳಮಾಕು ಅಂತವಳೇ: ಕಾಯಮ್ಮ
ಆಮಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಹರಹೂ ಸಿವಣಾ ಮೂಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ! ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆ ಹೆಣ್ಣೇಳು ಕೋಟಿ
ಗಂಡೇಳು ಕೋಟಿ! ಅವರು ದೊವದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತು ಇದ್ದಾರೆ! ಆ ದೊವವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ
ವಸವಾಗಲೇ!

ನಾನು ಮೂಕಲ ಮಲಗೆ ಹೋಗುತ್ತೂರಿ ಅಂತವರೇ: ಮಾಡೇವಾ
ಆಮಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಕುಂತೂರು ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿ! ಬಸವೇಶ ಬರ್ಮಿಲ್ಲದಲ್ಲ ಅಂತ್ವೇಳೆ!
ಬಾವಣ್ಣ ಎಳ್ಳಲೆ ಕಾಕಿಂಗ ಸರ್ವಾನೆ ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತು! ಗುರು ಅಣ್ಣ ಅದೇಣ್ಣ ಎಳ್ಳಲೆ
ಕಾಕಿಂಗ ಸರ್ವ! ಗುರುಗಳ್ಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತು! ಅಪ್ಪಾ ಎಳ್ಳಲೆ ಕಾಕಿಂಗ
ಸರ್ವಾನೆ ಮಡಿದೇವರು ಕೋಪ್ಪುಕ್ಕೊಂಡೊಟೊಯ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಮಡಕ್ಕೆ ಅವನು ಬರಕಿಲ್ಲ
ಅಂತ್ವೇಳವೆ! ನೀನು ಮಾತ್ರ ಅವನ್ನ ಬುಡಬೇಡಪ್ಪ! ಮೈ ಕೈನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತುಕೊಂಡು ಸೆಡೆ:

ಮೇಲಿಕ್ಕೊಂದು ಬಾರವು! ಗುರು ಕರ್ಪೊದ್ದರೇಳರೆ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಕರುಕೊಂಡು ಬಾರವು!
ಗುರು ಅಪ್ಪ ಅದೇಟ್ಟೆ ಎಳ್ಳರೆ ಕಾಳಿಂಗಸರ್ವ! ಮಟವನ್ನು ಬುಟ್ಟು!

ಅವನಿಗು ಒಳಗೆ ಬರುತಾನೆ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಎಳ್ಳರೆ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ವ ಬಂದು! ಮರುದೇವ್ವ ಗುರುಗಳು ಕರ್ಪೊದ್ದರಕ್ಷೇಳಿದ್ದಾರಪ್ಪಾ!
ನೀನು ಮರುಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ತಿರ್ಚೇಕು ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಏನು ತಲೆ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ವ ಕರೀತು!
ಅಯ್ಯಾ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ವ್! ನಾನು ಮಾತ್ರ ಬರುಕಿಲ್ಲ! ಮರುದೇವ್ವ ಬರಕಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬಿ!
ಇಪ್ಪು ಮಾತಾದಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ನೀನು ಗುರುಗಳ್ಗೆ ತಳ್ಳಂದೋಗಿ ತಿಳಿಸ್ತುಡಪ್ಪ ಅಂತ
ಪೇಳಿದ್ದಾರೆ! ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಬರ್ದೆ ಇದ್ದ ನಾನು ಬುಡಕಿಲ್ಲ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಎಳ್ಳರೆ ಮಾರ್ಗಸ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬತ್ತಂತೆ! ಮಾರ್ಗಸ ಯೋಗಿ ಕುಸುದಾಗ! ನೋಡಪ್ಪ ನೀನು ನನ್ನೆ ಬೋಡ
ಬಗ್ಗ ಕೊಡೆಯಾಗು ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ಅವನು ಮುಖ ಹಿಡಿದವು ಮಾದೇವ್ವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಯ್ಯೋ ಶಿವ ಶಿವಾ ಭಗವಂತನೆ! ಬಸವ್ವಾ ಅದಿರೇವ ಯೋಗಿ ಬರ್ದೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ
ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕುಂತೂರು ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ! ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರುಗನ ಕದ್ದು!

ಆ ಬರಗನ ಕಳುಗವ್ವ ಗುರುಗಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನನ್ನಪ್ಪಾಜೆ ಮಾದೇವ ಎಳ್ಳೆಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ಆ ಬರುಗನ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಕಂಪಿ
ಹಂಬ ಕಡಿಮಾಣ ಹಾಕಿ! ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ನನಗೊಂದು ಬರಗನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ಅವರು ಅಕ್ಕಪರ ರಾಮಾಪ್ಪದಕ್ಕೆ ಬರುತಾರೆ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಲ್ಲಿಂದ ನನ್ನಪ್ಪ ಎಳ್ಳೆಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ಅಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತ್ರಾಯ ಬಂದು ನನ್ನಪ್ಪಾಜೆಯ
ಕರುಕೊಂಡು! ನೋಡಪ್ಪ ಹನುಮಂತ್ರಾಯ! ನಮ್ಮನ್ನ ತರೀಗ್ಗಾಡ ನನಕಂದ! ಮುಂದಲ
ಪೂತ ನಿನ್ನಾಗ್ಗಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಎಳ್ಳೆಲೆ ಮಾದೇವ.

ಸರಾಮುನ ಬ್ಬಾರೆಗೆ ಬತ್ತರಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡೆ ಯೋಸಳಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದ್ರಂತೆ! ತಾಯಿ ಉತ್ತೋಜಮ್ಮ
ಕಟ್ಟಿದ್ದಂತ ಉಡ್ಡಾರ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಲ್ಲೆ ದಿಗುಡ್ಡಂತು! ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳೆದು
ಮಾದಪ್ಪ ಅಯ್ಯದ್ದಲ್ಲ! ಚೆನ್ನದುಡದಾರ ಪಟ್ಟಿಂತ ಕಿತ್ತಂತು! ನನ್ನ ಮಾಯ್ಯಾರ ಮಂದ್ರು
ಮಾದೇವ! ಕೆತ್ತೊಡುಡದಾರವನ್ನ ನೋಡಿ! ಇಲ್ಲೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂಧು ಬಳಗದ
ಬಂದಾನ ಪರೀತು! ನನ್ನ ಉಡ್ಡಾರ ಕಿತ್ತಂತ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ! ಮುಂದೆ ಬರುವಂತ

ಕರಿಯಾಗದಲ್ಲ! ನನ್ನೇಳು ಮಲೆ ಕೈಬಾಸಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಮೇಕೆಗಳು ಕೋಟಿ ಗಂಟೆಗಳು ಕೋಟಿ ಪದಲು ಪರ್ದೆಯಲ್ಲ! ಇಷ್ಟೇ ಬಂದು ನಿಂತಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿನಲ್ಲೆ ನಾವು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಆಗದ್ದೋ! ಇನ್ನಿ ಮುಂದೆ ಗುರು ಮಕ್ಕಳ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಉದ್ವಾರ ಕಿತ್ತೆಸೀರಿ! ಈ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಉದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೆಜ್ಜಾಗಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ನನ್ನ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಹೊಂಬವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಅಯ್ಯೋ! ನನ ತಾಯಿ ಅಂಥುಟ್ಟು! ದಿಕ್ಕಿನಿ! ಮೈಸೂರು ಜಾತುಂದೇಶ್ವರಿ ಬೆಟ್ಟ ನೋಡುತ್ತಂತೆ! ಪಾಳ್ಯುಂಡೆ ಮೊಕ ಇಲ್ಲೂ ಕಾಣದಲ್ಲ! ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕುಂತೂರು ಕಡೀಕೆ ದಿಕ್ಕಿ ಮುಡುಗುತ್ತಂತೆ! ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ ಬೆಟ್ಟ ಕಂಡುಹಿಡಿದಂತೆ! ಇಷ್ಟಾಗಿ ಕಿರುಗಿನೋಡುತ್ತಂತೆ! ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಕೊಳಸಮ್ಮನ ಬೆಟ್ಟ! ಸ್ವಾಮಿ ಎದೊಲ್ಲೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದಂತೆ! ಸುತ್ತಾ ಮುತ್ತಾ ಪಕ್ಕುಗಳಿದ್ದಾರಲ್ಲ! ಇವರ ಮೊಕ ಹೈಲಾಗಿ ನೋಡ್ಬೇಕು ನಾನು! ಈ ಅನ್ನೋ ಕಾಗ ಸಪ್ಪ! ಗೂ ಅನ್ನೋ ಗೂಗೆ ಸಪ್ಪ! ಕೊಳ್ ಅನ್ನೋ ಕೋಳಿ ಸಪ್ಪ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಕರಗ್ಲೆ! ಕೀಳ್ಳೇ ಹೋಗ್ಲಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ನನ್ನಪ್ಪಾಜಿ! ಕೆಂಜೆದ ಒಡುರೊಂದು! ಕೆಂಬರಾಣ್ ಒಡುರೊಂದು! ರೋಸ ವ್ಯಾಸವನ್ನು ತಾಳೊಂದು ಲೆಂಭಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಗಿಂದ!

ಅವರು ರೋಕರಿಸಿ ಕುಳವವರ ಮಾರವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ರೋಕರಿಸಿ ಕುಳವವೆಲ್ಲ! ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡವೆಲ್ಲ ಸಮತಟ್ಟಾಗೋದೇ! ಅದವಿ ಅರಣ್ಯ ಚದುರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಸಡು ರಾಜ್ಯ ಬ್ಯಾಡ ಗಂಪಾ ಸೀಮೆ! ಕಿಕ್ಕೇರಿ ದೇಸ ಹಿಂದುಕ್ ಒಡುರೊಂದು! ಬೇವುನಟ್ಟ ಬಲಕೆ ಒಡುರೊಂದು! ಅಲಂಬಾಡಿನೂ ಬಲಕ್ಕೆ ಒಡುರೊಂದು! ನೂರೊಂದಯ್ಯನ ಬಾರಂದಪ್ಪನ ಮಲೆ! ದ್ಯಾವರಳಿ ನಡುರಾಣ್ಯ! ಅಂತರಾಗರಿ ತೆಂಟೊರಿ! ಸೀಗೆ ಸಿರುಗುಂಥ ಪಾಡ ಪಾಡೊತ್ತೆ! ಎಳ್ಳಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತ! ಸುಗ್ಗುವಾದ ಜ್ವಾಲೆ ಕಿರುತ್ತ! ಮಗ್ಗಾಡು ಗುತ್ತಿ ಕೆಮ್ಮತ್ತಿ ಮರದಲ್ಲಿ!

ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ವಾರಾಗವಲ್ಲ ಮಾರವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಬಸವಣ್ಣನ ಸರ್ವಾನೋವ ಬಂದಲ್ಲ! ನೀನು ಬಂದ ದಾರಿ ಬಸವನ ದಾರಿ ಅಗ್ಗವು! ಸರ್ವ ಬಂದ ದಾರಿ ಸರ್ವಾನ ದಾರಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಅಯ್ಯಾ ಬಸವಣ್ಣ! ನನ್ನ ರಕ್ತಿ ಕೈಲಿ ನಿನ್ನೇ ಒಂದು ಪೂಜೆ ಕೊಡುಸಿದ್ದೀನಿ! ನನ್ನ ಗುಡಿ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನೀನಿರವು! ನನ್ನ ಪರೋಪಮಂದಿ ಕೈಲಿ ಕುಣೇ! ನೀನೊಂದು ಧೂಪ ಹಾಕಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದು! ಎಳು ತಲೆ ಕಾಣಿಗೆ ಸರ್ಪನ ಮಾದವು ಎತ್ತಿ! ತಲೆಯಾಗಿ ನೆಳ್ಳಾಗಿ ಕುಣಿಸೊಂದು

ಸರ್ಪನ ವಿಳೆತ ನೆಳ್ಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಮಾರವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಮಂಗಳಾಶತಿ ಮಾದೇವರಿಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೪, ಕಿರುಗೂವಲು ಮಾದೇವ ಶಿಲ್ಪ.
೨. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೫, ಮಧುವಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಶಿಲ್ಪ ಮತ್ತು ಮಾದೇವ.
೩. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೩, ಅರೋಗು ಪುಟ್ಟಮಾವಮ್ಮ ಮತ್ತು ವಂಜಯ್ಯ.
೪. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೯, ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ.ಕೆ. ಕಿಶನ್ ಪ್ರಸಾದ್, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ, ೧೯೯೬.
೫. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೮, ಮೇಯಿ ಮಾದೇವರ ಸಂಪುಟ ೧ ಸಂಪಾದಕ : ಡಾ.ಕೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೩. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಹುಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಾಲು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ೬ನೆಯ ಕುಸಾಳಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ೧,೨,೩,೪,೫,೬,೭,೮ ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೧ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾಠವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ-ಬಾಹ್ಯಾಂಶ ಪ್ರಕರಣ.
೩. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೩- ಅರೋಗು ಪುಟ್ಟಮಾವಮ್ಮ ಹಾಗೂ ವಂಜಯ್ಯ
೪. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೨- ಕಾಪ್ತನಮ್ಮ, ಸಿವರಾಜಪ್ಪ- ವೀರಶೈವಲಿಂಗಾಯಿತರ ಮಗ ಮಾದೇವರ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತದೆ.
೫. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೬ರಲ್ಲಿ ವೈಭವ್ಯಮಿಗಳ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದರು ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ. (?)
೬. ಪ್ರಧಾನ ಗಾಯಕ ವಚನದ ಕೊನೆ ಸಾಲು ಹೇಳುವುದು ಸೊಲ್ವಿಸುವದು "ಹೌವಣ್ಣಾ ಹೌವು..." "ಸಿವ ಸಿವಾ... ಹೌವು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಚನದ ಕೊನೆಯ ಸಾಲು ಪಕ್ಕದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅರಂಭವಾಗಿ ಸೊಲ್ವಿಸ್ಸು ಅದರ ಮೊತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಡುವಾಗ ಒಮ್ಮೊಳದ ಸೊಲ್ವಿಸುವದು ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಗೂಡಿಸುವದು.

ಕುಸಾಳ ಕಥಾಸಂಪ್ರದಾಯ ೬ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಮೊಳ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೈ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಎಕೆಂದರೆ ಪಾಲು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕುಸಾಳ ಕಲಾವಿದರು ಈ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಪಾಠಶಿಲ್ಪಿ. ಅದರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಪಾಠಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸೋದಿಂದರೆ ಹಾಡಾಸಿಗೆ ಎಸೋ ಕಥೆ ಕಟ್ಟಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿರಬೇಕು. ಕಾವ್ಯದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇವು ಅಪ್ರಸ್ತುತ ಎಂದು ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಮಂಗಳ ಮೈಮೆಯ ಮಾದೇವ, ಅರಿಸ್ಸಿ, ಜೀವಕೋಟಿಗಳ ತೃಪ್ತಿ, ಎದ್ದು ಬಲಗೈಯವರು ಮುಟ್ಟುತ್ತ ಮುಂತಾವುದುಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಕುಸಾಳ ಕಲಾವಿದರು ಹೇಳುವ ಪಾಠವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕ ಕುಸಾಳ ಕಲಾವಿದರು ಹೇಳುವ ವಿಧವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಬೋದಿಸಿಕೊಂಡು ಕಥೆಗೆ ಒಂದು ರೂಪಕೊಂಡು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಂಪಳೆ ಎರಡು ತೆಗೆಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕಲ್ಲು ಬಸವನಿಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

೭. ಕೆಂಪಳೆ ಕಥಾಸಂಪ್ರದಾಯ ೯, ಸಂ : ಡಾ.ಕೆ. ಕೆ.ಕೆ.ವೆಂ. ಪ್ರಸಾದ್, ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮಂಜಿ, ೨೦೧೧, ಪ್ರಕಟಣೆ ೧೯೯೭.

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ-ಶಿವನಾಗೆ ಇವರ ಮಗ ಮೊದಲಾದವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ.

"ಗಂಧದ ಕಡಲಿಗೆ ಉಟ್ಟಿರಂಥ ಪುಟ್ಟಲಿಂಗವು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಮುಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕನಾಗಿ ಮಲಗುವರೆ: ಮೊದಲನೆಯ".

೮. ಮೇರಂಕೊಲ್ಲಿ ಮಲಗಲಿಗಿಡವ ಪ್ರಕಾಶ

(೩) ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ ಇವರಲ್ಲಿ ಮೇವನ ಕೊಲ್ಲಿ ಎಂದಿದೆ. (೪) ಗ್ರಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇರಂಕೊಲ್ಲಿ (೫) ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇರಂಕೊಲ್ಲಿ (೬) ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇವನ ಕೊಲ್ಲಿ (೭) ಬಲ್ಲಮ್ಮ.

೯. ಕೆಂಪಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಮೇವ ಮಗ ಮೊದಲಾದವನಾಗಿ ಇನಿಮೊದಲ ಮಗನು ತಂದಾಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು.

೧೦. ವಿವಿಧ ಕೆಂಪಳೆ ಕಥಾಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾದವರು ಹುಟ್ಟು :-

ಅದ್ವೈಯೇಶ್ವರಿ ಕೇಳಿದ್ದಾ, ನನ್ನ ಗರ್ಭದಕೆ ಬೆಟ್ಟವ್ಯಾಡ ಬೆದರ್ಯ್ಯಾಡ ತಾಯಿ! ನಿನ್ನ ನಡು ಬೆನ್ನ ಮುಚ್ಚಿ ಸೀಳಿ! ನಿನ್ನ ಹೊಡೆ ಮ್ಯಾಕೆ ಒತ್ತಿಸಿ ಅದ್ದುಟ್ಟು! ಅವಳು ಅಯ್ಯಾ ಕೂಡೆಂದ!

ಅವಳೆ ಕೇಳಿದ ಬಾಲ್ಯಕಲ್ಪ! ಮೊದಲನೆಯ

ಅದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

"ಸಿವ ಸಿವಾ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹುಂಟು ಬಂದಮ್ಮಾಲೆ ಮಾಯಕಾರಿ! ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಎಡದ ಕೈನ ಹೊಡೆ ಕೇಳಿದು! ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾರಮ್ಮ! ಅವಾಗಲಿಗಿ ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ! ಮಡಗದ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ! ಪಟಾಪಟ್ಟಿ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ!

ಜಾತಿವೊಳಗೆ ಲಿಂಗಾಯತರ ವೀರಭದ್ರರ ಮಗಳು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಸಿವ ದಾಸಪ್ಪನವರು! ಅವರಿಗೆ ಪತಿಯವರು! ಕಲ್ಲು ಮುಟ್ಟು ಅರಗಾದಲ್ಲಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು! ಅವಳಿಗೆ ಸಿವ ಸಿವಾ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದಂತೆ! ನಿತ್ಯ ಕಾಲ ಸಿವವೊಡೆಗೆ ಕೆಂದಾವರೆ ಪುಷ್ಪಗಳೇ ಬೇಕು! ಆ ಕಲ್ಲು ಮುಟ್ಟಿದ ಎದರೊಪ್ಪದ ಕೆಂದಾವರೆ ಕೊಳ ಇತ್ತು! ಕೆಂದಾವರೆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತವರಲ್ಲಾ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪಾದ ಪೊಡೆಗೆ! ನೋಡೊಂದು ಮಂದಿ ಜಂಗಮರು ಸಿವಸಿವಾ! ಕೆಂದಾವರೆ ಕುಸುಮ! ಕೊಳ ಕೊಗೋ ಪಾಮಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ಸಿವವೊಡೆಯನ್ನು ತಿರಿಸಿ! ಅವರು ಪಾವಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪ ಹಕ್ಕುಂಬಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು! ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ನೋಡೊಂದು ಮಂದಿ! ಜಂಗಮರು ಹೂವಿನ ಕುಕ್ಕೆ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು! ಕೆಂದಾವರೆ ಕೊಳದ ಎರೆಯ್ಯಾಲೆ

ವೋಗುವಾಗ! ಪುಸ್ತಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು! ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಉಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು! ಸೂರೊಂದು ಮಂದಿ ಜಂಗಮರ ಕೈಲಿ! ಆ ಪುಸ್ತಕ ತಗಂದು ಬರೋದಕ್ಕೆ ಅಗಾಧವಾಯಿತಂತೆ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ! ಸೂರೊಂದು ಮಂದಿ ಸೇವಾಕರ್ತರು ಬಂದು ನಿಂತು! ತಾಯಿ ಪಾದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ! ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತರು! ಯಾತ್ರೆಪಾತ್ರ ಮಗು ಅಂತೇಳಿ ತಾಯಿಯವರು ಕೇಳಿದರು! ತಾಯಿ ಕುಸುಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿದೆ! ಮಧ್ಯಕೊಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಉಳಿದು ಬಂದಿದೆ! ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಅಗಾಧವಾಯ್ತು ತರಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ! ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದೆವು ಅಂತೇಳಿ! ಆ ಸೂರೊಂದು ಮಂದಿ ಜಂಗಮ ಮಕ್ಕಳು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಆಹಾಸ ಅಂಶು ನೋಡಿ! ದೂಕೆ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿ! ಸಿಪರ ಗ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆ ಬರಿಗೈಲಿ ಹಿಡಿದು!

ಗಂಗೆ ತಡಿ ಒಳಗೆ ಬಂದು ನಿಂತರಲ್ಲ!
 ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಸಿಪ ಸಂಕೇತ!
 ಆಹಾ ಕ್ಯಾರನ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ
 ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಕ್ಯಾರನ್ಯಾಕೆ ಮಯಮಾಡಿದರು
 ಕ್ಯಾರನ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ *

ಆ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇವರು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಗುರುವೇ ಹುಳುವಾಗಿ ಹುಳು ಅವತಾರ ತಾಳಿ! ಬರಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಹೊವು ಉಳಿದಿತ್ತಲ್ಲ! ಕೆಂದಾನರ ಪುಸ್ತಕ ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ ಇತ್ತು! ಈ ಪಿಟಿದ ಮ್ಮಾಲೆ! ಈ ಮಂದಿ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೊತನು ಪರಮಾತ್ಮ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಗಂಗೆ ತಡಿ ಒಳಗೆ ನಿಂತು! ಮೂರು ಕಲ್ಲು ತೆಗೆದು! ಮುನಿ ಅಂತೇಳಿ ಗಂಗೆ ತಡಿ ಒಳಗೆ! ಗಂಗೆ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ!

ಗಂಗೆ ಮ್ಮಾಲೆ ನಡೆದು ಬಪ್ತವರಲ್ಲ!
 ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಸಿಪಸಂಕೇತ!
 ಕ್ಯಾರನ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಆಗ ತಾಯಿಯವರು ಗಂಗೆ ತಡಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ! ಗಂಗೆ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ಗಂಗೆ ಮ್ಮಾಲೆ ನಡೆದು ಹೋದರಂತೆ! ಆಳ ಉದ್ಭವ ತಿಳಿದ ಇದಶಕ್ತಂತೆ ಗಂಗೆ ಒಳಗೆ! ಗಂಗೆ ಮ್ಮಾಲೆ ನಡೆದು ಹೋಗಿ ನಿಂತು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಪುಸ್ತಕ ಕೈನೀಡಿ ಕೇಳುವಾಗ! ಗಂಗೆಗೆ ಇಳಿದರು ಪರಮಾತ್ಮ ಅಂತೇಳಿ ಮಾಯ ತೆರೆದರಂತೆ! ಗಂಗೆ ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಧಿತು!

ಗಂಗೆ ಚಂದಾಳೆ ನುಗ್ಗುವರಲ್ಲ!
 ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮಲೆ ಮೂಡಮ್ಮ
 ಕ್ಯಾರನ್ಯಾಕೆ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

“ರಾಮಾಂದಕೆ ಅನ್ನೊವರೆ: ರಾಮವ್ವ! ಸಿವದಾಸಪ್ಪ ಅನ್ನುವವರೆ: ಮೂಗಪ್ಪ! ಗಂಡ ವೆಂಡಕಿ ದಂಪತಿಗಲು! ರೋಗದ ಮ್ಮಾಲೆ ಒಂದು ಮನಸಾಗಿ ಬತ್ತಿಯಂದಿದ್ದಾರೆ! ಇವರ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಪಾಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ!

ಅವರ ಪತ್ತರ ಮುಖಮಲ್ಲನೆ ಬರಪ್ಪ ಮಾದೇವಾ
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವಾ ಬರುವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ”

ಹೀಗೆ ವೇಳೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ತಾವರೆ ಪುಸ್ತು ಎತ್ತಿ ಮೂಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮೂಸಿದ ತಳ್ಳಣ ನನ್ನ ಮಹಾಗುರು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ದೇವವನ್ನು ನೇರವರೆ: ಮಾದೇವ”

“ಸ್ವಾಮಿ ಮುದ್ದೂ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಕೈಲಾಸ ಮೂರ್ತಿ! ತುಂಬಿದ ನೋಮವಾರದ ದಿವಸ! ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವಂತ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಪಶ್ಚಿಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತ!

ಪೂರ್ವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೃದ್ವಿಮದಾಗವರೆ: ಮಾದೇವಾ
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಮರವ ಚಂದಾವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಆಗಲೇ ಉತ್ತರ ಭಾಗದೊಳಗೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವಯಸ್ಸಿನ ಮುಟ್ಟಿನ ಮುದುಕಿ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಮುಟ್ಟಿನ ಕಾಲ ಆಗಿದ್ದೂ ಕೂಡ! ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪತಿದೇವ ಚಂದ್ರಸೇಖರಮೂರ್ತಿ! ಆ ಚಂದ್ರಸೇಖರ ಮೂರ್ತಿ ಇಮಾಚಲ ಪರ್ವತ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಎಳು ಬಾಯಿ ಮೊನ್ನುತ್ತದೊಳಗೆ ಸಿವನು! ಆಗಲೀಗಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ ಅಂತ ಚಿಂತೆಯಿಂದ!

ಅವರು ತಪ ಮುನಿಯಾಗಿ ತಪ ಮಾಪ್ಪವರೆ: ಮಾದೇವಾ
ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಆಗಲೀಗಿ ತಪ ಮಾಮುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಚಂದ್ರಸೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು! ಅವರ ಗದ್ದ ಎೊಸೆಯೆಲ್ಲಾ! ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಪಾದ ಬೇರುಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟವಂತೆ! ಅವ್ವು ಕೂಡ ತಪ ಮಾಡ್ತಿದ್ದರೂ! ಸಿವನು ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನ ಫಲ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ! ಆಗಲೀಗಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನವರು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾಲ ಬಂದೂ ಕೂಡ ಆ ಸಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ! ಬೆಳ್ಳಾಳದಿಂದ ನೂರೊಂದು ಕೊಡ ನೀರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು! ಆ ಪಾತಾಗೊಂದು ಬಗೆ ಕುಳುಮುವನ್ನು ತಂದು! ಆ ಸಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲಿಟ್ಟು! ನೀರನ್ನು ಉಯ್ಯುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಪೂವು ಒಂದು ತರ ಉರುಳೋಗದು! ನೀರೊಂದು ಕಡೆ ಬಿದ್ದೋಗದು! ಆದರೂ ಲಿಂಗದ ಮ್ಮಾಲೆ! ಒಂದು ಚೂರು ನೀರೂ ಕೂಡ ತಗಲಾ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಆಗಲೀಗಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಅಬ್ಬೋ ಪರಮಾತ್ಮ! ನಾನೇನಪ್ಪಾ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡ್ತೆ ? ಸಿವಸಿವಾ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆ ನನಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ!

ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವಳು ದುಃಖ ಮಾಡಿತು. ಜಗದೊಬ್ಬರು
ಅವಳು ನೋಡಿ ನಡೆ ಸಿದ್ಧನು

ಆಗಲೇಗೆ ಸಿವನರೇಯಾದ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ. ಬೆಂಕಿನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಿವನು
ನಾನು ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆಯಾಗಿ. ಬತ್ತಿಯಿಂದ ಸಿವನನ್ನು ಬೆಂಕಿದರೆ. ಸನ್ನ ಕೆಳ ಪೂಜಿಸುವ
ಸಿವನು. ಇಟ್ಟಂತ ಪೂಜಿಸುವ ಕೂಡ. ಸಿವನ ಲಿಂಗದ ಮೂಲೆ ಬೆಳಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾ
ಬಿಟ್ಟಂತ ನೀರು ನೀರು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಒಂದು
ಒಳಕೆಯನ್ನು ತಂದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು. ಒಳಕೆ ಮೇಲೆ ಇಂದೇವ್ವು ಪಡೆದ ಸಿವನ. ನಿಂದೇವ್ವರ
ಮೂಲೆ ಗುಂಡುಸೂಜಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು

ಅವಳು ಸಿವನನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು. ಜಗದೊಬ್ಬರು
ಅವಳು... ನೋಡಿ ನಡೆ ಸಿದ್ಧನು

ಆಗಲೇಗೆ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ. ದಿನಾ ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಆಗಲೇಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಮುದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು. ಈ
ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ತಪ್ಪನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಯ್ಯೋ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತವೆ ಕೋಟಿಗೊಬ್ಬ
ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿರು. ಬಾಳ ಕೆಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇವಳು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ.
ಇವಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುವಳೆ. ಸಿವನಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪ ಇದ್ದದೆ.
ಆ ಪುಷ್ಪ ಕೂಡ ಉರುಳೋಗುತ್ತೆ. ನೀರು ಬಿಟ್ಟಂತ ನೀರೂ ಸಹ ಉರುಳೋಗುತ್ತೆ.
ನಾನು ಇವಳ ಪೊಟ್ಟಿ ವಳೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು. ಸನ್ನ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಇವಳನ್ನು
ಇಂತ ಸರಣಿಯರು. ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಸಿವನು ಆಗಲೇ ಸಿವನು. ಆ
ಗಿಣಿಮಾವಿನ ಮರದಲ್ಲಿ. ಎಳೆಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಎಳೆಲೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿಯವರು
ಅವಾಗಲೇಗೆ. ಮೊಗರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಮೊಗರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಪರಮಾತ್ಮ.

ಒಂದು ಇನಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಜಗದೊಬ್ಬರು
ಅವಳು... ನೋಡಿ ನಡೆ ಸಿದ್ಧನು

ಇನಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮುದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ತಪ್ಪಿಗೆ
ಮೆಚ್ಚುಬಿಟ್ಟು. ಆಗಲೇಗೆ ಸಿವನು. ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಮೊಲಕಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ
ಬಿಟ್ಟಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊಲಕೆ ಕಾಣತಂತೆ. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಆಗಲೇ ಕೈಯ
ತಾಳಿಕೊಂಡು. ಆ ಇನಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು. ಅಯ್ಯೋ ವಿಷವು ಸಿವ ಸಿವ. ಎಂದೂ
ಇದ್ದಂತೆ ಇಂದು. ಇಂತ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣು. ನನ್ನ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಅಂದು.
ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ತಾನೆ ಮಾಡದೆ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾರು.
ತಾನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸಿವಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು. ಅನಂತರ ಈ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಉಳಿ
ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ. ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿಗಳನ್ನು
ಹಿರಿಸಿಕೊಂಡು. ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಕೈ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದ್ದಂತೆ. ಬಾಳ

ಸುವಾಸನೆಯಾಗಿತ್ತು ಹಣ್ಣು! ಸಿವನೇ ಆಗಲೀಗ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಇವನ್ನು ಕೊಯ್ದುಬಿಟ್ಟೆ!
ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಬೂಮಿಗೆ ಯೆ ಬಿಡುತ್ತಾಬಿಟ್ಟೆ ಬಿಡುತ್ತಾಬಿಟ್ಟೆ! ಇವನ್ನು ಆಗೇ ಉಂಡೇನೇ
ತಿಂದಿದ್ದೇಕೆ! ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವಳು ಎತ್ತಿ!

ನಾರಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಕೊಂಡಿದ ಮಾದೇವಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನಾರಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಕೊಂಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ! ಈ ಪರಮಾತ್ಮ ಇನಿ ಮಾವನೊಂದಿಗಿದ್ದು!
ಮಾಂಸಕಾರ ಮಾದೇವ್ಯರರು ಅವಳಿ ಅತ್ಮವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾ! ಪರಮಾತ್ಮ ಅಬೋ
ಗುರುವೇ ವಿನಯಾ! ಈ ಮಾವಿನ ಪೊನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ! ನನ್ನ ಅತ್ಮ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾ!
ರಾಜ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆಗಲಿಲ್ಲ ನೋಡಲಿಲ್ಲ, ಮಂಗಳಿಲ್ಲ ಅಂತೇಕ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ!
ಯೊಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಒಗ್ಗಿದ್ದದ್ದು ಅಂತೇಕ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಬಾಳ ಸಂಕಟವದ್ದು ಇದ್ದಂತೆ!
ಆಗಲೀಗ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ! ಮದ್ಯರಾತ್ರಿ ಒಂದುವರೆ ತಿಂಗಳ ಕಾಲ! ತುಂಬಿದ
ಮೇಲೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಮ್ಮ ನೀನು ಸುಂಗಿದಂತದ್ದು ಹೊನ್ನನ್ನು ತಾಯಿ!"

"ಈ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿನಯಾ ಅಂದ್ರೆ! ಮಂಚಣ್ಣ ಮಂಚಣ್ಣ
ಅನ್ನತಕ್ಕವನೊಬ್ಬನು! ಅವನ ಪದ್ಧತಿ ವಿನಯಾ ಅಂದ್ರೆ! ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ ವಿಚಾರವನ್ನು
ತಕ್ಕ ಬಂದು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನಿನ್ನಾಳದು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ
ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೇಳೋದು! ಮಂಚಣ್ಣನವರ ನೋಡುತ್ತಾ! ಯಾವಾಗ ಕರಡಿಗೆ
ಹಾಕುಂಟುಬಿಟ್ಟು! ಈ ಮಂಚಣ್ಣನಿಗೆ ಯಾವ ತರ ಕಂಡುಬಿಟ್ಟು! ಆರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ
ಕಂಡುಬಿಟ್ಟು! ಆಗ ಕೊಂಡಿಗೆ ಮಂಚಣ್ಣನವರು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ವಿನಯಾ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ!
ವಿನಯಾ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಸತ್ಯಸೀಲ ಪತಿವ್ರತ ಅಂತೇಳುತ್ತಾ! ಇವ ನೋಡಿದ್ದ ಯಾರೋ
ಇಟ್ಟುಂಟುಬಿಟ್ಟು! ಆರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗ್ ಕಾಣುತ್ತಾ! ಅಂತೇಳುತ್ತಾ! ಮಂಚಣ್ಣನವರು
ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ! ಯಾವತರ ಹೇಳತಾರೆ ಅಂದ್ರೆ! ಬಸವಣ್ಣ ಬಸವಣ್ಣ ಬೂಲೋಕೇ
ಬೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣವರೇ! ಈತರವಾಗಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತ
ಅಂತೇಳುತ್ತಾ! ಯಾರೋ ಇಟ್ಟುಂಟುಬಿಟ್ಟು! ಆರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆಗವಳಿ!

ಅಂತಾರೆ ಮಂಚಣ್ಣ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಈ ತರವಾದ ಮಾತನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕೇಳುತ್ತಾ! ಪರಪರಾ ಸಿವಸಿವಾ
ಅಂತೋಳುತ್ತಾ! ಬಸವಣ್ಣನವರು ಎರಡು ಕಿವಿನೂ ಮುಚ್ಚುಂಟು! ವಿನಯಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ
ಮಂಚಣ್ಣ ಮಂಚಣ್ಣ ಬಾಬ್ಬಾ ಇಲ್ಲಿ! ಅಂತೇಳುತ್ತಾ ನೀನು ಈ ಬೊತ್ತು! ಆ ಸತ್ಯಸೀಲ
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನನ್ನು! ನಾಳೆ ಇಷ್ಟೊಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಾ ಅಂತನ್ನುತ್ತೆ! ಯಾರು? ಆ
ಬಸವಣ್ಣನವರು! ಮಾತ್ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಮಂಚಣ್ಣನವರು ಆವಾಗ ಬಂದು! ವಿನಯಾ

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಅಂತಿದ್ದವು! ಅವಳು ದಿನ ಬಂದು
ಯಾವ ಭರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ! ಅಮ್ಮ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಯಾಕೋ! ಬಸವಣ್ಣನವರು
ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಯಂವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬರೇಳವರು ಅಂದಂತೆ! ಅವಾಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನು! ಬಾಳ
ದುಕ್ಕ ಬಂದ್ಬಟ್ಟು! ಇದೇನಪ್ಪಾ ನಾನು ಕಳ್ಳಲ್ಲ! ಪರಪುರುಷರ ಕಳ್ಳೆತ್ತಿ ನೋಡ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲಾ!
ಎತಕ್ಕೊಕ್ಕಾರ ಸ್ವಾಯಂವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ! ಬರೇಳಾರೆ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು!

ಅಲ್ಲಿ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ಬೇಕೆ ತಾಯಮ್ಮ
ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಯಾವಾಗ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ಬೇಕುಟ್ಟು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಕೈಕಾಲು ಮುಕ
ತೊಳ್ಳಂತು! ಅರಸಿನ ಕುಂಬುಸು ಗೆಂದ ಇಬ್ಬರಿ ಇಕ್ಕ...ಮುಟ್ಟು! ತಲೆ ಮೇವಾ
ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯುಟ್ಟು!

ಸ್ವಾಯಂವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವೇಯ್ತು ಅವ್ವ
ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಸ್ವಾಯಂವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವೇಂಟು ನಿಂತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಇವರು ಕಡೆಗಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆರಾಕ್ತಿದ್ದವು!
ಈ ಕರಡಿಗೆಸದ್ದಿಲ್ಲಲ್ಲಾ! ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪದಾಸಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾದೇವ್ವರನು! ಎನಂತೇಳುತ್ತೆ
ಅಂತ ಹೇಳಲ್ವೆ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರೇ! ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಾಯಿಯಾಗಿ!
ಪಡೀಬೇಕು ಅಂತ ಬಂದು! ತಾವರೆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿವೆ! ಈವಾಗ
ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಯಂವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕರಸಿದ್ದರೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು! ಅಂಬವ್ಯಾಡಿ ಅಳಕವ್ಯಾಡಿ
ತಾಯಮ್ಮನವರೇ! ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ಗಾಳೇಲಿ! ನಾನು ಪಾಪ ದೋಸವಾಯ್ತಿನಿ
ಅಂತ ಯೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಯಾವಾಗ ಪಲ್ಲಿ ಲೋಚಿಗುಟ್ಟುತ್ತದೋ! ಅತರವಾಗಿ ಯೇಳ್ತದಂತೆ!
ಆಗ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ನಾನು ಗುರು ಮುಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ನಿಂತುಟ್ಟಿವೆಲ್ಲಾ!
ಯಾರು ಮನ್ಯನವತಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತವ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ನಾಲ್ಕಾರು ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ನೋಡುವಂತ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರೇ! ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ನೋಡ್ವ್ಯಾಡಿ! ನಿಮ್ಮ
ಕತ್ತಲಾಕರೋ ಸಿವದಾರ ಕರಡಿಗೆ ತಗದ್ದುಟ್ಟು! ಈ ಗುರುಮುಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಾಪ್ಪುಟ್ಟು!
ನೀವು ಬಯಪಡಬೇಡಿ!

ನೀವು ಸ್ವಾಯಂವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಅಂತವೇ! ಮಾದೇವಾ
ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಯಾವಾಗ ಈತ ಹೇಳೋ ಮಾತು ಕೇಳ್ತಂತು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಸಿವದಾರ
ಕರಡಿಗೆನ ತಕ್ಕಂತು! ಗುರು ಮುಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಾಪ್ಪುಟ್ಟು!

ಬಾಳ ದುಕ್ಕದಿಂದ ಸ್ವಾಯಂವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವೇಯ್ತವೆ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ!
ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಯಾವಾಗ ಕರ್ಪೂರಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗೋದೊಲ್ಲ! ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕೋಪ್ಪಾನು ಕೋಟಿ ಸರಗುಯ್ಯೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಟ್ಟುಂತೆ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಬಂದು ನಿಂತಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಉರಿಗಿದ್ದೆಯನ್ನು ಇಳಿದು ಬಂದಿಟ್ಟು! ಏನು ಮಾಡ್ತಾರಾ ಅಂದ್ರೆ!

ಏನಗೆ ಸರಗುಯ್ಯೆ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ
ಹ್ಯಾ... ಕೋಟಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ

ಯಾವಾಗ ಸರ್ಕಾರ್ತಿ ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಬನ್ನುತ್ತಾ! ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಬಸವಣ್ಣನವರೇ! ಫೋಲೋಣಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣನವರು ನಿನ್ನಾ! ನಿನ್ನಾ ನನಗೆ ಸರಗು ಮಾಡ್ತುಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನುತ್ತಾ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನಿಂತಂತಹ ನಿಂತಂತೆ! ಅವಾಗ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸೇರಿದ್ದರಲ್ಲಾ! ಕೋಪ್ಪಾನುಕೋಟಿ ಸರಗುಯ್ಯೆ! ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೇಳೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಟ್ಟು! ಏನಿಷ್ಟಾ ಸರಗುಯ್ಯೆ ಈ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆ ಯಾವ ತರವಾಗಿ ಕಾಣ್ತಾರೆ! ಮರೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಯೇಳೆಗೊಳಿಸಿ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಯಾರು? ಬಸವಣ್ಣನವರು! ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ನಿಂತಂತಹ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರನ್ನೆ! ಅವಳ ಅಂಗಾಲ ಉಂಟಾದಂತೆ! ಸತ್ತಿಹೋದಂತೆ! ದೃಷ್ಟಿ ಕೋಪ್ಪಾನು! ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾವ ಲೋಕವೂ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ! ಅವಾಗ ಬಸವಣ್ಣನವರತ್ತ ಬಂದಿಟ್ಟು! ಏನಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಯೇಳೆವು! ಏನಿಷ್ಟಾ ಫೋಲೋಣಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಬಸವಣ್ಣನವರೇ! ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಬಂದಾ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕ ದೋಷವಿಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಂತೆ! ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನವರೂ ಸಹಾ ಬನ್ನುತ್ತಾ! ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾವ ಲೋಕವೂನೂ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ! ಅವಾಗ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಬಲು ದುಕ್ಕ ಬನ್ನುತ್ತಾ! ಕೋಪ್ಪಾನು ನಾನು ಈ ಮಂಟ್ರಾಣನವರ ಮಾತನ್ನ ಕೇಳುತ್ತಾ! ತಾಯಿ ಸತ್ಯವಿಳಿಯನ್ನೆ! ಇಲ್ಲಿವರೂ ಕರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲಾ ನಾನು! ದೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ್ದಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳುತ್ತಾ! ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಏನು ಯೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳಿದೆ! ಏನಿಷ್ಟಾ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರೇ! ನಿಮ್ಮನ್ನ ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾ ಮಹಾ ತಪ್ಪಾಯ್ತು! ನಿನ್ನಾ ವೇಗವನ್ನವ್ವಾ ಅಂತೇಳುತ್ತಾ! ಸರಗು ಮಾಡ್ತುಟ್ಟಂತೆ! ಅವಾಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಫೋಲೋಣಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣನವರು! ಸರಗು ಮಾಡ್ತುಟ್ಟಿಲ್ಲಾ! ಈ ಜೀವ ಎಲ್ಲಿ ಕಳೆದೊಳಿಸಿ ಅನ್ನುತ್ತಾ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಏನಿಷ್ಟಾ ಬಸವಣ್ಣ! ಸರಗು ಮಾಡಾ ಉಂಟೆ ಬಸವಣ್ಣ!

ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮಗೆ ಸರಗುಯ್ಯೆ ಬಂದಿಲ್ಲಾ
ಹ್ಯಾ... ಕೋಟಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ

ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮಗೆ ಸರಗು ಅನ್ನುತ್ತಾ! ಸರಗುಯ್ಯೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ನುತ್ತಾ! ಸರ್ಕಾರ್ತಿ ಮಾಡ್ತುಟ್ಟು ಫೋಲೋಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನವರು

ಮಂಚಣ್ಣನವರನ್ನು ಕರೆದೊಟ್ಟು. ಎಣ್ಣೆ ಅಂಚೆ ಬಟ್ಟೆ ಗಂಡನೇ ನಾನಿನ್ನ ಮಾರ್ ಕೇಳುವೆ. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನ್ನ ಗೊಳಗ್ ಮಾಡ್ ನಲ್ವಾ ಇದೊಂದು ಪಾಪ ಕಟ್ಟೊದ್ದಲ್ವಾ ಅದ್ದುಟ್ಟು. ಕೋಪ ಬಂದೊಟ್ಟು ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಆ ಮಂಚಣ್ಣ ಅನ್ನೋವ್ವಿಗೆ ಎಂತ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದೊಡೆಗೆ ನಿನಗೆ. ಕೊಂಡಿಕ್ಕಾರ ಮಂಚಣ್ಣ ಆಗು ಅಂತ ಅದ್ದುಟ್ಟು. ಅದ್ಕೇ ನೋಡಲ್ವಾ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ. ಆ ಮನೆ ಮಂದಿಯ ಬಟ್ಟು ಈ ಮನೆಗೆ ಆಗದು. ಈ ಮನೆ ಮಾರ್ ತಕ್ಕಂದೊಳಗೆ ಆ ಮನ್ ಆಗದು. ಅಂಚೊರು ಕೊಂಡಿಕ್ಕಾರ ಅಂತ ಹೇಳು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಕೈವಂತಾ ನಾಮಕರಣ ಇದು. ಆದಾಗ ಕೊಂಡಿಕ್ಕಾರ ಮಂಚಣ್ಣ ಅಂತ ಹೇಳು ತಕ್ಕಂದು ಬಟ್ಟಂತೆ. ಆದಾಗ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನವರು. ಗುರುಮುಖಕ್ಕೆ ಓದ ಕಲ್ಪಲ್ಲಿ. ಈ ಪಲ್ಲಿ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಡಿದಲ್ವಾ ಸ್ವಾಮಿ. ಆದಾಗ ಕರಡಿಗೊಯ್ನು ಬಿಟ್ಟಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಕರಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅಂಗ್ ಮೇಲೆ ಪಡಕ್ಕಂಡ್ ಮೇಲೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು. ಅಂಗ್ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಬೊಳುಬಿದ್ದು.

ಮೂರ್ತ್ ಮಾರ್ ನಿಂತರೇ ಮಾಡುವಾ

ಛ... ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಮಲೆಯೋ ಪುಲಿ ಮಾಡಪ ಮೇಲೆ ಬರುವಾ ಚಂದಾ

ಅಂಗ್ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಗೇಣುದ್ದ ನಿಂತ್ಕಂದುಬಿಟ್ಟಲ್ವಾ. ಅದನ್ನ ನೋಡ್ಬಟ್ಟು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನಿಗೆ. ಬಾಳ ದಿಗ್ಗ ಮೆಯಾಗ್ಬಿದ್ದು. ಎನಪ್ಪಾ ನೀನು ಯಾರು? ಅನ್ನೋ ಯೆಳ್ಳೆನಿ ಕೇಳಿ ತಾಯಮ್ಮನವರೇ. ನಾನು ಮುಗಿಲಲೇ ಉಟ್ಟು. ಮುಗಿಲಲೇ ಉದ್ಭವವಾದೆ. ಅಡದಿ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಬಂದಳೆ. ನರಬೋಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕಟ್ಟಿ ಕಲಿ ಆಳಬೇಕು ಎಂದು ಬಂದೆ ತಾಯಿ. ಆಗ ನಾನು ನಡುರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತ್ಕಟ್ಟೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಯಾರಾದ್ಲೂ ಬಂದು. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಯಾರು? ನೀನು ಯಾರ ಮಗ. ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಏನು ಜವಾಬು ಎಳ್ಳೇಕು ಅಂದ್ಬಟ್ಟು. ಆಗ ನಾನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ. ನನಗೆ ಅಂಟು ಮುಟ್ಟು, ಸೂತಕ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದು. ತಾಯಿ ಪಡೀಬೇಕು ಅಂತ ಯೇಳ್ಬಟ್ಟು. ನಾನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ. ತಾಯಮ್ಮ ನೀನೊಟ್ಟುಳು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ. ಈತರವಾಗಿ ಕಂಡೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಅಂಟಾಗಿಲ್ಲ, ಮುಟ್ಟಾಗಿಲ್ಲ. ಸೂತಕವಾಗಿಲ್ಲ ಕಣ್ ತಾಯಿದ್ದಾ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಾವರೇ ಕೊಳದಲ್ಲಿ. ತಾವರೇ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ. ಕಣ್ವಾ ಅಂಕೇಳ್ಬಟ್ಟು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು ಇನ್ನು ನಾ ಓಗಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿನಿ ತಾಯಿವ್ವಾ. ತಾಯಿ ತಂದೆ ಪಡೆದವ್ವಾಳು. ಇನ್ನೂ ನಾನು ಗುರು ಪಡೀಬೇಕು ತಾಯಿ. ಗುರು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೊಣ್ಣದವಾಗಿ.

೩. ಸಂಕಮ್ನನ ಸಾಲು

ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಬಂಗಮ ದೇವರು
ಕೋರಗ್ಗಾ ಕಿರು ಮಾರವರ
ಕೋರಗ್ಗಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ॥

ಕಾಮ ಕುರುಬ ನೀಲೆಗೊಡುಂಗೆ। ಎಳು ದೊಡ್ಡಿ ಸರಳಮ್ಮ। ಎಳು ದೊಡ್ಡಿ ದವಗಲು। ಎಳು ದೊಡ್ಡ ಕುರಿ ಓಂಡು। ದನಕೆರ ಕುಟ್ಟಿನ ಗೂಟವೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳಿ ಗೂಟವಂತೆ। ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆಯಾಕೆ। ಪಚ್ಚೇಕಲ್ಲಿನ ಹಾಸಂತೆ। ಎಳು ಗುರುಳಿ ದವ್ವಪ್ಪಂತೆ। ಎಳು ಗುರುಳಿ ಧಾಸ್ತವಂತೆ। ಬಂದಾಗ ಬಾಳಾದೋ ನೀಲೆಗೊಡುಂಗೆ। ಎಳು ಮಂದಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕು ॥ ಕೋರಗ್ಗಾ ॥

ಪರಪರಾ ಮಾಯ್ಯಾರ ಮಾವಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟಾಗ। ಬಾಳ ಬಾಳಾಟದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಿ ಬಾಳಾಪ್ಪಾ ಇರುವಂತೆ। ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ಗುರುವೆ। ಒಮ್ಮೊಬ್ಬ ಮಗುಂಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕೆಲ್ಲ ನೆಮ್ಮಿರುವಂತೆ। ಹೊಲ ನೋಡ್ವಳಕೊಬ್ಬು। ಮನೆ ನೋಡ್ವಳಕೊಬ್ಬು। ದನ ನೋಡ್ವಳಕೊಬ್ಬು। ಕುರಿ ನೋಡ್ವಳಕೊಬ್ಬು। ಕತ್ತೆ ಕರ ಮೇಯುವಕೊಬ್ಬು। ಕಾಮ ಸ್ವಾಲಿಗೆ ನೀಲೆಗೊಡು। ಅರ್ಪನ ಗುಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ। ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ಕಿರಿಯೋನ್ನಾರಪ್ಪಾಂತ್ರೆ। ಮಲೆಯ ಸ್ವಾಲಿನ ನೀಲೆಗೊಡ್ಡ ಕಿರಿಯ ಮಗ ನೀಲಯ್ಯ।

ಅಗ್ಗಾ ತಮ್ಮಿರು ಕಿಂಪಕೊಂಡು। ನೀಲೆಗೊಡುಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಿಡೊಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ। ಕೇಳಪ್ಪ ತಮ್ಮ ನೀಲಯ್ಯ। ನಾವು ಗದ್ದೆ ಹೊಲುವ ಕೆಲ್ಲವನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೋಯ್ಯಾವಿ। ನೀನು ವನವ ವಂದೆಗೋಗಿ ದನ ಬುಟ್ಟೊಂಡು। ಕುರಿ ಮಂದೆಗೋಗಿ ಕುರಿ ಬುಟ್ಟೊಂಡು। ನೀನು ಕಾಡಿಗೆಗೋಗಿ ಮೇಯೊಡ್ಡೊಂದಿರಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ। ಅಗ್ಗಾ ತಮ್ಮ ದೀರ ಮಾತ ಎಳ್ಳೆ ಕೇಳವನಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯ।

ಕೋರಗ್ಗಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ। ಅಣ್ಣದೀರ್ ಮಾತ್ಸೆ ನೀಲಯ್ಯ ಪ್ರತಿ ಬುತ್ತರ ಕೊಡ್ಲೆಗೆ ಅಣ್ಣದೀರ್ ಹೇಳ್ವೆಗೆ ಅಕ್ಕಳ್ಳಿ ಅಂದಿದ್ದಾನೆ। ಅತ್ತಿಗೆರು ಮೈದುನನ ಕೈಗೆ ನೀರ್ದುಂದು ಕೊಟ್ಟಂತೆ। ನೀರ್ದುಂದು ಕೈವಾಲು ಮುಖ ತೊಳ್ಳೆಂದು ನೀಲಯ್ಯು। ಮನೆ ಒಳಗೋಗಿ ಈಳುಕಿಫಾರಾಕೆ ಮಾಳ್ವೆಂದು। ಬಂದು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಂತಿದ್ದಾನೆ। ಅಕ್ಕ ನಾದ್ವೀರು ಮೈದುನ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಂತಿದ್ದಾರೆ। ಊಟವನ್ನು ಮಾಡೊಂಡು ನೀಲಯ್ಯು

ಬಾಯ್ತುಂಬ ಈಳ್ಳವನ್ನು ಮಡ್ಕೊಂಡು! ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿಂಡು! ಮರುಳಕಾಳು
ತುಂಬಿಂಡು ಗುರುವ ಕರುಗಳನ್ನಾದ್ದೊ ಬುಟ್ಟಿವ್ವೆ. ಕಾಡು ಪೊದಿನೊಳಗೆ ಗುರುವ
ಅಡ್ಕೊಂಡಟ್ಟಿಂಡು ಬರ್ರಾನೆ! ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ.^೨

ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಮಗಟು ದೇವರು!

ಕ್ಕಾರಣ್ಯಕೆ ದುಃಖ ಮಾಡುವರೆ!

ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ! ಮಾದೇವ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!!

ಕಾಡು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ! ಹುಟ್ಟಿದೊಳರು ಆಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಏಳು ಮಂದಿ!
ಹುಟ್ಟಿದರಲ್ಲಪ್ಪಾ ಗುರುವೆ! ಅವರು ಅರರಿಗೆ ಲಗ್ಗೆ ಅಯ್ಯ! ಕೆಳಗಿಂತ ಕಿರಿಯವನಿಗೆ ಲಗ್ಗೆ
ಅಗ್ಗಲ್ಲವೋ! ಗುರುವೇ! ಅವರಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಏಳು ಮಂದಿ ಕೂತು ಮಾತಾಡವರೇ!

ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ!

ನನ್ನ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಎಳೆಟ್ಟಿ ದನ! ಎಳೆಟ್ಟಿ ಆಡು! ಎಳೆಟ್ಟಿ ಕುರಿ
ಪೊಡಕೊಂಡು! ಬತ್ತದವೇ ಗುರುವೇ! ಆಗಲೇ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು! ನನ್ನ ಕಡೇಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವಂತ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ ಲಗ್ಗೆವಿಲ್ಲ! ಅವನಿಗೆ
ಸುಂದರವಾದಂಥ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಂದು! ಲಗ್ಗೆ ಮಾಡಿ ಅಂತೇಳೆ! ಅವಳು ತಂದೆ ತಾಯಿ
ಮನಗೆ! ಬುದ್ಧಿ ತಾಸೊಂದು ಹೇಳವಳೆ! ಆ ಮಾತನ್ನು ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ
ಕೇಳ್ಕಟ್ಟು! ಅವನು ಎಳೆಟ್ಟಿ ದನ, ಎಳೆಟ್ಟಿ ಆಡು! ಎಳೆಟ್ಟಿ ಕುರಿ ಕೊಡ್ಕಟ್ಟು! ಅಡವಿ
ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದವನೇ! ಆ ಮಾತನ್ನೇ ಕೇಳವನೇ!

ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ೨ನ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಮೊತಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಾಡೆ ದೇವಮ್ಮ! ಹಿರೀ ಸೊಸೆ ಅವಳು!
ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ಕೊನೆ ಕೇಳಿ ಮಾವಯ್ಯ! ನನ್ನ ಮೈದ ನೀಲಯ್ಯ ಅಂತಗ್ಗೆವನು! ಸೋರ್ಯನಿಗೆ
ಳುರಿತಾನೆ! ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೊಳೆತಾನೆ! ತಾವರೆ ಪದ್ಮ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಳಗುವುದೋ
ಆ ರೀತಿ ಬೆಳಗ್ತಾನೆ! ಅವನಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣನ್ನೇ ತಂದು! ಧಾರೆ ಮೂರ್ತ ಮಾರ್ತ್ತಿರಿ!
ಅಮ್ಮಾ ಮಲ್ಲಾಡೆ ದೇವಮ್ಮ! ಯಾವ ಸೀಮೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯ! ಯಾವ ಭೂಮೀಲಿ
ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣಾಡೆ ಅಂತ ಕೇಳಪ್ಪರೆ! ಗುರುವೇ ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ಕೊನೆ ಕೇಳಿ! ಮಾವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ಅದ್ವೈತಾನವೆ ಮುಡಿಲಿ! ನಿಮ್ಮ ಸರಿಗ್ಗಾನವಲಿ ಕೇಳಿರಿ! ಹೇಳ್ಕೊನೆ ಕೇಳಿ ಮಾವಯ್ಯ!
ಇಂದ್ರಲೋಕ ಹೋಗಬೇಕು! ಚಂದ್ರಲೋಕ ಹೋಗಬೇಕು! ಇಂದ್ರಲೋಕ ಚಂದ್ರಲೋಕ
ಇಲ್ಲೇವೋದ್ದೆ ಹೆಣ್ಣಾಡೆ ಪಟ್ಟಣ ಹೋಗಿ ನೀವು! ಒಪ್ಪಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತನ್ನಿರಿ! ಎನಪ್ಪಾ
ಇಂದ್ರಲೋಕ ಚಂದ್ರಲೋಕ ಅಂತ ಹೇಳ್ಕಲ್ಲಾ! ಇಂದ್ರಲೋಕ ಚಂದ್ರಲೋಕ ಇಲ್ಲೇ
ಇದ್ದದೆ! ಸೊಸೆ ನೀನು ಮೂರು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿವ್ವಾ! ಕಾಣ್ ಹೆಣ್ ಸೋಡಕೆ ಪೊಯ್ಯನಿ!
ಆಗಲೀಗ ಮೂರು ಪಾವ್ವ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ! ಮೂರು ಬುತ್ತಿನೂ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು! ಗುರುವೇ

ಅವಳು ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಕೊಡ್ತಾಳಲ್ಲೋ! ಮಲ್ತಾಜಿ ಬೇರಮ್ಮಾ! ಆಗಲೀಗ ಮೊದಲ ಹೀಗೆ ಮಗನಾದ ದೊಡ್ಡ ಗೌಡನೋದೇ! ತನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ ಮಲ್ತಾಜಿ ಬೀರಮ್ಮನೊವೆ! ದೊಡ್ಡಿಯ ಮೂರು ಜನೋವೇ! ಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯ ಇಂದ್ರಲೋಕ ಕೊಡ್ತಾರೇ! ಹೆಣ್ಣು ತಾವೊಂದು ನೋಡೋಕೇ! ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಉರಿಯಾತಲ್ಲ! ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೋಳಿತಾನಲ್ಲೋ! ಗುರುವೇ ಅತ್ತ ಮಗನೇ ದೊಡ್ಡಯ್ಯ! ನನ್ನ ನೀಲಯ್ಯ ಅಂತಕ್ಕಂತವನ್ನೇ! ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿ! ಹೇಳು ಕುಲ ಕೇಳಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಪ್ಪ! ಒಪ್ಪಿಗ್ತಾವ ಕೊಡಪ್ಪ! ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿ ಕೇಳು ತಾಯಿ! ನಿಮ್ಮ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿರುವಂತ ಮಗ! ನನಗೆ ಪಾಲಿಸ್ತ ಅಂತೇಳಿ! ಕ್ವಾಪ ಮಾಡ್ಬ್ಬಾಡ ತಾಯಿ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಮಗೆ ಬ್ಯಾಡವೋ! ಮುಂದಲ ರಾಜ್ಯಕೆ ವೋಗೋಮಾ! ಯಾಕಪ್ಪಾ ಹೆಣ್ಣು ಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಲ್ಲಪ್ಪ! ದೊಡ್ಡಗೌಡ ನೀನು ನೋಡಪ್ಪಾ ಹೆಣ್ಣನ್ನು! ನೋಡೋಕೆ ಅಂದವಾಗಿದೆ! ಚಂದವಾಗಿದೆ! ಬಾಳ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿದೆ! ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಹೋಳಿತಾಳೆ! ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೋಳಿತಾಳೆ! ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇರುವಂತ ಐದು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ತಾಯಿ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಮಗೆ ಬೇಡವೋ! ಮುಂದಲ ರಾಜ್ಯಕೆ ವೋಗಮಾ! ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಏನು ಐದು ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾಳೆ! ತಾಯಿ! ಹೆಣ್ಣೇನೋ ಬಾಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಕೈಯಲ್ಲಾ ಎಳವು ಕಾಣ್ತಾ!

ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಪಿಗಲ್ಲ ಮನಿಗ!

ಆಗಲೀಗ ಮಗನ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿ! ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡ್ತಾರೆ ಗುರುವೇ! ಅದಕ್ಕೆ ಕೈ ಸೊತ್ತ ಆಗಿತ್ತಲ್ಲ! ಎಳವು ಕೈ ಆಗಿತ್ತಲ್ಲ ಗುರುವೇ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಮಗೆ ಬ್ಯಾಡ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಗುರುವೇ! ಅವರು ಚಂದ್ರಲೋಕ ಕೊಡ್ತಾರವ್ವ! ಹೆಣ್ಣು ತಾವೊಂದು ನೋಡೋಕೇ! ಚಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಉರಿಯಾಳೆ! ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೋಳಿತಾಳೆ! ಗುರುವೇ ಆ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಪ್ಪ! ಒಪ್ಪಿಗ್ತ ಕೊಡಪ್ಪ! ಆದ್ರೆ ಯೀಕ್ರಿಸ್ತ ಕೇಳು ತಾಯಿ! ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ! ನಿನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಹುಟ್ಟಿರುವಂತ ಮಗ! ಪ್ರತಿ ಮಾತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತ! ಹೇಳಿ ಕ್ವಾಪ ಮಾಡ್ಬ್ಬಾಡೀರು ತಾಯಿ! ಹೆಣ್ಣೇಗೋ ನೋಡೋಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ತಾಯಿ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನನಗೆ ಬ್ಯಾಡವೋ! ಮುಂದಲ ರಾಜ್ಯಕೆ ವೋಗಮಾ! ಯಾಕಪ್ಪಾ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲಿ ಏನಪ್ಪಾ ಐದು ಅಂತ ಕೇಳ್ ತಾಯಿ! ಆದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣೇನೋ ನೋಡೋಕೆ ಅಂದವಾಗಿದೆ ಚಂದವಾಗಿದೆ ತಾಯಿ! ಅವಳು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಎಳವೇ ಕಾಣಪ್ಪಾ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಮಗೆ ಬ್ಯಾಡವೋ! ನಮ್ಮ ಮಗನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳೋ ಜಟಿವೋ ಅಂತೇಳಿ! ತಾಯಿ ವೋಗಿ ನೋಡುವಳು ಸ್ವಾಮಿ! ಆದ್ರೆ ಕಾಲು ಜಜಾಕದಲ್ಲೋ ನನ್ನ ಮೂದಲ ಮಲೆಯು ಮಾಡೇವಾ! ಆಗಲೀಗ ಇಂದ್ರಲೋಕ ಚಂದ್ರಲೋಕ ನೋಡ್ಬಟ್ಟು! ಅವರು ಅಯ್ಯಾ ಹೆಣ್ಣಾಜಿ ಪಟ್ಟಣಕೆ! ವೋಗವರೇ ಹೆಣ್ಣು ತಾವೊಂದು ನೋಡೋಕೆ! ಆಗ ಹೆಣ್ಣಾಜಿ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಮೋಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಉರಿಯಾಳೆ! ತಾವರೆ ಪದ್ಮ ಯಾವ

ರೀತಿ ಬೆಳಗ್ಗುವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬೆಳಗ್ಗಲಿ. ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕೇಳವ್ವಾ. ನೀಲಯ್ಯ ಸಮ್ಮ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಬಾಳ ಅನಂದವಾಗ್ಗದೆ, ಅವಳನ್ನು ಕುಲ ಸೋದ್ರುಟ್ಟು ಗುರುವೇ ಹೆಣ್ಣು ನೀಳು ನೋಡವ್ವಾ. ನೀ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೊಡಬೋ. ಆದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೇಳು ತಾಯಿ. ನಿಮ್ಮ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿರುವಂತ ಮಗ! ನನ್ನ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವ ಅಂತೇಳ್ತಾಯಾ ತಾಯಿ. ಹೆಣ್ಣೇನೋ ಚಂದಾಗದೆ ತಾಯಿ. ಹೆಣ್ಣು ಬಾಳುವೋ. ಮುಂದಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೋಗಯ್ಯ. ಏನವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಐದು ಅಂತ ಕೇಳದೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಹೆಣ್ಣೇನೋ ಬಾಳ ಚನ್ನಾಗದೆ ಮೂಗಿ ತಾನೊಂದು ಆಗವಳೇ.

ಕ್ಯಾಡ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ.

ಆಗಲೀಗ ತಾಯಿ. ಮಗನ ಮಾತನ್ನ ಮೀರಿ ಹೋಗಿ. ಹೆಡುಗೀಗ ಮಾತಾಡಿಸಿದಳು. ಸ್ವಾಮಿ ಅವಳು ಕೈ ಸನ್ನೆ ಬಾಯ್ತನ್ನೆ ಮಾಡ್ತಾಳೋ. ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಾನೊಂದು ಬತ್ತಾಳೇ.

ಕ್ಯಾಡ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ.

ಮುಂದಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಆಗ ತಂದೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ದೊಡ್ಡಗೌಡ! ನನ್ನ ಮಗ ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೋ. ಏನು ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದೋ ಕಾಣೆ. ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಸುಟ್ಟಿ. ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಯ್ತು ಅಂತೇಳಿ. ಅವರು ಬಾಳ ಗೋಳ ಗೋಳರೋ. ಬಾಳ ಮಕ್ಕ ಮಾಡಿರೋ. ಆಗಲೀಗ ದುಕ್ಕ ಗೋಳು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು. ಗುರುವೇ ಬೀಸಿದ ತೋಳು ಬೆರಗಾದ್ವಲ್ಲಾ. ನಡೆದ ಕಾಲು ಒಪ್ಪೆ ಬಂತಲ್ಲಾ. ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕೆಂದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಾರಲ್ಲೋ.... ನೀಲಯ್ಯ. ಆಗಲೀಗ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಸೊಸೆಯರು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ. ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ದಿ? ಯಾವ ಸೀದೆಯಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ದಿ? ಯಾವ ಭೂಮಿಲೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ದಿ. ಅಂತೇಳಿ ಕೇಳುತ್ತಾಲ್ಲವ್ವಾ. ಗುರುವೇ ನನ್ನ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ. ಏಳು ದಿನ ಏಳು ಕುರಿ. ಏಳು ಆರು ಕೂದ್ರುಟ್ಟು. ಅವನು ನಡು ಅಟ್ಟಿಯ ಪಾಕಲಿಗೆ ಬಂದಾನೆಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯ.

ಕ್ಯಾಡ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ.

ಆಗ ಕೂಳು ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರು. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು. ಕೊಡು ಮಾತನಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಯೇಳಾರೆ. ಗುರುವೇ ನನ್ನ ಮಗ ಕಣಲಿ ಅಟ್ಟಿ. ಕರ್ಮ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ. ಅವನಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣು ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ವೋಯ್ತು. ಅಂತೇಳಿ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು. ದುಕ್ಕ ಮಾಡುವಂತ ಸ್ಥಿತಿ ಕೇಳುಟ್ಟು. ಮಲೆಯ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ. ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ನಿಂತವ್ವೇ. ಆಗ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯಣ್ಣನ ವೆಂಡತಿಯಾದವಳು. ಮಲ್ಗಾಡೆ ಬೀರಮ್ಮ ಅವಳ ಹೆಸರು. ಗುರುವೇ

ಅಯ್ಯೋ ಸಿಮಾಡಾ! ನನ್ನ ಮೈದ ಏಳುತ್ತೆವನ ಏಳುತ್ತೆ ಆಡು! ಏಳುತ್ತೆ ಕಿರಿ ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ಅಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡುತ್ತಿತ್ತು! ನಡುತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತವನಲ್ಲಾ! ನಾನು ಯಾವ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದೆನೋ ನಾ ಕಾಣೆ! ಯಾವ ಅಪ್ಪಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದೆನೋ ಕಾಣೆ! ನನ್ನ ಮೈಮನ ನನಗೆ ನೀರು ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ! ಅವಳು ಅಂದೇಲಿ ನೀರು ತಕ್ಕಂಬತ್ತರಳಲ್ಲಾ ಮಲ್ಲಾಜಿ! ಕ್ಷಾರವ್ವಾ ಮೈದ ನೀರ ಕೈಗೆ ಅಂತ! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ತಾಯಿ ಪಾಪಿ ಕೈಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು! ನೀ ಯಾಕವ್ವಾ ಕರ್ಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೀಯೇ! ಆ ಕರ್ಮ ನಿನಗೆ ಬೇಡ! ಗವಸರಣೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಊಟ ನಮಗಿವ್ವು ಬ್ಬಾವ ಕೇಕೋ ಗವಸರಣೆ! ಆಗಲೀಗ ನೀರಸೊಂಡು! ಸ್ವಾಮಿ ದನೇನ ಬಾವದಿಗೆ ಹೊಡೀತಾನಲ್ಲೋ! ಗುರುವೇ ಇವಳು ದುಕ್ಕವನ್ನು ಮಾಡ್ತಾಂಡು! ಅಡ್ಡಗಾಡೆ ಮ್ಹಾಲೆ ಒಗಿ ಮಲಗ್ಗುತ್ತಾ! ಗುರುವೇ ಅವಳು ಬಾಳ ಗೋಳ ಗೋಳೇಳೋ! ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಮಾಡೀಳೋ! ನನ್ನ ಮೈದ ಬಂದಂತ ವ್ವಾಳೇಲಿ! ನಮ್ಮತ್ತೆ ಮಾವನವರು ಕೂತುಕೊಂಡು! ಇಂತ ಮಾತು ಅನ್ನಬೋದೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಬೋದವಾರ್ತು ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಬೆಳಗಾನ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಂತ ಕೂತ್ಕಂಡು ಸ್ವಾಮಿ! ಇವಳು ದನದ ಬಾವದೀ ಕೂತ್ಕಂಡು! ಆಗಲೀಗ ಏಳುತ್ತೆ ದನ! ಏಳುತ್ತೆ ಆಡು, ಏಳುತ್ತೆ ಕುರಿಗನ ಸ್ವಾಮಿ! ಇವಳು ಕೋಲು ಹಿಡಿದ ಮ್ಹಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವಳು ಬುಳು ಬುಳನೆ ಕೆಳ್ಳಂಡು ಬತ್ತನೆ ಗತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯೋ! ಆಗಲೀಗ ದೋಣ್ಣೆಗಳ ತಕ್ಕಂಡು! ಏಳುತ್ತೆ ದನ, ಏಳುತ್ತೆ ಆಡು! ಏಳುತ್ತೆ ಕಿರಿ ಒಡ್ಕಂಡು! ಅವಳು ಸೂಜೆಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪೊಯ್ತಾನಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯಾ! ಸೂಜೆಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆವೋಯ್ತು! ದನ ಕರನ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು! ಅವಳು ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳ್ತಾ! ಗೋವುಗಳಿಗು ನನ್ನ ಇಂತ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೋದ! ಇಂತ ಸೀಮೆಗೋದ ಇಂತ ಭೂಮಿಗೋದ ಅಂತೇಳ್ತೇಡಿ! ಗೋವುಗಳ ಇವತ್ತು ಮುಂದಾದಿನಿ ಈ ಬಟ್ಟ ಬಯಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೇಯ್ಯಂಡು! ದೋಣ್ಣೆಗೊಡನ ತೂಟ್ಟಿ ನೀರ ಹೀಳ್ಕಂಡು! ನಿಮ್ಮ ದೋಡ್ಡಿಗೆ ನೀವು ಹೋಗ್ರಯ್ಯಾ! ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯಾ! ಆದ್ರೆ ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಭಯವಿಲ್ಲಾ! ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟು ನೀ ಪೋದೀಯೋ! ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯೋ! ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳ್ತಾ! ಯಾವ ಮಾರಿ ಮನಾಕೆ ದುರ್ಗಿ, ಬೊಡಿ! ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರದಂತೆ! ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟಾಟವನ್ನು ಕಟ್ಟೀನೀ! ನಿಮ್ಮ ಕೊಂಡಿಗೆ ನಾನು ದರಿಸ್ತೀನಿ!

ಕ್ಷಾರವ್ವಾ ನೀರಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಆಗಲೀಗ ಆ ಗೋವುಗಳಿಗಲ್ಲಾ! ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ತ ಮಾಯಣ್ಕಾರ ಮುಂದೇವರು! ಅಯ್ಯ ಮಲೆಕೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಸೂಜೆಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ ಮ್ಯಾಗೆ ವೋಗವನೇ!

ಕ್ಷಾರವ್ವಾ ನೀರಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಬಿಟ್ಟುಂಡು! ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ! ಯಾವ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ! ಯಾವ ಭೂಮಿ ಒಳಗೆ! ನನಗೆ ತಕ್ಕಂತ ಸುಂದರಿ ಇದ್ದಾಳು ಅಂತೇಳಿ! ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯವ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡ್ತಾನಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯಾ!

ಶ್ವರಾನ್ವ ನಿರತಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ।

ಸೂಜೆಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೊ ಇವಳು ನೋಡಿಬ್ಬೆಕ್ಕೊ ಗುರುವೇ ಮುನ್ನೂರು ಮೂವತ್ತು
ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ। ಸೂಜೆ ಗಾತ್ರ ಹೊಗೆ ಕಂಡು ಬಿದ್ದಲ್ಲೋ ಸ್ವಾಮಿ। ಆ ಹೊಗೆ ಕಂಡು
ಬಂದದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣ ಇಲ್ಲವೇ ಹೊಗೆ ಯಾಕೆ ಕಂಡು
ಬಂತು ಅಂತೇಳಿ। ಮುನ್ನೂರು ಮೂವತ್ತು ಯೋಜನವಾ! ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದು
ಬುಟ್ಟಿಲ್ಲವ್ವಾ! ಅವಳ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಅಂತವಳೆ! ಒಂದು ಸಂತೆಗೋ ಪೇಟೆಗೋ
ಪೋಗ್ಗುಟ್ಟು। ಗುರುವೆ ಈ ಸತ್ಯವಂತೆ ಮನಿಗೆ। ನಮ್ಮಿಷ್ಟ ಹೊವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು।
ಸ್ವಾಮಿ ಅಲ್ಲಗಿಲ್ಲದೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮದಾಗ್ಗುಟ್ಟು। ಅವಳು ಹೊವ ಕೆಟ್ಟು ಕೂತವಳೇ ಸತ್ಯವಂತೆ
ಸಂಕಮ್ಮ।

ಶ್ವರಾನ್ವ ನಿರತಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ।

ಅವಳ ಮನೆ ಬಾಕಲು ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ ಬಂದು ನಿಂತು।
ಪದನಾಲೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತೊಂದು। ಒಳಗಿರೋಳು ನೀನ್ಯಾರಮ್ಮ। ನೀರ ನೀರು ಕೊಡಮ್ಮ।

ಶ್ವರಾನ್ವ ನಿರತಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ।

ಅಯ್ಯೋ ಯಾವ ದೇವವ್ವರಸಗೋ ಕಾಣೆ! ದೇವರು ಬಂದು ನೀರು ಕೇಳ್ತದೆ।
ತಡಿ ಹೂವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮಡೆಗ್ಗುಟ್ಟು। ಅಂದೇಲಿ ನೀರ ತಕ್ಕೊಂದು! ಅವಳು ಬಾಕಲಿಂದಾಟೆ
ನಿಂತೊಂದು। ಜಗಲಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಂತ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ। ನೀರು ತಕ್ಕುಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಅಂತ
ಕೊಡ್ತಾಳಲ್ಲೋ ಸಂಕಮ್ಮಾ।

ಶ್ವರಾನ್ವ ನಿರತಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ।

ಆಗ ನೀರು ಕೊಡುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ। ಪಡುವ ಮುನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಲ ಮುನ್ನಾಗಿ
ತಿರಿಕೊಂಡು। ನಿಂತು ನೀಲಯ್ಯನವ್ವ ನೀರು ಈಶ್ವಂದ್ರೆಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಅವನ ಮುಕ
ಇವಳು ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು। ಇವಳ ಮುಖ ಅವನು ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು। ಅವಳು ಅಲ್ಲೇ
ಮೂರ್ಛವೋಗಿ ಮಲಗುವಳೇ! ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮ।

ಅವಾ ಶ್ವರಾನ್ವ ನಿರತಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ।

ಆಗ ನೀಲಯ್ಯ ನೀರು ಕುಡಿದಂಗೂ ಅಲ್ಲ! ಸಂಕಮ್ಮ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಂಗೂ ಅಲ್ಲ!
ಗುರುವೇ ಆಗಲೀಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯನು! ಪಡುಸಾಲೇಲೆ ಕೂತವನೇ! ಅವಳ
ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂದವರೇ।

ಶ್ವರಾನ್ವ ನಿರತಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ।

ಆಗಲೀಗ ಈ ನೀಲಿಯಲೆ ಸೋಲಿಗೆ! ದೇವ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಕೂತಿದ್ದ
ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು! ರಾಜ ಬೀದಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ! ತಾಯಿ ತಂದೆನ ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು! ಆ ಮೂಕವನ್ನು
ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು! ಅವರು ಮೂರ್ಛವಾಗಾ ಮಲಗುವರೇ! ನನ್ನ ತುಟ್ಟು ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯೋ!

ಶ್ವರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಅವರು ಮೂರ್ಛೆಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನು ತಾನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು। ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಂತೆ ನೀಲಯ್ಯನ ಪದವಾಳೆ ಮೇಲೆ ಕೂತವನೇ। ಅವರು ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಕೂತವರೇ। ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯೇ।

ಶ್ವರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರಿಗೆ। ಒಂದು ಮುತ್ತು ಬೇಕೆನ್ನು ಸಿವನೇ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಯಾವುದ್ದಾರಾ ಕೇಳಿದ್ದ ಕೊಟ್ಟು। ಮದ್ದೆ ಮೂಡಿದ್ದ ಮತ್ಸುರಾರ ಕೇಳಿದ್ದಾ ಗುರುದೇ ಗುರು ಪಾದಕ್ಕೆ ಪರಣು। ಯಾರಿಗೆ ಕೇಳುವಾರ್ತು ಸಿವನೇ। ನನ್ನ ಇರತಕ್ಕಂತವರ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೀಮೇಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ। ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರ ನೀವೇ ಆಗಿರಬೇಕು। ನೀನೇ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ। ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯೇ।

ಅವಳ ಚಂದ ನೋಡವನೇ। ಮದುವಾರ ನೋಡವ್ವೇ। ಚಲುವ ಭಾವ ನೋಡವ್ವೇ। ಅವಳ ಸುಮ್ಮ ಸುಳಿಯ ನೋಡವ್ವೇ। ವಪ್ಪ ಮದುವ ನೋಡವ್ವೇ। ನಡುಗೆ ನುಡಿಗ ನೋಡವ್ವೇ। ಮಂಡೆ ಬಾದ ನೋಡವ್ವೇ। ಕೆಂಪು ರಂಪು ನೋಡವ್ವೇ। ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚುವವರಲ್ಲೋ। ಮಲೆಯ ಸ್ಥಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ।

ಶ್ವರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಸಂಕಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಮನಸ ಮಡಗವ್ವ ದೇವ ಸ್ಥಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ

ಶ್ವರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯ್ತಲೆ। ನೀನು ಒಪ್ಪಿದಂತಾ ಹೆಣ್ಣು ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಕೊ ಆಂತ ಪಾಯ್ಕುಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದು। ಈಗಲೇಗ ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯ್ತಲೆ ಹೇಳ್ತೀನು। ಈ ಸತ್ಯವಾಚೆ ಸಂಕಮ್ಮ ಲಗ್ನ ಆಗ್ತೇಕು ಅಂತಾ ಅಯ್ಯ ಕುರಿಯ ಒಳಗೆ ಅವ್ವ ಒಡೋಡಿ ಬತ್ತಾನೆ ನೀಲಯ್ಯಾ। ಶ್ವರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯಿಗೆ।

ನನ್ನ ಪೊರಗಿ ಬತ್ತಾವರಲ್ಲೋ। ಮಲೆಯ

ಸ್ವಾಮಿ ನೀಲಯ್ಯ || ಶ್ವರಣ್ಯ ||

ಸೂತ್ಯ ಗುರುದೇವನು ಆಸ್ತಮಿಯ ಆಗುವಂತಾ ಹೊಕ್ಕೇ ದುನೀಸ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ದನವನ್ನು ಕೂಡಿ। ಕುರಿಗಳ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಕುರಿಗಳ ಕೂಡಿ। ಎಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡಿಗೆಳಗೆ ಎಮ್ಮೆಗಳ ಕೂಡಿ। ಎಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡಿಗೆಳನ್ನು ಬೇಗ ಮುದ್ರೆ ಮಾಡಿ। ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದು ಕೈ ಕಾಡ್ನೆ ನೀರಿನಕ್ಕುಂಡು। ತಂದೆ ತಾಯ್ತಲೆ ಹತ್ತ ಅವನು ಬತ್ತವರಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯ”

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲಾಯ್ತುಗೆ!

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳತ್ತುರೆ ಬಂದು ಸಂತೋಷವಿಂದ ನಗ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ! ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಗನ ಮೊಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಏನಪ್ಪಾ ನೀಲೇ ಗೌಡ! ಈವತ್ತು ಇಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಿಂದಿದ್ದೀರೆಯಲ್ಲಾ ಕಂಡ ಅಂದ್ರಂತೆ! ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳತ್ತ ಅವರು! ಏನಂತ ಮಾತ ನುಡುವವನೆ!

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲಾಯ್ತುಗೆ!

ಸಂಕಮ್ಮ ಅನ್ನಕ್ಕವಳು ಅಂದವಾದ ಮಗಳು ಚಂದವಾದ ಮಗಳು! ಬಾಲ ದೂವು ರೇಬೆ ಸುದ್ದವಾದವಳು ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಮ್ಮ! ತಂದೆನ್ನಾ ತಾಯಿ ನಿನ್ ಮನೆಗೆ!

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲಾಯ್ತುಗೆ!

ಸವಾಸ್ ನನಕಂದ ನೀಲಯ್ಯ! ಯಾವ ಹೆಣ್ ಕೋರಿವೊ ಮದ್ದೆ ಅಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಮಲ್ತಾನ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿರುವಂತಾ ಹೆಣ್ಣು ಒಪ್ಪೊಂದ್ ಬಂದಿದ್ದಿ! ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ಅಗ್ಗವಾ ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ಮಗನ ಮಾತ ಕೇಳೊಂದು ಗುರುವೇ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ತಾಯಮ್ಮ!

ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು ಅಣ್ ತಮ್ಮಿರಲ್ಲಾ ಸೇರ್ಪೊಂದು ಗುರುವ ಸ್ವಾಲ್ಪ್ರ ಜಾತಿಯ ಮಗಳಾದ ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಐದು ಜನ ಮುಖೈದೇಕ ಕಟ್ಟೊಂಡು! ತುಂಬೇ ಸ್ವಾಲ್ಪ್ರಗನ ದೊಡ್ಡಿಗೇ ಬಂದರು! ಬಂದು ಕರುಕಿಟ್ಟ ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ! ಹೆಣ್ಣಿನ ಚಂದ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ಗುರುವೆ! ಹೆಣ್ಣು ಕೇಳದ ಬತ್ತಾರೆ!

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲಾ ಮ್ಮೇಲೆ!

ತುಂಬೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ್ಳ ನನ್ನಗಳಂತೆ ನೋಡ್ಬೊತೀನಿ! ನೀನ್ ಮಾತ್ರ ಮನಗಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರೆ ಮರುಗ್ಬೇಡಿ ಅಂದರು! ಆಗ್ಲಿ ತಾಯಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ಆಗ್ಲಿ! ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲೆ ಸಾಸ್ತ ಮಾರವರೆ! ಕೋಡು! ಕುಲದವರಲ್ಲಾ ಕರುದವರೆ! ಮರುದವರಲ್ಲ ಕರುದವರೆ ಜಾತೀರಲ್ಲ ಕರುದವರೆ! ಮದ್ದೆ ಮಾಡೊಡ್ಡ ಗುರುವೆ! ಏರ್ಪಾಡನ್ನೇ ಮಾಡಿಲ್ಲೆ!

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲಾಯ್ತುಗೆ!

ಆಗಲೀಗ ಹೇಳುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ಪುರೋಹಿತರತ್ತ ಮೋಗಿ! ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಕೇಳಬೇಕು! ಗುರುವೇ ಊರ ಗೌಡನ ಕಟ್ಟೊಂಡು! ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಕೇಳಿ ಗುರುವೇ! ಆಗ ನಿನ್ನೆ ಲಗ್ನಾವು ಒದಗಿತಲ್ಲೋ! ನೀಲಯ್ಯೋ!

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲಾ ಮನೆಗೆ!

ಆಗಲಿಗ ಲಗ್ನವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತು! ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಸ್ವಾಮಿ ಮುಸೂರು
ಮೂವತ್ತು ಯೋಜನೆಯನ್ನು! ಅವನು ಮೂರು ಗಂಟೆಗೋಗವನೇ ಸತ್ಯವಂತ
ನೀಲಯ್ಯೋ!

ಸ್ವಾಮಿ ನೀಲಯ್ಯ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗ!

ಆಗಲಿಗ ತನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆಯಾದ ಮಲ್ಲಾಜಿ ವೀರಮ್ಮನು! ಮೈದುನನನ್ನು ಸೋಡ್ನುತ್ತು!
ಬಾಳ ಸಂತೋಷ ಪಡೊಂದು! ಅಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಯಾವ
ರಾಜ್ಯದ ಹೆಣ್ಣು ಮದುಕಿ! ಯಾವ ಸಿಮೆ ಹೆಣ್ಣು ಮದುಕಿ! ಯಾವ ಭೂಮಿಯೊಳು
ನನ್ನ ಪಾವ ಬಿತ್ತನು! ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೇಳಪ್ಪಾ! ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯ!

ಸ್ವಾಮಿ ನೀಲಯ್ಯ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗ!

ಅವ್ವ ಹೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳು ತಾಯಿ! ನನ್ನ ಕುಲು ಕೈಗೆ ನೀರು ಕೊಡು! ನನಗೆ ಊಟ
ಬಡ್ಡು! ಊಟ ಉಂಟಮ್ಮಾ! ಇಂತ ರಾಜ್ಯ! ಇಂತ ಸಿಮೆ ಅಂತ ಯೇಳ್ತಿನಿ ತಾಯಿ
ಅಂತ ಹೇಳಿ! ಅವನು ಊಟ ತಾನೊಂದು ಮಾಡುವನೇ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಸ್ವಾಮಿ ನೀಲಯ್ಯ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗ!

ಆಗಲಿಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಗುರುವೇ ಅವನು ತಾಯಿ ತಂದೆ
ಕರೊಂದು! ಆಗಲಿಗ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಪೋದರು ಗುರುವೆ! ನೆಂಟ್ರಪ್ಪರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತು! ಬರುವಾರ
ಸುಟ್ಟ ಸುಕ್ರವಾರದ್ದಿನ! ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತಿನಿ ಅಂತೇಳ್ತುತ್ತು! ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ! ಲಗ್ನಕ್ಕೂರುವಂಥ
ಸಾಮಾನು ಜೋಡಿಸ್ತಂದು! ನಾರವಾರ ಎಂಟುದಿನ ಕುಂಬೋವೊಕ್ಕೆ! ಸುಟ್ಟ ಸುಕ್ರವಾರದ್ದಿನ
ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ! ಒಂದು ಸಿಪಾಳ ಚಪ್ಪರ! ಪಾಕವರೆ!

ಹೊಲೆರ ಹೊನ್ನಯ್ಯ! ಬಂದವರ,
ವಾದ್ಯಸ್ವಾರಸಿ! ಮಾಡವರ,
ನೀರಿ ಮಡಿಯ ಕಟ್ಟವರೆ!
ಹಳ್ಳಿಯ ಕೋರೂ ಕಟ್ಟವರೆ,
ಮಲೆಯ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!
ಒಂದು ಕಂಬ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡವರಂತೆ!
ಮಲೆಯ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ || ಕ್ವಾರ್ತ ||

ಕಂಬ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ! ಸುಟ್ಟ ಸುಕ್ರವಾರದ್ದಿನ! ದುಂಬೇಗೌಡನ
ಪೋಡಿಗೊಟ್ಟು! ಹೆಣ್ಣನ್ನೇ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದರು! ಆ ಸ್ವಾಲುಗರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ! ಅವಾಗ
ನೆಂಟರೆತ್ತರಲ್ಲಾ ಸೇರ್ಪಡು!

ಅಯ್ಯ ಸ್ತುತಕ ಸೋದರು ಬಂದವರೆ!
 ನೀಲಯ್ಯದ್ದೆ ಕರಿದವರೆ,
 ಪಾಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸುವರೆ!
 ಕೆಂಕುಧಾಣೆ ಮಾಡುವರೆ!
 ಸ್ತುತಕ ಸೋದರು ಬಂದವರೆ!
 ಸೂಕಮ್ನುಡ್ಡು ಕರಿದವರೆ!
 ಮಲೆಯ ಸ್ತುತಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ || ಕ್ವಾಯ್ ||

ತಿರುಗ ಬೆಳಗುಗುತಲೆ ಎದ್ದು! ಆವಾಗೆ ಅವ್ವ ಬಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಕುಲ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ!
 ಹೆಣ್ಣೊಳು ಗಂಡೊಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಕುಂಬಾರ ಗುಂಡಯ್ಯನಿಂದ ಬೇವರ ಗಡಿಗೆ
 ಪುಸ್ತಕಂ! ಅವರ ಮನೆದೇವ್ವ ಕುಲದೇವ್ವ ತಂದು! ಆವಾಗೆ ಚಪ್ಪರದಟ್ಟಲೆ ಮಾಡಗ್ಗುಟ್ಟು!
 ಆವಾಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಗಣೆ ಒಳಗೆ! ನೀಲೇಗೌಡನಿಗೆ ಧಾರ ಮೂರ್ತ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತೆಳೆ!

ಅಯ್ಯ ಕೆಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಯ್ಯ ಬಂದವರೆ!
 ಕೊಂಡಲು ಬಾಸಿಗೆ ತಂದವರೆ!
 ಪಾಪರ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಬಂದವರೆ!
 ಮಾಂಗ್ಳು ಮಾತ್ರ ತಂದವರೆ!
 ದುಸಿಪ್ಪರೋಯ್ಯ ಬಂದವರೆ!
 ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆ ತಂದವರೆ,
 ಧರ್ಮ ದೇವತೆ ಬಂದವರೆ!
 ಧಾರಗಾದರೆ ನಿಂತವರೆ!
 ಐದು ಜನ ಮುಳ್ಳದೇರು ಬಂದವರೆ!
 ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞವರೆ ಮಾಡವರೆ
 ಸೋಗಾಣವಾರೆ ಹೇಳವರೆ!
 ಒಳ್ಳೆ ಗಣೆ ಕೊಡವರೆ!
 ಧಾರ ಮೂರ್ತಕ ನಿಲ್ಲವರೆ!
 ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆ ಕೊಟ್ಟವರೆ!
 ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟವರೆ
 ಗಂಡಿನ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟವರೆ
 ಒಳ್ಳೆ ಗಣೆ ಕೊಡವರೆ
 ಸಂಬಂಧಮಾಲೆ ಮಾಡವರೆ || ಕ್ವಾಯ್ ||

ಕೂಸಿ ಪುರೋಹಿತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈಲಿ ಗಂಡಿನ ಕೈಲಿ! ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು!
 ನೋಡಪ್ಪ ನೀಲೇಗೌಡ ತಿವರಬೇಯಾದ ಸೂಕಮ್ನು! ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಅಂದ್ರೆ ಈವೊತ್ತು
 ನಿಮ್ಮ ಮನ ಬೆರಕುಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಒಂದಾಗ್ಗೇಕು! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೆ ಸಂಬಂಧ
 ಮಾಲೆ ಅಂತ್ಯೇಳೆ! ಹೆಣ್ಣಿನಿಂದ ಗಂಡಿಗೆ ಗಂಡಿನಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆಯನ್ನು
 ಹಾಕಿಸಿದ್ದು! ಸಂಬಂಧಮಾಲೆ ಅಂದ್ರೆ ಬಿಲ್ವಶ್ರೇಷ್ಠಾಳೆ! ಆ ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆಯನ್ನು

ಹಾಕಿಸ್ತುಟ್ಟು! ಆವಾಗ ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನೀಲೇಗೌಡ ಸಂಕಪ್ಪು! ಗಂಡನಿಗೆ
ಹೆಂಡ್ತಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಗಂಡನೇ ಸಾಕ್ಷಿ! ಹೆಂಡಿರ ಮಾತ ಗಂಡ ಮೊರಬಾರದು! ಗಂಡನ
ಮಾತ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮೊರಬಾರದು ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ಅಯ್ಯಾ ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿ ನೋಡವರೆ
ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಪಟ್ಟವರೆ || ಕ್ಷುರಣ್ಣ ||

ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿಗೇಲೆ ಗಂಡಿನ ತಲೆಮೇಲೆ ಮೂರಡಿ ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ! ಹೆಣ್ಣಿನ ತಲೆಮೇಲೆ
ಮೂರಡಿ ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಬಿಡಿಸ್ತು! ಆವಾಗಲೀಗ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಎರಡು ಹಸ್ತವನ್ನು
ನೀಡಿಸ್ತಿಟ್ಟು! ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹುಂಬಿಸ್ತುಟ್ಟು ತಾಂಬೂಲ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಮಾಡಿಗೆ! ಬೆಳ್ಳು
ಕೊಗಿನಕಾಯಿ ಮಡಗುಟ್ಟು! ಕಾಸಿ ಪುರೋಹಿತರು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಡ್ತು!

ಅವರ ಸ್ತುತಕ ನೋಡವ್ವು ಬಂದವರೆ!
ಕೊಂಡಾಲು ಬಾಸಿಗ ಕಟ್ಟವರೆ!
ಮಂಡ ಕಟ್ಟಿ ಧಾರೆ ಎರೆವವರೆ!
ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಬಂದವರೆ!
ಧಾರೆ ಮೂರ್ತ ಎರೆವವರೆ!
ನೋಡು ಅತ್ತಾರು ಬಂದವರೆ!
ಧಾರೆನಾದರೂ ಎರೆವವರೆ || ಕ್ಷುರಣ್ಣ ||

ಆವಾಗ ಧಾರೆ ಮೂರ್ತವನ್ನು ಮಾಡಿ! ಕಾಸಿ ಪುರೋಹಿತರು ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು
ಈಸ್ದೊಡ್ತು! ಗಂಡಿನ ಕೈಲಿ ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ! ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ!
ಆವಾಗ ಐದು ಜನ ಮುತ್ಸದೇರ ಕೈಲಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತಿ! ಐದುಜಮಾಸ್ತ ಕೈಲಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟು ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು! ನೀಲೇಗೌಡ್ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ! ಅವ್ವಾ ನೀಲೇಗೌಡ! ಈ
ಮಾಂಗಲ್ಯವಾಗಿರಕ್ಕೊಡ್ತಾವ್ವನ್ನು! ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಈಶ್ವರ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬುಡುಗ ಕೈಲಿ!
ಸಾವ್ಯವಿಲ್ಲ ಇವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುವೆವಕ್ಕೆ! ನೀನು ಕಟ್ಟಬೇಡಿ! ಕಟ್ಟಿದ ಗಂಟನ್ನು ನೀನೇ ಬಿಟ್ಟಬೇಡಿ!
ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಈಶ್ವರ ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ಅಯ್ಯಾ ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿ ನೋಡವರೆ!
ಮಾಂಗಲ್ಯ ಸೂತ್ರ ಮಾಡವರೆ || ಕ್ಷುರಣ್ಣ ||
ಐದ್ವನ ಮುತ್ಸದೇರು ಬಂದವರೆ
ಸಾವ್ಯವತ್ತಾರೂ ಮಾಡವರೆ,
ನೋಡಾಡಾಡ್ತೆ ಬಿಳಿಪ್ಪ
ಹೆಣ್ಣಿನೆತ್ತ, ಕೀಳವರೆ,
ಗುಡಿಸೆತ್ತ, ಕೀಳವರೆ,
ಅಯ್ಯಾ ನೋಡು ಅತ್ತಾರು ಬಂದವರೆ,
ಮುಂಬುನಾದರೆ ಮಾಡವರೆ

ಅಯ್ಯ ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿ ನೋಡಿ ಅವರು
ವೆಪ್ಪಳದಲ್ಲಿ ಲಗ್ನವಾದರೂ ಮೊಣವರೆ,

ನೀಲೇಗೌಡಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿಗೇಲಿ ಲಗ್ನವಾಯ್ತು! ಅವಾಗಲೀಗ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರೂ
ಸಂತೋಷವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು!

ಅಯ್ಯ ಕುಂದವರೆಲ್ಲಾ ಕೂಡವರೆ
ಕುಲಕಿ ಉಬ್ಬ ಕೊಟ್ಟವರೆ
ಕುಲಕಿ ನೀಳ್ಗೆ ತಿದ್ದವರೆ
ಮಲೆಯ ಸ್ವರೀಗ ನೀಲಯ್ಯ!
ಬವಳ ವೆಪ್ಪಳದಲ್ಲಿ ಅವರು
ಲಗ್ನವಾದರೂ ಆಗವರೆ: || ಕ್ಷಮಣ್ಣ ||

ಈ ಕಡೆ ನೀಲೇಗೌಡ ಶಿವರರಣೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮ! ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮನೆವೊಳಗೆ
ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ಪಾಧ್ವೇವೆ ಮಾಡಿ! ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು! ನೀಲೇಗೌಡ
ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ! ಕುರಿಯನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಂದು ಬಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಕುಂಬದ ಬಳಗ! ಆದರೆ
ಅದ್ವನ ಅಕ್ಕಾ ತಂಗೀರು ವಾರ್ಗಿತ್ತೀರು! ಆತ್ಮೆಗೆ ಸಂಕಮ್ಮನ ಅಂದ ಚಂದ ನೋಡಿ! ನಮ್ಮ
ಮನೆಗೆ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ! ಇವಳ ಕೈಲಿ ಕೆಲಸ ಬದ್ಧ ಮಾಡಿಸಬಾರ್ತು! ಅಂಚ್ಚೇಳಿ
ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಆರು ಮೂರು ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ನಡೆದುಕೊಂಡು
ಬಂತು! ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಬೇಕಾರಬಾರ್ತು! ಎಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕಾತಂಗೀರು ವಾರ್ಗಿತ್ತೀರು,
ನೀರೊಲ್ಲಯ್ಯದ್ದಾರೆ! ನಾನು ಒಂದು ಕೊಡ ನೀರು ಹರಬೇಕಂತೇಳಿ!

ಅಯ್ಯ ಕುಳಲಿ ಹರವಿ ಇರಕವಳಿ!
ನೀರಿಗಾಡ್ತು ಭೇಯ್ತು ಅವಳ || ಕ್ಷಮಣ್ಣ ||
ವಳ್ಳೆಯ ಶಬ್ದೇಲಿ ಬಿನ್ನವ ತಂದವ್ವ
ಹೊಂಗಳ್ಳಿ ಮಲ್ಲಾಳಿಗೆ
ಮಂತ್ರಿಸ ಕುಸಾಳಿ ಮಂವಿಗಳು ಬಂದವ್ವ
ಭಿಕ್ಷುವ ನೀಡವ್ವ!

ಎಲ್ಲಾ ವಾರ್ಗಿತ್ತೀರ ಜೊತೆಯೊಳಗೆ! ಶಿವರರಣೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮಾ! ಕುಳಲಿ ಹರವಿ
ಎರಿಗೊಂಡು ನೀರೊಲ್ಲಗ್ಗಾ ಇದ್ದರು! ಅರ್ಧಾ ದಾರೊಲ್ಲದ್ವು ತಮ್ಮ ಪೋಡ್ಬಟ್ಟು! ಮದ್ಯ
ದಾರೀಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡ್ವು ಎಲ್ಲಾ ವಾರ್ಗಿತ್ತೀರು ದುಂಬಾದಿಕಾರ್ತು ಅತ್ಲೆ ನಾಡ್ವೀರು! ಸಂಕಮ್ಮನ
ಮದ್ಯ ನಿಲ್ಲಿಸೊಂದ್ವು ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಅತ್ಲೆಮ್ಮಾ! ನೋಡಿ ಈ ಸಂಕಮ್ಮನಾ! ನಮ್ಮ ಮೈದನವಾದ
ನೀಲೇಗೌಡ! ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯನೇ ತಿರುಗಿದಾ ಎಳೇಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ದೊಡ್ಡಿ ತಿರುಗ್ಗೆ!
ಅಂದವಾದ ಮದದಿ! ನನ್ನ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ಹೆಂಡಿರು! ಅಂಚ್ಚೇಳಿ ಲಗ್ನವಾದ್ದಲ್ಲ ಈ
ಸಂಕೋ!

ಇವಳು ಪುಟ್ಟ ಬಂಡ ಮೊವತ್ತು
 ಮಂಜೆ ಮೂರಿ ಪನ್ನೆರಡು |
 ಬೈಯಾಸ ಬಗ್ಗು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ |
 ಮೊವದ ಕಲಂಕಿ ತಟ್ಟಲಿಲ್ಲ
 ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿ ಸುಕೇಶ್ವ
 ಪುಟ್ಟ ಬಂಡ ಸುಕೇಶ್ವ
 ಮಕ್ಕಳ ಫಲವೇ ಮೊದಲಿಲ್ಲ
 ಎಮ್ಮ ಮುಖದ ನೋಡಿದರೆ
 ನಾವು ಬಂಜೆರಾಗುವೆವು-
 ಸುಗಡೆ ಬಸಗಿ ಕಾದಾರೆ
 ದರಗಲು ಬಂಜೆರಾಗುವೆವು
 ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆ ಉಂಡಾದೆ
 ನಾವು ಬಂಜೆರಾಗುವೆವು
 ಮೀದ ನಿರ ದಾಟಿದರೆ
 ನಾವು ಬಂಜೆರಾಯ್ತುರಿ
 ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಬಂಜೆರಾಗುವರು || ಕೃಷ್ಣ ||
 ಬಾ ಪನ್ನ ಗುರುವೇ ಭಕ್ತರ ಗಂಡ
 ಪಾಸಿವೆವು ಮಾದೇವರಾ
 ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವರ್ಯೋ
 ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ |

ಆದ್ದು ತಿಳಿದರೆಲ್ಲ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೋ! ಇವರ ಮಾತ ಕೇಳಿದ
 ತಕ್ಷಣವೇ! ಆ ಶಿವ ಶರಣೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ! ಕೊಣ್ಣೆ ಕಿವಿಗೆ ಬರ
 ಸಿಡೀರೊಡೆದಪ್ಪಂದದಾಯ್ತು! ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ! ಛೂಮಿ ತಾಯಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡ್ವಳು!
 ಆಕಾಸ ಅಂಚೋಡ್ವಳು! ಛೂಮಿತಾಯಿ ಆಕಾಸವೇಗ! ಲಗ್ನವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದ್ವರ್ಷ
 ಪುಂಜ್ಜಿಲ್ಲ! ನಾನೇ ಸರಿಯೇ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿ! ಪುಟ್ಟ ಬಂಡ! ಇಂಥಾ ಮಾತ ಆದ್ದು
 ಇದ್ದಾರೆ! ಈ ಅತ್ನ ಪಾದ್ವೀರು ಮಾರಾನ್ಲಿತ್ತರು! ಇಂಥಾ ಕ್ಷಾಪದ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ!
 ಇವರ ಮುಖ ನಾನು ನೋಡಬಾರ್ತು! ಇವರ ಕೂಡ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬಾರ್ತು! ಇವರ
 ಮೊವೇಲಿ ಕೊಡ್ವಂತು! ಉಟಿ ಮಾಡಬಾರ್ತು! ಪನ್ನ ಪತಿಯಾದ ನೀಲೇಗೇಡ
 ಬರುವವರೆಗೂ! ಪನ್ನ ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿರಬೇಕೊಂಪ್ಪೇ! ತನ್ನ ಮಲಗೊವಂತ
 ಕ್ಕೋಪ್ಪೇಳಿರಬೇಕೊಂಪ್ಪೇ!

ಅಮ್ಮ ಕುಕ್ಕಲಿ ಕೊಡದ ಇರವರ
 ನಮ್ಮ ಪೋಡಿಗಾದರು ಬತ್ತವರ || ಕೃಷ್ಣ ||

ಕುಕ್ಕಲಿ ಮಿಂಚ್ಚೆ ಎರೀಕೊಂಡು! ಶಿವಶರಣೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮ! ತನ್ನ ರೊಡ್ಡಿವೊಳ್ಳೆ
 ತಾನು ಮಡಗುಟ್ಟು! ಇವರೊಡೆ ಮಾಡ್ತಾಡ್ತಿಲ್ಲ! ಉಟಾಳೂ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ! ತಾನು

ಮಲಗುವಂತಾ ರೂಪೋನಲ್ಲೇ ಇವರ ಮುಂದೆ ಎದುರಾಗಿರುವುದು ಅಂತ್ಯೇತಿ। ಆವಾಗ ಸಂಕಷ್ಟ ಓಡೋಗಿ। ತಾನು ಮಲಗುವಂತ ರೂಪೋನಲ್ಲೇ ಮೊಕ್ಕವಾಗಿ ಮಲಕೊಂಡಳು
 ಊಟ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು।

ಆಮ್ಮಾ ಮೊಂಡೆ ಬಾಗಿಲ ಮುಚ್ಚವಳಿ
 ಹಿಂದೆ ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆದವಳಿ || ಕ್ಷುಧಾ ||
 ಬಡಗೂರ ಬಾಗಿಲ ಮುಚ್ಚವಳಿ
 ಗುರುದೇ ವೆವಗಿನಲಿ ಮುಂದೆ ಹಲ,
 ಉಪ್ಪರ ದೇವದ ಮಾದೇವ ನಿಗವ
 ಮುಟ್ಟುವಾಗ ರಿಂಗಾ।

ಮೊಕ್ಕವಾಗಿ ಸಂಕಷ್ಟನು ತಾನು ಮಲಗುವಂತ ಕ್ಷುಣ್ಣೆ ಓಳಾಕೊಟ್ಟು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಬಿಟ್ಟು, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ತೆದ್ದೆಂದ್ ಮಲೀಕಂಡಳು। ಐದು ಗಂಟೆಯಾಯ್ತು। ಸಾಯಂಕಾಲ ನೀಲೇಗೌಡ। ಕುರಿಯನ್ನೆ ಓಡಕೊಂಡ್ತಂದು ಮೊದ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಕೂಡ್ತುಟ್ಟು। ಕೊಳ್ಳೆ ಬೋಡುಮೆಟ್ಟುಂಡು। ಕುರಿದೊಣ್ಣೆ ಇದ್ದೆಂದು ಬತ್ತಾವ್ವೆ। ಮಾಳ್ಳೆ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬತ್ತಾ ಇದ್ದು। ಮಾಳ್ಳೆ ಮನೆ ಅಂದರೆ ಅದ್ಲೆ ಮೊದೊ ಮನೆ। ಆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬತ್ತಾ ಇದ್ದ ಸಂಕಷ್ಟನ ಮೊಕ ಕಾಣ್ಲಿಲ್ಲ। ಯಾತಕ್ಕೊಕ್ಕರ ಅಂದ್ರೆ ಲಗ್ನಪಾದ್ವಿದಿಂದ ಬಾಗ್ಲಿಲ್ಲೆ ಬೊಂಬಡುಕೊಂಡು ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದಳು। ಆವೊತ್ತು ಅವಳ ಮೊಕ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ। ಅಲ್ಲೇ ಕೊಪ ಬಂದು ಬುಡ್ತು ನೀಲೇಗೌಡಿಗೆ। ವರ್ಷ ತುಂಬಿಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಮುಂದೆ ಮಗ।

ಆಮ್ಮಾ ಕೆಂಪದಾಳಾ ದಟ್ಟವನ
 ನೊರೊಣ್ಣಿಲ್ಲ ಕದವನ
 ಕಿಡಿ ಕಿಡಿ ಕೊಪ ತಾಳವನ।
 ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನ।
 ತಾಯ ತಂದೆ ಕೇಳವನ।
 ಬಂಧೂ ಬಳಗವ ಕೇಳವನ
 ಅಣ್ಣಾ ತಮ್ಮರ ಕೇಳವನ
 ಅಕ್ಕಿಗೆ ನಾಡ್ವರ ಕೇಳವನ
 ಅವರ ಬಂಧು ಬಳಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೊ
 ಯೋಗವಾಗಿ ಕೇಳವನ || ಕ್ಷುಧಾ ||

ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಳ ಕೊಟ್ಟಿಂದ ಕೇಳಾ ಇದ್ದಲ್ಲ। ಕೆರೀ ಮಗ ಕೊಪಿಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ ಅಂತ್ಯೇತಿ। ತಂದೆ ತಾಯ ಅಣ್ಣಾ ಕಮ್ಮೆ ಓಡಿ ಬಂದ್ರು। ನೀಲೇಗೌಡ ಕೊಪ ಮಾಣ್ಣೇಡ ಮಗನೆ, ನಿನ್ನ ಮಡದಿಯಾದ ಸಂಕಷ್ಟ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ। ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ ಬಾರಪ್ಪ ಅಂತ್ಯೇತಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಕೂರಿಸ್ಕಂಡ್ರು। ಮೊಂಡಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಮಡದಿಯಾದ ಸಂಕಷ್ಟ ದಾಯಂದಪ್ಪಾಳು ಅಳ್ಳೆ ಪಾಡ್ವಿರು। ಪೆಟ್ಟುಳೆದ ಕೆರೀಗೆ ನೊರೊಣ್ಣಾಯಿದ್ವು। ತಾನೊಂದೊಡ

ತರಬೇಕಂತ್ಯೇಳಿ! ಗವತ್ತು ಹೋದಳು! ಎನು ಬಾರಿವೋಳಗೆ ಅತ್ತಿಗಾಡ್ತೀರು ಸರಹಾದ
ಮಾತು! ಗೇಲಿನ ಮಾತು ಗಂಧದ ಮಾತುತುಂಬಕ್ಕೆ ಮಗನೇ! ಕೋಪ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು
ನಿನ್ನ ಮಡದಿ! ನೀನು ಮಲಗುವಂತ ಹ್ಯಾಕೆವೋಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ! ಹೋಗಬ್ಬಾ ಅಂದ್ರು!
ನೀಲೇಗೊಡ್ಡಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದ್ರುತ್ತು! ಕಿಟ್ಟಿಮಂಡೇ ಮಗಳಿಗೆ ಅಂಕದ ಬಾಪಾ
ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಹಾರೆಯನ್ನೇ ತಂದು ಕದವನ್ನು ಮಿಟಿ ಒಂದ್ಕಡೆ ಮಡಗ್ಗಿಟ್ಟು! ಮೊಣೆಹ್ಚಾಗಿ
ಮಲಗಿದ್ದ ಸಂಕಮ್ಮನ!

ಅಯ್ಯಾ ಮಾರುದ್ಧ ಮಂಡೆ ಹಿಡಿದವನೇ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ನಿಲಿಸುವನೇ || ಜ್ವರಾನ್ಯ ||
ಅಲಂಚಾರಿ ಮಾದೇನ
ಅದಗ್ಗಾ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುಯ್ಯಾ
ಅಲರವಿ ಬಾಬುಲುವಿನ ದಂಡ
ವಾಕಾರಿ ಬಂದೇ

ಮೇಲಕ್ಕೆ ಒಂದ್ಕಾರುದ್ಧ ಮಂಡಿಯಿಂದೆಳ್ಳು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಮಡದಿ
ಮುಖ ನೋಡ್ಬಾ! ಸಂಕಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಧಾರಾವತಿಯಾಗಿ ನೀರು ಹರೀತಾ ಅದೆ!
ಮೊಕುಬೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಕಪ್ಪಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ! ವಿನೇಲೇ ಮಡದಿ ಸಂಕಣ್ಣೆ ನಾನು ಕುರಿಯನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ! ನಿನ್ನ ಮೊಕ ಸಂಪ್ನೆ ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ ನಗಬ್ರಾಯತ್ತಲ್ಲ ಮದ್ದಿ!
ಈವಾಗ ಮಿಲ್ಲೇ ಹೂವು ಬಾಣ್ಣವ್ವಂದವಾಗಿ! ಬಾಡಿದುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಮಡದಿ!
ಅಂಚ್ಚೋ ಯಜಮಾನ ಯಜಮಾನರೇ ನನ್ನ ಮಂಡೇ ಬಿಟ್ಟಿದಿ ಯಜಮಾನ ಅಂದಳು!
ಮಂಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಯಾರೇನಂದಿದ್ದಾರೆ ಸಂಕಣ್ಣೆ

ಮಡದೀ ಅತ್ತ ಮಾವ ಎಸುಂಡಾರು
ಧಾವ ಮೈನ್ನ ಎಸುಂಡಾರು!
ಅತ್ತಿಗು ನಾಡ್ತೀರು ಎಸುಂಡಾರು
ಅಣ್ಣ ತಂಗೀರು ಎಸುಂಡಾರು
ಸುಗಮಾಕೀರು ಎಸುಂಡಾರು
ಮಡದಿ ಯಾರೇನುಂಡಾರು ಸಂಕಣ್ಣೆ!
ನನ್ನೊಂದಿಗೇರು ಮಡದೀಯೇ || ಜ್ವರಾನ್ಯ ||

ಅಂಚ್ಚೋ ಶಿವಶಿವಾ ಯಜಮಾನರೇ! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದು ಹೋದಂತ ಮದ್ದ
ಪಾಣ್ಣ ಬರೋದಿಲ್ಲ! ಅಡಿದುಕಾ ಮಾತು ಅಮ್ಮತಾ ಅಗೋದಿಲ್ಲ ಯಜಮಾನ!
ಯಾರೇನಂದರೆ ನಮಗೇನಾಯ್ತು ಅಂದ್ರು! ಛೇ ಕಿಟ್ಟಿ ಮುಂಡೇ ಮಗಳೇ! ಯಾರೇನಂದಿದ್ದಾರೆ
ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಹೇಳು ಮದ್ದಿ ಅಂದ್ರು! ಯಜಮಾನರೇ! ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತಿಗೆ ನಾಡ್ತೀರು ನಿನ್ನ
ಅಣ್ಣ ತಂಗೀರು ಜೊತೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಕೆಲೆಗೆ ನೀರೊಲ್ಲದೆ! ಒಂದು ಕೊಡಾ ನೀರ್ದುಕೊಡಕ್ಕೆ!
ಆಗ ನೀರಿನ್ನಾರಿವೋಳಿಗೆ!

ನನ್ನ ಕ್ಷುಣ್ಣದೊಂದು ಮೊಹದವರೆ
ಕೀಳಲಾರೆ ಯಜಮಾನ || ಕ್ಷುಣ್ಣ ||

ಎಲವು ಸಂಕೇತ! ಗಂಡನಿಗೆ ದುಂಡಾರೀತಿ ಮಾಡ್ಬೇಡ! ಪತಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರ
ಹೇಳ್ಬೇಡ! ಯಾರೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಹೇಳು ಅಂದ್ರೆ! ಯಜಮಾನನೇ! ನನ್ನ ಮೈದುನನಾವ
ನೀಲೇಗಿಡ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕೋತಿ ತಿರುಗಿ! ಅಂದವಾದ ಈ ಮದದಿ ತಂದ್ಬಲ್ಲ ಈ
ಸಂಕೇತ!

ಕಾಳು ಪಟ್ಟಿ ಬಂದ ಮೊಹದ
ಮಂಡೆ ಮೂರು ಪಕ್ಕದರು
ಮೈಯಿನ ಬಣ್ಣ ಕೆದಗಿಲ್ಲ
ದಿಬ್ಬಾ ಧರಣಿ ಕಾಣಂತೆ
ಹುಟ್ಟು ಬಂತೆ ಕಾಣಂತೆ
ಸಂಗಡ ದನಗಳ ಕಾದರೆ
ಅವು ದನಗಳು ಬಂದೆಯ ಆಗುವೆವು!
ಮೊದಲ ಅಡಿಗೆ ಅಂಜರೆ
ಅವರೂ ಬಂಜೆರಾಗುವರು
ಮೊದಲ ನೀರ ದಾಟಿದರೆ
ಅವರೂ ಬಂಜೆರಾಗುವರು
ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಬಂಜೆರಾಗುವರು
ನನಗೆ ಪಾಪವಾದರು ಪಾಪವೇಡ
ಪಾದ ಪೊತ್ತೆನು ಯಜಮಾನ || ಕ್ಷುಣ್ಣ ||

ನೀಲೇಗಿಡ ಮದದಿ ಮಾತ ಕೇಳಿದ! ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದ್ಬವು! ಆದರೆ
ಸಂಕೇತ! ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಅಂಜ್ರೆ ಹೆಣ್ಣು ದೇವು ಗಂಡು ದೇವು! ಇವತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನಾದಿದ್ದಾರೆ
ನಾಲೆ ನನ್ನನ್ನಾದ್ದು ಇದ್ದಾರೆ! ಹಾಗಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ದಾಯಿಂದಕಾರರು! ಈ ಆಣ್ಣ
ತಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ನಾದ್ದೀರ ಕೂಡ ನಾವು ಇದ್ದಾರ್ಯ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಂಡು
ಕೋಪದಲ್ಲಿ ನೀಲೇಗಿಡ,

ಅವು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕರೆದವನೆ
ಬಂಧು ಬಳಗ ಕರೆದವನೆ
ಅಣ್ಣತಮ್ಮರ ಕರೆದವನೆ!
ಕುಲದವರಲ್ಲ ಕುಂಠದವನೆ
ಪಾತಿಯವರಲ್ಲ ಸೇಠದವನೆ
ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಲುತಿ ಮಾಡ್ಬವನೆ
ಮರೆಯ ಕೋಲುಗ ನೀಲಯ್ಯ!
ಅಯ್ಯ ಬದಕಳ್ಳ ಭಾಗ ತೆಗೆದವನೆ!
ವೇರೆ ಮನೆಯ ಮಾಡಬ್ಬೇ || ಕ್ಷುಣ್ಣ ||

ಆಲಂಬಾಡಿ ಮಾಡೇವೆ
 ಪಾಲರು ಮಾಡೇವೆಗೆ
 ಪಾಲರು ಮ್ಯಾಲೂವೆನ ರುಡ ಪಾಲಾಡಿ ಬಂದೇ||

ಇವರ ಕೂಡ ಸಾಸಿರೆಯಾದರು ಅಂಚ್ಚೇಳಿ ಸ್ವಾಯ ಪಂಜಾಯ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಬರುವಂಥ ಭಾಗ ತಕ್ಕೊಂಡು ನೀಲೇಗಿಡೆ| ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು ಒಂದು ರೂಮ್ಮಲ್ಲಿ
 ವಾಸವಾಡ್ತಾರೆ| ಒಂದು ಮನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಗಂಡಾ ಹೆಂಡಿರು| ಕಾಲ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ|
 ಅಂಚ್ಚೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಬದ್ಧ ಕುಡ್ತಿಲ್ಲ| ಕುರಿಯನ್ನೇ ಕಾಂಕ್ಷೊಂಡ್ ಬತ್ತನ್ನೇ| ಅವರವರ ಅಣ್ಣ
 ತಮ್ಮದೀರಲ್ಲ ಅವರವರ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಾರೆ|

ಆಲಂಬಾಡಿ ಮಾಡೇವೆ
 ಅರಗ್ಗಾ ಬಟ್ಟ ನೋಡುಯ್ಯ
 ಪಾಲರು ಮ್ಯಾಲೂವೆನ ರುಡ
 ಪಾಲಾಡಿ ಬಂದೇ||

ಮಲೆಗ ನೋಡುಯ್ಯ ಮಾಡೇವೆ
 ಹೊನ್ನೆ ಗಿಡಗ ನೋಡುಯ್ಯ
 ಮಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ
 ಮಘೇಗ ನೋಡುಯ್ಯ

ಮಲೆಯ ಸ್ವಾರಿಗ ನೀಲೇಗಿಡೆ| ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂಧು ಬಳಗ| ಕುಲದೋರು
 ಪಾತಿಯವ್ರ ಕಡ್ತು| ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು| ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಒಂದ್ವ ನೆಯಲ್ಲಿ
 ವಾಸ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬದುಕ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೀಲೇಗಿಡೆ| ತನ್ನ ಕೆಲ್ಲ
 ಬದುಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬದ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ|

ಇಳಿದರು ಇಳಿದರು ಮಾಡೇವಾ|
 ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದರು ಮಾಡೇವಾ|| ಪ ||

ಬಂಗಾರು ಪಟ್ಟ ತೇವೆಯ ಮೇಲೆ|
 ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದರು ಮಾಡೇವಾ|
 ಮೊನ್ನೆ ಬಣ್ಣದ ಬರಗತ ಮೇಲೆ

|| ಗಿರಿಯಿಂದ ||

ಗೆಜ್ಜಲು ಪಟ್ಟ ಕೋಡುಗಲ್ಲಗಳೇ

|| ಗಿರಿಯಿಂದ ||

ಮಳ್ಳಳ ಮನೆಯ ಮುರಿದವರೇ

|| ಗಿರಿಯಿಂದ ||

ಗಂಜುಗರಿಯ ಮೈಲೆ ಗೆಜ್ಜುಗರಿಯೇ || ಗಿರಿಯಿಂದ ||

ಕ್ವಾರ್ಗಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲದ ಮೈಲೆ

ಕೋಲು ಮಂಡ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಕ್ವಾರಗ್ಗೊಂದು ಸಾರವರೇ|

ಕ್ವಾರ್ಗಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲದ ಮೈಲೆ

ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೋಗ್ಗೇತು! ಯಾಕೆನ್ನ ಅಂತ ಕೇಳಿಯಿತ್ತು! ಮನೆ ಸ್ವಾಧೀನ ನೀಲಯ್ಯ ಅಂತ! ಕೇಳಿದರಲ್ಲೋ ಗುರುವೇ! ನಾನು ಬೋಗುಮಂತ ಸ್ಥಳ ಯೇಳ್ವೆನಿ ಕೇಳಿ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕೇತ! ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಕ್ಕಾಸವ ಬಿಡೇಣ್ಣ! ನಿನ್ನ ಸರಿ ಗ್ಯಾರ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಣ್ಣ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀನಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳಿ!

ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನಿಯಲ್ಲಿ! ಮೂರು ಕೂಡದ ಕೋವಲ್ಲಿ ಮುದ್ದು ಬೆಟ್ಟದ ಬೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ! ಒಕ್ಕಾಲು ಕೋನೆ ಬೋರೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಮ್ಮಲಿನ ಮನೆಯೋಳಿ! ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾತನ್ನ ಓಗುವೆ ನಡಿಯೆ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕೇತ!

ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀನಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳಿ!

ಯೇಳ್ವನಿ ಕೇಳಿತ್ತು ನೀಲಯ್ಯ! ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನಿ! ಮುಸಕಲು ಬೆಟ್ಟದ ಮಗ್ಗಲು! ವಿಷಂಪಾರಿ ಒತ್ತು ಅಂತದಲ್ಲೋ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಕಾಗೆಲ್ಲ, ಗೋಗಿಲ್ಲ, ಅನ್ನೋ ನರಮಣ್ಣ! ನಮ್ಮನೀಲಯ್ಯನೋರೆ! ನಾನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದೆ ನೀಲಯ್ಯ! ನನ್ನ ಜನ ಜಾತ್ರೆ ಬಿಡಬೇಡೇ! ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ನಾನು ಬರಬೇಡೇ!

ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀನಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳಿ!

ಬೇಳ್ವನಿ ಕೇಳಿಣ್ಣ ಸಂಕೇತ! ನನಗೆ ಯಾರೂ ವೊಂದ್ಬಟ್ಟವರಲ್ಲ! ಸಂಗಡ ಬೆಳೆದೋರಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಒಂದೂಗುಟ್ಟರೋಡ್ಡಾರೂ ಬೆಳೆದೋಡ್ಡಾರು ಹೆಣ್ಣೇ ಅಂತ ಕೇಳಿ ಗುರುವೇ! ನಾನು ತಾಯಿ ತಂದೆ ಉಳ್ಳವಳು! ಮೈದ ಭಾವ ಉಳ್ಳವಳು! ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಉಳ್ಳವಳು! ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಉಳ್ಳವಳು! ಹಿಂದೇಳು ಬಳಗ ಉಳ್ಳವಳು! ಮುಂದೇಳು ಬಳಗ ಉಳ್ಳವಳು! ಇಂಥ ಹಿಂದು ಬಳಗನ ಬಿಡಬೇಡೇ! ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ನಾನು ಬರಬೇಡೇ!

ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀನಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳಿ!

ಅಪ್ಪಪ್ಪಾ ನೋಡ್ವಾ! ಹೆಣ್ಣಿನ ಬೆಡಗಿನ ಮಾತನ್ನು! ನನಗೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ! ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ! ಬಂಧು ಬಳಗ ಅದೆ ಅಂತೇಳಿ! ಬಹಳ ಆಗ್ರಹವಾ ಬಾಳ ಸಂಪತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ! ಅದ್ವ ಯೇಳ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಸಂಕೇತ! ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದೆ! ಅವರ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕಳು ಉಣ್ಣಾರೆ! ನಿನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ! ಅವರ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಉಣ್ಣಾರೆ! ನಿನ್ನ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯಬೇನು?! ನಿನ್ನ ಬಂದ ಸಂಪತ್ತೇನು?! ಕೇಳು ಸಂಕೇತ! ನಿನ್ನ ಬಂದೇ ಅನ್ನೋ ಹೆಂಡು ತಪ್ಪೋದೇನೇ! ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕೇತ!

ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀನಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳಿ!

ಆಗಲೇಗ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕೇತ! ಅಕಾಶ ಅಂತು ನೋಡಿ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿ! ಕೈ ಹಿಡಿದ ಸತಿ ಪತಿಗಾಗಬೇಕು! ಪತಿ ಪತಿಗಾಗಬೇಕು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಯಾರ್ಯಾರೂ ಆಗಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ನೆನ್ನಣ್ಣ ತಮ್ಮ! ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ! ಬಂಧು ಬಳಗ ಅವರು

ಬದುಕುವಂತ ಕಾಲ್ಪರ್ದಿ! ನಾವು ಕಡೆ ಕಾಣ್ತೇವಿ ಅಂತೇಳ್ಪಟ್ಟು! ಅವರು ಗಂಡನ ಪಾದ
ಪಿಡ್ಡುವಳೇ! ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕೇಶ್ವ!

ಆದಾ ಕ್ಷುದ್ರಾ ನಿರಹಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ,
ಸಂಕೇಶ್ವ! ಮಕ್ಕಳ ಮೊಗ ಮೊದಲಿಲ್ಲ
ಮೈಯನ ಬಗ್ಗ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ
ಕೋಳನ ಬಾವ ಮೊಡಲಿದರೆ
ಬಾಳೆಯ ಮದದ ಲಕ್ಷ್ಮದ
ಕೊಡೆಯ ಬಾವ ಮೊಡಲಿದರೆ
ತಿರ್ದಿದ ಗಿರಮ್ಮನಾಗಿ
ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಮೊಡಲಿದರೆ!
ಆದಾ ಕ್ಷುದ್ರಾ ನಿರಹಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಅಗಲಿಗ ನಮ್ಮ ಸತ್ಯವಂತ ನಿಲಯ್ಯನೋರು! ಈ ತರ ಇರುವಂತ ಬೆಂಗಳೂರು!
ಯಾವ ರೀತಿ ಕರ್ಮದೋಗ್ಗೇರು ಅಂತೇಳಿ! ಗುರುವೇ ಮತ್ತನು ಗ್ಯಾನ ಮಾಡವ್ವೇ!
ಮಲೆಯ ಮೋಲಿಗ ನಿಲಯ್ಯ!

ಆದಾ ಕ್ಷುದ್ರಾ ನಿರಹಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ

ಅಗಲಿಗ ಕೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಸಂಕೇಶ್ವ! ನಾವು ಕಾಡು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ವೈಯ್ಯವಲ್ಲ!
ತಕ್ಕಂತ ಸಾಮಾನು ತಕ್ಕಂತಿನಿ ನಿನ್ನಳೇ ಅಂತೇಳ್ಪಟ್ಟು! ಅವರು ಗುಡುಗುಡಾನೆ
ಮೋಗವನೆ!

ಮಕ್ಕನು ಗಡಿಗ! ತಂದವನೇ!
ಕಿಡವನು ಗಡಿಗ! ತಂದವನೇ!
ಬಿದರಕ್ಕನು! ತಂದವನೇ!
ಮಾಣವೇನು ತಂದವನೇ!
ನೇಗುಗೇಶ್ವ! ತಂದವನೇ!
ಕುಣಾರದ್ವಾ! ತಂದವನೇ!

ಅಯ್ಯ ತಕ್ಕಂತ ಸಾಮಾನು ತಕ್ಕಂತ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದವನೇ!

ಆದಾ ಕ್ಷುದ್ರಾ ನಿರಹಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಸಂಕೇಶ್ವ! ನಾನು ಉಟ ಮೂಡುವಂತ ಸಾಮಾನು
ತಂದಾಯಿತು! ನನ್ನ ಪಾತಿ ಕುಳು ಕುಳುಡ್ಕೋಗ! ನಾನು ಕಾಡು ಮೈಗ ಬೆಂಕಿ! ಬೇಟೆಗೆ
ವೋಗುವಂತಾಗಿ ಆಯಾ ಸಾಮಾನ್ ತಕ್ಕಂತ ಬತ್ತಿನಿ! ನೀನು ಕಾಡು ಗಡೆಗೆ ನಿಲ್ಲೆ!
ನೀನು ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕೇಶ್ವ!

ಆದಾ ಕ್ಷುದ್ರಾ ನಿರಹಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಎತ್ತರೀಗ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು ಗುಡುಗುಡವ
ಓಗಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಬಂದೂಕ ತಾನೇ ತೆಗೆದವನೇ! ನದೀಗ ತಾನು ದುಗಿದವನೇ! ಬಾಕಾಬನ್ನ
ತೆಗೆದವನೇ!

ಆವಾ ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯನೂವೆ! ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕೀರ್ಣ! ಇಬ್ಬರೂವ
ಸ್ವಾಮಿ! ಅಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಮದಮಾಸಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯದ್ದೇ! ನನ್ನ ಮಲೆಯ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಕೋಲು ಮಂಟಿ ಮಗಮದೇವರು ಕ್ವಾರಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಸಂವೆ! ಏಳು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನೆಯಲ್ಲಿ!
ಮೂರು ಗುಟುರು ನೀರಿಲ್ಲ! ಮುಸುಕಿನ ಬೆಟ್ಟದ ಮೊಗ್ಗಿಲ್ಲ! ವಿಷಂಪಾರಿ ಒತ್ತಿಲ್ಲ! ಸೀಗೆ
ಸಿರಿಗಂಧ ಮಲೆಯಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕಾಡ್ ನಡುಮಲೆಗೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದುದಿಲ್ಲ! ಮಲೆಗೆ ಮಲೆಗೆ
ಹೋಗೋನಲ್ಲ! ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ತಕ್ಕಂತ ಸಾಮಾಸು ಮಡಿಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು! ಸ್ವಾಮಿ
ಎಂಟು ದಿಕ್ಕು! ಹದಿನಾರು ಮೂಲೆ ಪರಿಸೋಧನೆ ಮಾಡ್ಗುತ್ತಿತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ!

ಅಯ್ಯ ಹುಟ್ಟು ಗುಣ್ಣು ತೆಗೆದವನೇ!

ಗುರಿ ಮಾರ್ಗ ತೆಗೆದವನೇ!

ಕಗ್ಗಲ ಕಾರಾ! ತೆಗೆದವನೇ!

ಕನ್ನ ತಾವೊತ್ತು! ಮಾಡದ್ದೇ!

ಮಗ್ಗ ಮರವೆ ಕಡಿದವನೇ!

ಮಂಬದ ತಾನೊಂದ! ಮಾಡದವನೇ!

ಕಕ್ಕೆ ಗಳವನ್ನ! ತಡೆದವನೇ!

ಅಂಕಣ ಕೊಂದ! ಬರವನ್ನ!

ಬದಿರ ಗೋಡೆ! ತೆಗೆದವನೇ!

ಅಂತದ ತಾವೊಂದ! ಮಾಡದ್ದೇ!

ಅಯ್ಯ ಅಂಗ್ಗೆ ಸೊಪ್ಪು! ತಂದವನೇ!

ಒಪ್ಪಾದ ಗುಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿದವನೇ!!

ಆವಾ ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ! ತನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ನನೂವೆ!
ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡ್ಡಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾಳಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ಹೆಜ್ಜೆನು ತುಪ್ಪ! ಕಿರುಚೇನು ತುಪ್ಪ!
ಬದಿರು ಅಕ್ಕಿ ನೆಗೆಲು ಗೆಡ್ಡೆ ಗೊಸು! ಮಾಣಿ ಬೇರು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು! ಸ್ವಾಮಿ ಆದ್ರೆ
ಯೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳಿ! ಸಂಕೀರ್ಣ ನಾನು ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮಲೆಗೆ ಓಗಿ ಹೆಜ್ಜೇನು ತುಪ್ಪ ಕಿರುಚೇನು

ಮವ್ತ! ತರಣ್ಣೆ ಒಯ್ಯನಿ ಕೇಳೆಣ್ಣೆ! ನಿನ್ನ ಬಲಗೈ ಬಾಸೆಯ ಕೊಟ್ಟರೆ! ನಾನು ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಲೆಗೆ ಪೋಗುವೇ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಹೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಸವಾಯ್ತು! ಬುಳು ಸಾಂಪಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಸವಾಯಿತು! ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ವರುಸದಿಂದ! ಕಳ್ಳನ ಕಾಣ್ಣೆಲ್ಲ! ಸುಳ್ಳನ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ನೀವು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ! ನೀಲಯ್ಯ ಇಂದು ಬಾಸೆ ಕೇಳಬಹುದೇ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೆ! ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕೇಣ್ಣೆ! ಇಂದೇ ಕಳ್ಳನ ಮಾಣ್ಣೆ! ಅಂತ ಕೇಳ್ತಲ್ಲ ಸಂಕೇಣ್ಣೆ! ಮುಂದೆ ಬರುವಂತಾ ಉದ್ದೇಸವ್ವಾಗಿ! ನಿನ್ನ ಬಾಸೆ ಕೇಳ್ತನಿ ಹೇಣ್ಣೆ! ನಿನ್ನ ಬಲಗೈನ ಬಾಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ! ನಾನು ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಲೆಗೆ ಹೋಗುವೇ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೆ! ಸಂಕೇಣ್ಣೆ! ಕ್ರೀಡಾಮನ ಹೆಂಡ್ತಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು! ರಾವಣನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು! ವಸವಾಸಕ್ಕೋದ ಸಂಕೇಣ್ಣೆ! ಅದ್ರೆ ಸಿವಸಿವಾ ರಾಮಾ ರಾಮಾ ಅಂತೇಳೆ ಅವಳು ವಸವಾಸವಿದ್ದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಂಬನೆಯನು ಹೋಗಿ! ಅವಳ ಕೈನ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರವನ್ನು! ಸಂಕೇಣ್ಣೆ ಆಗಲೀಗ! ಅಕಾಸದಿಂದ ಹೋದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ದಿಳಿಪಕ್ಕಿ ಕಂಡು ಬಂತಂತೆ! ಸಂಕೇಣ್ಣೆ ಆಗಲೀಗ ಭೂತಾಯಿ! ತುಡೆಗೆ ನೋಡಿದ್ದಂತ ಸಂಕೇಣ್ಣೆ! ಆಗ ಕೇಳೆಣ್ಣೆ! ಕಾಣಬಾರದಲ್ಲ ತಂದೆಯ್ತಂತ ಸಂಕೇಣ್ಣೆ! ಅದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬುದ್ಧಿ ಮೀನಿನ ಬುದ್ಧಿ ನೆಚ್ಚಬಾರೆ ಸಂಕೇಣ್ಣೆ

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೆವ್ವಾ! ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮಲೆ ನೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಹುಟ್ಟು ಬಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಕೈನ ಬಾಸೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಕಾಪು ಕರೆಯೋಲ್ಲ! ಭೂಮಿ ಬೆಳೆಯೋಲ್ಲ! ಸೂರ್ಯಾ ಮುದ್ರೆ ಆಡ್ವಾಡ್ತುಕೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮಯ್ಯ! ನನ್ನ ಬಂತೆ ಕೈನ ಬಾಸೆ ನಿನ್ನಗೆ ತರವಲ್ಲ ಕೇಡೋ! ನೀಲಯ್ಯಾ!!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಅಪ್ಪತ್ತಾ ನೋಡಿವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬೆಡಗಿನ ಮಾತನ್ನು! ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತನ್ನು ಆಡ್ತಾಳೆ! ಅಂತೇಳೆ ಬಾಳ ಕ್ಕಾದ ಬಂದುಬುದ್ಧಿ ಸ್ವಾಮಿ!

ಜಡಿದು ಮುಂದಲೆ ಇದ್ದವನೇ!

ಅವು ಜೂರಿ ಇದ್ದವನೇ!

ದಮ್ಮ ದಮ್ಮನಿಡುವನೇ!
 ಕಟ್ಟಿದ ಪಲವ ಕಟ್ಟಣ್ಣೆ!
 ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಗೋಣಿಗಣ್ಣೆ!
 ಆಮಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ನೀಲಯ್ಯ ಕೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ! ಹೆದ್ದಿ ಪತಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ
 ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆಗಲೀಗ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕಣ್ಣೆ! ದಮ್ಮಯ್ಯ!

ಕಟ್ಟಿದ ಸೀರೆ ಅಳಿದವಳೇ!
 ಕೊಟ್ಟಿದ ಕುಪ್ಪಣದ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಕತ್ತಿನ ಪದಕದ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಮೂಗಿನ ಸಿಂಹದ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಪಾಲು ಬಾಗ್ಯ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಕೋಳು ಬಾಬುರ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಅಯ್ಯಾ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಹುಟ್ಟಿದ ನಿಜಾಗಾ ನಿಂತವಳೇ!
 ಆಮಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಹೇಳ್ತನು ಕೇಳಪ್ಪ! ನೀ ಕೊಟ್ಟಂತ ವಗವಾಣ್ಯ ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರ ನಾ ಕೊಟ್ಟನು
 ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಇನ್ನೇನು ಕೊಡಲಿ! ಸತ್ಯ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆಮಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆಯ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಮುತ್ತುಗ ಸೊಪ್ಪಿನ ಮಲೆ ಹಾಡಿದಿಟ್ಟು!
 ಉಗುರಿ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ತಂದು ಉಡುಗೆ ಸುತ್ತಿದಿಟ್ಟು! ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅಪ್ಪೇ ಚೆನ್ನ ಮನೆಗೆ
 ಕೊಡವನೇ! ಚಲಕ ಬೀಗ ಹಾಕವನೇ!

ಆಮಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಚೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕೂಡಿದಿಟ್ಟು! ಚಲಕ ಬೀಗ ಹಾಕಿಟ್ಟು! ಎತ್ತ ಬಾರದ
 ಬಾಗಲಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಮಡಗುಟ್ಟು! ಗುರುಮೇ ಅವನು ಮತ್ತೇನು ಗ್ಯಾನ ಮಾಡವನೇ! ಮಲೆ
 ಸ್ವಾಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆಮಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಆರು ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ! ಮೂರು
 ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ! ಕೋಳು ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ! ಜಲಕು ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ!
 ಜಜ್ಜು ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ! ಸ್ವಾದಿ ಅಯ್ಯಾ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡ್ಡ ಸುತ್ತ! ಮಂಡಲ
 ಬರೆದುನಿಟ್ಟು! ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಆಗಲೀಗ ಸಾರು ಮೂಲೇಲೂ! ನಾಕು

ಗೂಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವನೇ ಗುರುವೇ! ಯಾವ ಸೂರ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬರಲಿ! ಬೇವ ಮಾನವನೇ ಬರಲಿ! ಈ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಾವಲಿರುವೆನು! ಅಂತಃಕ ಸದಸಿವಾ ಆವನು! ಎಲ್ಲಾ ತಾಕಿ ಮಾಡುವನೇ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆಹಾ ಕ್ಷುರಾ ನಿನಗಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಆ ಬಾಕಲೊಳಗೆ! ಎಳು ಮಲೆ ಸುಡು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಎಳ್ಳಿನ ಕೀಳಪ್ಪಾ! ನೀಲಯ್ಯ ಹಾ ಅನ್ನೋಕೆ ಹಗಿಲ್ಲ! ಗೂ ಅನ್ನೋಕೆ ಗೂಗಿಲ್ಲ! ಸರಮಾನವನ ಸದ್ದು ಮೊದಲಿಲ್ಲ! ನೀನು ಬೆಚ್ಚನು ಮಲೆಗೆ ಒಯ್ಯನಿ! ಅಂತ ಯೇಳ್ತಾಯಲ್ಲಾ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀನು ಪೋಗೋದು ಬರೋದು ಎಲ್ಲ! ಎಪ್ಪು ತಿಂಗಳಪ್ಪಾ ಗುರುವೇ ಅಂತ ಕೀಳಯ್ಯ! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೀಳೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ನಾ ಓಗೋದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯ್ತದೆ! ಬರೋದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯ್ತದೆ! ಇರೋದು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅಯ್ಯದೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಾಯ್ತದೆ ಕಣೆ ಸಂಕಣ್ಣ!

ಆಹಾ ಕ್ಷುರಾ ನಿನಗಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೀಳೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ನಾನು ಪೋಗದು ಬರೋದು! ಎಲ್ಲನೂ ಕೀಳ್ತಾಯಲ್ಲ ಸಂಕಣ್ಣ! ಯಾರ್ಕಾರ ಕದ್ದಪೋಗ್ತೆನು ಅಂತ ಗ್ಯಾನ ಇದ್ದದೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ಅಂತ ಕೀಳ್ತಾನೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅಯ್ಯಾ ಸ್ವಾಮಿ ಹಾ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಹಗಿಲ್ಲ! ಗೂ ಅನ್ನೋಕೆ ಗೂಗೆ ಇಲ್ಲ! ಸರ ಮಾನವರ ಸದ್ದು ಮೊದಲಿಲ್ಲ! ದಾಕರುಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವು ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಗುರುವೇ! ಈ ಆಡವೀ ಅರಣ್ಯಕೆ! ಚದುರ ಮದ್ದಕೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಯಾರು ಬಂದಾರು ನೀಲಯ್ಯ! ಪಾಪದ ಗುರಿಯಾ ಬೇಡಯ್ಯ!

ಆಹಾ ಕ್ಷುರಾ ನಿನಗಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆದ್ರೆ ಎಳ್ಳಿನ ಕೀಳೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಳೆಗಾರ ಒಬ್ಬ ಬರ್ರಾನೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ಬಳೆಗಾರ ಬಂದಾಗ ನಿನ್ನ ಅಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಳೆಯದೆ! ನಿನ್ನ ಚಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಳೆ ಇದೆ! ನಿನ್ನ ರೂಪಕ್ಕೊಂದು ಬಳೆಯದೆ! ನಿನ್ನ ಲಾವಣ್ಯಕೆ ಒಂದು ಬಳೆ ಇದೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ಕೊಡೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಹುಡ್ಡಿಲ್ಲ! ಮನೆ ಒಳಗೆ ದಮರ ಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲ ಸಂಕಣ್ಣ! ಆಗಲೀಗ ಬಳೆ ಅಂತ ಸಾರಿದಾಗ! ಸೋಲಿಗೆ ಕೈ ಮಂಟು ಬಳೆ ತೊಡಿಸ್ತಾನೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ಆಗ ಅವನ ಮುಕ ನೀನೋಡ್ತಿಯೆನಿ! ನಿನ್ನ ಮುಖ ಅವನು ನೋಡ್ತಾನೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ಮಲೆಯಾಳದ ಬೂದಿ ಮಾಯತ್ಕಾರ ತಕ್ಕಂದು ನಿನ್ನ ಹುಗ್ಗಲಾಗ್ತಾನೆ! ಬೂದಿ ತಕ್ಕಂಡು! ಆಗಲೀಗ ನೀಲಯ್ಯನ ಮ್ಮಾಗಲ ಗ್ಯಾನ ತಪ್ಪೆಯ್ಯದೆ ಸಂಕಣ್ಣ! ನೀನು ಬಳೆಗಾರನೊಂದಿಗೆ ಪೋದಿಯೇನಿ! ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿಯೇನಿ!

ಆಹಾ ಕ್ಷುರಾ ನಿನಗಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಒಂದು ಕರಮುರಿ ಬೋಡ ಮೆಟ್ಟುವ
 ಚೆನ್ನಾದ ಚಿಕ್ಕ ಇಕ್ಕವರೆ
 ಮನಮಂತ ರೀತ ಧರಿಸುವರೆ
 ಮೂರು ನಾಡು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ
 ದಾರದ ಬೋಟಿ ತರೆಯಲ್ಲಿ
 ಮಾರಿ ಬಂದೂಕಿ ತಗವವರೆ
 ಚಲುವಾದ ನಾಡು ತಗವವರೆ
 ಬಲಗೈಲಾವೈ ಹಿಡಿದವನೇ
 ಅಯ್ಯಾ ದಿಗು ಮುನ್ನ ತಗವವರೆ
 ಕೈಬೋಳಾದರೆ ಹಿಡಿದವನೇ
 ಅಂದ ಮೂರುಂದ ತಗವವರೆ
 ಗ್ಯಾಲಿವೊಳಗೆ ಪುಡುವವನೇ
 ಅಯ್ಯಾ ಸುತ್ತ ಭಾವ ಸುಳಿವು ಕಟ್ಟು
 ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಲೆಗೆ ಬೋಯುವವನೇ || ಕ್ವರಾ ||
 ಕೋಗುಲೆ ಎದ್ದು ಕೊಂಡೆಯ ಮೇಲೆ
 ಕೋಗುಲೆ ಮಾರದವನಾ
 ರಾಗವತ್ತಿ ಪಾಡುವವನೇ
 ಮಾರದವನಾ

ಆಗಲೀಗ ನನ್ನ ಮಲೆ ಸ್ವಾರಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಅಂತ ಸತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಂತ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುವೇ ನೀಲಯ್ಯ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಸಂಕೇತ ಅಂತೇಳಿ ಗುರುವೇ ಹೆಜ್ಜೆನು
 ಗರಿಗೆ ಓಯುವವನೇ! ಮಲೆ ಸ್ವಾರಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆದಾ ಕ್ವರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಲೆಗೆ ವೇದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕೇತು! ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡಲಲ್ಲಿ ಕೊಡೊಂದಿ! ಸ್ವಾಮಿ ದಿಗು ಬೋಡನೆ
 ಮಾಡ್ತಾಳೆ! ದಿಗು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅಂದರೆ! ಗುರುವೇ ಆವಳು ಬಾಳ ಗೋಳೇಳೋ!

ಆದಾ ಕ್ವರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಅಯ್ಯೋ ಸಿವನ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ! ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ ಇಲ್ಲದೆ ವೋದದಕ್ಕಿ ಗಂಡ
 ನೀಲಯ್ಯ ಕಾಡು ವನವಾದ ತಂದು! ಹಾ ಅನ್ನೋಕಿ ಕಾಗೆ ಇಲ್ಲ! ಗೂ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಗೂಗೆ
 ಇಲ್ಲ! ನರಮಾನವರ ಸ್ವಾ ಇಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ಇಂತ ಆಡುವ ಅರಗಾಕಿ! ಚದುರೆ ಮದ್ದೆ
 ತಂದು ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಗುರುವೇ ಅಂತೇಳಿ! ನಾ ಎನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೋ? ಬಾಯಲ್ಲಿ
 ದೀಪ ಉರುದಿದ್ದೋ!

ಆದಾ ಕ್ವರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಮೇಲ್ಮನೆ ಕೊಳೋ! ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ತಂಗೀರ ಬಾಯೆತ್ತಿ ಒಂದೂ ಕಾಣೆ! ಕಡ್ಲೆ ತುಂಬಿ
ಒಂದೂ ಕಾಣೆ! ಗುರುವೇ ಅಂತೇಳೆ! ಅವಳು ಬಾಳ ಗೋಳ ಗೋಳಾಳೋ! ಬಾಳ
ಮಕ್ಕ ಮಾಡೀಳೋ!

ಅವಾ ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ನನ್ನ ಮಾಯವ್ವ ಮುಂಬೆಯ! ತುಂಬಿದ ಕೆರೆ ಒಳಗೆ ವೋಗಿ! ತೊಳ್ಳದ್ದ ಕಾಣೆ! ನನ್ನ
ತಲೆಯ! ಎರಿ ಮೇಲ್ಮಿಂತ್ನಂಬ ತಿಕ್ಕಿದ್ದ ಕಾಣೆ! ಅಗ ನನ್ನ ಕೊಡ್ತು ನೀರಿಗೆ ಬಿಡ್ವೋಯ್ತು
ಕಾಣೆ! ಈಗ ನೀರು ಕುಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೋಯ್ತು ಕಾಣೆ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು
ಮಾಡುವಂತ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ತುತಿ! ನನಗೆ ಸಿರುವಿನ ಬೋಗ ಮೊದಲಿಲ್ಲ! ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡುಲಲ್ಲಿ
ಕೊಡುಕೊಂಡು! ಅಗ ಬೋಗವೆ ಮಾಡಿ! ಬಾಳದಕ್ಕ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ತನ್ನ
ಕಣ್ಣಿಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು! ಈಜಿಗೆ ಬೀಸಾಬ್ಬಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಗುರುವೇ! ಅದು ಒಂದು ಹೊಳೆಯಾಗಿ
ಗನ್ನೂ ನಿಂತದ್ದೋ!

ಅವಾ ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಅತ್ತಂತ ಕಣ್ಣಿರನ್ನು ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟು! ಗೋಡುಗಳಿಗೆ ಅಯ್ಯಾ ನಾಗಾಲೋಟದಲ್ಲಿ
ಬತ್ತಾಬೇ! ನನ್ನ ಗೋವಿನ ಹಿಂದು ಬತ್ತಾವೋ!

ಅವಾ ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಬಂತ ಕಣ್ಣರ ಮೂಸಿ ಗೋಡುಬೋ! ನಾವು ಬಂತೆ ಅವಾವು! ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು
ಬಂತೆರಾದರು! ನಮ್ಮ ವಸ ಕೆರು ಬಂತೆರಾದರು! ನಮ್ಮ ಕರುಗಳು ಬಂತೆಯಾಯ್ತವೆ
ಅಂತೇಳೆ! ಅವ ಬಾಳ ಮಕ್ಕ ಮಾಡೀವೋ! ಬಾಳ ಗೋಳ ಮಾಡೀವೋ!

ಕೋರು ಮಂಡೆ ಬಂಗಮ ಬೇವರು ಕ್ಕರಣ್ಣ!

ಮು ಮಾಡಿದರು!

ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ನೀಡ್ತು ಮುಸಿಗಳೆ!

ಕೋರು ಮಂಡೆ ಬಂಗಮಬೇವರು ಮಾಡೇವ

ಕ್ಕರಣ್ಣ! ಮು ಮಾಡಿದರು!

ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಬದಮಾ ನಮ್ಮತ್ತಾಜೆ ವಿಜಯವಾಹು! ಬಳುಬಲೆ ಕರಳು! ಮಾಯಕ್ಕರ
ಮಾಪೆಕ್ಕರ! ಅವರಿ ಅಕ್ಕಾ ಗೋರಾರಣ್ಣ! ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಿ ಸೀಗೆ ಸಿರಗುಂಬ!
ಮಾಡು ಬಾಗಿಲದತ್ತಿಲ್ಲ! ಒಲಗಿರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಸದೇಕೇ ಸತ್ಯವೆಂತೇ ಸಂತಮ್ಮ
ನಿಂಬವೆ ತಹಿಯಾದಂತ ಬೇವ ಸ್ತುತಿಗೆ ನೀಲೇಗಿರಿಗೆ ಸಂತಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಲಬಾರದ
ಕೊರೆ! ಮಾಡಬಾರದ ಸಿಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ್ಲೆನು, ಕಿರುಜೇರು ಬೇಜಿಗೆ
ಮೇದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅವರ ಸದೇ ಸಂತಮ್ಮನವರು! ಅಯ್ಯಾ ಪರಮಾತ್ಮ! ಕೆಟ್ಟಾಗ

ನೆಂಬರಿಲ್ಲ! ತಿರುಪೆ ಕೊಂಡು ತಿಮ್ಮವಾಗ ದೇವರಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ! ಈ ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು
ಯಾವ ದೇವರಾದದ್ದು ಅಗಲಿ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯ ದೇವರಾಗಲಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ತನ ಮನೆ
ದೇವರಾಗಲಿ! ನನ್ನ ಕಷ್ಟವ ಕಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲವ ಅಂತೇಳಿ! ಅಯ್ಯಾ ದುಕ್ಕ ಮಾವವಳಿ! ಸಿವನಿಗೆ
ಸೋಕ ಮಾಡವಳಿ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲಿ!

ಅಗಲೀಗ ಮಾಯ್ಯಾರ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗುರುವೇ! ಎಡದಿಂದ
ಬಲಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದಾ ಗುರುವೇ! ನಾಗವೆತ್ತದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನಿ ಪದ್ದಿದೆ ಗುರುವೇ! ಮುಕ್ತಿಸ
ಜೋಳಗಲಿ ಮೂರನಿ ದಿದ್ದಿದೆ! ಗುರುವೇ ಸ್ವಾಮಿ ಏನಪ್ಪಾ! ಬದಗಲದಿಂದ ಮೋಗ
ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಗುರುವೇ ಅಯ್ಯಾ! ಹಲಿಯ ತಾನು ಓಡಿಮಾಕೋವ
ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲಿ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಗುರುವೇವ! ಆ ಚಿಕ್ಕವನೆ ಬ್ಯಾಡರ ಗಂಪಗ್ಗನ ಮಗ! ಬ್ಯಾಡರ
ಕನ್ನಯ್ಯನ ಕರದು! ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಕೋಣಾಡು ಸೀಮೆ ಒಳಗೆ ತಿರುಗಾಡಿ! ನನ್ನ
ಪ್ಪಾಪ್ಪ ಪಾಡ ಸವದಿರುವುದು! ಯಾರೋ ನಡುಕಾದಿನ ಒಳಗೆ ಸೋಕ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಳಿ!
ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು! ಅವಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಬರಬೇಕು! ಅವಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ
ಮಾಡ್ತೆ ಹೋದ್ರೆ ಮಗಳದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಹುಡ್ಕೊದಿಲ್ಲ! ಭೂಮಿಲಿ ಬಳೆ ಬೆಳೆಕ್ಕೊದಿಲ್ಲ!
ಅಗ್ಗಿ ದೇವತೆ ಹತ್ತೊದಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕಂದಾ ಯಾವ್ವಾರ! ಒಂದು ಬರಗಾನ ವಿತ್ತುಕೊಂಡು
ಬಾರಪ್ಪಾ! ಬಾರೋ! ಗವಸರಣಾ ಅಡವಿ ಸಜ್ಜಿಮ್ ಗಮಾತ್ರಿ ಒಳ್ಳೆ! ಕಾಡೆಮ್ಮ ಕಡ್ಡಾಡ
ಹೊತ್ತು! ಹುಲಿಗಳೆದ್ದು ಮೆರೆಯುವ ಹೊತ್ತು ದೇವಾದಿ ದೇವತೆಗಳು! ಸಿವಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಜೋ
ಹೊತ್ತು! ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ ನಾಮದ ಸೇವೆ ಹೊತ್ತು! ನಾನು ಯಾವುದನ್ನಾ ನೋವ್ತಾ
ಮಾಡೇವ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲಿ!

ಅಂಬಬ್ಯಾಡ ಬೆಳ್ಳವ್ಯಾಡ! ಬೆವರಿ ಚೆಟ್ಟ ಸೇರುಬೇಡ! ನನ್ನ ಕಂದ! ಬಾಡ ಬಾಗಲ
ಒತ್ತಿ! ಬೆವರ ಸೀಳೆ ಸೀಳೆ ಗುತ್ತಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬ್ಯಾಡ! ನನ್ನ ಕಂದಯ್ಯ! ಏಳು ಮನೆ
ಉಬತ್ತಿ ಉಂಡೆ! ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ! ಒಂದ ಬರಗನ ಮ್ಮಲಿ ಉಫ್ ಅಂತ
ಉರುಬು! ಉರುಬಿ ದಿಲ್ಲ! ಕುದುರೆ ಮರಿ ಹಾಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಕೇಳಾದ ನನ್ನ ಕಂದ!
ಆದರ ನೆತ್ತಿಯ ಮ್ಮಗಲ ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು! ಪಕ್ಕ ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯಯ್ಯ!

ಕೋಡು ಮಂಡೆ ಜಾಗಮರು ಕ್ಕಾರ್ಯಾಕೆ ದರು ಮಾಡವಳಿ!

ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ ಬಲದ ಕೈ ಒಡ್ಡಿ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮನೆ ಉಬತ್ತಿ ಉಂಡೆ
ಕಳಿಸಿಕೊಂಡು! ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಂಡೆ ಮೇಲೆ
ನಿಂತಕೊಂಡು! ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ ಒಂದೊಂದಾಗಿ! ಬದಗನ ಕೂಗಾ ಇದ್ದರೆ, ಮೇ ಬಾ!

ಕೃಷಾಬಲ ಕೊಲಗಾಯ್ತು ಬಾ!
 ಕಾರೆ ಕುತ್ರೆ ಸಂಕೋಲೆ ಬಾ!
 ಕೊತ್ತಿರು ಮಳೆಯ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಾ!
 ಕೂಳದ ಮಳೆಯ ಪುಟ್ಟಿ ಬಾ!
 ಕೊಕ್ಕಿಲ್ಲ ಕುಳ್ಳ ಬರಗ ಬಾ!
 ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ಬರಗ ಬಾ!
 ಗುಳ್ಳದ ಗುಂಡು ಬರಗ ಬಾ!
 ಕುಳ್ಳದೊರೆ ಕುಳ್ಳ ಬರಗ ಬಾ!
 ಕೊಕ್ಕಿ ಕರುಬರಗ ಬಾ!
 ಗುಣಿಯು ಹಲವರಗ ಬಾ!
 ಒಬರೆ ಹಳ್ಳದ ಕೊಂಬರಗ ಬಾ!
 ಕುಳಿಯಾಯ್ತು ಹೊಳೆ ಮುರುಳ ಬಾ!
 ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಗುಡುಗರ್ ಕೊಟ್ಟು!
 ಹನ್ನೆರಡೆಷ್ಟೆ ಬರಗ ಬಾ!
 ಆದಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗೆ!

ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ ಕೊಟ್ಟರೊಂವಂತ ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಕರುಬರಗ
 ಬಾಳ ಕಳಸದಲ್ಲೆ ಬರಗ ಇದೆ! ಉಳ್ಳ ಅಂತ ಉಂದಿದ್ದಾರೆ! ಕುದುರೆ ಮುನಿಯಾಗಿ
 ದಂಡಕ್ಕೆ ಬಂತು! ಏಳು ಗಿಣ್ಣಿನ ಚೆತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂವಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
 ಒಡಕೊಂಡು ಬತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಏನಪ್ಪಾ ಗುರುವೇ ಗುರು ಪೀಳವೇ! ನನ್ನ ತಂತ ಏಕಾಂಗಿ
 ವಾಸ್ತು! ಏಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ನೀವು ಒಟ್ಟಿದ ಬರಗ ತಂದಿದ್ದಿ! ಗುರುವೆ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ
 ಮಾಡೇವಾ!

ಆದಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗೆ

ಹರಹರಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜ! ಏಕಾಂಗಿ ವಾಸ್ತು! ಏಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ
 ಕೊಗಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು! ಪಡುವಲ ಬಾಗಿಲ ಗುಡಿ ದೊರೆ! ಸಿರ ಬಾಗಿಲು
 ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ! ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕುದೆ ಪಾಣಿ ಗುಡುಗೂ ಅಂತೇಳ್ಕೊತ್ತಿದ್ದೆ! ನನಗಿಂತ
 ಹೆಚ್ಚಿನ ಗುಡುಗೂ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ! ಒಂದು ಬರಗ ಒಡಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂದ್ರೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು
 ಬರಗ ಏಳು! ಒಡಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಿರುಲ್ಲಾ ಕಂದೆ! ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹಲ್ಲೆಡಿದು ನೋಡು
 ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ! ಮೊಳಲ್ಕಾರೊಡ ಬರಗ ಇ ಬರಗ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಕಟ್ಟುಟ್ಟು! ಮಿಗಿಲಾದ
 ಬರಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ! ಅವರ ಕಾಡ್ಕಟ್ಟುಡು ಅಂತೇಳ್ಕಟ್ಟು! ಬ್ಯಾಡರ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ
 ಹೇಳವರಲ್ಲೋ ಮಾಡೇವಾ!

ಆದಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗೆ

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜ ಆಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು! ಬ್ಯಾಡರ ಗುಡುಗನ ಮಗ! ಬ್ಯಾಡರ
 ಕನ್ನಯ್ಯ ಒಂದೊಂದಾಗಿ! ಹಲ್ಲು ಹಿಡಿದು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಕುಂತೂರು ಮಹದ

ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ! ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ! ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಕರುಬರಗ ಮೊದಲಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿವೆತ್ತು.
ಕವಳಿ ಅಂದಿನ ಕಡಿಮಾಣ! ಉಗಿರಿ ಅಂದಿನ ಅಂದಾಕಿ! ಬರೀ ಕಬ್ಬಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ!
ಮಿಗಿಲಾದ ಬರಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಡಿಗಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಿದ್ದರ! ಒತ್ತಿದ ಬರಗನ್ನ
ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಏಳು ಮಲೆ ಕಂದೆ ಕಾಡೆಂಬತ್ತು ನಡುಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು
ಅನ್ನುಟ್ಟು! ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರ ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು! ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ
ಮಾಡೋಳ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಅಂತೇಳಿ! ಲಿಂಗವಂತರು ಮಾಡೋತ್ತರ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನಿಗೆ
ಮಾತು ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಕರುಬರಗನ ಸ್ವಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಹೇಳವ್ವೆ! ಕೊಂಗೆಳ್ಳಿ ಮಿಲ್ಲಪ್ಪ
ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಕೀಳಿಕೊಂಡು! ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಾಕಿರುವಂತೆ! ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಕರು ಬರಗನ
ಸ್ವಂಗಾರ ಮಾಡಿ! ಅಯ್ಯಾ ಚಿನ್ನದ ಕಡಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಕವರೆ! ಮುತ್ತಿನ ಕಡಿಮಾಣ
ಹಾಕವ್ವೆ! ಬೆಳ್ಳಿಗೊಳನು ಹಾಕವರೆ! ಹಿಂದಲ ಪಾದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರು ಗಗ್ಗರ! ಮುಂದಲ
ಪಾದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೂರು ಗಗ್ಗರ! ಬರಗನ ಸ್ವಂಗಾರ ಮಾಡಿ! ಮೂಡಲಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಯ್ಯಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀನಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಹರಹರಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಬರಗನ ಸ್ವಂಗಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ! ನೀವು ಸಿವ ಪೂಜೆ
ಹೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ! ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಿ ನನ್ನಪ್ಪಾ ಮೂಡಲಮಲೆ ಮಾಯಾಕಾರ! ಕಂಡನ
ಬಟ್ಟಲ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು! ಮುತ್ತಿನ ಚೋಳಿಗೆ ಮುಂಗೈಲಿ ಆಧಾರ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಾಗ ಚೆತ್ತ ಹಿಡಿದು ಕಂಕಳಿಗೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಹಿಂದಿನ
ಪಾದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರು ಜಂಘ! ಮುಂದಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೂರು ಜಂಘ! ಎಳಗಾವಿ
ಎಳೆದೊಡ್ಡು! ಸುಳಿಗಾವಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಕೊಳಕು ತುಂಬಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮೊಕವ
ತುಂಬಾ ಭಸ್ಮ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಪುಟ್ಟ ಪಾದ ಎತ್ತಿ ನೆತ್ತಿಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಡಗಿಕೊಂಡು!
ಏಳು ನನ್ನ ಕಂದೆ! ಹಿಂದೆಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಒಯ್ಯಾ ಇದೆ! ಹೋಗೋದು ಬರೋಗಂಬ ನೋಡು
ನನ ಕಂದ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ! ಅಲಂಬಾಡಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ! ಪಾರಿವಾಳದ ಹಿಂದು ಬ್ಯಾಕೆ!
ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಪ್ಪ ಪಾರು ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ! ಅಂತೇಳಿ
ಬಾರಿಯ ಬರಗ ಎರವರೆ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಯ್ಯಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀನಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಸೊಪ್ಪನ ಗುಳ್ಳಿನಪ್ಪುನೆ! ಒಂದು ಮಾಡೇವೆ! ಗುಳ್ಳಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕಟ್ಟಾಕಿರುವಂತೆ!
ನೊರೊಂದು ಜೀವರಾಸಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ! ಅಯ್ಯಾ ನಾನೇ! ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಿವ್ವಲ್ಲ!
ನರುರೋಕದ ನರಮಂಡೆಮಗ ಯಾವನೋ! ಈ ಮೂಕ ಪ್ಪಾಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವಾರದ
ಜಾತ್ ದಿದ್ಯಾ ಮಾಡವ್ವಲ್ಲ! ಕೊಡುವಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲ! ಹಾಗನುತೇಳಿ ಮಲೆ
ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡವ್ವ! ಮುತ್ತಿನ ಚೋಳಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ! ಮಾಯದ ಬೂದಿ ಹೆಕ್ಕದ್ದಲ್ಲಿ
ಮಡಿಕೊಂಡು! ಗುರುಮೇ ಜೀವ ರಾಸಿ ಮೇಲುರುವವಲ್ಲೋ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ
ಜಗದೊಡೆಯೋ!

ಶ್ವರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಯ್ಯನಿಗೆ!
ಮೊದ್ಲು ಮಾಯ ಬಲ್ಲವನಾದರೆ!
ಮೂರುಳು ಮಲೆಯ ಜಗದೊಡೆಯನಾ!
ಮನವನ್ನ ಹೊಕ್ಕಿ ಮಡುಮನ ಕೋಡು
ಮಂಡುಳ್ಳ ಮಾರ್ದನ!

ಗುರುದ ಮಲೆಯ ಮಾಯಶ್ವರ ಮಾರ್ದನ! ಮಾಯದ ಬೂದಿಯನ್ನು ಉರುದದ ತಕ್ಷಣ! ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳುಸುತ್ತ ಇದ್ದಂತ ಬೇವರಾಸಿಗಳೆಲ್ಲಾ! ಮಾಯವಾಗೋಬೋಗ್ಗುತ್ತಂತೆ! ಹೋಗುಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುದ! ನಮ್ಮ ಸೆರೆ ತಪ್ಪಿಸುವಾಪ್ಪ! ಮುದ್ದುಮಲೆ ಮಾಯಶ್ವರ ಮಾರ್ದನ! ಹಾಗುತೆಂದು ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ! ಮಾರ್ದನನ ಗ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ತಾವು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೊಡು ಸ್ಥಳಗಳ್ಗೆ ಹೋದ್ದಂತೆ! ಎಲ್ಲೆತ್ತೇಳು ಮಂಡಲಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿಟ್ಟ ಬೂದಿಯಂತೆ ತಪ್ಪಾದ್ದಂತೆ! ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳೆಗೆ ಬತ್ತಾವನಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾರ್ದನೋ!

ಶ್ವರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಯ್ಯನಿಗೆ!

ಸಂಕಮ್ಮನಿರುವ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳ ಮೂರ್ದಳ್ಳ ಬಂದು! ಮುಂಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂದಂತೆ ಮಾರ್ದನಾ! ನೀಲೇಗೌಡ ನಿಲ್ಲಿದ್ದಂತ ರಾಕ್ಷಸನ ಗೊಂಬೆ! ಕತ್ತಿ ಎತ್ಕಂಡು ಇದ್ದುಕೆ ಬಂದ್ಬದ್ದಂತೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಪುಟ್ಟ ಪಾದ ಎತ್ತವರೆ! ಗೊಂಬೆ ನೆತ್ತಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಡುಗವರೆ ಪನ್ನೆರಡುಳುದ್ದ ಜಬುಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಂತೆ ಮಾದಪ್ಪ! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಸತ್ಯ ಸರಣೆ ಸಂಕಮ್ಮನ! ಸತ್ಯ ಮಡಾ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳಿನ ಮುಂದ ನಿಂತೊಂದು! ಮಾಯದ ಜಂಗಮರ ಯಾಸ ತಾಳೊಂದು! ದೊಡ್ಡಿ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂದು ಮಾರ್ದನ ಮಾಯದ ಕಿಣ್ಣ ಸಾರವರೇ!

ಶ್ವರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಯ್ಯನಿಗೆ!

ಪರವರಾ ನಮ್ಮವ್ವಾಜೆ! ಕಾಡೆಂಬತ್ತ ನರು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಬರುವಾಗ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳಿನ ಮುಂಬಾಗದಲ್ಲಿ! ಮೂರ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ! ಪರವರಾ ಪರವ ದಿಕ್ಷ! ಗುರು ದೇವರ ಶ್ವರಣ್ಯ ದಿಕ್ಷ! ಯತಿಗಳ ಮುನಿಗಳ ದಿಕ್ಷ! ಬಂದಿರುವಾಳನ ದಿಕ್ಷ! ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಜೋಳಿಗೆ ದಿಕ್ಷ! ನನ್ನ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಂತ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳ ದಿಕ್ಷ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ದಿಕ್ಷ! ಅಂತೇಳಿ ಪಂಚೇಳಿ ಅಕ್ಷರವ ಸಾರವರೆ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾರ್ದನ!

ನೀಲೇಗೌಡ ನನ್ನ ಮಡು ಸತ್ಯವಂತೆ ಸರಣೆ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ! ಕೊಲಬಾರದ ಕೋರೆ! ಮಾಡಬಾರದ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ!

ಕರ್ಣಕ ಸೂಜಿ ಪುಟ್ಟವನೇ,
 ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಗಿ ಹಾಕಿದನೆ
 ಕೈಯಿಗೆ ಸೂಕೋಲೆ ಕಟ್ಟಿದನೆ!
 ಎತ್ತ ಬಾರದ ಗುಂಡು ತಂದನು!
 ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ತಂದವನೇ!
 ಎಡಗಡೆ ಬೇಳಸಿ ಕಾದನು!
 ಬಲಗಡೆ ಸರ್ಪ ಕಾದನು!
 ಕೊಲಬಾರದ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಟ್ಟು
 ಹೆಣ್ಣು ಮರಿಗೆ ಹೋಗದನೇ!
 ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುದಿಗೆ!

ಹರಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈಳು ಉಬುತ್ತು ಉಂಡೆ ಸುರುಕಿ!
 ಸುತ್ತು ನೂರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಉಫ್ ಅಂತ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು! ನನ್ನ ಮಯಾ ಗುರು
 ಮಾಡೇವನ!

ಆರು ಮಂಡಲ ಅರೋಯ್ತು!
 ತೊರು ಮಂಡಲ ಎದ್ದೋಯ್ತು
 ಕೊಳಕು ಮಂಡಲ ಕೊಳತೋಯ್ತು
 ಕಾಳಂಗ ಸಾಗದ ಕದದೋಯ್ತು
 ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುದಿಗೆ

ಹರಹರಾ ಎಡಗಡೆ ಬಲಗಡೆ ಇರುವಂತೆ ರಾಕಾಸಿ ಎಂಬ ಗೊಂದಲ! ಸಾಗಬೆತ್ತದ
 ಮ್ಮಾಲೆ, ಒಂದು ವಿಟು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಕಿರೋ ಅಂತ ಕರುಯ್ಕೊಂಡು! ಮೊಕ್ಕದೆನಾಗಿ
 ಬಿದ್ದೋಗ್ಗಿದ್ದು! ಎಡದ ಪಾದ ಎತ್ತಿ ನೆತ್ತಿ ಮ್ಮಾಲೆ ಪುಡಿಸ್ಕೊಂಡು! ರಾಕಾಸಿ ಅನ್ನೋ
 ಗೊಂದಲ! ಭೂಮಿಗೆ ತುಳದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಗುರು! ಹೊಪ್ಪಿಲ ಒಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿರ
 ಭಾಗಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಸಿವ ಸರಣ ಮಹದೇಶ್ವರ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಲಬಾರದ
 ಕೊಲೆ! ಮಾಡಬಾರದ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಾಡ್ಪಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ! ಕರುಳು ಬಿರುಳ್ ಅನ್ನುಟ್ಟು!
 ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಎಂತ ಕಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮುಂಡೆ ಮೊಗು ಅಂತೇಳ್ಪಟ್ಟು! ಸೊಪ್ಪಿನ
 ಗುಳ್ಳಿಗೆ ಮಾಯದ ಬೂದಿ ಪುಡಿದವರಲ್ಲಾ ಮಾಡೇನಾ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಮಾಲೆ

ಹರ ಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳಿಗೆ ಮಾಯದ ಬೂದಿ ಪುಡಿದಾಗ
 ನಮ್ಮ ಪಾಪ ಮಾಡಲ್ವರ! ಕಣ್ಣಿನ ಸೂಜಿ ಕಳೆದೋಯ್ತು! ಕೂದ ದಟ್ಟಳ ಬಿದ್ದೋಗ್ಗಿದ್ದು!
 ಹಿಂಗಟ್ಟು ಮುಂಗಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚೋಯ್ತು! ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಮಾಲೆ ಮಹಗಿರುವಂತೆ! ಬಾರಿಗುಂಡು
 ಬೆದರಿ ಬೆದರಿ ಬೆಟ್ಟ ಸೇರ್ದುತ್ತು! ಎಡಗಡೆ ಬಲಗಡೆ ಸರ್ಪದ ಸೆರೆ ಬಿಚ್ಚೋಯ್ತು
 ಬ್ಯಾಸಿಗೆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿದ್ದ ತರಗ್ಗಲ್ಲಾ ಗುಡಿಸಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು! ಪುಟ್ಟಿನ

ಸರ್ವಗವ್ಯಕ್ಕೆ ಕೂಪಿಯವ ಸಿಮೋದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪು ಗೊಳಗೊಳನೆ ಅಳುತವನು।
 ಬಾಳ ಸೋಕ ಮಾಡುವನು। ಕೇಳು ನನ ಕಂದ ದುಕ್ಕ ಸೋಕ ಮಾಡುವನು। ಬೆಣ್ಣು
 ಪುಗುಣು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳಗೆ ದಿಢಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ಕಂದ। ಯಾವನು
 ಎತ್ತಿ ನೀಡಮ್ಮ! ನನ್ನ ಮೊದಲ ಮಲಗೆ ಕಳುಹಿಮ್ಮ!

ಅಥಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ

ಯಾವನು ಸಿವ ಜಂಗೆಮಲೆ! ಈ ಕಾಡು ಒಂಟಿ ಮೊದ್ದಿ ಒಳಗೆ। ನನ್ನ ಯಜಮಾನ
 ಮೇವ ಸ್ವಾಕೆಗ ನೀಲೆಗೊಡೆ। ಜೆಜ್ಜೆನು ಗಿರಿಮಲೆಗೆ ಕಿರುಜೇನು ಮಲೆಗೆ। ಮುಟ್ಟಿದ
 ಬಾವ್ಯಾವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳುಕೊಂಡು। ತನ್ನ ಗ್ವಾಟಿ ಒಳಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು। ಎತ್ತಿದ ಎಲೆ ಇಟ್ಟು
 ಬಿಟ್ಟು। ತೆಗೆದ ಎಲೆ ಮೆನ್ನಿಗೆ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು। ಉಗ್ಗಿ ಸೊಪ್ಪಿನ ಉಡ್ಡೆ ಉಡುಪ್ಪಿಟ್ಟು!
 ಹೋಗುವನು ನನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ। ನನ್ನ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆ। ಅಕ್ಕ ನವದಾನ್ಯವಿಲ್ಲ!
 ಮೊಕ ನೋಡ್ತಿನಿ ಅಂತ್ರೆ ತಾಮ್ರದ ಕಾಸು ಮೊದಲಿಲ್ಲ, ಎತ್ತಲ ನಾಡಿನ ಜಂಗಮರೋ
 ಹೇಳ ಕೊಡಿ ಮಾಡುವೆ।

ಅಥಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿ

ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದಾ! ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾದಕ ಪುಣು। ಮೇಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಸಿಕ್ಕಿಗೆ ಪುಣು। ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನರಮಾನವರ ಪುಣು। ನನ್ನ ಕಂದ ಬೆಣ್ಣು ಮಗುಳು।
 ಮೊದಲ ಮಲ ಕಡೆ ಕೈಲಾಸದ ಕಂಪಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ। ಮುದ್ದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಅಂತೇಳಿ
 ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ। ಮೊದಲ ಮಲ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಬಿಡುಗೈ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ। ಮೊತ್ತ
 ಮೊವಲು ಮೊದಲ ಮಲಗೆ ಹೋಗುವನು। ನನ್ನ ಕಂದ ನನಗೆ ಎನಾರ ಬಿಡ್ಡ ನೀಡಮ್ಮಾ
 ಮೊದಲ ಮಲಗೆ ಕಳುಹು।

ಅಥಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ

ಅಗಲೆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಣರ ಮಾಡುವೆ। ಗಂಡುಗಲಿ ಗಂಡ
 ಪಾಲೆಪಾಪನವನು। ಹುಟ್ಟು ಮಹದೇವ ಸ್ವಾಮಿ। ಏನಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹಾಸ
 ಕೊಡೋಣ್ಣೆ! ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಲ್ಲವು। ನನ್ನ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ।
 ಕೊಡೋಗವೆವರ ವಾಸ ಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲ! ಏನು ಕೊಡಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ
 ಕೇಳುಳ ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಂತ ಸಾಮಾನಿಗೆ। ನಾನು ಬಿಡುವಾಗ
 ಮಾಡಿದ್ದೆ: ಉಂಡಪ್ಪ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತ ದಾನವನ್ನು ಕೊಡ್ತೀಯಮ್ಮಾ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೆನಿ!
 ಮ್ಹಾಯ್ತು ಸಿವಜಿವ ಅತ್ತೆ ಹೇಳುನಿ ಕೇಳೋ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಏನೂ
 ಇಲ್ಲವ ನೀನು! ಉಪ್ಪಿ ಮಾಡುವ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡು ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೆನಿ! ಗುರುವೇ
 ಅಗಲೆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಣರ ಮಹದೇವಸ್ವಾಮಿ! ಅಮ್ಮಾ ಮಾಯದ ದೊಳತ
 ತೆಗೆದವನು! ಮಾಯದ ಮೂಳತ ಎಸೆದವನು!

ಅದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಅಗಲೀಗಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇವಿ ಗಂಡುಗಲಿ ಗಂಡ
ಹುಲಿವಾಹನದವನು। ಹುಲ್ಲು ಮಹದೇವಸ್ವಾಮಿ। ಅವಳ ಗಂಡ ಕುಟ್ಟಿದಂತಾ ಸೊಪ್ಪಿನ
ಗುಡ್ಡನ್ನು। ಅರಮನೆ ಕಿರುಮನೆ ಮಾಡವನಿ। ಮೊಡಿ ಮುಟ್ಟು ಮಾಡವ್ವೆ ಸ್ವಾಮಿ। ವಸ್ತ್ರ
ವೈಢಿಕಾರ್ಯ ಮಾಡವನಿ ಸ್ವಾಮಿ। ಗಾಜಿನ ಕೊಲರಾ ಮಾಡವನಿ ಸ್ವಾಮಿ। ಅಗಲೀಗಿ
ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇವಿ ಗಂಡುಗಲಿ ಗಂಡ ಹುಲಿವಾಹನದವನು। ಹುಟ್ಟು
ಮಹದೇವ ಸ್ವಾಮಿ। ನನಗೆ ದಾಸ ತಂದು ಕೊಡಮ್ಮಾ। ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮಾ

ಅದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಅಗಲೀಗಿ ಬೇಳ್ಳನಿ ಕೇಳು ಸ್ವಾಮಿ। ನನ್ನ ಗಂಡ ನೀಲಯ್ಯ। ಬೆಳ್ಳೇನು ಮಲಗಿ
ಬೋಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುವೇ ಮುತ್ತುಗದ ಸೊಪ್ಪಿನ ಮರೆ ಮಾಡವ್ವೆ। ಉಗನಿ
ಸೊಪ್ಪನ್ನು ತಂದು। ಉಡುಗೆ ಸುತ್ತವನೆ ಸ್ವಾಮಿ। ತೇಗದ ಎಲೆ ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಸವ್ವೆ ಸ್ವಾಮಿ।
ವೆಣ್ಣು ಅಂತಕ್ಕಮ್ಮ ಬರೋದು ಹ್ಯಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿ। ಯಾವ ರೀತಿಯ ದಾನವ ಕೊಡಲವ್ವೋ
ಮಾದೇವಾ।

ಅದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಅದ್ರೆ ಬೇಳ್ಳನಿ ಕೇಳಮ್ಮಾ। ನಿನ್ನ ಸೀರೆ ರವಕೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್ತಿನಿ। ಸಂಕಮ್ಮಾ
ಬೇಗನೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಾನ ನೀಡು ಕೊಡಮ್ಮಾ। ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮಾ।

ಅದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಅಗಲೀಗಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇವಿ ಗಂಡುಗಲಿ ಗಂಡ
ಹುಲಿವಾಹನದವನು। ಹುಲ್ಲು ಮಹದೇವ ಸ್ವಾಮಿ। ಮಾಯದ ಮಾಳವ ತೆಗೆದು।
ಅರಮನೆಗೆ ಬೀಸಾಕುಟ್ಟಿಲ್ಲೋ ಸ್ವಾಮಿ। ಬಾಳೆ ಪೊಟ್ಟಿನ ಬಣ್ಣ ಸೀಗೆ ಮೊಗ್ಗಿನ ರವಕೆ
ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ। ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆಗೆ ದಾನವ ಎದ್ದು ನೀ ಕೊಡಮ್ಮಾ।

ಅದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಂಡು ಸ್ವಾಮಿ। ಕುಪ್ಪಡೆ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು। ಅವಳು ಸ್ವಾಮಿ। ನವರತ್ನ
ಪುಂಡಿಕೊಂಡು। ಅವಳು ಸ್ವಾಮಿ। ಕಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವಳು ಮುತ್ತುಪ್ಪಾ
ಪುಂಡಿಕೊಂಡು। ದಾನಕೊಡೋಕೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಾವಳಿಲ್ಲೋ ಸಂಕಮ್ಮಾ।

ಅದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಸ್ವಾನ ಜಳಕೆ ಮಾಡಿ। ಮೊರು ಮಡಿ ಉಟ್ಟುಂಡು। ಬೆತ್ತದ ಜೊರೆ ಎತ್ತಂಡು।
ಮುತ್ತು ಪೂಗಿನ ವಸ್ತ್ರದಾಗಲ ಪುಂಡಿಕೊಂಡು। ಅದರ ಮಡ್ಡಿ ಕೈ ಬೆಜ್ಜಲು ಕೆಂಡಕ್ಕೆ

ಧೂಪ ಪಾಕ್ಕುಂಡು! ಕರ್ಪೂರದ ಮಂಗಳಾರತಿ ಅಂಟಿಸ್ಕೊಂಡು! ಆಯ್ತಾ ಕ್ಷಿರಗ್ನಿಮಾ
ತಪ್ಪಾವಳಲ್ಲೋ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮ

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಾಣ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ

ಅದಾಗಲೀಗ ಸಂಕಮ್ಮನವರು! ಕ್ಷಾರಾಣ್ಯ ತಕ್ಕಂಡು ಬಂದು! ಮಾಗಲಿಲ್ಲಿ ನಿಂತ್ಯಂಡು
ನೋಡುವಾಗ! ಯಾವ ಕಡೆ ನೋಡಿದ್ದೂ ಬಾಗಲೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಅಯ್ಯೋ ಗುರುವೇ!
ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಪುನೆ ಮಾಯಾಕಾರ ಮರಿದೇವರೇ! ಯಾವ ಕಡೆಯೂ ಬಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ!
ಎಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಕ್ಷಾರಾಣ್ಯ ನಿಡುವೆನು ವಮ್ಮಯ್ಯ! ಸುಮಾಸ್ ಕೀಳು ನನ್ನ ಕಂದ
ಅಂಕೇಳಿ! ನಾಗವೆತ್ತ ಎತ್ತಿ ಗೋಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ! ಏಳು ಬಾಗಿಲು ಲೆಕ್ಕ
ಮಾಡುಂಡೋದಳಂತೆ ಆವಳು

ಒಂದು ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆದವಳೆ! ಒಂದು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ!
ಒಂದು ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆದವಳೆ! ತಂದೆ ತಾಯಿ ನೆನೆದವಳೆ!
ಎರಡು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ! ಅತ್ತೆ ಮಾವರ ನೆನೆದವಳೆ!
ಮೂರು ಬಾಗಿಲು ಕಡೆದವಳೆ! ಅಗ್ಗಾ ತಮ್ಮರ ನೆನೆದವಳೆ!
ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ! ಅಕ್ಕ ತಂಗರ ನೆನೆದವಳೆ!
ಐದು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ! ಸುತ್ತಳು ಬಳಗ ನೆನೆದವಳೆ!
ಆರು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ! ಕೈಪಿಡದ ಗಂಡನ ನೆನೆದವಳೆ!
ಆದಾ ಕ್ಷಾರಾಣ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಅದಾಗಲೀಗ ಆರು ಬಾಗಿಲು ಕಡೆದು! ಎಳಸೇ ಬಾಗಲಿಗೆ ಒಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಳು!
ಕರ್ಪೂರ ಮಂಗಳಾರತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಲೆ ತುಂಬಾ ಸರಗು ಪಾಡ್ಕೊಂಡು! ಬೆತ್ತದ
ಮೊರ ಎರಡು ಕೈಲಿಡಕೊಂಡು! ಕ್ಷಾರಾಣ್ಯ ತಕ್ಕಳಿ ಗುರುವೇ! ಮಾಯಾಪ್ಪರ ಮಾದೇವ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಾಣ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುಂಗಿ

ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಈಜೆ ಕರ್ರಮ್ಮ! ಕಪ್ಪು ಪೂಳತ ಇಕ್ಕೊಂದು! ಇವಳ ಮುಕ ಅವ್ವ
ನೋಡ್ತಾನೆ! ಅವನ ಮುಕ ಇವಳು ನೋಡ್ತಾಳೆ! ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮ ರಟ್ಟಿ
ಗಾತ್ರ ಕಾಳ್ಳೆರು ಪಳಪಳನೆ ಕೀಳಾರ ಸಂಕಮ್ಮ! ಯಾಕೆ ಸಂಕಮ್ಮ! ಮುತ್ತು ರತ್ನ ವಪ್ಪ
ವೈಭವೋರ್ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತೀಯಮ್ಮಾ! ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪ ಏನು ಬೇಳಮ್ಮಾ
ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಾಣ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಗುರುವೇ ಗುರುಮಾದೆ ಸರಗು! ನನ್ನ ಪೊಟ್ಟಿಪೊಳಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ
ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನಾ ಎಲ್ಲಾಕೆ ಕರೀಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಒತ್ತೆಗೊಡು ಗುರುವೇ! ಈ
ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಗುರಿಯಾದೆನಲ್ಲಾ! ಈ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಳಗಾದೆನಲ್ಲಾ! ಏನೀ
ಮುತ್ತು ರತ್ನ ವಪ್ಪ ವೈಭವೋರ್ಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಉಂಟಾಗಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ
ಮೋಳೆಗೆ ಜಡ್ಡಿದ್ದೇ ಉಂಟಾಗಿದ್ದೆ! ನಾಗ ಬೆತ್ತ ನನ್ನ ನಾಗಮಲೆಯಲ್ಲಲ್ಲಾ!

ಬರದಾಗೋದಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೋಗೋದಲ್ಲಾ! ಅಂತಃಕೃಷ್ಣ!
ನಿನ್ನ ಬಂತೇ ಕೈನ ಬಿಡೆ ಪನಗೆ ಬ್ಯಾಡಕಗೋ ಸಂಕಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಮಾರಿ!

ಗಂಡುಗಲಿ ಗಂಡ! ಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಾ ಸುದ್ದಿ ಮೂಡಲಾಗಿ ಒಯ್ಯಾಗೋ ಏಳು
ಮಲೆ ಮಾಡೋವಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಮಾರಿ!

ಗುರುವೇ ಗುರು ಪಾದಶೇ ಸರಣಾ! ನನ್ನ ಗಂಡ ಕುಪ್ಪಿರುವಂತ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡ್ಡವ್ವು!
ಮಾಡಿ ಮುಟ್ಟು ಮಾಡಿದೆ! ಅರಮನೆ ಕಿರುಮನೆ ಮಾಡಿದೆ! ಬಾಳೆಪಟ್ಟಿ ಬಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟೆ!
ಸಿರಿಗಂಬಕ್ಕೆ ರವಿಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ! ವಜ್ರ ವೈಘೋಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿಯೇ! ನೀವು ಒಳ್ಳೇ ಮಾತವ್ವ!
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ವಳಗ! ಪುತ್ರ ಸಂಪಾದ ಕೊಟ್ಟೆ ಸಮವಾಯಿತು! ಇಲ್ಲೇ ಘೋಡೆ ನನ್ನ
ಜೀವ ಇದ್ದೆಂಬ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದವ ಮ್ಮಾಲೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿದ್ದಿನಿ! ಅಂತಾಳೆ ಸಂಕಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಮಾರಿ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳು ಸಂಕಮ್ಮಾ! ನಿನ್ನ ವೊಟ್ಟೆವೊಳಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂಪಾದ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!
ಮದ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಮಕ್ಕಳ ಫಲವ ಕೊಟ್ಟೇನು!
ಮತ್ತೇನು ಕೊಟ್ಟೇಯೇ ಸಂಕಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಮಾರಿ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಪಾನಕ ದಾನ ಕೊಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಹೊಟ್ಟುವಂತ ಕಂದನ ಕೈಲಿ
ಒರುವಂತ ಪರಸೆಗೆ ಸರ್ವಸ್ವ ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಇದಕ್ಕಾದ್ರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು!
ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಕೊಟ್ಟೋಗಿ! ನನ್ನಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಿಕ್ಕಾರ ಅಂದಾಗ! ಏಳು ಮಲೆ
ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೊಬ್ಬ ಬರ್ರಾ
ಇದ್ದಾರೆ ಅವರೇ ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ ಪಾನಕದ ದಾನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಕೌದಳಿಯಿಂದ ತಾಳು
ಬೆಟ್ಟದವರೆಗೂ ರಸ್ತೆಗೇಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಲ್ಲಾ! ತಾಳು ಬೆಟ್ಟದವರೆಗೂ ನಾನು ಸೋಪಾನ
ಹಂತ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ! ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಕೊಟ್ಟೋಗಿ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಮಾರಿ!

ಕೌದಳಿ ಕೋಡುಟಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಯಾಪಾರಾಕ್ಷರು ಪರಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕೈ
ಮುಗಿತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅಂತ ಬಡಸ್ಸನದ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾಡೆ! ನನ್ನ ಕಂದ ಮಗಳೇ!
ಮಕ್ಕಳ ಫಲವಾ ಕೊಟ್ಟರೆ! ನನಗೇನು ಕೊಟ್ಟಿ ಕಂದಮ್ಮಾ! ನಿನಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಣ್ಣು
ಬರಗನ ಗೇಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂಟವ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
ಕೊಳ ಗೇಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅದಕ್ಕಾದ್ರೂ ಒಪ್ಪಿ ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಕೊಟ್ಟೋಗಿ!"

ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮನೆಗೆ

ಇನ್ನೊಂದು ದಡೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಅದಾದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಅರಿವಾಗಲಿ. ಆದಾ ನನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ. ಬಂತೆ ಅನ್ನೋ ಪಾತ್ರೆ ಬಯಲಾಗಿ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಸಂತಾನದಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಹಬ್ಬೆರಡು ಅಂಕಣ ಗುಡಿ ಸುತ್ತ ಚಂದ್ರನಾಲೆ ಉರಿಗಿದ್ದುಗೆ ಒಳಗೆ ಪಟ್ಟುಗೀಯಿಲ್ಲಾ ಇವ್ವಿ. ನೆತ್ತಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೆತ್ತಿನ ಕೊಳೆಗೆ ತಂದು ಸಲ್ಲಿಸ್ಟೀನಿ. ಆನೆ ವಾಹನ ಕುದುರೆ ವಾಹನ, ಬಸವ ವಾಹನ ಕೆತ್ತಿಸ್ಟೀನಿ. ಮಕ್ಕಳ ಫಲವಾ ಕೊಟ್ಟೋಗು. ನಮ್ಮ ಪುನ ಮನೆ ಬೆತ್ತರಮ್ಮ!

ಆದಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬಗ್ಗುತರ ಮಡಗಿದ್ದಿ. ಎಲ್ಲಿ ಅಂದ್ರೆ ಅಲಂಬಾಡಿ ಒಳಗೆ. ಪುಟ್ಟೆಗಣಿಡ ಹಾಲುಮತವ ಬತ್ತ ನಿಮಗೆ ಅದೆ ವಾಹನ ಕುದುರೆ ವಾಹನ. ಬಸವನ ವಾಹನ. ಬರಗನ ವಾಹನ ಕೆತ್ತಿಸ್ಟೀನಿ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಕೊಟ್ಟೋಗಿ ನೀವು ಗಂಡುಲಿ ಮೇಲೆ ಮೆರೆಯೋರೇ!

ಆದಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಕೇಳು ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದೆ ಇದು ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮಗಳೇ! ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉತ್ತರ ಮಡಿಗಿದ್ದಿ. ಯಾವು. ಅಂದರೆ ಬರಗುರು ಬೆಟ್ಟದ ತಮ್ಮಡಿಗಳು!"

ಆದಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ನೀಡತ್ತ ಮನೆಗೆ!

ಅಪ್ಪಾ ನನಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ನನ್ನ ಮೈನ ಬಣ್ಣ ಕೆಡಿಸಿದ್ದೆ. ನಡೆತ್ತಾಜಿ ನಾನು ಬೇಕಾದ ಹರಕೆನಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತೀನಲ್ಲಾ. ಇದೆಲ್ಲಾದ್ರೂ ಒಪ್ಪಪ್ಪ! ಅದು ಕೊಡದಮ್ಮ! ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ಅಯ್ಯೋ! ಸಿವನೇ ಎಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಯ್ತು! ಇನ್ನಾವುದನ್ನಾ ನಾನು ಹರಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಾಮಿ! ಕೊಡದವ್ವಾ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡು. ನಿನ್ನಲ್ಲಾಗುವಂತ ಕೆಲಸ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಂತ ವುತ್ರ ಬಿಟ್ಟೆ. ಎರಡು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತಿ. ಎನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲವ್ವಾಜಿ. ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕೇನಮ್ಮಾ ಹೇಳದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತೀಯಾ ಅಂದನಂತೆ! ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳುನಿ ತಂದೆ! ನಿನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಕಿಟ್ಟಿದರೆ ಕಂದೆ ಮಾಡೇವಾ..... ಮಾಡೇವಾ.....

ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ !

ಕೊಡಮ್ಮ ಕಂದೆ! ಮೊದಲನೆಯವನು ಕಾರಯ್ಯ ನನ್ನ ಕಂದೆ ಹಿಂದಿನವನು ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ. ಮದ್ಯ ಮುಟ್ಟಿದವನು ಅರಿಯೇಸಮೂರ್ತಿ ಅಂಜೇಳಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಳಿದ್ದಾ! ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಅದೇ ರೀತಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಆದರೆ ಹೆಸರು ಕಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಅಗಲಿಲ್ಲ ಕಂದೆ! ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನನ್ನ ಜೋಳಿಗೆ ಒಳಗೆ ನೀಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ. ಅತ್ತೆ ಮಾಡನ ಪಾದದಾಣೆ; ತಂದೆ ಪಾಯ ಪಾದದಾಣೆ! ಕೈ ಹಿಡಿದ ಪತಿ

ದೇವನ ಪಾದದಾಣೆ! ನಿನ್ನ ಗುರುರೀಡೆ ಮಾಡಿದ ಗುರುದೇವನ ಪಾದದಾಣೆ! ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ನಿನ್ನಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಲೂ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಪಾನ ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಪತ್ರ ಛಿತ್ತೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನೀನು ಕೊಟ್ಟು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪದಾಡಗಳನ್ನು ಮೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೊಂಡಾಡ್ತೀನಮ್ಮ! ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಪಾನ ಕೊಡುವೆನು! ಮೈಯ ಬಗ್ಗಾ ಕೆಡುವುದು ಕಂಡಮ್ಮ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗದ್ದಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಅಂತ ಪಾದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟರು! ಆಗಲೀ ಕಂದ! ಆಗಲೀಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮೂರು ರಸವಾಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತರಿಸಿ ಪಿಂಡ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರಂತೆ! ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ನೋಡಪ್ಪಾ ಆಗೀಬೇಡ ಈ ಹಣ್ಣನ್ನು! ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿ ಬಿಡು! ಇದೇ ನಿನ್ನ ಸೂತಕವಾಗದೆ! ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ! ಆಗಲೇ ತಿಂಗಳು ಬೆಕ್ಕ ಕೂವ್ವು! ಇನ್ನು ನಾನು ಕೈರಾಸ ಮಲೆಗೆ ಮೋಗ್ತಿನಿ ಅಂತೇಳಿ! ಪರಮಾತ್ಮ ಏಳು ಬೆಟ್ಟದ ಮಾದೇಶ್ವರರು! ಪಿಂಡ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಿದಾದ!

ಆ ಸರಣಿಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬಿಡು! ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತದಲ್ಲಾ ಸಿವನೇ! ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಣಿ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಸುಮುಖದಂತ ಪ್ರಪಾಪ ಉಳ್ಳವಳಾಗಿ! ತಾಸ ಮಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಿಜುಗಪ್ಪಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡಿದ! ಮುಖವು ಅಂದವಾಗಿ ಕಂಡುಬಿಡು! ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಆಗ್ರವೆ ಇನ್ನು ಅಂತೇಳಿ! ಬಾಳ ಆನಂದವಾಗಿ! ಮಂಜದ ಮ್ಮಾಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು! ಸಿವಸಿವಾ ಪರಮಾತ್ಮ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇಡುತವಳಿ! ಗುರುದೇವಾ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗದ್ದಿನ ಮ್ಮಾಲೆ !

ಮಂಜದ ಮ್ಮಾಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು! ಬೇಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೋಡಬೇಕು! ಇವಳ ದುಡಮಂಜದ ಅಂತೇಳಿ! ಬಿಳಿಗೊಳೆಯಾಗಿ ಬಂದು! ಮೂರು ಸೊಲ್ಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಮಹಾದೇವ! ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳಿ! ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿದವಳಪ್ಪಾ! ಮಾದೇವ! ಎಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದೆಯಪ್ಪಾ! ಬೇಡಾ ಆದಾ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಭಾಗ್ಯ ಬೇವರು ಮಾದೇವ! ಮೂರನೇ ತಿಂಗಳಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಸಿವಸಿವಾ! ಬಾಯಿ ನೀರು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ವಾಂತಿ ಬರುವಂತ ಮೊತ್ತು ಉಂಡಾಯಿತು ಪರಮಾತ್ಮ! ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಗುರುವೇ! ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ಏಳುಮಲೆ ಪೆತ್ತಯ್ಯ! ಬೂದಿರಿಸಿದ ಕೆಂಡ ಭೂಲೋಕದ ಒಡೆಯ! ಬಿಡು ತಿಂಗಳು ಬಂದು ಬಿಡು! ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ

ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ! ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬರುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಬವಣೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ! ಎಣ್ಣೆನು ಬೇಕೆಷ್ಟಾ ಅಂತ ಬವಣೆ ಆದಾಗ! ಸಿವನೇ ಚಿಗುರುಣ್ಣೆಕಾಯಿ ತಿನ್ನಬೇಕು! ತೋರು ಮೋಸಿತ ಕಾಯಿ! ಬ್ಬಾಲದ ಕಾಯಿ! ಕೆರೆ ಮೊಕ್ಕಲ ಮಣ್ಣು! ಇಂತ ನಾಲ್ಕು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧೇ! ತಿಂದು ವೆಚ್ಚಾಳದಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಪಾವದದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಿಲುಗಟ್ಟಡಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡಿದಳು! ಮೊಕವೆಲ್ಲಾ ಗದರು ಒಡಕೊಂಡು! ಪಾಳ ಕಾಂತಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಿಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಡಿದಳಂತೆ! ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಂದಾಳವಾಗಿ ಬಂದವಲ್ಲ! ಮುದ್ದಿನ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನಿಜಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಹಾಲೆ !

ಎಳು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬಿಡುತ್ತೆ! ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬಿಡುತ್ತೆ! ಎಂಟು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ನಡೆದು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ! ಇನ್ನೂ ಬರನಿಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟಮುಂಡೆ ಮಗ ಬೇವ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲೇಗಿಡೆ!"

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನಿಜಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಹಾಲೆ !

ಹೆಚ್ಚೇನು ಮಲೆಗೆ ಪೋದಂತ ನೀಲಯ್ಯ! ಸಾಣಾಗಿ ಉರಿದು ಉಕ್ಕಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯ! ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ದಗದ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ಬರ್ರಾವ್ವೆ ಗುರುವೇ! ಮಲೆಹೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು ಕಂಡು ಬಂತು ಗುರುವೇ! ಏನು ಪನ್ನ ಕೆಂಡ್ತಿ ಯಾರೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅರಮನೆ ಕಿರುಮನೆ ಮಾಡಿ ಮಚ್ಚು ಶಟ್ಟಿವೆ! ಅಂತೇಳ್ಕುಟ್ಟು ಗುರುವೇ! ಎಳು ಕಂಡುಗ ಹೆಚ್ಚೇನು ತುಪ್ಪ! ಎಳು ಕಂಡುಗ ಕಿರುಚೇನು ತುಪ್ಪ! ನರಿಯ ಪಾಂಸ ಬಿದುರು ಅಕ್ಕಿ! ನೇಗಿಲು ಗೆಡ್ಡೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಮುಳ್ಳು ಗೆಣಸು ಸ್ವಾಮಿ! ತೂಯ್ತು ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ! ಬಾರೋಲ ತಕ್ಕಂದೋನು ಅಯ್ಯಾ! ಮೂರು ಗಾವ್ವೆದಕ್ಕೆ ಬತ್ತವನೇ! ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನಿಜಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ !

ಅಯ್ಯೋ ಹೆಚ್ಚೇನು ತುಪ್ಪ! ಕಿರುಚೇನು ತುಪ್ಪವೆಲ್ಲಾ ಹೊಳೆಯಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಯ್ತಲ್ಲಾ ಮಮ್ಮಯ್ಯ! ಯಾರನ್ನೋ ಮಾಡ್ತೊಂಡು! ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಅಂತೇಳಿ! ಬಾಕನಿಗ ಚಾಣಾಗಿ ಉಣ್ಣುಕೊಂಡು! ಒಂದೇ ಎಟಿಗೆ ಹೊಡೆದೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ಅವನು ಬೇಗನೆ ಬಂದು ನಿಂತವನೇ! ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನಿಜಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಹಾಲೆ !

ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೋ! ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚೇನು ಕಿರುಚೇನು ಮಲೆಯಿಂದ ಬಂದು ನೀಲಯ್ಯ ನಡೆಟ್ಟ ಒಳಗೆ ನಿಂತವನೆ! ಸಂಕಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ! ನೀನು ಅರತಿ

ತಕ್ಕ ಮೋಗಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಲೇ! ಗುರುವೇ ಗುರು ಪಾದಕೆ ಶರಣು! ನನ್ನ ಮಲೆಸ್ವಾತಿಗ
ನೀಲಯ್ಯ! ಬಾಳ ಕ್ಷಾಪಗಾರ! ಬಾಳ ಮತ್ಸ್ಯವಂತನು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀವು ಕಾವಲಾಗಿರಬೇಕು
ಕಾಣೋ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಯ ಮಾರೇವ!

ಶ್ವಾರ್ಥ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುಸಿಗೆ !

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಮಲೆ ಸ್ವಾತಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಲೆ ಕಿರುಬೇಟು ಮಲೆಯಿಂದ
ಬಂದವಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳಿ! ಮುಕ್ತಿನ ಆರತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ರತ್ನದ ಆರತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು!
ಬಾಗಿಲಿಗಿವ್ವು ಬಂದವಳೇ! ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮಾ

ಶ್ವಾರ್ಥ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುಸಿಗೆ !

ಆಗಲೇಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾತಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಯಾರಮ್ಮ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಇಷ್ಟು ಚಂದ,
ಅರಿವಿ, ಕುಂಕುಮ ಇಟ್ಟೊಂಡು! ಬಾಳೆಪಟ್ಟೆ ಬಣ್ಣ ಮೊಟ್ಟೊಂಡು! ಸಿಗೇಮೊಗ್ಗಿನ ರವಕೆ
ಮೊಟ್ಟೊಂಡು ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿನ ಆರತಿ ರತ್ನದ ಆರತಿ ತಂದೀಯಾ ಚಂಡಾಳಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು!
ಅವನು ಕೈಲಿಡಿದಂಥ ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನ! ಸ್ವಾಮಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೈ ಎತ್ತವನೇ!
ಬೀಳ್ತಲ್ಲ!

ಅವಾ ಶ್ವಾರ್ಥ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುಸಿಗೆ!

ನೀ ಎತ್ತಿದ ಚಂದ್ರಾಯುಧ ಭೂರೋಕದ ಪಾಕವಾಗೊಂದ್ತುಟ್ಟಾ!

ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಾಡ್ತಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ!
ಯೇಳ್ತವಿ ಕೇಳೇ ಸಂಕೇಟ್! ನಿನ್ನ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ! ಎರಡು ತುಂಡು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ
ಕತ್ತಿ ಎತ್ತಿ! ಕತ್ತಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ದಿದ್ದೊಯ್ಯ! ಸಂಕೇಟ್ ಅವಾ ಪಕೆವ್ರತೆಯಂತ! ಸತ್ಯವಂತ ನೀ
ಆಡ್ತೆ ಉಂಟಾದ್ತೆ! ನನ್ನ ಚಂದ್ರಾಯುಧವ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮಡಗಿದ್ದೆ ನೀನು ಸಂಕೇಟ್!

ಅವಾ ಶ್ವಾರ್ಥ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುಸಿಗೆ!

ಆಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯ ನಿಜವನ್ನು! ನಂಬಬೇಕಾದರೆ ನೋಡ್ಬೋವ್ವಾ! ನೀಲಯ್ಯ ಅಂತ
ಗುರುವೇ! ಗುರು ಪಾದಕೆ ಶರಣು ಎತ್ತಿದಂತ ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಇಳುಕಿಬಿಡವ್ವಾ
ಅಂತೇಳಿ! ಮಾರೇವನ ಪಾದವನ್ನು ನೆನೆದವಳೇ! ಮೂಡಲ ಮನೆಯ ಮಾರೇವಾ!

ಅವಾ ಶ್ವಾರ್ಥ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುಸಿಗೆ !

ಮಾರೇವನ ನೆನೆವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಚಂದ್ರಾಯುಧ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿಟ್ಟಾ ಗುರುವೇ!
ಆಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯಧರ್ಮ ನಂಬಿಸವ್ವಾ ನೀಲಯ್ಯ! ಅಂತ ಕೇಳಿದೆಲ್ಲೋ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆಡ್ತೆ
ಯೇಳ್ತವಿ ಕೇಳೇ ಸಂಕೇಟ್! ನೀ ಒಳಗಿಂದ ತಂದಿದ್ದೀಯೋ! ಕತ್ತಿ ಮಂತ್ರಗಾಡ್ತೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೋ!

ಆದಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ ।
 ಮೆಟ್ಟಲು ಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮ
 ಅಂಜಲು ಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮ
 ಕಾನಿಕುವಾಗ ನಿರೋಧಿ ಛುರಿ ಕಂದಮ್ಮ ।
 ಬಳುವಿ ಪಲ್ಲೆರೆಯಾಗಿ ಬತ್ತಿವ್ವಿ ।
 ನಿನ್ನ ಬೆವ್ವು ಹಿಂಮುಗಿತೆ ಕಂದಿವ್ವಿ ।
 ಹೊನ್ನ ಮಂದಿರೆಯಾಗಿ ಬಂದಿವ್ವಿ ।
 ನಿಮ್ಮ ಹೊಕ್ಕುಲಲ್ಲಿ ನಿಂದಿವ್ವಿ ।
 ಕಣ್ಣು ಮಂದಿರೆಯಾಗಿ ಬಂದಿವ್ವಿ ।
 ನಿಮ್ಮ ನಡುವನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿವ್ವಿ ।
 ನಾನಿವ್ವ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಿ ಛುರುಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮ ।
 ಬೆವ್ವು ಬಾಡ ಕಂದಮ್ಮ ।

ಏನೇ ಮಡದಿ ಸತ್ಯವಂತೆ ಯೆಲ್ಲಾ ಮಗಳೇ । ಗಾಡಿಹಾಡೋ ಮೋಡಿಹಾಡೋ ।
 ಪುರಾಣಿಯವನೋ ಮಾಹಿಳೆಯವನೋ । ಸೊತ್ತಿನ ಗುಡಿಸಲ ಮೋಗಬಾಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ।
 ಬಾಡಿ ಮಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿವ್ವಿಯಾ । ಮಂಗಳ್ಗೆ ಹೆಜ್ಜೆರಹು ಮಾಡುವ್ವ ಕೂದಲ ಮುಂಗ್ಗೆಗೆ
 ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೊಲ ಬಾರದ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವವಲ್ಲಾ । ದೇವ ಸ್ವಾಧಿಗ ನೀಲಯ್ಯ ।

ಆದಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ ।

ಸಣ್ಣ ಪಕಿ ಯುವರಾಜ । ನೀಲೇಗೌಡ । ಯಾವ ಅಂತ್ರಗಾರನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ।
 ಪುಂತ್ರಗಾರನೂ ಬರನಿಲ್ಲ । ಮಾಹಿಳೆಯವನೂ ಬರನಿಲ್ಲ । ಗಾಡಿಗಾರನೂ ಬರನಿಲ್ಲ ।
 ಬೋಡಿ ಬಿದ್ದೆದವನೂ ಬರನಿಲ್ಲ । ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ವಂಸ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂತೆ ।
 ಮಾದೇಸ್ವರ ಸಣ್ಣ ಕಪ್ಪ ಪಾಲು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ । ಬಡಸ್ವಾಸ ಬಯಲು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ । ನನ್ನಪಕಿ
 ಸಿರಸ್ವಾಸ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ । ಐಸ್ಯಯ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ । ಮಾದೇವ ಕೊಟ್ಟ
 ಭಾಗ್ಯ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಕುಂದದೆ ಮಾಡೇವಾ ।

ಆದಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ ।

ಒಳಗಿಂದ ಯಾರವ್ವ । ಮಂತ್ರಿ ಮಾಡೊಂದಿರೋನು । ಇನ್ನು ಏನು ಯೇಳೆಯೋ
 ಯೇಳು ಅಂತ ಕೇಳಾಕೆ ಗುರುವೇ । ಅಂತ ಸತ್ಯಂತೆ ಅಂತ ನಿಜವಂತೆ ಆದ್ಲೆ ಉಂಟಾದ್ಲೆ ।
 ಏಳು ಮಿಂಡುಗ ಹೆಜ್ಜೆನು ತುಪ್ಪ ಪತ್ತಿನಿ । ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಒಳಗೆ ಮಳ್ಳಿನಿ । ಅದರೊಳಗೆ
 ನೀನು ಸ್ವಾಸ ಮಾಡಿ ಮಡಿ ಉಟ್ಟು । ಈಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ಲೆ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಾನು
 ಕುಂದಿನೋ ।

ಆದಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ ।

ಆಗಲಿಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾಧಿಗ ನೀಲಯ್ಯನವರು ಏಳು ಮಿಂಡುಗ ಹೆಜ್ಜೆನು ತುಪ್ಪವನ್ನು
 ಮೂರು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಉಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು । ಗುಳು ಗುಳನೆ ಮಳ್ಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ । ನೀನು

ಒಗಮ್ಮ! ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು! ಮಡಿ ಮಾಡಬೇಕು! ಅದರಲ್ಲಿ ಉಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕೂಡಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಅವನು ಅಮ್ಮಾ ಹೆಚ್ಚೇನು ಕಳಿಸ್ತಾನೆ! ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯೋ!

ಅಮ್ಮಾ ಕ್ಷುರಾನ್ನ ನೀಯಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಗುಳು ಗುಳುನೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಟ್ಟು! ಒಂದನೇ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆಗೆ ಒಗ್ಗಿ ಸ್ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಎರಡನೇ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆಗೆ ಮೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಿಂಡುಕೊಂಡು! ಮೂರನೇ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳು! ಸ್ವಾಮಿ ಅವಳು ಅರಿಸಿನ ಕುಂಕುಮ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಅವಳು ಎಳ್ಳಿನಿ ಕೇಳಪ್ಪಾ! ಮಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ನೀಲಯ್ಯ! ನಾ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಒಳಗೆ ನಿಂತೇನಿ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಂಬಯ್ಯೋ!

ಅಮ್ಮಾ ಕ್ಷುರಾನ್ನ ನೀಯಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ನೋಡೆ ಮೂರುವರೆ ಮಂಡಗ ಬ್ಯಾಳೆ! ಮೂರುವರೆ ಕಂಡಗ ಅಕ್ಕಿ ಎಳ್ಳು ಎಲ್ಲಾ ಬೆರಸುತ್ತಿನಿ ಸಂಕೆಣ್ಣೆ! ಅಕ್ಕಿಬ್ಯಾಳೆ ಎಳ್ಳು! ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದೆ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಾನು ನಂಬೇನೋ! ನಿನ್ನ ನಿಜವ ನಾನು ನಂಬೇನೋ!

ಅಮ್ಮಾ ಕ್ಷುರಾನ್ನ ನೀಯಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವನ ಪಾದವ ನೆನೆಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿ! ಆಗ ಮೂರು ಕಂಡಗ ಎಳ್ಳು ಮೂರು ಮಂಡಗ ಅಕ್ಕಿ ಬೇಳೆ ಬೆರಸಿ ರೂಮಿಗೆ ಹುಂಡುಬಟ್ಟು!

ಅಮ್ಮಾ ಕ್ಷುರಾನ್ನ ನೀಯಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳೆ ಸಂಕೆಣ್ಣೆ! ಎಳು ಮಂಡಗ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವ ತತ್ತಿನಿ! ದಾರ ಎಳಕೊಳ್ಳೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ಮಂಜೇನು! ನಿನ್ನ ನಿಜವ ನಂಬೇನು!

ಈಗಲಾದರೂ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಿಜ ನಂಬಪ್ಪ! ಮಲೆಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ ಅಂತ! ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲವು ಗುರುವೇ! ಅದ್ರೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಲಾರ ನೆಚ್ಚಲಾರೆ ಸಂಕೆಣ್ಣೆ! ಅದ್ರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಳ್ತಿನಿ! ಕಡ್ಡಿ ವಂದ್ರಿ, ತಕ್ಕಂದರು! ತಾವರೆಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ನೀರು ಒಡ್ಕಂಡು ಬಂದದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ ನಾನು ನಂಬೇನೋ! ನಿನ್ನ ನಿಜವ ನಾನು ನಂಬೇನೋ!

ಅಮ್ಮಾ ಕ್ಷುರಾನ್ನ ನೀಯಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಗುರುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸರಣಿ ಅಂತೇಳಿ! ಕಡ್ಡೊಂದ್ರಿ ತಕ್ಕಂದರು! ತಾವರೆ ಕಟ್ಟೆಗೋಗಿ! ನೀರೊಡ್ಕಂಡು ಬಂದು ಗಂಡನ ಮುಂಡಕ್ಕೆ ಮಡಗಿದ್ದಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ!

ಅಮ್ಮಾ ಕ್ಷುರಾನ್ನ ನೀಯಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ನಾನು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ! ಏಳು ಗಾಡಿ ಸಿರಿಗಂಧ ಸೌದೆ ತೆತ್ತಿನಿ! ಸಂಕೇತ್! ತಂದು
ಓತುಬಿದ್ದಿನಿ! ಸಿರಿಗಂಧ ಸೌದೆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮಲಗಿದ್ದು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ನಿನ್ನ ಬೇಯಿಸ್ತಿನಿ!
ಅದರೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದದ್ದೇ ಆದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಾನು ನಂಬೇನೋ! ನಿನ್ನ ನಿಜವ
ನಾನು ನಂಬೇನೋ!

ಆಗಲೇಗ ಸೌದೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದು! ಆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾಮಿ ಆ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮ್ಮ ಸತ್ತು ಓದಲೆಂದು ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡಿದಾಣು!
ಮೇಲೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯಾ

ಅವಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮ! ಆಕಾಸಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಉರಿ ಬೇಯುವಂತೆ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನನ್ನ ಗುರು ಗುರುಹಾದಕ್ಕೆ ಶರಣು ಅಂತೇಳಿ! ಮಾದೇವನ ಪಾದವನ್ನು
ನಂಬಿದ್ದು! ಸ್ವಾಮಿ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು! ಬಾಳೆಯ ಪುಟ್ಟೆಯ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿಕೊಂಡು!
ಸಿಗಿ ಮೊಗ್ಗಿನ ರವಕೆ ತೊಟ್ಟು! ಸ್ವಾಮಿ ಹೂವಿನ ಜವ್ವಕ ಹಿಡಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿ
ಅವಳು ಬೆಂಕಿ ಒಳಗೆ ನಿಂತವಳೆ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಸಂಕಮ್ಮಾ!

ಅವಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಆಗಲೇಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ! ಯಾಕೆನ್ನಾ
ನೀಲಯ್ಯಾ ಬಡ್ಕಂಡು ಬಂದ್ವಾ! ಬಾವು ಬೇವಂತಹದಾಗಿದ್ದಿ! ಅಂತೇಳಿ ಅಯ್ಯಾ ಉರಿ
ಒಳಗೆ ನಿಂತೆಂಡು! ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮಾ!

ಅವಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ನೀನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲವೇ ಸಂಕಮ್ಮ! ನೀನು ಇನ್ನು ಬೇವಂತಹದಾಗಿದ್ದೀಯೋ
ಅಂತೇಳ್ತಿದ್ದು! ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳು ಸಂಕೇತ್! ನಿನ್ನ ಎರಡು ಕಾಲಿಗೂ ಎರಡು ಬಳೆ
ಹಾಕ್ತೀನೆ! ಆದ್ರೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸ್ತಿನಿ ಸಂಕೇತ್! ಗುಂಡನ್ನು ತತ್ತಿನಿ! ಆ ಗುಂಡು ನಿನ್ನ
ಮ್ಯಾಲೆ ಹರಕೋ ಪೋವ್ವೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಾನು ನಂಬೇನೋ! ನಿನ್ನ ನಿಜವ
ನಾನು ನಂಬೇನೋ!

ಅವಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಆಗಲೇಗ ಕಲ್ಲು ಬರುವಂತೆ ರಬ್ಬಾದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕರ ಮಾದೇವ!
ಸತ್ಯ ನಾಗೆ ಜೆತ್ತವನ್ನು ತಕ್ಕಂಡು! ಆದ್ರೆ ಮ್ಯಾಲೆ! ಕಲ್ಲು ಒಂಟೋಯ್ದಲ್ಲೋ ಗುರುಮೇ!
ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮ್ಮ! ಈವತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಮೂಳೆ ಮಾಂಸವೆಲ್ಲ ನನ್ನಿ
ಒಂಟೋಯ್ದು! ಈ ಕಲ್ಲು ಹೋಗೋ ರಬ್ಬಕ್ಕೆ! ಅವನು ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಕಂಡು
ಬರುಹಾನೇ!

ಆದಾ ಕ್ಷುರಾನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಯಾಕಪ್ಪಾ ನೀಲಯ್ಯಾ! ನೀನು ಬಾಯು ಒಡಕೊಂಡೇ! ನಾನು ಬೇವಂತವಾಗಿ ಇದ್ದಿ! ಬಾರಪ್ಪ ಅಂತೇಳಿ ಗಂಡನ್ನ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ! ಗುರುಮೇ ಅಪ್ಪಪ್ಪಾ ನೋಡ್ತಾ ಹೆಗ್ಗಿನ ಬಡಗಿನ ಮಾತನ್ನ! ಇದರಲ್ಲೂ ಗೆದ್ದೊಗ್ಗುಟ್ಟುಳಲ್ಲ! ಅಂತೇಳೆ!

ಒಂದು ಸುಣ್ಣದ ಗೊಡು ಗೆಯ್ಯಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಹನ್ನೆರಡುಕುದ್ದ ಗುಳಿ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು! ಒಂದು ಸಿರಿಗಂಧದ ಸೆವೆ ತುಂಬ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಬೆಪ್ಪಲು ಕೆಂಡ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಬೆಪ್ಪಲು ಕೆಂಡದೊಳಗೆ ಹನ್ನೆರಡುಕುದ್ದ ಚಪ್ಪಡಿ ತಳ್ಳಾ ಇದ್ದೀನಿ! ದೊಡ್ಡವರ ಮನೆ ಸೊಸೆಯಾಗಿ! ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಪಚ್ಚೆ ಸೀರೆ ಉಡಿಸಿ! ಕುಪ್ಪರಿಸಿದ ಕುಪ್ಪರ ತೊಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಆ ಮುದಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು ಮುಗ್ಗೊಗಕ್ಕೆಲ್ಲ! ಉಟ್ಟಿರುವಂತ ಸೀರೆ ಒಳಗೆ ಸಿಟಿಗ ಕಪ್ಪಾಗೆಲ್ಲ! ಎಳು ಮಲೆ ಮೊದಲೆಬ್ಬರನ ಸತ್ಯ ನೋಡಬೇಕಾದ್ಲೆ! ಈ ಬೆಪ್ಪಲು ಕೆಂಡದ ಮ್ಮಾಲೆ! ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿ ಬರಬೇಕು! ಹನ್ನೆರಡು ಮೊಳುದ್ದ! ಜಾಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು! ಚಪ್ಪಡಿ ಮ್ಮಾಲೆ ಮಡಗ್ಗಟ್ಟು! ಬೇವು ಎಳು ಮಗ್ಗಲು ಕಾವಲು ಮಡಗ್ಗಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯ ಬಿಂಡಿತವಾಗಲೂ ಮಾಡಬೇಕು! ಗುರುದೇವ ಗುರುಬೀರದೇ! ನನ್ನ ಪತಿ ಯಜಮಾನ ನೀಲೇಗೌಡ ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯವ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ನನ್ನ ಯಜಮಾನ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆದಾ ಕ್ಷುರಾನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಹನ್ನೆರಡು ಅಳುದ್ದ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಳಿ ಒಳಗೆ! ಆರಾಳುದ್ದ ಚಪ್ಪಡಿ ಎತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಇಳಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ! ದೊಡ್ಡೋರ ಮನೆ ಸೊಸೆಯಾಗಿ! ಕಿಲಕಿಲನೆ ನೆಗೆದು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾಳೆ! ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು ಮಗ್ಗಲ್ಲ! ಉಟ್ಟಿರುವಂತ ಪಚ್ಚೆಸೀರೆ ಕಪ್ಪಾಗೆಲ್ಲ! ದೇವಮ್ಮಾಲಿಗೆ ನೀಲೇಗೌಡ! ಹೆಗ್ಗೇ ಗರತಿಯಾ ಕಾಣೋ ಸಂಕೇತ್! ಗರತಿ ಕಾಣೋ ಸಂಕೇತ್!

ಆದಾ ಕ್ಷುರಾನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಎಲಾ ಶಾವಿ! ನಿನ್ನ ಮುಕಾಸೂ ನಾನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಬಾರದು! ನಿನ್ನ ನಂಬಿ ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇ! ನನಗೆ ಮೋಗ ಮದ್ದಲ್ಲ! ಬಾಜಮುಟ್ಟೋಗ ಎತ್ತಿದ ಒಂದೇ ಎಲೆಗೆ ಮಾಯದ ಗೊಂಬೆಗೆ ಹೊಡೆದವನಲ್ಲಾ ನೀಲಯ್ಯ ಗನಸರಾ!

ಆದಾ ಕ್ಷುರಾನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಆವಾಗಲಿಗ ನೀಲೇಗೌಡ! ಮಾಯದ ಗೊಂಬೆ ಯಾವಾಗ ಒಡೆದನೋ! ಸಿರಸ ಬೇರೆ ಆಯಿತು! ಮಂಡ ಬೇರೆ ಆಯಿತು! ಅಯ್ಯೋ ಸಿವನೇ ನನ್ನ ಮಡದೀಗೆ! ಈ ಛಾಗ್ಯ ಯಾರಿಂದ ಬಂತು! ಇಂತ ಐಸ್ಯಯ್ಯ ಯಾತರಿಂದ ಬಂತು! ಅಂತ ಅನ್ನದಾ ನಾ

ಒಂದೂ ಅವಳ ಕೀಳರಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅರೋಹಣೆ ಮಾಡಿ ತಳದದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಕೀಳರಿಲ್ಲಲ್ಲ! ಪಾಪಿ ನಾನು ಮಾಡಿದುದು ಸರ್ವತಾ ತಪ್ಪು! ಆದಾ ಅನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಏನಿಗಿ! ನಾನು ಕೀಳರೆ ಮಾಡದೇ ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಈ ಜನ್ಮ ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಇರಬೇಕು! ನನ್ನ ಮದರಿ ಪೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಿಯಿನಾದರ ಮಡೆಗವನಲ್ಲ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಾನೂ ನಾನೇ ಬಿಡಬೇಕು! ಇವಳ ಪಾದದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರಬಾರದು! ಬಾಕು ಪಾಪಿ ತಕ್ಕಂತು! ತನ್ನ ಸಿರಕ್ಕೆ ಮಡಿಕಂಡ! ಆದಾ ಓಡಿ ಬಾ ಕಂದೆ! ನನ್ನ ಯಜಮಾನ ಪ್ರಾಣ ಕೊನಾಕತವನೆ! ಜಾಗ್ರತಿ ಇಲ್ಲ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೋ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಪೇಳಿದ! ಓಡಿ ಬಂದು ಅವನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡವಳೇ! ಪ್ರಾಣ ನೀವು ಬಿಡಬೇಡಿ! ಯಜಮಾನನ ಪಾದ ತೊಳೆದಳಲ್ಲ! ಸತ್ಯವಾಮ ಸಂಕಮ್ಮ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ಕೀಳ ಕೀಳ ಯಜಮಾಣ್ತೇ! ಮಾಯದ ಗೊಂಬೆ ಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತು! ಅವಳು ಮಾತ್ರ ನೀವು ಕೊಂದಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತು! ನನ್ನ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಕೊಂದಿಲ್ಲ! ನಾನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಬೇಡಿ! ಬಾಕು ಮುಳ್ಳನ್ನು ದೂರ ಬೀಸಾಡಿ! ಪಾದದ ನೀವು ತೊಳೆಲೂಬೇಡಿ! ಮುಟ್ಟಲೂ ಬೇಡಿ ದೂರ ಹೋಗೇ ಸಂಕೋಣ್ತೇ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ನೀಲೇಗಿಡ ಒಂದು ಒಣ ಹೂಸೆ ಕೊಂಬೆನೀಗ ತಂದ! ಜಾಲದ ಕಟ್ಟೆ ಏರಿ ಮ್ಯಾಲೆ! ಆ ಒಣ ಹೂಸೆ ಕೊಂಬೆನೀಗ ನೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ! ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ ಇದ್ದರೆ! ನಿನ್ನ ಪರಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಇದ್ದರೆ! ನೀ ಸತ್ಯ ಪರಣಿಯಾದರೆ! ಗಂಗಾ ನೀರಿಗೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಉರಿಸಿಗಿ ನಾಗರ ಪಾವು ಆಗಬೇಕು! ಆ ಉರಿಸಿಗಿ ನಾಗರ ಪಾದಿನ ಸಿಂಬಿ ಮ್ಯಾಲೆ! ನಿನ್ನ ಅರವಿ ಮಡಿಕೊಂಡು! ಆ ಒಣ ಹೂಸೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಬಂದು! ನೀನು ಗಂಗನೀಗ ಬಿಟ್ಟಾಗ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪರಾಪಲನ ಬಿಡುಗಾಗಿ! ಹೊವು ಕಾಯಾಗಿ! ಅದು ಹೇಳ್ವಾಗಿ ಹೇಳ್ವನ್ನು ತಂದು! ನನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿಸಿದ್ದೆ! ಆಗ ಸತ್ಯವ ನಾನು ಒತ್ತಿಸಿ ಕೇಕು ಕೀಳೇ ಸಂಕೋಣ್ತೇ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗಂಗಾ ನೀರಿಗೆ ಒಗಿ! ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು! ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಪಾದೇವ ಅಂಚ್ಚು! ಓ ಕಂದ ನೀ ಹೆದರಬೇಡ ನಾನಿದ್ದೀನಿ! ಹಸಿ ಮುರಳು ಗೋರಿವ ಅರಿವೆ ಅಯ್ಯ! ಮುದೇವ ಅಂದ! ಉಡಿಸಿಗಿ ನಾಗರ ಪಾವು ಆಗಿ ಒಂದು

ಎಂಬ ಮಾತು ಕೊಡುವುದು. ಆ ಮಾತು ಅರಿವಿನಿಂದಲೇ ಗಂಭೀರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಂಹ ತಲೆಮಾತು ಮಡಿಕೆಯಂತೆ. ಕಿಲಕಿಲನೆ ಪಡೆ ತುಂಬಾ ಅರಸಿನ ಕುಂಕುಮವಿರುತ್ತದೆ. ಮುಡಿ ತುಂಬಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು ಮಡಿಕೆಯಂತೆ. ಆಗ ಒಂದು ಒಣ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು, ಪರಾವಲನೆ ಬಿಡುವ ಒಡೆಯರು. ಹೂವಾಯಿತು, ಯಾವುದು ಹಗ್ಗಾಯಿತು. ಆ ಹಗ್ಗ ತುಂಬ ಯಜಮಾನನ ಪಾದದ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯ ಸತ್ಯವೇ ಈಗ ಒಪ್ಪಳು. ಈಗ ನೀವು ಕಾಣು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯ.

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮಾತು.

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಏಕಾಂಗಿಮಾತು. ಏಳು ಮನೆ ಕರ್ತೃ. ಮಾಯಾಕಾರ, ಬಿರಿದೇವರು. ಆದರೆ ಇನ್ನಾವ ಸತ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ. ಮಡದಿ ಬ್ರಹ್ಮ ತುಂಬದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ದಿವಸ. ಕಲ್ಲು ನೀರು ಕರೋ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಕು ಸರಿ ಕತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಂದೋಗಿ. ನಿನ್ನ ಕೂರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಬತ್ತಿಸಿ. ವತಾರ ನೀರನ್ನು ತರಬೇಕು ಬಂದ್ರೆ. ಆದರೆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಗಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡದು. ಸಣ್ಣ ಮರಳಲ್ಲಿ ಏಳು ಗಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಂತ ನೀರ ತುಂಬಕ್ಕಲ್ಲ. ಹರಿಯೂ ನೀರ ತುಂಬಕ್ಕಲ್ಲ. ಮಳೆ ಹೊಯ್ದು ನೀರು ತುಂಬಕ್ಕಲ್ಲ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಆ ಮುಂಬಿನಲ್ಲಿ ಏಳು ಗಡಿಗೆ ಬರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಏಳು ತಲೆ ಸರ್ಪದ ಸಿಂಹ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು. ಏಳು ಹಡೆ ಮಾತು ಏಳು ಗಡಿಗೆ ಮಡಿಕೆಯಂತೆ. ತಕ್ಕುಂಬದು. ಸತ್ಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ. ನಿನ್ನ ಸತ್ಯನೂ ಮಾಡೇವನ ಸತ್ಯನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ಸರಿಯಾ ಎಣ್ಣೆ.

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ.

ಹರನಿಗೆ ದುಕ್ಕ ಸಿವನಿಗೆ ಸೋತ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಮಗಳು. ಧರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣುರು ಮಡಗಾ ಅವಳಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುರು ಧರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ. ಅಗ್ಗಮ್ಮ ಅರಿವಾಗಲಿ. ಗುಂಗಾದೇವಿ ಮರೆಯಾಯ್ತಲಿ. ಅದೇ ಮಾಡು ಕಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆವಾಂ ಸವೆಯೋದಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ತಪ್ಪೋಯ್ತದೆ. ಧೂಮಿಲಿ ಬೆಳೆ ತಪ್ಪೋಗ್ಗುತ್ತದೆ. ನಾಯನನಿಗೆ ನಾಮನೇವೆ ಇಲ್ಲ. ಸಿವನಿಗೆ ಸಿವ ಪೂಜೆ ತಪ್ಪೋಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೇಳ ದಮ್ಮಯ್ಯ. ಆದರೆ ಎದೆ ಬೆಚ್ಚಲಿಂಗ ತೆಗೆದು. ಈಜಿಗೆ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟಂತೆ. ಬಂದ್ರ ಯಾವ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡ್ತಾನೋ ಅದೇ ಪ್ರಸಾದವಾಗ್ಗುತ್ತಂತೆ. ಮೂರು ಬೊಳುಗುಡ್ಡ ಮುಹೂರ್ತವಾಗಿ. ಅಯ್ಯೋ ಯಜಮಾನ ನಿಂತವರೋ ಮೂರುಕಾರ ಮಾಡೇವೆ.

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ.

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ. ದೇವ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಏಕಾಂಗಿ ಮಾತು. ಯಾಹ್ ಸತ್ಯ ಕಂದ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾನಾ. ನಿನ್ನ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಏಳು ಮರಳುಗುಡ್ಡ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು. ಒಂದು ಕಡೆ ಮಲಿಕ್ಕಂತೆ. ನಿನ್ನ ಮಾಡಮ್ಮ ಅಂತೇಳಿ. ಅವಳ ಕೈನಲ್ಲಿ ಏಳು ಮರಳು ಗುಡ್ಡ

ಮಾಡಿಸ್ಕಟ್ಟು. ಒಂದು ಮಾಯದ ಬೇಳ್ಗೆ ಒಂದಿ ಉರುದಿದರಂತೆ. ಎಳು ಮರಳು ಗಡಿಗೆ ಅದ್ದಂತೆ. ಅದರ ದೇವೊಂದನ್ನ. ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಕರೆದ್ದಂತೆ. ಏನಾದರೇವೆಂದ್ರ. ನನಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟ ನಿನಗೆ. ನಿರಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟ ನನಗೆ. ಈ ಎಳು ಮರಳು ಗಡಿಗೆಗೂ ಮಂಜು ತುಂಬಿ ಎಳುಕಲೆ ಸರ್ವ ಸುತ್ರಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರಂತೆ.

ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ. ಅಯ್ಯೋ ಉಯ್ಯೋ ಅಂತೇಳಿ. ಬಲಮಗ್ಗಲಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಕೊಳ್ಳಂಡಳು ಯಜಮಾನಿ. ನಿನ್ನ ಪಾದ ಒತ್ತೇನು ದಮ್ಮಯ್ಯಾ. ನನ್ನ ಪ್ತಾಣ ಹೋದ್ದು ಘೋಗ್ಗಿ ಯಜಮಾನಿ. ಇನ್ನು ಇದೊಂದು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡವೇಳು ಎಂದ್ರ. ಛೇ ಕೆಟ್ಟ ಮುಂಡೆ ಮಗಳೇ. ನನಗೇನು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಆರು ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೀ. ನಿನ್ನ ಆರು ತಿಂಗಳು ಬರೋಪತ್ತಿಗೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಿ ಮದದಿ. ಮಾಡಪ್ಪ ಮಾಡಪ್ಪ ಅಂತೇಳಿ. ಕಾಡು ಕುಂಗಿಮಣವ್ವ ಕೊಡುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಿ. ಕೆಟ್ಟ ಮುಂಡೆಮಗಳೇ. ಇವತ್ತಿನ ರಾತ್ರಿ ಸತ್ಯ ಮಾಡವೇ ಘೋದ್ರ. ವೆಪ್ಪೊನು ಕತ್ತಿಲಿ ನಿನ್ನ ಕುಂಡೆರಡು ಮಾಡ್ತಿನಿ. ಯಾರು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಜನರ ಕೊಡ್ತಾರೆ ನಿನಗೆ. ಕಾಡು ಕಟ್ಟವ್ವ ನೋಡು ಕಟ್ಟವ್ವ. ಯಂತ್ರಗಾರ ಮಂತ್ರಗಾರ ಬರ್ತಾರೆ ನನ್ನ ಕಾಣದಾಗೇ. ಅದರಿಂದ ಗೆಲ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ. ಇವತ್ತು ಅರಮನಿ. ಒಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ಮಾಡ್ತಿನಿ ಅಂದ್ರ. ಯಜಮಾನಿ ಒಂಬತ್ತು ಮಾಸ ತುಂಬೋಗ್ಗಿದ್ದು. ನಾಳೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಹೇಳ್ವಾ ಸತ್ಯ ಮಾಡ್ತಿನಿ. ಹೇಳ್ವಾ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೀವಿ ಅಂದಳು.

ಅಪಾಗಲಿಗ ಸರಣಿ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ ಸವಮಾಸ ತುಂಬೋಗ್ಗಿದ್ದು. ಹೆರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಕುಡೋಗ್ಗಿದ್ದಂತೆ. ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ಈ ಅಡವಿ ಅರಣ್ಯ ಗೋಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ. ನನ್ನ ಯಾಕ ಅಯ್ಯೋವ್ವ. ನನ್ನಂತ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ತಾಣೆಯನ್ನು. ಒಂದು ಕೋಗವಾದರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಸಿವನೇ ಏನು ಗತಿ ಮಾಡವೇಕೆಂಬುದಾಗಿ. ನೀ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯ ಮಾಡೇವಾ.

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ.

ಸಬಾನ್ ಸಿವಸಿವ. ಮೂರನೇ ಕಣ್ಣಿನು ಧರೆ ಮ್ಮಲೆ ಅಕ್ಕುಟ್ಟಂತೆ. ಆ ಕಣ್ಣಿನು ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ರು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು ಅಂದ್ರೆ. ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ. ಒಳ್ಳೆ ಅರಿವಾಯ್ತಲ್ಲೋ ಕಣ್ಣಿನು.

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮುನಿಗೆ.

ಈ ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಇಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟ ಕಾಡು. ಈ ಕಷ್ಟ ನಾನು ಕಾಯ್ದಿದ್ದ ಮಲೆ ಸುತಾಕವೇನು ದಮ್ಮಯ್ಯ. ತಾಳುವೆಟ್ಟುಕೆ ಬಂದವರೇ. ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟವರು ಇವರೇ. ನನ್ನ ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲಾ ಪರಿವಾರ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು. ಬಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಲ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವ ಇವರೇ. ಯಜಮಾನವ್ರೇ ಈಗರಾದ್ದು ನನ್ನ ಸತ್ಯ ಒಪ್ಪಳಿ

ಅಂದು ಹೆಣ್ಣು ನಿನ್ನ ಸೆಟ್ಟ ನಾನು ಒಪ್ಪಿದೆ! ನಿನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಕೋಡಿದ
ಮರಾಛುಳು ಮಾಂಸಕೂರ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ! ಬಾಗಲಿಲ್ಲ! ಆಗ ಮಾರೇವನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿದಳಲ್ಲ
ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮ!

ಆದಾ ಕ್ಯಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ವಿನ ಮುನಿಗ!

ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಕರೆದವರೇ!

ಆದಾ ಕ್ಯಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ವಿನ ಮುನಿಗ!

ತಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಕೆ ಬಂದು! ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಕರೆದು! ಅದರಿಕೆ ಚನ್ನೆ ಮುರಿದು!
ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡು! ಅಯ್ಯಾ ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಕರೆದವರೇ! ಒಳ್ಳೆ ಮೂರು
ಎಳೆತವ ಎಳೆದವರೇ!

ಆದಾ ಕ್ಯಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ವಿನ ಮುನಿಗ!

ಆ ಮೂರು ಎಳೆತ ಎಳೆದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ ಸಿರಾ ಪುಸಿ
ಮಾಡ್ತಿನಿ! ಏನು ಮಾಡಬೇಕುಯ್ಯ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದ ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಿ!
ನಿನಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟ ನನಗೆ! ನನಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟ ನಿನಗೆ! ನನ್ನ ವಿಳು ಮಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಬರೋವಂತ ಪರಿಸೆ ಕೈನಲ್ಲಿ! ತಾಳುಬಿಟ್ಟು ಹತ್ತುವುದಕ್ಕೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ! ಆದಾ ಕಾಸಿನ
ರೂಪ ಹಾಕಿ! ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗೀತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಈ ಅದವಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ! ಹೆಣ್ಣು
ಮಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳ ಸಂತಾನ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿವ್ವಿ! ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಸವದ ವ್ಯಾಳಿ
ಬಂದೋಗ್ಗಿದ್ದಾ! ಈ ಹೆರಿಗೆಗೆ ನೀನು ಹೋಗಿ! ಸೂಲಗತ್ತಿ ವ್ಯಾಸ ತಾಳಿಕೊಂಡು!
ಹೋಗಿ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಹನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಇದ್ದು ಸೂತಕ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು! ಆ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ ನನಗೆ ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು
ಅಂತೇಕೆ! ಅಯ್ಯಾ ಬೇಗನೆ ಬಂದ್ವಿ ಹೇಳವ್ವೆ! ಒಳ್ಳೆ ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಕಳುಗಾವ್ವೇ!

ಆದಾ ಕ್ಯಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ವಿನ ಮುನಿಗ!

ಬಣ್ಣ ಉಟ್ಟವಳೇ! ತಾಯಿ ಬಳಿಗಲ ತೊಟ್ಟವಳೇ!

ಈವ್ವ ಮನೆ ಕಾಲುಗಂದವಳೆ ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಿ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮ ಬರೋವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸಂಕಮ್ಮನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ!
ಅದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಒಡೆದು ಮಾತಾಡಪ್ಪಂತೆ! ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾತಾಡ್ತವರೆ ಅಂದ್ರೆ!
ನಮಗೆ ಬರೋವಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಾ ತೋರವ್ವ! ನಮ್ಮ ಪನ್ನಿ ಸಿದ್ಧತಾ ತಾಯಿವ್ವಾ!

ಆದಾ ಕ್ಯಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ವಿನ ಮುನಿಗ!

ಅಯ್ಯೋಯ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮನೆ ದೇವರು! ನನಗೆ ಎಂಥ ಮಕ್ಕಳ
ಕೊಟ್ಟರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಸಿವರೇ! ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಒಡೆದು ಮಾತಾಡ್ತಾವ್ವೆ!

ಏನನ್ನಾ ನನ್ನ ಕಂದಗಲಿರಾ! ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ! ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಬದ್ಧರೋ! ನಿನ್ನ ಅದೇ ರೀತಿ ಬದ್ಧವಾ! ಕೀಳು ತಾಯಿ ಹಾಟು ಕೋಟಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ್ರೆ! ನಾವು ಏಳುಮೇಲೆ ಕೈಬಾಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಪಾಂಚೋಳಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಎಂಬಬಾಸುಡ್ಡಿನಿ! ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಮುಸುರೆ ಅಗ್ಗಿಡ್ಡಿನಿ! ಕಿವಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಗುಳ್ಳೆ ಅಂತ ಕುಣಿತಾಡಲ್ವಮ್ಮ! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬಂದೆವಾ! ಆ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿ ಜಿಬುರು ಜಿಬುರು ಅಂತಾಡಲ್ವಮ್ಮ! ಆದರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕಂದಗಲಿರಾ! ನಿಮ್ಮ ಇಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿ ಬದ್ಧರೋ! ಅಲ್ಲಿ ಬರಬರುದು ಅಂದು! ಕೀಳು ತಾಯಿ ಆದ್ರೆ ಬೆನ್ನು ಮುಚ್ಚದಲ್ಲಿ! ಎಳು ಅಗಲ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ! ಆದರೆ ಬದ್ಧನಿ ಕೂಮ್ಮಾ! ಹಾಗೇ ಬದ್ಧಿಯಪ್ಪಾ ಅಂದಳಂತೆ! ಬೆನ್ನ ಮುಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಗಿರಿನಲ್ಲಿ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಬರೋದಕ್ಕೂ! ಮೂಕಳ್ಳಿ ಸೂಲಗಿತ್ತಿ ಯಾವದಲ್ಲಿ ಪತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರೋದಕ್ಕೂ ಸರಿ ಹೋಯಿತು! ಅವರಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಕ್ಕಂಡು! ಬಾಳೆ ಎಲೆ ಹಾಸಿ! ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮ ಬೇರೆ ಮಲಗಿಸಿದ್ದಂತೆ ಕಡೆ ಒಳಗೆ ಹಾಟು ಕೋಟಿ ಒಳಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಅಂತಕ್ಕೆವನು! ಆ ಮಗುವನ್ನು ಸಂಕಮ್ಮನ ತೊಡೆಮ್ಯಾಲೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಆದ್ರೆ ಅವನು ಎದೆ ಪಾಲು ಉಟ ಮೂದಿದ್ದಂತೆ! ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಎದೆ ಪಾಲು ಉಟ ಮೂದ್ದಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ! ಹಸ್ಯೊಂದು ದಿವಸ ಇದ್ದು! ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮ ಸೂತಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು! ಆದರೆ ಬೆನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಅಂತ ಕಾವಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು! ಕಡೆವೊಳಗೆ ಮುಟ್ಟಿದಂತಾ ಮಗನಿಗೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಅಂತ ಹೆಸರ ಕಟ್ಟಿದಿಟ್ಟು! ಅಯ್ಯಾ ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮ ಹೋಯ್ತಾ ಅವಳ! ಒಳ್ಳೆ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸವಳೇ!

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಜಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಸಂಕಮ್ಮ ಎನೀ ಯಜಮಾನ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಮಾರ್ಚೆ! ಮಕ್ಕಳ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಆದ್ರೆ ಅಂತೇಳಿ! ಮನೆ ಕೋಣೆ ತಾರಿಸಿ! ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಿಂದು ಮಾಡಿಯುಟ್ಟು! ಅವರ ಪಾಪ ತೊಕ್ಕೊಂಡು ಬದ್ಧನಿ! ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತೇಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಿಟ್ಟು ನೀರಿಗೊಡ್ಡಂತೆ! ಆ ತಿರಿಕ್ಕೊಂದು ತಿನ್ನ ಜಂಗಮಯ್ಯನಿಗೆ! ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತವಳಲ್ಲ! ಆರು ಮೂರು ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೋತ್ತು! ಅವನ್ನು ಇವಳು ಎಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು! ಅವನು ಎಂಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗ್ರಾಸೋ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂ ಕುಂಬಳೆಗೆ ಗೊಪ್ಪ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು! ಅಯ್ಯಾ ಕಾಡು ಪೋಡಿಗಿ ಹೋಯ್ತವಲ್ಲೋ! ಕಾಡು ಸೋಲಿಗರ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಜಮ್ಮ ವೀರಪ್ಪ ಮುದಿಗಲಿಗೆ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಆಡು ಅದ್ಯಾಕ್ಕೊಗ! ತಲ್ಲೂಗು ಒಳಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಿಟ್ಟು! ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾಣಲಿ ದಬ್ಬಾಡ್ತಿಟ್ಟು! ಬಾಣಲಿ ಮೇಲೆ ತಾನು ಕೂತಕಂಡಂತೆ!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಂತೆ! ಇದೇ ಮುಂದೆ ಮಗನೇ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರವ ಅಡಗಿಸ್ತಾನೆ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಹುಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪದೆ ಕರೆದು ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಮಾಡೇವಾ

ಅವನ್ನ ಕಟ್ಟಿಬಾಡಿ! ಕಡೀಬಾಡಿ! ಮುಟ್ಟಿಬಾಡಿ ಮೂಸಿಬಾಡಿ! ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಕಡೆ ನೋಡು! ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಕಡೆ ನೋಡು! ಅರ್ಧ ಬಾಡಿ! ಆದರೆ ಅವನು ತಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು ಎಂದು! ತಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮ್ಯಾಲೆ! ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡಬೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಹುಲಿಯನ್ನೂ ತಪ್ಪದೆ ಕಳೆಸುತ್ತ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲೆ!

ಯಾವಾಗ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಹುಲಿಗಳು ಬಂದ್ವೊ! ಈ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆ ಮಳುತ್ತಾಗೆ! ಈ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ನನ್ನ ಗುಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳಿ! ತನಾಲ್ ಅಂತ ಮರಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯೋದಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ! ಆ ಮರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾಲ ಅಲ್ಲಾಡಿಸ್ತಾ ಕೊಡುತ್ತಂತೆ! ಒಬ್ಬೋ ಇದು ಮಾಯಕ್ಕಾರನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರದೂ ಅಲ್ಲ! ನಾ ತಪ್ಪಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ್ತಾನೆ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಕಾಣ್ತಿ ತಪ್ಪು ಕಾಣ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಹುಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪದೆ ಮಾಯ ಮಾಡವರೇ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಾಗಲ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲೆ!

ದೇವ ಸ್ವಾರಿಗೆ ನೀಲೇಗಿಡ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೂರನ್ನು ತಕ್ಕಂದು ಬಂದು! ಮನೇಲಿ ಮಲಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಇದೇ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಳೆ! ದಂಪತಿಗಲ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಅವರೇ ಅಂತೇಳಿ! ಕ್ವಾರಾ ಸಾರವರಲ್ಲೋ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲೆ!

ಪನ್ನೇರು ಗಿಂಡಿ ತಕ್ಕಂದು ಬಂದು ಪಾದ ತೊಳೆದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ! ಗಂಡ ಕಾರಯ್ಯನ್ನ ಎಕ್ಕಂಡಂತೆ! ಹುಂಡಿ ಬಿಲ್ಲಯ ಎಕ್ಕಂಡಂತೆ! ಮಕ್ಕಳ ದಾಸ ಕೊಡುವಳಲ್ಲೋ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂತಮ್ಮಾ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲೆ!

ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದ ಸಂತಮ್ಮಾ! ಆದರೆ ಇವುಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾನು ಕದ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ! ಕಡೇಪೊಲಗೆ ಹುಟ್ಟುವವಲ್ಲ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ವಂಶೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಮಡಿಕೋ ಅಂತೇಳಿ! ಅವನನ್ನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಈ ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಅಂತಕ್ಕಂತ

ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು: ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಎಣಿಸಿ ವಾಸ್ತು: ಎಳು ಮಲೆ ಕರುಣು: ಆವಾಗಲೀಗ ಪರಮಾತ್ಮ: ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯ್ತಾವ್ರಬ್ಬೋ ಮಾದೇವ:

ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತಾ ಹೋಯ್ತಾ: ಎಳು ಎಬ್ಬರ ವಾಡ್ತವ್ವೆ ಅಂದ್ರೆ: ಆದರೆ ನಾನು ಸಂಯಾಸ ಸೇವೆ ಭಕ್ತರ ಪಡವಿದ್ದೇನೋ ಇಲ್ಲವ್ವಾ ನೋಡಬೇಡು: ಇವರ ಸತ್ಯ ದೈವ ನಿಜ ಭಕ್ತಿ ತಿಳಿಯೇನು ಅಂತೇಳಿ: ಕೇವ್ವ ಕಂಡ ಮೈ ಕರಿಸ್ಕಂಡು: ಹೆಗ್ಗಜ್ಜು ತುರುಗಜ್ಜಿ: ಕಜ್ಜಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಜ್ಜಿ: ಕೇವ್ವ ರಕ್ತ ಪರಿಸ್ಕಂಡು: ಕೊಳವ ಎಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೊತ್ಕಂಡು: ಎನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದಗಳಾ: ಮೈ ಕಡೀಪಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೈ ಕರೀರಿ ಅಂದ್ರಂತೆ: ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಮೈಕೈನ ಪರಪರ ಕೆರೆದ್ರಂತೆ: ಕೈಗೆ ಕೇವ್ವ ರಕ್ತ ಮೆತ್ಕಂಬುದ್ರ, ಇದೇ ನನಗೆ ಬ್ಯಾಳಿ: ಇವರ ಸತ್ಯ ನೋಡೋದ್ದೆ ಅಂತೇಳಿ: ಬಾಳ ನೀರಿನ ದಾವ್ವೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ: ಎಳು ದೇವ ಗುರುದೇವ ಬಾಳ ದಾವಾಯ್ತದೆ: ನೀರು ಕುಡಿಯೇನು ಅಂತೇಳಿದ್ರಂತೆ: ಸುಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಗಳಿದಾ: ಆದರೆ ನೀನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಜಿಗ್ಗೇಗೋಗಿ ಕುಡಿ: ಅಂದ್ರಂತೆ: ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ಕೈ ತೊಳೆಲೂ ಇಲ್ಲಂತೆ: ಆ ರಕ್ತ ಕೇವಿನ ಕೈಲೇ ಮೂರು ಮೂರು ಬೋಗಸೆ ನೀರೆತ್ತಿ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟಂತೆ: ಸುಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಗಳಿದಾ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಅಂತೇಳಿ: ಆದು ಕಾಡಯ್ಯನ ಕಟ್ಟೆಯಾಗಲಿ: ಇದು ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ ಕೊಳವಾಗಲಿ: ಅಂತೇಳಿ ನಾವುಕರಣ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು: ಪನ್ನೇರು ಅಂಕೂ ಗುಡಿ ಒಳಗೆ ಕಡ್ಕೆಯೋಗಿ: ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಎಡದಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಕಂಡು: ಬಲದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಕಂಡು: ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಕಂದಗಳಿದಾ: ನಿಮಗೆ ನಿಂದ ಪೆಟ್ಟು ಆಗಲಿ: ನನಗೆ ಕುಂದ ಪೆಟ್ಟು ಆಗಲಿ: ಹುಲಿ ವಾಹನ ಆನೆ ಕುದುರೆ ವಾಹನದ ಮ್ಯಾಲೆ: ನೀವಾಗ ನೀವು ಮೆರಿಯೇನು ಅಂತೇಳಿ: ಹಿಂದುಗಡೆ ಆವಾಗಲೀಗ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಕಂಡು: ಎಡದಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯ ಬಲದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ: ಮಾದೇವಾ ಬರುವಾ ನೋಡಯ್ಯ: ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಚೌಲ ಬೀಸಾದ ನೋಡಯ್ಯಾ^೧

ಎಡದಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯ: ಬಲದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ:
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ:
ಸರಣು ಸರಣಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ:
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ:
ಸತ್ಯವಂತೆ ರಾಮಪ್ರಸಾದಿ:
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ:
ಸರಣು ಸರಣಾರತಿ ಗುರುದೇವನಿಗೆ:
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ:
ಉತ್ಸರಾಜಯ್ಯನ ಪುತ್ರನಿಗೆ:
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ:
ಸರಣು ಸರಣಾರತಿ ಗುರುದೇವನಿಗೆ:
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ^೧

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ೬ನೇ ಕುಸಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಾಲನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕು.ಸಾ. ೯ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ ಕೊನೆ ಬೋಳ ಬೆಟ್ಟದ ಮಾಳದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ದೊಡ್ಡಿ ೭೫ಗೆ ಬೋಳಗೋಡನಿಗೆ ಆರುಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನಾದ ವೀಲಯ್ಯ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ.
೩. ಕುಸಾಳ ೪ರಲ್ಲಿ ನೀಲಯ್ಯ ಇವ್ವ ಸ್ಥಳಿ ಆಲಿಯವರಡಿ ಎರಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಕಮ್ನ ಜೂಜೆಗೋಡನ ಹಿರಿಯ ಮಗನು.
೪. ಪುಟ್ಟೇಗೋಡನ ಮಗ ವೀಲೇಗೋಡ ಎಂದು ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೨ರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.
೫. ಕುಸಾಳ ೧ರಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಮಾಲೇಕಾಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮಾಲೇಕಾಯ, ಅದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತದೆ ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ.
೬. ಕುಸಾಳ ೫ರಲ್ಲಿ ಧೂಮ ವೇಳೆ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲಿ ಹಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮಾಲೇಕಾಯರು ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ. ಕುಸಾಳ ೬ರಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಮಾಲೇಕಾಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮಾಲೇಕಾಯರು ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ.
೭. ಕುಸಾಳ ೯ರಲ್ಲಿ ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ ಮೂರನೇ ಮಗ ಹಾಲ್ವಯ್ಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಕುಸಾಳ ೧ರಲ್ಲಿ ಹಾಲ್ವಯ್ಯ ಎಂಬ ಬರುತ್ತದೆ.
೮. ಸಂಕಮ್ನನ ಹಿಂದ ಮಂಭೆ ಸ್ಥಾನದ ಕುಸಾಳ ೨ರಲ್ಲಿ ನೀಲಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ನಂಜಮ್ಮ.
೯. ಕುಸಾಳ ೮ರಲ್ಲಿ ಮಾಲೇಕಾಯರು ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ ಮಿಲ್ಲಯ್ಯ, ಕಾಲಯ್ಯ, ಅಲ್ಲಯ್ಯ ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

೪. ಬೇವಿನಕಾಳಿ ಸಾಲು

ಸಮಸ್ಯಾ ಗಂಡೇಳು ಕೋಟಿ ಹೆಣ್ಣೇಳು ಕೋಟಿ ಮಾನವರು ರುಸುಗಳಲ್ಲಾ
 ವ್ಯಾ ವ್ಯವಸರಲ್ಲಾ ಮೂರು ಉಳ್ಳು ಉರುಳು ಬರಲಿ ಅಂತೇಳಿ ಉಡಿದಾರ ಹಳ್ಳ
 ಪದ್ಧ ಕಿಟ್ಟುಟ್ಟು ಮಲೆ ಮಾದವ್ವನವರು ಮೂಡಲು ಮುನ್ನಾಗಿ ಕಡೆದು ಹುಲಿಮಾಳೆ
 ಬರುವಾಗ ಒಡಕೇ ಹಳ್ಳದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆಯ ಮಾದವ್ವನವರು
 ಹುಲಿ ಮಾಳೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಆ ಹುಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು
 ಹುಲಿ ಒಟದಲ್ಲಿ ವೋಗುತ್ತಿತ್ತುಕೆ ಒಡಿ ಕೋಗುವಂತ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ ಮಾದೇಪ್ಪರಂಗಿ ಉಬ್ಬನ
 ಬಂದಂತಾಗ್ತಿತ್ತು ಆ ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳ ಇಳಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವಾಗ ಅಪರಂಜಿ ಉಡಿದಾರ
 ಮಲೆ ಮಾದೇಪ್ಪರಂಜಿ ಒಡೆದು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಆ ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ
 ಬಿದ್ದೊಯ್ಯಂತೆ ಅಲೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ತಾಳು
 ಬಟ್ಟೆ ಹತ್ತತಕ್ಕಂತ ಮಾನವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಮಸ್ಯಾ ವ್ಯಾ ವ್ಯವಸರರು ಈ ಹೆಣ್ಣೇಳು
 ಕೋಟಿ ಗಂಡೇಳು ಕೋಟಿ ಮಾನವರು ಬರುವಾಗ ಒಂದೆಳೆ ಉಡಿದಾರನನ್ನು
 ಕಿತ್ತಾಕೊಂಡು ಬರಲಿ ಇದು ಉಡಿದಾರನ ಹಳ್ಳವಾಗಲಿ ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳವಾಗಲಿ ಅಂತೇಳಿ
 ಪದ್ಧ ಕಿಟ್ಟುಟ್ಟು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದವ್ವನವರು ಅಲೆ ಹುಲಿ ಮಾಳೆ
 ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೂರೇಜ್ಜಿ ಬಂದಂತೆ ಹೊನ್ನೂರನೆ ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ
 'ಅವವಿ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಿಂತ ತೋವು ಜನರ ಮದ್ದದಲ್ಲಿ ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂದರೆ
 ಬೇವಿನಮರ ಹೂವೇವರ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ದೊಡ್ಡಿ ಅಂದರೆ ಸೊಕ್ಕಿನ ಗುಡ್ಡ
 ಕಿಟ್ಟೊಂಡು ಮಾಸ ಮಾಡ್ತಿರ್ದಂತೆ ಅವರು ಜಾತಿ ಒಳಗೆ ಹಾಲು ಮತ ಕುರುಬುಗೌಡರು
 ಪರಮಾತ್ಮ ಅವರಿಗೆ ವಿಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ವಿಳು ಜನಕ್ಕೂ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದು
 ಅವರಿಗೆ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮಗು ಇತ್ತು ವಿಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು
 ಕೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರಂತೆ ಬೇವಿನ ಹಟ್ಟಿ ಕಾಳಮ್ಮನ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಕೆಂಪೇಗೌಡ
 ಅಂತೆ ಅವರು ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಜನ ಕುಟುಂಬ

ಅಂತಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ

ಸಂತಕಾಣ ಒಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು
 ಆ ಬೇವಿನ ಹಟ್ಟಿ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಮ್ಮದಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಬಟ್ಟೇನೆ ಒಟ್ಟರಿ

ಸೆರಗನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು: ಒಚ್ಚರಿ ಸೆರಗನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು: ಮೂರು ದುಡ್ಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಪುರಿ ತಕ್ಕಂಡು: ಮಡಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು: ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ ನಮ್ಮ ಪುನ ಮನೆಗೆ! ಬಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತ ಮಾಡೇಶ್ವರ! ನೀನು ನನ್ನ ಕಷ್ಟಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದರೆ: ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾಯ್ಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ: ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಾಲು ಸಾಗರವಾಗಿ ಮಡಗಿ: ಏಳು ದಿನ ಕರುಗಳ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟು: ಗುಡಿ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು: ಮೆಚ್ಚಾಳದಿಂದ ಇದ್ದ ಪರಮಾತ್ಮ! ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಾನು ಸಹ ಮಾಡ್ತೀನಿ: ನನ್ನನ್ನು ಅದೇ ತರವಾಗಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿತ್ತು: ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ: ಸಂತ ಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು: ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬೇಡುತ್ತ ಇದ್ದು: ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಯ್ಯಿನ ಮುಖ್ಯನ ಮುಂದುಕರಂತೆ: ಹರುಕು ಜೋಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂಡು: ಮುರುಕು ಬೆತ್ತ ತಕ್ಕಂಡು: ಬಿಕ್ಕುಕನ ವೇಸದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯಾರಮ್ಮ ನೀನು ಕಂದ?

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!

ಆಗಲೀಗ ಯಾರಮ್ಮ ಅನ್ಯವಂತ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಬಿಟ್ಟು: ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಯ್ಯೋ ಪರದೇಸಿ ಮುಂಡೆ ಮಗವೇ! ಯಾರು ನೀನು, ನಾನು ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಒಂಬತ್ತುಪಟ್ಟು ಪಾಕಿರುವಂತ ಸೀಕೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು: ನನ್ನ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅಗ್ಗುವಿಲ್ಲದೆ: ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಹುಲ್ಲು ಮೂರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿ: ಮೂರು ದುಡ್ಡಿನ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೇವಿನ ಮಾಡಕ್ಕೊಲ್ಲರವಾಗಿ: ಮೈಲಿಗೆಯಾಗಿರುವಂತ ಬಟ್ಟೆ ಮಡಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ: ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮುಂತಿರುಗಿ: ಉಚ್ಚೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲ! ಈ ಬಟ್ಟೆ ಒಚ್ಚರಿ ನೀರಿಗೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಚ್ಚರಿ ಮಾನ ಕಾಪಾಡೋಕ್ಕೆ ಹ್ಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ: ನೀನು ಯಾರು ಅಂತ ಕೇಳ್ವಿಕ್ಕೆ! ಏನಪ್ಪಾ ಕಂದ! ನಾನೊಬ್ಬ ಪರದೇಸಿ ಕಣವ್ವಾ!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!

ಮಲೆ ಮಾಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಆವಾಗಲೀಗ! ನ್ನಾರ್ತ! ಚಿಂತ ಮಾಡಬೇಡ ಕಂದ! ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟವೇ! ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ವಿನಗೂ ಕೂಡ! ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾಯ್ಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ: ಎಪ್ಪು ಬಾಗ್ಯ ಇದೆ ಅಂತ ಬೇಡೋತಾ ಇದ್ದೆ! ಅಪ್ಪು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಬರ್ರದೆ ನನ್ನ ಕಂದ! ಏನಪ್ಪಾ ಜಗಮ ನಿಜವೇ ಈ ಮಾತು! ಹೌದು ನಿಜ ತಾಯಿ! ಯಾವಾಗ ಬರ್ರದೆ ಭಾಗ್ಯ ಅಂದರೆ! ತಕ್ಷಣವಾಗಿ ಬಂದು ಬುಡ್ಡವೆಯಪ್ಪಾ! ಭಾಗ್ಯ ಬರಬೇಕಾದರೆ! ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಸವನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಕಂಡು! ಅವರನ್ನೂ ಬಾಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಂಡೆ! ನಿಮಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಬರುತ್ತೆ ಕಣವ್ವಾ! ಏನಪ್ಪಾ ನಿಮ್ಮಂತವರನ್ನು ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ ಬರುತ್ತೇನಪ್ಪಾ! ಹೌದು ತಾಯಿ ನಿಜವಾಗ್ನಾ ಬರುತ್ತೆ! ಅಂತೇಕೆ ಆ ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯೊಡನೆ ನುಡಿವರೇಲ್ಲಾ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!

ನೀವು ಅದಿವಂತ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ! ತಂದೆ ಯಾಕೋ ನನಗೆ ಬಾಳ ಭಯವಾಗುತ್ತಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಹೆದರಬೇಡ ಬೆದರಬೇಡ! ಅಂಜಬೇಡ ನನ್ನ ಕಂದೆ! ನಿನಗೆ ಕಂಡಿತೆವಾಗಿ ಏಸ್ವರ್ಯ ಬಾಗ್ಯ ಬಂದಿದೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ! ಅದಕ್ಕೆ ನೋಡವ್ವಾ ಸ್ವಾನ ಪುಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಎಳ್ಳುಡಿಸಿ ಪುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು! ಒಂದು ಕುಸಿವೆ ಕಟ್ಟಿ ತೆಪ್ಪುಕರ ಪುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು! ಬಯ ಬತ್ತಿಯಿಂದ ಸಿವನನ್ನು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಬೇಡುತ್ತ ಇದ್ದರೆ! ಅದೇ ನಿನಗೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಬಾಗ್ಯ! ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ ಕೂಡವ್ವಾ! ಅದು ಅಲ್ಲೆ! ನಮ್ಮಂತ ಅರಬೇಸಿ, ಪಂಡೇಸಿ, ಜಂಗಮರು! ಗುಡ್ಡಗಳು ಗುರುಗಳು ಕಾಳಾಮುಕ ಸನ್ಯಾಸಿ! ಬುಡುಬುಡಿಕೆ ಸನ್ಯಾಸಿ! ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಾರೆ! ಅವರಲ್ಲಿ ನಿನು ಪಂಚನದ ಮಾತಾಡಬೇಡ! ನಿಂದನದ ಮಾತಾಡಬೇಡ ತಾಯಿ! ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನುಡಿ ಬಾರದವನ್ನು! ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಗಣ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡುವೆ! ಅಂದವರ ಜಗದೊಡೆಯ

ಆಹಾ ಕ್ವಾಕಾ ನೀಡವ್ವಾ ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾರೆ!

ತಂದೆ ಸಿವಾ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಬಾಗ್ಯ ಏಸ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ನನ್ನನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ! ಸ್ವಾಮಿ ನಿನಗೆ ಮೂರು ಬೆಳೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು! ಮೀಸಲು ಅಂತೇಳಿ! ಒಂದು ಅಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತರು ಕೋಟಿ ಗಣಂಗಳ ನಿತ್ಯ ಬೋಜನ ಮಾಡಿ! ಅನ್ನ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನನಗೆ ಅಂತ ಬಾಗ್ಯವನ್ನಾದ್ದರಿ ಕೊಟ್ಟು! ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡು ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾಕಾ ನೀಡವ್ವಾ ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾರೆ!

ನಿನವ್ವಾ ಕಂದ ಪೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಈ ರೀತಿ ಕೇಳುತ್ತ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕಂದೆ! ನಾನು ಉಣ್ಣುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ! ಹೊದಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ! ಹುಲಿ ಚರ್ಮ ಉಟ್ಟಿವನು! ಹುಲಿ ಚರ್ಮ ಹೊದ್ದಿವನು! ಕಾವಿ ಕಮಂಡಲ ಬಣ್ಣ ಬಂಗಾರವಿಲ್ಲದೆ! ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ! ಮನೆ ಮನೆಯ ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಡುವಂತ ಪರದೇಸಿ! ನನ್ನನ್ನು ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ಕಂದಾ! ನಾನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲ, ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವನಲ್ಲ! ಕಂದ ಸೂರಾರು ಮನೆ ಹಂತ ಹತ್ತಿ ಇಳಿಯುವಂತ ಬಡ ಜಂಗಮ ಅಂತವರೇ ಮಾದೇವಾ! ಈತನು ಏಸ್ವರ್ಯ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ನಂಬಿಕೊಂಡಿಯಾ? ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ರೀತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಯಾಕೋ ನೀವು ಏಸ್ವರ್ಯ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಅಲೆ! ಛಗ್ಗಾ ಇದೆ! ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡು ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾಕಾ ನೀಡವ್ವಾ ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾರೆ!

ಸಿವಸಿವಾ ಅಂತ ಏಸ್ವರ್ಯ ಬಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿದರೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಣಿಕೆ! ಬಿಟ್ಟಿದ ಮೀಸಲು! ಮೂಡಲು ಬೆಳೆ! ಕುಸಿದ ತುಪ್ಪ ಮೀಸಲು ಬೆಳ್ಳಿ ಸಹಿತ

ವೆಚ್ಚಗಳಿಂದ ನೀಡ್ತೀನವಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು! ಆಗ ಒಂಟಿ ದೊಡ್ಡಿ ಒಳಗೆ
 ಹಾಸ! ಸ್ವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ! ಪರಮಾತ್ಮ ಬೇವಿನ ಹಾಸ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ!
 ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೆ ಎಚ್ಚೆ ಇಲ್ಲವೆ! ಎಕ್ಕದ ಎಲೆ ಎದೆಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ತೇಕದ ಎಲೆ
 ಮುಸುಕಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಅನ್ನಲ್ಲವೆ! ಅರಣ್ಯಕ್ಕೋಗಿ ಗೆದ್ದ ಗೆಲಾಸ
 ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ತಿಂದು ಕಾಲದೊಡನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು! ಅವಳ ಗಂಡನಾದ
 ಕೆಂಡೇಗೊಡ! ಹಾಳು ಬೆಟ್ಟದ ಕೊವಿಗೋಗಿ! ಗಳಿಹನ್ನು ಕಡಿದು! ಕೆದಕಿ ಹಾಸಿಗೆ
 ಒತ್ತು ಮಾರಿ ಬೇವಿನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ! ಅಂತ ಬಹುಸ್ವನ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತಂತೆ! ಬೇವಿನ್ನು
 ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ! ಆ ಒಂಟಿ ದೊಡ್ಡಿ ಒಳಗೆ! ಆಗ ಮಲೆಯ ಮಾವಪ್ಪನವರು! ಸಿವಸಿವಾ
 ಬಡತನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇ! ಅವರಿಗೆ ಬಾರಿ ಸಂತು ಬಂದುಬಿಟ್ಟು! ಪುಲೀನ ಹಿಡಿದು
 ನಿಲಿಸ್ಕೊಂಡು! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮುದ್ದು ಮಾದೇಸ್ವರ! ಮುತ್ತಿನ ಪೋಳಿಗೆಗೆ ಮುಂಗೈ
 ನೀಡಿದನಂತೆ! ಪಾಯದ ಬಸ್ಸು ತೆಗೆದು! ಮಾಯಕಾರ ಮಲೆಯ ಮಾವಪ್ಪ! ಹೇಳಿಯ
 ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದಕ್ಕಂತ ಈಥೂತಿ ತೆಗೆದು! ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಕಾಪದೇಸ ಮಾಡಿದನಂತೆ!
 ಇದು ಮಾಯದ ಈಟೂತಿ! ಮದ್ದಕೆ ಈಟೂತಿ! ತಿಪ್ಪೆ ಕುಪ್ಪರಿಕೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಈಟೂತಿ!
 ಕುಪ್ಪರಿಕೆ ತಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ ಈಟೂತಿ! ಬಡತನ ಬಯಲು ಮಾಡ್ತದೆ! ಸಿರಿಸಂಪತ್ತು
 ಕೊಡುತ್ತದೆ! ಪುನಿ ನಿರ್ವೆಯಲ ಮಾಡಿಸಿ! ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ ಉಟ್ಟಸ್ವರ ಸಮ್ಮ ಈಟೂತಿ
 ಅಂತೇಳಿ! ಆ ಹಮ್ಮನಿಗೆ ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ ಹುಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡಲು ಮಾಯದಾಗಲಿ!
 ಈ ಎಕ್ಕದ ಎದೆಕಟ್ಟು! ತೇಕದ ಎಲೆ ಮುಸುಕಟ್ಟು! ಉಗರಿ ಎಲೆ ಉಡುಗೋರೆ
 ಮಾಡಿದಕ್ಕಂತ! ಉಡುಪುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಲಿ! ಪಟ್ಟಿ ಸೀರೆ ಪುಟ್ಟಾನೆ ರವಿಕೆಯಾಗಲಿ!
 ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಅಂದ ಮಾದೇವ! ಆಗಲೇ ಉಡುಪೇ ಪೊಂಕೊಯ್ತಂತೆ ಸಿವಸಿವಾ ಹತ್ತು
 ಬಂದು ಬಿತ್ತು ಮೈಮೇಲೆ! ಆಗ ಮಲೆ ಮಾವಪ್ಪ ಕಾಪದೇಸ ಮಾಡ್ತು ಅಪ್ಪ! ಮುತ್ತಿನ
 ಮುಂಬಾಗಲು ರತ್ನದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಗೊಂಬೆಯಾಗಲಿ! ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಒಳಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಲು
 ಗುಳಿಯಾಗಲಿ! ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂತೇಳಿ! ಎಳು ಕೂಡ ಕುಂಬಾಗಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಆರಮನೆಗೆ
 ನವರತ್ನದ ಕಲ್ಲಾಗಲಿ! ಪಾದ ತೊಕ್ಕೊಳ್ಳಕೆ ನವರತ್ನದ ಪಟ್ಟಿ ರತ್ನದ ಕಲ್ಲಾಗಲಿ! ಪರಮಾತ್ಮ
 ಎಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು! ಎಳು ಸಾವಿರ ಎಮ್ಮೆ! ಎಳು ಸಾವಿರ ಕುರಿ! ಎಳು ಸಾವಿರ
 ಮೇಕೆ! ಎಳು ಸಾವಿರ ಆಡುಗಳಾಗಲಿ! ಒಟ್ಟುಕೊಂಡಿದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ ಕಾಲ್ಕಡಿಗೆ
 ರಾಸುಗಳು ಹಾಲುಕಾಗ್ಯವಾಗಲಿ! ಅರು ಸಾವಿರ ಆಳಕೆ ಆಳು ಬೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಹಾಲುಕಾಗ್ಯ
 ಆಳಕೆ ಆಳುವಾಗಿ ಹಾಲು ದಾನ ಅನ್ನದಾನ ಯಾಲಕ್ಕಿದಾನ, ಸಿವದಾನ! ಮಾಯವಾದುದರೆ
 ಸಿವಸಿವಾ! ಬುಜ್ಜುಬುಟ್ಟಿಸಾನಿ, ಯೆಳಂದೊಡು ಬೇವಿ! ಕಾನಕಾನಕ್ಕಿ ರತ್ನ! ಮಲಗಾಳಿಂದ
 ವರ್ಗಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ! ಸಿವರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆ ಬರುಪರೆ ಮಗಳೆ! ಹಾಲುದಾನ! ಅನ್ನದಾನ
 ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಾಗ್ಗ ಕೊಡುತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ ಕಡಿದು ಬತ್ತದರಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ
 ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಆಮೆ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀರನ್ನು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ
ಕೋಲು ಮುಂದೆ ಹಂಗೆಮೆರು ಕೃಷ್ಣಾಕೆ ದಯಮಾಡವರೆ!
ಆಮೆ ಕೃಷ್ಣಾಗಳ ನೀರನ್ನು ಮಾಡುವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಬೇಡರ ಕಣ್ಣುನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಯೇನಾ ಅಷ್ಟೆ ಮಾಡೇವೆ! ನಾನು ಕೋಂಗನಾರು
ಮಲೆ! ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಿಂಗವಂತರನ್ನು ಕರೆತರುವ ತನಕ! ಸಿವ ಈ
ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ ಎಲ್ಲೆ ಜಿಲ್ಲೆನ್ನು ಗ್ಯಾನವಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಡಿರಬೇಕು ಭಕ್ತ ಅಂದ್ರು! ತಾತಯ್ಯ
ಅದೇನು ಹೇಳು! ಬಕ್ತ ಒಂದೇ ಮಲೆ ಅಂತಿದ್ದೆ ನಾನು! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ ಅಂತ
ಹೇಳ್ವುದಿಲ್ಲ! ಕೆಲವಾರು ಮಲೆ ನೆಲೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಾಳೆ ನಾನು
ನೋಡ್ಕೊಬಿಟ್ಟೆ! ಕೋಂಗನಾರು ಮಲೆಗೆ ಅಲ್ಲೆ ಇದ್ದೆ! ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಬನ್ನಿ ಅಂದ್ರು! ಆಗ ಆನೆಮಲೆ ಜೇನುಮಲೆ! ಗುತ್ತಮಲೆ ಗುಲಗಂಚಮಲೆ! ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ
ಭದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಲೆ! ರೊಕ್ಕಮಲೆ ಕೊಂಬುದಿಕ್ಕುಮಲೆ! ಕೂಡಗಲ್ಲು ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮಲೆ!
ಮದ್ಯಮಲೆ ಮಂಜುಮಲೆ, ಗುಂಜೆ ಗುಲಗಂಚಮಲೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ! ಹನ್ನೆರಡು
ಅಂಕೂ ದೇವಸ್ಥಾನ! ಅಲಂಬಾದಿ ಬಸವ ಹೀರದ ಕಲ್ಲು! ಮುಖ್ಯನದ ಕೊಳ! ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ!
ಗೇಪ್ಪಾ ಸಾಲೂರು ಮಲೆ! ತಮ್ಮಡೆಗೇರಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಗುಡಿ! ಕತ್ತಿ ಪವಾಡದ ಕೊಳ!
ಆನೆ ತರತೀಲು ಪಾಲು ಹಳ್ಳ! ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಒಡ್ಡು! ತಪಸ್ಸೆರೆ ಬಾಳ ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ
ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇರುತೀನಿ ತಾತಯ್ಯ ಅಂತೇಳ! ನನ್ನ ಪಾದವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಾದರೆ!
ನಾನು ಕೋಂಗ ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ! ಅಂದವರೆ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಹದೇವಾ!”

ಆಮೆ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀರನ್ನು ಮಾಡುವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!
ಕೋಲು ಮುಂದೆ ಹಂಗೆಮೆರು ದೇವರು ಕೃಷ್ಣಾಕೆ ದಯಮಾಡವ್ರೆ
ಕೃಷ್ಣಾಗಳ ನೀರನ್ನು ಕೋಡುಗಲ್ಲುಮುನಿಗೆ!

ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ ತಾತಯ್ಯ ಅಂದವಂತೆ! ಆಗ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇಸ್ವರರು ಎಳಗಾದಿ
ಎಳೆದೊಡ್ಡು! ಸುಳಗಾದಿ ಮಂಜೆಯ ಮ್ಕಾಲೆ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು! ಎಕ ಮೊಕದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ!
ಮಾಪದ ಈಬೂತಿ! ಮುಕ್ತಿನ ಹೋಳಿಗೆ ಒಳಗಿಟ್ಟು! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕೂ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು! ಅರಿದಿಲ್ಲದ ಮಲೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜನೆ ಮಾಡಿ! ಸುಡ್ಡ ಮೂಡಲ ಮುನ್ನಾಗಿ!
ಕೋಂಗನಾರು ಮಲೆ ಕೊಯಮತ್ತೂರು! ನಯದೀರಿ ಒಳಗೆ ನಡೆದು ಬದ್ತು ಇದ್ದರಂತೆ
ಮಾಪೇಸ್ವರರು! ಆ ಕೊಯಮತ್ತೂರು ನಡು ದೀರಿ ಒಳಗೆ! ನೂರೊಂದು ಮಂದಿ
ಹಂಗೆಮೆರು! ಮಾಪೇಸ್ವರರ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೂರಿತರಂತೆ! ಮಾಡೇಸ್ವರರು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ
ಮಲೆಗೆ ಬಂದಂತೆ! ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ನೂರೊಂದು ಮಂದಿ ಹಂಗೆಮೆರು!
ಕೋಂಗನಾರು ಮಲೆ ಕೋಂಗ ಮತ್ತೂರಿನಿಂದ ಬಂದರು ಮಾಡೇಸ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ! ಪರಮಾತ್ಮ
ತಂಗಾಂಜು ತನ್ನೆರು ಕುಡಿದು! ಅಪಾರಗಳನೆ ತ್ಯಜನೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಒಂದ ನಡೆದು ಒಬ್ಬವಾಗ! ಮುಂದೆ ಮಾಡೇಸ್ವರರು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕೂ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ
ಬಗ್ಗಿ! ಪಾಲುಪಲ್ಲ ಪತ್ತರ ಹೋಗಿ! ಒಬ್ಬ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾನವರು

ಕೊಂಗನಾಡು! ಮಲೆ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿನಿಂದ ಲಿಂಗವಂತರು ಬಂದರಲ್ಲ! ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಿವಸಿವಾ! ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಪಾಸ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿಲ್ಲಾ ಗುಂಡಾಗಿಬಿಟ್ಟು ಈ ಗುಡಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವ ಅಂತೇಳಿ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಣ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರು ಕೂಡಿದ ಕೋವು ಅಂದರೆ! ಸಿವಸಿವ ಅಂತರಗಂಗೆ ಹಳ್ಳದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ! ಕಾಡಳ್ಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಂತೆ! ಕಾಡಳ್ಳು ಅಂದ್ರೆ ಮರಳು ತಂದು ಸಿವಸಿವಾ! ಆ ಬಂಡೆಮ್ಮಾಲೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು! ಮರಳ್ಳು ಗುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ಮಾದೇಸ್ವರನ ಬೋಳು ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು! ಮಾದೇಸ್ವರನ ಬೋಳು ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಕಿರುಬಿದಿರ ಅಕ್ಕಿ ತಂದು ಅನ್ನ ಮಾಡಿ! ಮಾದೇಸ್ವರರಿಗೆ ತಳಿಗೆ ಎಂದು ಬಡಿಸಿದರಂತೆ! ಕಾಡು ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ತಂದು! ಮಾದೇಸ್ವರರಿಗೆ ಹಣ್ಣು ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಕಾಡು ದೂವ ತಂದು! ಮಾದೇಸ್ವರನಿಗೆ ಕೆಂಡ ಮಾಡಿ! ಕಾಡು ದೂಪದ ಹೊಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿದು! ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಸೇವೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು! ಕಡೆದು ಕೊಂಗನಾಡಿನ ಮಲೆ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ! ಮಾದೇಸ್ವರ ಪ್ರಶ್ನವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕೂತನಂತೆ! ಪಾಸ ಬಟ್ಟಲ ಹತ್ತಿರ ಮಾದೇಸ್ವರರ ಮುಂದೆ ಪಲಹಾರಗಳನ್ನು ಮಡಗದ್ದು ಮಾನವರು! ಹೆಚ್ಚಿದರು, ಕಿರುಬಿದಿರ ಅಕ್ಕಿ ಅನ್ನ ತಳಿಗೆ ಬಡಿಸಿದರಂತೆ! ಕಾಡು ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಮೂರಿದಿದ್ದು! ಮಾದೇಸ್ವರರು ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ! ಮರಳೆಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ! ಕಾಡು ದೂಪದ ಹೊಗೆ ಕುಡಿದ ಕೂಡಲೇ! ಕೈಕಾಲು ಒಡೆತ ಬಂದಂತೆ! ಕೊಂಗನಾಡು ಮಲೆ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಂದ! ಲಿಂಗವಂತರು ಬಂದು ಮರಳೆಣ್ಣೆ ತಂದು! ಬೋಳು ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದ್ದು! ಮಾದೇವನಿಗೆ ಬಾರಿ ಕೊಂಗ ಮತ್ತು ಓಡಿದುದದ್ದಂತೆ! ಕಣ್ಣು ಕಾಣದೆ ಪೋಯ್ತು! ಕಿವಿ ಕೇಳದೇ ಪೋಯ್ತು! ಕೂತರೆ ಎಳೋಕ್ಕಾಗಲ್ಲ! ಎದ್ದರೆ ಕೂತ್ಕಳಕ್ಕಾಗಲ್ಲ, ಕಾಡುಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ತಿಂದು ಮಾದೇಸ್ವರರಿಗೆ ಗರಳು ಕುಟ್ಟೊಳ್ಳಂತೆ! ಪರಹರಾ ಆಕಾಶ ಅಂತು; ಧರಣಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ! ಮಾದೇಸ್ವರನಿಗೆ ಬಾರಿ ಆಹತ್ತು! ಬಾರಿ ಕಣ್ಣೆ ಎರಿಕೊಂಬಿದ್ದು! ಅಂತ ಕಷ್ಟ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾದವ್ವನವರು! ಸರಣಾಡ ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಕರದರಲ್ಲಾ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿರವಮ್ಮ ಕೋಡುಗುಡ್ಡಕ್ಕಿನಿಗಿ²

ಮೂಡಲ ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದು ಮಾದೇಸ್ವರ ತಂದೆ! ಬ್ಯಾಡರ ಗಂಪಿಣ್ಣ! ಮರಳೆಣ್ಣೆ ಮಂಡೆಗಟ್ಟಿ! ಉಬ್ಬೆಣ್ಣೆಗೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದಾಗ! ಕಣ್ಣು ಕಾಣಬರದು! ಕಿವಿ ಕೇಳ ಬರದು! ತನ್ನ ಸುಗಂಧವಲ್ಲಾ ಕಾಡೋಗದೆ! ಇವನು ತಮ್ಮಡಿತನ್ನೆ ತರವಲ್ಲ ಅನ್ಬುಟ್ಟಿ! ಅವರು ಅಚ್ಚುಳ್ಳು ಬೆಳೆದ ರಾಜ್ಯ ನೋಡುತವರೇ! ಮಾದೇವಾ!

ಆದಾ ನೋಡಮ್ಮ ಸವನಾ
 ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ
 ಮಲೆಯೋ ಮಮದೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ||

ಹರಹರಾ ಸಿವ ಸವಾ! ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಪೆ ಮಾದೇವ ಮರಿದೇವ್ವ! ಏಳುಮಲೆ
 ಎತ್ತಯ್ಯನವರು! ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆದಾಯ್ತಲ್ಲ! ಎಳ್ಳು ಕೊತ್ತೆ ಆ ಎಣ್ಣೆ
 ಮುಕ್ಕನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ! ಆ ಎಣ್ಣೆ ಮುಕ್ಕನ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಪಡೆದಾಯ್ತಲ್ಲ! ಇನ್ನು ಎಳ್ಳು ಕೊಡೋ
 ಪೊಕ್ಕಲು ಬಂದ್ತಲ್ಲ! ಆ ಕೊಡ್ಗೆ ಪೊಳಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ ಕಾಳಮ್ಮ ಅನ್ನೋವಳಿಗೆ! ಭಾಗ್ಯ
 ಕೊಟ್ಟವಲ್ಲ! ಅವಳನ್ನು ಎಳ್ಳು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆದೇಕು ಅಂತ
 ಯೇಳ್ತಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಪೆ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಎಣವ್ವಾ ಚಿಕ್ಕವನೇ ಮಗನೇ!
 ನಾನು ಎಳ್ಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತ ಒಕ್ಕಲನ್ನು! ಕೊಡ್ಗೆ ಒಳಗೆ ಪಡೆಯ ಮಹಗಿವ್ವಿ ಕಾರಯ್ಯ!
 ಕಾಳಮ್ಮ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತೇಳಿ! ನೀನೋಗಿ ಚಿಕ್ಕವನೇ ಕಾರಯ್ಯ! ಅವಮ್ಮಿಗೆ ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾಕೆ
 ಪೋಗ್ಗಾ ಅಂತವರೇ! ಮಾದೇವಾ.

ಆದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ!
 ನಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಅವ್ವಟ್ಟಿಗೆ! ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾಕೆ ಹೋಗಿ ವಾ ಅಮ್ಮಬುಟ್ಟೋ ಮಾವಪ್ಪನವರು!
 ಕಾರಯ್ಯನವರಿಗೆ ವಾಳ ದುಕ್ಕ ಬಸ್ತುತ್ತು! ಅಯ್ಯೋ ಗುರುವೇ ಗುರುತ್ತಿ! ಪಾದವೇ!
 ತಂದೆ ಹೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಾನು ಒಂದು ಮಾತೇಳ್ತನಿ! ಕ್ಕಾದ ಮಾಡ್ವಜೇಡಿ
 ಅಂದ್ವಟ್ಟು! ಆದೇನು ಮಾತು ಅವ್ವ ಹೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಯಾರು ಸುದ್ದಿ ಹೇಳದ್ರು!
 ಕೊಡ್ಗೆ ಕಾಳಮ್ಮನ ಸುದ್ದಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಹೇಳಬ್ಬಾಡಿ! ಅಂತಪ್ಪೋ ಕಾರಯ್ಯ!

ಆದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಲಿದೇವನ ಬರುವ ಚಂದವಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಅವ್ವ ಅವ್ವ! ಎಳ್ಳಿನಿ ಕೇಳಿ ಗುರುವೇ! ಅವರು ನಮ್ಮಂತ ದಾಸ
 ಜೋಗಿ, ಗುಡ್ಡ ಬಂಗಮರ ಕಂದ್ರ! ನೀಡಿದ್ ಕಾಲ ತೇಗಿನಲ್ಲ! ಬಗ್ಗಿದ ತಲೆ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತರಲ್ಲ,
 ನಮ್ಮನ್ನ ಯಾರು ಅಂತ ನೋಡಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅವಣ್ಣಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಅವರಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ
 ಹೋಗಿಕೆಯ ತಂದೆ! ಯಾರಾದ್ರೂ ದಾಸ ಗುಡ್ಡ ಜೋಗಿ! ಯಾರಾದ್ರೂ ಬಂದುಬಿಡ್ತಾರೆ
 ಅಂತ! ಅಟ್ಟ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಾರ ಆಪ್ತಟ್ಟು! ಹಬ್ಬ ಮುಂದೆ ಏನು ಪಾರ ಮಡಗು ಅಂತ!
 ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ವಾಸೇ ಕಾಡಲು ಮಡಗವ್ವ! ಬಿಟ್ಟುಗಿತ್ತಿ ಪಾದ ಮಡ್ವರ್ವೇ ದಮ್ಮಯ್ಯ!
 ಅವಣ್ಣಾಗಿ ಅವಳ ಸುದ್ದಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬ್ಬಾಡಿ ಅಂತವರೇ! ಕಾರಯ್ಯ!

ಆಗಲೇಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಿ ಮಾಯಾಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಸುಮಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ! ಕಾರಯ್ಯ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಇರು! ನಾನು ಬಿಡ್ಡಕ್ಕೋಗಿ ಬತ್ತೀವಿ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅವಳ ಪಾಲು ಕೊಡಮಾಡಿ ಬತ್ತೀವಿ ಕಂದಯ್ಯ! ಆ ಪಂದ ಮಗಳೇ! ನಾನು ಬರೋತನ್ನ ಈ ಗುಡಿ ಗೋಪುಲಿ ಬೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡೇಕು! ಬಂದೋರ ಕೈಲಿ ದೂವ ತಕ್ಕೋಬೇಕು! ಬರದವರ ತಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆ ತಕ್ಕೋ ಬೇಕು ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬಿ! ಕಂದ ಕಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ! ಅಪ್ಪಾಬಂದಿವರು ಏಳುಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯನವರು! ಬೇವಿನ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಬತ್ತಪ್ರೇ! ಮಾದಯ್ಯನವರು!

ಆದಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮರೆಯೋ ಕರುಣಾ ಬರುವ ಬಂದಾವಾ

ಕೂಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವನಾ!

ಬೇವಿನ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಯಾವ ತರಹವಾಗಿ! ಹೇಗೆ ಐಸ್ಟರ್ಯ ಬಂದ್ಬಟ್ಟಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ! ಸಲಪತ್ತೇರು ಒಟ್ಟು ಒತ್ತುಪಾಣಿ ಎಂಬತ್ತೇರು ಆರಂಬ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ! ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ! ಏಳು ಜನ ಬೇತದಾಳುಗಳು! ಏಳು ಜನ ಕಂಬಳಿಕಾರರು! ಏಳು ಜನ ತಮ್ಮ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ಎಲ್ಲ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಳು ಸೂರೆಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡುಗೆ ಎಳ್ಳು ಬೆಳೆದು! ಬಗಲು ರಾಸಿ ಆಕ್ಕುಟ್ಟಿವೆ! ಆದ್ರೆ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕವಳು! ಏಳು ಸೂರೆಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡುಗೆ ಎಳ್ಳು! ಮುಗಿಲ ರಾಸಿ ಮೇಲೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮೊಳಸೀರೆ ಒಂದೇ ಸುತ್ತು ಸುತ್ತುಕೊಂಡು ಕೊಡಿದುವಂತೆ ಐಸ್ಟರ್ಯ ಬಂದುಬುದ್ಧ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ! ಬೇವಿನಕಾಳಿ ಕಾಲಾ ತೊಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ! ನಡ್ಬಿ ಒಳಗೆ ಪುತ್ತದ ಕಲ್ಲು! ಮೂಡಲ ಬರೋ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ! ಮೂಡಲ ಮುಕೆ ಪಾಕ್ಕೊಡು! ಎಡಬಲ ರಾಮ ಕೂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕೂಡ! ದನ ಕುರಿಗಳಿಗುಂಟು ಅಪರಂಜಿ ಗುಂಟು! ಗುರುಬೇ ಬೆನ್ನದ ಕಲಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ! ಗುಂಪಕ್ಕೆ ನೀರು ಕುಡೀತಾವೆ ಅಂತೇಳಿ! ಮಾಯದ ಬಲೇನ ಬುಟ್ಟಿದಂತೆ! ರಾಗಿ ಸುತ್ತ ಬೆಜ್ಜಲು ತರಿಗೊಡ ಬಿಟ್ಟಿವೆ ಕಾಳಮ್ಮ!*

ಒಂದನೇ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ದನ ಕಟ್ಟಿದೆ! ಎರಡನೇ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡೋ ನಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದೆ! ಮೂರನೇ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ಬಂದೂಕದಲ್ಲಿ ಪಾಸ ಮಡಗಿವೆ! ನಾಕನೇ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಗತ್ತಿ ಪಾಸ ಮಡಗಿವೆ!*

ರಾಗಿ ಬೀಸೋ ಕಲ್ಲೆಲ್ಲ ಚನ್ನ ಬೆರಳ ಅಪರಂಜಿ!

ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿ ಮೇಯುವ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ವ ದಿವತ್ತು!

ಸಲಪತ್ತೇರ್ ಎಳ್ಳು ಆರಂಬ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳು!

ಸಲಪತ್ತೇರ್ ಜನ ಬೇತಾರ್ವ ತರಹವೇ!

ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಏಳು ಸಿಲುಗೆ ಕುರಿತಾದವಂತೆ!

ಏಳು ಸಿಲುಗೆ ದಡವಾದವಂತೆ!

ಬೇವನ್ನಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಸಿರಿಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಲಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ! ಆರು ಸಾವಿರೇ ಚುಚ್ಚಲಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವಳೆ! ಮೂರು ಸಾವಿರೇ ಬೇವಿನ ಹೆಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟುವಳೆ! ಬೇವಿನಟ್ಟಿಗೆ ಚುಚ್ಚಲಟ್ಟಿಗೆ! ಹಿಡಿದ ಕತ್ತಿ ಪಾಲೆ! ಮೊದ್ಲು ಬರುವಂತೆ ಹಾವಿನ ಪಾಲೆ!"

ಮೊಳು ಮಂದಿರು ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಮಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಕೂತವಳಂತೆ! ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಕಣ್ಣೇ ಕಾಣ ಬರೋಲ್ಲಂತೆ! ಆತರ ಕಾಳಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಕುಂತಿದ್ದಂತೆ! ಈ ಸಮೃದ್ಧಾಚಿ ಮೂರುಕಾರ ಮಾಡವುನವರು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇವಿನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ಇನ್ನೊಂದು ಅಲ್ಲೋಚನ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಇವಳಿಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದಲ್ಲ! ಮೊದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲಾಷ್ಟ್ರ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು! ಇವಳ ಅಡಳಿತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ! ಅಮ್ಮಾಕೆ ತಣತಣ ಅಂತ ಹೋಗಬೇಕು! ಅಂತ ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ನೋಡ್ತಾ ಕುಂತವ್ವೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಡೇವ ಬರುವ ಬಂದವಾ

ಕಾಡಿ ಬಾಡಿ ಸವಣಾ!

ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಅಡಳಿತ ನೋಡ್ತಾ ಕುಂತಿರುವಂತೆ! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮನಂತಕ್ಕಂತವಳು! ಏಳು ಸೂರೆಪ್ಪತ್ತು ಕುಂದುಗೆ ಎಳ್ಳು ಬೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟಾಳು! ಆಗಲೇ ಮದ್ಯಾಸ ಆಗೋಯ್ತು! ಅಲ್ಲೇ ಅದ್ದೆ ಕಾಳಮ್ಮ ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ವಿನಯಾ ನಾನು ಹೋಗಿ ನಾನು ಉಡ್ಕಂಡು! ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಹಿಟ್ಟೊಕ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಿನಿ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಬುದ್ದಿ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮನಂತವಳು ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಬರಕ್ಕೆ ಅವಳು ಬೇವಿನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬದ್ತಾಳೆ! ಅವಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇವಿನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದು! ಸೂಸೇನ ಕೂಳಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಏಳು ಜನ ಸೊಸೆಯರು! ಏನನ್ನಾ ಅಂತೇಳುತ್ತೆ! ಅರಾಜಿ ಬ್ಯಾಲಾಜಿ, ನಿಂಗಾಜಿ, ನೀಲಾಜಿ! ಸುವರ್ಣೇ ಪದ್ಮಾವತಿ! ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮಗ ಜುಂಬೇ ಗೌಡನ ಮಗಳು ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ! ಹಾಲಿದ್ದಾ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ ಅನ್ನುಟ್ಟಂತೆ! ಹಾಲಿದ್ದಾ ಅತ್ತಮ್ಮಾ ಅಂತಾ ಓಡಿ ಬಂದ್ಲಂತೆ! ಕೈಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಳಂತೆ ದೇವಾಜಮ್ಮ! ಆಗ ಹೋಗಿ ನಡು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ವಿವ್ರಮ್ಮ ನಾನು ವಿಳೂರ ಎಪ್ಪತ್ತು ಕುಂದುಗೆ ಎಳ್ಳು ಬೆಳೆದಾಪ್ಪುಟ್ಟು ಬಂದಿವ್ವಿ! ವಿನಾಯ್ಡು ಮುಂಡೆ ಮಕ್ಕಳು! ತಲೆಗೊಂದಿಡಿ ಅಂತ ಎತ್ಕೊಂಬಟ್ಟೆ! ನನ್ನ

ಎಳೆಸ ರಾಸಿ ಕದ್ದು ಆಗೋಯ್ತದೆ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು. ಬೆರ್ರ ಬೆರ್ರನೆ ಅದಿಗೆ ಮಾಡಿ ಅಣ್ಣುಟ್ಟಂತೆ ಆಗ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನೆಂಬವಳು. ಆರು ಜನ ಪಾಠಶಾಲೆ ಕರೆದ್ರುಟ್ಟು. ಇಗೋ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಅಂಬಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿಕಾಲು ಮಾಡಿ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ನಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮ ಎಳ್ಳು ಕೊಕ್ಕಿ ಹೋದ್ರೆ ಬರೋದು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನವಾದ್ಯೋ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ ನಾಗರತಕ್ಕಂತವಳು. ಅವರೇಣ್ಣನ ಮಗಳು ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ. ಅವಳು ಏನ್ನಾದ್ರಿಲ್ಲಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ ತಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮನಿಗೆ. ಬೇಗ ಅದಿಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು. ಹಾಲು ಅನ್ನ ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೃತ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳಂತೆ. ಮಾಡ್ರುಟ್ಟು ಅತ್ತಮ್ಮ. ಅತ್ತಮ್ಮ ಕೈ ನೀಡಿ ಅಂದ್ರುಂತೆ. ಕೈ ನೀಡಿ ಇತ್ಯಂತುಟ್ಟು. ಕಾಲು ತೊಳ್ಳಂತುಟ್ಟು. ಅವಳ ಮುಂದೆ ತೇವಟಿಗೆ ಮಡೆಗಿದ್ದಂತೆ. ಏನು ಕೊಳ್ಳಂತುಟ್ಟು. ಏನ್ ಕೇಳ್ತಾಳೆ ಅಂದ್ರೆ. ಏನಮ್ಮಾ ನನಗೆ ಅದಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೋ. ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೀಯೋ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಆಗ ಹೇಳ್ತಾಳೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ. ಅತ್ತಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮ ನೀವು ಎಳ್ಳು ಕೊಕ್ಕಿ ಹೋದ್ರೆ ಬರೋದು ಎಷ್ಟು ದಿನವಾದ್ಯೋ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ಹಾಲು ಅನ್ನ ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೃತ ಮಾಡ್ಬೆ. ಆವಾಗ ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ ಕೋಪ ಬಣ್ಣುಟ್ಟು. ಏನಲೇ ನನ್ನ ಸವತಿ ಮಗಳೇ. ಹಾಲು ಅನ್ನ ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೃತ ಮಾಡಿದ್ರೆ. ಇಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಬದುಕನ್ನು ನಾನು ಸುಪಾದ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸನ್ನ ತಿಸ್ಸೋವ್ವ ಮಗಳೇ. ಅಂದ್ರುಟ್ಟು ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಅಲ್ಲೆ. ಕೇನ ಕುಡ್ಡವಾಗಿ ಬಯ್ಯಾ ಅವಳೇ.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ.

ಮರೆಯೋ ಹಿಡುಗನ್ನ ಬರುವ ಕುದವಾ.

ಸರಿ ಅತ್ತಮ್ಮನವರೇ ನನಗೆ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ. ಏನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಆಗ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನು ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳು. ಸವತಿ ಮಗಳೇ ಮೂರು ಬೊಲದಲಿ ಬೆಳೆದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತೆ. ಮಗ್ಗುಲು ರಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತ ಅಕ್ಕಂಬಣ್ಣುಟ್ಟು. ನೀನು ನನಗೆ ಆರೆದು ಅಂಬಲಿ ಕಾಯಿಸತಕ್ಕಂತವಳೇ. ಕಾಳವ್ವಾ.

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ.

ಯಾವಾಗ ಆರೆದು ಅಂಬಲಿ ಕಾಯಿಸು ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟೋ. ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಕೋಪ ಬಂದ್ರುಟ್ಟು. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸಿವನೇ ಎಂತ ಬಡ್ಡಾಪದ ಮಾತು ಹೇಳಬುಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮಾ. ಹುಚ್ಚಗೊಂದು ಗುಳಿ. ಗೇನೆಗೊಂದು ಗುಳಿ. ದವಸವೇ ತಂದು ತುಂಬದಳೇ. ನಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮಾ. ಇಂತ ಬಡ್ಡಾಪದ ಮಾತು ಹೇಳ್ತಲ್ಲಾ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ನನಗೇನು ಅತ್ತಮ್ಮಾ. ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಅತ್ತೆ ಕೈಲಿ ಸೋಸಿ ಸರಿ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ಅಲ್ಲಿಂದ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಾದಂತಕ್ಕವಳು. ಒಂದು ಮಾತ ರಾಗಿ ಅಕ್ಕಂಬು ಬಂದ್ರುಟ್ಟು. ಸರಸ್ವತಿ ಒಳಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಬೀಸಿ ಹಿಟ್ಟು ತೊಳೆದು ಎತ್ಲಂತುಟ್ಟು. ಒಂದು ಅರುದಿ ನೀರುಟ್ಟುಟ್ಟು. ಅತ್ತಮ್ಮಾ ಅಂಬಲಿ ತಯಾರಾಯಿತು ಅಂದ್ರುಟ್ಟಂತೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತತ್ತನ್ನು.

ಅಂತ ಇತ್ಯಂಬುಟ್ಟು! ಮೂರು ಗಾತ್ರ ಮೂರು! ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಮಹತ್ವಂಶು ಕೊತ್ಯಂಬುಟ್ಟು! ಆಗಲೀಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಕೊತ್ಯಂತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಂತ ದ್ವಾವಾಜನ್ನು! ಅಂಬಲಿ ಕಾಯಿ, ತಂದು ಪಾಕಿಗೆ ಹುಯ್ಯುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಳಮ್ಮ ನಾಗರತತ್ವಂತವಳು! ಅಂಬಲಿ ಗಟ್ಟಿದೋ ತಳ್ಳಗೆ ಕಾಂಪುವೋ ಅಂಬುಟ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂಬಲಿಗೆ ಬೆಟ್ ಹಾಕಿ ಕೋಡ್ತಾ ಅವೈ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಅಂಬಲಿಗೆ ಬೆಟ್ ಹಾಕಿ ಕೋಡ್ತುಬೋ! ಕಾಳಮ್ಮ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡ್ತುತ್ತು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತವಳೇ! ಏನಮ್ಮಾ ದ್ವಾವಾಜೆ ದ್ವಾವಾಜೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸನ್ನ ತಿದ್ದಪ್ಪ! ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕಂಡ್ತುಟ್ಟು! ಆಗ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಬಂದು! ಏನತ್ತೆನ್ನು ಎಂದು ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತಕೊಂಡು! ಅಲ್ಲ ಕಣೆ ಸವತಿ ಎತ್ ಮಗಳೇ! ಇನ್ನೂ ಮನಿ ತೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಯಿಸಿವೈ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ತರ್ತಿದ್ದಾ ನೀರಾ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ತರ್ತಿದ್ದಾ ಸೆಂಪ್ಪಾ ಅಂಥಾತೆ! ಅತ್ತೆನ್ನು ನಾನು ಕಾಣೆ ಅಪ್ಪುಟ್ಟು! ತಿರುಗಿ ತತ್ವಂಜೋಗುಯ್ಯ ಬುಟ್ಟು! ಇನ್ನೊಂದರವಿ ನೀರೂಮಬುಟ್ಟು! ಇನ್ನೊಂದು ಉರಿಹಾಕಿ! ಇನ್ನೊಂದು ಮರಳ ಮರಳಬುಟ್ಟು! ತತ್ವಂಬಂದು ತಾಣ್ಗೆ ಬಗ್ಗಿದ್ದಂತೆ! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತತ್ವವಳಿಗೆ! ಅವಳ ಮೂತಲ ಗಾತ್ರ ಜೊಳ್ಳು ಅಂತಾಡ್ತು ಕುಂಡು ಬಂದ್ತುತ್ತು! ನೀರು ಹಾಕಿರೋ ಅಂತ ಗೆರೆ, ಅಂತುಗಳೆಲ್ಲಾ! ಅವರೋಳಿಗೆ ಕುಂಡು ಬಂದುಬುಟ್ಟು! ಆಗ ಸಂತೋಷ ಬಂದ್ತುತ್ತು! ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ! ಸಂತೋಷ ಬಂದ್ತುತ್ತು! ಈ ದ್ವಾವಾಜೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸನ್ನ ಮಗಳಳು! ಹಿರಿ ಕೋಡೆ ನೀರು! ನಾನು ಎಳ್ಳು ಕಣ್ಣೆ ಬರೋದು ಎಪ್ಪು ದಿವಸವಾದೋ ಏನೋ! ಅವರೋಳಿಗೆ ನಿಗಗೆ ಮೂರು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರಿ! ಕೀಳು ಬಾ ಅಂತ ಕರೆದು! ತೀವ ಮೇಲೆ ಕುಂಟಿಕೊಂಡು! ಕೊಣೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ತಾ ಕುಂತವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮ

ಅದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಕೊಣೆಗೆ ಯಾವತರ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ತಾ ಅವೈ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ! ಏನಮ್ಮಾ ದ್ವಾವಾಜೆ ಅಲ್ಲಾ ಮಗಳೇ! ನನ್ನ ಹಿರೇಕೋಣೆ! ಮನಗೆ ಬೊಟ್ಟವಳು! ಇದೋ ನಾನು ವೋದ ಹ್ಯಾರೆ! ನಾನು ಎಳ್ಳು ಕಣ್ಣೆ ಘೆಂಟೋಡ್ಬೇಲೆ! ಯಾರಾದ್ರೂ ಕಾಳಮ್ಮ ಬದುಕುತ್ತೇ, ಬಾಳ್ತಾಳೆ, ಅಂತೆಳ್ಳುಟ್ಟು! ಕಿಬ್ಬಾಗ ನೆಂಟಿರಿಲ್ಲ ತಿಳ್ಕುಂಡು ತಿನ್ನುವಾಗ ಬೇವರಲ್ಲ ಅಂದಾಗ! ಈವಾಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಬದುಕುತ್ತೇ ಅಪ್ಪುಟ್ಟು! ಯಾರಾದ್ರೂ ಅಯ್ಯಗಳ ಅಪ್ಪಗಳ! ಗುಡ್ಡಗಳು ಬೇಳುಗಳ! ಬಾಗುರು ಬತ್ತಾರೆ! ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದಿ ರಾಗಿ ಕೊಡ್ತಾ ಬಂದ್ತೆ! ನನ್ನ ಮನೇರಿ ಏಳು ಸೇರು ರಾಗಿ ಕಾಲಿ ಆಗ್ತುಬ್ಬದೆ! ಆ ಏಳುಸೇರು ರಾಗಿ ತಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ಸದ್ವಂತಿ ಒಳಗೆ ಸಣ್ಣ ಬೀಜ ತೆಗೆದ್ಬಿಟ್ಟು! ಹೊಟ್ಟು ಕೊಳೆದು ಎತ್ಯಂಬುಟ್ಟು! ಹಾಲಿಗ್ ಒಂದೊಂದ್ ಹ್ಯಾಲದ ಕಾಯಿಗಾತ್ರ! ಒಂದೊಂದು ಏಳು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು!

ಎಳು ಜನ ಗಂಡು ಪುಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅದೆ! ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಮಣಿಗಳೇ! ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬದ್ಧಾಗಿ ಬದ್ಧರೇ ಕಣವಿ! ದ್ವಾವಾಜೇ...

ಅವಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬದ್ಧಾಗಿ ಉಳಿದಾವ್ರೆ ದ್ವಾವಾಜೆ! ಇದರೊಳಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂರು ಮಾತು ಹೇಳೋಣ! ಕೇಳು ದ್ವಾವಾಜೆ! ನನ್ನಟ್ಟವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಗ್ಯವಂತ! ನಡುವಾರಿ ಇದು! ಯಾರಾದರೂ ವೋಗ್ಗರೋ ಅಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಇಗೋ ಮೆ ಸುಣ್ಣ ಕೊಡಮ್ಮ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೆ! ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದು ಸುಸುವೆ ಗಾತ್ರ ಸುಣ್ಣ ಕುಳ್ಯಂಬುತ್ತೆ! ಯಾರಾದ್ರೂ ಪಟಪಟ ಒದ್ದಾಡ್ಬಟ್ಟು! ಪ್ಯಾ ವೋಗ್ಗದ ಅಣ್ಣುತ್ತೆ! ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಬಾಯಿಗೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಗಿಟ್ಟೆ! ಇಗೋ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳೋಣ ಕೇಳಮ್ಮ! ನೀನು ಸದಕ್ಕತಿ ಒಳಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಬೀಸಿದ ರಾಗಿ! ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಗಿ ಕಳು ಉಳೊಂದು ಬುಡ್ಡವೆ! ನಿನಗೆ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಉಳೊಂದು ಬುಡ್ಡವೆ! ಅದ್ ಪ್ಯಾಪಾನ ದ್ವಾವಾಜೆ! ಸರಿ ಅತ್ತಮ್ಮಾ! ನನ್ನ ಕಣ್ ತಪ್ಪಿಸಿ ಉಳೊಂದು ರಾಗಿ! ನಾನ್ ಏನ್ ಮಾಡ್ನಿ ಅತ್ತಮ್ಮಾ ಅಂದ್ರು! ಆ ರಾಗಿ ಕಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತ ದ್ವಾವಾಜೆ ನೀನು ಉಕ್ಕಿನ ಸೂಜಿಯಾಗಿ ಉಳಿಸಿದ್ದಾ!

ಅವಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅದಾಯ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತೇಳೋಣ ಕೇಳು ದ್ವಾವಾಜೆ! ನನ್ನಟ್ಟ ಒಳಗೆ! ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಅದ್ವ ಮಾಥಂತ! ಅಂಬಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಉಳಿ! ಅದೂ ತಂಗಳು ದುವೆಗೆ ಅದಲ್ಲಾ! ಏನಾದ ಮಿಕ್ಕದ್ದೆ ಅದನ್ನ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ಹಿಂದ್ಲಿಟ್ಟೆ ಕಲ್ಲುಟ್ಟೆ ಸುರಿಕಿದ್ದೆ! ಆ ಕಲ್ಲುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆ ಎತ್ತಳು ಕ್ಷಣಗಳು! ಕುಡಿದೇ ಇನ್ನೂ ಬದ್ಧಾವೇ ಕಣ್ ದ್ವಾವಾಜೆ! ಅದೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದ್ಲಿಟ್ಟ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ! ಕಾಗೆ ಎತ್ತಂದೋಗ್ರವೆ! ಹದ್ದು ಹಿಟ್ಟು ಹೊತ್ತಕಂಡೋಗ್ರವೆ! ಪಾಲ್ವಳಗಳು ಬರ್ರಾವೆ! ಕಾಳ ತಿಕ್ಕಂಡು ಹೊಲೆತೋಗ್ರವೆ ದೇವಾಜೆ! ಅಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿಗೆಮ್ಮಾ ನಾನು ಮುಂದಿಟ್ಟ ಒಳಗೆ ಇರ್ರೋಣಿ! ಹಿಂದ್ಲಿಟ್ಟ ಒಳಗೆ ಕಾಗೆ, ಗುಟ್ಟುಟ್ಟೆ, ಹದ್ದು ನಾ ಕುಡಿದ್ದೇನಾ ಅತ್ತಮ್ಮಾ! ಅವೆಲ್ಲಾ ಬರೆಯದ್ದಾಗಿ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ! ನಾ ಹೇಳೋಣ ಕೇಳು ದೇವಾಜೆ! ನನ್ನ ಹಿಂದ್ಲಿಟ್ಟ ಒಳಗೆ! ನೀನು ಮಂಜನ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿದ್ದಾ!

ಅವಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಬೆಳ್ಳಿ ಚಾಪನ ಬರುವ ಮದವಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಲೆಯೋ ಬರುವ ಮದವಾ
ನಾಡಿ ನೋಡಿ ಸಿವನಾ

ಕಾಳಮ್ಮ ಈ ತರ ಬುದ್ಧಿಯೇಳ್ಳುತ್ತಾ! ಅಮ್ಮಾ ಹೇಳೋಣ ಕೇಳಮ್ಮಾ! ದ್ವಾವಾಜೆ ಉಸಾರಾಗಿದ್ದೇಳು ಅಂತ ಹೇಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಬೇವುನ ಕಾಳ ಕಿರಿಯವೆ ನಿಂಗಾಜೆ! ಇತ್ತಿದ್ದ ಕಡ್ಡಿಯ ಅಕ್ಷಣಕೋ ಹಂಗಿಲ್ಲ! ಉಕ್ಕುಂಡುಕಾಕೊಂಡ ಗುಣ್ ಕಲ್ಲಂಗಿ! ಮೂಲೇಲಾದರೂ

ಕುಂಠವಳೆ! ನೋಡೆಮ್ಮಾ ಶಿವನಾ! ನೋಡ್ಕ ಬೇವನ ಕಾಳಮ್ಮ! ಆಲ್ ನನ್ನ ಸವತಿ ಮಗಳೆ! ಉಣ್ಣುಂಡುಣ್ಣುಂಡು ಗುಣ್ಣುಲ್ಲಂಗ ಮೂಲೇಲಿ! ಕುಂಠಿದ್ವೀರಯಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಬೇವುಣ್ಣಾಳಿ ಅಪರ ಮುಂದಲೆ ಹಿಡ್ಕುಂಡು! ಬೆಮ್ಮನ ಮ್ಮಾಲೆ ಒಂದ್ ಗುದ್ದು ಗುದ್ದುದ್ದಂತೆ! ಅಕ್ಕ ದ್ವಾವಾಟಿ ಅಂತ ಕಿರಿಸೊನೆ ಕೊಡ್ಕೊತಿದ್ರು! ದ್ವಾವಾಟಮ್ಮ ಓಡ್ಕುಂಡು ಪಂಗಿ ಬುಡುಕ್ಕು! ಇವರಲ್ಲ ತಕ್ಕಾದ ಕೆಲಸ ಕೊಡ್ತಿದ್ರು ಕಳ್ ದಿದ್ಕೊಯ್ಯವೆ! ನನ್ನ ಅಕ್ಕಿ ಪುಸ್ತಯಿಳವೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗೊಯ್ಯವೆ! ಹೊಡ್ಕು ಇವರ ಅಪ್ಪಂದೋತೋ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ಎಳು ಮುಂದಿ ಸೊಸೆರ್ದ ಕರ್‌ದ್ರು! ಎನತ್ತಮ್ಮ ಎನತ್ತಮ್ಮ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ದಂಡಕ್ಕಿ ಬಂದ್ರಂತೆ! ಏನ್ನಾ ಸೊಸೇರೆ ನಾನು ಕೊಡ್ಕೊಗ್ಗೊಕು! ಮುನ್ನೂರು ಮೂವತ್ತು ಪಲ್ಲ ಎಳ್ ಓಡ್ಕೆ ಅಂಯ್ಯವೆ! ಬೇತಗಾರ್ತ ಸಂಬಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಯಾನಾರ ದುಡುಗಿಟ್ ಮುಕ್ಕಿ ರಾಸ್ಕೆ ಕೈಪಾಕಿ! ಎಳ್ಳುಕ್ಕಿ! ಎಲ್ಲಿ ನಿಂಜುಲ ಮಾಡ್ಕುಪ್ಪಾವೋ ಕಾಳೆ! ನಮ್ಮನೆ ದೇವರು ಕುಲದೇವರು ನೋಡಿದ್ರು! ಬಳ್ ತೋರುದ್ರು ಹವ್ವಾ ಸುಂಗ್ರಾನೆ! ಇಂತ ಕುಲಗಿಟ್ ದೇವರ್ದಳು ನಮ್ಮವ್ವ! ನಾನು ಬ್ಯಾಗಸ ಕೊಡೊಯ್ಯದ್ವೀನಿ! ಸಾಸಪ್ಪನೋದ್ರು! ನೀವಾಪ್ಪನೋದ್ವೀನಿ! ನೀವೇಳದ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ವೀನಿ ಅತ್ತೆಮ್ಮ! ಬೇವನ ಕಾಳಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕಣ್ಣಾಡುಕ್ಕು! ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲುನ ಸುತ್ತ ಸಣ್ಣರವೆ ಸಾಲಿಟ್ಟಿದ್ವೀನಿ! ಅಪ್ಪೆ ಅಪ್ಪೆ ಪಾಳು ಮುಂದೇರೆ! ನೀವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ನಮ್ಮನೆ ಪಾಳ್ಯಾಡ್ವೀನಿ! ಎರಾಗಳ್ ಬಂದು ರಾಗಿನೆಪ್ಪಾ ಎಳಕಂಡೋಯ್ಯಾ ಅವೆಲ್ಲಾ! ಏನ್ನಾ ಸೊಸೆಯಂದಿರಾ ಯಾರು ರಾಗಿ ಬೀಸೊಡು! ಅಂತ ಸೊಸೆರೆಲ್ಲಾ ಗಡಾಗಡ್ಕ ನಡೀಕುಂಡು ನಿಂತಿದ್ರು! ಕಿರಿಸೊನೆ ನಿಂಗಾಟ ಗರುಡ ಗಂಬದಾಗೆ ನಿಂತಿದ್ರು! ಯಾರ್ಲ ಅಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ನಿಂತರೊಂಗ್ಗೆ ನಿಂತಿರೋಳು! ಬಾರ್ಲಾ ಇತ್ತಾಗಿ ಅಂತ ಕೂಗ್ತ! ಕಿರಿಸೊನೆ ಗರಬವೇ ನಡುಗೊಯ್ಯು! ಈ ಕೆಟ್ಟುಂಡೆ ಮಾತ ಕೇಳಿದ್ರು! ಇನ್ನೇನು ಕೊಲೆ ಕೊಟ್ಟಾರೋ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಅತ್ತಮ್ಮ ಸರಣು ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಸಿರು ಒಗ್ಗಿ ನಡುಕ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ವೀನಿ! ಕೆಟ್ಟ ಮಗಳೆ ಹೇಳದ್ದು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ! ರಾಗಿ ತರಿದೆಪ್ಪಾ ಎರಾಗಳು ಎಳೊಂಡೋಯ್ಯವೆ! ರಾಗಿ ಕಲ್ಲಪ್ಪುಕೆ ಎರ ಬರದಂತೆ ತರಿಗೊಂಡವ! ಸುತ್ತ ಸುರಿ ಅಂದವಳು ಕಾಳಮ್ಮ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಬೇವಿನಕಾಳಿ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ! ಕಿರಿ ಸೊಸೆ ನಿಂಗಾಟ ಹಂಗೆ ಮಾಡ್ವೀನಿ ಅತ್ತೆಮ್ಮ! ಅಂತ ಹೇಳ್ತ! ಉಳುವ ಸೊಸೆರೆಲ್ಲಾ ಹಂಗೆ ನಿಂತಿದ್ರು! ಹಿರಿ ಸೊಸೆ ದ್ವಾವಾಟಮ್ಮನಿಗೆ! ನನ ಕಂಡ ದ್ವಾವಾಟಿ! ನನ್ನನೆಗೆ ನೀನೇ ಹಿರಿಸೊಸೆ! ನಾನು ಎಳ್ಳಿನ ಕಣದಿಂದ ಬರೋಗುಂಟ! ದುಸೆ ಒಳವನ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದು ನನ ಕಂಡು ಏನಿಲ್ಲ! ಏನೈತ ಅಪ ನೋಡ್ಕಳದು ನಿನ್ ಭಾರ, ಎಳ್ಳಿ ಎಮ್ಮೆ ಕರೆಯದು ನಿನ್ನು! ಎಳ್ಳಿ ದನ ಕರೆಯುವುದು ನಿನ್ನು! ನಾನು ಕೂದಿಂದ ಬಂದೇಟ್ಟಿ! ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೂಗಿದ್ದೇನೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪನ ದೇವೆಯವರ ಅಕ್ಕಳಿ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ಪನ ದೇವೆಯವೆ ಅಕ್ಕಳಿ! ಬಂದವರ ಕೈಗೆ ನೀರು ಕೊಡಬೇಡ! ನೀರೊಟ್ಟು ಉಣ್ಣಾಕ್ಕಿಕ್ಕ

ಹಾಡು! ಏಕಲ್ಪರೋಯ್ದೆ ನೆಳ್ಗೆ ಕೊಡ್ತಾಡು! ದಾನ್ತು ದಾವತ್ತಿ ಬಂದವಲ್ಲ! ಕುಡಿಯಾಕೆ ನೀರೊಡಬ್ಬಾಡ ನನ ಕಂಡು ನನ್ನೆಳ್ಳಂದಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ! ನಿನ್ನ ಮಾವನಾದ ಕೊಡೇಗೊಡುಂಗಿ! ಸರೋಗ್ಗಿ ಉಬಟ್ಟಕ್ಕಮೇಕು! ಉಬಟ್ಟಕ್ಕುಟ್ಟು ಮನೆಯ ಒತ್ತಾನಬ್ಬಾ! ವಾಳ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೋಡೋ ಕೆಲಸ ನಿನ್ನದು! ಅದು ಅಲ್ಲ ನನ ಕಂಡು ಒಳ್ಳೆ ನೋಡುರು ಒಂತರಿದ್ದು ನೀಯುನೋಡೋಗ್ಗೇಕು! ಒಬ್ಬರೂ ಜಗಲ ಆಡಬ್ಬಾಡಿ ಕಲೆಯ ಆಡಬ್ಬಾಡಿ! ಯಾರೇ ಆದ್ರೂ ಜಗಲ ಕಲೆಯ ಆದಿವ್ವ! ಕಡಿ ಕಿತ್ತು ಬೆಳ್ಳುಲಂಗ ಮಾದ್ರಿನಿ ಅಂದವಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ!

ನೋಡ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಬೇವುನ ಕಾಳಮ್ಮ! ಒಬ್ಬ ನೋಡಿಗೆ ರಾಗಿ ಬೇಸ ಕೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಹಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟೆ ನನ ಎತ್ತೋ ಕೆಲಸ! ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ರಾಗಿ ಒಡೆಯೂದು! ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಕಡ್ಲೆಲ್ಲ ಹುಲ್ಲಾಡಿ ನೀರು ಕುಡಿಸೋ ಕೆಲಸ! ಒಬ್ಬ ನೋಡಿಗೆ ದೋಸ ಮೈ ತೋಡು ಹುಲ್ಲಾಡ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟದ್ದಾಳೆ! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟುಬಂದು!

ನಾನು ಎಳ್ಳು ಕಾಣ್ಕೆ ಹೋಗ್ಗಿನಿ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು! ಅಕ್ಕಾತ್ ಏನಾದ್ರೂ ಆಪದು! ಇನ್ನೂ ಹಿಟ್ ತರಲಿಲ್ಲಲ್ಲ! ಅಂಬಲಿ ತ್ತೊಲ್ಲಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವುಟ್ಟು! ಒಂದೊಂದಿ ಮುಳ್ಳುಟ್ಟ ಎಳ್ಳಮ್ಮ! ನನ್ನ ಎಳ್ಳಿನ ರಾಗಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಯ್ತು ಕಾಮ್ಮಿ! ಇನ್ನು ನಾನು ಓಗಿದ್ದು ಬರ್ತಿನಿ! ಕುಡಾಡಾಗದಮ್ಮ ಅಬ್ಬುಟ್ಟು! ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿಯಳ್ಳ ತಕ್ಕಂದು! ರಾಮ್ನಿ ಈವತ್ತು! ಹಟ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ! ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡ್ತಿನಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಮುದ್ದೆ ಮನೆ ಬೀಗ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿಯಕ್ಕೆ ಆ ಬಿಸಿ ಅಂಬಲಿ ತಂದು! ತಣಗೊಯ್ದುಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ಎಬ್ಬೊಬ್ಬ ಹಾಡಾಡ್ತಂದು ಬಂದ ನೋಣ! ಆ ಅಂಬಲಿ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಬೊಟ್ಟೋ! ಆ ಬಿಸಿ ಅಂಬಲಿ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂದು! ಮೇಲಕ್ಕೇಳಕ್ಕಾಗ್ತೆವೊಯ್ತು! ಅವಾಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂಬಲಿ ಕುಡ್ಲಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಂದ್ಲಲ್ಲ! ಆ ನೋಣ ಅವಳ ಕಾಣ್ಕೆಗೆ ಕಂದ್ಬುತ್ತು! ಆ ನೋಣ ಕಂಡ ತಪ್ಪಾಗದಲ್ಲಿ! ಆ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದ್ಬುತ್ತು! ಅಮ್ಮಿ ಅಮ್ಮಿ ದ್ವಾವಾಡ ದ್ವಾವಾಡ! ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ತಿನೋಡ್ವ ಮಗಳೇ! ಓದು ಬಾಲಿ ಅಂತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ... ನೋಡು ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಯಾವಾಗ ಕೂಗಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ದ್ವಾವಾಡಮ್ಮ ಏನ್ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಗೆ ಮುಟ್ಟೋ ಮೊಲ್ಲಾಗ್ತೆವೋ ಕಾಣ್ತಲ್ಲಾ! ಆಗೊಂದು ಸತಿ ಕೂತ್ಕೊಯ್ತು! ಈಗೊಂದು ಸರ್ತಿ ಕೂಗ್ತಾಳೆ! ಅನ್ಯಂದು! ಕೋಣೆಯಿಂದ ಓಡ್ತಂದು! ಏನತ್ತೆವನ್ನಾ ಅಂತ ನಿಂತಂತ! ಅಲ್ಲಾ ಕಾಮ್ಮ ದ್ವಾವಾಡ! ನನ್ನಟ್ಟಿವೊಳಗೆ! ಎರ ಮುಗ್ಗಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ! ಅಪ್ಪರ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತಾಗರ ಮೆತ್ತಿ ಸಿಮ್ಮಿ ಮೆಚಿತ ಸಂದಿಲೆಲ್ಲಾ! ಈ ರಾಳ್ ನನ್ನ ಮಗ್ ನೋಣಗು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೊ

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂಚೆ ಗೊತ್ತೆ ಮಾಡ್ತು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೋ ನನ್ನೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಅಂಬಲಿನೆಲ್ಲ! ಅವ್ಯಕ್ತವೆ ಗುಹಿತ ಗುಹಿತ ಗುಹಿತ ಅಂತ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು ಹಿಂಬಿಟ್ಟು ಆಗ್ಗೆ ಇರಲಿ ಅಂತ! ಮೈ ಕೈಗಳೆಲ್ಲ ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದವಲ್ಲವು! ಇವನ್ ಮಗಲ್ ನೋಣಗಲ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ ಅದ್ದುಟ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮ ನೋನೆನ ಕಾಯ ತೆಗೆದು! ತರಗಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಡಾಡುಟ್ಟು! ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಬಲಿ ತರಿ ನೋನೆನ ಕಾಲಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು! ಆ ತರೀನ ಕಾಳಮ್ಮ ಚೀಪ್ತು ಕುಂತದೆ! ಕಾಳಮ್ಮ

ಹೃದ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ನೋನೆನ ಕಾಲ್ ಚೀವ್‌ಬಿಟ್ಟು! ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಗ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟು! ಅಂಥೆನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸರ್ತಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು! ಮೇಲಕ್ಕೇಳಕ್ಕೋಯ್ತಾಳೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ! ಆಸೆಗೆ ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟು! ಮೇಲಕ್ಕೇಳಕ್ಕೋದ್ದೆ ಮೂಡೆ ಗಾತ್ರ ಬೋಳ್ಳು! ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಮಡಿಕ್ಕಂಡು ಕೊತೆದ್ದಲ್ಲ! ಆಗ್ಗೆಗೆ ಆ ಕಡೆ ಎಸ್ ಬೇಳ್ತಾಳೆ! ಎನಮ್ಮಾ ಅಲಾಚೆ, ಬ್ಯಾಲಾಚೆ, ನಿಂಗಾಚೆ, ನೀಲಾಚೆ, ಸುಪಳೆ, ಪದ್ಮಾಪತಿ, ವ್ಯಾಪಾಚೆ, ನಾನು ಆಸೆಗೆ ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟೆ! ಆ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳಾರಿ ಕೊಮ್ಮಿ! ಸುಟಿಗ ಎತ್ತು ಬನ್ನಿ ಅಂತವಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆಗಲಿಗ ವಾರ್ವರ್‌ಗಿತ್ತಿರು! ಏಳು ಜನ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು! ಅಪರಿ ರಚ್ಚೆ ಮೂರು ಜನ! ಈಚರಿ ರಚ್ಚೆ ಮೂರು ಜನ! ಮದ್ದ ನಡೆ ತವ್ವೆ ಇಡ್ಕೊಬಿಟ್ಟು! ಸತ್ಯವಂತೆ ಹಿರೇ ನೋನೆ ವ್ಯಾಪಾಪಮ್ಮ! ಅದ್ದು ದೂರ ಎತ್ತಿದ್ದೇಲೆ ಮೊಪ್ಪನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಟ್ಟು! ಇದೇ ತರವಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸು ಮಾಡುಟ್ಟು! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಕ್ಷಾಪ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು! ಎನರೇ ನನ್ನ ಸವತಿ ಎಸ್ ಮಕ್ಕಳೇ! ನನ್ನ ಅಟ್ಟ ಒಳಗೆ ಅಂಬಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಹುಳ್ಳಿ ತಿಂದು ತಿಂದು! ನಿಮಗಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳುಬಿಟ್ಟಿದ್ದವಾ! ನೀವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನನ್ನೊಟ್ಟನ್ನ ಎತ್ತಲಾರೆಲ್ಲಾ! ಅಂತ ಕೆನ ಕಟ್ಟುವಾಗಿ ಮೋದ್‌ಬಿಟ್ಟುಂತೆ! ಆಗ ಕ್ಷಾಪ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಳೆಕಾಳೆ ಮೊಟ್ಟುಂಡು! ಮುಕ್ಕರಿಕೊಂಡು ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಿದ್ದು! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು! ನಡೆಗೈಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು ಗುಟ್ಟಾಕಿದ್ದು! ಗುಟ್ಟಾಕಿದ್ದೆ ಮುಂಗಾರು ಸಿಡ್ಡಾದಾಗಲೊಯ್ತು! ಆಗ್ಗೆಗೆ ಬಾಯಿ ಹುಳಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು! ಆಗ ಎನಂತವಳೆ! ವ್ಯಾಪಾಚೆ ವ್ಯಾಪಾಚೆ ಆಸೆಗೆ ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು! ಬಾಯೆಲ್ಲಾ ಹುಳಿ ಹುಳಿ! ಮುದ್ದೆಮನೆ ಬೀಗ ತೆಗೆದ್ದುಟ್ಟು! ಒಂದು ಕೊನೆ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂಡಾ ಅಂಥು! ಆಗ್ಗೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾಪಮ್ಮ ಮುದ್ದೆ ಮನೆ ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು! ಒಂದು ಕಡಳಿಗೆ ಅಡಿಕೆ ಎಲೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು! ಒಂದು ವ್ಯಾಲದ ಕಾಯ ಗಾತ್ರ ಸುಣ್ಣ ತಂದುಕೊಟ್ಟು! ಆಗಲಿಗ ಈಶ್ವರ ಕಿಂದುಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲರಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾಚೆ! ಇನ್ನೊಂದಿತ್ತ ಸುಣ್ಣ ತಂದಿದ್ದು! ನಿಮ್ಮ ಪ್ಪನೆ ಮನೆ ಗಂಟೋಯ್ತುತ್ತು! ಅಂತ ಕೆನ ಕಟ್ಟುವಾಗಿ! ನೋಡುಬಿಟ್ಟು! ಅತ್ತೆಮ್ಮಾ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ! ನಿಮಗೆ

ಗಾಲ್ಲು! ಪಾಯಿ ಆ ಅಕ್ಕಿ ಅಂತ್ಯವಿಟ್ಟು! ದ್ಯಾವಾಹಮ್ಮ! ಎಣ್ಣಿವಿಟ್ಟು! ಕೈಲಿ ತಕ್ಕಂಡು! ಕೆಸರ ಗದ್ದೇಲಿ ಯಾವ ಥರ ಆಳುಗಳು ಕಪ್ಪಡಿಪ್ಪಾರೋ! ಆತರವಾಗಿ ದ್ಯಾವಾಹಮ್ಮ ಸುಗ್ಗದವ್ವು ಕಪ್ಪಡಿಸಿ ಕಪ್ಪಡಿಸಿ ಆಕ್ಕಾಳಲ್ಲಾ! ದ್ಯಾವಾಹಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಲೆ ಆಡಿಕೆ ಹಾಕಬಿಟ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮ ಹಲಸಿನ ಕಾಯಿ ಗಾತ್ರ ಪಾಂಬೂಲ ಒತ್ತರಿಕ್ಕಬಿಟ್ಟು! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮೊಳ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟು! ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಂಬಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಪುಳಿ ಕಾಳು ಎಕ್ಕಬಿಟ್ಟು! ತೇಗಿನ ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ! ಆ ತೇಗಿನ ಗಾಡಿಗೆ ಏಳು ಜೊತೆ ಕೋಣಾನ್ನ ಕಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತ್ಯವವಳು! ವೋಗಿ ತೇಗಿನ ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ! ಉರಸಾಗಿ ಕೊರಡನ್ನು ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡುಬಿಟ್ಟು! ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಾಲೆತ್ತಿ! ಅದರ ಮೇಲಿ ಮಡಗಿದ್ದು! ಈ ಚಕ್ರ ಅಂತ್ಯವ್ವು! ನೆಲಕ್ಕೆ ಉತೋಯ್ದಲ್ಲವ್ವ! ಮೋದೇವಾ!

ಹ್ಯಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಈ ಚಕ್ರ ಉತೋದ್ದು! ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣ್ ಬರಲಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲಿ ಮುಂಗೈಗಾತ್ರ ಕೊಳ್ಳು ಮುರುದೋಗಿ! ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಬುಟ್ಟಿಂಡವ್ವೆ! ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಪೋರೆ ಬಂದು ಬುಟ್ಟಿದೆ! ಆಗ ಕೊರಡ ತಕ್ಕಂಡು! ಅವಳು ಜೊತೆ ಕೋಣಾ ಕಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಾ! ಏರಿಗೆ ಆ ಕೋಣಾಗಳಿಗೂ ಒಂದು! ಕೊಲುವಾರದ ಕೊಲೆಯಾ ಕೊಡ್ತಾರೆ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಕೊಲ್ಲುವಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡಿದ್ದಂತೆ! ಈ ಉತೋದ ಚಕ್ರ ಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ತೇಗಿನ ಪುರದ ಬಳಿ ಜಗಲಿ ಮೇಲೆ! ಇದೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿರುವಂತೆ! ಸುಬಾಸ್ ನನ ಕುಂದ! ಕಾರಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸತ್ಯ! ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಮೊದ್ಲೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತೇನೋ! ಪರವಾಗಿಲ್ಲ! ಇನ್ನೂ ಇವಳ ಆಡಿಕೆ ನೋಡ್ಬೇಕಲ್ಲಾ ಅಂತ!

ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮೋದೇವಾ!
ಗಿರಿಯಂಟಿಳಿದರು ಮೋದೇವಾ!
ಕೊಂಗೆರು ಕೊಟ್ಟ ತೇವೆಯ ಮ್ಯಾರ
ಗಿರಿಯಂಡ ಇಳಿದಾರು ಮೋದೇವಾ!
ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮೋದೇವಾ!
ಗಿರಿಯಂಡ ಇಳಿದಾರು ಮೋದೇವ
ಬಣ್ಣದ ಬೆಟ್ಟುಲಿ ಎಲವರೆ!
ಗಿರಿಯಂಡ ಇಳಿದಾರು ಮೋದೇವಾ
ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮೋದೇವಾ!

ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಂದೇವಾ!
 ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಂದೇವಾ
 ಮೈಯಲ್ಲಾ ಸಿರಿಗುಂಧವೇ
 ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಂದೇವಾ!
 ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮಂದೇವ
 ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಂದೇವಾ!

ಮಿಮ್ಸಾ ನನ್ ಮಗನ ಮಕ್ಕಳ ಜೀತಗಾರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಕೂಗಿದ್ದು! ಜೀತಗಾರರು
 ಗುಡುಗುಡಲೋಡ್ಡು, ಕ್ಷಾಣಗಿನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟಾಕುತ್ತು! ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮನ ಕೈ
 ಹಿಡ್ಡುಂಡು! ಬಂದಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆಳೆಸ್ಕುಂಡು! ಕಂಬಾಲದ ಮರವಂತೆ! ಕಂಬಾಲದ ಮರದ
 ಕೆಳಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಗುಡಾರಂತೆ! ಮುತ್ತಿನ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಂಜವಂತೆ! ಮುಕ್ಕಾಲು
 ಮಂಜದ ಮ್ಮಾಲೆ ಕುಂದ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ! ನಲವತ್ತೊಂಟಿ ಜನ ಜೀತಗಾರರು! ಬೆ
 ಬಸ್ರಲಾ ನನ್ನ ಮಗನ್ ಮಕ್ಕಾ ಅಂದು! ಎನು ಪ್ಪೆ ತಾಯಿ ಅಂತ ಅವ್ವ ದಂಡ್ಯಕೆ
 ಬಂದು! ಬಂದು ಎಲ್ಲ ಸಾಲಿಗೆ ನಿಂತ್ಕುಂಡು! ಎಲಾ ನನ್ನ ಮಗನ ಮಕ್ಕಕ್ಕಾ! ಈವೊತ್ತು
 ಎಡೊತ್ನಲ್ಲಿ ಉಟ ತಂದಿರಿ! ಜೀತಗಾರ ಕಾಳಮ್ಮ ಉಟ ತರದು ನಿಧಾನವಾಯ್ತು
 ಅಂತ! ಮುಂದೇ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಸಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಳದಲ್ಲಿ! ಯಾರ್ಯಾರು ಎಚ್ಚತ್ತು ಎಳ್ ತಂದು
 ಎಂಜಲು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮೇಳ ಅಂದು! ಒಪ್ಪೊತ್ತು ಮುಕದ ಒಪ್ಪೊತ್ತು ನೋಡ್ತಿದ್ದಾರೆ!
 ಯಾರು ಜೀತಗಾರರು! ಯಾತ್ರಾ ಸುಮ್ಮೆ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ! ನಿಜವಾದ ಮಾತಾಡ್ತೀರೋ!
 ಇಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತೋ! ಅಂತಾಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಆಳುಗಳೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪೊತ್ತು ಮೊಕ
 ಒಪ್ಪೊತ್ತು ನೋಡ್ತಾ! ಗುಡುಗುಡ್ಡ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ! ಯಾತ್ರಾ ಗುಡುಗುಡ್ಡ
 ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ! ನಿಜವಾದ ಮಾತಾಡಿ! ಅವ್ವ ನಾನು ತಂದಿಲ್ಲ ಕನವ್ವಾ! ಅಂದ್ರಂತೆ
 ಎಲ್ಲಾ ಜೀತಗಾರರು! ಒಪ್ಪಿ ತಂದಿಲ್ಲ ಅಂತಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಮತ್ತಿನ್ನಾರು ತಂದೋರು! ಎಲಾ
 ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ! ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಯ್ತುಂಬ ನೀರು ತುಂಬೊಂಡು! ನೀರ್ ಮುಕ್ಕಳಸಿ ಮಕ್ಕಳಸಿ!
 ಕೇಳಿಕುಗೀರಿ ಅಂತಾಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಲವತ್ತೊಂಟಿ ಜನ ಜೀತಗಾರರು! ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ
 ನೀರುಂಟು ಮುಕ್ಕಳಸಿ ಉಗುದ್ರಂತೆ! ಒಪ್ಪಿದ ಬಾಯ್ತುಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಿಪ್ಪೆಗೂ ಬಡ್ತಿಲ್ಲ!
 ಯಾವನೋ ದಾವ ತಡೀನಾರದ ಮನಸ ಒಂದೆಳ್ ಕುರುಳ್ಕಟ್ಟಿದ್ದ! ಅವ್ವ ನೀರುಕ್ಕುಳ್ಳಿ
 ಕೆಳಗುಗುಡ್ಡಂತೆ! ಎಳೆಸ ಸಿದರೆ! ಪಚ್ಚಿ ಕಲ್ಲ ಮ್ಮಾಲೆ ಮೇಳ್ತಪ್ಪ ಮಾರುವ! ನೋಡಿ
 ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ಕಾಳಮ್ಮಂಗೆ ಕ್ಷಾಪ ಬಂದುಬುತ್ತು! ಹೌ್ ಮುಂದೇ ಮಗನೇ! ನಾನು
 ಕಂಡಂಗೆ ಇಪ್ಪು ಎಕ್ರಂದಿದ್ದೀಯರಾ! ಕಾಣದಂಗೆಪ್ಪು ತಂದಿದ್ದೀಯಾ! ಎಲೋ ಕಂಬಳಗಾರ
 ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಬಾಯಲ್ಲಿ! ಒಂದು ಗಾಡಿ ಹುಣಗೇ! ಸೆಟ್ಟೆ ತಕ್ಕಂಜಾ ಅಂದು! ಕಂಬಳಗಾರ್

ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಅಗ್ನಿ ತಾಯಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಒಂದು ಗಾಡಿ ಹಣಗೇ ಸೆವೈ ತರ್ಯಂದೋಗ್ಗುಟ್ಟಂತೆ! ಹಣಗ ಸೆವೈ ತಕೊಂಡು ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ! ಅವನಿಗೆ ಬಂದಾಸ್ ಕೊಲೆಯ ಕೊಡುತಾಳೆ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವ್ವ ಎಟು ತಡಿಲಾರ್ಲೇನೇ! ನಾ ತಡಿಲಾರಿ ಕಣ್ ತಾಯಿ ಎಟು! ಹೊಡಿ: ಬ್ಬಾಡಿ ಕಣ್ ತಾಯಿ ಎಟು! ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಅಪ್ಪ್ ಪಾದಕ್ಕೆ ಹಾಪ್ಪಾ, ಬೇಳೋನಂತೆ! ಎಲಾ ನನ್ನ ಮಗುನ್ ಮಗ್ಗೆ! ನಿನ್ನ ಬೇವಕ್ಕೆತ ಉಳುಮ್ ಅಂತಿದ್ದೆ! ತಾಯಿ ಸಪ್ತವಾಗ್ನಾ ಕಾಸು ತಿಂದಿಲ್ಲ ಕೆನಪ್ಪಾ! ಗಾಳಿಗೊಂದು ಕಾಳು ತೂಯ್ತೊಂದು! ನನ್ನಲ್ಲಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತು, ಕುರುಕ್ಕುಟ್ಟ ತಾಯಿ! ನಿಮ್ಮ ಎಳ್ಳು ತಿಂದುದಕ್ಕೆ ಸಾಯೋಗಿಂಬ ನಿಮ್ಮಟ್ಟು! ಬೇತಗಾರನಾಗಿ ಗೇಯ್ತನಿ ಅಂತಾನಲ್ಲೋ ಮಾದೇವ! ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ! ಹತ್ ಮುಂಡೆ: ಬಾಗ್ಗೆ ಬೇತ ಗೇಯ್ತಯಾ! ಗೇಯ್ತನಿ ತಾಯಿ! ಹಂಗಾರೆ ಬರಿ ಅಗ್ಗರಮೆಂಬ ಅಂತ್ತು! ಅಗ್ಗರಮೆಂಟ್ -ಬರಿಸ್ಕಂಡು! ಬನ್ನಿ ಕೊತ್ಕಳಿ ಈ ಸಲ ಊಟಕ್ಕೆ! ಅಂತ್ತು ಸಲವತ್ತೆಂಬು ಬೇತಗಾರನು: ಬಂದು! ಸಾಲಾಗಿ ಊಟುಕ್ಕೂತ್ತಂತೆ! ಅವರವರ ಎಲೆಗೆ ಅವುದ ಹಟ್ಟಿ!"

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅದೇ ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ! ಕೊತ್ಕಂಡು ನೋಡ್ತಿದ್ರಂತೆ! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಸಂತಕ್ಕವಳು! ಆ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗೆ! ಕೊಲುವಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಿದ್ರಳಂತೆ! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಅರುವಾಗ್ಗುಟ್ಟು ನೋಡ್ತಾ, ನೋಡ್ತಾ, ಈ ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗೆ! ಇಪ್ಪು ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಾಳಲ್ಲ ಈ ಮುಂಡೆ ಮಗಳು ಅಂತೇಳಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಏನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ರವ್ವ ಅಂತ ಬೇಳೆಲ್ಲೆ! ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ವಾಲೆ ಬರದವರ ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ವಾಲೆ ಬರದ್ದುಕ್ಕೋ! ಅವರು ಬಂದು! ಏನಪ್ಪಾಜಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರಂತೆ! ಅಯ್ಯ ವಾಸಯ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪ ನನಗೆ! ನನಗೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪ ನಿನಗೆ! ಇದೋ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಆ ಮುಂಡೆ ಕೊಲುವಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಏನ್ನಾಡ ಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು! ನೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಒತ್ತರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಕುಡಪ್ಪಾ ಅನ್ಯಟ್ಟು! ಆಗ ವಾಸುದೇವನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವನು! ಆ ಸುಂಬರ ಗಾಳಿ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ! ಅವನ್ನು ಒತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುವನೇ! ವಾಸುದೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ವಾಸುದೇವ ಬಿಡುಬಿಡ್ತೋ! ಈ ಚಕ್ರ ಅಂತಕ್ಕಂತವು! ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡ್ತೋ! ಗಿರಿಗಿರಿ ಅಂತ ಅದ್ದಾ ಇದ್ದೋ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ ನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವರು ಹಟ್ಟು ಅಂಬಲಿ ಉಳ್ಳಿನಾಳು ಪುಂಪುಂಬುಟ್ಟು! ಆ ತೇಗಿನ ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ ಕೊತ್ಕಂಡು! ಎಳ್ ಕೂಕ್ಕೆ ವೊಯ್ತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಯಾಕಾಗ ಅವರು ಎಳೆ ಕೂಡೆ ಪೊಂಬೋಗ್ಗುಲ್ಲೋ! ಈ ಬೇವಿನ ಮರ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿವುದು! ಮಾರುಕಾರ ಮರದೇವರು! ಏಳು ಮಲೆ ಎತ್ತಯ್ಯ! ಬೂದಿ
ಮೇಲೆ ಮರಬೀದಿನ ಫೂಲೋಕವ ಗಂಡ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇವಿನ ಮರದಿಂದ ಕೆಳ
ಒಡ್ಡುಟ್ಟು! ಅವಳ ಆವೇಶ ನೋಡಿದ್ದಾಯ್ತಲ್ಲ! ಈಗ ನನ್ನ ಒಕ್ಕಲ ಮಗಳು! ಅಲಂಬಾಡಿ
ಬುಲಬೇಗಿಡ ಅಂತಕ್ಕವನು! ಅವನ ಮಗಳು ದ್ಯಾವಾಕಮ್ಮ! ಅವರ ಮನೆಗೆ ಓರೋಣಿ
ಅವಳ ವೃದ್ಧ ಪುನ ನೋಡುಟ್ಟು! ಅನಂತರ ನಾನು ಎಳ್ಳು ಕೂಡೆ ಹೋಗೀ ಎಳ್ಳು
ಕೇಳೇನು ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಬೇವಿನ ಮರ ಇಳಿದ
ಬಿಟ್ಟು! ಬೇವಿನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಎತ್ತವೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಬೇವಿನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡುಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಈಚರಿ ರಸ್ತೆಲಿ
ಸಿವನ! ನೋಡುಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ! ಕಚ್ಚು
ನಾನು ಕಳಿಂಗ ಸರ್ವ! ಮೆಚ್ಚುಕಿತ್ತಿ ಪಾರವವನೇ! ಪಾರ ಮಡಗಿದ್ದ! ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ
ಪಟ್ಟಿಗೆ! ಯಾರವರೂ ನನ್ನ ಬುಡ್ಡಾರ ಅಂತ ಹೇಳುಬುಟ್ಟು! ಆ ಬಸವನ ಬಾಯನ್ನೇ
ಪಾಪ ಮಾತ್ ಮುಡಗಿದ್ದ! ಅದಕ್ಕೂ ನೋಡುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಯಾವ
ತರವಾಗಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಬೇಕು! ಎನಾದರೂ ಈ ಪಾರಿನೋಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ
ಒಂಬೋವೆ! ನಾನು ಎಂಬಕಾಗಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಈ
ಬಾಯನ್ನೇ ನುಗ್ಗತಕ್ಕಂತ ಕಡ್ಡ! ನನಗೇನು ಬಂದಿದೆ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣನದ್ದೆ!
ಪಾವೇವ ಈತ ನಿಂತೋದು ಬಂದು! ಕುಪ್ಪುಕುಪ್ಪರಸವರಲ್ಲಪ್ಪಾ ಮಾಡೇವಾ.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಜ್ಜೆಪ್ಪಿಗೆ ಸಕ್ಕವಂತ ಬೇವಾಕಮ್ಮ! ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ! ಅವರಕ್ಕೆ
ಅವಳಿಗೆ ಒಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲ! ಎಳು ಪಾನ ರಾಗಿ! ಆ ರಾಗಿನ ಒಣಗಾಣ್ಣುಟ್ಟು!
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೈಬಾಪ್ಪ ಕುಳಿವುದು! ರಾಗಿ ಒಣಗಿದ್ದ ಕುಳಿವುದಂತೆ! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ
ನಾವತ್ತರವರು ನಿಂತುಕೊಂಡು! ಬೆಳ್ಳ ಸಾರಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಈ ದ್ಯಾವಾಕಮ್ಮನಿಗೆ
ಕೇಳಿಲ್ಲವಂತೆ! ಅವಳ ಮಾಡೇವ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ನೋಡ್ವಾ ನಾನು ಬಿಟ್ಟ
ಇಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇವರಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಅವರ
ಬಂಗರ ಪಾಪವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಡಗಿ! ಮುಂದಿನ ಪಾಪವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಮೆತ್ತಿವಂತೆ! ಆಗ ಬಂಗರ ಬಂಗೀರ್ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಾಗ್ಗುಡ್ತಂತೆ! ಆ ಬಂಗರ ಸುಮ್ಮ
ಕೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ವ್ಯಾವಾಕಮ್ಮ! ಇವೇನು ನಮ್ಮಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ! ಬಂಗರ ಸದ್ದಾಯ್ತಲ್ಲ! ಅಣ್ಣುಟ್ಟು!
ಕೇರ್ ನೋಡ್ವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾರುಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪನವರು ಮೂರು

ಜೋಡುಬ್ಬ ದಗ್ಗನೆ ಕತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರಿಹಾಳಮ್ಮ! ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ದ್ಯಾವಾಸಮ್ಮ ಬಾಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ! ತಲೆ ತುಂಬಾ ಸರಗಾಳ್ತುಂಬು! ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಏನಂತ ಕೇಳುಳಂತ! ಹೇಳಿದ್ದ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಜಂಗಮರೇ ಇದೇ ನಮ್ಮತ್ತೆ ಕಾಳಮ್ಮ ನಂತಕ್ಕವಳು! ಇಷ್ಟಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಟ್ಟಿ ಕ್ಷುಧೆಗಳಲ್ಲ! ಇದೋ ಅಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬರ್ರಾರೆ ಅಂತ ಯೀಳ್ಳುತ್ತಿ! ಬಸವನ ಬಾಯಿಗೆ ಪಾರ ಮಡ್ಲವ್ವೆ! ಕುಟ್ಟೋ ನಾಯಿ! ಕುಳಂಗೆ ಸರ್ವಾಜ್ ಪಾರ ಮಾಡವಳಿ! ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ ಪಾರಾ ಮಡ್ಲವ್ವೆ! ಗುರುಮೇ ಇದ್ದೇಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಸಿದೆಯ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಮ್ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇಲ್ಲಾ! ನೀವು ಯಾವ ನಾಡ್ಲವರೂ ಗುರುರಾಯ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಎಸವ್ವಾ ನಾನು ಯಾವ ನಾಡ್ಲವ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲಾ! ತಾಯಮ್ಮ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಮಗಳೇ! ಕೊಳ್ಳದೇಗೊಂದು ಕೆರೆಯ! ನಮ್ಮಂತ ಪಾಪ ಬೋಗಿ! ಗುಪ್ತ ಜಂಗಮರಾ! ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಊರು, ಯಾವ ಕೇರಿ ಯಾವ ಮನೆ! ಹೇಳು ತಾಯಿ! ಮನೆ ಮನೆ ಬಿಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾರಿಗುಂಡಿಲಿ ನಿನ್ನ ಮಾದ್ಲಕ್ಕಂತ ಜಂಗಮರಿಗೆ! ಊರು ಯಾವುದು ಕೇರಿ ಯಾವುದು ಹೇಳವೇಳು ಅನ್ತುಟ್ಟು! ನಾನು ನಿಮ್ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ತಾಯವ್ವೆ! ನನಗೆ ಗುರುರಾಯ ಕ್ಷಾರಾ ನೆಡುವಂತವಳೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಕ್ಷಾರಾ ನೆಡು ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟೋ! ದ್ಯಾವಾಸಮ್ಮನಿಗೆ! ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಊರು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಳ! ಹಕ್ಕಿಗೆ ಗೊಡುಂಬು ಪಕ್ಕಿಗೆ ಗೊಡುಂಬು! ನೆಲದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇರತಕ್ಕಂತ ಎದಗೊ ಗೊಡುಂಬು! ನೀವು ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಾ ಒಪ್ಪಲಾರೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅನ್ತುಟ್ಟಂತೆ! ಆಗ ಹುಸಿ ನಗೆ ನುಣ್ಣು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಚಿಯವರು! ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ ನನ್ನ ಮಗಳೇ! ಆಗಿದ್ದ ಮ್ಯಾಲೆ ನನ್ನ ಮನೆ ಮುಟ ಊರು ಹೇಳೋದ್ದೇಕಾ! ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಕಂದ ಮಗಳೇ ಅನ್ತುಟ್ಟು! ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಮನೆ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೊಡನ ಮನೆಗೆ ಹಗಲು ಬಿನ್ನಕ್ಕ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ! ನಾಲಗೆ ಇಲ್ಲದ್ ಗಂಟೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಗಂಟೆ ದಾಕೇರ್ ಅಂತಿತ್ತು! ನಾನು ಒಳಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಬಿನ್ನ ತೀರಿಸ್ಕೊಂಡು! ನಾನು ಊಟ ಮಾಡಿ ಈವೆಗೆ ಬರುವಾಗ! ನಾಲಗೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ಬನ್ನದ ಗಂಟೆ ದಾಕೇರ್ ಅಂತಿತ್ತು! ಆಗ ನೀನು ಇಷ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಕಿರು ಮುಚ್ಚಳ ತಕ್ಕುಂಬು! ಈಚೆ ಬಳಗೊಂದಿಗೆ ಅದ್ದಿರಲಿಲ್ಲವಾ? ಆಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಮದಹೇವ! ಬಂದ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ನಿನ್ನೇನಾದರೂ ಒಂದು ಒಡಿ ರಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಇನ್ನೊ ಮಿಕ್ಕಾದ್ದು ಮಾಡ್ಲೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮಾ ಬಂದು ತೂತ ಹಾಕಿ ನೋಡೋದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಗೆಜ್ಜುಗದ ಗಾತ್ರ! ಕಮ್ಮಿ ಬಂದುಬುಟ್ಟೆ! ನಮ್ಮ ಏಳು ಜನ ಸೊಸೆಯರನ್ನು ಕರೀಹಾಳಿ! ಏನಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸವತಿ ಎತ್ ಮಕ್ಕಳೇ! ನನ್ನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಗೇಯ್ಕಂಡ್ ಬಂದ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದ್ದಾಗಿ! ನೀವೇ ಬಿತ್ತ

ಬಿರ್ರನೆ ಮಾಡ್ತಾಡು! ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಮುದ್ದೆ ಉಂಡ್ಯಂಡ್ತಾ! ಅಸ್ತುಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು
ಮಲ್ಲು ಬಟ್ಟೆ ತಗೊಂಡು ಬಂದು! ಕೆಳಗೆ ಹಾಕುಬುಟ್ಟು! ಒಂದು ತಪ್ಪಲೆ ನೀರು ಕುಡಿಸ್ತಾಳೆ!
ಎಲ್ಲಾ/ಗೊಸೂ ನಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮಾ ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು! ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆಗೊಸೂ ಕರುಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಹಿಂಸಿಕಿ ಹಿಂಸಿಕಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆ ಬಂತೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಉಗಿಸ್ತಾಳೆ! ಏನಾದರೂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ
ಬಾಯಲ್ಲಿ! ಒಂದು ರಾಗಿ ತರಿ ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ದು ಆ ಬಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ!
ನಮಗೆ ಕೊಲಬಾರದ ಕೊಲೆಯ ಕೊಡುತಾಳೆ!

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಕೊಲಬಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ ಅಸ್ತುಟ್ಟಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾಜಿಯವರಿಗೆ! ಬಾಳ
ಹುಸಿನಗೆ ಬಸ್ತುಟ್ಟು! ಸುಖಾನ್ ಕಂದ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಅತ್ತೆ ಕೆಳಗೆ ಸೊಬೆ ಸರಿ!
ತಾಯಿ ಕೆಳಗೆ ಮಗಳೇ ಸರಿ! ನೀನು ಆಗಲಿ ಹೇಳ್ತೀವಿ ಕೇಳಿದ್ದಾ! ಏಕೆ ಕೊಡಕ್ಕೆ ನನಗೆ
ಅಷ್ಟೂ ಆಗದಿದ್ದೆ! ನಾನು ಬಂದು ಬಾಳ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ತಾಯವ್ವ! ಬಾಳ ವಾಯಾರ್ತದೆ
ತಾಯಮ್ಮ! ನನ್ನಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಏಳು ಹಟ್ಟಿ ಹಸುಗಳು ಉಂಟಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಹಾಕುವಿನ ಹಾಲು! ಒಂದು ಅರೆ ಹಾಕು! ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನನಗೆ ಬಾಳ ದಾವು
ಇಂಗ್ಲೆತೆ ಅಂದ್ತಂತೆ! ಆಗ ಅದೆಕ್ಕೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತಾಳೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ! ಅಯ್ಯೋ
ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರೇ! ನಿಮ್ಮಕ್ಕಿಗೆ ಇಂತ ಕಪ್ಪ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ
ಮನೆಗೆ ದಯ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಸ್ತುಟ್ಟು! ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ನೀನಲ್ಲಾ
ಕೊಪ್ಪ! ನನಗೂ ಹೋಗೋದು ಗೊತ್ತು! ಫೋರ್ಯವಿ ಕೊಡ್ತಾ! ಇಗೋ ನಿಮ್ಮಟ್ಟಿಗೆ
ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ! ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಯೇಳವ್ವಾ ಅಂದ್ರು! ಆಗ ಹೇಳ್ತೀವಿ ಕೇಳು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಮ್ಮ
ಅತ್ತೆಮ್ಮ ಎಳು ಕಾಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಳೆ! ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಹಾಲ್ಕರೆಯಕ್ಕೆ ಕುಂತ್ಯತಳೆ ಏನಾದರೂ
ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು ಬಂದಿದ್ದ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟಿ! ಒಂದು ಅರ್ಧ ಚೆನಾಕು ನಾ
ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಅರ್ಧ ಚೆನಾಕು ನೀರು ಬೆರಸಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಗೊತ್ತಾಗ್ಬಹುದೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ!
ಏನಮ್ಮ ನನ್ನ ಹಾಲ್ಕೆಲ್ಲ ಕುಡ್ಯಂಡ್ತಾ ಅಸ್ತುಟ್ಟು! ನಮಗೆ ಕೊಲಬಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ!

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ! ನಿಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮ! ಅಷ್ಟೊಂದು ಕೊಲೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಲೆ!
ನಿನಗ್ಗಾಕೆ ಇಂತ ಕಪ್ಪ ತಾಯವ್ವ ಅದೂ ಬ್ಯಾಡ ತಾಯವ್ವಾ! ನಾನು ಬಂದು ಬಾಳ
ಹೊತ್ತಾಯ್ತು! ಈ ಕುಂಚನ ಬಟ್ಟಲ ಕೈಲಿಡ್ತಾಡು ಬಂದು ಬುಟ್ಟಿವ್ವಿ! ಈ ಕುಂಚನ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ!
ನಿನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನೆನೆವಾಕೆ ಮಾಡ್ಬೇನಾದ್ರೂ! ಕುಂಚನ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ!
ನಿನ್ನ ಹಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ! ಬೆಲ್ಲವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನನ್ನ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಹರಸಿ ಆಹೀರ್ವಾದ
ಮಾಡ್ತುಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಕುಡಿಕೊನಿ ಅಸ್ತುಟ್ಟಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ
ಏನಂತಾಳೆಂದ್ರೆ! ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುದೇ ಹೇಳ್ತೀವಿ ಕೇಳಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮ

ನಾಗೊಂದು ಕುಸುಕು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಬಂದು! ಪುಡಿಗಾಸು ಮಾಡಿ ಅಂಕಿದ್ದೀರಿ! ನಾನು ಈ ಪುಡಿಗಾಸು ಕಂಡಂತೆ ದಾರಿ! ಯಾವಾಗ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ! ನಾನು ಎಳು ಪರ್ಸದಾ ಹೊಸಲು ಮೆಟ್ಟುವಾಗ ದಾರಿ ಉಯ್ಯರುಮಾಗ! ಚಪ್ಪರವಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲಸ್ತರು ಪಲಸ್ತರು ಸೇರ್ದಂತೆ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ! ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅವರಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಕಾಸು ಎರಡರದು ಕಾಸಾಕಿದ್ದಲ್ಲಾ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆಗ ನಾನು ತಾಮ್ರದ ಕಾಸಿನ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದು! ಆಗ ನಾ ಒಂದು ಹೂ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾವಲಿ ಮೊ ನೋಡಿದ್ದು! ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಕುಂಡಿಸ್ತಾಗ ಅವರು ಇವರು! ಸಂಟರು ಕುಲಸ್ತರು ಸೇರ್ದಂತೆ! ಮುರೂದ ಮಾಡಿದ್ದು ದಮ್ಮಯ್ಯ ಬೆಳ್ಳಿ ರೂಪಾಯಿನ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದು ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಅಂತವಳೇ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡ್ತಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಯೋ! ಸಮಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ ತಾಯಮ್ಮ! ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೊಳಗು ಅನ್ನೋಕ್ಕೆ! ನಿನ್ನಲ್ಲ ಕಾಳ್ ತಾಯಪ್ಪ! ಪೋಗ್ತಿ ಒಂದು ಎಲೆ ಅಡಿಕೆನಾದ್ದೂ ಕೊಡವ್ವಾ! ಪಾಕ್ಕಂಡು ಬಾಯೆದಾವ್ ಇಂಗಿಸ್ತಿಕೊಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಅಯ್ಯೋ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಿಮಗ್ಗಾಕೆ ಇಂತ ಬಡಸ್ತಾನ! ಒಂದು ಎಲೆ ಒಂದು ಅಡಿಕೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನೊಂದೇಳಿದ್ರೆ ನಾವೊಂದೇಳಿಸಿ! ಕ್ಯಾಪ ಮಾಡ್ಬಾಡಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಸಂತೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮತ್ತಮ್ಮ! ಎಳ್ಳು ಕೂದಿಂದ ಬಂದುಬುಟ್ಟು! ಅವರಲ್ಲಾ ಉಂಡು ಮಲಗುಮಾಗ! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಗಂಡ ಬಂದ್ಬಿರ್ದೆಲ್ಲಾ! ಒಂದೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸ್ತಾಳೆ! ಅವರಲ್ಲಾ ತಕ್ಕಂದೊಯ್ಯಾರೆ! ನಾನೂ ಒಂದೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂಡು ಬತ್ತಿನಾಡದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಯಜಮಾನ ಉಂಡುಟ್ಟು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ! ನಾನು ಬಂದುಬುಟ್ಟು ಆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಪಾಕ್ಕಳಿಸಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ತಲೆದಸರಿ ಕೊಡ್ತಂಡು! ಕನ್ನ ಸುಕದ ಮಾಪಾಡ್ತೆನು ಅಂತ ಕುಂತ್ಯಳದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ನನ್ನ ಇಂದುಗುಂಬಿನೇ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ಬಾಗಿಲು ಕಂಡೀಲ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಏನಲೇ ನನ್ನ ಸವಕಿ ಮಗಳೇ! ಗೇಯ್ತಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕಂತ ನನ್ನ ಮಗುಗೆ! ನಿನ್ನ ಕೆಡ್ಡಕ್ಕೆ ಕುಂಕಿದ್ದೀಯಾ! ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ! ಇಂದಕ್ಕೆ ಮುರಿಸಿಕೊ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು! ಬಾಳ್ತೀವಿ ಬದಕ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಕೆಡ್ಡಕ್ಕೆ ಕುಂಕಿದ್ದೀಯಾ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು ಕೇನಾ ಕುಕ್ಕಾಗಿ ಬೈಯ್ತಾಳೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆಗ ನನಗೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಪಾಕ್ಕಳಿದಕ್ಕೆ ಮನ್ನ ಬದಿಲ್ಲ! ಕ್ಯಾಪ ಬಣ್ಣುಟ್ಟು ಮಲಿಕುಂಟಿದ್ದಿನಿ! ಪುಣ್ಯಂತೆ ಎದ್ದು ನೋಡೋದ್ದೊಳಗೆ ಆ ಎಲೆ ಒಣಗೋಗಿರುತ್ತೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅದ್ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ಹುಲ್ಲು ಹಿತ್ತಿಗೆ ಬಲಿಪಾಳ್ತಿದ್ದಿನಿ! ನಿನ್ನ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ರೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಇದು ನನ್ನ ಸೊತ್ತು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನನಗೆ ಈವೊತ್ತು ಸಂತೆ ಕೊಟ್ಟಂತ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆನ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವ್ವ ಬಂದಿದ್ದು ಕೇಳಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಟ್ಟು! ಎಂಜಲು ಮೊಸಲು ಮಾಡದ ಕಟ್ಟಿ ಮಡಗ್ತೀನಿ! ನಿನ್ನ ನಾಳೆ ಇನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಹೋಗ್ತಾ! ಮಾಡೇವ!

ಸಭಾಸ್ ಸನ್ನ ಕಂಡದ್ದು! ನಿನ್ನ ಸತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ! ಕಂದಮ್ಮ ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆಲ ಮಗಳೇ ಸರಿ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಮುಂಜೆಗಿನಿಡವ ಮಗಳೇ ಸರಿ ನೀನು ಅಂಜೇಳ್ವುಟ್ಟು! ಅತ್ತೆ ಕೆಳಗಿನ ಸೊಪೇಸೇ ಸರಿ ನೀನು! ಬಾಳ ಬಾಯಾರತ್ತೆ ತಾಯವ್ವ! ಮೋಗ್ಗಿ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರನ್ನಾದ್ದು ಕೊಡು ತಾಯವ್ವ! ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಆಗ ನೀರು ಕೊಡೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂದುಬುತ್ತೆ! ನನ್ನ ವಾರಗತ್ತೀರು ನೋಡ್ವುಟ್ಟು! ಅದ್ಯಾರೋ ಕಾಪಿ ಬಟ್ಟೆ ಜಂಗಮ ಬಂದಿದ್ದ! ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಅಂತ ಬಾಡಿ ಹೇಳ್ವುದಾರೆ! ನಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮನಿಗೆ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದೇಕಾದ್ರೆ! ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳ ಅಂತ್ರೆತೆ! ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ತೋರಿಸ್ತಾನಿ ಹೋಗಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅಂಧಂತೆ! ಅದೋಗದಿಲ್ಲಿ ತಾಯಮ್ಮ! ಅಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ! ಎಳ್ಳು ಕಣ್ಣೆ ಒದ್ದಲ್ಲದ್ದು! ಆ ಎಳ್ ಕಣ್ಣೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾರಿ ತೋರು ಅಂತವರೇ!

ಆದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಾನು ಎಳ್ಳು ಕಣ್ಣೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದುಗುಂಟ ಬಂದು ಅಂದ್ರೆ! ನಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮ ಬಾಡಿ ಹೇಳ್ವುದಾರೆ! ನೀವು ನೀರ್ ಕೇಳಿದ್ದೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಇದೇ ಮಾತಾಗಿ ಬೋಗ್ಗುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿ ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳ ಅಂತ ಇದೆ! ಆ ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳದತ್ತೇ ನೀರನ್ನ ಕುಡ್ಕಂಬುತ್ತು! ನೀವು ಕುಂಡೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಾನು ನನ್ನ ವಾರಗತ್ತೀರಿಗೆ ನೀರ್ ತಕ್ಕಂಬತ್ತಿನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ವುಟ್ಟು! ಬಂದಿಗಿ ತಕ್ಕಂಬ ಕಂಕಳಗೆ ಇರಿಕ್ಕಂಬ! ನಾನು ನೀರಿಗೆ ಬರೋಳ ಹಾಗೆ ಬನ್ನುಟ್ಟು! ನಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮನ ಎಳ್ಳು ಕಣ್ಣೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀವು ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳಕ್ಕೆ ದಯೆ ಮಾಡಿ ಅಂತವರೇ! ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ!

ಆದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಂಗೆ ಅಗ್ಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಂತ! ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಬಾಲದಟ್ಟ ಹತ್ತಿರ ಘುಂಟೋದ್ದು! ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವರು! ಅಲ್ಲಿ ವಾರಗತ್ತೀರ್ದಾ ಕರೆದ್ದುಟ್ಟು! ನೀವೆಲ್ಲಾ ರಾಗಿ ಮಾಡ್ಕಂಬು! ಜಿಗ್ಗಂದಿರಿ ನಾನು ಹೋಗಿ ನೀರು ತಕ್ಕಂಬತ್ತಿನಿ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಗಗಳನ್ನು ಕೈನಡ್ಕೊಂದು ಕಂಕಳಡ್ಕೊಂದು ಇರಿಕ್ಕಂಬು! ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ- ನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವರು! ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳಕ್ಕೆ ನೀರಿಗೆ ಬರುವರೇ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ!

ಆದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆದಾಗ ನೀರಿಗೆ ಬದ್ತು ಇರತಕ್ಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಎರಿ ಮೇಲೆ ಕೂಕ್ಕಂಬು ನೋಡ್ವುಟ್ಟು! ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಅವಳ ಸತ್ಯ ನೋಡ್ಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾದವ್ಯನವರು ಅವಳು ಬತ್ತಿಬಿಟ್ಟಾ ಇದ್ದಾಗ್ಲಿ ಒಂದು ಮಠ ಮಠಿಯಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಂತೆ! ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು! ಏರಿ ಮ್ಯಾಲೆ ನೋಡಿದ್ದು! ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡುಮ್ನೆ! ಎಲ್ಲಾ ಕಂಡಂಗಾಗಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಗೆ ಹಂತದ ಮೇಲೆ ಮಡಗುಟ್ಟು! ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮನವರು ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು ಬಂದು! ನನ್ನಟ್ಟಿದಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ್ರು! ನಾನೇನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಂಡುಟ್ಟು! ಬಾಳ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗಿರಬೇಕು! ನೀರು ಕುಡ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲೋ ಅಂತ ಇಳಿದಿರಬೇಕು! ಕಾಲು ಪಾರಿ ನೀರಿನ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೋಗಿರಬೇಕು ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ ಪಾಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು! ಆ ಹಂತದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೊತ್ಕಂಡು! ಅವಳು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಕುಂತವಳೇ! ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ!

ಅಪ್ಪಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದವ್ಯನವರು! ಸರಾಸಿ ನನ್ನ ಕಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನನ್ನೊಕ್ಕಲ ಮಗಳೇ ಸರಿ! ಸತ್ಯವಂತೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ! ದುಕ್ಕ ಮಾಡಬೇಡ ಕೂವ್ವಾ ಅನ್ನುತ್ತಂತೆ! ಆಗ ಬಲು ಸುಖೋಸದಲ್ಲಿ ಕುಂತಕಂಡು ಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎನಮ್ಮಾ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ! ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ಎಳ್ಳು ಕೊಳ್ಳೆ ಪಾರಿ ಯಾವುದು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳುತ್ತಾ! ಏರಿ ಮೇಲೆ ನಿಲಿಸುಬಿಟ್ಟು! ಇದೋ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಈ ಪಾರಿ ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ರು! ನಮ್ಮ ಮಾವ ಕೆಂಡೇಗೌಡ ತಂಗಳು ಉಬ್ಬೇಸ್ತು ಕಾಳ್ತಲ್ಲಿ! ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಉಂಡುಟ್ಟು! ಏಳುಂಡಿ ಕುರಿ ಹೊಡಕೊಂಡು! ಕರಿ ಕಂಬಳಿ ತೆಗೆದು ಹೆಗಲ ಮೇರಾಕ್ಕಂಡು! ಬೋಳಗೆ ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡು! ನಿನ್ನ ಎಳು ಮಲೆ ಕೈರಾಸಕ್ಕೆ ಮೇಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂತ ಪಾರಿ! ಆ ಪಾರಿ ಅಂತಕ್ಕದ್ದು! ನನ್ನ ಗಂಡಂದಿರು ಮೈದಂದಿರಲ್ಲಾ ಸೇರ್ದಂಡು! ಹೊಲಕ್ಕೆ ಉಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂತ ಪಾರಿ ಇದು! ಈ ಮುದ್ದೆ ಪೊಯ್ತದಲ್ಲಾ ಅದು ಸಣ್ಣ ಪಾರಿ! ಇದು ನಮ್ಮತ್ತೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೋಗುವಂತಾದ್ರು! ಈ ಸಣ್ಣ ಪಾರಿ ಒಳಗೆ ದಯಮಾಡಿ ಅಂತವಳೇ! ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ!

ದ್ವಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಹೋಗಿದ್ದು ಬತ್ತಿಸಿ ಒಗವ್ವಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು ಅಪ್ಪಾಣಿಯವರು! ಆ ಸಣ್ಣ ಪಾರಿ ಒಳಗೆ ಒಯ್ಯಾ ಒಯ್ಯಾ! ಒಂದು ಅರೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ನಾನು ಇದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾವಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಜಂಗು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ನಾನು ಹೋದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ಕಾಳಮ್ಮ ಇವರೇ ಮಾದವ್ಯ! ಬಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟವ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ! ಆಗ ಮುಕ್ಕದ್ದಂಡು ಎಳ್ಳುಳೆ! ಮೂರು ಹಿಡಿ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ಕೊಡ್ತಾಳೆ! ಅವಳ ಮುಕ್ಕರಕೊಂಡ! ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ತಗೊಡೋಗಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನಾನು ದಮ್ಮಯ್ಯ ದಿಕ್ಕದವನಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು! ಅವಳ ನಿಜ ಮನ ಸೊಲಸಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ವಿನು ಮಾಡ್ತಾರವ್ವಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು! ಹಳ್ಳ ಕಂಡ್ರು ಬೇಳ್ತಾ ಪಿಪ್ ಕಂಡ್ರು ಎಳ್ಳಾ! ಮುದುಕಯ್ಯನ ಯಾಸ ತಾಳ್ದಂಡು! ಅಜ್ಜಿ ಗುಟ್ಟಿ ಜಂಗಮನಾಗಿ ಕೊಳಕು ಜಂಗಮನಾಗಿ! ಅವನು ಪೊಯ್ತಾ ಅವನೇ ಬೇವಿನಟ್ಟಿ ಬೆಳ್ಳೆಕ್ಕೋಯ್ತಾವ್ವೆ! ಮಾಡೇವ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಬೇವಿನ ಹೆಚ್ಚಿ ಕಾಳಮ್ಮನ ಆ ಕಾಣ್ಗೆ! ಬಿತ್ತಣ್ಗೆ ಹೋಗ್ಬಟ್ಟು! ಕೂದ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಂಟು! ಕಾಳಮ್ಮ ನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮೊಯಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಎಂತ ಕೊಗ್ಗಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ಪಾಪರೂ ಹರಸ ಬಿತ್ತ! ಗುರುವಿನ ಬಿತ್ತ! ಗುರುವಿನ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ಬಿತ್ತ! ನಾಲ್ಕು ಪಾದ ಬೋಳಿಗೆ ಬಿತ್ತ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಬಿತ್ತವೋ ಬಿತ್ತವೋ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪಂಚ್ಯದು ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ಸಾರವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಇವರು ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ಸಾರ ಇದ್ದೆ! ಅವರು ಬಗ್ಗಿದ ತಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಆಸಲಿಲ್ಲ ನೀಡಿದ ಕಾಲು ತೆಗೀಲಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿಯವರು ತಿಳುಂಬುಟ್ಟು! ಸವಾಸ್ ನನ್ನ ಕೂದ ಕಂದಯ್ಯಾ ಹೇಳಿದ ಮೂಕು ಸತ್ಯವಾಯಿತು ಇದು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು! ದನ್ನಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟೆ! ಈಗ ನಾನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅವತಾರ ತಾಳ್ದೆಗಳು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಜಾಗವಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಎಗ್ಗಿಷ್ಟೆ ತುಡುಗಿಷ್ಟೆ! ಮೇಲೆ ಕೀರ್ತರತ್ತ ಗುಟ್ ನಾಡ ಬಡ್ತುಂಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಅಲ್ಲಿ ಕೀಳು ಅವತಾರ ತಾಳವರೇ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ವಾಲೆ ಬದ್ದವೆ! ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ವಾಲೆ ಬದ್ದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬಂದು ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ವಾಸುದೇವ ಎನಪ್ಪಾ! ನೋಡು ನಾನು ಈ ತರವಾಗಿ ಬಿತ್ತಗೆ ಬರುವಂತಾ ಕಾಲ್ಬಲ್ಲಿ! ಈ ಕಾಳಮ್ಮ ಬಗ್ಗಿದ ತಲೆ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ ನೀಡಿದ ಕಾಲು ತೆಗೀಲಿಲ್ಲ! ಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಲ್ಲದೆ! ಕುಂತವ್ವೇ ಕೂಯ್ತಿ! ಈಗ ನನ್ನ ಮೈ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ ಗಬ್ಬುನಾತ ತಕ್ಕಂದೋಗ್ಬಟ್ಟು! ಅವಳ ಮೂಗಿನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಬುಡಯ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟಂತೆ! ಆಗ ವಾಸುದೇವನಾಗಿರತಕ್ಕವನು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬೀಸವರೇ ವಾಸುದೇವಾ-

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬೀಸಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಇವರ ಮೈ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ ಗಬ್ಬುನಾತ ಅಂತದ್ದು! ಹೋಗಿ ಅವಳ ಮೂಗಿನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಬುಡ್ತಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳಮ್ಮನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು! ಅಂತ್ಯಂಬುಟ್ಟು ದುರುದುರನೆ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿಯವರ! ದುರುಗುಟ್ಗಂದು ನೋಡ್ತವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಎದು ಹೇಳ್ವಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ಇವಳು ಯಾವನವಳಾ! ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೋ ಇಲ್ಲಿಯೋ ಹೆಗ್ಗಣವೋ ಸಮ್ಮೋಗ್ಗತೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು! ನೋಡ್ತಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರಿದ್ದಂತೆ! ಇವರ

ಮೈ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ ನಾತ ನೋಡುತ್ತಾ! ಇವನಾರಮಾ ಕೊಳಕು ಜಂಗಮ! ಪವ್ವ ಜಂಗಮ ಪ್ಪಾದ ಜಂಗಮ, ಕೊಳಕ ಜಂಗಮ! ನನ್ನ ಕೊಡಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಕೇಳುತ್ತಿಯಲ್ಲಾ! ನೀನು ಕಾಣಬ್ಬಾಡ ಹೋಗಲ್ಲ! ಕಾಡು ಪರದೇಸಿ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ನೀನು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಯ್ಯ! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಪರದೇಸಿ ಅದ್ದೂ ಆದೆ! ನಾನು ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿ ಬೆಟ್ಟ ಇಳಿದು! ತಾಯಮ್ಮ ಎತ್ತಿ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು! ನೀನು ಬೆಳದಿರತಕ್ಕಂತ! ಎಳು ಕೊರ ಎಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡುಗೆ ಈ ರಾಸಿನ ಕೊಡು ಅಂತ ನಾ ಕೇಳ್ತಲ್ಲ! ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೀಳು ಕಂಡಮ್ಮ! ಅಚ್ಚ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಎತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿ! ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ! ನನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ಮದ್ದನಕ್ಕೆ ಕಳಸಬ್ಬಾ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಯಾವಾಗ ಎಣ್ಣೆ ಮದ್ದನಕ್ಕೆ! ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಎಳ್ಳು ಕೊಡು ಅಂತ ಕೇಳ್ತುಬೋ! ಈ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ ಕ್ಷಾತ್ರ ಬಂದ್ಬುತ್ತು! ಹೋಗೋ ಮೂದೇವಿ! ಯಾವ ಮುಂಡೇ ಮಗನೋ! ಇವ ಅಪ್ಪಲ್ಲ ಇಪ್ಪಲ್ಲ ಅಚ್ಚ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಕೇಳ್ತಾ ನಿಂತವನೇ! ಎನಲಾ ಮುಂಡೆ ಮಗನೇ! ಅಪ್ಪಲ್ಲ ಇಪ್ಪಲ್ಲ! ಆ ನಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂಡಿ ಬೆಳಕುಬಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಎಳ್ಳು ಕಾಣ್ಗೆ ಪ್ಪಾತೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಮಡಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಮಡಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಬಂದು ನೀನು ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಕೇಳ್ತಿದ್ದಲ್ಲ! ಮುಂಡೆ ಮಗನೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಎಳ್ಳು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ರೆ! ನೀವು ನನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಸೇಗ್ಗಿದ್ದೆಂಡು ಬಾ! ನನ್ನ ಮೂಡ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಹೊಲವನ್ನು ಉತ್ತು! ನಿನ್ನ ಇಂಬಡಿ ಸವ್ವೋಗಿತ್ತಾ! ನಿನ್ನ ಹೊಂಡತಿ ನನ್ನ ಸವತಿ ಇಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕಂಬಳವ ಆಳುಗಳು! ಜೀತದಾಳಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಪೊತ್ತ್ ಬಂದು! ಉಳ್ಳಿ ಕಾಳು ಪೊತ್ತ್ ಬಂದು ನೆತ್ತಿ ಕೊಡಲು ಉದುರೋಗಿತ್ತ ಮುಂಡೆ ಮಗನೇ! ಅಪ್ಪಲ್ಲ ಇಪ್ಪಲ್ಲ! ಅಚ್ಚ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಕೇಳ್ತಿಯಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನ ಎದೆ ಕೆಚ್ಚು ಎತ್ತಿರಬೇಕು ಮುಂಡೇ ಮಗನೇ! ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳ್ತಾ! ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿವಲ್ಲ! ಹನ್ನೆರಡು ಕಾಳನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ್ರೆ! ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೀಳು ಮೂದೇವಿ! ಮಲೆ ಅನ್ನೋದು ಉಯ್ಯಬಾಬ್ಬಾ! ಈ ಕೊಡಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ! ನಾ ಬೆಳದಿರತಕ್ಕಂಥ! ಎಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ! ನನ್ನ ಕೂರು ಮುಂಡೆ ಇರೋ ಕೆರೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಸರಿಯೇ! ನಾನು ಬರೀ ಕೊಡಲ್ಲಿ ಕೊತ್ತೆಂಡು ಸರಿ! ಜಂಗಮಯ್ಯ! ನೀನೇ ಒಂದು ಎಳ್ಳಿನ ಕಾಳು ಕೊಡುವಂತೂ ಮಗಳಲ್ಲಾ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಅದಾ ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ! ಹೇಳ್ತಾ ಹೇಳ್ತಾ ಒಳ್ಳೇ ಮೂತು ಹೇಳ್ತುಬ್ಬಿಲ್ಲಾ! ನನಗೆ ಒಂದು ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೋಗದಕ್ಕೆ! ನೀನು ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕಂತ ಎಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ತುಂಡೋಗೋಗ್ಗೇಣಾ! ನೀ ಬರೀ ಕೂದಲಿ ಕುಂತ್ಯಬೇಕಾ? ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ನೀನು ಹೇಳಿದಂತ ಮೂತು ಸತ್ಯವೇ ಸರಿ! ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಡೆದಾಣೀ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಕಂದಮ್ಮಾ ನೀನು ಹೆದರಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮಾ! ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಬಳ್ಳ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಡು! ಇನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳು ಎತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿ! ಪಾದ ಮುಟ್ಟಿ ಪಾಪಾಪಿಣಿವೇ ಮಾಡು! ನನ್ನ ವಿಳು ಮಲೆಗೆ ಕೊಡೋಕೆ! ನನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಮ್ಮಾ!

ಅದಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೇಳಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಕಾಳಮ್ಮನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು! ಏನಲೇ ಮುಂದೇ ಮಗನೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳದಿಂದ ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ಕೇಕೋ! ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತುಂಡ್ವಾ! ಬಾ ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ಕೇಕೋ! ಹನ್ನೊಂದು ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆ ನೀಡುಬೇಕಾದ್ವೆ! ನನಗೆ ವಿಳು ಜನ ಸೊಸೆಯರು! ಆ ವಿಳು ಜನ ಸೊಸೆಯರಲ್ಲಾ! ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಾರ್‌ಗಿತ್ತೀರೈ ಜಗಳ ಉಟ್ಟುಟ್ಟು! ಆ ಮನೇಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತವ್ವು! ಹಿಟ್ಟಿನ ದೊಣ್ಣೆ ಕಡಗೋಲು ತಕ್ಕಂದು! ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆದಾಡಿ ಬಡಿದಾಡಿ! ಕಣ್ ಕಣ್ ಕಿವಿಡಾಡ್ತುಟ್ಟುಟ್ಟು! ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲೇಲಿ ತಡಕಾಡ್ತ ಕೊತ್ಕುಂಡ್ವಾ! ಜಂಗಮಯ್ಯ! ನಾನು ಒಂದು ಎಳ್ಳಿನ ಸ್ವಾಲ್ ಕೊಡುವಂತಾ ಮಗಳಲ್ಲ!

ಅದಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನನಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳು ಕೊಡೋಕೆ! ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ! ನಿನ್ನ ವಿಳು ಜನ ಸೊಸೆಯರು! ಕಣ್ ಕಣ್ ತಡಕಾಡ್ತಾ ಕುಂಕಿರಬೇಕಾ! ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ! ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಡೆದ ಹಾಗೆ ಮಾಡೋತೀನಿ! ಹೆದರಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮ! ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಬಳ್ಳ ಬೇಡ ಕೂಮ್ಮಾ! ಹತ್ತು ಬಳ್ಳ ಎತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿ! ಪಾದ ಹಿಡಿದು ಪಾಪಾಪಿಣಿವೇ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ವಿಳು ಮಲೆ ಕೈಬಾಸಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದೆ ಅದ್ದೆ! ನಿನ್ನ ವಿಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನೇ!

ಅದಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಏನು ಮುಂದೆ ಮಗನೇ! ಹತ್ತು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತುಂಡ್ವಾ! ಹತ್ತು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳು ಎತ್ಕುಂಡೋಗ್ಗೇಕಾದ್ವೆ! ನನಗೆ ವಿಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಉಂಟು! ಅವೆಲ್ಲಾ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳಾದ್ವೆ! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಜಗಳ ಉಟ್ಟುಟ್ಟು! ದಾಯಾದಿ ಮತ್ತರ ಉಟ್ಟುಟ್ಟು! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಹೊಡೆದಾಡಿ! ಅವರೆಲ್ಲಾ ಕೂಗಾಣೀ ಮರದ, ಗೊಬ್ಬಳಿ ಮರದ

ಗೋಡಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ಸರಿ ಕಣ್ ಜಂಗಮಯ್ಯಾ! ನಾನು ಎಳ್ಳಿನ ಮೊನೆ ಅಂತಕ್ಕಂತದೊಂದನ್ನು ಕೊಡುವಂತಾ ಮಗಳಲ್ಲಾ!

ಅಮ್ಮ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ನಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಮ್ಮ! ನ್ನವ ಮಾಡಬೇಡ! ನೀನು ಕಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆದಿರೋಳು! ನಾನು ಅಂಗೇ ಬಟ್ಟೆ ಕೇಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೋಳು! ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಎಂಟು ಬಳ್ಳ ಎತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆ ನೀಡಿ! ನನ್ನ ಪಾದ ಹಿಡಿದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು! ನನ್ನ ಏಳು ಮಲೆಗೆ ಕಳಿಸಬೇಡಿ ಅಂತವರೇ, ನಿನಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯ ಕೋಡ್ತೀನಿ ಕನವ್ವಾ

ಅಮ್ಮ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಾ ಕಣೋ ಮುಂದೆ ಮಗನೇ! ಆರು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ಆರು ಎಳ್ಳು ಎತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಡವೇ! ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಮೂವೇದಿ! ಇದೇ ಕೌದಲಿ ಬೀದಿ ಬಳಿಗೆ! ಅಟ್ಟರ್ ದಾರಿ ನಿಟ್ಟರ್ ದಾರಿ! ಏಳು ಏಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ರೋಕದ ತೊಟ್ಟಿ ಅಟ್ಟೇನೇ ಕಟ್ಟಿವಿ! ಆ ತೊಟ್ಟಿ ಅಟ್ಟಮ್ಮಾಲೆ! ಮಲಮಲ ಮಂಗಳವಾರದ ದಿನ! ಗೋಗೆ ಕೂತ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ಪಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು! ನನ್ನಟ್ಟಿ ದಗ್ಗನೆ ಕತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರಿದೋಗುತ್ತಿತ್ತು! ನನ್ನಟ್ಟಿ ಪಾಳೆಪಟ ದೂಳೆಪಟವಾದ್ದೆ! ಸರಿ! ಜಂಗಮಯ್ಯ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಎಳ್ಳಿನ ಸ್ವಾಲೆ ಕೊಡುವಂತಾ ಮಗಳಲ್ಲಾ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ! ನನಗೆ ಆರು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳು ಕೊಡೋಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ! ನಿನ್ನಟ್ಟಿ ದಗ್ಗನೆ ಕತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರಿದೋಗ್ಗೇಕಾ! ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಕಂದಮ್ಮ ನೀನು! ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಕಡೆದ ಪಾಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ! ಹೆದರಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮ! ಬೋಗಲಿ ಅಪ್ಪು ಬೇಡ! ಕೊನೇಪಕ್ಷ! ಮೂರು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆ ನೀಡಿ! ನನ್ನ ಪಾದವ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ಏಳು ಮಲೆ ಕೈರಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ವೆ! ನಿನಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವೆ!

ಅಮ್ಮ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಕೋಡ್ವಾ ಈ ಮೂವೇದಿಗೆ ಎಪ್ಪು ಹೇಳದ್ದು ಕೇಳದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ! ಅನ್ನೋದು ತಪ್ಪೋದಿಲ್ಲ! ನಾನು ಎಪ್ಪು ಹೇಳದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಅಪ್ಪ ಪನ್ನೆರದು ಬಳ್ಳದಿಂದ ಬಂದು! ಈಗ ಮೂರು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತವ್ವೇ! ಲೇ ಜಂಗಮ ಮೂರು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ಕೂರಾ! ಮೂರು ಬಳ್ಳ ಎತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆ ನೀಡಿ! ನಿನಗೆ ನಾನು ಎಳ್ಳೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ! ಉಂಟಾದ್ವೆ! ನನಗೆ ಎಳ್ಳಿ ದನ ಎಳ್ಳಿ ಕುರಿ ಎಳ್ಳಿ ಹಸಿ! ಇವೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಚಪ್ಪೆರೋಗ ದೊಡ್ಡ ರೋಗ ಒಂದು ಸತ್ಯ

ಸರಿಮಾ! ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೂರು ಮಲೆಯ! ನಿನ್ನಗೆ ಒಂದೆಮ್ಮೆ ಕಾಳನ್ನೂ ಕೊಡುವಂತ
ಹಾಣ್ತೆ

DATE _____ PAGE _____ OF _____

ಅಲ್ಲಾ ಕೂಗ್ ಕಾಳಮ್ಮ ! ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದೂ ನೀನು ಬಾಳೆ ಇಕ್ಕಿಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಾ ! ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅಗಿದ್ದರೆ, ಬೇಳ್ತನಿ ಕೇಳು ನೀ ಕುಂದ ಕಾಳಮ್ಮ ! ಪಿಡ್ಡಾಯಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಡವಮ್ಮ ಯಾವುದೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ! ಕುಂದಮ್ಮಾ ! ಮಾಡಿದ್ದುಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಮಾನಾಳು ಅಂದಾಗಿ ! ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಡವಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ ಕುಂದಮ್ಮಾ ! ಅತ್ತಲ್ಲೂ ಓಯು ಬಿಳ್ಳ ಬಾಯ ತಾಯವ್ವ ! ಕೊನೆಗೆ ಎರಡು ಬಿಳ್ಳ ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ ನನ್ನ ಮುಕ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ನೀಡಿ ! ನನ್ನ ಪಾದ ಓಡಿದು ಪಟ್ಟಾಬೆಸೇಕ ಮಾಡಿ ! ನನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ಪುಷ್ಟಿಸಕ್ಕ ಕಳಕಮ್ಮಾ !

[Home](#)
[About Us](#)
[Contact Us](#)
[Privacy Policy](#)

ನೋಡ್ವಾ, ನೋಡ್ವಾ, ಈ ಮೂವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಎರಡೂ ಬಂಡ ಮೂವರಿಗೆ ನೋಡ್ವಾ! ದಿಸ್‌ಲಾ ಜಂಗಮ! ನಿಗು ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂವರಿಲ್ಲ ಬೆಳಗು ಹರಿದಿಲ್ಲ! ಅಪ್ಪಕ್ಕಿತ್ತಿನಲಿ ಬಂದವನು! ನಿಗು ಈ ಮೊತ್ತು ಮೂಡಿ ಬಂದು! ಅಪ್ಪ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳದಿಂದ ಬಂದು ಎದು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀಯ! ಎಳ್ಳು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಎದು ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ್ರೆ! ನಾನು ಇಕ್ಕಿಮಾರದ ಆಣೆ ಇಕ್ಕಿನಿ! ನೋಡ್ವಾ ನಾನು ಇಕ್ಕಿರಾಕ್ಕಂತ ಸೀರೆ! ದಗ್ಗತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನುರುಮೋಗ್ಗುಟ್ಟಿ! ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫರವಾಗಿ ಇದ್ದೋ ಹಾಗೆ ತೇಜ ವಾಕ್ಕಂತ! ಬತ್ತಿ ಉಟ್ಟೊಡ್ವಾ ಪರಿಯೇ! ಈ ಎಳ್ಳಿನ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ! ಹುಂಬು ಕೊಡುವಂತ ಮಗುಲ್ಲಾ!

[Home](#)
[About Us](#)
[Products](#)
[Contact Us](#)

ಸಮಾಜ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳವ್ವ! ಹಿಂದೆ ಬರಳ ಬಡಗುತ್ತ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು! ಅಂಗಿತ್ಯಾ! ಅದೇ ಬಡಗುತ್ತ ಬರಬೇಕಾ ಕಾಳವ್ವ! ಸಮಾಜ್ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲೇ ಕಡ್ಡಾಗಿ ಮಾಡ್ತಿನಿ! ಬೆವರಬ್ಬಾಡ ಕಂದ ಕಾಳವ್ವ! ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಬಳ್ಳ ಬುಡು! ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಬಳ್ಳ ನೀಡಿ! ಮುಕ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ನೀಡಿ! ಪಾದವ ಹಿಡಿದು ಪೆಟ್ಟಾರಿನೇಳದ ಮಾಡ್ಡಿ! ನನ್ನ ಏಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಸಿದ್ದೇ ಕಾಂತಾದ್ವೈ ನಿನ್ನಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಘಗ್ಗುವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು!

Udaan... मेरी उड़ान

ಸೋಪ್ಪಾ, ಸೋಪ್ಪಾ, ಎಷ್ಟು ಹೊಳೆದ್ರು ಕೊಳ್ಳು. ಈ ಚಂಡಿಮಾಂಡೆ ಮಗ! ವಿನ್ ಮಾಡ್ಲಿ ಅಂತ ಹೊಳ್ಳುಟ್ಟು! ವಿಫಲಾ ಮೂದೋವಿ! ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೊಳೆದ್ರು! ನಿಜು ಕೊಡೋವಿಲ್ಲ! ಈಗ ಅಲ್ಪ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಳ್ಳದಿಂದ ಬಂದು! ಈಗ ಒಂದು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ

ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ! ಒಂದು ಬಳ್ಳಿವಲ್ಲ ಕೇಕೋ! ಒಂದು ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ್ರೆ! ಇನ್ನೊಂದಾದ್ರೆ ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಕೇಳದಾ! ಹೇಳು ಕಾಳವ್ವ! ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಮೂದೇದಿ! ಇದೋ ನನ್ನಟ್ಟ ಒಳಗೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಅಂತ! ನಾನು ಏಸ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವಾಗ! ಜೀತಕ್ಕಿಟ್ಟುಂಡಿದ್ದ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ! ಈಗ ಆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಬಾಳ ಏಸ್ವರ್ಯ ಬಂದುಬುಟ್ಟು! ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಈಗ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾ ಅದೆ! ಅವನಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗ್ಗುಟ್ಟು! ದೊಳೇಪಟ್ಟಿಮಾಗ್ಗುಟ್ಟು! ಉಣ್ಣಕ್ಕೆ ಹಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಒಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ! ವೋಗ್ಗುಟ್ಟು! ನಾನು ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟಿಗೋಡ್ರು ಸರಿ! ಜಂಗಮಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಎಳ್ಳಿನ ಮೇಲೆರತಕ್ಕಂತ! ಒಂದು ದುಂಬು ಕೊಡುವಂತ ಮಗಳಲ್ಲ!

ಅಹ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ!|

ಸವಾನ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಎಳೆಗಳು ಕೈಲೂ ಹದ್ದುಂಡೆಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೋಗಿದ್ದಲ್ಲ! ಆಗ ನಿನ್ನ ಅಟ್ಟ ಒಳಗಿದ್ದ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಅಂತಕ್ಕವನು! ಈಗ ಏಸ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಾ ಅದೆ! ಅವನ ಹಟ್ಟಿಗೆ ನೀನು ಹಟ್ಟಿಗೋಗಬೇಕಾ! ಸವಾನ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕದ್ದಾಗ್ಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ! ಹೆದರ ಬ್ಯಾಡ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಆದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಬ್ಯಾಡ ತಾಯವ್ವ! ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗ್ಯಾನವಾಗಿ ಕೇಳು! ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅದೇನು ಬೊಗ್ಗಾಯೋ ಬೋಗು! ಮೂದೇದಿ ಎಪ್ಪಾರ ಬೋಗಕೋ! ನನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಕುಂತಿವ್ವಿ! ಅಣ್ಣುಟ್ಟು ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ! ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಇದೋ ಕೊನೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೆಳದಿರತಕ್ಕಂತ ಏಳು ನೂರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡುಗ ಎಳ್ಳು ರಾಸಿಮಾಲ್ ಕುಂತಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ! ನೀನು ನಿನ್ನ ಅಂಗೈನಲ್ಲಿ ತ್ಯಾವ ಮಾಡ್ಕುಂತು! ಆ ಅಂಗೈ ರಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಬುಟ್ಟು! ಆಗ ಎಪ್ಪು ಎಳ್ಳು ಒಕ್ಕಂತವೋ! ಅಪ್ಪು ಎಳ್ಳು ತಕ್ಕುಂಬು! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಉದುರುಣ್ಣುಟ್ಟು ನನ್ನ ಎಳು ಮರೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ! ನನ್ನ ಎಳ್ಳೆ ಮ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸವ್ವಾ!

ಅಹ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ!|

ಯಾವಾಗ ಈ ಮಾತು ಹೇಳ್ತುಟ್ಟೋ! ಅವಾಗ ಹುಟ್ಟು ಕ್ಕಾಡ ಬಂದುಬುಟ್ಟು ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ! ನೋಡ್ವಾ, ಈ ಮುಂಡೆ ಮಗ ಎಷ್ಟೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದವ್ವ! ಅಚ್ಚ ಹನ್ನೇರು ಬಳ್ಳಿದಿಂದ ಬಂದು! ಈಗ ಅಂಗೈ ತೇವ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ, ಈ ಮೂದೇದಿ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ಹೋಗೋವಂತ ಜಂಗಮನೇ ಅಲ್ಲ! ಇವನಿಗೆ ಈ ಮದಕೋಲು ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ನಾಲ್ಕು ಬುಟ್ಟು ಓದಿಸಬೇಕು! ಮುಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಬುಟ್ಟು ಯಾವಾಗ ಬಂದುಬುಟ್ಟೋ! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದಪ್ಪನವರಿಗೆ! ಓ ಬಂದ್ರುಟ್ಟು ಏಕಾರ ಕಾಣದಾಗ ಮರೆ ಕೋಲು ತಕ್ಕುಂತು! ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡಗಳು! ದಾಸಗಳು ಜೋಗಗಳು

ಜಂಗಮರು ಇವರನ್ನು ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಆಗೋಗಿ ಬಿಡಬಹುದು. ಏನಾದ್ರೂ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಘೋರತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಎಂಗಡ್ಲೆ ಕ್ವಾಪ ಬಂದ್ಬಟ್ಟು. ತಿವಿದು ಬಿಡಬಹುದು. ಸಮ್ಮಾಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಇವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬಂದ್ಬಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಅನ್ಬಟ್ಟು. ಅವಳು ಇಳಿದು ಮೆರೆ ಕೋಲ ತಕ್ಕಂದು. ಬರೋದ್ದೋಕ್ಕಾಗಿ. ಈ ಸಮ್ಮಾಪ್ಪಾಜಿ ಏಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಮ್ಮ. ಏನು ಮಾಪ್ಪಾರ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸೂಲ ಹಿಂದಕ್ಕೆ. ಮುಂದಿನ ಸೂಲ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಿಡ್ಕಂಡು ಆ ಎಳ್ಳು ಕೂಡ್ಲೆ ಮೊಕ ಪಾಡ್ಕಂಡು. ಅವರು ಸತ್ಯೋದಂಗೆ ಮಲಗಬರೇ. ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಸತ್ಯೋದಂಗೆ ಎಳ್ಳು ಕೂಡ್ಲೆ ಮೊಕ ಪಾಡ್ಕಂಡು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದಾ. ಕಾಳಮ್ಮ ಮೆದ ಕೋಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಬಸ್ಸುಟ್ಟು. ಮೂವನಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಸಾಣಾಯ್ತು. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದುಬಿದ್ದೋ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬೇಡ ಅನ್ಬಟ್ಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲಿದ್ದು ಆಚೆಗೆ ಬಿಡಾಕ್ಕೇಕು ಅನ್ಬಟ್ಟು. ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಓಡಿ ಬಂದು ಸಮ್ಮಾಪ್ಪಾಜಿಯವರ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದು. ಈಚೆಗೆ ಎಳೆಯೋಕೆ ಬಂದ್ಬಂತೆ. ಆ ಕಾಲು ಕಾಡಾಗೆ. ಕೈ ಕೈಯಾಗಿ ಬಂತು. ಇದೇನ ಈಗ ಬಂದಲ್ಲ ಅನ್ಬಟ್ಟು. ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದ್ಬಂತೆ. ಕೈ ಕೈಯಾಗಿ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಬಂದು ಬಿಡ್ತು. ಓದು ಕೈ ಓದು ಕಾಲು ಕೈನಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡು. ಬಾಳ ಮುಖ ಬಸ್ಸುಟ್ಟು. ಬಾಳ ಯೋಜನೆ ಬಸ್ಸುಟ್ಟು ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ. ಇದೇನು ಹಿಗ್ಗಾಯ್ತಲ್ಲಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಇದೇನಾದ್ರೂ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಕಡೆರಿಗೆ ತಿಳಿದೆ. ನನ್ನ ಬುಟ್ಟಾರ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು. ಏಳು ಜನ ಸೊಸೆದ್ದೆಲ್ಲಾ. ಅಟ್ಟಿಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತವರೇ ಏನಂತ ಕೂಗಕೊಂಡಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಅಯ್ಯೋ ಅಮ್ಮಿ ನನ್ನ ನವ ತತ್ತ ಮಕ್ಕಳೇ. ಅಲಾಜಿ ಬ್ಯಾಲಾಜಿ ನಿಗಾಜಿ ನೀಲಾಜಿ, ಸುವರ್ಣ ಪದ್ಮಾವತಿ. ಎಲ್ಲಿಕೆ ಹಿರಿಯೋಳು ದ್ಯಾವಾಜಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ತನ್ನೊನ ಮಗಳೇ. ಓಡಿ ಬನ್ನಿ ಅಂತವಳೇ. ಕಾಳಮ್ಮ!

ಆಹಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಎಳ್ಳು ಕೂಡಲ್ಲಿ ಕುಂತ್ಕಂಡು ಕೂತ್ಕಂಡ್ಲೋ ಕಾಳಮ್ಮ. ಸೊಸೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ ಹಿರಿಯೋನೆ ಆಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು. ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಮ್ಮನಿಗೆ ಏನ್ ಕಡ್ಲ ಬಂದಿಯೋ. ಬರ್ರಿ ಅಂತ ಕಡ್ಲಬುಟ್ಟು. ಆಗದೇ ಎಳ್ ಕೂಡ್ಲೆ ಬಸ್ಸುಟ್ಟಂತೆ. ಅತ್ತೆಮ್ಮ ಅತ್ತೆಮ್ಮ ಅಂತ ಕೇಳ್ಬಟ್ಟು. ಆಗ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನ ಕರವುಟ್ಟು. ಏನಮ್ಮ ನನ್ನ ಹಿರಿಯಣ್ಣನ ಮಗಳೇ. ಹಿರಿಯೋ ದ್ಯಾವಾಜಿ ಹೇಳ್ತಿದು ಕೇಳಮ್ಮ. ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯ ಆ ಹೊತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬೇಕರಾಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದವನು. ನನ್ನ ಎಳ್ಳು ಕೂಡಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕಂಡು. ಅಡ್ಲ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳದಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಅಂಗೈ ತೇವ ಮಾಡುಟ್ಟು. ಎಳ್ಳು ಕೇಳ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೂರೋಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೊಡು

ಅನ್ನೋದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ! ಇಷ್ಟಂದೇನೇ ಹೊರತಾಗಿ ನಾನು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಒಡೀಲಿಲ್ಲ ಬಾಯೆತ್ತಿ ಒಯ್ಯಲಿಲ್ಲ! ಇಂಗಾರೊಯ್ಯಲ್ಲಮ್ಮ ಇರು! ಈಗ ಎನ್ನಾದು ಅತ್ತಮ್ಮ ಅಂದಳು! ಇದೇನಾದ್ರೂ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಕಚೇರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬದುಕನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು! ನಮ್ಮ ಕೋಳ ಹಾಕ್ಕೊಂದು ತಕ್ಕಂದೊಟೊಯ್ದದೆ! ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಣಬಾರದ ಹಾಗೆ ಈ ಎಳ್ಳು ಕಾಡಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಮುದುರ್ದಂಬುಟ್ಟು ಕಟ್ಟಂಬುಟ್ಟು ನೀವೇಳು ಜನ ಪೊತ್ಕೊಂದು ಪೊಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು! ನಿಮ್ಮ ಮಾವ ಕೆಂಡೇಗೌಡ ಕುರಿ ಮೇಯ್ದುಕ್ಕೋಗವ್ವಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕಪೊಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು ಹಳ್ಳ ತೆಗೆದ್ದುಟ್ಟು ಹಳ್ಳದೊಳಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು! ಮೇಲೆ ಕುಲ್ಲೊಂದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು! ಅದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಸ್ನಾನ ಮಡಳು ಚಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು ಬಸ್ಸುಡ್ಡನ್ನು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ದುಬಿ ಉಕ್ಕಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತದೆ! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲಲ್ಲ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಹಿಡಿದು ಕಾಪಾಡಿಸೇಕೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದು! ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅದಿವೇಕ ಮಾಡ್ತಿದ್ದು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಈ ಹಾಳು ಮುಂಡೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ! ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡೆಯಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಬಾಳ ದುಬಿ ಹೊರ ಚಾಚಿಕೊಂಡು! ಆಗಲಿ ಅತ್ತಮ್ಮ! ಅಂತ ಒಪ್ಪಂಬುಟ್ಟು! ಮುಂದೆ ಮೂರು ಜನ ವಾರಗಿತ್ತಿರು ಹಿಂದೆ ಮೂರು ಜನ ವಾರಗಿತ್ತಿರು! ಮಧ್ಯೆ ನಡು ಹಿಡ್ಕೊಂಬುಟ್ಟು ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ! ಎಷ್ಟೇ ಅಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಎಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ತೂಕ ಬಂದ್ರು! ಮುಂದೆ ಒತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ! ಹಿಂದೆ ಒತ್ತಿದ್ದ ಮೂರು ಜನ್ಮೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪಲ್ಲದ ಧಾರವಾಗ್ಗಿದ್ದಾರೆ! ಮೊದೇವಾ!

ಅವಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ತೂಕ ಕಾಣುವುದು! ಹಿಂದೊತ್ತಿದೆಯೆ ಮುಂದೊತ್ತಿದೆಯೆ! ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಎಷ್ಟಳುವಾಗ ನಮಗೆ ತೂಕವೇ ಇನ್ನಿಲ್ಲ! ಈಗ ನೋಡಿದ್ದೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲದ ಬಾರ ಕಾಣ್ತೆಲ್ಲ! ಅಕ್ಕಯ್ಯ! ಅಂದ್ರು! ಆಗ ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ! ಹೊ ಸತ್ತರೂ ಬಾರ ಇದ್ದವಾರಾ! ಪರಾಗಿಲ್ಲ ಒಕ್ಕೊಂದು ಬ್ರವಮ್ಮ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಬೇವಿನ ಮರದ ಬೇರಿ ಹತ್ತ ತನ್ನುಟ್ಟು! ನಾನು ಹಳ್ಳ ತೆಗೆದು ಬುಟ್ಟು! ಮಾವ ಕೆಂಡೇಗೌಡನ ಕೆಡೆದ್ದುಟ್ಟು! ಎಲ್ಲಾ ನಾ ಒಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಬರ್ತಿನಿ! ಒಗಿ ರಾಗಿ ಗಿರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು! ಬೀಸ್ರಮ್ಮ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಮಾರ್ತಿತ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ಈ ನಮ್ಮಾಪಾಜಿಯವರನ್ನು! ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ ಹಾಗಿರತಕ್ಕಂತಳು! ತನ್ನ ತೊಡೆಮ್ಮಾಲೆ ತಲೆ ಹಾಕ್ಕೊಂದು! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ದಂಬುಪಾಡಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೆ! ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿಲ್ಲಲ್ಲವ್ವಾ! ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೀವು ಸೆಕ್ರೊಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರುಟ್ಟು! ಬೇವಿನ ಸೊಕ್ಕಿನ ಸೆಕೆ ಬೀಸ್ರಾ ಕುಂತವೇನೋ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ!

ಅವಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಯಾವಾಗ ಸೆಕೆ ಬೀಸೆಕೆ ಸುರುಮಾರುಬುಟ್ಟೋ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಉಸ್ ಅಂತ ಎದ್ದು ಕೊತ್ಕೊಂಬುಟ್ಟು! ಹುಸಿನಗೆ ನಗ್ತಾ! ಸದಾಸ್ ನನ್ನ ಕೆಂಡ ಹೊಣ್ಣು ಮಗಳೇ ನೀನು

ಹೇಳ್ವೆಗೆ ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಮಗಳೇ! ಸತ್ಯವಂತೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ನೀನು ಒಗವ್ವಾ! ಎಂದು ಹರಸಿ ಆಸೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಅದೇ ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು! ಕಾಳಿ ಕುಣಾಳಿ, ಉರಸಿಂಗಿ ಯಮುದೂತಿ ಅಂತ ಬಣ್ಣಿತ್ತು! ನನ್ನ ಈ ಕಾಣ್ಕೆ ಉಯ್ಯುಬುಟ್ಟು ಈ ಎಳ್ಳಿನ ರಾಸಿನೆಲ್ಲಾ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಹಕ್ಕಂದೋಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು! ನನ್ನ ಊರು ಮುಂದಿನ ಕೆರೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು ಸರಿಯೇ! ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವ್ವ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಓಲೆ ಬರೆದವ್ರೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರತಕ್ಕಂತ ಮಳೆಯಾಗಿ! ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೆರೆಗೆ ತಳ್ಳಿತ್ತು! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಏನು ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ಭೂಚ್ಚೋಚ್ಚೆ ಬಡ್ಕಂಡು! ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡಿತಾವಳೆ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ವಿನಮ್ಮಾ ಆಹಾಜೆ ಬ್ಯಾಲಾಜೆ! ನಿಂಗಾಜೆ ನೀಲಾಜೆ! ಸುವರ್ಣ ಪದ್ಮಾವತಿ! ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಿರಿಯವಳು ದ್ಯಾವಾಜೆ! ಸಮ್ಮಪ್ಪನ ಪಿನ್ನೋನ ಮಗಳೇ! ಓಡಿಬನ್ನಿ ಅಂತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ವಾರ್ತೆತ್ತಿರ್ದೆ ಜಗಳ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ಒಬ್ಬರ ಕಣ್ಣು ಒಬ್ಬರು ಕಿತ್ತುಟ್ಟು! ಒಬ್ಬರ ಮುಂದೆಲೆ ಚಿತ್ಕಂಡು ಮೂಲೆಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ! ಆ ನೋಡೇರು ಕೂಗಿದಂತ ಸಮಾಯಕ್ಕೆ ಬರ್ಬಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅಂತೆ! ಕಾಳಮ್ಮನೇ ಬಂದು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಣ್ಣು ಕಾಣ್ಕೆ ತಡ್ಕಾದಿದ್ದಂತೆ! ದ್ಯಾವಾಜೆ ಮಾತ್ರ! ಒಬ್ಬಳು ಇದ್ದಳಂತೆ! ವಿನಮ್ಮಾ ದ್ಯಾವಾಜೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು! ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅತ್ತೆಮ್ಮ! ನಾನು ನೀರು ತರಬೋಲಿದ್ದೆ ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಅವರು ಹೀಗ್ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಅಣ್ಣಾಟಂತೆ! ಆಗ ದುಂಬಿ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಕಾಳಮ್ಮ! ಇದೋ ನನ್ನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಣ ಅಣ್ಣಿಟ್ಟು! ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಲಗಳು ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ದಾಯಾದಿ ಮತ್ತರ ಉಟ್ಟುಟ್ಟಿ! ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೊಳ್ಳಿ ಮುಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿತ್ತು! ಹುಣಗೇ ಗೋಟು ಗೊಟ್ಟಿಳಿ ಮೊಣವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ! ಅವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ಕಾಳಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಬರ್ರವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಳ್ವಿಗೆ ಬರೋದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಪಕ್ಕ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲಾ! ಏಳು ಜನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು! ಸತ್ತು ಮಲೆಕುಂಬುಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ! ಅವರ ಜೊತೇಲಿದ್ದ

ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಬಿಟ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮ ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತೋದ್ದಂತಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು ಅವಳು ಹೊಟ್ಟೆಬಿಟ್ಟೆ ಬಡಕಂಡು ಓದ್ದಾಳ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ತಾನು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆ ಹರಡುತ್ತಾ! ಏಳು ಹಸ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರುಬಗೌಡ ಮಠಳಿ ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಂಡು ತೆಗೆಂಡು ಬಿಡುಬಿಟ್ಟು! ಮುಂಡ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪಾಡುಕಿದಾಗ ಸುರುಕ್ಕುಟ್ಟು ಅವಳು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತ ಬರುತವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ದನ ಕುರಿ ಕಾಯುವಂತ ಮಕ್ಕಳು ಓದ್ದಂಡು! ಕಾಳಮ್ಮನ ಗಂಡನ್ನ ಹುಲಿ ಕುಕ್ಕಾಟಿತ್ತು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿಂತೆ! ಅಯ್ಯೋ ಇದೊಂದು ಸುದ್ದಿ ಕೇಳ್ತೆ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿ ಗಂಡನ್ನ ನೋಡೋದುಕ್ಕೆ! ಅಲ್ಲಿ ಲಬಲಬನೆ ಓಯು ಬಡ್ಕಂಡು ಓದ್ದಾಳಪ್ಪಾ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ಹುಲಿ ತಿಂದುಟ್ಟು ಮೂಳೆ ಮುಸುರೆ ತಿಂದುಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತಲ್ಲಾ! ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅದು ಒಂದು ತಾವು ಗುಡಿಸಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕುತ್ತಾ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು! ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುತ್ತಾ! ಬಳೇನೆಲ್ಲಾ ಎದೆಹೋರೆ ಬೆಚ್ಚಂಡು! ಈವೊತ್ತಿಗೆ ಈವತ್ತು ನಾನು ಅಚ್ಚ ಮುಂಡೆ ನಿಚ್ಚ ಮುಂಡೆ ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅವಳು ತಾಕಿತ್ತು ಬೇಲಿ ಮ್ಯಾರೆ ಬಿಲಾಕುತ್ತಾ! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಊರಿಗೆ ಬತ್ತವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ಅಪ್ಪೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ ಅನ್ನ ಉಂಡು ಅರ್ಪಿಸುವಾಗಿದ್ದಂತೆ! ಅನ್ನಕ್ಕುಟ್ಟಿದ ಪರಮಾತ್ಮ ಹಸಿದು ಸುಸ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ಆ ಊರಿಗೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದು! ಓಗಿ ಒಂದು ಪುತ್ತ ಅನ್ನ ಈಕ್ಕಂಡೋಗ್ಗೇಳಿ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಆ ಮದ್ದೆ ಅಟ್ಟಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಮುತ್ಯೆದೇರಲ್ಲಾ ಸೇರ್ದಂಡು! ನಾವು ಮೊದಮೊದಲು ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡದ್ದೆ ಮುಂದಾಗಿ! ಮುಂಡೆ ಅಟ್ಟಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಆ ಮುತ್ಯೆದೇರಲ್ಲಾ ಸೇರ್ದಂಡು! ಕಾಳಮ್ಮನ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ ತಳ್ಳುತ್ತಿಂತೆ! ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ಏನು ಗತಿ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅವಳು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಬತ್ತವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಮಾಡ್ತಾ ಹೆಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅವಳ ಹಟ್ಟಿ ಎಣಾಗದವ್ವಾ ಅಂದ್ರೆ! ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕುಡದಂಗೆ ಮಾಡ್ತೆ! ಮಟಮಟ ಮಂಗಳವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ

ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಅಟ್ಟ ದಗ್ಗನೆ ಪತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರುದೋಗಿದ್ದಂತೆ! ಆ ಉರಿ ಪಟ್ಟ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು
ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಉರುದೋಗಿ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಡವಳೇ!

ಅಮ್ಮ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ದ್ಯಾವಾರಮ್ಮ ಮೊತ್ತ ಹಿಟ್ಟು ಉಳಿದವಳಂತೆ! ಆ ದ್ಯಾವಾರಮ್ಮನ ಗಂಡ!
ಕಾಳಮ್ಮನ ಹಿರಿ ಮಗನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವನ! ಬೊಲುದಲ್ಲೇ ಕುಂತಿದ್ದಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಕಾಳಮ್ಮ!
ಉಗಡಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಉಡುಗೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡವಳಲ್ಲಾ ಕಾಳಮ್ಮ! ಏನೋ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ
ಒಯ್ಯುವಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಬುಂಜೆಗೊಡನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಹಿರಿ ಕಸಬರಲು ತಕ್ಕಂತು ಅವಳು!
ನಡುತ್ತಿ ಗುಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು! ಆ ಮನೆಲಿ ಎನಾರೂ ಈಡತಂದು! ಬೊತ್ತು ಕಳೆಬೇಕು
ಅಂತೇಳಿ! ಆ ಬುಂಜೆಗೊಡನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಒಯ್ಯುವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಮ್ಮ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ಬುಂಜೆಗೊಡನ ಸೊಸೆರು ಕಂಡು ಕೊಂಡು! ಆವಾಗಲಿಗ ಇವ್ವೆಗಲ ಬಟ್ಟೆ
ಕೊಡುವಂತವರಾದರು! ಅದು ತಕ್ಕಂತು ಹಿಂದತಪ್ಪು ಮುಂದಕ್ಕಪ್ಪು ಅಂಟಿಸ್ಕಂತು! ಎದೆ
ಮಟ್ಟದ ಪುರ ತಕ್ಕಂತು! ನಡುತ್ತಿ ಗುಡುತ್ತಿಟ್ಟು! ಆ ಬುಂಜೆಗೊಡನ ಸೊಸೆ! ಒಂದು
ಮದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟವ್ವ ಗುರುವೇ! ಅದ ಮಾತ್ರ ಪಾವದದಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೊಂಡು ನೆತ್ತಿಮೇಲೆ
ಮಡಿಕಂತು! ಅವಳು ಮಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಒಯ್ಯಾ ಅವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಮ್ಮ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ಕಾಳಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾದ್ದೂ ರವತ್ತು ನೀರಿಲ್ಲಲ್ಲಾ! ಕುಡಿದು ಸಂಕಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡ್ಕಳವ
ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಮಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೋಗುಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಮಾಯಕ್ಕಾರ
ಒಂದು ಕಟ್ಟೆಲಿ ನೀರ್ ಕಲ್ಪಾಡಿಸ್ತವಲ್ಲಾ! ನೀರು ಕುಡಿದೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಕಾಳಮ್ಮ ಕೈಗೆ
ಪಾನೆತ್ತಿ ಕಾಲು ಮಡುಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಕೈ ಕಲವೆಲ್ಲಾ ಬಯಲಾಯಿತು!

ಅಮ್ಮ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಟಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ! ಯಾವಾಗ ಕರಿಗೊಳಿಯಾಗಿ ಒಡಿಕೊಂಡು
ಓಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಯ್ಯೋ ಸಿವನೆ ನನಗೆ
ಮೊಟ್ಟೆಲಿ ನೋಡಿದ್ದೆ ನೀರಿಲ್ಲ! ಕಾಲು ಬರದಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಈ ಗೂಳಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೋ!
ಒಡಿಕೊಂಡು ಬತ್ತದಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಅಂತ ಬದ್ಧು ವಾಟ ಓಡುತ್ತವಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಮ್ಮ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ದ್ಯಾವಾರ ದ್ಯಾವಾರಿ ಅನ್ನ ಉಂಡು ಒಂಬತ್ತು ದಿನವಾಯ್ತು! ಅದಕ್ಕೇನು
ಮಾಡಬೇಕು ಅತ್ತಮ್ಮ! ನಡುತ್ತಿ ಒಳಗೆ ಜೀತಕ್ಕಿದ್ದವಲ್ಲಾ! ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಅವನುಬಿಟ್ಟಾದ್ದೂ
ವೋಗುತ್ತಿಟ್ಟು! ಒಂದು ಮೂರು ಮದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟಾದ್ದೂ ಇಷ್ಟಂ ಬಾ ನಡೆಯಮ್ಮಿ! ಅಂದಳು!

ಅಗ್ನಿ ಅತ್ಯಮ್ನ ಅಸ್ತುಷ್ಟು! ಒಂದು ಕುಳ್ಳಿ ತತ್ಯಂತ್ಯು! ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವಿ ಕುಲಕಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು! ಒಂದು ಬಿದ್ರಹಂಜೆ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟುಂಡು! ಸತ್ಯವಂತ ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವಿ ಕರ್ತೃಂಡು! ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅವಳು ತಿರುಬೆಗೆ ಬೋಯ್ದವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆಂದು ಬಿಟ್ಟೋ ಅವಮ್ಮ ಅವಮ್ಮ ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವಿ ನೀ ಕಾಣ್ಬದ್ದಾಡೆ! ನೀನು ಮರೇಲಿ ನಿಂತಮ್ಮ! ನಾನು ವೋಗಿ ಈಶ್ವಂಭಕ್ತನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಅಂತ ಕೂಗಿದ್ದಂತೆ! ಇವಳ ಸದ್ದ ಯಾವಾಗ ಕೇಳ್ತುಬ್ಬೋ! ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಅಟ್ಟಿಯೆಂದೆ ಈಜಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು! ಯಾರವ್ವಾ ಅಂದ! ಇದೇನು ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಇಂತ ಮಾತೇಳ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲಾ! ನಾನಲ್ಲಾ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಸ್ತುಷ್ಟು! ಆಗ ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಬಸ್ತುಟ್ಟು! ಇದೇನು ಕಾಳವ್ವಾ ಅಂತ ಅಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಕರ್ತೃಂಡೋಗಿ! ಏನ್ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂದ! ಸನ್ನಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು! ನಾನು ಕೈದಾಗಿ ಅದ್ವುಟ್ಟು! ಇದೋ ನಂಗೆ ಇಂತ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದುಬಿಡ್ತು! ಅನ್ನ ಉಂಡು ಎಷ್ಟು ದಿನವಾಯ್ತು! ಒಂದು ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಕೊಡ್ಬೋ ಅಂತದಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಕೊಡಿಸಿ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಿದ್ದೋ! ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ದುಕ್ಕ ಬಸ್ತುಡ್ತು! ಅಲ್ಲೇ ಇರವ್ವಾ ಎಂದು ಒಳಗೊಣ್ಣುಟ್ಟು! ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿನಾ ಕರೆದ್ಬುಟ್ಟು! ಏನೆಲ್ಲೆ ನನ್ನೊಡತಿ ಕಾಳಮ್ಮ! ಇವಳಿಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ! ನಾನು ಜೀತ ಇದ್ದಾಗ! ನಾನು ಕಂಡಾಗ ಸಿರಿವಂತ್ತು! ಈಗ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಕೇಳ್ತಾಳೆ! ನಾವು ಹಿಟ್ಟು ಕೊಡತಕ್ಕಂತ ಕುಳ್ಳಿಗೆ ಡಾಕಿ ಕಳಸತಕ್ಕಂತದ್ದು ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ! ಅದಳ ಕರೆದು ನಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಹಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಳುಸುತ್ತಿರು ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಗರತಕ್ಕವಳು! ಸನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಒಡತಿ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ, ನನಗೂ ಒಡತಿ ಅದ್ದಾ ಅದ್ವುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬದನೆ ಬೋಳದ ಕಡ್ಡಿ ಒಟ್ಟಿ! ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು! ಎಸರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಬಾ ಕಾಳವ್ವ ಅಂತ ಕೈ ಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮ ನಡುಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕುಂತ್ಯುಟ್ಟು! ತೆವಟಿಗೆ ಮಡ್ಗುಟ್ಟು! ತೇವಟಿಗೆ ಮೇಲೆ ತಾನೆಗೆ ಮಡ್ಗುಟ್ಟು! ಆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹಿಲ್ ತರಕ್ಕೆ ಕೋಣೆಗೋಡ್ತು! ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನವರು! ಈ ಹಿಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹೋದದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ತು! ಅವಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಕ್ಕೆ ಅಗೋಲ್ಲ ಅದ್ವುಟ್ಟು! ಆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ನಡುಮನೆಯಿಂದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗೋದ್ದೋಳಾಗಾಗಿ! ಆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ರುಹಿ ಹಿಟ್ಟು! ಅವಳು ಕೈಪಾಕಿ ಸೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರಿ ಮದ್ದೆ ಅದಲ್ಲದ್ದು! ಮಹದೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾದಾಗ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು! ಓ ಇವಳಾವಳೋ ಬಿಟ್ಟು ದರಿದ್ರದ ಮುಂಡೆ ಇರಬೇಕು! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವಳ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಳಾಯ್ತು ಅನ್ನುತ್ತಾ! ಆಗಲೇ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಬರಬರನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ! ಕಾಳಮ್ಮಾ ಕಾಳಮ್ಮಾ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳವ್ವಾ! ಇದೋ ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಇತ್ತ ನಾ ಕೊಡ್ತೀಯೆ! ನಾವು ಹಳ್ಳಿ ಬೊಲದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಹಳ್ಳಿ ಕೇಳ್ತೇಕು! ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡ್ತೇಕವ್ವಾ ಅಂದ್ವಾ! ಎನಾದ್ರೂ ಕುಕ್ಕಿ ಗಿಕ್ಕಿ ತಂದಿದ್ದರವ್ವಾ ಹಾಬ್ಬಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ವಂತೆ! ಇದೋ ತಂದೆ ಕೇವ್ವಾ ಅಂದ್ವಂತೆ! ಆ ಕುಕ್ಕಿಗೆ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ ಹಾಬ್ಬುತ್ತಾ! ಅದನ್ನು ಈಗ್ಗೆಯ ನಾ ಒಯ್ಯೋನಿ ಕೇವ್ವಾ ಅಂತ ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದ್ಯಾವಾಳಮ್ಮನ ಕರೆದ್ವಂತೆ! ನಡೆಯವ್ವಾ ದ್ಯಾವಾಳೆ! ಒಯ್ಯಾ ಒಯ್ಯಾ ಕಾಳಮ್ಮ! ಎನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಳೆ! ದ್ಯಾವಾಳೆ ಈ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು! ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಕರಳಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದೇ ಆದರೆ! ಆ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಬಡ ಮಾಡಯ್ಯ ಇದ್ದಾನಲ್ಲಾ! ಆ ಮಾಡಯ್ಯನಿಗೆ ಇನ್ನು ಮೂರು ಮರ್ ಬಗ್ಗಿನಾ ಅಂತವಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿಮಾ!

ನಮ್ಮ ಪ್ವಾಟೆ ಮಾವಪ್ಪನವರು! ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದರಾ! ಸವಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ! ಇಲ್ಲೂ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರ ಬುಡ್ಬಿಟ್ಟರಾ! ಈ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಹ್ಯಾಗ್ ಬಿದ್ದವು! ನನಗೆ ಎಂಗೆ ಬಗ್ಗಲೇವ್ವಾ ನೋಡ್ತೀನಿ ಅನ್ನುತ್ತಾ! ನಮ್ಮ ಪ್ವಾಟೆ ಮಾವಪ್ಪನವರು! ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಅನ್ನವರ ಕರುಬುಟ್ಟು! ಎನಪ್ಪಾ ಮಕ್ಕಳರಾ! ಇದೋ ಇಲ್ಲೊಂದು ಪವಾಡ ಮಾಡುವೇಕು! ನೀವು ಏನಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ನೀವು ಕಾರಯ್ಯ ಕರಿನಾಯಿ ಆಗಬೇಕು! ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಬೆಳೆನಾಯಿ ಆಗಬೇಕು! ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಯ್ತೆಂದು ಕುಂತಿರಬೇಕು! ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ್ನ ಕರೆದ್ಬಿಟ್ಟು ಇಲಿಮಂಡ ಮಾಡಿ ಕುಕ್ಕಿರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ ನೀನು ಕುಕ್ಕಿ ತೂತ ಮಾಡಬೇಕು! ಹಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದೋದ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಾಯಿ ಅವಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆ ಹಿಟ್ಟು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಓಗ್ಗೇಕು! ಕುಕ್ಕಿ ಒಳಗೆ ಇಲಿಮಂಡ ತೂತು ಕೊರೆದ್ಬಿಟ್ಟು ಆ ತೂತಿನೊಳಗೆ ಹಿಟ್ಟು ತುಪ ತುಪನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೋ! ಆ ಬಿದ್ದೋದಂತ ಹಿಟ್ಟನ್ನು! ನಾಯಿಗಳು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಓಡೋಯ್ಯದೇ! ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ದ್ಯಾವಾಳೆ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜೆ ತಿನ್ನೋನ ಮಗಳೇ! ಈ ತೂತು ಕುಕ್ಕಿ ತಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯರಾ! ಹಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದೋಗ್ಗುಬ್ಬೋ! ಈ ಹಾಕ್ ನಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾಯ್ತೆಂದು ಕೂತಿದ್ದೋ! ಎತ್ತಂದೋಡೋಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದು! ಅಂತ ಬೈಸೆಂದು ಹೋಗಿ! ಒಗ್ಗಿನನಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ಇಲ್ಲ! ಇದೊಂದು ಹೆಂಡೆ ಉದಕಾದ್ರೂ ಕುಡುಬ್ಬಿಟ್ಟೆ! ಆ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಬೂದಿ ಬಡನಿಗೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಮರ್ ಬಗ್ಗಿನಾ ಅಂತವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿಮಾ!

ಎಲಾ ಮುಂಡೆತ್ತದೇ! ಅದೊಂದು ಹೆಂಡೆ ಉದಕ ಹೆಂಗೆ ಕುಡ್ಬೀಯೆ ಅನ್ನುತ್ತಾ! ನಮ್ಮ ಪ್ವಾಟೆ ಮಾವಪ್ಪನವರು! ಅವಳು ಬರಾ ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಎದುರು ಬಂದಾಗ ಒಂದು

ಕಲ್ಲು ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು! ಆ ಕಲ್ಲು ಎಡವಿಬಿಟ್ಟು! ಆ ಕಾಳಮ್ಮನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು ಅವಳು ಮದ್ದನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೋ ಉದಕವೆಲ್ಲಾ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು! ಅದನ್ನು ನೋಡ್ಬಟ್ಟು ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಹಿಂಗಾಯ್ತಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅನ್ನಕ್ಕುಟ್ಟಿದ ಪರಮಾತ್ಮ ಅನ್ನ ಉಂಡುಟ್ಟು! ಒಂಬತ್ತು ಹತ್ತು ದಿನವಾಯ್ತಲ್ಲಾ! ಇನ್ನೆಂಗಿರಬೇಕು ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅವಳು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಬತ್ತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮಾ

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ದುಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಬರುವಂತಾ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಏಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯನವರು! ಇಂಥ ಮುಂಡೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಡಗಬಾರ್ರು! ಇಂಥ ಮುಂಡೆ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಗುಡ್ಡಗಳು ವಾಸಗಳು ಬೋಗಿಗಳು! ಅಯ್ಯಗಳು ಗುರುಗಳು ಅಂತ! ಕೋಟಾಸುಕೋಟಿ ಉಂಟು! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇಂಗಿ ಅಪ್ಪದಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಇವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಬೇಡಿನ ಸೊಪ್ಪು ಉಟ್ಟುಂಟುಟ್ಟು! ಕಾಕೆ ಕುಕ್ಕಿ ಹಿಡ್ಬಂಟುಟ್ಟು! ಸಿಕ್ಕಿ ಪಂಜಾಂಗ ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಬಂಟುಟ್ಟು! ಕುಕ್ಕೇ ಕೊರಮಗಿತ್ತಿ ಅವಕಾರ ತಾಳೇಂಡು! ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜಿ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಅವರು ಎದುರುಗಡೆ ಬತ್ತವ್ರೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಅವರು ಎದುರುಗಡೆ ಬತ್ತಿದ್ದೋ! ಅದನ್ನು ನೋಡ್ಬಟ್ಟು ಕಾಳಮ್ಮ! ಯಾರಮ್ಮ ದ್ಯಾವಾಜಿ ಈ ಕಡೆ ಬರ್ತಾವ್ರೆ ಹೇಗು ಅಂದ್ಲ! ಅದ್ಯಾರೋ ಕೊರಮಗಿತ್ತಿ ಬಂದಾಗ ಬರ್ತಾರೆ ಅತ್ತ ಅಂದ್ಲು! ಅಂಗಿದ್ದ ಮ್ಮಾಲೆ ನೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಗಾಗಮ್ಮ! ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳ್ತೇನಿ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಾಡ್ಲಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ! ವಿನಯ್ಯಾ ಅಂತ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ್ರು! ಅವ್ವಾ ನೀನ್ಯಾಳು ಅಂದೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಕಣೆ ಹೇಳುವಳು! ಅಂದೆ! ಆಗ ಶಾಸ್ತ್ರ ನೋಡು ಅಂದ್ಲು ಕಾಳಮ್ಮ! ಒಂದು ರಾಣಿನ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾವಲಿ ಮಡಗದ್ವಾ! ನಾನು ನೋಡ್ತೇನಿ ಅಂದ್ಲು! ಆಗ ಅವಳು ಎಲ್ಲಿತ್ತು ಮಡಗವಳಿಗೆ! ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ! ಅನ್ನ ಉಂಡು ಆಗ್ಗೆ ಹನ್ನೇರು ದಿನವಾಗದೆ! ಆಗ ವಿನು ಹೇಳ್ತಾರೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಹೇಳ್ತೇನಿ ಕೇಳು ಕುಕ್ಕಿ ಕೊರಮಿತ್ತವ್ರೆ! ನನ್ನ ತಾತ ಈಗ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಯೂರಿಸಿದರೂ! ಒಂದು ಬುಡಗಾಸಿಲ್ಲ ಕಣವ್ವಾ! ಅನ್ನ ಉಂಡು ಹನ್ನೇರು ದಿನವಾಯ್ತು! ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ತರ ಬಾಳ್ತಾ ಇದ್ದೆ! ಈಗ ನನಗೆ ಮನೆದೇವರಿಂದಲೋ! ಕುಲದೇವರಿಂದಲೋ ಯಾವ ದೇವರಿಂದಲೋ! ನಡೆಗೆ ಬಡಪ್ಪನ ಬಂದ್ಬುತ್ತು ಕಣವ್ವಾ! ನಾನು ಹಿಂದಿನ

ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರ ಇದ್ದೋ! ಅದೇ ತರ ಬಾಗ್ಯ ಬನ್ನಬ್ರೆ! ಒಂದು ಹಣ ಕೀಳೆಯಲ್ಲೂ ಆಗ ನಿನಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯ್ತೇ ಮಡಗ್ಗಿನಿ! ಕುಕ್ಕೆ ಕೊರಮಿತ್ತಿ ಅವತಾರದಲ್ಲಿರುವವರು! ನಲ ತಾರಿಸಿಟ್ಟು! ಗೊಂಬ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ದೇವರು ಕುಲದೇವರು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಒಳಗೆ ಇದ್ದಾರ ಅಂದಳು! ಹುಂ ಕೂವ್ವಾ ಇದ್ದ! ಅದರಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟಾಗಿರೋದು! ಅವನು ಬಂದು ಎಳ್ಳುಮಜ್ಜನೆಗೆ ಎಳ್ಳು ಕೀಳುಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಳ್ಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾ ಅಂದಳಂತೆ! ಅಷ್ಟಾ ಕುಕ್ಕೆ ಕೊರಮಿತ್ತವ್ವಾ! ಅವರು ಈ ತರವಾಗಿ ಬಂದು ಕೀಳಲಿಲ್ಲ! ಅವರು ಯಾವುದೋ ತರವಾಗಿ ಬಂದು ಕೀಳಬಟ್ಟು ಪಾಲು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ಅವನನ್ನೇ ಹೋಗಿ ಪಾಡ ಹಿಡಿದದ್ದೇ! ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟೋ! ಆ ತರವಾಗಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಅನ್ಬುಟ್ಟು! ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾರೋ ಅನ್ಬುಟ್ಟು! ತಿರುಗೆ ಕದನೆ ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟು! ಪುಂಪಾಂಗ ನೋಡುಟ್ಟು! ಇದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ದೋವದ್ದೇ! ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿಮ್ಮ ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಾರೆ! ಹೋಗಿದ್ದಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹುಡುಕೊಂಡು ವೊಂನುದ್ರೆ! ತಿರುಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ತ ಮಾದಪ್ತನ ಅವತಾರ ತಾಳೊಂದು! ಕೂವಿ ಕಮಂಡಲ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಹಿಂದಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಜಂಗು! ಮುಂದಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಜಂಗು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾದಪ್ತನವರು! ದಂಡ ಕೋಲ್ಕಾಗೆ ಬೆತ್ತ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು! ಅವರು ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಬತ್ತದರೇ ಪಾದೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿದಾ!

ಆ ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಬತ್ತ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತವರನ್ನು ನೋಡುಟ್ಟು! ಆ ಕಾಳಮ್ಮ ನಾಗೆದಕ್ಕಂತವಳಿಗೆ! ಬಾಳ ಸಂತೋಸ ಬನ್ನದ್ದು! ಅಮ್ಮಿ ಅಮ್ಮಿ ವ್ಯಾಪಾಜೆ! ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯೋರು! ಆ ಸತ್ಯವಂತೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು! ಕನೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು! ಬಾಳ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು! ಇದೋ ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಬತ್ತಾ ಅವ್ರೆ! ಇವರೇ ನನಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತ ಗುರುಗಳು! ಗುರು ಗುಡೆನ ಹೋಗಿ ಕಾಳಮ್ಮ ಅವರ ಪಾಡ ಹಿಡಿದವಳೆ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿದಾ!

ಯಾವಾಗ ಪಾಡ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟೋ! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆಯವರು ನೋಡುಟ್ಟು! ಯಾರವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಯಾಕಿತ್ತು! ಅಯ್ಯೋ ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಮರೆತು ಬುಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ನನ್ನ! ಯಾರವ್ವಾ ನನಗೆ ಕೋಟಾಸುಕೋಟ ಭತ್ತರು! ನೀನ್ಯಾರವ್ವಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಆಗ ನಾಸಲ್ಲಮಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಕೆಂದಕ್ಕೆ ಒಳಗಿದ್ದ ಕಾಳಪ್ಪನಲ್ಲಾ! ಸರಿ ಈಗ ವಿನಾಗಬೇಕು ಕಂದಮ್ಮ! ಸ್ವಾಮಿ ನೀನು ಕೊಟ್ಟಂತ ಭಾಗ್ಯವದು! ಮರೆತುಬುಟ್ಟೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀವು ಕೂದಲಿ ಬಂದು! ನೀವು ಯಾವುದೋ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೇಳ್ಬುಟ್ಟು! ಈ ತರವಾಗಿ ನನಗೆ ಒಡಗ್ಗನ ಬಂದು ಬಾಡು! ಉಣ್ಣಾ ಅನ್ನ ಹಿಟ್ಟು ಬೆಲ್ಲವಾಗಿದೆ! ಕುಡಿಯ ಅಂಬಲಿ ಪಾಯಸವಾಗಿದೆ! ಅನ್ನಕ್ಕುಟ್ಟಿದ ಪರಮಾತ್ಮ ಉಂಡು ಹನ್ನೆರಡು ದಿನವಾಯಿತು! ಸರಿ

ವಿಠು ಮಾಡವೇಳು ಕಂದಮ್ಮ! ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು! ಅದೇ ಬಾಗ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ಕೊಡಲಾಗಿ ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು! ನಿಮಗೆ ಮಿಠುನಾಗಿ ಮಡಗುನಿ! ತಿರುಗಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ನಿನ್ನೆಸರು ಕುಣಿತವು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀವು ಕ್ಯಾಪಟಿಲ್ಲಾ ಸುಂಗಿಕೊಂಡು ಈ ಬಡವಾಯಿ ಮೇಲೆ! ಕರುಣೆ ಇತ್ತು! ನನಗೆ ಏಳು ಲಕ್ಷದ ಭಾಗ್ಯ ಎತ್ತೊಡವೇಳು ಅಂತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಆದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಇವಳು ಬೇಳದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜೆ ಪುಸಿಗುಳಿತ್ತು! ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಒಲಿ ಉಣಿಸು! ಕೆಟ್ಟಮಾಳೆ ಬುದ್ದಿ ಬಂತು ಅಂದಾಗಿ! ಈಗ ಬುದ್ದಿ ಬಂತಾ ಕಾಳಮ್ಮ! ಬಾಗಿಪ್ಪ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ಲೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಇದೋ ಈ ಜಾಲದಟ್ಟಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು! ಜಾಲದಟ್ಟಿ ಕೊಳದೊಳಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿತ್ಯಂಜನಂತೆ! ಹಿಂದು ಮುಂದಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಇಂತ ಮುಂಡೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡಬಾರದಲ್ಲಾ! ಧರೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ಧರೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜೆ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ತಮ್ಮ ದಂಡ ಕೋಲನ್ನು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಎತ್ತಿ! ನೆತ್ತ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಡಗಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು! ಅಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಆದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜೆ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರೂ ಏಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ಭೂಲೋಕದ ಗಂಡ! ಬೂದಿ ಮೆರೆಸಿದ ಕೆಂಪೆ! ಅಲ್ಲಿ ಕೌಡಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದ್ಬಟ್ಟು! ಈ ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ ಜುಂಬೇಗೌಡನ! ತನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಮಗಳು! ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ಆ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮನೋ ಅವಳ ಗಂಡನನ್ನೂ ಕರದ್ಬಟ್ಟು! ನಂಗೆ ಮಳೆಕ್ಕೆ ಒಂದು ತುಂಬಿದ ಆಮಾವಾಸ್ಯೆ ದಿನ! ಸಿವಣಾತ್ರೀಲಿ ನನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ಮೆಲ್ಲನಕ್ಕೆ ಎಳೆಸ ಕಾಳು ತರಬೇಳು ಅನ್ನಟ್ಟು! ಅವರನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟು ಆ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜೆಯವರು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮುದ್ದು ಮಾಯ ಬಲ್ಲವಳೇ ಮುದ್ದು ಮಾದೇವಾ
ಮನವ ನೆನ್ನ ಮನವಾ ನೋಡೋ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ
ಮುದ್ದು ಮಾಯ ಬಲ್ಲವರಾಯ ಮುದ್ದು ಮಾದೇವಾ
ಮನವ ಒತ್ತಿ ಮನವ ನೋಡೋ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!
ಮಾಣಳೆಯ ಮನೆಯ ಪುರಿತವನೇ!
ಮಾದೇವ ಗುಡುಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮೆರೆದವನೇ
ಮನವ ಒತ್ತಿ ಮನವ ನೋಡೋ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಮುನ್ನು ಮಾಯ ಬಲ್ಲವನಾದ ಮುನ್ನು ಮೊದಲನೇ
ಮೂರು ಒತ್ತಿ ದುಡವ ನೋಡೋ ಮೂರು ಮೂರನೇ

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದ ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಪತಿ! ನೀನು ಭಕ್ತಿವಂತೆ ಮಗಳಮ್ಮ! ನಿನ್ನ ಕೈ ಬುಡ್ಡಾರ ನನ ಕಂದ! ಮೂವು ಮಲೆ ದಿಕ್ಕೆ ಮೊಕ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಮೂರನೇ ನನ್ನ ಪಾದವೇ ಗತಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕಣ್ಣು ಬೈದು ನನ್ನ ಗ್ಯಾನುಸ್ತು! ನಿನ್ನ ಗಂಡವ್ವ ಕರೆಯಿವ್ವ ಅಂವು! ಸತ್ಯವಂತ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ! ಪಾಲದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಕೈ ಕಾಲು ಮೊಕ ತೊಳ್ಳೊಂಡು! ಎನ್ನಪ್ಪಾದ ಪಾದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ! ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು! ಮೂಡ್ಲದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮೊಕ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು! ಮೂರನೇ ನಿನ್ನ ಪಾದವೇ ಗತಿ ಕಾಪ್ಪಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಒಂದೇ ದುಡದಲ್ಲಿ! ತನ್ನ ಗಂಡವನ್ನು ಕರೆದವಳೆ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮನ ಗಂಡ ಮೊಲ್ವಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ಸತ್ತು ಬಿದ್ದೋನು ಮ್ಯಾಲಕ್ಕಿದ್ದು ಹಾಲಂದ ಕೊಳುದತ್ತುಕೆ ಬಂದು! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸರಣ್ಣಾದುದಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಕೇಳೊ ನನ ಕಂದ ದ್ಯಾವಾಪತಿ! ನೀನು ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಜೊತೆಲಿ! ಹಿಂದಿದ್ದೊಡ್ಡಿಲಿ ಬೇವ್ವ ಮಾಡವ್ವಾ ಅದ್ರೆ ನನ ಕಂದ! ದೀವಳಿಗೆ ದಿವನ ನಿನ್ನನೆಯಂದ ಒಂದಿಬ್ಬಿ ಎಳ್ಳೆ ನನ್ನ ಎಳ್ಳೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಬರ್ಚೊ! ನಿನ್ನೊಂಸ ಪಯಾಂತ ಎಲ್ಲಿದ್ದೊ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಸಮ್ಮಾ! ಎಲ್ಲಿದ್ದೊ ನನ್ನ ಮರೀಚ್ಚಾದ ಕಂದಮ್ಮ! ನಿನ್ನ ಮುತ್ಯೆದ ಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಿರವುನವಾಗ್ಗೆ ಅಂತ ಅಸೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ಅವು ಎಳ್ಳಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಮೊಯ್ತಾರೆ ಮೂರನೇ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ ಕಂದ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ! ನೀನು ನನ್ನ ತಂದೆ ಮನೆಗೋಗಿ! ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಮ್ಮ ಅಂತ್ಯೇಳುದ್ದು! ಮೂರನೇವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ! ಮೂರನೇವನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ರಘಂತ ಬಿದ್ದಿ! ಮೂರನೇವನ ಪಾದವನ್ನು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು! ಅವಳು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೆಡುಗವಳೆ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಹೆತ್ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಮನೆಗೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕು ಅಂತೀರಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಾಜಿ! ನನ್ನೊ ತಮ್ಮದೀರು ಬಾಳ ದುಷ್ಟರಲ್ಲ ಗುರುವೆ! ಅದೋಗ ಉಡೋಗ ಅಟ್ಟಿಯಲ್ಲಾ ನೆಂಟು! ಕೆಟ್ಟಾಗ ಹೆತ್ತೋರ ಹೆಚ್ಚಿಗೋಗಿ ಮೊರೆಯಾಗ್ಗಾರೆ ಬುದ್ದಿ! ನನ್ನತ್ತಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಗುಣನೇ ಕಾಣ್ತೆ ನನ್ನಪ್ಪಾಜಿ! ಐಕ್ಯಯೋವಂತರ ಮನೆಗೆ ಲಗ್ನವಾಗಿದ್ದಿ! ಬದುಕಾನ ಬಂದಾಗ ವ್ಯಾರೆವರಟ್ಟಿ ಬಾಗ್ಗೆ ಪಳೆಗಾಡಿ! ಪರಪಂಜದಲ್ಲಿ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಮೊತ್ತು ತೆಗೊಂಡು!

ಸಮ್ಮಿಪ್ಪನ ಮನೆಗೊಣ್ಣಾರಿ ಸ್ವಾಮಿ! ವಿಲೋಕನದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಮೊಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವ! ಇನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪರೊಲ್ಲದವಳಲ್ಲ! ಈಗ್ಗಾತ್ರ ನಾನು ಹೊಣ್ಣಾರಿ ಗುರುವೆ! ಇನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಕರೈಕ್ಕೊಳ್ಳಿ!"

ನೋಡಿ ಸಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುವೇವರಿಗ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುವೇವರಿಗ
ಸರಣಾತಿಗ ಉತ್ತರ ದೇಶದ ಅಯ್ಯವಿಗ!
ಅಯ್ಯ ದೂಪದೀಪ ದ್ಯಾವರಿಗ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಕೆತ್ತಲು ರಾಜ್ಯದ ದ್ಯಾವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರು ದ್ಯಾವರಿಗ!
ಅಯ್ಯ ದೂಪ ದೀಪ ದ್ಯಾವರಿಗ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಾಪ್ಪವಿಗ
ದೂಪದೀಪ ದ್ಯಾವರಿಗ
ಕಾರಯ್ಯ ವೆಳ್ಳುಯ್ಯ ದೇವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರು ದ್ಯಾವರಿಗ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗ!"

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗಿನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಾಲನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕುಸಾಳ ೫ರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಳೆನ ಛತ್ತಿಗೆ ಬ್ಯಾರದ ಕ್ಷೇಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕುಸಾಳ ೧ರಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಬೇವಿನ ಕಾಳ ಕೊಟಾರಕ್ಕೆ ಮಾಯವ ಬೂದಿ ಶಾಕಿ ಹಾಳು ಗೆಡವಿನ ಮಾದೇಶ್ವರ.
೩. ಕುಸಾಳ ೩ರಲ್ಲಿ ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಯ ಮಾಡುವದ್ದಾರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು.
೪. ಕುಸಾಳ ೬ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹಾಳಾಗಲಿ ಎಂದು ಶಾಪ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.
೫. ಬೇವಿನ ಕಾಳ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ದೇವಾಂಗ ಶೆಟ್ಟರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆಂದು ಕುಸಾಳ ೪ರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕುಸಾಳ ೯ರಲ್ಲಿಯ ಕೌದ್ಯಾ ಬೇಟೆಯ ಕೊಡುಟ ಶೆಟ್ಟರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.
೬. ಕರಿಕಲ್ಲು ಬಂಡೆ ಅಡಿಕೆಯು ಬೇವಿನಕಾಳ ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ ಕುಸಾಳ ೪ರಲ್ಲಿ.
೭. ದೀಶೇಶ್ವರನ ಮಗಳು ಬೇವಿನಕಾಳಿ (ಕು.ಸಾ. ೯ರಲ್ಲಿ).
೮. (ಕು.ಸಾ. ೯ರಲ್ಲಿ) ಬೇವಿನಕಾಳಿ ಮನೆ ಕಾಲ ಮೆಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ನಿಂಗಮ್ಮ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ.

೯. ಕುಸಾಳೆ ತರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಯವ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಬೇದಿಸುವಷ್ಟೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದಾಗದಾಗೆ ಉದಿಮಂತೆ ಮಾಡಿ ಬೂದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
೧೦. ಕುಸಾಳೆ ತರಲ್ಲಿ ಕೊಳಗ, ಕುಸಾಳೆ ತರಲ್ಲಿ ಮಾತ ಎಳ್ಳನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ದಾತ ಕೊಳ್ತಾರೆ.
೧೧. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇರಲ್ಲಿ ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ಮೇಲೆ ಕರಿಕಬ್ಬು ಬಂಡೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತೆ, ಇಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸೇರಿನಿಂದ ಎಳ್ಳಿನ ಫಣ್ಣೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.
೧೨. ಕುಸಾಳೆ ೩ ಹನ್ನೆರಡು ಮಾತದಿಂದ ಆರಂಭ ಎಳ್ಳಿನ ಫಣ್ಣೆ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೇಳ್ಗೆ ಬೂದಿ ಎರಡು ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಯ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.
೧೩. ಕುಸಾಳೆ ೬-೭ ಕೊಳಗದಿಂದ ಫಣ್ಣೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ಬಳ್ಳ, ಮೂರು ಹದಿ..... ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಅಂತ ತಾವ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಮಾದೇವ.
೧೪. ಈವೆ ಕುಸಾಳೆ, ಮಾತ ಎಳ್ಳುದಾನ ಕೊಳ್ತಾರೆ ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಗೊಲಾಬ್ಬು ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಮಾದೇಶ್ವರ.

೫. ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ

ಅಯ್ಯ ಬಾ ಮಾದೇವ ಬಾ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ
ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾದೇವೋ||
ಅಯ್ಯ ಬಾ ಮಾದಯ್ಯ ಬಾ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ||
ಪೈಯಲ್ಲಾ ಸಿರಿ ಗಂದಾವೋ||
ಕಾಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿರೋ || ಗಿರಿಯೊಳು ||

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ ಎಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುದೆ
ಪಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕೀಳು ಭತ್ತರಲ್ಲರು
ಎತ್ತು ಕಟ್ಟಿದ ಗೂಟ||
ಎಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಬೆಳ್ಳಿ ಗೂಟ||
ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಧವ್ಯವಂತೆ||
ದಾಸೋಣ ದಾಸ ಮಾದೋರಲ್ಲ||
ಜೋಗಿ ಬಿಡ್ತ ನೀಡುವಳಲ್ಲ||
ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ ಎಲ್ಲುಳಿದಿರುವೆ||
ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ||
ಬದುಕಿದಂತೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ||
ಏಳು ಪಸ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು||
ಅಲ್ಲಿ ನಿಜಾಂಸವ ನೋಡಬೇಕೆಂದು
ಮಂಗಳಾಲಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರು ಜಂಗ||
ಹಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರು ಜಂಗ||
ಮತ್ತೇಮಗ್ಯಾಸ ಮಾಡವನೇ||
ಹಸವನ್ನೇ ಹಿಡಿದವನೇ||
ನೆಲವೊಂದು ತೂರು ಮಾಡವನೇ||
ಬಿಲ್ಲಾದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಬಳಲ್ಲ||

ಅಂದ ಮಂದವ ಸೋದರವಳಲ್ಲ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಜಂಗಮಯ್ಯ
 ಬಿಕ್ಕನವ ಸುದ್ದಿ ಅಗಿದಲಿ ಲಿಂಗ ಬಾ
 ಪಗಡೆಯೊಂದನು ಅಡವ್ವ
 ಕೇಳು ಕೇಳಮ್ಮ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ
 ನೀ ಪಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಮ್ಮ
 ನಾ ಬೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣನ್ನು ತೊರಿದನಮ್ಮಾ
 ನಾ ನೀರು ನಿತ್ಯ ತೊರ್ದಿದನಮ್ಮಾ
 ಅನ್ನ ಉಂಡು ಅರೇ ದಿವಸ
 ಶಿವಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡಿ ಮೂರೇದಿಪ್ಪ
 ನೀ ದಿನ್ನಾರ ದಾನ ನೀಡಮ್ಮಾ ತಾಯಿ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಜಂಗಮಯ್ಯ
 ಅಟ್ಟಿಂದ ಮಡಿಕೆ ಅಸ್ತಾದ ಮ್ಮಾಲೆ
 ತಿರಗ ಬೆಂಕಿ ಪುಟ್ಟವಳಲ್ಲ
 ತಿರಗ ಅಕ್ಕಿ ಪಾಕವಳಲ್ಲ
 ನಂಜಯ್ಯನ ಒಕ್ಕಲು ನಾನು
 ಚೆನ್ನ ಕೊಟ್ಟರು ಜಂಗಮರಿಲ್ಲ
 ಪುಂಡಿದ ಸೋಮವಾರ ಗುರುವೆ
 ಚೆನ್ನ ನಾನು ಮಾಡಿಸೋ
 ಪುಂಡಿದ ಸೋಮವಾರ ಬಂದ್ರೆ
 ನಿಂಗಿ ಅನ್ನದ ಧರ್ಮ ನೀಡುವೆ ತಾಯಿ
 ಪುಂಡಿದ ಸೋಮವಾರ ದಿನ ಗುರುವೆ
 ಬತ್ತಿನೆಂದು ಒಪ್ಪಾವನಲ್ಲ
 ಬತ್ತಿನಂದು ಬೇಳೆದಟ್ಟವನು
 ಅಯ್ಯ ಇಕ್ಕೇರಿ ಬಂದ್ರಪಟ್ಟಿಗಾಣಿನ್ನು
 ಪಾವಾದಿಗ ಬಂದವನಲ್ಲ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಪಾವಾದಿಗ
 ಒಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕೂಲಿ ಕನಯ್ಯ
 ಒಕ್ಕಳ ರಾಗಿ ಕಣಮ್ಮ
 ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಕಣಮ್ಮಾ
 ಅಯ್ಯಾ ಒಕ್ಕಳ ರಾಗಿ ಕೊಟ್ಟವಳಲ್ಲ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಪಾವಾದಿಗ

ಅಟ್ಟಕ್ಕೇನೆ ಹಾಕವಳಲ್ಲ
 ಬೆನ್ನಾದ ಬೊಂಬ ತೆಗೆದವಳಲ್ಲ
 ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲ ತೆಗೆದವಳಲ್ಲ
 ಏಳು ಬಟ್ಟಲು ಇಡವಣ್ಣೇ
 ತೆಗೆದವಳಲ್ಲಾ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಪಾವನದಿಗ
 ಉರಿಂದಾನೆ ಬೋಗುತ್ತು
 ಒಕ್ಕಳಕ್ಕೆ ಹಾಕವಳೆ
 ಎಳ್ಳಕ್ಕಿಯ ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕವಳೆ
 ಏಳು ಕುಕ್ಕಾಯ ಸುಟ್ಟವಳೆ ||

ಕೋಲು ಮಂದೆಯ ಪಂಗಮ ದೇವರು
 ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾಕೆ ದಯೆ ಮಾಡವರೇ
 ಆಹಾ.... ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಹರಹರಾ ಏಕಾಂಗಿ ಮಾಘ! ಏಳುಮಲೆಯ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ! ಮಡುಕು
 ದುಂಡುಳ್ಳ ಮಾಡೇವ! ಕಲಿಕಾಲದ ಮರಿದೇವರು! ಗುಟ್ಟು ಮಲೆಗೆ ಮಗ್ಗವರಂತೆ! ಮೆಟ್ಟಿನ
 ಕಾಳಲತಗಲ ತಕ್ಕಂತೆ! ಮಲೆಯಮಾಡೇಪ್ಪರ! ಇದೇ ಬೇವಿನಮಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಟ್ಟು
 ಫೋಗಂತರ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡೇಪ್ಪರ ಸಂದೆ! ಹಳೇ ಕಂಬಳಿ ಜೋಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಅಳ್ಳ ಕದ್ದಿ ನಾಗ ಬೆತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಎಕ್ಕದ ಕಾಯನ್ನು ಲಿಂಗ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕುದ್ಲಾಕ್ಷಿ ಮನೆ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಜೋಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹಾಕೊಂಡು!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡೇಪ್ಪರ! ಅವರು ಮೂಡಲ ಮಲೆಗೆ ವೃಕ್ಷಿ ಮಡಗವರೇ!
 ಮಾಡೇವಾ!!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಾಡೇವ ಬರುವ ಚಂದಾನಾ!
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡು! ಕೇಳು
 ಕೇಳಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದೆ! ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ! ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾ ಸಾರಿದೆ! ಹೊನ್ನುಣ್ಣನೆ
 ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ದಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ಸುಟ್ಟು ಫೋಗಂತ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ!
 ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಂದನಾದಂತ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.

ಸಮ್ಮುಖ್ಯಜೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾಡ್ಕಡಿ ಲಂಗಣ ಜಾತ್ರೆ ತಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸ ಬುಟ್ಟುಬುಟ್ಟು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮಡುಗವರೇ ಮಾದೇವಾ||"

ಸರಣಿ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸುತಮ್ಮನವರು! ಏನು ಗುರುವೇ ಸಮ್ಮುಖ್ಯನ ಮನೆ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಂದೇವರೇ! ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಹಾರ ತೋರಿಸಿ ಅಂತವಳೇ ಸಂತಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಬರುವ ಚಂದಾದಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||

ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ! ಅದರ ಹೊಳ್ಳೆನಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳು ಮಗಳೇ! ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವರೂಪಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡೆ ಅಂತೇಳಿದೆ! ಕಾನೇನು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ ಕಾಮ್ಮ! ಇದೇ ಪದ್ಧಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಅಂತೇಳಿ ದ್ವಾರ ಅದರ ಅವಳು ಬಾಳ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮಡಗವ್ವ! ಬಹಳ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೋಸದಿಂದ! ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸವಳೆ! ಆ ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ ನನ್ನ ಕಂದ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತವರೇ! ಮಾದೇವ||

ಮಾದೇವ ಬಂದನು ಅನಂದ ತಂದನು

ತಾವರ ಹೊವ ಹಿಡಿದು ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದನು||"

ತಂದಾನೊ ತಾಣ ತಾನಂದನೊ ತಾಣ||

ಮದ್ದಿಕ್ಕುವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ರ! ಮದ್ದಾಣ್ಣೆ ಮುರುವು ಬರಬೇಕು! ಇಸ ಇಕ್ಕಿವವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಿಸುಗಳ ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು! ಹೊಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟೋರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ರ! ಚಿಟ್ಟಿಚಿಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕು! ಅಂಕಾರ ಪಟ್ಟೋರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ರ! ಬೆಂಕೀಲಿ ಸುಟ್ಟು ಬರಬೇಕು! ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡೋ ಮುಂಡ ಮಕ್ಕಳೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲಂಗೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಹಂಗೂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಯಪ್ಪಾನೆ! ನನ್ನಾಯಕಾರ ಮಾದೇವ||"

ಇಕ್ಕೇರಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಅಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ! ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮರು! ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಂತರ ಮಗಳು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಅಂದ್ರೆ ಅಪ್ಪ ಮದ ಅಹಂಕಾರವರಿ! ಆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು ಏನು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡ್ತಾರಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ! ಗುರುವೇ ಗುರು ತಂದೆಯೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ! ಯಾವ ದಾಸ, ಹೋಗಿ, ಜಂಗಮ! ನೀಲಗಾರರು ಮಂಚೇದಯ್ಯ! ಪಟೇರಣೆ ಆಗಲಿ! ಗರುಡ ಗುಂದವರೇ ಆಗಲಿ! ಮಾಟದ ಮಾನವರೇ ಆಗಲಿ! ಇಕ್ಕೇರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದುದೇ ಅವ್ರೆ!

ಆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು! ದಾಸಕ್ಕೆ ವೈವಾಹಿಕ ಜಂಗಮದ ಕಡೆದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ
 ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು ಅಂದ್ರೆ! ಕೇಳು ಕೇಳುತ್ತಾ ಜಂಗಮಯ್ಯ! ಯಾವ ದಾಸಪ್ಪ ಹೋಗಿದ್ದ
 ನೀಲಗಾರರು! ಮಂಟಪವನ್ನು ಪೇಟೆರವೇ ಆಗಲೀ! ಪನ್ನ ಇಕ್ಕೇರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದಾಸಕ್ಕೆ
 ಬಂದ್ರೆ! ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೇಳು ದಿವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಓಗ್ತಾ ಇತ್ತು ಕೂಡುತ್ತಾ! ಜಂಗಮಯ್ಯ
 ಎಂದು ಹೇಳಿದಿಟ್ಟು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು ಅನ್ನದಲಿ ವಿಷ ಬೆರೆಸಿ ದಿಟ್ಟು! ಆ
 ಜಂಗಮರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು! ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಣಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು
 ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಕಿದ್ದಂತೆ! ತೂಗಾಕಿರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪ
 ನೋಡಿಕೊಂಡು! ಅವರು ಬೇಡದ ಕನ್ನಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದವರೆ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ
 ಮಾದೇವಾ!!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗಂಗಿ!
 ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಮೈಮೆಗಳ ಮಾದಪ್ಪ ತೋರಿಸಯ್ಯ!
 ನಿಜರೂಪಗಳ ನಿನ್ನ ಪಾದ ನಂಬಿದ ಜವಳೆ ಹೊನ್ನ ಮಳೆ ಕರೆದು
 ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವಲಿಂಗನಿಗೆ!!

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಅಟ್ಟ ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ! ಭಗವಂತ ಏಳು ಸುತ್ತಿನ
 ಕಳ್ಳಿ ಬೇಲಿ! ಏಳು ಸುತ್ತು ಮುಕ್ಕನ ಬೇಲಿ! ಬಾಗಿಲು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಿಲ್ಲದ ಪಾಕ!

ಮಾದೇವ್ವರ ತಂದೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾಸ ಹೆಗಲ ಮ್ಕಾಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು! ಬಲದ
 ಕಾಲಿಗೆ ಗ್ಗರ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಮಂಡಿ ತುಂಬಾ ಜಳು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಎಳಗಾದಿ ಎಳೆದಿದ್ದಾನೆ!
 ಸುಳಿಗಾದಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇವ್ವರ ತಂದೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ
 ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕು ಬರುತ್ತವರೆ! ಮಾದೇವಾ!!

ಅವಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಹರಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಹಿಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ
 ನಿಂತುಕೊಂಡು! ಪಾದ ತೊಳೆವಂತ ಪಾತ್ರೆಗಳ್ಳಿನ ಮ್ಕಾಲೆ ಮೂರ್ತ ಮಾರಿಕೊಂಡು!
 ಮಾದೇವ್ವರ ತಂದೆ ತುಂಬಿದ ಸೋಮಮರ! ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿವಸಿವಾ
 ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇವ್ವರ ತಂದೆ! ಕಂಟಿನ ಕಂಸಾಳೆ ನಾದ
 ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು! ಅವರು ಭಿಕ್ಷೆ ಸಾರುವರೆ! ಮಾದೇವಾ! ಹರಹರಾ ಹರಹ ಭಿಕ್ಷೆ! ಗುರುದೇವರ
 ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ಬಿಕ್ಷಾ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಂಜಮ್ಮನ ಬಿಕ್ಷಾ! ತಂದೆ ಸಿವದಾಸಪ್ಪನ ಬಿಕ್ಷಾ! ಕುಂತೂರು
 ಮಲದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಬಿಕ್ಷಾ! ಅವರು ಪಂಚೇಳು ಅಗ್ಗರ ಸಾರುವರೆ! ಮಾದೇವಾ!!

ಅದರ ಕಿಟ್ಟ ಮುಂಡೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ! ಅರಮನೆಯಿಂದ ಈಚೆ ಓಡಿ ಬಂದು
 ಬಗ್ಗಿ ನೋಡುವಳೆ! ಇಕ್ಕೇರಿಯಾ ದೇವಮ್ಮಾ!

ಆಹಾ..... ಎಲ್ಲಿಯೊಂದುಪ್ಪಾ ಮಾಡೇವೆ! ಎಲ್ಲರ ಮನವ ನೋಡಿಯಾ
 ಆಹಾ..... ಮನವ ನೋಡಿ ದೈವವ ಚೆಲ್ಲೋ! ದುಂದುಳ್ಳ ಮಾಡೇವರೆ!
 ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!"

ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಸಾರಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಸುಬ್ಬ ಕೇಳ್ತುಟ್ಟು! ದೇವಮ್ಮ ಓದೋ ಯಾವನೋ
 ಈವತ್ತು ಬಣ್ಣುಟ್ಟವ್ವೇ! ಆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ನವರು! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಜಂಗಮರೇ! ಈವತ್ತು
 ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ! ಬೆನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೋಗಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಆವಾಗಲಿಗ ಆ
 ಜಂಗಮರನ್ನು! ಆಲ್ಲಿ ನೀವು ಚಾವಡಿ ಓಳಗೆ ಇರಬೇಕು! ನಾನು ಊಟದ ವ್ಯಾಳಿಗೆ
 ಸಂಬಾಾಗಿ! ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕಳಪ್ಪಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಒಂದು ನೀವು ಬೆನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೋಗಬೇಕು
 ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳಿ! ಆವಾಗಲಿಗ ಯಾರಿಂತಿ ಅಡಿಗೆ ಮದುವುತ್ತುಳೆ ಅಂದ್ರೆ! ಏಳು ಜನ
 ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ಏಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅಂತೆ! ಆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು
 ಗೋಣೆ ಬೇಲಕೊಟ್ಟು! ಕೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟು! ನಾಗರ ಪಾವ್ವ ಬಡಿಕೊಂಡು
 ಬರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಆವಾಗಲಿಗ ದೇವಮ್ಮ ಆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಕಳಗವಳೇ! ದೇವರಾ!!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಹದೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಪಾವ್ವ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಅವರ ಆಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು!
 ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೋಡಗಲ್ಲ ಪಾಲು ಕರಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಅಂತ! ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನ
 ಆ ಕಡೆ ಕಳಸವಳೆ! ನಾಗರ ಪಾವ್ವ ತರಿಸಿ! ಆಗಲೇ ಅವುಗಳ ಇಸಾನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು
 ಕೋಲುಗಳ್ಳಿ ಪಾಲು ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ಆವಾಗಲಿಗ ಮೂರು ಮಾನ ಆಕ್ಕಿ ಪಾಕಿ!
 ಆ ಇಸವನ್ನು ಆದಕ್ಕೆ ಬೆರಸಿ! ಆಲ್ಲಿ ಇಸದ ಕಿತ್ತಾಯ ತಯಾರು ಮಾಡವಳೇ!! ದೇವಮ್ಮಾ!!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಲೆವಾಪನ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
 ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಪನ್ನೆರದು ಗಂಟೆ ಆಯಿತು! ಮುಂಡೆ ಮಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಕರಗಿಸಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ
 ನಮ್ಮ ಜಿ ದಿಣಿಗೆ ಪತ್ತು ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು! ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಸಾರವರೆ! ದೇವಮ್ಮ
 ತಕ್ಷಣ ಗುಡುಗುಡನೆ ಓಡಿ ಬಂದ್ಲಂತೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕಾಯ್ದುಂಡಿದ್ದಿ! ಬನ್ನಿ
 ಸ್ವಾಮಿ! ಪಾದ ತೊಳೆದು! ನಡುಮನೆ ಓಳಗೆ ಮಂದಲಿಗೆ ಪಾಕಿ ಮಂದಲಿಗೆ ಮೇಲೆ
 ಕೊಡಿಸಿಬಳಂತೆ! ಆವಾಗಲಿಗ ಬಾಳೆ ಎಲೆ ತಕ್ಷಂಡು ಬಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬುಟ್ಟು
 ಅಲ್ಲೇ ವಿಷದ ಕಿತ್ತಾಯ ಬಡಿಸವಳೆ! ದೇವಮ್ಮ!!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಹದೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
 ಕೂಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವನಾ!!

ಕನ್ನಡು ಬಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಇದು ಮೊದಲು ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳಿ ಕೋಲುಗಳ್ಳಿ ಹಾಲು ತಂದು ಮುಂದೆ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಹುಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಇರಲಿ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರ ಹಾಳು ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮೋಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾನೂ ಆಡತೀನಿ! ನೀನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದೀಯೆ! ಅದೇ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಹಾಳುಮಾಟ ದೂಳಮಾಟ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ! ಅಲ್ಲೇ ಇರುವ ಕನ್ನಡು ತಿಂತ ಕೂತವರೇ!! ಮಾದೇವ 1"

ಆಹಾ ಕಾಡಲಾಗುತ್ತೆ ಹೂ ಮಾದಪ್ಪ ದ್ವಾನಿರುತ್ತಾ
ಆಹಾ ಎಲ್ಲರದೊಳಗೆ ಒಳಗೆ ಕಿರೀಟ ಗೆಜ್ಜುಮಲೆ! ಕೋಡುಗಲ್ಲೊಳಗೆ!
ಆಹಾ ಒಕ್ಕಲ ಗಂಟೆ ಅಲಿಯ ಚರ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಮಲೆ ಮಾದೇವನೇ!
ಕೃರಗ್ನ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!"

ಆದರೆ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆ! ಆಮರು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ! ಕೇಳು ಕೇಳಮ್ಮ ನನ್ನ ಕಂದಾ ಬೊಬ್ಬ ಮಗಳೆ ಎನಮ್ಮಾ! ನಾನು ಆರು ಅರವಿ ಪಾಸ ಮಾಡಿದ್ದು! ಬೊಟ್ಟೆ ಕುರಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಮಜ್ಜೆಗೇನಾದ್ದು ಇದೆ ಕೊಡು ಅಂದು! ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಸುಗ್ಗದ ತಿಳಿ, ಇದೇ ಕಡೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿ! ಮಲೆ ಮಾದೇವರನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಂದು ಮಡಗವಳಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಮೂರು ಅರವಿ ಸುಗ್ಗದ ತಿಳಿ ನೀಡನ್ನು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟು! ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು! ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪ! ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೊಟ್ಟೆ ಮಾಡ್ತಾನ್ನೆ ಅಂದ್ರೆ! ಕೇಳು ಕೇಳು ಮುಂದೆ ಮಗಳೇ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಕೊಬ್ಬಿ ಮುರಿದು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಫೋಗದೇ ಇದ್ದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೊಬ್ಬಿದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚಲವಿಲ್ಲ! ಅಂದವರಾ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯಾ! ಮಾದೇವಾ!!

ಆಹಾ ಕೃರಗ್ನ ನೀಡಮ್ಮಾ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!
ಕೋಲು ಮುಂದೆ ಜಂಗಮರು ಕೃರಗ್ನಕೆ ದಯಮಾಡವರೇ!
ಆಹಾ ಕೃರಗ್ನ ನೀಡಮ್ಮಾ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!!

ಕಾಡುಕೋಳಿ ಕೂಗುವಾಗ!
ಕನ್ನಯ ರಾಗ ಪಾಡುವಾಗ!
ನವಿಲು ಕುಣಿದಾವು!

ಮಾದಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳೆ ಮೆರೆದಾವು!
ಆಹಾ ಕಾಡಲಿವ್ವ ಮಾದಪ್ಪನಿಗೆ ಕಾಡುಬೇನು ಕರೆದಾವು
ಕೃರಗ್ನ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪ! ಮತ್ತಿವ ಬೋಳಿಗೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಎಳು ಮೊಕದ ಈಬೂತಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು! ಈಬೂತಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹಾಡುವವರೇ ಅಂದ್ರೆ! ಮಾಯಕ ಈಬೂತಿ! ಮಂತ್ರಕ ಈಬೂತಿ! ದುಷ್ಟ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವಂತ

ಈಬೂತಿ! ಉಬ್ಬರಿಕೆ ತಿಚ್ಚೆ ಮಾಡುವಂತ ಈಬೂತಿ! ಹಿಂಡಗಳಿಗೆ ಗುಂಡಿಗೆ ಮುರಿಯುವಂತ ಈಬೂತಿ! ಅಡ್ಡಂಡವರೆ' ಮನೆ ಹಾಲು ಮಾಡುವ ಈಬೂತಿ! ನಿಂದಿಸುವವರ ಮನೆ ನಿರ್ಬಯಲು ಮಾಡುವ ಈಬೂತಿ! ಏಳು ಮುಕದ ಈಬೂತಿ ಎತ್ತಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆಮಾದಪ್ಪನವರು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ ಬೆನ್ನದ ಬಿಂದಿಗೆ! ರನ್ನದ ಬಿಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ! ಯಾವಾಗ ಮಾರಿದ ಈಭೂತಿ ಬೇಳ್ಳೆಯನ್ನ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಒಡೆದಾರೋ! ಅದರೆ ಗುರುವೇ ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು! ಮಾಯವಾಗುವಂತ ಮೇಳೆ ನೋಡ್ಕಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಕೇಳು ಕೇಳಮ್ಮ ನನ್ನ ಕಂದ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ! ಯಾಕೋ ಕಪ್ಪಾಯುವನ್ನು ತಿಂದ ಮೇಲೆ! ನನ್ನ ಕತ್ತಲೆ ತಾಬ್ಬಂಬುಟ್ಟದ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಡಿಯಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಡಮ್ಮ! ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳವರೆ! ನನ್ನ ಉತ್ತರ ದೇಸದ! ಮಾದೇವಾ||

ಅಹಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!
ಕೆಂಗಾವಿಯ ಪೊದ್ದವರೆ ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ದಯ ಮಾಡವರೇ!
ಅಹಾ ದಂಡಿಗೆ ತಕ್ಕಾದ ಗುಂಡುಗಲಿ ಮ್ಹಾಲೆ ಜಗ್ಗಿ
ಸಾಂಬ್ರವಾಡವರೇ!
ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪ! ಕುಡಿಯಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೇಳುವಾಗ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು! ಅಂದೆ ಬಿಂದಿಗೆಲೆಲ್ಲಾ ಕೈಯಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ! ಅದರ ಪರಮಾತ್ಮ! ಕುಡಿಯೋಕೆ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ! ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಬುಟ್ಟು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು! ಕೇಳು ಕೇಳಪ್ಪಾ ಜಂಗಮಯ್ಯೋರೆ! ನನ್ನ ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ! ನೀರು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕಾಲವೇ ಇದರಿಲ್ಲ! ಏನಪ್ಪಾ ಇವತ್ತೇನೋ ನನ್ನ ಅರಮನೆ ಒಳಗಡೆ! ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಬೇಳ್ಳೆ ಎತ್ತಿ ಆ ಬಿಗದ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದರಂತೆ!!

ಆವಾಗ ಲಿಂಗ ಆ ಕೋಲುಗ್ಗು ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದಂತೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಐದು ನಿಮಿಷವೇ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷವೇ ಸತ್ತೊಣ್ಣಿದ್ದಾನೆ! ಆದ್ರೆ ಇವನ್ನ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ನಮ್ಮ ಹಿಂಡಟ್ಟಿ ಹಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳ ತೋಡಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಕಂಡಿರಿ! ಮೈ ಮೇಲೆಲೋ ಅಥರಾಸೆಲ್ಲಾ ಕಳೋಬೇಕು! ಹೊ ಮಾತ್ರ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹಾಕುಟ್ಟು ಮುಚ್ಚುಬುಡಿ ಅಂತೇಳಿ! ಅಪು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ತಾ ಕುಂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮಾಯಕಾರ ಬರುವ ಬೆಂದಾವಾ!
ಕುಡಿ ಬೇಡಿ ಸವನಾ||"

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತ ಕಟ್ಟಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಮೋಳಿಗುಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾದೇವಿ ಪಾಪ ನೆನೆದು! ತಂದೆ ಪಾಪ ನೆನೆದು! ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ! ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ನಾನಿನ್ನು ಮೋಳಿಗೆ ಬದ್ಧನಮ್ಮ! ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆಮಾದಶ್ವರ:-

ಯಾವ ಎಂತ ಬೋಳಿಗೆ ಜಂಗಮ ಬಂದ್ತೂ ಕೂಡ! ಗುಡ್ಡಗಳು ಗುರುಗಳು ಬಂದ್ತೂ ಕೂಡ! ಆ ಇಸದ ಕಟ್ಟಾಯ ತಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡ್ತು ಇದ್ದರು! ಇವನ್ನಾರು ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯ ಸಾಯಲೇ ಇಲ್ಲವೆಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳಿ! ಕೈಸಿಟ್ಟ ನರುಕೋಪಾ ಕುಂತವಳೇ ದೇವಮ್ಮಾ ||

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮಹಂತೆವ್ವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ||

ಬಿಕ್ಕ ಈಸಿಕೊಂಡು ಮಟ ಮಂಗಳವಾರ! ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸಲು ಬಿಟ್ಟು ದಾಟುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇಳು ಕೇಳು ಕ್ಷ್ಮಿ ಮುಂಡೆ ಮಗಳೇ! ಐಕ್ಯಯ್ಯ ನಿನ್ನಿಗೆ ಪಾಳಾಗಲಿ! ನೀನು ಗಂಡ ಕೆಂಡೇಗೊಡನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊನ್ನೂರನೆ ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ! ಕಾಡಿಂದ ಸೆಡೆ ಒತ್ತಿ ತರಬೇಕು! ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸೊಪ್ಪು ಕುಯ್ಯಂತು! ಕೊಡ್ಕ ಕೋಮಟಗೇರಿ ಬೀದಿಲಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮಾದು ಎಂದವರೇ! ಮಾದೇವಾ||

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಿ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||

ಬಿಕಾಂಗಿ ಮದ್ದು ಬಿಳುಮಲೆ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿ! ನೀತಿ ಒಳಗೆ ಲಿಂಗವಂತರು! ಚಂದಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಗೇಕರಮೂರ್ತಿ! ದುಡಕಿಗೆ ಮಂಡುಳ್ಳ ಮಾದೇಶ್ವರ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ನಿಗೆ ಸಾವ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು! ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದವೇ ನಿಮ್ಮ ಸರಪಾದ ಒಡ್ಡಲ್ಲವ್ವಾ! ಮಾದೇಶ್ವರ ಓದಾರೆಯೋ ಗುರುವೇ!!

ಬಿಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೂ! ಬಾಳ ರುದ್ರಗೋಪ ತಾಳಿದ್ದಂತೆ! ಎಂತ ಹಾಲು ಕರೊಂದು ಬಂದ್ರಿ! ಅಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ! ಎಂತ ಪಾವ್ವ ಬಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರಿ ಅಂತ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಮಾಲೆ! ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಮಾಲೆ ಹೀನ ಕ್ಷ್ಮಿವಾಗಿ ಬೈಪಾ ಕುಂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮಾ ||

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಹದೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!"

ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಬೆಳ್ಳಿ ಹಾಕಿ ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಅವಾಗ ದೇವೇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮೂಡಿದ್ದಾರೆ! ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಳಪ್ಪ ದೇವೇಂದ್ರ
ರಾಜ! ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಮಳೆ ಬರುವಾರದು! ನಾನು ದೇವದ ಮಾತು ಕೇಳಬೇಡ!
ಅಂತ ಮಳೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪ! ಮಾಯದ ಮಳೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ
ಒಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದಾರೆ! ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆ ಚದರಮೊಳಗೆ ಸೇರಿದ ಕಡಕಂಡು
ಬಂದಿದ್ದಾರೆ! ಪಾಳು ದೇವಮ್ಮನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಅದಿ ಮಲೆ
ಮಾದಪ್ಪ! ಅವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡುವರಲ್ಲೋ!!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಯದೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಿ ಬೊರ ಮೊಗ್ಗುಟ್ಟು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಈ ಕಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ
ಮಗಲಿಗೆ! ಎನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ! ಮೂರು ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಗೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ!
ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿ ನಿಂಗಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು! ನಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಮಗಗಳನ್ನು
ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಂತ! ಜಾಳ ದಿನವಾಯಿತು ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಮನೆ ಒಳಗೆ
ಕೆಪ್ಪಾಯಿ ಸುಡ್ಡಾ ಕುಂತಿರುವಳಂತೆ! ನಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ!
ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಓಹೋ ಕೆಪ್ಪಾಯಿ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಬತ್ತಾವಳಿ! ಇವಳು ಬರೋದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ನಾನೊಂದು ಬಿಡುಬಿಡು ಮಾಡಬೇಕಂತೇಳಿ!
ದಮ್ಮಯ್ಯ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನು ಕರೆದಂತೆ! ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಕರೆದ್ರು!
ಎನು ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಬಂದ್ರು! ಅವರು ಬಿಡುಬಿಡು ಕೇಳು ಜಾವಯ್ಯ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ! ನಿನ್ನ
ಬಂದ ಕೃತ ನನಗೆ! ನನಗೆ ಬಂದ ಕೃತ ನಿನ್ನಗೆ! ಇನ್ನು ನಿಮಗಾದ್ರೂ ಕೇಳ ಸ್ವಾಮಿ!
ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಗ್ಗು! ಈವಾಗ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ! ನೀವು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದ್ರಂತೆ!
ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಎನು ಮಾಡಬೇಕು?! ಇಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಯಾಸ ಹಾಳಬೇಕು ಅಂದವರೇ
ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಮಲೆಯೋ ಮಾಯದೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ

ಗಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವನಾ!

ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದ್ರಂತೆ! ನಾಡು ಆಗಿಲ್ಲ ಈಗಿಲ್ಲ ಈವಾಗ ಕಳ್ಳರಾಗವಾ ಸ್ವಾಮಿ
ಅಂದ್ರಂತೆ! ಕೊಳ್ಳಪ್ಪಾ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಳ್ಳರಾಗಿ ಅಂತ ಪಾವೇಳ್ತಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಹಬ್ಬ ಸಾಧನೆ
ಗಿಲ್ಲನೇಕದರ ಆಗಬೇಕು! ಅವತಾರ ಎತ್ತಬೇಕು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಯಾತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನೋಡ್ತಪ್ಪಾ
ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು! ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಗುಡ್ಡ, ಗುರು, ದಾಸ, ಬೋಗಿ,
ಜಂಗಮರಿಗೂ ಸಹಿತವಾಗಿ! ಯಾರೇ ಹೋದರೂ! ಇಸದ ಕೆಪ್ಪಾಯಿ ಇಕ್ಕೇರಿ! ಅವಳು
ಪ್ರಾಣ ಕೊಳ್ಳುವಳೇ ದೇವಮ್ಮಾ!!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮೂವತ್ತು ಬರುವ ಬೆಂವಣಾ!
ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವಣಾ!!

ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟಾ ಅವಳ ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳ್ರಪ್ಪಾ! ಅವರೆ ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಕೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಏನು ಆಫರಣಾ ಇದ್ದ್ರಾ ಕೂಡ! ಅವನ್ನ ಕಳೆಕೊಂಡು! ಹಿಂದ್ವಿಟ್ಟು ಹಿತ್ತಲೊಳಗೆ! ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಲಿ ಹಳ್ಳ ತೋಡಿಸಿದ್ದವ್ವ! ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪಣವೇ! ಅವರ ಮೈ ಮೇಲಿದ್ದ ಆಫರಣಾವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆಬಿಟ್ಟು! ಆ ಹಣ ತಕ್ಕಂತೋಗಿ ದವಣ್ ಮಾಡಿಸಿ ಬರ್ಬರೇ! ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬಾಳ ಏಸ್ವರ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸ್ತುಬಿಳೇ! ಈಗ ಅವಳ ಅನಂತರ ಹಾಳು ಮಾಡಿ! ಹಾಳುಬಿಟ್ಟು ಧೂಳುಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ! ಅವಳ ಮನೆ ಗುಡಿಸಲೇನು ಅಂತೇಳಿ! ಆವಾಗಲೀಗ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಳೆವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲ! ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ತಲೆಗೊಂದು ದೊಣ್ಣೆ ಕೈಲಂತೆ! ಅರಕುಂಡಿ ಬಡ್ಡಿ! ಆದರೆ ಆವಾಗಲೀಗ ಬರೀ ಮೈಲೇ ನಿತ್ಯಂಡು! ತಲೆಗೊಂದು ರುಮಾಲು ಸುತ್ಕೊಂಡು! ಅವರು ದೊಣ್ಣೆ ಹಿಡ್ಕಂಡು ದಾರಿಲಿ ನಿಂತವರೇ! ಮುನಿಗಳು!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!!

ಹಿಂದಾರಿ ಒಳಗೆ! ಅಕಡೆ ಇಬ್ಬರೂ! ಈ ಕಡೆ ಇಬ್ಬರೂ! ಈ ಕಡೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ನಿಂತಂತೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿ ನಿಂಗಮ್ಮ! ಆವಾಗಲೀಗ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಕಣ್ಣಾಯ ಬಿಟ್ಟು ಕುಕ್ಕೊಂಡು! ತಲೆಮ್ಬಾಲೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಆವಾಗಲೀಗ ಹಣವೂ ಅಡ್ಡ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಹಾಕೊಂಡು! ಅಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿ ಬರ್ತಾ ಅವಳ ನಿಂಗಮ್ಮ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಹತ್ತಿರ ಬರೋವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು! ಈ ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ! ದೊಣ್ಣೆ ಕೈಲಿಡ್ಕಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟವರೇ ಮುನಿಗಳು!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಕಂಡು! ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ತಾವ ಏನಿದ್ದವು ಸ್ವಾಮಿ! ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದರಿ! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಅಂಟಿಸಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನನ್ನ ಬುಟ್ಟಿಬಿಡಿ ಅಂತವಳೇ ನಿಂಗಮ್ಮ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಇದೇನು ತಲೆಮ್ಬಾಲೆ! ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಮಗಳ ನೋಡಿ ಬಾಳ ದಿವ್ಯ-ವಾಗೋಯ್ತು ಸ್ವಾಮಿ! ಅವಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಪ್ಪಾ ಈ ಕಣ್ಣಾಯ ಸುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತಾ ಇವ್ವಿ!

ಒಳ್ಳೆ ಚೀಲ ತೆಗೆ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಚೀಲ ತೆಗೆದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನಿದ್ದಾ ಹೂವೂ ಅದ್ದು! ಆದ್ರೂ
ಮಾತ್ರ ಇತ್ತಂತೆ! ಕುಪ್ಪಾಯದ ಒತ್ತಿ ಕಿತ್ಲೆಂದ್ರು! ತಿರುಗ ನೋಡಮ್ಮಾಡ ಹೋಗು ಅಂದ್ರಂತೆ!
ಸಿವ ಸಿವಾ ಗೊಳೊ! ಅಂತ ಮತ್ಸೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಿಂಗಮ್ಮ! ಅದು ಹೂ ಅದ್ದಾದರೂ!
ಚೀಲದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸಿವನೇ! ಮತ್ಸೆಗೆಗೆ ಕಡ್ಲೆ ಪುರಿನಾದ್ಲೊ ತತ್ಸೆಂಡು ಹೋಯ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ವಾ!
ಅದ್ಲೊ ಕಿತ್ಲೆಂಬುಟ್ಟು ಅಂತೇಳೆ! ಅವಳು ಮತ್ಸೆ ಮಾಡ್ತಾ ಒಯ್ದವಳೇ! ನಿಂಗಮ್ಮಾ!!

ಆದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸಮ್ಮಾ ಪ್ಪಾಜೆ ಮುಕ್ತಿನ ಚೋಳಿಗೆಗೆ ಕುಪ್ಪಾಯದ ಒತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರಂತೆ! ಆವಾಗಲೀಗ
ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ! ಆದರೆ ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಆವಾಗಲೀಗ
ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ ಏನು ಮಾಡವರೇ! ಮುಂಗಾಲಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ಮುನ್ನೂರು ಜಂಗಂತೆ!
ಸಿವ ಸಿವಾ ಕೂಡಾಂಗಿ! ಆವಾಗಲೀಗ ಮುಕ್ತಿನ ಕಿರೀಟ! ಕುಲಾದಿ ಅಥರೂ ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು
ಪರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಸಿವಸಿವಾ ಕಡ್ಲೆದಲ್ಲಿ ವಜ್ರದಲ್ಲಿ, ವೈಭೂರ್ಯದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸರವನ್ನು
ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು! ಮೆಟ್ಟಿದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿಗೆ ಏನು ಬೇಳಿದರೆ ಅಂದ್ರೆ!
ನಿನ್ನ ಬಿರುದು ಪರಿಸಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆವಾಗಲೀಗ ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ! ಅವರ ಬಿರುದು
ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಚಿನ್ನದ ಜಾಗತಿ! ಚಿನ್ನದ ಸಂಕು, ಚಿನ್ನದ ಬೊಗವಾಸಿ! ಅವರು
ಬೇಕಾದಂತ ಬಿರುದು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಮುರುಕು ತೊರೆ ಮಲ್ಪನ್ನಾ ಜಗದೀಶ್ವರ ಅವರ
ಬಿರುದು ಪರಿಸಿಕೊಂಡು! ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ದೇವಮ್ಮನ
ಮನೆಗೆ ಕ್ವಾರ್ನಾಕ್ಲೆ ವೊಯ್ದರೇ! ಮುನಿಗಳು!

ಆದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಹೋಗಿ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು!
ಯಾರವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಮನೆ ಒಳಗೆ! ಆವಾಗಲೀಗ ಆದಿಲಿಂಗಯ್ಯನ ಬಿಡ್ಲ! ಚೆನ್ನಿತಿ
ಸಂಕಯ್ಯನ ಬಿಡ್ಲ! ಗುರುದರ್ಮ ಕ್ವಾರ್ನಾದ ಬಿಡ್ಲ! ನಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಬಿಡ್ಲ! ನೀರು
ಅಂತವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!!

ಆದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಕ್ವಾರ್ನಾ ಸಾರಬುಟ್ಟೊ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಬಗ್ಗಿ
ನೋಡಬಿಟ್ಟು! ಯಾವಾಗ ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಇದ್ದ ಅವತಾರ ನೋಡ್ಬೊಟ್ಟೊ!
ಗುಡುಗುಹನೆ ಒಳಕ್ಕೊಗ್ಗಿ! ಅಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಾಗೆ ಬಿದ್ದವಳೇ! ದೇವಮ್ಮಾ!!

ಆದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆವಾಗ್ಲೀಗ ಮೊರ್ಚೆ ಹೋಗಿ! ತನ್ನ ಮೂರ್ಚೆ ಹಾಕಿ ತಿಳಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೇಲಕ್ಕಿದ್ದು!
ಆದರೆ ತಂಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ವಾ! ಯಾಕಕ್ಕಯ್ಯ! ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮೂರ್ತಾಗೆ ಬಿದ್ದೊಗ್ಗುಟ್ಟೆ!

ವಿನಮ್ರ ಅವರು ಮೂರು ಜನ ಸೋಲ್ವುಟ್ಟು ನನಗೆ ಬಾಳ ಐಸ್ಟರ್ನ್ ಸಂತೋಷ ಬಿಟ್ಟುತ್ತು! ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆ ಕಣದಂಗೆ ಆಗೋಗ್ಗುತ್ತು ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಇದುವರೆಗೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡೆಲ್ಲಾ! ಇವರ ಮೂರು ಜನದ ಮೈಮೇಲೆ! ಇರೋ ಅಂತ ಅಭರಣ ವಸ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ! ನನ್ನ ಎಳೆಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳು! ಅವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ತಲೆಗೂ ಕೂಡ! ತೀರದಂಗೆ ಅಯ್ಯೋ ದೇವಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವ ಯಾವ ಕುಲಕ್ಕೂ ತೀರದಂತ ಅಸ್ತಿ ಆಗೋಗ್ಗುಟ್ಟದೆ! ಅಪ್ಪೇ ಈಶಾಗ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಐಸ್ಟರ್ನ್ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವುದು ಅಂತೇಳಿ! ಇವರು ಮೂರು ಜನಗೂ ಕೊಲ್ಡೋ ಬಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ದೇವಮ್ಮ ಏನು ಮಾಡ್ತಾಳೆ! ಮೂರು ಜನರ ಪಾದ ಕೊಳೆದು ಪೆಟ್ಟಾಳೆಬೇಕೆ ಮೂರು ಏನು ಸ್ವಾಮಿ! ಅವರ ನಾನೊಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾತು ಹೇಳ್ತಾನೆ! ನನ್ನ ಹರಕೆ ಒಂದದೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಅದಕ್ಕೆ ವಯವಿಟ್ಟು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಏನಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಕಂದೆ! ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಪದ್ಧತಿ ಏನೆಂದರೆ ಯಾರೇ ಗುಡ್ಡ, ಗುರು, ದಾಸ, ಜೋಗಿ! ಜಂಗಮ ದೇವರು ಬಂದರೂ ಸರಿಯೇ! ನನ್ನ ಪಸೆ ಒಳಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡದೆ, ನಾನು ಕುಳಿಸಿ ತಕ್ಕದೇ! ಅಲ್ಲ! ಅವರ ಇದುವರೆಗೂ ಈಶಾಗ! ನಾನು ಯಾವುದೋ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹರಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ! ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ! ನೀವೀವತ್ತು ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ! ಈ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ಹರಕೆ ತೀರಿಸಿಬಿದ್ದೀರಿ! ನೀವು ಬಿನ್ನಹಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತಹೇಳಿ! ದೇವಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸಭಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ ದೇವಮ್ಮ! ಬರ್ರಿವಿ ಕಣಮ್ಮಾ ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಗೆ ಬರಬೇಕಮ್ಮಾ! ಪನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ! ಅಪ್ಪೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಸಿ ಬಿದ್ದೀರಿ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಆಗಲೇ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಅಪ್ಪೇ ಮಾಯವಾಗಬರೇ! ಮುನಿಗಾಳು.....!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಮಾಯವಾದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ದೇವಮ್ಮ ಏನು ಮಾಡ್ತವಳೇ! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಲಿ! ಏಳು ಗೋಣ ಜಿಲ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಏಳು ದೊಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಹಾವು ಸಿಕ್ಕದೋ! ಎಲ್ಲಾ ಹಾವಿಗಿಂತ ಎಳೆ ನಾಗರ ಹಾವು ಮಾತ್ರ! ಕಂಡಿತವಾಗ್ಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೊಂಡು ಬರಬೇಕು! ತಲಗೊಂಡೊಂದು ಅರವಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಏತ್ತಮ್ಮೋ ನೀವು ಮಂಡಗಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಯಾವೊತ್ತು ತರಬೇಡಿ! ಕೋಲುಗಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಕರೆಕೊಂಡು ತುಂಬ ತುಂಬ ತಕ್ಕಂಡು ಬರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಅವಳು ಬಾಗಲಿಲ್ಲ! ಕಾದು ಕೂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮಾ!!

ಆಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ!

ಆಹಾಗಲೇಗ ದೇವಮ್ಮ! ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದಾರೋ ಮಕ್ಕಳು ಅಂತೇಳಿ ಕಾದು ಕೂತಿರುವಂತೆ! ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಇವರಿಗೆ! ಏನು ಮಾಡವ್ವೆ! ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಾವು ಕುಡ್ತೆ, ಒಂಬತ್ತು ಹಾವು ಕಾಣಬೇಕು! ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಂತೆ! ಆದರೆ ಇವರು ಬಡಿದು ಬಡಿದು! ಬಡೆ ಹಾವಿನ ಮುದ್ದೆಗೇ ವೋಷ್ಕಂಡು ಬನ್ನುತ್ತಂತೆ! ಆಹಾಗಲೇಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಏಳು ಅರಿವೆ ಕೋಲುಗಳ್ಳಿ ಹಾಲು ತಕ್ಕಂಡು ಬನ್ನುತ್ತಂತೆ! ತಕ್ಕಂಡು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ! ದೇವಮ್ಮ ಎನ್ನಾಡ್ತವಳೇ! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಆ ಜಾಗರ ಹಾವಿನಲ್ಲಿ ಇಳ ತೆಗೆದು ಪುಂಬಯೆಕು ಅಂತೇಳಿ! ಎಲ್ಲಾ ಇಸ ತೆಗೆದು ಪುಂಬುಟ್ಟು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಮೂರು ಮಾನ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಣ್ತಾ ಇದ್ದವಳು! ಆರ ಮಾನ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿದ್ದು! ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ಯಾಕೆ ಮೂರು ಜನ ಒಂದವ್ರೆ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಜನಕ್ಕೂ ಹಾಸಿ ಹಾಸಿ ಕುಡ್ತಾಯ. ಕೊಟ್ಟು! ತಿನ್ನಿಸಿ ಸಾಯಿಸಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಆಹಾಗಲೇಗ ಆರು ಮಾನ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕುಟ್ಟು! ಇಪ್ಪು ಇಸ ಪುಂಬುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿ ಇಸದ ಕುಡ್ತಾಯ ತಯಾರು ಮಾಡ್ತು ಕೂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮಾ!

ಆಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ!

ಆಹಾಗಲೇಗ ಕುಡ್ತಾಯ ತಯಾರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ! ಕಾದು ನಿಂತಿರುದಳಂತೆ! ಎಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದಾರೋ ಇವರು! ಮೂರು ಜನ ಅಂತೇಳಿ! ಆ ವ್ಯಾಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ! ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಂತವರೇ! ಮುನಿಗಳೂ!

ಆಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ!

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು! ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ! ಡಾಕಾರ್ ಅಂತ ಜಾಗೆಗೆ ಒದ್ದದ್ದಂತೆ! ಆಹಾಗಲೇಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಚೆನ್ನದ ಕಂಸಾಳೆ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಮೂರು ಸಲ ಸಬ್ಬ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ! ಅಯ್ಯೋ! ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಕಾಣ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಅಂತೇಳಿ ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರ್ಕಂಡೋಗಿ! ಪಾದ ತೊಳೆದು ಪುಡ್ತಾಳಿಸೇಕೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಉಬಿಕ್ಕೆ ಬದ್ತವಳೇ ದೇವಮ್ಮಾ ||

ಆಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ!

ಆಹಾಗಲೇಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಏಕಾಂಗಿವತ್ತು! ಏಳು ಮನೆ ಕರಪು! ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕಂಡಂತೆ! ಆ ಕಡೆ ಬಗವೀಶ್ವರ ಈ ಕಡೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ! ಎಡದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನ! ಬಲದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನ ಕೂಡಿಕ್ಕಂಡು! ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬೋಟುದ್ದ ಮೂರ್ತಿವಾಗಿ ಕೊಕ್ಕುಂಬುತ್ತಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ದೇವಮ್ಮ ಇಸದ ಕುಡ್ತಾಯ ತಂದು ಬಡಿಸಿದ್ದಂತೆ!

ಒಂದೊಂದು ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆ ಒಳಗೆ! ಆ ಕೋಲುಗಳಿ ಹಾಲು ತುಂಬಿ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ! ಏನವ್ವಾ ಆವಾಗಲೀಗ ಪರಮಾತ್ಮ! ಕುಡ್ಡಾಯ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಸ್ವಾಮಿ! ಪಾರಾಯಣ ತಿಳ್ಕಂಬುತ್ತಂತೆ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡೇವೆ! ಏನು ಬಾವಯ್ಯ! ಇದು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟೆ! ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿರನ್ನ! ಮುಂಡೆ ಮೂವಳ್ಳೇಕಾಯ್ದವಲ್ಲ! ಈ ಕುಡ್ಡಾಯ ನನಗೆ ಬೇಡ ಅಂತವರೇ! ಪಾರಾಯಣ!!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಕಿರುಗಣ್ಣು ಮೂರ್ತಿ ಆವರು! ಸುಬಾಸ್ ಬಾವಯ್ಯ ಹೇಳ್ತಾನಿ! ಕೇಳಿಲ್ಲ ಬಾವಯ್ಯ! ನೀವೇ ಆ ಕುಡ್ಡಾಯ ದೈಯ! ಇದ್ದರೆ ತಿನ್ನು! ಇಲ್ಲೇವೋದ್ದೆ ಬ್ಯಾಡ ಅಂತೇಳಿ! ಆ ಇಸದ ಕುಡ್ಡಾಯ ತೆಗೆದು ಜೋಳಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು! ಆ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿ ಹತ್ತಿರ ಕಿಕ್ಕಂಡಿದ್ದಲ್ಲ! ಕಳ್ಳ ಯಾಸದಲ್ಲಿ! ಆ ಕುಡ್ಡಾಯ ಇತ್ತವರೇ ಮಾಡೇವಾ!!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರರು! ಆದರೆ ಕುಡ್ಡಾಯ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡೇವ್ವರ! ಈವಾಗ ಈ ಕುಡ್ಡಾಯ ಏನವ್ವಾ! ನೀವು ತಿಂತಿರೋ ಇರೋ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೂ ಬೇಡ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಅವರ ಇಸದ ಕುಡ್ಡಾಯನೂ ಇವರ ಜೋಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂಡು! ಆ ತಂಗಿ ತಕ್ಕಂಡು ಬತ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲ! ಕಳ್ಳ ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಂಡಿದ್ದಲ್ಲ! ಅದೇ ಒಳ್ಳೆ ಕುಡ್ಡಾಯನ. ಜಗದೀಶ್ವರನಿಗೂ ಇಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ! ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆ ಕುಡ್ಡಾಯ ಬಡ್ಡಿಸ್ತಿತ್ತು! ಈ ಇಸದ ಕುಡ್ಡಾಯ ಇಬ್ಬರೂ ತೆಗೆದು! ಜೋಳಿಗೆಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು! ಆ ಇಸದ ಕುಡ್ಡಾಯ! ಕೋಲುಗಳಿ ಹಾಲು ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದ! ಜಗದೀಶ್ವರ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮುಕ್ಕಣ್ಣು ಮಾರ್ತಿಗಳೂ! ಸಿವ ಸಿವಾ ನಟ್ಟಿ ನಡು ಮಧ್ಯೆ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಮೂರು ಜನ ಮಾರ್ತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಕೂತವರೇ! ಮುನಿಗಳೂ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಮೂರು ಜನ ಮಾರ್ತಿಗಳೂ! ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದಂತೆ! ಆಗ ಕೋಲುಗಳಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು! ಒಂದು ಸಲ ಗುಟ್ಟು ಹಾಕ್ಕಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಂತೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸಿವಸಿವಾ ಆವಾಗಲೀಗ! ಏನು ನಿಮಿಷ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆ ನೋಡಬೇಕು! ಇನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆ ನೋಡಬೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ಕಾಯ್ಕಂಡು ನಿಂತಿರೋಲಂತೆ! ಕೈ ನಟ್ಟಿ ಬಾಯಿ ನಟ್ಟಿ ನೆರೆಕುಟ್ಟಾ ನಿಂತಿರುವಳಂತೆ! ಅವರು ಈಜೆಗೆ ಬತ್ತವರೇ! ಮುನಿಗಳೂ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮನೆ ಒಳಗಿಂದ ಈಡೆಗೆ ಬಂದು ಹೆಬಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಹಾಸಿದಳಂತೆ! ಕುಂತ್ಯಳ ಸ್ವಾಮಿ ತುಂಬೂಲು ಹಾಕೊಳ್ಳಿ! ಅಂತೇಳಿ ತಪ್ಪೆ ಒಳಗೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತುಂಬಿ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ! ಇವರು ಎಷ್ಟೋತ್ತರದ್ದು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳಿ ಮೂರು ಜನ ಮುನಿಗಳೂ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಸಿವಸಿವಾ ಏನವ್ವಾ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮರಿದೇವವರು! ದೇವಮ್ಮನ ಕರೆದು! ಏನವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದಾ! ನಿನ್ನಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ಜನವವ್ವಾ! ಆಯ್ಕೊಳ್ಳೋ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಬಡವನ ಕೇಳಿದ್ದೆ ನೀವೇನಂತಿರೋ! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಏಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು! ನಾಡೇನೆಂದರೆ ಗುಡ್ಡ, ಗುರುಗಳು, ಜಂಗಮ, ವಾಸ, ಜೋಗಿ! ಇಂತವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹಾರಕೊಂಡು ಸಲವಾವ್ದು ಕೂಡ! ಮನೆ ಕೋಣೆ ಸಾರಿಸಿ ಸುದ್ದ ಮಾಡೋಣ! ಮೀರು ಮಡಿ ಉಟ್ಟೆಂದು! ಅವರಿಗೆ ಕಚ್ಚಾಯಿ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿ! ನಾನು ಬಡಿಯೋ ವದ್ದತಿ ಉಂಟು ಅಂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇಪ್ಪರಾ ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದಾ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕರೆಯಮ್ಮಾ! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ಏಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅಂತೀಯಲ್ಲ! ಆ ಮಕ್ಕಳ ನೋಡ ಬಾರದೆ ಕಂದಾ ಆಗ ಏಳೇಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕೂಗಿದ್ದಂತೆ! ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಬಂದು ನಿಂತೊತ್ತು! ಆದ್ರೆ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ! ಅವಳೂ ಬಂದು ನಿಂತೊಡ್ಡಂತೆ! ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಈ ಇವರ ಕಚ್ಚಾಯಿ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ತುಂಬಿದ್ದಲ್ಲ! ನೋಡು ದೇವಮ್ಮ ನಾನು ಮುಂದೆ ಉರಿನಲ್ಲ! ಇದೇ ರೀತಿ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಬರುವಾಗ ಹೀಗೆ ನಿಲ್ಲಂಗಿ! ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹಕ್ಕೆ ಕರೆದರು! ಅವರೂ ಕಚ್ಚಾಯಿ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದು! ಬ್ಯಾಡ ಅಂತಿದ್ದು ಕೂಡ! ನವಗೂ ಉಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬದ್ತಿ ಜೋಳಿಗೆಗೂ ತುಂಬಿತ್ತು! ನಾನು ಮಕ್ಕಳ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಬರೇ ಕೈಲಿ ಅಂಗೇ ವೋಗಬಾರದು ಕಾಮ್ ಅಂತೇಳಿ! ಎಲ್ಲರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಏಳೇಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನರ ಕೈಲೂ! ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕಚ್ಚಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ, ಸಿವಸಿವಾ ಆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನಾನೂ ಓಂದೊಂದು ಕಚ್ಚಾಯಿ ಈಸ್ದೆಂದು! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ಏಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೈನಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಡೆಂದು ನಿಂತಿರೋದಂತೆ! ದೇವಮ್ಮ ಏನು ತಿಳ್ಳುಬುಟ್ಟು! ನಾನು ಇಕ್ಕಿದ ಕಚ್ಚಾಯಿ ಇವರು ತಿನ್ನುಬುಟ್ಟವರೇ! ಯಾರೋ ಜೇರೆಯಪರು ಮಾಡಿದ್ದ ತಕ್ಕಂದು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟವರೇ! ಆಸ್ದುಬುಟ್ಟು! ಸಿವ ಸಿವಾ ನಾವು ಮೋಗ್ರೆವಿ ನನ್ನ ಕಂದ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿತ್ತು ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ! ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗ ಮೊರಬಂದೋ! ಸಿವ ಸಿವಾ ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ಬೇಡಕಾ ಬೇಡಕಾ ಅಂತ ಬಡ್ಕಂತಂತೆ! ಈ ಮುಂಚೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಯಲಿಲ್ಲಲ್ಲ! ಇಂತವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು

ಕೆಳೆಕ್ಕಿಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪಟ್ಟು. ಆದರೆ ಇನ್ನಾವತ್ತು ಬಂದಿರು ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೆ. ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ
ಯೋಧ್ವಂತೆ. ತಾವು ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಯಾವಾಗ್ಲಾದ್ರೂ ಬರ್ತೀವಮ್ಮ. ಉರೂರು
ಮೇಲೆ ಉಪಾದಾಸ ಮಾಡ್ತೆಂದು ಬರ್ತೀವಿ ನನ್ನ ಕೆಂಡ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು. ಸ್ವಾಮಿ ಇದೊಂದು
ದಿವಸ ನೀವು ಬಂದೇ ಬರಬೇಕು ಅಂದ್ವಂತೆ. ಯಾಕೆ ಈವತ್ತು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು
ದಿವಸ ಜಾಸ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಪಾಕಿ. ಇವರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೀರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ. ನೋಡಮ್ಮ ಈಗ
ನಾವು ಮುಂದೆ ಉಳ್ಳ ಯೋಗಿ. ಬರುವಾಗ ನೀವು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವೈಯ್ಯವಿ ಅಂತೇಳಿ.
ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದುವಾಡ್ತು. ಮುನಿಗಳು.

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು.

ಅವಾಗಲೀಗ ದೇವಮ್ಮ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು.
ಎಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಕಚ್ಚಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಎಳೆಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು
ಜನರೂ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಯಾವಾಗ ದೇವಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪಾಪನ್ನು ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡೆಂದು ಕಡ್ಡೆಂದು ಬಿದ್ದವರೇ. ಮಕ್ಕಳು.

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು.

ಪಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಹಸಿರು ಪಾಸಾಣವಾದಾಗೇ ಅಗ್ನಿವ್ರಂತೆ. ಎಳು ಮಕ್ಕಳ
ಮೈಯಲ್ಲಾ. ಸಿವ ಸಿವಾ ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೋ. ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ
ಪ್ರಾಣಿಟ್ಟಂತೆ. ಎಳೆಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ದೇವಮ್ಮ
ನೋಡಬಿಟ್ಟು. ಸಿವ ಸಿವಾ ಈ ಮುಂದೇ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು. ಇದೇನು ಇವರ ಕಚ್ಚಾಯ
ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟೋ. ವಿನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿನಾದರೂ ಇದು ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲದ ಕಚೇರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿ.
ನನ್ನ ದಂಡ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿದವ್ವಾರೆ ಅಂತೇಳಿ. ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕತಂಗೀರು ಇಬ್ಬರೂ
ಸೇರಿಕೊಂಡು. ಅವರು ಹಿನ್ನೆಗೆ ಸಾಗಿದ್ದಾ ಅವ್ರೇ ದೇವಮ್ಮ.

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು.

ಅವಾಗಲೀಗ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಎತ್ಕಂಡು ಎತ್ಕಂಡು ಹೋಗಿ. ಹಿತ್ತಗೆ
ಸಾಗಿದ್ದಾ ಇರುವಾಗ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮುಯ್ಯಾರ ಮರಿದೇವರು. ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿನೇ
ಸ್ವಾಮಸ್ವಾರಯಣ್ಣ ಪಟೇಲನ್ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ. ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಟಪ್ಪನ ಚಕ್ರನ್ನ
ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಸಿವ ಸಿವಾ ಆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ. ಸ್ವಾಮಬೋಗ್ರಾಸ್ತುಟ್ಟಂತೆ. ಮುಡುಕುತೊರೆ
ಮಲ್ಟಪ್ಪನನ್ನ ಚಕ್ರನ ಮಾಡಿ. ನೋಡಪ್ಪಾ ವಿನೋ ಬಳೆಕ್ಕಂಡು ಬರೋಣಾಗೆ ಅವಳ
ಹಿತ್ತಲೆಡೆ ಯೋಗಿಬಾವ್ವಾ ಅಂದ್ವಂತೆ. ಜಗದೀಶ್ವರ ಹೆಗಲಮೇಲೊಂದು ಟವರ್ ಪಾಕ್ಕಂಡು.
ತಲೆಗೊಂದು ರುಮಾಲು ಸುತ್ಕಂಡು. ಅವಾಗಲೀಗ ಜಗದೀಶ್ವರ ಚಕ್ರನವತಾರ
ತಾಳಿಕೊಂಡು. ಆ ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಸುತ್ಕೊಂಡು ಬತ್ತವ್ರೇ. ಜಗದೀಶಾ.

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ವೇಗಗಳ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣದಲ್ಲಿದೆ! ವಿನಮ್ರ ದೇವಮ್ಮ ಇದು ಅನ್ಯೂಂಟ್ರಂಕೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಎನ ನಿಂಗೆ ನಿಂಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗೋಗ್ಗಿದ್ದು! ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ ಕಣ್ಣಪ್ಪಾ! ನನಗೆ ದಂಡ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತಾರೆ ಅಂದ್ವಂತೆ! ಓಹೋ ನಾನು ಇದನ್ನ ಸಾಕುಬೋಗರು ಪಟೇಲರಿಗೆ ಹೇಳದೇ ಹೋದ್ರೆ ನನ್ನ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ಕೋಳ್ಳೆಗಾಲದ ಕಪಿರಿ ಒಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳಿ! ಗುಡುಗುಡನೆ ಓಡಿ ಬಂದು! ಅಲ್ಲಿ ಮಾದೇವನಿಗೆ ಮೇಲ್ವಾರೇ! ಜಗದೀಶಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಎಸಾಂಗಿ ಮತ್ತೆ ವಿಳು ಮಲೆ ಕದ್ದ! ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಪಟೇಲನಂತೆ! ಇವರು ಸ್ವಾಕುಬೋಗರಂತೆ! ಅದೇ ಚಕ್ರನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶನ ಕೆಳಸಿ! ದೇವಮ್ಮನ ಜಾವಡಿಗೆ ಕೆಳವ್ರೇ! ಮಾದೇವ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಜಾವಡಿಗೆ ಕಡ್ಕಟ್ಟು! ವಿಳು ದೇವಮ್ಮಾ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ! ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ತು ಸತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದಂತಲ್ಲಾ! ಓತ್ತಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ! ದವನ್ ಮಾಡಿ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿದ್ದಂತಲ್ಲಾ! ವಿಳು ಸಮಾಚಾರ? ಅಂತ ಪಟೇಲರು ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ! ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಯಾರೋ ಮೂರು ಜನ ಜಂಗಮರು ಬಂದಿದ್ದರು! ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟಾಯ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿ! ನಾನು ದಿನ್ನಕ್ಕೆ ನೀಡಿದೆ! ಹೋಗುವಾಗ ಯಾರೋ ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ! ಕಷ್ಟಾಯ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತೇಳಿ! ನನ್ನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಇಕ್ಕಿ ಕಳಸಿದ್ದು ಅಂತೇಳಿ! ಸವ ಸವಾ ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪಟೇಲರೇ! ಅದ್ರೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಕಷ್ಟಾಯ ಕೊಟ್ಟರು! ಅವರು ಬರ್ರಿವಿ ತಿರಗಾ ಅಂತೇಳಿ ಹೊರಟೋಗ್ಗಿತ್ತು! ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬರೋವಷ್ಟರಲ್ಲಿ! ವಿಳೇಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಗುರುವೇ! ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಮಲಗಿದರೇ! ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದು! ವಿಳೇಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು! ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ್ದೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಸಾಕುಬೋಗರು ಆಗ ಕೂತಿಡ್ತಲ್ಲಾ! ವಿನಮ್ರ ಪಟೇಲರೇ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಾಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಇವಳ ಮನೆ ಹತ್ತಿ ಆಗ್ಗೇಳು! ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲದ ಕಪಿರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕು ಅಂದ್ವಂತೆ! ಅವಾಗಲೀಗ ಆ ಚಕ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಐದಾರು ಜನ ಆಳುಗಳನ್ನು ಕಡ್ವೆಂಡು ಬಾ ಅಂತೇಳಿ! ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು! ಮುಡುಕುತೀರ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು! ಇವರು ಇಬ್ಬರೂ ಮೊಯವಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟಂತೆ!

ನಾವು ಕುಳಿರಿ ಒಳಗೆ ಇರ್ದೆವಿರಿ ನೀವು ಈ ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀವು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಕುಳಿರಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ಮೂಯಿದಲ್ಲಿ ಮೂಯವಾಗ್ಗಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬತ್ತವೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ! ಏಕಾಂಗಿ ವಸ್ತು! ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಅವಕಾಶ ತಾಳುವುದು! ಮೂಯಿದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿ ಒಳಗೆ ಕೂತವರೇ! ನನ್ನ ಕಳೆದವ್ರೇ ಅಂತೇಳಿ! ದಿನವೂ ಏನು ಸವಾಲು? ಯಾವುದು ನಿನ್ನ ಕೆಳು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಬಿಲ್ಲುಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿರಿಸ್ಸಿಟ್ಟು ಒಗ್ಗಿದ್ದರಾ! ಆ ಚಕ್ರನ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಇವಳ ಮನೆ ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಏಳು ಲಕ್ಷ ಬಾಗ್ಯ ಇತ್ತಂತೆ, ಆ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಬಾಗ್ಯ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮೂಯಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಇವಳಿಗೆ ಕಾಸ್ಟಮರ್ ಇರಬಾರದು ಅಂತೇಳಿ! ಕಾಸ್ಟಮರ್ ಮೂಯ ಮಾಡವ್ರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಇಬ್ಬರು ಕುಳಿರಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಅಂತಿಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಕುಳಿರಿಗೆ ಕರೀ ಬ್ಯಾಡಿ! ನೀವೇನಾರ ಮಾಡ್ಬಂದೋಗಿ ಅಂದು ಬುಟ್ಟಂತೆ! ಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಈ ಊರೇ ಬಿಟ್ಟು ಒಂಟೋಯ್ಯವಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮ ಕುಳಿರಿಗೆ ಕರೀ ಬ್ಯಾಡಿ ಅಂತವಳೇ! ದ್ಯಾವಮ್ಮ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಡೇಸ್ವರ! ಹಾಗಿದ್ದ ಮ್ಯಾಲೆ ನೀವು ಹೊರಟೋಗ್ಗಿದ್ದಿ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಚಾವಡಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ್ರಂತೆ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರನ್ಟಿ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಕೋಡು ಮಂಕೆ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಕ್ವಾರನ್ಟಿಮಂದು ಸಾರವರೇ!

ಕ್ವಾರನ್ಟಿ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದಕೆ ಸರಣೆ! ಇಂತ ಮೂಯಕ್ಕಾರ ಅಂತ ಕಾಣ್ಲೆಲ್ಲ! ಇಂತ ಮದ್ದುಗಾರ ಅಂತ ಕಾಣ್ಲೆಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ಗುರು ಪಾದಕೆ ಸರಣಾ! ನೀವು ನನ್ನ ಏಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಗುರುವೇ ನಿಮ್ಮ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮನೆ ಒಳಗೆ! ಸುತ್ತಲೆಯೇ ಪಾಳೆಬೇಸೋ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರನ್ಟಿ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ *

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಡೇಸ್ವರ! ಹಾಗಿದ್ದಮೇಲೆ ನೀವು ಹೊರಟಿದ್ದಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆ ಮನೆ ಬುಟ್ಟು ಚಾವಡಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ್ರಂತೆ! ಈ ದ್ರವ್ಯನೇರಾ

ಮಾಯೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು! ಮಾಯದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೂದಿ
ಉರುದಿದ್ದಂತೆ! ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆ ಅಂತ್ಯತಂದ್ತು! ಅಲ್ಲಿ ದಗ್ಗನೆ ಕತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರಿತದಲ್ಲು!
ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಅವಳ ಮನೆ ಒಳಗಿದ್ದ ಅಟ್ಟಿ! ದನ ಕುರಿ ಎಲ್ಲಾಕೂ ನಾಸನ ಮಾಡಿ
ಬಿಟ್ಟು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಅವಳು ವಿಳು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಜನಾನೂ! ನಾಸ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆದು
ಆ ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ತಿನ್ನಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಉಣ್ಣಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಉಡೋದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ! ಕುಡಿಕೀನಿ
ಅಂದ್ರೆ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರಿಲ್ಲ! ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಲೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು!
ಅವರು ದ್ರವ್ಯ ತತ್ವವು ಬತ್ತವೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ವಿಳು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ದ್ರವ್ಯ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ತತ್ವವೆಂದು! ಇವರ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳ ಕಾರಯ್ಯ
ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಅಂತವರಲ್ಲ! ನೋಡಪ್ಪಾ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸುಕಮ್ಮ ಕೀಳಿದ ಮಾತು! ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಸಿಕ್ಕರನ್ನು ಮಾಡುವೆಂಬುದಕ್ಕೆ! ಇದು ವಿಳು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ದ್ರವ್ಯ! ಇದೇ ನಿಮಗೆ ಅವಾರ
ಅಂತವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಾವಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ನಾ ನಂದದೆ!

ಅವನ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿದೆ

ಮಾಯಕ್ಕರ ಪಾಲೆಯ ಮಾಡುತ್ತರ!

ನಾ ನಿನ್ನ ನಂದದೆ!

ಒಡವರ ಕಪ್ಪ ನೋಡಬೇಕು ದೇವ!

ಮಾಡೇವ ನಾ ನಿನ್ನ ನಂದದೆ!

ಪರಮಾತ್ಮ ದಯೆಮಾಡುವಾರೇ!

ಮಾಡೇವ ನಿನ್ನ ನಾ ನಂದದೆ!

ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಮನೆಯು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಮ್ಮಾ ಒಂದೆ ಕಾಣೋಣ ಮಾಯವಾರ!

ಮಾಡೇವ ನಿನ್ನ ನಾ ನಂದದೆ!

ಅನಿತ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿದೆ *

ಆಗ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿರತ ಪಾಪ ಹಿಡ್ಡೊಂದು! ಗೋಳು ಹುಳು
ಸ್ವಾರ ಮಾತುನಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೀಳು ಕೀಳು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನನಗೆ

ಸತ್ಯವಂತರಿಲ್ಲ ಮಗಳೇ! ನಾ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಕ್ಷಮಿಸ ಬೇಕಂತೇಳಿ ಮುಖ ಸ್ವಾಕ ಮಾಡುವಾಗ!

ತನ್ನ ಮಾಯಾಕರ ಕಾಣೋ! ಅಯ್ಯ ಮಾಡೋ!

ತಂದನ್ನ ತಾಯ!

ಅಯ್ಯ ಮುಯಕಾರ ಕಾಣೋ! ತಂದನಂದೇನ ತಂದನ್ನ ಕಾಣೋ!

ಶಿವ ತಂದನ್ನ ತಾನೋ!

ಶಿವ ತಂದನ್ನ ತಾನೋ!

ತಾನಂದೇನೋ! ತಂದನ್ನ ಕಾಣೋ!

ಇಟ್ಟಕಲ್ಲು ಮೆಟ್ಟಕಲ್ಲು ಗೀಯಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ.

ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪ! ತನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಗಿಯಲ್ಲಿರುವ! ಮಾಯದ ಬೇಳ್ಗೆ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ! ಈಜೂಕಿ ತೆಗೆದುಬುಟ್ಟು! ಏಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಬುಟ್ಟಿದುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಮ್ಮಾಲಕ್ಷ್ಮವ್ವದರಲ್ಲೋ....!

ಮಂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೋ!

ಏಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎದ್ದಿಸಿಬುಟ್ಟು! ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿರಂದು ಹರಸಿ! ಇಕ್ಕೇರಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳಪ್ಪ ಅಂತೇಳವ್ವ! ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪಾ! ಆದಾಗ ಕಾವಿ ಕಮಂಡಲವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಕುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಭದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಗೆ ಮುಂಗೈ ಗಾತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅವರು ಛಾರಿ ಬರಗ ಎರವರೇ! ಮಾಯಕಾರದ ಮಾಡೇವ!

ಮಂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೋ!

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ಅಹಿವರ್ಷಾದ ಕೊಟ್ಟು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ಬರ್ತೀವಿ ಅಂತೇಳಿ! ಮಾಡೇವ ಏಳುಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ! ಅಯ್ಯ ಮಾಯವಾಗಿ ನಿಂತವರೇ! ಮಾಯಕ್ಕಾರಾ!

ತಂದನ್ನ ತಾಣಾ ಜಾಣು ತಂದೆನಾ!

ತಂದನೆ ತಾನೇ!

ನಿಮ್ಮ ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ! ಅಂತೇಳಿ ಶಿಶುವಾದ ಕಂದ ಬ್ಯಾಡರ ಕಣ್ಣುಪ್ಪನವರು! ಮಲೆ ಮಾಡೇಪ್ಪನ ಜಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ

ಮಲೆಮಾಡೇಶ್ವರ! ಆಗ ಎಡಗಡೆ ಕಾರಯ್ಯ! ಬಲಗಡೆ ಬಲ್ಲಮ್ಮ! ನನ್ನ ನೂವೆ ಬಿಳು
ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕೋತವರೇ!

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಲೆಮಾಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ
ಪಾಳು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ! ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸ! ಇಪ್ಪತ್ತಾಳು ಮೈಲಿ ಕಿಬ್ಬಿ ಕಲ್ಲು ಮೆಟ್ಟಿಲಲ್ಲ!
ಗೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ಆದರೆ ಗುರುದೇ ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಾ
ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಾ! ಸುತ್ತ ನಿನ್ನ ಗೇಯಿಸಿ! ಅವಳು ಸಾಯುವ ತನಕ ರಜವನ್ನು
ಒಡೆಕೊಂಡು ಕುಂತವಳೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ!

ಆದಾ ಕ್ವಾರಾ ನಿಜಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಕೋಲುಮಂಡೆ ಜಂಗಮದೇವರು ಕ್ವಾರಾಕೆ ದಯ ಮಾಡುವರೇ!

ಕ್ವಾರಾ ನಿಜಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಆದರೆ ಹೆರವರಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಲೆಮಾಡೇಶ್ವರ! ಆದರೆ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆಯೇ!
ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕೆಳ್ಳು ಮುರಿದು! ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು
ಗ್ಯಾನ ಮಡಗವರೇ! ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವಾ!

ಆದಾ ಕ್ವಾರಾ ನಿಜಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ! ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ಯಾನ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವರೇ
ಅಂದರೆ! ಏನಪ್ಪಾ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ನಾನು ಕೊಯಮತ್ತೂರು ನಾಡಿಗೆ
ಬೋಗಿರಿಟ್ಟು ಕೊಂಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಂಬಡಿತನ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ! ಕೊಂಗ ಮತ್ತು
ಬಾರಿ ಗಣವಾಗಿದ್ದು! ಈ ಕೊಂಗ ಮತ್ತು ದಿರುಗತೆಯಾಗ ಬೇಕಾದರೆ! ನನಗೆ ಎಣ್ಣೆ
ಮಜ್ಜನೆ ಮಾಡ್ತ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಪತ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲಾ! ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೇಡೆರ
ಕನ್ನಯ್ಯನ್ನ ಕರೆದವರೇ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆದಾ ಕ್ವಾರಾ ನಿಜಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಮೈಸೆಗಳ ಮಾಡ್ತ ತೋರಿಸಮ್ಮ ನಿಜ ರೂಪಗಳು

ಆದಾ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸುವಿದ ಜನಕೆ ಒಂದು ಹೊನ್ನು ಮಳೆ ಕರೆದೋ!

ಕ್ವಾರಾ ನಿಜಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಬೇಡೆರ ಕನ್ನಯ್ಯ! ನನಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತ
ಬಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಪತ್ರೆಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಾನು ಮೊದಲು ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕಂತ ಬತ್ತಿಬಿ ಕೂವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಬೇಡೆರ ಕ್ವಾರಯ್ಯ! ನಾನು ಹೋಗಿ ಬರುವೆಗೊನ್ನೇ!
ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಾ ದೇವಾಲಯ! ಪೀಠವೆಲ್ಲಾ ಮಜ್ಜನದ

ಕೊಳ ಅರಿಸೇಗನ್ನ ಅಲಂವಾಡಿ ಬಸವನ್ನ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಣ ಬೇಡಾಲಯವನ್ನ!
 ಬೋಪಾನಮಾಗಿ ನೋಡುಂಕಿರು ಅಂಕೇಳಿ! ಕಂದನಾದಂತ ಬೇಡರಕ್ಕಯ್ಯನಿಗೆ! ಬುದ್ಧಿವಾದ
 ಬೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಸದ್ಗುಣವೆ ಮಲೆಯಮೂಡೇಶ್ವರ ಅವರು! ಸರಗೂರಿಗೆ ಸಾಗಿ ಬತ್ತವರೇ!
 ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇವಾ||'

ಆರು ಕ್ವಾರನ್ನ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ
 ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ
 ಶರಣು ಶರಣು ದೇವನಿಗೆ
 ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ
 ಶರಣು ಶರಣು ಗುರುದೇವನಿಗೆ,
 ಆರು ದೊಡ ಬೇರನಿಗೆ
 ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ
 ಶರಣಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ||೩೭

ಬಪ್ತನೆಗಳು

೧. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭ ಪಾಠವನ್ನು ಹಾಡಿದುದನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪೊತೆಗೆ, ೧, ೨, ೨, ೬, ೮ ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.
೨. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮ರಲ್ಲಿ ವಿಷ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳ ಪಾಲುನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆರುಗಳ ಕೈನಲ್ಲಿ ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ರೂಪಧ್ಯಾನ, ಮಾಯಕುತೂರ ಮಲ್ಲಾರ್ಜನ ಪೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ವಾರನ್ನ ಸಾಲ್ತಾರೆ. ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿ, ಬೆಳ್ಳ ವ್ಯಾವಮ್ಮ, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ನಿಂಗಮ್ಮ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಗ್ಗಿದೇವಿ ಕರೆದು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವಳ ಮಠ ನಿರ್ವಹಣಮಾಯಿತು.

೬. ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲು

ಗಂಡಗತ್ತಿಯ ಸ್ವಾಮಿ ಪಮಾಡುವನೆ!
ಗಂಡಗತ್ತಿಯ ಮ್ಮಾಲೆ ಮೆರೆದವನೆ!
ಧೀರ ಮಾದಯ್ಯ!
ನನ್ನ ಗಂಟಲ ತೊಡಕೆ ದಡಿದಯ್ಯೊ||

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವ ಬಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಕಾಣ ಬಾರದ ಕಾನೆ ಒಳಗೆ! ಸೀಗೆ ಬೆಟ್ಟದ
ಮಗ್ಗುಲೊಳಗೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಅಯ್ಯಾ ಕೊದಳ್ಳಿ ಕಾಡ್ಲಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯಾರಲ್ಲೋ!
ದರೆ ಒಳಗೆ||

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಗಲೀಗ ಕೊದಳ್ಳಿ ಕೊಂಗರು! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು!
ಸ್ವಾಮಿ ನೆತ್ತಿ ಒತ್ತೊಡುಕ್ಕಿ! ಎಣ್ಣೆ ತಕ್ಕ ವೊಯ್ಯಾರೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಮಂಡೆಗೆ ಒತ್ತುತಾರೆ!
ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಬೆವ್ವ ಬಣ್ಣದ್ದಲ್ಲಾ ಧೀರ! ಮಾದೇವ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡನಿಗೆ! ಬದಿರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ತಾನೆಗೆ ಮಾದ್ವಾರೆ!
ಕಾಣು ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ತಂದು ಎಡೆ ಮಾಡ್ವಾರೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇವನಿಗೆ!
ಮಂಕು ಮರಳು ಬಣ್ಣದ್ದಲ್ಲೋ! ದರೆ ಒಳಗೆ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಗಲೀಗ ಮಂಕು ಮರಳು ಮಾಡುತ್ತಿಂತೆ, ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡನಿಗೆ!
ಆದ್ರೆ ಯೇಕೋನಿ ಕೇಳಿತ್ತು ಕಂದ 'ಕಾರಯ್ಯ! ಈ ಕೊದಳ್ಳಿ ಕೊಂಗರು, ಉಬ್ಬಿಲ್ಲೆಣ್ಣೆ
ತಂದು! ನೆತ್ತಿಗೆ ಒತ್ತುತ್ತಿರು! ಬೆಚ್ಚುಗೋರಿ ನಾನು! ಮರಳೆಣ್ಣೆ ತಂದು ಮಂಡೆಗೊತ್ತಿದ್ದು!

ಬಿದರಕ್ಕೆ ತಂದು ತೇಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು! ನನಗೆ ಮಂಕು ಮರಳು ಬಂತಲ್ಲವೋ! ಕಂಪ ಕಾರಯ್ಯ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆಗಲೇ! ಗ ಮಂಕು ಮರಳು ಬನ್ನಿವೆವು ಕಂಪ ಕಾರಯ್ಯ, ನನಗೆ ಆರು ಪಡಿ ಅಕ್ಕಿ ತಕ್ಕಿವೆ! ಮೂರು ಚಟಕಿ ಬಳಿ ಬೆಲ್ಲ ತಕ್ಕಿವೆ! ಸುಣ್ಣ ತಕ್ಕಿವೆ! ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋ ಸರೋರು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾರವ್ವಾ ಕಾರಯ್ಯ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳು! ನಿನ್ನ ಸಿರ ಪಾದ ಒತ್ತೇನು, ಮರಿದೇವರೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಎಲೆ ಮಡಗಿ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಡಿಕೆ ಮಡಗಿ! ಮೂರು ದುಡ್ಡು ಮಡಗಿ! ದೂಪ ಪಾಕ ಕರವತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿದರೆ! ಪಂಚ ಗುಂಡ್ಲೆ ನೋಡ್ತಿನಿ ಕೂಪ್ಪಾ,

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮವ್ವ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವೆ! ಮೂರು ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ! ಅಡಿಕೆ ಇಲ್ಲ! ಅವನು ಏನೇನೋ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನಾ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪಾವ್ತಾಗೆ! ತಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವಕ ಮೂರ್ತಿ ಪಾವ್ತಾಗೆ! ಮೂರು ದುಡ್ಡು ಪಾಕುಕೇಳು! ಅಡಿಕೆ ಆಗವೇಳು ಎಲೆಯಾಗ್ತೇಳು! ಪಂಚಾಮೂರ್ತಿಗೆ ಅಂಜಾನಲ್ಲವೋ! ಮಾದಯ್ಯ

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಾ ಹೋದರು ಮಾಡೇವಾ! ಅಪಾಗಲೇ ಬೇಡಕ ಕಣ್ಣಪ್ಪ! ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವಣ್ಣ! ಒಂಟ್ ಜಡೆ ತೇವಣ್ಣ ಎಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಬಂದು! ಮಜಾದೇವ ಬಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಮಾವಪ್ಪ ಎಳ್ಳು ಹೊಕ್ಕೊಂದು ಬಂದಿರಬಹುದು! ನೋಡಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತ ಓಡ್ ಬಂದು! ಬರಿ ಜೋಳ್ಳ ಬಸ್ಸು ತುಂಬದೆ ಎಲ್ಲಿ ಗುರುವ ಎಳ್ಳು ಅಂದು! ಅಯ್ಯೋ ಮಕ್ಕಳೆ! ಆ ಬಾವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ನನಗೆ ಒಕ್ಕಾದಳೆ! ಆ ಮುಂದೇ ಮಗನು ಅಂತಾರ ಶುಭ್ರ ಬುಟ್ಟುಕು! ದಾಸಯ್ಯನಿಗೆ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ! ಭೀಮನಿಗೆ ಭಕ್ತವಿಲ್ಲ! ಕೈ ಮುಂದೆ ಮಗನು! ಆದರೆ ಆ ಬೇವ ಮುಂದೆ ಮಡಗಿಬಾರ್ತು ಅಂತೇಳಿ! ಬೇಕಾದವು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ವೆ! ಅವಳು ನನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಕೊಡ್ತೆ ಹೋದಳು! ಏಳೇಳದಿವಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು! ಪಡೆಯುವವರಿಗೆ ದಾರಿ ಆಗಲಿ ಅಂತ! ಕುಬ್ಜ ಕಡೆ

ಒಳಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇಯುವಿಟ್ಟು ಬಂದಿವು. ನಡೆಯಾಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಬಿಟ್ಟು ಕಾರಯ್ಯ! ಕೋಲ ಮಂಡೆ ಕಾರಯ್ಯ! ಇವಾಗಲಾದ್ರೂ ನೋಡಬ್ಬೆ! ಈ ನಾಕು ದಾಖದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾವೂ ಇದ್ದೆ ಬತ್ತರು! ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಒಂದು ನಿಜ ಇರಬೇಕು! ತರಿಗೊಡದಲ್ಲಿ ತಗಲಿ ಆಗಬೇಕು! ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಜ್ಜವಾಗಬೇಕು! ಈ ಬ್ಯಾಡ ಗುಣವಾದ ಮಲೆಯೋಳಿ! ಸದ್ನ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಮಾಮಳ ಅಂತೇಳಿ! ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ! ಈ ಪಂಡಗಂಪಾದವರಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ನೈವೇದ್ಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಮರಾಳೆಣ್ಣೆ ಮಂಡೆಗೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಉಬ್ಬಳೆಣ್ಣೆ ನೆತ್ತಿಗೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಕುಣ್ಣು ಕೂಡೋದಿಲ್ಲ! ಕಿವಿ ಕೇಳೋದಿಲ್ಲ! ಕಂದಾ! ಈ ಬರಗಾಡ್ಗೆ ಎದೆ ಉಣ್ಣುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಬೂದಿ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ನೋಡಿ! ಪಾಂಕಿ ಬರ್ರಾ ಇದೆ ಕುಡಾ! ನೀನು ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟು ನೋಡಪ್ಪಾ ಕಾರಯ್ಯ! ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದವೇ ಮಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ! ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಗುರುವೇ! ನಾವು ನೀವು ಬರೋವರೆಲ್ಲ ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ! ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಧೂಪ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡ್ಯಂಡಿರ್ತೀವಿ! ಪೂಜೆಯ ನೀವ ನೋಡ್ಕಂಡು ಬನ್ನಿ! ಗುರುವೆ ಅಂದ್ರು! ಆಗಾದ್ರೆ ಕಂದಾ! ನಾನು ಮೈಸೂರು ಮೇಲ್ ಸಾಡ್ಲೋಗ್ಗಿನಿ! ಪೂರ್ವ ಬಾಗಕ್ಕೆ ವೋಗೋಣ ಅಂದರೆ! ಬರಿ ತಮಿಳು ಜನ ಅವರ ಮಾತು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಇನ್ನು ತೆಂಕ್ಕಾಗೋಗೋಣ ಅಂದ್ರೆ! ಅದೂ ಕೀಳ್ ನಾನು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಅವರ ಮಾತು! ಬಡಗ್ಗಾಗೋಗೋಣ ಅಂದ್ರೆ! ಬರಿ ರೆಡ್ಡಿಗ್ರಾ! ಅವರ ಮಾತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಪಡ್ನಾಗ್ ವೋಗ್ಗಿನಿ ಕಣಪ್ಪಾ! ನನ್ನ ಮೈಸೂರು ಮೇಲ್ ಸಾಡ್ಲ ನೋಡ್ತೀವಿ'

ದೃಷ್ಟಿ ಮರಗಿ ನೋಡುವಂತಾ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ! ಸರಗೂರಲ್ಲಿ! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗ ನಿಜಗುಣ! ನಿಜಗುಣ ಮೂಗಯ್ಯ ಅಂದ್ರೆ! ಅವನು ಎಂಗೆವ್ವಪ್ಪ ಅಂದ್ರೆ! ಅವನು ಉಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಒಗದಿಲ್ಲ! ತಲೆ ಕೊಳೆ ತೆಗದಿಲ್ಲ! ಹಲ್ಲಿನ ಕಿಂಡಿಗಲ್ಲಾ! ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಿಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿತ್ತಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ನಿಂಬಕಾಯ ಗಾತ್ರ ಬೆಬರಂತೆ! ಒಂದಿಟ್ಟಿನ ಗಾತ್ರ ಮೂಗಲ್ಲಿ ಮುಸುರೆ ಅಂತ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಬ್ಬಟ್ಟು! ಅವನು ಅಪ್ಪ ಕೊಳೆ ಅದ್ರೂ! ಮೂಗಯ್ಯ ಅವನು ಇಕ್ಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಟ್ಟೆ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ರೆ! ಬೆಂಕಿಬೂ ಸಹ ಬೇಯೋಲ್ಲ! ಅಂತ ಕೊಳೆಳು ಮೂಗಯ್ಯ! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗ ಮೂಗಯ್ಯ ಅಂತ ಅವನು! ಆ ಮೂಗಯ್ಯನಿಗೆ ವಿನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ! ಅಂತ ಕೊಳೆಕಣಾದ್ರೂ! ಅವನದ ಒಳಗೆ ಪಂಚೈದು ಕಳಸ! ಅವನು ನಮ್ಮಂತ ಶರಣರ ಕುಡದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಆ ಕಳಸ ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ರು! ಕಿರಿಕಿರಿ ಅಂತ ನೂತ್ತಲ್ಲಾ ಪರಂಜೋತಿ! ಉರಿತದಲ್ಲಾ! ಬಾಳ ಸತ್ಯವಂತವಲ್ಲ! ಇವನು ಎಷ್ಟೇ ಕೊಳೆಕಣಾದ್ರೂ! ನಿಜ ಬೆನ್ನಾಗದೆ ಅನ್ನಿಟ್ಟು! ಆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾವಪ್ಪನವರು! ಅವನನ್ನು ನಾನು ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲಾ! ಎಗ್ಗೆ ಮನ್ನಸಕ್ಕೆ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಅವರು ಸರಗೂರಿಗೆ ಬತ್ತವೋ! ಸರಗೂರು.....!

ಅದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರಗೂರಿಗೆ ಬಂದ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾಟಿಯವರು! ಅರು ಮೂರು ಗಳಿಗೆ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು! ಏಕೆಂದೆ ನಾನು ಈ ಸರಗೂರಿಪ್ಪನ ಅಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿರುವೆ ಎಂಗೆ ಅನ್ಬಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು! ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದು ಒಕ್ಕಲು! ಎಲ್ಲ ಇರತಕ್ಕಂತವ್ವು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಒಕ್ಕಲು! ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಒಕ್ಕಲು! ಅವರೇ ಬಿಟ್ಟೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಒಕ್ಕಲೂ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಡೆಕೊಂಡು! ನಾನು ಹೋಗಿ! ನಾನು ಅವರ ಬೆಂಬಲ! ಹೋಗಿ ನಾನು ಪಡೀಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾಟಿ ಮಾಡ್ಬ್ಬನವರು! ಮುಡುಕುತೊರೆಗೆ ಹೊಂದುವರೆ! ಮಾಡೇವಾ!

ಅದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಯಕಾರ ಬರುವಾ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮುಡುಕು ತೊರೆಗೆ ಹೋಗ್ಬಟ್ಟು! ಮೂಡಲ ಮುಡುಕು ತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಸಹಾಯ ತಕ್ಕೊಬೇಕು! ಅನ್ಬಟ್ಟು ಒಗಿ! ಮುಡುಕುತೊರೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಂತಾ ಕಾಲ್ವಲ್ಲಿ! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಏನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ತನ್ನ ಬಂಡಾರ ಪೆಟ್ಟು ಬಲಗೈರಿ ಹಿಡ್ಬಂಡು! ಪಾರ್ವತಿನ ತೊಡೆ ಮ್ಯಾರೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು! ಬಂಡಾರ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ! ಒಹೋ..... ಒಳ್ಳೆ ವೇಳ್ಗೆ ಬನ್ಬಟ್ಟಲ್ಲ! ನಾನು ಈ ಪ್ಯಾಳೇರಿ ಕೂಗಿದ್ದೇ ಉಂಟಾವ್ವೆ! ಎಲ್ಲಿ ರೇಗಾಡ್ತಾರೋ ಅನ್ಬಟ್ಟು! ಈಚೆ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೆಂದು! ಎಂತ ಮಾತ್ಸಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ನಿನ್ನೆ ಸರಣಾರ್ತಿ ಕೂಪ್ಪಾ ಮಲ್ಲಪ್ಪಾ!

ಅದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಶರಣಾರ್ತಿ ಕೂಯ್ಯ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೆಂದು! ಬಂಡಾರ ಸೇವೆ ಮಾಡೋದು ಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು! ಮೂರು ಬೋಟುಡ್ಡ ನಿಂತಿದ್ದು! ಅದನ್ನು ನೋಡ್ಬಟ್ಟು! ಈಚೆಗೆ ಬನ್ಬಟ್ಟು! ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದ! ಏನು ಇಲ್ಲ ಮಲ್ಲಪ್ಪಾ! ನೀವು ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡ್ಬಂದಿದ್ದರಿ! ನೀವು ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡ್ಬಂದಿದ್ದರಿ! ನಾನು ಹೋಗಿ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈರಾನದರಲ್ಲಿ! ಜಾಗ ಒಳ್ಳೇದು ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಮಾಡುಬಟ್ಟನ್ನಿ ಕೂಯ್ಯಾ! ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಸಿನ ಧೂಪ ಹಾಕೋದಿಲ್ಲ! ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಯೋರಿಲ್ಲ! ಮಹದೇವ ಅನ್ಬವವರೇ ಮೊದರಿಲ್ಲ! ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಮಲ್ಲಪ್ಪಾ! ತಿಂಗಲಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ತುಂಬದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ದಿವಸ! ಸಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ನನಗೆ! ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನವಾಗಬೇಕು! ಅದಕ್ಕಾಗಿ!

ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದ್ದೊಳ್ಳಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ನೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲು ಪೂಡೋಬೇಕು। ಎಲ್ಲಿ ಪಡೋಬೇಕಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳು ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಈ ಸರಗೂರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಕೂರೊಂದು ಒಕ್ಕಲು! ಅದಲ್ವಾ ನೋರು ಒಕ್ಕಲು ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅದರ ಕೊನೆ ಒಳಗೆ ಹುಲ್ಲು ಬೋಪಡಿ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ! ಕೊಳಕ ಮೂಗಯ್ಯ! ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ! ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನಂತ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ನನಗಿಲ್ಲ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವಾಗ ಹೇಳುವಂತ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮಲ್ಲಣ್ಣನವರು ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಅಯ್ಯೋ ಮಹದೇವ ನಡೊಲ್ವುನದೇ ಅಲ್ಲಯ್ಯ! ಅದು ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಬೇಕು ಅಣ್ಣಪ್ಪು! ಪರಾ ಇಲ್ಲ ನಡೆಯಪ್ಪಾ ಅಲ್ಲೂ ಪೋಗೋಣಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಪ್ಪು! ಆಗ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಮಾದಪ್ಪ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರು ಇಬ್ಬರೂ ವೈಕುಂಟಕ್ಕೆ ಬತ್ತವರೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ವೈಕುಂಟಕ್ಕೆ ಬಂದು! ಇಬ್ಬರೂ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಂಡಂತಾ ಕಾಲ್ವಲ್ಲಿ ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂತವರು! ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂದ್ರೆ! ನಾಮದ ಪೆಟ್ಟಿ ಎದಕ್ಕೆಮೇಲೆ ಮಡಿಕೊಂಡು! ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿನ ತೊಡೆಮಾಲೆ ಕುಂಡಕ್ಕೊಂಡು! ನಾಮದ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೂ ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಳಿಗೆ ವೋದೆ! ಇಲ್ಲಿಗೂ ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಳಿಯಲಿ ಬಸ್ತುಪ್ಪಲ್ಲ ಅಂತ! ಈವಾಗ ನಾನು ಏನಾದ್ರೂ ಕರದದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಬಾಳ ರೇಗುತ್ತಾರಲ್ಲ! ಅಂತೇಳ್ತುಪ್ಪು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಬೆಯವರು! ಅಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸುಪ್ಪು! ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳಿದ್ರೆ! ನಿನಗೆ ಸರಕಾರ್ತಿ ಕೂಪ್ಪಾ ಮಲ್ಲಯ್ಯ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಸರಕಾರ್ತಿ ಅಣ್ಣಪ್ಪಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ನೋಡುಪ್ಪು! ಇದೇನು ಅಂತ ಬಂದು! ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಈ ಕಡೆ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬೋಟುದ್ದ ನಿಂತವರೇ! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೋಡುಪ್ಪು! ಏನಪ್ಪಾ ಇಡೊತ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು! ಏನು ಕಾರಣ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ! ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯವರು! ಆಗ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಹೇಳುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಇದೋ ಇದರು ಬಂದು! ನನ್ನತ್ತ ಇಂತದ್ದ ಕೇಳಿದ್ರು! ಇದೋ ನಿನ್ನತ್ತ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದೆ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆಗ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ! ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಇಬ್ಬರೂ! ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು

ಮಿಲಿಸಿಕೊಂಡು! ದಿನ ಹೇಳಾರೇ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೆ! ಅಯ್ಯಾ ಹೇಳೋಣಿ ಕೇಳಯ್ಯಾ! ಸೂರೊಂದು ಒಕ್ಕಲಿನಲ್ಲಿ ನೂರು ಒಕ್ಕಲನ್ನೇ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀನು ಮಾಡೋ! ನಾನು ಇನ್ನ ಮನೆ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ! ಅಂತೇಳ್ತುತ್ತು ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ನೋಡಪ್ಪ ನಾವು ಊಟ ಮಾಡೋ ಮನೆ ನಾನು ತೋರಿಸ್ತೀನಿ! ಊಟ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಮಾಡುಬುದು! ಏತ್ತೆ ಬಿಡುಬುದು ಅನ್ನುತ್ತಿಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಮರಿದೇವ್ವ! ನೀವು ತೋರಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಸಕ್ತಿ ಇದ್ರೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಇಲ್ಲದಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀನಿ ಅನ್ನುತ್ತು! ಆಗ ನಡೆಯಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ವೆಂಕಟಸ್ವಾಮಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರನ್ನು! ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅವರು ಸರಗೂರಿಗೆ ಬತ್ತವರೇ! ಸರಣಾರು!"

ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣಾ!

ಮಾಯಣ್ಣರ ಗಂಡ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲ ಮಾಡೇಪ್ಪರ ನಾಲಕ್ಕೆ ಪಾದ್ಯ ಜೋಳಿಗೆ ಮುಂಗೈಲಿ ಮಡಿಕೊಂಡು! ಚಿನ್ನದ ಕುಂಗಳೆ ಲಾದ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು!

ಸರಗೂರ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬಿತ್ತುಕೊಯ್ಯಾರೆ ಮಾಡೇವ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣಾ!

ಛತ್ತೇ ಛತ್ತೆ ನವಕಂದ!

ಆತಿ ಸುಕುಯ್ಯನ ಛತ್ತಾ!

ಕುಂತೂರು ಪುಟ್ಟುಸ್ವಾಮಿಯವರ ಛತ್ತಾ!

ಬಂದಿರುದಾತನ ಛತ್ತಾ" ಅಂತ್ಯೇಳೆ

ಮೋಕೋಪ್ಪಲ್ಲಿ ಛತ್ತಾ ಸಾರುದ್ರು!"

ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರದ ದಿವಸ ಹೋಗಿ! ಬಿಕ್ಷೆ ಸಾರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಹೆಂಡ್ತಿ! ಸಿವಸದನೆ ಗೌರವ್ವ ಅಂತಕ್ಕಂತವರು ನೋಡುತ್ತು! ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡುತ್ತು! ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಸೋಮವಾರದ ದಿನ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು ಬಂದು ತಕ್ಕಂದೋದ್ರು! ಆಟಿ ಮೊನ್ನೆ ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿನ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು ತಕ್ಕಂದು ಮೋದ್ದಲ್ಲಾ! ಈವತ್ತು ಯಾರು ಸೋಮವಾರದ ದಿನ ಬಂದವ್ರೆ ಅನ್ನುತ್ತು! ಯಾರಾದ್ರೇನು ನೋಡ್ತೇನು ಅನ್ನುತ್ತು! ಸಿವಸದನೆ ಗೌರವ್ವ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಸೆರಗಾಣೆಂದು! ಬಗ್ಗಿ ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತಿರುವವರು ಮಾಯಣ್ಣರ ಮಾಡಪ್ಪ! ಆಡೆ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ! ಯಾರಾದ್ರೇನು?

ನಮ್ಮನೆ ದೇವ್ವು! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ ದೇವರು ಬಂದಿರುವಾಗ! ನಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ
ಕೊಡತಕ್ಕಂತದ್ದು! ಸತ್ಯ ಅನ್ಯುಪ್ಪು ಸಿವಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ ಅಂತಕ್ಕಂತವರು! ತಲೆ ತುಂಬ
ಸರಗೂದ್ಲಂಬುಟ್ಟು! ಕೈಪಾಲು ತೊಳಕೊಂದು! ಹಣೆಗೆ ಅಕ್ಷತೆ ಇಕ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ಕುಂಕುಮ
ಇಕ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಜೋಳ ರಾಗಿ ತುಂಬುಂಬುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಿವ ಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ!
ಕಾಸಿನ ದೂಪ ಹಾಕ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ಸಿವಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ ಅಲ್ಲಿ! ಕ್ವಾರಣ್ಯ ತತ್ತವಳೇ
ಗೌರವ್ವ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಬೆಳ್ಳಿ ವಾಳಸ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಸಿವಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ! ದಕ್ಷಿ ತಕ್ಕಂದು ಬಂದು ಬುಟ್ಟು ಮೊರದಲ್ಲಿ!
ಆಗ ನೋಡುಟ್ಟು! ಗೌರವ್ವನಿಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತ
ಹೇಳಿದೆ! ಏನಪ್ಪಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ನೀವು ಇಪ್ಪು ದಿನ! ದಕ್ಷಿಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ! ಈ ಸರಗೂರು
ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ದು ಎಪ್ಪು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಕೊಯ್ಯಾ! ಈ ಸರಗೂರನ್ನು ನೀವ್ಯಾರು ಪತ್ರೆ
ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅನ್ಯುಪ್ಪು! ಸಿವ ಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ ಮೊರ ಹಿಡ್ಕಂದು! ಹಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಳಂತೆ!
ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಗೂ ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೂ ಏನು
ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಈ ಸರಗೂರು ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ದು! ಇಪ್ಪು ಚೆನ್ನಾಗಿದೋ ಊರಿಗೆ ನೀವು
ಸರಗೂರು ಅಂತ್ರೆ ಮಾಡಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ! ಒಂದು ಪದ್ಯ ಕೃತಿ ಬಾರದ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಏನಪ್ಪಾ
ಪದ್ಯ ಕಟ್ಟೇಕು ಅಂದ್ರೆ! ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳಯ್ಯಾ ಅನ್ಯುಪ್ಪು! ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸರಗೂರಿಗೆ ಏನಂತ
ಪದ್ಯ ಕಟ್ಟಿದರು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಈ ರಾಮವೈಗೂ ಸೇರಬೇಕು ಅಂತ ಅದಕ್ಕಾಗಿ
ಒಂದು ಪದ್ಯ ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಾರೆ ಅಂದ್ರೆ-

ಸರಗೂರು ಚಂದಾ! ಸರದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಚಂದಾ!

ಕರೆವೆಮ್ಮೆ ಹಾಲು ನೋರೆ ಚಂದಾ! ಕರೆವೆಮ್ಮೆ ಹಾಲು ನೋರೆ

ಚಂದಾ ಗೌರಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಕೊಠಳಲ್ಲಿರುವ ಗಣ್ಣು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಸರ ಚಂದಾ!!

ಛಂ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ತಕ್ಕಲ ಸ್ವಾಮಿ ದಕ್ಷದ ಅಂತೇಳಿದ್ದು! ಯಾರು ಗೌರವ್ವ! ಆಗ ಮುರುಕುತೊರೆ
ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಅಲ್ಲವ್ಯಾ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಬಂದು ಕ್ವಾರಣ್ಯ ತಕ್ಕಂದು
ಹೋಗಲಿಲ್ಲವಾ ಅನ್ಯುಪ್ಪು! ಸರಿ ಹಾಗಿದ್ದ ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಾ
ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಗಿ! ಆ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಮೊನ್ನೆ ಶನಿವಾರ
ಬಂದು! ನಾನು ಕ್ವಾರಣ್ಯ ತಕ್ಕಂದು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವವ್ವಾ ಅನ್ಯುಪ್ಪು! ನೀವಿಬ್ಬೂ ತಕ್ಕಲ್ಲೆ
ಇದ್ದಾಲ್ವೆ! ಮತ್ತೊಕೆ ನನ್ನ ಅಟ್ಟ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ್ರಿ ಅನ್ಯುಪ್ಪು! ಆಗ ಏನೇಳ್ತಾರೆ!

ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿರಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಇಗೋ ಸದ್ವಿಬ್ಬರ ಪುದ್ಗದಲ್ಲಿ
 ನಿಂತಿರತಕ್ಕಂತದ್ದು! ಸೋಮವಾರದ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ! ಈವಾಗ ಸೋಮವಾರದ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ
 ಬಂದವ್ವೆ! ಅವನಿಗೆ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ಕೊಡವ್ವಾ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಆಗ ಸಿವರಾಜೆ ಗೌರವ್ವನಿಗೆ
 ಬಾಳ ಕ್ವಾಪ ಬಸ್ಸಿದ್ದು! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಇಂತ ಮಾತೇಳ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ
 ದೇವರು! ನಮ್ಮ ಪ್ತನ ಮನೆ ದೇವರು! ಎರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ! ಸೋಮವಾರದ
 ದಿನ ನನ್ನ ಸಿರಾಸಾ ತೇಗು ಮಡಗಿದ್ದು ಆಗೋಲ್ಲ ಅಷ್ಟುಲ್ಲಂತೆ! ಆವಾಗಲೀಗ
 ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ! ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಏನಪ್ಪಾ
 ಮಹದೇವ ಇದೋ ನಾವು ಇಕ್ಕೋ ಮನೆ ತೋರಿದ್ದೀವಿ! ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಮಾಯ!
 ಬಿಟ್ಟೆ ಬಿಡು! ಅಷ್ಟುಟ್ಟು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೇಳಬುಟ್ಟು! ಅವರಬ್ಬರ ಹೊರಬೋಗ್ಗುಟ್ಟು!
 ನಾನೇನು ಬಿಡ್ತ ಅಂತ ಬಂದಿಲ್ಲವ್ವ! ನಾನು ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ನೆಲಗೊಂಡಿದ್ದಿ
 ಕಂದವ್ವಾ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದುಬಿಡು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗಕ್ಕೆ
 ಒಂದಾವರ್ತಿ! ತುಂಬಿದ ಆಮಾಣಾಸ್ಸೆ ದಿವಸ! ಸಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ! ನಿನ್ನ ಮಗನ ಕೈಲಿ
 ನಾನು ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ತಕ್ಕ ಬೇಕು ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಕಂದವ್ವಾ! ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಾಳ
 ಪ್ರೀತಿ ಬಂದಿದೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದೆ ತಾಯವ್ವ! ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡು
 ಅಂತವರೇ! ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ..... ಸೋದಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಕೇಳು ಕೇಳವ್ವಾ ಮಾದೇವಾ
 ಲಿಂಗವ ಕೈದರೆ ಜಂಗುಳ್ಳು ಧರಿಸಿದರೆ ತಂದನ್ನು ತಾನೋ!
 ಲಿಂಗವಂತರ ಮಗನಯ್ಯೋ ತಂದನ್ನ ತಾನೆ
 ತಂದನ್ನ ತಾನು ತಾನು ತಂದೇನಾ, ತಂದನ್ನ ತಾನು
 ಸಿವ ತಂದನ್ನ ತಾನ ತಾನೆಂದೆ ನಾನು, ತಂದನ್ನ ತಾನು!

ಆದರೆ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ಏನಪ್ಪಾ ಲಿಂಗ ಕೈದ್ದೀರಿ! ಜಂಗು ಧರಿಸಿದ್ದೀರಿ
 ಲಿಂಗವಂತರ ಮಗನಾಗೇ ಕಾಣ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲವ್ವಾ! ಪರಮಾತ್ಮ ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನೆ
 ಆತ್ಮ ಬಂದು! ದಾಸವನ್ನು ಸಾರ್ತಾ ಇದ್ದಿ!

ಉಪ್ಪನ್ನು ಮಾರುವರು! ಸೊಪ್ಪನ್ನೇ ಬೆಳೆಯುವರು! ತಂದನ್ನು ತಾನೆ ಗುರುವೆ
 ಊರೂರು ಸುತ್ತ ಮಾರುತ್ತ ಬರುವ ಗುರುವೆ! ತಂದನ್ನ ತಾನೆ! ಏನಪ್ಪಾ ಉಪ್ಪು
 ಮಾರುವವರು! ಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುವವರು!

ಊರೂರು ಒತ್ತು ಮಾರುವಂತೆ! ಜಾತಿ ಒಳಗೆ ಉಪ್ಪಾಳಿಗರು ಕೂಪ್ಪಾ! ನನ್ನ
 ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು! ದಾಸವನ್ನು ಸಾರ್ತಾ ಇದ್ದಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು! ಸಿವರಾಜೆ
 ಅಧ್ವಿದಂತಾ ಸ್ತೂಪ ಕೇಳಿಕೊಂಡು! ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳತಾ

ಅವರ ಅಂದರೆ ಕೇಳು ಕೇಳು ನನ ಕಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಬಾತಿ ಕೇಳಲ್ಲ! ಕುಲವ್ವ
 ಕೇಳಲ್ಲ ಕೂಮ್ನಾ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಂದು ಬಾತಿ! ಗಂಡೊಂದು ಬಾತಿ ಕೂಮ್ನಾ!
 ನನ್ನ ಕಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ! ಬಾಗವನ್ನಾ,
 ಸಾರಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ರೆ! ನಾನು ಇಂದೇ ಕೊಯಮತ್ತೂರು ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ!
 ಕೊಂಗೆ ಮಕ್ಕಳು ತಂದು! ತಮ್ಮ ದಿತನಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ! ಮೂಡ ಭತ್ತಿಯಂ
 ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ! ಮರಳೆಣ್ಣೆ ಮಂಡಗೊತ್ತಿದ್ದು! ಉಜ್ಜೆಣ್ಣೆ ಕುದಿಸಿದ್ದು ಬದರಕ್ಕೆ ಅನ್ನ
 ತಳಿಗೆ ಮಾಡಿ ಎಡೆ ಬಡಿಸಿದ್ದು! ಕಾಡು ಬಾಳೆಹೆಣ್ಣು ಮುಂದು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದು!
 ಕಾಡು ದೂಪ ಹಾಕಿ ಕೈಮುಗಿದ್ದು! ಕೊಂಗೆಮತ್ತು ಬಾರಿ ಗಣವಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ!
 ಮೇಲಕ್ಕೇಳಕ್ಕಾಗಲ್ಲ! ಎದ್ದರೆ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕಾಗಲ್ಲ! ಈ ರೀತಿಯಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ! ನನ್ನ ಕಂಡ
 ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಸರಾ ಮೂಗಪ್ಪನವರು! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
 ಬಂದು! ಆದರೆ ಗುರುಡ ಗುರು ತಂದೆಯೆ! ಅಂಗೈಲಿ ಎಳ್ಳು ಗೋರಿಕೊಂಡು! ಒಪಕೇರೆ
 ಕುಟ್ಟಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಒರಳಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿಸಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಅಂಗೈನಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂಡಿ ಸಂದಿನನ್ನ,
 ಮೂರು ಸುತ್ತು ಗರಗದನೆ ಸುತ್ತು ಬಟ್ಟು! ನನ್ನ ಮೋಳು ಮಂಡೆಮ್ಮಾರೆ! ಮೂರು
 ಬೊಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಪುಜ್ಜನ ಮಾಡಿದರೆ! ನನಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವಂತ ಹುಬ್ಬು ಬೆವ್ವು! ಬಿಡುಗಡೆ
 ಎಂದಾನಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ.... ಕ್ವಾರ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮಾ
 ಮಾದೇವ ರಿಂಗನಿ,
 ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮರು ಕ್ವಾರ್ಯಕ್ಕೆ
 ಬಂದು ಸಾರವೇ!
 ಆಹಾ..... ಕ್ವಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಮಾದೇವ ರಿಂಗನಿ!

ಸವತರಣೆ ರಾಮಪ್ಪನವರು! ಯಾ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವ್ರಂವ್ವ! ಗುರುವೇ ಗುರು
 ತಂದೆಯೇ ಕೇಳಪ್ಪಾ! ನನ್ನ ಗಂಡ ಮೂಗಪ್ಪನವರು! ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ
 ಅಗ್ರದೆ ಕೂಪ್ಪಾ! ಉತ್ತಿನ ಗಿಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅಲ್ಲವ್ವ
 ಕೂಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ! ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತಾರನ್ನ ಕಳುಹಲಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರು!

ಸರಗೊರಯ್ಯನ ಮತಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮಡಗಿದರು! ಅರಾಣ್ಣಾ ಕಿರುಗಣ್ಣಾ ಬಟ್ಟು
 ಮಾಡಪ್ಪ! ಆವಾಗ ಅವರು ತುಂದಿದ್ದಂತಹ ರಾಗಿ ಗುಳಿ ಜ್ವಾಳದ ಗುಳಿ! ನಾಳೆ
 ಸೋಮವಾರ ಮೂಗಯ್ಯನೋರು! ರಾಗಿ ಜ್ವಾಳ ತಕ್ಕಳಕೆ ಹೊಲಗ್ಗಾರೆ! ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ
 ಮಾಡಪ್ಪ ರಾಗಿ ಗುಳಿ ಜ್ವಾಳದ ಗುಳಿಯನ್ನೆ! ಅವರು ಬೂದಿ ರಾತ್ನ ಮಾಡವರೇ
 ಮಹದೇವಾ! ಕೊತ್ತೇಗಾಲದ ಹೆಣ್ಣೆ! ಮೂರು ಜನ ಮುನಿಗನು ಬಂದು ಭಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದ್ದು!
 ನೀನು ಭಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸರಿಯಾಯ್ತು! ಆ ಮುನಿಗನೊಂದಿಗೆ ತಿರಗ ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡ್ವ

ನೀನು! ಈವತ್ತು ನೋಡು ನಮ್ಮ ಬಾಳೇನಾಯ್ತು! ತೆಂಕಲ ಗದ್ದೆಗಾದ್ರು ಹೋಗಿ ಬತ್ತ ಕುಯ್ಯಂಡು ಬತ್ತಿನಿ! ಒಣಗಿಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ಗಂಜಿನಾದ್ರು ಕಾಯ್ತು ಅಂತೇಳಿ! ತೆಂಕಲ ಗದ್ದೆಗೆ ಬರುತವನೆ ಮೂಗಯ್ಯ! ತೆಂಕಲ ಗದ್ದೆಗೆ ಬರೋವತ್ತಿಗೆ! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಜಿ ಮಾಡೇವಾ! ಆ ಭೂಲೋಕದಲಿ ಹೊಳೆ ಕೆರೆಲಿದ್ದಂತಹ ಗಿಜಗನ ಹಿಂದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆರೆದು! ಮೂಗಯ್ಯನ ಗದ್ದೆಗೆ ಬುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಮೂಗಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಟೈಮಿನಲಿ! ಆ ಗಿಜಗನ ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ತೆಂಕನ ಗದ್ದೆ ಒಳಗೆ ಇರತಕ್ಕಂತದದ್ದು! ಭತ್ತ ಒಂದು ಕಾಳಲ್ಲಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದೊಂಡು! ಬರಿ ಹುಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಿಸ್ತುಬಿಟ್ಟೋ! ಮೂಗಯ್ಯ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಬರಿ ಹುಲ್ಲಾಗೇ! ತನ್ನ ಮತ ಮನೆಗೆ ಬರುತವನೇ ಮೂಗಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾ!

ಆಗ ರಾಮವೈ ಬೇಕ್ಕಾಳೆ! ಪೆದರಾಬೇಡ ಯಜಮಾನ! ಆ ಪುನಿಗಳು ಒಂದು ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟು ಅಂತ ಪೆದರಬೇಡ! ಮಾವ್ವಳಿ ಚೌಡ ಮಾಳಕ್ಕೊಗು! ನಮ್ಮ ಹಾಕಿ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ! ನಾವು ಉಪ್ಪಾರು! ಅದರೆ ಚೌಡಮಾಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ! ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಇರುವಂತದದ್ದು! ಚೌಳ ಮಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಕೆದ್ದು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕು! ನಾನು ಮನೆಯಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಒಳಗೆ! ಎರಡು ಪಾತ್ರ ಕೀರೆ ಸೊಪ್ಪದೇ! ಕೀರೆ ಸೊಪ್ಪ ಕೂಡೂ! ಸೊಪ್ಪ ಬೇಯ್ತುಕೊಂಡು ಅಂಚಿ ಕಾಯಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಿನಿ! ನೋಡಪ್ಪ ದೇವೇಂದ್ರರಾಯ! ಯಾವ ಕಡೆ ಗುಡ್ಡು ಮಿಂಚು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದೂವೆ! ಆ ಮಾವ್ವಳಿ ಚೌಳದ ಮಾಳದ ನ್ಯಾರಕೆ! ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಿಂಚಿಸ್ ಬುಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆ ಬೀಸುತ್ತದೆಪ್ಪ! ಮಾಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಚೌಳನ ಗುಡ್ಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಹೊಳೆಗೆ ಬಿದ್ದೋಗ್ನಿ ಅಂದ್ರಂತೆ ಮಾಡಪ್ಪ! ಮಾಯದಂತೆ ಆವಾಗ ದೇವೇಂದ್ರಪತಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಗುಡುಗಿದ್ದಾರೆ! ಒಂದು ಸಾರಿ ಗುಡುಗಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಿಂಚಿ! ಆವಾಗ ಮಾವ್ವಳಿ ಮಾಳ ಕ್ಷುಂಡು! ಕಲ್ಲಾರು ತೋಪ ಕ್ಷುಂಡು! ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಹೊಳೆ ಸರದ್ದು ಕ್ಷುಂಡು ಅವರು ಕುಟುಗಲ ಮಳೆಯ ಕರೆದವನೆ ದೇವೇಂದ್ರ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾ!

ಯಾವಾಗ ಮಳೆ ಬಿದ್ದು ಬುಡ್ಡೋ! ಮೂಗಯ್ಯನವರು ಕೆರೆದು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಡಿದಂತಹ! ಚೌವ್ವ ಉಪ್ಪಲ್ಲ ಕರಗಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗ್ತಿದ್ರು! ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅಯ್ಯು! ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದು! ರಾಮವ್ವ! ಅಂಚಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸೊಪ್ಪ ಬೇಯಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೊತ್ತಕೊಂಡು ಬಂದಳು! ಚೌಳ ಮಾಳದಲ್ಲಿ ಮರ್ದಂಡಿ ಕೂತಿದ್ದ ಮೂಗಪ್ಪ! ಬನ್ನಿ ಯಜಮಾನನೆ ಉಟಿ ಮಾಡಿ ಅಂದ್ರು! ಒಂದು

ಸಾರಿ ಸೊಪ್ಪನ್ನತ್ತಿ ಬಾಯ್ಲೊಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಕೈ ಹಾಕೊ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಆಮೆ
ಉಣ್ಣುವಂತ ಬಟ್ಟೆಲ್ಲಿ! ಬೇಯಿಸಿದಂತಹ ಸೊಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಹುಳವಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಿದೆ! ಗುರುದೇವಾ||

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸರಗೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು! ಯಾರು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಸತ್ಯವಂತ
ರಾಮವ್ವನ ಹೆಚ್ಚಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತ್ಯಂದು! ಕ್ಷುದ್ರಣ್ಣಾ ಸಾರಿದ್ರೂ! ಸ್ವಂತ ರಾಮವ್ವ
ಬಂದ್ಲು ಈಚೆಗೆ! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಈ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡನ ಕರಕಂಡು
ಬಂದವನೆ! ಇವನ್ನಾವ ಯಂತ್ರಗಾರನೋ ಮಂತ್ರಗಾರನೋ! ಮೋಡಿ ಹಾಕೋನೋ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಜ್ಞಾಳದ ಗುಳಿ ರಾಗಿ ಗುಳಿಯಲ್ಲಾ ಒಂದಿಯಾಯ್ತು! ಚೌಕು
ಮಾಳ್ವಲ್ಲೋಗಿ! ಚೌಕುವು ಕೆರೆದು ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡಿದ್ದು! ಅದು ಕೂಡ ಮಳೆ ಬಂದು
ಹೊಕ್ಕೊಂದು ಹೋಯ್ತು! ಯಂತಹ ಜಂಗಮನನ್ನು ಕಥಂಬಂದ್ವಪ್ಪ!

ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿ ಬುಟ್ಟಿ ಹೋಗಿ ಅಂತವಳೇ ರಾಮವ್ವೆ! ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||
ರಾಮವ್ವನ ಮಾತ ಕೇಳಿದ್ದೆ! ಮಾದಪ್ಪನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು! ಯಾತಕ್ಕೆ! ನನ್ನ ತಾಯಿ!
ಯಾರು? ಮಾದಪ್ಪನ ತಾಯಿ! ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂದರೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಆದೇಸ
ನೀಡಿದ್ದು ಇಲ್ಲ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು! ತಾಯಿ! ನೀನು ನೆರವೋಕಿದಲ್ಲಿ! ಸುವರ್ಣಾವತಿಯಾಗಿ
ನದಿಯಾಗಿ ಹರೀರಿ ಅಂತೇಳಿ! ಎದೆ ಪಾಲು ಕರೆದುಬುಟ್ಟು! ತವಸರದ ಕುಬದ
ಬೋಳಿಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾಗಿ, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ! ನೀವು ಮೇಲ್ನಕ್ಕೆ ಸೆತ್ತ ಜಾತಿ ಒಳ್ಳಟ್ಟಿ
ರಾಮವ್ವೆಯಾಗಿ ನೀನುಟ್ಟು! ಮೊಗಯ್ಯವಾಗಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಲಿ! ನೀವಿಬ್ಬರೂ
ಬಂದು! ಎಳು ಮಲೆಯೋಳಿಗೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನನಗೆ! ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿ, ಅಂತೇಳಿ
ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು! ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾದಪ್ಪನಿಗೆ ಕ್ಷಾವಿಲ್ಲ! ತಾಯಿ ಸಿವಶರಣೆ!"

ಮೊಗಪ್ಪನವರು! ಕರಿಕಂಪೆ ಗ್ರಾಟೆಯನ್ನು ಹೆಗಲಾಕೊಂಡು! ಉಪ್ಪನ ಮ್ಯಾಳ್ಗೆ
ಉಪ್ಪದ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ! ಅರ್ಧ ಅಣ್ಣದೀರು! ಎಳುಮಂದಿ ಜೀತ್ನಾರ್ರು! ಮೇಕೆ
ಕೈಲಿಡ್ಕೊಂಡು ಹೊಲವನ್ನ ಉಳಕೋಗಿದ್ದಾರೆ! ಸರಗೂರವ್ವನ ಸೊಗೇರು ಮನೆ
ಒಳಗೆ ಒಗ್ಗನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅರ್ಧನ ವಾಡ್ಲಿತ್ತೀರು! ರಾಮಮ್ಮರಿಗೆ! ಕಾಲಲ್ಲಿ
ಕಲ್ಲ ತೋರುಪ್ಪ!

ಕೈಲಿ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟತ್ತವಳೇ ರಾಮವ್ವೆ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅದ್ದೂ ರಾಮಮ್ಮನವರು! ಬಾಯ್ಲುಟ್ಟು ಒಂದಾತ್ತು ಆಡದಂತೆ! ಕಾಲ
ಕೆಕ್ಕೊಂಡೊಯ್ದಾಳೆ! ಮದ್ದಾನೊಡ್ಡೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಟ ತೆಕೊಂಡೋಗ್ಗೇಕಲ್ಲ!

ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮದ್ದಿ ಗೌರಮ್ಮ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು "ನೋನೆ ಮುದ್ದಿರೆ ಬನ್ನಿ" ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ! ಆದ್ದಂದಿ ನೋನೆರು ಗುಡುಗುಡನೋಡ್ತಂದು! ಅತ್ತೆ ಪಾಡುಕ್ಕೆ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮದ್ದಿ ಆಪೊನ್ನೆಲ್ಲಿ ರಾಮಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜಾರ್ ಕೆಳವನ್ನು ಗುಡುತ್ತಿದ್ದು! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮದ್ದಿ ಸರಗೇ ಗೌರಮ್ಮ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಯಜಮಾನನಿತ್ತಿ ಯಾರು? ಕಿರಿಗೋ! ಮೂಗಪ್ಪದ್ವಾರದ ಮದ್ದಿ ರಾಮಮ್ಮ! ನೋಡ್ತ ಗೌರಮ್ಮ! ರಾಮಾಯಿ ಮನೆ ಬೇಗ ಇರಾಡು ನಿನ್ನತ್ತ! ನಮ್ಮಾತ್ಮ ಗಮ್ಭಕೂಳಿದಂತೆ! ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಿಯಲ್ಲ!

ಬೇಗ ಬರುವಾಗು ಅಂದವಳೆ ಗೌರಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಕೇಳ್ತ! ಯಾರು ಪಟ್ಟಿದ ರಾಮಮ್ಮ! ಹೆಜ್ಜಾರ್ ಕೂ ಗುಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ! ಬರುಳನ್ನಲ್ಲ ಬೇಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು! ಓಡ್ತಂದು ಅತ್ತೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು! ನಮ್ಮಾಪರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು! ಅತ್ತಮ್ಮ ಕಿರುದ ವಿಚಾರವೇನು! ಎಲೋ ರಾಮಾಯಿ! ಅಣ್ಣನ ಮಗಳು ಅಂದ್ಬಿತ್ತು ತಕ್ಕಾಂದು! ಮಗುಂಗಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತಿ! ಯಜಮಾನನ ನಿನ್ನುಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ! ನಿಂದು ಹೇಳೆಯಾಗ್ಗೇಕು! ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರೋ ಅರು ಜನ ವಾರ್ಡ್ವಿರು ಕೇಳ್ ಅಗ್ಗೇಕು!

ಅಂದವಳೆ ಗೌರಮ್ಮ ಮಾವೇವಿ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!!

ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾವೇವಿ! ಬಿಳಿ ಪಲ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದೋರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು! ಚಕ್ಕವಯಸಿನ ಹುಡುಗಿ! ಕೋಲು ಮೊಕದ ಕಪ್ಪ ಬಣ್ಣದ ರಾಮಾಯಿ! ಆಹಾ ಎಷ್ಟು ಸರಗೇ ಎಷ್ಟು ಭಕ್ತಿವಂತಿ! ಮನ್ನೆ ಯಜಮಾನನಿತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ! ಇವರ್ಮನೆದೇವ್ವ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಮುಡುಕುತೋರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ! ಗಂಡನಾದ ಮೂಗಪ್ಪ ಪೆದ್ದ! ಒಂದು ತಿಳಿದ್ರೆ ಒಂದ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಇವ್ವೆಲ್ಲ ಮನೆಲಿ ಅಡಕತವೆಲ್ಲ ಇವಳಲ್ಲಿರಿಸ್ತೇಕು ಅಂತ್ವೇಳಿ! ಇವ್ವಳ ಮುಂದೇವ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ವಾರ್ಡ್ವಿರೆ ಜಗ್ಗ ಕಲಸವನ್ನು ತಂದು!

ಒಡುವಾಕ್ಟೇಕು ಅಂತವ್ವ ಲಿಂಗಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ರಾಮಮ್ಮ ವಾರ್ಡ್ವಿರೆ! ನಾಳು ದ್ವಿಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟ! ಇವ್ವರಿವ್ವರೆ ಇಂಗಡವಾಗ್ಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ್ವೇಳಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಕಿರುಗಣ್ಣು! ರಾಮಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ವಾರ್ಡ್ವಿರೆಲ್ಲ!

ಮಕ್ಕರ ಮಡಗುವಂತಾ ಗಾಳ ಕೊಟ್ಟವರೆ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅರ್ಜನ ಗೋಸಾಯಿ: ಅತ್ತಮ್ಮ ನಾವು ರಾಗಿ ಬೀಸಿದ್ದಿವಿ! ನಿನ್ನ ಕಿರಿ ಗೋಸೆಯನ್ನ
ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿ ಅನ್ನವು! ವಾರಗತ್ತಿರ ಮೊತು ಕೀಳವಳಂತೆ ಸತ್ಯಂತೆ ರಾಮಮ್ಮ! ಅಕ್ಕದೀರ
ಮಾಡದೋದುದ್ದೆ ನಮ್ ಕೆಲ್ಲ! ಅತ್ತೆ ಬೊತೆಲ್ಲಾಕೊಪ್ಪತ್ತಿರ! ನನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಾನೋಗಿ
ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿಲ್ಲ! ಅತ್ತೆ ಬೊತೆಲ್ಲಾಕೊಪ್ಪತ್ತಿರ ನಡಾರಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಮಾಡಪ್ಪ ಕ್ಕಾಪ
ಹುಟ್ಟಿ-

ಕ್ಯಾಪ್ಪಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡವ್ವೆ ರಾಮವ್ವೆ!

ಗೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅರ್ಜನ ವಾರಗತ್ತಿರೋಗಿ ರಾಗಿಯನ್ನು ಬೀಸಿದ್ದೊಂದು ಕುಕ್ಕಿಗೆ ತುಂಬ್ಬಂತು! ಅತ್ತಿರ
ಅವ್ವ ಬತ್ತಿದ್ದ ಇವರಾಕೆ ಕೀಳವಳು ಮಾತಾಡುಸೋಕು ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ಕ್ಯಾಕವಳೆ ಬಂದವ್ವೆ ರಾಮವ್ವೆ!

ಗೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಲ್ಲ! ಆರು ಜನ ವಾರಗತ್ತಿರ ರಾಗಿ ಬೀಸ್ದೊಂದು ಬಂಧು! ರಾಮವ್ವೆ ಒಲೆ
ಹತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ! ಒಬ್ಬ ಕಾಳೋಸ್ಯಂತು, ಒಬ್ಬ ಗೊಪ್ಪ ಗೋಸ್ಯಂತು ಒಬ್ಬ ಕಾರ ಅರ್ಯಂತು!

ಒಂದಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡದ್ದೆ ಗೋಸೆಯರು

ಗೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅರ್ಜನ ವಾರಗತ್ತಿರ ಹೆಚ್ಚಿದ ರಾಮಮ್ಮ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ!
ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ಹೊಬುಕ್ಕೆ ಹಿಟ್ಟಿರವೇಕು! ರಾಮಾಯ ನಾವು ನೀರೊತ್ಸಂದ್ರದ್ದಿರ್ದಿವಿ!
ಎಸ್ತು ಮಾಡಿ ಎಸ್ತುಗುಪ್ತಾಕೆ ಕಲೆ ಕೀಳೋ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಚನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಚೌರ್ದೆ ಹಗ್ಗ
ಕುಕ್ಕುಗಿರಿಸ್ಕೊಂಡು-

ಅವ್ವ ನೀರುಗ್ಗಂದವ್ವರೆ ಗೋಸೆಯರು!

ಗೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ರಾಮಮ್ಮನವರು ಅಲ್ಲೆ ಗೋಡಿ ಉಪ್ಪಾಕಿದ್ದಾರೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪ!
ಬತ್ತಿವಂತೆ ರಾಮಮ್ಮ ಅಲ್ಲೆ ನೋರಾಕಿದ್ದಾಳೆ! ವಾರಗತ್ತಿರ್ದ ಜಗದ ತಂದಾಕ್ಕೇಕು ಅಂತ
ಮಾಡೇಶ್ವರ ಎಸ್ತಾಗಿದ್ದ ಎಸ್ತುಬೆಳ್ಳಿ-

ಉಪ್ಪಾನುರಿ ಒಗಟ ಮಾಡವ್ವರೆ ಮಾಡೇವ

ಗೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಮಾಡೇಶ್ವರ ಮಾರ್ಯಂದ ಮಾಡಿ! ಅದ್‌ಗ್ಗಾಡೆ ಮ್ಮಾಲೆ
ಮೋಗಪ್ಪ ಉಣ್ಣುವಂತೆ ಬಟ್ಟಿರ್ದಿ-

ಅಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ಮಡುಗವರೆ ಮಾಡೇವೆ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ನೀರೋಗಿದ್ದಲ್ಲ ಅರ್ಜನ ಸೊಸೆಯರು ಬತ್ತ ಬತ್ತಾ ಎನಂತಾರೆ? ಅಕ್ಕಯ್ಯ ನಾವ್
ನೋಡುದ್ದೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡೊರುಸ್ತಾಯ್ತು ರಾಮಿ ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಮದುವಾಗಿ ಬಂದೆ ಅವಳೆ ಕೈಲಿ ಅಡ್ಡೆನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅದಕು ಹೆಚ್ಚಾದಕು
ನಾವೆಲ್ಲ ಕಮ್ಮಿಯಾದ್ದೆಲ್ಲ ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಅವ್ವ ನಾವು ಮಾತಾಡ್ತದೆ ತರವಲ್ಲ ಒಬ್ಬ
ಯಾವ್ದಿತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾಳೊ ಮಾಡ್ತಿ ಅತ್ತೆ ಹೇಳ್ಕೊಗೆ ನಾವ್ ಕೇಳವ
ಅವಳೇಳ್ಕೊಗೆ ನಾವು ಯಾಕುಕ್ಕೆ ಕೇಳ್ಕೊಕು ಅಂತ

ಮಾತಾಡೊಂದು ಬತ್ತವರೆ ನೋಸೆಯರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ದಿಂದೆ ಮಡುಗಟ್ಟು ಮ್ಯಾಲೆ ಅಂತ್ಯೋಡುದ್ದು ಮೂಗಪ್ಪ ಉಟ ಮಾಡುವಂತ
ತಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಬಿಸಿ ಅನ್ನ ಬಾಳೆ ಸಾರು ಗವ್ವಲುಪ್ಪೊಗಿತ್ತು ಇದೇನು ನಾಪೋಡುದ್ದು
ಉಬ್ಬೆಸ್ತು ಮಾಡುದ್ದಲ್ಲ ಗವ್ವಲೊಡಿತದಲ್ಲ ಅಂತ್ಯೊಳಿ-

ಅಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕ ತೆಗುಡು ನೋಡಿದರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಸಣ್ಣೆಳೆ ಎತ್ತು ಮೇಲು ತುಪ್ಪ ರಾಮಮ್ಮ ಅರ್ಜನ ವಾರ್ತೆಗಿರು
ನೋಡುದ್ದು ಸ್ವಾಮಿ ನಮಂದೆಲ್ಲ ತೆಪ್ಪ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ತ್ತೆನಾದ ಗೆರಮ್ಮ ನವರು-

ಮಾಡ್ತೆ ತೆಪ್ಪ ಅಂತವೆ ಮಡದೀರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮನೆಲ್ಲ ಕಡೆಗೊ ಕುಡು ಮೂಗಪ್ಪನ ಮದ್ದಿ ಕಿರಿ ನೋಡೆ ಪ್ರತಿವಳ್ಳ
ವಳು ಅಂತ್ಯೊಳಿ ಬೇಗು ಮುದ್ದೆಯನ್ ಅವಳೆ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆ ಅಡ್ಡೆತವೆಲ್ಲ
ಅವಳೆ ಒಪ್ಪಸ್ತು ಗಂಡನಾದ ಮೂಗ ದೇವರೆ ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ಬ್ಯಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ
ಮ್ಯಾಲೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ರಾಕಿ ಗಂಡುಂಗಿ ಎತ್ತಿ ಮಡಿಕೆಂಡು ಭಾವ್ತಿರು ಉಂಡೆ ಉಣ್ಣೆ
ಉಣ್ಣೆ ಇದೆ ಬಿಸಾಕ್ ಅಂತ ಈ ತರ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡಿ

ಅವ್ವ ಮಡೆಕೆ ಉಟ ಕುಗುವೆ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಮದ್ದಿ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜನ ಅಣ್ಣದೀರು ರುದ್ರ ಗ್ವಾಪವ ತಾಳ್ಕಂಡು ನಮ್ಮ
ಕೂಡ ಮೊಡ್ಡೆ ಹೇಳೆಬಾರ್ತಾ ನೀವೆ ಅವಳು ಮನೆ ಯಜಮಾನ್ನೆ ನಮಂದೆಲ್ಲ
ಅಂತ್ಯೊಳಿದೆ ಆ ಮಂಜುಣ್ಣಿ ರಾಮಾಯಿ ಬಲ್ಲವರಾರ ಮೂಗಪ್ಪನ-

ದೂರ ಮಾಡಿದೊ ಅಂತಾರೆ ದೊಡ್ಡ ಸರಗೂರ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಅರ್ಥ ಅಣ್ಣಮ್ಮಿರು ಮಾತಾಡ್ಕೊಂತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲೆ ತಮ್ಮಿರೆ ಈ ತರ ಅಣ್ಣ
ಮಾಡಿ ರಾಮ ಲೂಟ ಕಳುಗಿದಾಳೆ. ಗಂಡ ಮೊಗವ್ವಾ ರಾಮವ್ವ ಒಂದ್ಗೆ ನೀಸಣ್ಣವ್ವು.
ದೂರ ಕಳುಗ್ತೀರು ಅಂತ್ಯೇಳಿ. ಮೊಯ್ಕೊಂಡು ಗಿಯ್ಯಂಡು. ಲೂಟ ತಕ್ಕಂದೊಗಿದುಮಂತ
ಮದ್ದೀರು. ಪಾವ್ ತಾವೇ ಮಾತಾಡ್ಕಂಡು ಬತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಕ ರಾಮಾಯ ಎಂಕೇವ್ವಕ್ಕ.
ಕಳ್ಳ ನುಬ್ಬದ್ದೆ ನೆಚ್ಚೋದು. ಒಳ್ಳೆಳು ಅಂತ್ಯೇಳಿ ನಾವು ತಿಳ್ಯೊಂದಿದ್ದಿ. ಕುಳ್ಳಿ ಕೆಡದ
ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳಲ್ಲ. ಈ ಮಳ್ಳಿ ಮುಂಡ್ಲೆ ಅತ್ತೆ ನೋತೇರಿ ಒಂದುಕ್ಕೊಂಬತ್ತೇಳಿ.

ಅವ್ವ ದೂರ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತಾರೆ ನೋಯರು.
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಸರಗೂರವ್ವ ಪಟ್ಟೆ ಮಂಚೆನ್ನಾಳೆ ಮನುಗಿದ್ದಲ್ಲ. ನೋತೇರು ಬಂದು ಅತ್ತೆ
ಮಾವರ ಪಾದ್ಯ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುಮ್. ನೋಸು ಮುದ್ದೀರ ಇದ್ದಾರ್ತವ್ವ ಚಿಂತೆ
ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಬಿನಾರ ಅಂದ್ರ ಅಥವಾ ಹೊಡುದ್ರಾ. ಹೀರೀ
ನೋಸೆ ಎಂತಾಳೆ. ಅತ್ತಮ್ಮ ಮಾವಯ್ಯ. ಬಾಳುವಂತ ಗತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ
ಬರುವಾಗಿಲ್ಲ. ಬದುಕುವಂತ ರೀತಿ ನಮಗಿಲ್ಲ. ನೋಡಿ ಅದ್ಲೆ ಮಾಡ್ಕೊಳು. ನಿಮ್ಮ
ಕಿರಿ ಸೊಸೆ. ನಾವು ನೀಡ್ಕೊಗಿದ್ದಾಗ ಎಸ್ತಾಣೆಲ್ಲ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲ ಉಪ್ಪಾನುರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ.
ಹಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದ ಹಿಟ್ಟೆಲ್ಲ ಹಿಟ್ಟುಗ್ಗಿಹ್ನಾಡಿ. ಕುಕ್ಕಿಗೆ ತುಂಬ. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಗ್ತೆ. ಹೋಗಿ
ಇಕ್ಕಿದ ತಕ್ಷಣ ಎಸ್ತಾಗಿದ್ದ ಎಸ್ತೆಲ್ಲ ಉಪ್ಪಾನುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಿಟ್ಟಾದ ಹಿಟ್ಟೆಲ್ಲ.

ಸರಮುರಿ ಗಂಟು ಅಂತಾರೆ ನೋಯರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ನೋಡಿ ಅತ್ತಮ್ಮ. ನಮ್ಮಂದ್ಕೀರಲ್ಲ ಅತರಾ ಹಿಟ್ಟಾಡಿ ಕಳುಗ್ತೆ. ಅವಳ ಗಂಡನಾದ
ಮೈದುನನವ ಮೊಗವ್ವೊಗೆ.

ಒಂದರಾ ಅದ್ಲೆ ಮೊಡವ್ವೆ ಅಂತಾರೆ ನೋಯರು.
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ನಮ್ ಗಂಡ್ಕೀರಾದ್ ಗಂಟುಗಡಿ ಅದ್ಲೆ ಉಪ್ಪು ಒಗುಡುವ ಅಡಿಗಿ. ಅವುಳ್ಳೊಂದುನ್ನೆ
ಸೋ ಮ್ಯಾಳ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿರಿ ಅದ್ಲೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡವಳಿ.

ನೋಡ್ಕೊ ಅಂತಾರೆ ನೋಯರು.
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಿ ಕಿಡುಗೂಸ್ಕರಿ ಮೂದೇಶ್ವರ! ಉಪ್ಪಲಗುಡ್ಡಿ ಸರಗೂರಯ್ಯಂಗಿ-
ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಕಾಪ ಹುಟ್ಟುಪರ ಮೂದೇವ!
ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಿಜವೇಶ್ವಮ್ಮ, ಅಂಕ್ಷೇಳಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಕೀಳಿದ್ರು! ಮಾವಯ್ಯ ನಿಜಾ
ಅಂಕ್ಷೇಳಿದ್ರು! ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾದ್ರು! ಮಾಡಿರುವಂತ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು
ತೋರಿಸ್ತಿದಿ ಅಂಕ್ಷೇಳಿ! ಗುಡು ಗುಡನೋಡ್ತಂದು ಮಾಯದನ್ನ ಮಾಯದೆಸ್ತು ತಂದು!
ತೋರುತ್ತ ನಿಂತವುರ ನೋಸೆಯರು
ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮುಂದರಡಿರುವಂತ ಅನ್ನವನ್ನ! ಸರಗೂರಪ್ಪ ನೋಡ್ಕುಟ್ಟು! ಅಯ್ಯಾ ಮದ್ದಿ
ಗಿರಾಯ! ಇಡುವರಾಗ್ಗ ನಮ್ಮ ಮನೇರಿ! ವಂಚುಗೆ ಅಗತಕ್ಕದ್ದು ಇರನಿಲ್ಲ! ಈವತ್ತಿನ
ಜಿಪ್ಪ ನಡದ್ದುಡ್ಕಲ್ಲ! ಆ ದಾಸಪ್ಪನ ಮಗಳು! ಆ ಮಳ್ಳಿಯಾದ ರಾಮಾಯ! ಆ ಮುಂಡೆ
ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆ ಇಪ್ಪವನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಿ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಲು ಹೇಸದಿಲ್ಲ!
ಅವ್ವ ನೆಪ್ಪಾಡು ಹೇಗೆ? ಅಂತನ್ನ ಸರಗೂರಪ್ಪ
ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನೋಸೆಯರ್ದ ಮಡದಿಯಾದ ಗೌರಮ್ಮಂಗ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ್ರು! ಕೊತ್ತೇಗಾಲದ
ದಾಸಪ್ಪನ ಮಗಳು ಸತ್ತಂತ ರಾಮಮ್ಮ! ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರ್ದಳೋ ಮಾತು! ಮಾವನಾದ
ಸರಗೂರಪ್ಪ ಅತ್ತೆಯಾದಿದ ಮಾತನ್ನ! ಗಾಡೆ ಒರಿಕೊಂಡು!
ಕೀಳ್ವ ನಿಂತವುರ ರಾಮಮ್ಮ!
ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನೋಡಿದ್ಯಾ ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರು! ನನ್ ಬಾಳ್ಗೆಮಿತ್ತಾಗೋ ಮಾತನ್ನ! ಅತ್ತ ಮಾವರ
ಕೈರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ! ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡು ಅಂಕ್ಷೇಳಿ! ಗುಡುಗುಡನೋಡ್ತಂದು!
ಅತ್ತ ಮಾವತ್ತ ಒಂದು ನಮುಸ್ಸಾರ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳಿ! ಮಾಮಯ್ಯವರ! ಅತ್ತಮ್ಮ ನವ್ವೇ!
ನನ್ನನ್ನು ಮಳ್ಳಿ ವಂಚುಗಾಳಿ ಅಂಕ್ಷೇಳಿ! ನುಡ್ಕು ನುಡ್ಕು ಜರೀಕಿದ್ದಿರಲ್ಲ! ಯಾವ
ವಂಚುಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನು!

ಅಡುಕ್ಕು ತೋರೊಡಿ ಅಂತಾರೆ ರಾಮಮ್ಮ!
ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮಾವನಾದ ಸರಗೂರಪ್ಪ ಏನಂತಾನೆ! ರಾಮಾಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ವಂಚುಗೆ ಇದೆ!
ಏನತ್ತ ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ! ನಿಮ್ಮ ನ್ನೇನಾದ ಬುಟ್ಟು ಉಟ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ! ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರ ಬುಟ್ಟು

ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ! ರಾಮಾಯ! ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ! ನಿನ್ ಗಂಡನಿಗೆ ಒಂದತ್ತರ ಅಡ್ಡೆ-

ಮಾಡಿ ಮದ್ದಿಟ್ಟಿ ಅಂತಾನೆ ಸರಗೂರಪ್ಪ!
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ!

ಮಾವಯ್ಯ ಅಂತಬ್ಬೇನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲಲ್ಲ! ರಾಮಾಯ ಕೆಳ ಮಾಡಿರೋದಲ್ಲ! ಮಾಡಿರೋ ಕೆಪ್ಪ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ರೀತಿ ತೋರಿಯಿಲ್ಲ! ಈ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಳೆ ಅನ್ನವನ್ನು! ನೀನು ಯಾರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮದ್ದಿದ್ದಾಯ್? ಮಾವಯ್ಯ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಈ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ತೀನಿಲ್ಲ! ಅಮ್ಮ ಸೊಸೇರೆ ಎನ್ನಮ್ಮಾ! ರಾಮಾಯ ನಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತಳಲ್ಲ! ಕೆಪ್ಪ ಅನ್ನಾಯ ಯಾವ್ತು ಯಾರ್ತು ಅನ್ನೋದ ಹೇಳಮ್ಮ! ಮಾವ ನಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲ ನಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ಅರ್ಜನ ಸೊಸೇರೂ ಅಂದೊಡ್ಡೆಂದ್ರು! ಎಲೊ ರಾಮಾಯ! ಯಾರುಬ್ಬೇಲೂ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಮೂಗಪ್ಪ ಉಣ್ಣುವಂತ ಪಟ್ಟೇಲಿ ಅನ್ನ ಅದೆ! ನೀನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ ಹೊತ್ತು ಮಕ್ಕಾರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದೆ! ಇಲ್ಲಿಂದೀಚೆ ಇವರಿವರೆಗೆ ಕದನೆಯನ್ನು ತಂದು ಮಡುಗೈಕೊಂಬುದಾಗಿ! ನಮ್ಮಮ್ಮಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರ! ಬಿಳಿಪಲ್ಲಿಯಾಗಿ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ ಗ್ರಾಡೆಮ್ಮಾಜಿ ಕೂತೊಂದು!

ಲೊಪ್ಪ ಲೊಪ್ಪೆ ನುಡಿತ ಕುಂತವ್ವೆ ಮಾದೇವ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ!

ನುಡಿದಂತ ಗೊಳಿ ಸಪ್ತವನ್ನು ಸರಗೂರಪ್ಪ ಗೊರಮ್ಮ ಕೀಳ್ಳುಟ್ಟು ಮಂಚದ್ದೇಲೆ ಕೂತೊಂದು ಆಲೋಚನಾ ಮಾಡಿದ್ದು! ಅಹ್ಹಾ ಗೊರಾಯ! ಈ ರಾಮಾಯನನ್ನು ಹೆಂಗೆ ನೆಚ್ಚೊದು! ಆ ಮರಿದೇವ್ವ ಮೂಡುಕೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನೆ ಬಂದು ಗೊಳಿಯಾಗಿ ನುಡಿದಿದ್ದರಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ಒಂದುನೂ ಕಾನದಂತ ಸತ್ತಂತ ರಾಮವ್ವನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಕೃತ ಮುಟ್ಟುಸವರೆ ಮಾದೇವ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ!

ಅತ್ತೆ ಮಾವ್ವೀರ ಮಾತ ಕೀಳ್ಳುಟ್ಟು ಸತ್ತಂತ ರಾಮವ್ವ! ಅಯ್ಯೋ ತೊಡನಾಡು ಮಸೂಮ್ಮ ಬದನಾಡ್ ಸಿದ್ಧದೇವ್ವ! ಎಂತ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗುರಿ ಮಾಡುದ್ದಿ ಅಂತೇಳಿ!

ಹೋಗಿ ಮಂಚದ ಮ್ಮಾಲೆ ಮನುಗಪ್ಪೆ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ!

ಅಪ್ಪೊಳಿಗೆ ಅರ್ಜನ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ದನ ಕರ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡುಟ್ಟು ಕುರೀ ಕೊಟ್ಟುಗ್ಗೆ ಕುರಿ ಕೂಡುಟ್ಟು! ತಂದ ತಾಯಿಗಳೆ! ಆ ಮೂಗಪ್ಪನ ಹೆದ್ದಿ ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿ ಸೋಸೆ!

ಮಾಡಿರೋದುಪಾಕರ ಅಂತರ ಮಕ್ಕಳು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಆ ಸರಗೂರಪ್ರಸವರು ಏನಂತಾರೆ! ಅಪ್ಪಾ ಮಕ್ಕಳ ಒಂದಿಳುದ್ದೆ ಒಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಸಮಸ್ತದಿ ಅವುಳ್ಳ ಅಂದು! ಯಾರು? ಸರಗೂರಪ್ರಸವರು! ದೊಡ್ಡ ಸರಗೂರ
ಸಗ್ ಸರಗೂರ ಏನಂತಾರೆ? ತಂದೆವೈ ತಾವತ್ತುನ ಜಿವ್ವ ಆತರ ಮಾಯದ್ದು!
ಇನ್ನೊಂದ್ವಾರಿ ಇನ್ನೊಂದ್ವಾರಾ ಮಾಯಲೆ! ಮೂಗಪ್ಪನ ಒಂದಿಗೆ ನೀಸಕ್ಕಾಗ್ಗಿಲ್ಲ!

ಬ್ಯಾರ ಕುಂದಾಕ್ಷೇಣ ಅಂತರ ಮಕ್ಕಳು!
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಪ್ಪೊಳಗೆ ಮೂಗಪ್ಪನವರು! ಉಪ್ಪಿನ ಮಾಳ್ಗೆ ಉಪ್ಪಿನ ಕಟ್ಟಿಕೋಗಿದ್ದಲ್ಲ!
ಮನೆಗೆ ಒಂದು! ಗಂಡ ಅನ್ನಪಂತ ಭಾವನ್ನು ತಿಳಿಸ್ಕೊಂದು ರಾಮಮ್ಮ! ಬೊಂಬಿನಲ್ಲಿ
ನೀರುಂಜೊಂದು ನೀರೊಡ್ಡಿದ್ದೆ! ಅರ್ಜನ ಬಾಪ್ಪಿಯ ನೋಡಿದ್ದು! ಗಂಡ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ
ಹಿಡಾಡೊಂದು! ನೀರೊಡ್ಡಿದ್ದುಳ್ಳ! ಅಪ್ಪರೊಳಗಾಗಿ ಕೈ ಕಾಡೊಕ ತೊಳೊಂದು
ಮೂಗಪ್ಪ ಒಂದು! ಅಣ್ಣರ ತಂದೆವೈ! ಯಾತುಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮ ಕುಂತಿದ್ದಿರಲ್ಲ ಕಾರಣವೇನು!
ದೊಡ್ಡ ಸರಗೂರ ಏನಂತಿದ್ದಾನೆ! ಮೂಗಪ್ಪ ನಿನ್ನೊಂದು ಅಣ್ಣ ನಮಗ್ಗಾರು ತಮ್ಮ!
ನನ್ನೆದ್ದಿ ರಾಮಮ್ಮ ಕರುಕೊಂದು!

ಬ್ಯಾರ ಒಗ್ಗನ ಮಾಯ ಅಂತರ ಅಣ್ಣರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಣ್ಣರ ಇದೇನು ಹೊಸ ಮಾತು! ನೋಡಪ್ಪ ನಿನ್ನೆಂದ್ತಿ ನಿನ್ನೊಂದ್ವಾರುವಾಗಿ
ಅಡುಗೆ ಮಾಡವಳೆ! ನೀನು ಒಪ್ಪಾ ಬಾರವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಉಟ ಮಾಡಪ್ಪ
ಅಂದು! ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನನ್ನೆಂದ್ತಿಗೆ ಒಂದಿಳುದ್ದೆ ಒಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಸವ್ವೊಕ್ಕೇಳು ಅಂದನು
ಮೂಗಪ್ಪ! ಸವ್ವೊಕ್ಕೇ ಇರಕಾದದಪ್ಪ! ಹದವಾದದಗೆ ಮಾಡಿ ಮದ್ದನ್ನೆ ತಿಂಬೊಗಪ್ಪ
ಅಂದು ಪಟ್ಟದ ರಾಮಮ್ಮ ತಪ್ಪೆ ತಂದ್ಡೆ! ಹಿಟ್ಟಿಕ್ಕಿದರು ಎತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು! ಮೂಗಪ್ಪ
ಉಣ್ಣ ಅಂದು ಸರಗೂರಪ್ಪ! ಮೂಗಪ್ಪ ಕೈಮಡ್ತಿ ಉಟದ ಮೇಲೆ ಬಾಯ್ಕೊಡ್ಡಲ್ಲ!
ಅಡ್ಗೆ ಅಮೂರುವಾಗಿತ್ತು! ಏನು ಎದ್ದು ಕಾಣ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ! ಆರು ಜನ ರಾಮವ್ವ ವಾರ್ತಿಯರು
ಮಾತಾಡೊತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅವಳು ಮಾಡಿರೋ ಎತ್ತ ಅವುಳ್ಳಂಜೇ ಉಣ್ಣೊಡ್ಡಿ
ಅಂತ ಅವಳು! ಮೂಗಪ್ಪ ಉಟ ಮಾಡದ್ದಲ್ಲ! ಅಣ್ಣರ ಇದ್ದೆಲ್ಲೇನು ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಲ್ಲ!
ಮಾಡಿರುವಂತ ಅಡ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯಕುಂತೊ ಈ ಜಿವ್ವ ರುಟಿಯಾಗದೆ! ಹಂಗಂದ
ಮಾತ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ ತಂದೆಯಾದ ಸರಗೂರಪ್ಪ! ಅಪ್ಪಾ ನೀವು ಒಂದೇ ಅಗ್ಲಲ್ಲಿ ಕೂತೊಂದು

ಉಟ ಮಾಡಿ! ಆಕ್ಷೇರು ಮುಖ ಉಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೂತುಕೊಂಡು! ಇವರ ಬಾಯ್ಕಿಲ್ಲ
ಒಗುಟು ಅವನ ಬಾಯ್ಕಿಲ್ಲಾ ರುಟಿರುಟಿ! ಇವರಿಲ್ಲ ಉಗುದ್ಭುಟ್ಟು ಸುಮ್ಮ ಕುಂತಿದ್ದ-

ಆಲ್ಲಿ ಉಟ ಮಾಡ್ತ ಕುಂತವ್ ಮೂಗ್ಗಾಪ್ಪ!

ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಆರ್ದನ ಆಕ್ಷೇರು ನೋಡುತ್ತು! ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮೈಮೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ! ಬ್ಯಾರೆ
ಮೂಗಪ್ಪ ಉಟ ಮಾಡುವಂತ ಹರುವಾಗವಿತ್ತಲ್ಲ! ನೋಡಪ್ಪ ಮೂಗಪ್ಪ! ನಿನ್ನೆ
ಅಂತ್ಯೇಳಿ ನಿನ್ನೆದ್ದಿ ಮಾಡಿ ಮದೀಕೊಂತವ್! ನಾವು ಇದೇ ತರ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆವ! ನಿಮ್ಮ
ಬ್ಯಾರೆ ಇಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಗಂಡ್ವಿಕ್ಕೇ ಬ್ಯಾರೆ ಇಕ್ಕಿದ್ದ! ನಿನ್ನೆದ್ದಿಯಾದ ರಾಮಾಯಿ!

ವಾಪುಗ್ಗಾಕಿಯಲ್ಲ ಅಂತಾರೆ ಅತುಗೇರು

ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಕಿಡುಗೇಕ್ಷೇರಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ನೋಡುತ್ತು ಆಯ್ತಾ ಇದೇ ಒಂದು
ಸಮಯವಲ್ಲ! ಇವರಿಬ್ಬರ ಎದುರೈ ಇವರಿವುರೈ ಕನ್ನ ತಂದ್ವ ದಗ್ಗೇಕು ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಮಾದೇವ!
ಮೂಗಪ್ಪನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ! ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೂರ್ತವಾಗಿ! ಕ್ಷಾಪ್ತವನ್ನ
ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಅಕ್ಷೇರಾತನ್ನು ಅಕ್ಷೇರ ಮಾಡತನ್ನು ಮೂಗಪ್ಪ ಕೇಳ್ಕುಟ್ಟು! ಛೇ ಅಕ್ಷೇರೆ!
ಬಾಳ್ಕುರಿಟೇಕು ಅಂತ ಎಲ್ಲಿಗುಟ ನೀವ್ವಾರೈಸೊಂಡಿದ್ದಿ! ನನ್ನೆದುಗೆ ಇಪ್ಪವಲ್ಲ ನಾ
ಇಲ್ಲದ ಯಾಳ್ವದಲ್ಲಿ! ನನ್ನೆದ್ದಿಗೆ ಎಂತ ಬಂಧಾನ ಕೊಡ್ತಿದ್ದಿ! ನನ್ನೆದ್ದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋ
ಆಕ್ಷೇರು! ಅವಳೇ ಮಾಡಪ್ಪೇ ಅಂತಿದ್ದೀರಿ! ನಾನೇ ಬಾಯಾರೆ ಉಟ ಮಾಡಿದ
ಅದ್ಲೆ ಅಮೂರ್ದದ ರುಟಿಯಾಗದೆ! ಅದ್ಲೆ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡ್ವಿಕ್ಕು ಉಪ್ಪ ಒಗುಟಿ
ಅಂತಿದ್ದಾರಲ್ಲ! ಬಾಳ್ಕುರೊಡ್ಲ ಕೆಲ್ಲ ಇದೇ ತಾನೇ! ಅಂತ್ಯೇಳಿ-

ಅಕ್ಷೇರೇಲ ಜಗಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವ್ ಮೂಗಪ್ಪ

ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಮೂಗಪ್ಪ ಜಗಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೀಳ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇಶ್ವರ! ಮೂಗಪ್ಪ
ರಾಮಪ್ಪ ಇವ್ರಯೆ ಇಂಗಡವಾಗ್ಗೇಕು! ಮನೆ ಕುಟುಂಬವೆ ಒಂದಾಗ್ಗೇಕು! ಸರಗೂರಪ್ಪನ
ಮನೆಗೆ

ಮಾಯದ ಬೀಳ್ಕೆ ಉರುಬವುರ ಮಾಡೇವ

ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಆಲ್ಲೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ವಿನಂತಾರೆ?! ಎಲೋ ಮಕ್ಕಳೆ ಸೆರುಸೊಂಡು
ಬಾಳೊಂದೋಗಿ ಅಂದು ಯಾರು! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು! ಮೂಗಪ್ಪ ವಿನಂತರೆ?!

ತಂದೆ ಅರಿಸಾಂಗೋಲ್ಲ ಬ್ಯಾರೆ ಒಗ್ಗಾನ ಮಾಡ್ತಿನಿ ಅಂದು! ಆರ್ದನ ಗಂಡ್ಯಕ್ಕೇನಂತರೆ!
ತಂದೆ! ನಾವೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೆಲ್ಲ! ಆರ್ದನ ಅಗ್ಗಮ್ಬರೆ ಒಂದು ಮೂಗಪ್ಪನೇ
ಒಂದಂತೆ!

ಅಲ್ಲಿ ಕದನ ಉಂಟಾದವರೇ ಮಾಡುವ

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಬೇಕೆ ಬೇಕಾದ ಜನುಗಳೆಲ್ಲ! ಮೂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ!
ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ ಸಮುದಿಹರೆಲ್ಲ ಒಂದು ಮೂಗಪ್ಪನಿಗೆ ವೈದನ ಮಾಡೇಳಿದ್ದು!
ಅಪ್ಪರಾ ತೆಲ್ಲ-

ಅವ್ವ ಮರುಳಾಗ್ಗಿಲ್ಲದ್ದೂ ಮೂಗಪ್ಪ

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಏಕಾಂಗಿ ವಸ್ತು ಏಳ್ಮಲೆ ಕರು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡೇಶ್ವರ ನೋಡುದ್ದು!
ಮೂಗಪ್ಪನ ಮಕ್ಕಳೆ! ಜಗಳ ತಂದಿಕ್ಕಿದ್ದಿನಿ! ಕೊಟ್ಟುಗೇಳ್ತಿದುವಂತಾದುವೆಲ್ಲಾ! ಮಲ್ಲ
ನೀರು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೆಣ್ಣಿಯ ಕೊಟ್ಟೇಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾವೆ! ಹತ್ತಿದ ಜಗಳ ಹರಿಸಿಲ್ಲ!
ಏಕಾಂಗಿ ವಸ್ತು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಕರುಗಲ್ಲ ನೋಡುದ್ದು ನಾವೇ ಹೋಗಿ ಮೂಗಪ್ಪನವರ
ಇಂಗ್ಗೆ ಮಾಡುದ್ದು! ನನ್ನೊಕ್ಕಾಯರೆ ಅಲ್ಲೆ ಹೋದ್ದೆ ಒಕ್ಕಾಲಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳೆ!

ಮಾಯದ ಯಾಸ ತಾಳ ನಂತವರ ಜಗದೊಡೆಯ

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಹೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು ಮುರುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ!
ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ ದೇವರು ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ! ಇವೆರಡು ಒಳ್ಳೆಲು ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಟ್ಟು! ನಾನು ಪರದೇವರಿಗೆ ಒಕ್ಕಲಾಗತಕ್ಕಂತ ಮಗಳೇ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ನುಟ್ಟು!
ಆವಾಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆಯವರು! ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಪರದೇವರಿಗೆ
ಒಕ್ಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವ್ವಾ! ಕಂಡಿತ ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ನನ್ನ ಸಿರಸ್ಸಾ ತೆಗೆದು ಮಡ್ಲದ್ದು!
ನಾನು ಒಕ್ಕಲಾಗೋಲ್ಲ ಪರದೇವರಿಗೆ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆಯವರು ಹುಸಿನಗೆ
ನಗುತ್ತಾ! ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತೀವಿ ಕಣವ್ವಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು!
ಅಟ್ಟಬಿಟ್ಟು ಈಡೆಗೆ ಒನ್ನುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಏನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಅಲ್ಲೆ ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ!
ನೋಡ್ತಾ, ನೋಡ್ತಾ, ಇವಳನ್ನು ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆಲು ಪಡೆದೇಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಇವಳ
ಕೈಲಿ ನಾನು ಎಣ್ಣೆ ಮಡ್ಲನ ಮಾಡಿಕ್ಕುಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡ್ಲನವರು!
ಇವಳಿಗೆ ಯಾರ ಕಂಡ್ರೆ ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದದು ಅನ್ನುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆಯವರು ಆರು
ಮೂರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಳಿಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ಲವರೆ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆದಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಪುಲೆಯೋ ಮಾರೇವ ಬರುವ ಬೆಂಪವಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ.....!"
 ಪರಪರಾ ಶಿವ ಶಿವಾ!

ಸುಟ್ಟ ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಹಾಲು ಸಾಗುವಾಗಿ ಬಾಳಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಒಂದಾನು
 ಒಂದು ಜಿಪ್ಪ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಅವರ ಮುದ್ದಿ ಗೌರಮ್ಮನವರು! ಉಂಟುವನ್ನು
 ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಪಾಂಪೂಲುವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಎನ್ ಸ್ಲಾಮಿ ಆರು
 ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಲಗ್ಗವಾಯ್ತು! ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿವಳ್ಳಂತ ಮಗನು-! ಮೂಗಪ್ಪ ದ್ವಾವ್ವರೈ
 ಲಗ್ಗ ಆಗಿಲ್ಲ! ಅಂತವಳೆ ಗೌರಮ್ಮ!

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮಹದಿ ಅದಿದ ಮಾತ ಕೇಳಿದನು ಸರಗೂರಪ್ಪ! ಮುದ್ದಿ ಗೌರಾಯಿ!
 ಇಂದಿದ್ದೊನು ನಾಳೆ ಇರೋದಿಲ್ಲ! ನಾಳೆ ಇದ್ದೊನು ನಾಳಿದ್ದಿರೋದಿಲ್ಲ!
 ಹಿರಿಯರಾರ್ಪನಕ್ಕೂ ಲಗ್ಗುವಾಗ್ಯತೆ! ಕಿರೀ ಮಗ ಮೂಗಪ್ಪ ದ್ವಾವ್ವರೈ! ನಾವು ನಿಂತು
 ಲಗ್ಗ ಮಾಡ್ಬೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಕ್ಕಿಂದೆ! ಅವುನ್ನೆ ಮದುವೆ ಮುಂಚೆ ಮಾಡೋರ್ವಾರ್ಲೆ ಮುದ್ದಿ!
 ಈ ಬಾರಿ ನನ್ನ ಮಗನ ಲಗ್ಗ ಮಾಡೇ ತೀರ್ಬೇರು" ಎಂಬುದಾಗಿ! ಪೆಣ್ಣು ಹುಡುಗೊಂಡು
 ಬತ್ತವರ ಸರಗೂರಯ್ಯ!

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!!

ಪೆಣ್ಣು ಹುಡುಗೊಂಡು ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಬತ್ತಿದ್ದೆ! ಮಗನಾದಂತ ಮೂಗ್ಗೇವರೈ!
 ತಕ್ಕಾದಂತ ಪಧೂ ಒಂದೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲಾ ಉಂಡೂ ಸುತ್ಕಂಡು!

ಕೊತ್ತೇಗಾಲುಕ್ಕೆ ಬಂದವ್ರೆ ಸರಗೂರಯ್ಯ!

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಕೊತ್ತೇಗಾಲುಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಕೊತ್ತೇಗಾಲದಲ್ಲಿ
 ಯಾರಪ್ಪ ಹಾಲು ಸಾಗುವಾಗಿ ಬಾಳಾ ಇರೋರು ಅಂದ್ರೆ! ಕೊತ್ತೇಗಾಲದ ದಾಸಪ್ಪನವ್ರು!
 ದಾಸಪ್ಪನವರ ಮುದ್ದಿ ಬಲ್ಲಮ್ಮನೋರು! ಅವರೊಟ್ಟೇಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುತಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ!
 ಅವಳೆವ್ರು ವಿನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ!

ಅಯ್ಯಾ ಕರ ಚುಂಬ ಕೇಕೋ ರಾಮವ್ವ!

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ದಾಸಪ್ಪನವರ ಮಹಪ್ಪಾಳ ಒಳ್ಳೇದು ಅಂಚ್ಚೇರಿ! ಸರಗೂರಪ್ಪೋರು ಹೆಣ್ಣೇಳನ್ನೆ
 ಬಂದಿದ್ದಾರೆ! ಸರಗೂರಪ್ಪೋರು ಬಂದ್ರೆ ಅಂಚ್ಚೇರಿ ದಾಸಪ್ಪನವರು! ಕೈ ಕಾಲಿಗೆ

ನೀರೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಕೈಬಾಲು ತೊಟ್ಟೊಂಡು ಸರಗೂರಪ್ಪೋರು! ಬಲಗಾಲೆತ್ತಿ ಹೊಸ್ತ
ದಾಟೊಂಡು! ಹೋಗಿ ಮಂದಲೆ ಮ್ಯಾಲ ಕುಂತಿದ್ದಾರೆ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ ನೀವೆಂದೂ
ನಮ್ಮಟ್ಟ ಕಡೀಕೆ ಬಂದೋರಲ್ಲ! ಇಷ್ಟು ದೂರ ತಮ್ಮ ಪಯದಾಸಪ್ಪೋರು ಕೀಳುದ್ದು!
“ದಾಸಪ್ಪೋರ ನನ್ನ ಮೊನ್ನೆ ಯಾರೂ ನಿಮಗೆ! ಯಾವವನಾಚಾರಾನೂ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲೇನಲ್ಲ!
ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ ಸರಗೂರಪ್ಪನೋರೆ! ಅಯ್ಯೋ ದಾಸಪ್ಪನವ್ವೆ! ನಮ್ ಮನಸ್ಸಾನ್ವ ನಿಮ್
ಮನಸ್ಸಾನ್ವ ಒಳ್ಳೆ ಲಗತ್ತಾದೆ! ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಪಡೋಳ್ಳಿಗಳು ಸಮ ಆಯ್ತವೆ! ನಿಮ್ಮ
ಮಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಾನಿವಿ! ನಮ್ ಮಟ್ಟಲ್ಲಿ ನೀವಿದ್ದೀರಿ! ಆ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ ದಯವಿವ್ವೆ!
ನಿಮ್ಮ ಮನಗೊಪ್ಪೋದಾದ್ವೆ!

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ನಂಟುಸ್ತಾನ ಆಗುವುದು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ! ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ನಂಟು ಬೆಳೆಬೇಕು ಅನ್ನೋದಿವ್ವೆ!
ಛುಮ್ಮುಗಂಟನ್ನ ಯಾರ್ ಕೈಲಿ ತಪ್ಪಕ್ಕಾಯ್ತದ್ ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮಂದ್ರನ್ನು ಒಂದು ಮಾತು
ಕೀಳ್ಳೀಕು!

ಅವಳ್ಳ ಕೀಳೆ ಬರ್ರಿನಿ ತಾಳೆ ಅಂತಾರ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಎನ್ನಾ ಮದ್ದಿ ಸರಗೂರಪ್ಪನೋರು ನಮ್ಮನೆ ನೆಂಟ್ಕೋಕ್ಕೋಕೆ ಅಂತ ಬಂದವ್ವೆ!
ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಗೆ ಇದ್ದೀತಾ ಮದ್ದಿ! ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮಕ್ಕ ರಾಮಾಯ! ಸೇರುದ್ದನೇಲಿ
ಸುಕುವಾಗಿದ್ದೇಕು ಅನ್ನೋದೆ ನನ್ನಾಸೆ! ಅಂತ ಒಳ್ಳೆ ನಂಟು ತಾನಾಗೇ ಬಂದಿರೋಗಿ!
ನಾನ್ಕೋಲೋ ಅಂತದ್ದು ಬ್ಬಾರೆ ಇದ್ದತೆ?!

ನೀವೊಪ್ಪಿಗೆ ಅಂತಾಳೆ ಬಲ್ಲಮ್ಮ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಬಲ್ಲಮ್ಮನವರ ಒಬ್ಬ ಪಡೊಂಡು ದಾಸಪ್ಪ ನೋರು! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ತಾವ್ವೆ
ಬಂದ್ವು! ಸ್ವಾಮಿ ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ ನಮ್ಮಂದ್ರ ಒಪ್ಪೋಯೊ ಐತೆ!

ನಮ್ಮ ನಂಟು ಬೇಕೆಲಿ ಅಂತಾರ ದಾಸಪ್ಪ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ದಾಸಪ್ಪನವರ ನಿಮ್ಮ ಮೊಕ್ಕೇಳಿ! ನಂಗೆ ಹಾಲು ಅನ್ನ ಉಂಡಂಗಾಯ್ವು! ನಿಮ್ಮ
ಬಾಲ ಪದ್ದೇನು ಅಂತ ಕೀಳ್ಳುವುದೆ! “ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಎರಡು ಗಂಡ್ನಾಕ್ಕುದ್ದರಿ

ದೇಗ್ ಮಕ್ಕಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ! ಶ್ರೀಮನ್ ನಾರಾಯಣ್ ಸ್ವಾಮ್ನಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಲೊಂದು. ನಮ್ಮ ಮರಿದೇವ್ ಶ್ರೀಮನ್ನರಾಯ್, ಒಪ್ಪಿ ಪೊಪ್ಪಿತ್ತಿಯನ್ನಿ ಕೊಟ್ಟಿ. ಅವ್ವೆಚ್ಚೆನಿ ಏನಂತ ಕರಿಸಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ರೆ, ಅಂದ ಬಂದ ಬೆಲುವ ಧಾವ ನೋಡಿ. ಉದ್ಧ ಭೂಷಾ ನೋಡಿ. ಕರಬೆಲುವೆಯಾದ ನನ್ನ ಮಗಳ್.

ರಾಮವ್ವೆ ಅಂತ ಕರದಾವಿ ಅನುಪಾದಿ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಪಿವನಾ.

ಅಯ್ಯಾ ನನ್ ಮಂದೇವ್ವೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಮುಡುಕ್ಕೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ. ನನ್ನ ಮಗುನ್ನ ಮೂಗಪ್ಪ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಕರ್ಪಿದ್ದೀನಿ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಜೋಡಿ ತಕ್ಕವಾಗದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳವ ಮುಂದೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡವ. ಒಪ್ಪಿ ಮೊಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಳ್ ಹಿಡ್ಪಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ.

ಈಳ್ ಮುಡುಗವರೆ ಸರಗೂರಯ್ಯ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಪಿವನಾ.

ನಾಳೆ ಬಿವ್ವ ತಗರಾಲ್ ಮೋಡೊ ಹಂಗಿಲ್ಲ. ಇಳ್ಳ ಹಿಡುವ ಮ್ಯಾಲೆ ಒಪ್ಪಾತು ಅಯ್ಯ ತಾನೇ ಅಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ. ನಾಳೆ ಜನ ಹೋಗಿ ಜೋಯಸ್ತು ಕೈಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳಿ. ಯಾವತ್ ಚಪ್ಪಾ ಯಾವತ್ ಧಾರೆ ಅಂತ್ಯೇಳಿ. ಕೇಳ್ಕಂಬರದಾಯ್ತದೆ ನಾ ಹೋಗುವ. ಅಂತ ಸರಗೂರಪ್ಪ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅಗ್ಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಂತ್ಯೇಳಿ ದಾಸಪ್ಪ ಹೇಳಿದ್ದು. ಊಟವಾಯ್ತು ಊಟವನ್ನು ಮಾಡ್ಲೊಂದು ಸರಗೂರಪ್ಪ.

ಅವರು ಕೊತ್ತೆಗಾಲ ಬಿಟ್ಟು ಬರುಪಾದಿ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಪಿವನಾ.

ಬಂದ ತಂದೆ ಮೊಕವನ್ನು. ಅರು ಜನ ಗಂಡ್ವಕ್ಕು ನೋಡುಮ್ಪು. ತಂದೇವ್ವೆ ತಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರಿ. ಅಪ್ಪಾ ಮಕ್ಕಳೇ. ಮ್ಹೊಳೆಮ್ಹೊಳೆ ಮಸ್ತಾಗಿ ನಂಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಮೂಗಪ್ಪಂಗೆ ತನ್ನದ ವಧು ಎಲ್ಲೊ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕಡೇವಾರಿಕೆ ಕೊತ್ತೆಗಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಕೊತ್ತೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ದಾಸಪ್ಪನವರ ಮಗ್ಗು ರಾಮವ್ವೆಗೆ.

ಒಪ್ಪಾತ ಕೊಟ್ಟನ್ನಿ ಅಂತಾರೆ ಸರಗೂರಯ್ಯ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಪಿವನಾ.

“ತಂದೆಯವರೇ ಸಿಫಾನ್. ಅವರ ಮನವ್ವಾನಕ್ಕೊ ನಮ್ಮನುಸ್ತಾನಕ್ಕೊ. ಅಕ್ಕಿಯರಳು ಬೆರುದಂಗೈತೆ. ತಮ್ಮನ್ನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಳ್ಳಾನೆಲ್ಲ ಕರೇ. ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡೋವಾಂತ್ಯೇಳಿ. ಆದ್ವನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕು ಹೇಳುಮ್ಪು. ಕಿಟ್ಟಿ ಕಡೇ ಗಾಲದಲ್ಲಿ. ಉಪ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲೆಗ. ಉಪ್ಪನ್ನ ಹದಾ ಕಿಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲ. ಆ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗನು

ಮೊಗ್ಗು ಬಂದು. ಅದೋ ನನ ಕುದು. ಲಗ್ನ ಆಗೋ ನನ ಕುದ ಅಂತ ಸರಗೂರವು
ಹೇಳಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ ತಂದೇವ್ರ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಮೊಗ್ಗು ಅಂದನು. ಆಪ್ತಾ ಮಗುವ ಕಪ್ಪಿ
ಕಟ್ಟಿದ್ದೀಯಿ ರುಂಡಿ ಕಾಣುತ್ತೀಯಿ. ಅಂಗೈ ಮುಂದುಕೆ ಮೈ ತುಂಬ ಕೊಳೆ ಮುಕ್ತೆತೆ.
ಗಂಡು ನೋಡಬೇಕು ಅಂತ ದಾಸಪ್ಪನವರು ಬಂದು. ನಿನ್ನ ಮೊಕ ನೋಡಿದ್ದೆ ಕುದ
ಅಸೆಯ್ಯ ಪಟ್ಟೊತಾರೆ.

ಮೋಗಿ ಸ್ವಾಸಮಾಡು ಅಂತಾರೆ ಸರಗೂರಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವ ಬಂದಾವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ.

ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ತು. ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳಿದೆ. ಈ ಉಪ್ಪರಿಗಿರಿಗಲ್ಲಾ
ಕಾಮಗರೆ ಒಳಗೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡ ಅಂತವನು. ಅವರ ಜಾತೀರ್ಟ್ಲಾ ಬಾಳ ದೊಡ್ಡ
ಮನುಷ್ಯ. ಆ ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡ ಅಂದರೆ. ಕುಲದವರಿಗಲ್ಲಾ ಇವನು ಗೌಡ.
ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಲೀ. ಯಾವ ದೇವರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಲೀ. ಅವನನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾದೇವಕಾದಂತಾದ್ದು. ಆ ಕೆಂಬೇಗೌಡನ ಅವತಾರ ತಾಳಿಕೊಂಡು.
ನಾನೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ. ನಾನು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡೋಬೇಕು ಅನ್ನುಟ್ಟು. ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ
ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪನವರು. ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡನ ಅವತಾರ. ಯಾವ ತರವನ್ನಾ
ಅಂದ್ರೆ. ಅದ್ವ ರುಮಾಲು ಸುತ್ತೊಂಡು ಬುಟ್ಟು. ನಿಲುವಂಗಿ ಇಟ್ಟುಂಡು. ಅದ್ದಂಗಿ
ಇಕ್ಕುಂಡು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಾಕ್ಕುಂಡು. ದೊಣ್ಣೆ ಕೈಲಿಟ್ಟೊಂಡು.
ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡನ ಅವತಾರ ತಾಳಿವ್ರೆ. ಮಾದೇವಾ.

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವ ಬಂದಾವಾ.
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡನವತಾರ ತಾಳುಂಡು. ತಿರುಗಿ ಅಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು.
ಯಾರವ್ವಾ ತಾಯಿ ಮನೆ ಒಳಗೇ ಅನ್ನುಟ್ಟು ಹಾಕಲು ತಟ್ಟುಟ್ಟು. ಅದೇ ಸಿವತರಣೆ
ಗೌರವ್ವ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು. ಹಾಕಲು ತೆಗೆದು ನೋಡೋದ್ದೊಳ್ಳಿ. ಕೆಂಬೇಗೌಡ್ರು. ಓಮೋ....
ಬನ್ನಿ ಗುರುಗಳೇ. ಅನ್ನುಟ್ಟು. ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು. ಕೈಕಾರಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟುಕಂತೆ.
ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಯಕ್ಕಾರ. ಕೆಂಬೇಗೌಡನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ. ಹುಸಿನಗೆ ನಗುತ್ತಾ.
ನೋಡ್ವಾ, ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕಳು. ಕೆಳಗೆ ಮ್ಕಾಲೆ ಹಲ್ಲುಟ್ಟು ನರ ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕಳು

ಸಂಬಾರವು ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಕೈಕಾಲು ತೊಳಕೊಂದು ಬಂದಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ
 ಬಿವರಣೆ ಗೊರವ್ವ. ನಡುಮನೆಲಿ ಮಂದಲಿಗೆ ಹಾಸಿ. ಮಂದಲಿಗೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮನೆ
 ಹಾಕಿ ಕುಂದುಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಕಾಮಗೆರೆ ಕೆಂಬೆಗೊಡರ ಅವತಾರದಲ್ಲಿವ್ವವರು! ಅವರು
 ದೊಣ್ಣೆ ಕೆಳಗೆ ಮಡ್ಡೆಬಿಟ್ಟು ಕೊತ್ಕಂಬಿಟ್ಟು! ಕೊತ್ಕಂಬಿಟ್ಟಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಎನ್ನಾ ದ್ರಾಳಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳ್ವೆ! ಸಿವ ಸುಣೆ ಗೊರವ್ವ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂಬಂದು ತಪ್ಪೆಮ್ಮಾಲೆ
 ಮಡಗ್ಗಟ್ಟು! ತ್ತಾವಟೆಗೆ ಮೊಲೆ ಮಡಗಿ ಬಿಟ್ಟು! ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಕತಾ ಹಾಕತಾ!
 ಅಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತ ಕುಂಡಿತ್ತಂತೆ! ಈ ಗೊರವ್ವನ ಮಗನಾಗಿರತಕ್ಕಂತ ಮೂಗಿಪ್ಪ! ಎಲೆ
 ಕಟ್ಟಿ ಹೆಗಲು ಮೇಲಿಕ್ಕಿಂದು! ಅಪ್ಪೊತ್ತಿಗೆ ಅಪ್ಪಿಗೆ ಬಂದಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಂಬೆಗೊಡರ
 ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಕುಂಡಿರುವಂತ ಮಾಯಕಾರ ಮಂದಿರೇವರು ನೋಡುಟ್ಟು! ಇವರು
 ಯಾರಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿದ್ರು! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಹೀಗೆ ಕೇಲ್ತೀರಾ! ನನ್ನ ಮಗನಲ್ಲಾ ಅಂತ!
 ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಷ್ಟವ್ವಾ ಅಂದ! ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಲ್ತೀರಲ್ಲಾ! ನಾವು
 ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಕೊಟೀಕಾದರೆ! ಗೊರರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾ! ಇದೇನು
 ಕೇಲ್ತೀರಲ್ಲಾ! ಇನ್ನೂ ಮದುವೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಾಯಕಾರ
 ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಕೆಂಬೆಗೊಡರ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಕುಂಡಿದ್ದವ್ವ! ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಬೇ
 ಬೇ ಬಿಡು ಗೊರವ್ವಾ! ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ನಾ ಒಪ್ಪಿರಿಲ್ಲ! ಈ ವರ್ಸ ಲಗ್ನ ಅಂತ ವಿರ್ಬಾದು
 ಮಾಡಿವ್ವಿ! ಎಲ್ಲಪ್ಪಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು! ಅದ್ಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕೊತ್ತೆಗಾಲದಲ್ಲಿ! ಯಾರಪ್ಪಾ
 ಅಂದ್ರು! ಬಲ್ಲವ್ವ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡುಬಿಟ್ಟಿವ್ವಿ! ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ ಬಿಡುಬಿಡು! ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ
 ನಾ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ! ಅದ್ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದಳು! ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಬಂದು ಗುಂಬಳಕಾಯಿ
 ಊದಲಗಿಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿಂದು! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಕ್ಕಂಡು! ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬೊಳ್ಳಿ ಹರಿಸ್ಕಂಡು!
 ಹೊಟ್ಟೆನಾ ಮಡಕೆ ಗಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟಿಂದು! ಕಿವ್ವಯ ಅವಳಿಗೆ! ಇತ್ತಾಗೆ ಕರದ್ದೆ ಅತ್ತಾಗೆ
 ಹಿರಗವ್ವೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನು

ಅಲ್ಲವ್ವ ಅಂತ ಮಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಂಬಂದು ಬಿಂದ ಮಗನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕು ಅಂತ
 ಮಾಡಿದ್ದಿಯಲ್ಲಾ ಅನ್ನುತ್ತಿಂತೆ! ಆವಾಗ ಗೊರವ್ವ ಏನು ಹೇಳ್ತಾಳೆ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ
 ಕೆಂಬೆಗೊಡರೇ! ನಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡವರು ನೀವು! ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ ಮಾಡಿದೆ!
 ನಿಮ್ಮ ತಕ್ಕಂಬಂದು! ನ್ಯಾಯ ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕಂತವರು ನಾವು! ನೀವೇ ಇಂತ
 ಮಾತೇಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಎನಾರ ಹೋಗಿ! ಒಪ್ಪಿಕೆ ಮೂಡುಟ್ಟು ಅರಿಸಿನ
 ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಮಡಗ್ಗಟ್ಟಿವ್ವಿ! ಈಗ ನಾವೇನಾದರ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಬ್ಬಾಡ ಅನ್ನುತ್ತೆ! ನಿಮ್ಮ ನ್ಣೆಲ್ಲಾ
 ನ್ಯಾಯ ಸೇರಬಿಟ್ಟೆ! ನಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟಾರಾ ಸ್ವಾಮಿ ಕುಲದವರು ಅಂದುಬಿಟ್ಟಂತೆ!

ಹುಂ..... ಏನೋ ಆಗಿದ್ದು ಆಗೋಯ್ತು! ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳಿದ್ದಾ! ಈಗ ನಾನು ಒಯ್ಯವಿ ಕೂವ್ವಾ! ಅವರೇ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಓರಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಾಕಿ ಬಂದಿವಿ! ಆ ಓರಿಗಳು ಕಿಕ್ಕಂಡು! ಅವರೇ ಕಡೆ ಮುಯ್ಯಂಬಟ್ಟದೆ! ನನಗೆ ಬಾಳ ತೊಂದ್ರೆ ಬಂದು ಬುಡುತ್ತೆ! ನನಗೇನೋ ಬೇಜಾರಾಯ್ತು ಬಂದೆ ಕೂವ್ವಾ ಅಂತಂದ್ಬಟ್ಟಂತೆ! ಆಗಿದ್ದು ಆಗಲಿ ಪರಿಣಾಮ! ಸಂಬಂಧ ಇದ್ದಂಗಾಗೋಯ್ತು! ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಕರಿಬೇಕವ್ವಾ! ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಕೆಂಪೇಗೌಡರೇ! ಇಂತ ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀರಲ್ಲಾ! ನೀವೇ ಮುಂದಾಳು ಗೌಡರು! ಇಂತದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೀಂಗಿಂತೇಳ್ತೀರಲ್ಲಾ ದಮ್ಮಯ್ಯಾ! ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದ್ರೇ ಉಂಬಾದ್ರೆ ನಾನು ಹತ್ತು ಜನರ ಸಮ್ಮತಿ ಬರಿಸಿ! ನಾನೂ ಒಂದೆಲೆ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂತೀನಿ! ಒಂದ ಹಣ ಮುಯ್ಯ ಹಾಕ್ತೀನಿ ಕೂವ್ವಾ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆಗ್ನಿ ಓಗಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅಂದು ಬುಟ್ಟು! ನೋಡ್ವಾ, ನೋಡ್ವಾ... ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಪೇಗೌಡರ ಅವತಾರ ತಾಳಿದ್ದಕ್ಕ! ನನಗೆ ಮುರ್ಯಾದೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಇರಲಿ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಮುಂದೇ ಮಕ್ಕಳೇ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಸೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆಕೊಂಡು! ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಮದ್ದನ ಮಾಡಿಸ್ಕಿಲ್ಲೇ ವೋದ್ರೆ! ನಾನು ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಭಲವೇನು ಅನ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಅವರು ಏಳು ಮಲಗೆ ಬತ್ತವರೇ! ಮಾಡೇವಾ

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಇನ್ನು ಕೊತ್ತೇಗಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು ಕೊತ್ತೇಗಾಲಕ್ಕೆ ಬತ್ತವರೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಕೊತ್ತೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಪ್ಪನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ಬಟ್ಟಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆದೇ ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಬನ್ಬಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರವ್ವಾ ಮನೆ ಒಳಗ! ಅಂತ ಬಾಗಿಲು ತಪ್ಪಿದರು! ಆಹಾಗ ಬಂದು ಬಲ್ಲಪ್ಪಾ ನೋಡಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಷ್ಟವ್ವಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು! ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಬೇಡೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲವ್ವ ಗಂಡು ನೋಡಿದ್ದೀಯಾ?! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗ ನಿಜಗುಣ ಮೂಗಯ್ಯ! ಅವನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ಬಟ್ಟು! ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ತೆಗೆ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ನಾ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ! ಏನು ಆ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗ! ಮೂಗಯ್ಯ ಅಂತಕ್ಕವನು ಯಾವ ತರವಾಗವ್ವೆ ಗೊತ್ತವ್ವಾ! ಯಾವ ತರ ಇದ್ದಾಣೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳಿದ್ದಾ! ಅವನು ತಲೇಲಿ ಹೇನು ಮೂಗಂಡಗ! ಸೀರು ಮೂಗಂಡಗ! ಮರಿ ಮೊಳ್ಳಂಡು ವಾನ್ ಮಾಡ್ತವೆ! ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿನದೇ ಕಾಯ ಗಾತ್ರ ಜಿಬರುಂಟು! ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಹಿಟ್ಟಿನ ಮುದ್ದೆ ಗಾತ್ರ ಮುಸುರಿ ಉಂಟು! ಅವನ ಬಟ್ಟೆ ಬೆಂಕಿಲೂ ಸಹ ಬೇಯೋದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅಂತ ಕೊಳಕ ಮೂಗಯ್ಯನ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಒಪ್ಪಿದಳಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ತರವಲ್ಲ! ಅಂತವ್ರೇ! ಕೆಂಪೆಗೌಡ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಳು ಆಗ ಏನು ಹೇಳ್ತಾಳೆ ಅಂತೇಳ್ಕೊಳ್ಳಿ! ಏನೋ ಸ್ವಾಮಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಗೋಯ್ಯ! ಮಾತಾಡಿದ್ದಾಗೋಯ್ಯ! ಇನ್ನಿ ಮದುವೆ ಮಾಡೋದು ಎರಡು ದಿನ ಇದೆ! ಬೇಸ್ತವಾರ ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ವೊಯ್ಯನಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲಾಗೋಯ್ಯ! ಋಣಾನುಸಂಬಂಧ ಇದ್ದದ್ದುಲೆ ಆಗೋಯ್ಯ ಕೂವ್ವಾ! ನೀವು ನನ್ನ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಕರೀರವ್ವಾ ಅಂತೇಳಿದ್ರು! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಕುಲಗುರು ಬುಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡೀವಾ! ಕರೀತೀವಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದ್ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕೊತ್ತೇಗಾಲದ ಬಲ್ಲವ್ವ! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಗೌರವ್ವ ಅಂತಕ್ಕಂತವರು! ಬೀಗ ಬೀಗತೀರು ಸೇರ್ದೆಂದು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟೋದಕ್ಕೆ! ಅವರು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯವರೇ ಬೀಗಬೀಗರು!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಇದೇ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯ ಅಂತೇಳ್ಕೊಳ್ಳು! ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿ ಅವತಾರ ತಾಳ್ದೆಂದು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಹಾರುಗಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು! ಒಂದು ತುಂಡು ಪಂಚೆ ಮೈಗೆ ಹೊದ್ದುಗೊಂಡುಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರುವಯ್ಯನ ಯಾಸ ತಾಳ್ದೆಂಬಿಟ್ಟು! ಅತ್ತಿಂದ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದರಂತೆ! ಇತ್ತಿಂದ ಇವರು ಬೀಗ ಬೀಗತೀರು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದರಂತೆ! ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿ ಮನೆಗೆ ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟಿಸಕ್ಕೆ ವೊಯ್ದಿದ್ದಲ್ಲ! ಇವರು ನೋಡುಟ್ಟು! ಅರ್ಧದಾರಿ ಒಳಗೆ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿರೇ! ಈವತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಪಯಣ ಅಂದು! ನಾವು ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ! ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಗಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ! ನೀವು ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟಿವೇಕು ಅಂದ್ರೆ! ಈ ಅರಳಿ ದುರದ ತಾವ ಕೊಪುಕೊಂಡು! ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಎಲ್ಲಾಪ್ರೇಸಂತ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಕುಟ್ಟಿಡಿ ಈ ಲಗ್ನವ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಆ ಅಸ್ತತ್ವ ಕಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ವೋಗೀ! ಸಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ರಂಗೋಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕುಂತ್ಕಂದು! ಆ ಅಕ್ಕಿ ಮಡುಗುಟ್ಟು! ಬೆಲ್ಲದ ಅಚ್ಚ ಮಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು! ಲಗ್ನ ಬರೆದ್ದುಟ್ಟು! ಯಾವ ತರವಾದ ಲಗ್ನ ಬರೆದ್ದುಟ್ಟು! ಒಂದು ವಿಸದ ಲಗ್ನ! ಒಂದು ಅಮೃತದ ಲಗ್ನ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರು ಕೇಳ್ತಾರೆ! ವಿಸದ ಲಗ್ನ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ! ಸುಶ್ರವಾರ ಚಪ್ಪರ ಸನಿವಾರ ಧಾರೆ! ಅಯಿತವಾರ ಚಪ್ಪರ! ಸೋಮವಾರ ಲಗ್ನ ಅಂದ್ರೆ ಅಮೃತ ಲಗ್ನ! ಇದೇನು ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿರೇ! ಹೀಗೇಳ್ತೀರಿ! ಅವ್ವಾ ಲಗ್ನ ಬಂದದ್ದು ಹಾಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ! ನಾನೇನು ಬರ್ಬಡಿದ್ದಾ ಅಂದು! ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿರೇ!

ನಮಗೆ ಸವಿವಾರ ಒಕ್ಕಲು! ನಮಗೆ ಸುಕ್ರವಾರದ ಒಕ್ಕಲು! ಸವಿವಾರ ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ ದೇವರು! ಸುಕ್ರವಾರ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಮನೆ ದೇವರು! ಇವೆರಡು ಬ್ರಹ್ಮಿ! ಸೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲು ನಮಗೆ! ಕಂಡಿತಾ ಆಗೋಲ್ಲ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಸುಕ್ರವಾರ ಚಪ್ಪರ! ಸವಿವಾರ ಧಾರ ಅಂತ ಇಸದ ಲಗ್ನ ಬರದ್ಬಿಟ್ಟು! ನೋಡ್ವಾ, ನೋಡ್ವಾ, ತಕ್ಕಂನೋಗ್ಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟವರು! ಇದರಲ್ಲೂ ಬಗ್ಗಲಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ಇದಲಿ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅನ್ಬಿಟ್ಟು! ಲಗ್ನ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು! ಕೆಂಪೇಗೌಡರಿಗೆ ಹೇಳೋದೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು! ಲಗ್ನದ ಪಾಡಿಗೆ ಲಗ್ನ ಆಗೋಯ್ಯ!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟವರು ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಅವತಾರ ತಾಳ್ದು! ಅವರು ಸಿವ ಸರಣಿ ಗೌರವ್ವನ! ಸರಗೂರಿಗೆ ಬತ್ತವರೇ ಸರಣಾರು!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸರಗೂರಿಗೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಬಾಗಲು ತಪ್ಪಿದ್ಬಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗೌರವ್ವ ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಕಿ ಕೈಪಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಳು! ಕೆಂಪೇಗೌಡ್ರೇ ನಿಮ್ಮ ನಾನು ಮದುವೆಗೆ ಕರೆಯೋಕಿ ಬ್ಯಾಗ ಆಗೋಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ! ಯಾವ ಕುಲಸ್ಮರಿಗೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಅಮ್ಮೋ ಏನೋ ಬುಡವ್ವಾ ದೂರಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೇನು ಅಂತೇಕಿ ಕುಂಞಂಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗೌರವ್ವ! ತನ್ನ ಮಗನಾಗಿರತಕ್ಕಂತ ಮೂಗವ್ವನ ಕರೆದು ಬಿಟ್ಟು! ಇದೋ ಗೌಡರಿಗೆ ಎಲೆ ಆಡಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ತಕ್ಕಂಬಾಪ್ಪಾ ಅಂದ್ಬಂತೆ! ಅಟ್ಟಿದ ಮ್ಬಾಲೆ ಹತ್ತುಟ್ಟು ತಕ್ಕಂಬಾಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳ್ಬಿಟ್ಟು! ಆ ಎಲೆ ಮದಗಿದ್ದ ಗುಡಾಣದಲ್ಲಿ ಎಳೆ ನಾಗರ ಮರಿಯಾಗಿ ಒರಗವರಲ್ಲಾಪ್ಪಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಮೂಗವ್ವ! ಅಟ್ಟಿದ ಮ್ಬಾಲಕ್ಕೆ ಅತ್ತುಟ್ಟು ಗುಡಾಣಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದೋ! ಎಲೆತಕ್ಕಳದ್ದೇ! ಕೈ ಹಾಕಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಳೆನಾಗರ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಕುಚ್ಚನೆ ಕಡ್ಬವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಟ್ಟಿದ ಮ್ಬಾಲಿಂದ ದಬ್ ಅಂತ ದಿದ್ಬೋಗ್ಬಿಟ್ಟ ಮಗ! ಎಲ್ಲಾ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದಿದ್ಬೋರೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೂಗವ್ವ ಅಂತಕ್ಕವನು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸತ್ತು ಮನಗವನೇ ಮೂಗಯ್ಯಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಎಲ್ಲಾ ಗೋಗೋ ಅಂತ ಅಳಕ್ಕೆ ಸುರುಮಾಡಿದಿತ್ತು! ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಕುಂಶಿರ ತಕ್ಕಂತ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತನವರು! ಏನವ್ವಾ ನಾನು ಒಳ್ಳೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದೆನಲ್ಲ! ಅಂತೇಳ್ತು! ನಾನು ಓಯ್ಯೋ ಕೊನ್ನಾ ಅಂತೇಳಿ! ಒಂಟೋಗುತ್ತು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ ಓಗುತ್ತು ಏನವ್ವಾ ಮಲ್ಲಯ್ಯಾ! ನಿನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಮಗನು ಸತ್ತು ಮಲಗವ್ವೆ! ಓಗು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಅವಾಗ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಬಂದು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ ಮಲಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅವಳು ಕೈ ಕಾಲು ಹಿಡಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಿವರವಣಿ ಗೌರವ್ವ! ಅವಾಗ ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಇದು ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ ಕಣಮ್ಮಾ! ಸೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾಯಕಾರ ಮರಿದೇವರೇ ಹೊರತಾಗಿ! ಇನ್ನಾರದೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತು! ಆಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ನುತ್ತು! ಈಗ ಓಗಿ ನೀನು ಅವನನ್ನೇ ಪಾದ ಹಿಡಿದು! ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಕೇಳಿದರನ್ನೇ ಉಂಟಾದ್ಲೆ! ನಿನ್ನ ಮಗ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ ಅನ್ನುತ್ತು! ಯಾರು ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಅನ್ನುತ್ತು! ಆಗ ಗೌರವ್ವ ಓಡೋಗಿ! ಮಾಯಕಾರ ಮರಿದೇವರನ್ನ! ಅವಳು ಪಾದ ಹಿಡಿದವಳೇ ಗೌರವ್ವ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಬೆಳ್ಳಿ ವಾಹನ ಬರುವ ಚಂದವಾ!

ಹಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಪಾದ ಹಿಡ್ಯಂಡೋ! ಆಗ ಯಾರವ್ವ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾರೆ! ನಾನು ಸ್ವಾಮಿ ಸರಗೋರವ್ವನ ಹೆಂಡತಿ! ಗೌರವ್ವ! ನಾನು ಅಪಂಕಾರ ಮಾಡ್ಲೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಮಗ ಸತ್ತು ಮಲಗವ್ವೆ! ನೀವು ಬಂದು ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಬೇಕು! ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆಗ ಹುಸಿಗುಟ್ಟಾ ನಮ್ಮಾಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಈಗ ನೀನು ಸೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲು ಆಗೋದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಂದ್ಯಲ್ಲವ್ವಾ ಅಂದ್ರು! ಆಗಲೇ ಒಪ್ಪಂದಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ರು! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಸೆಟ್ಟಿ ಸರಗೂರಿಗೆ ಬಂದ್ರು! ತೀರ್ಥವಿಟ್ಟಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಸತ್ತು ಮಲಗಿರತಕ್ಕಂತಾ ನಿಜಗುಣ ಮೂಗವ್ವ! ಅವರು ಉಪ್ ಅಂತ ಎದ್ದು ಕೂತವನೆ ಮೂಗಯ್ಯೆ!

ಪುನಿದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ! ಸಿವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಬಂದು! ನನಗೆ ಎಳ್ಳು ಮಣ್ಣಿನ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ! ನನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆಯೋಕ್ಕೋಸ್ಕರ! ನಾನು ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಪ್ಪ ಅನ್ನುತ್ತು! ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಿಸಿ ಆಸೀರ್ವಾದ ಮಾಡ್ತುತ್ತು! ನಮ್ಮ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತನವರು! ಅವರು ಏಳು ಮಲಗೆ ಓಯ್ಯವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಯಕಾರ ಬರುವ ಚಂದವಾ!

ಹಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವಣಾ!!

ನಮ್ಮಪ್ಪ ಅಗಲಿಗಾಗಿ ಸೆಟ್ಟಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಮೂರು ಬೆಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳು ತಕ್ಕಂಡು।
 ಕತ್ತರಿಸಿದ ಎಲೆ ತಕ್ಕಂಡು। ಉತ್ತರಿಸಿದ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂಡು। ಎದು ಸೇರು ಸುಣ್ಣ ತಕ್ಕಂಡು।
 ಎಳೆ ಒಂಬಾಳೆ ತಕ್ಕಂಡು। ಸದ್ವತ್ಸೇ।

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಸೆಟ್ಟಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಗುಡಿ ಬಾಕಲಿಗೆ ಹೋಗಿ। ದೂಳು ಕಾಲಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗದೆಬಿಟ್ಟಿಗಿ।
 ಅವನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಕುಡುಗ ದೂಪದ ಹೋಗಿ। ಕಾದಂಗೆ ಅಯ್ಯರೊಡನೆ ಧರೆ ಒಳಗೇ

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಅಗಲಿಗ ಮೂರು ಸೆರೆ ಎಳ್ಳ ತಕ್ಕಂಡು। ಸೆಟ್ಟಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ। ಅಗಲಿಗ ಮೂರು
 ಸೆರೆನೂ ಹಿಡಕೊಂಡು। ಅವನ ಮಂಡೆಮಾಲುಳ್ಳ ಇನ್ನು ಇಂದನೋ

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಅಗಲಿಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ। ಬಾಳ ಸಂಹೋಷ ಪಟ್ಟು। ತಿಂಗಳ
 ಸ್ಥಾವಗೆ ನೀನು ಬಂದೇ ಬರವೇಕು ಅಂಜಾನರೊಡನೆ ಧೀರಾ। ಮಾದಯ್ಯ।

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಅಗಲಿಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರಗಂಡ। ಮೂಗಯ್ಯ ಓಗುವಾಗ್ಗೆ ಅವ ಒಡೆದು
 ಮೊದ್ದವ್ವೆ। ಧರೆ ಒಳಗೇ॥

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಅಯ್ಯ ಬಾ ಮಾದೇವಾ ಬಾ।
 ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ। ॥ ಪ ॥

ಧೈರ್ಯಕಾರ ಮಾದೇವ ಬಾ
 ॥ಗಿರಿಯೊಳು॥

ಮರಣವರ ಮನೆಯ ಮೊರಿದವನೇ।
 ॥ಗಿರಿಯೊಳು॥

ದವೈದುಳ್ಳ ಕುಳುಕೊಂಡು ಬಾ
 ॥ ಅಯ್ಯ ಬಾ॥

ಕೆನ್ನೆ ಪುಲ್ಲ ಕುಳುಕೊಂಡು ಬಾ
 ॥ ಗಿರಿಯೊಳು॥

ಹೆಬ್ಬುಲಿ ಮ್ಯಾಗಿ ಮೊರಿದವನೇ।
 ॥ ಗಿರಿಯೊಳು ॥

ಪಕ್ಕಪಕ್ಕನ ನೋಡೋ||

|| ಗಂಯೋಳು ||

ಅಲ್ಲಿ ಮೂರುನು ಸಿವ ಪೂಜೆ||

|| ಗಂಯೋಳು ||

ಬೆಳ್ಳಿ ಗಂಟೆ ಬಳಿ ಬಂದು|

|| ಗಂಯೋಳು ||

ಎತ್ತರವಾದ ಸುತ್ತ ಗಂಟೆ ಸುತ್ತ ಸರ್ವಾಸ
ಈಕೆವೆ

ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಿರುಗಣ್ಣು

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ|

ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಿರುಗಣ್ಣು|

ಮಲೆಯ ಮಹದೇವಾ ಬರುವಾ ಬಂದವಾ|

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ|

ಸರಗೂರಪ್ಪ ಸರಣ ಬರುವಾ ಬಂದವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||⁶

ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಮೂಗಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಣಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾರದೇಸ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಗಯ್ಯ ರಾಮವ್ವಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾರದೇಸ್ವರನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಜೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಎಳು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗುವನೆ. ಮಾರದೇಸ್ವರನು ಸಾನೇ ಬರಬೇಕು ಅಂದು ನಿನ್ನ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂದು ನಮಗೆ ಕೋಪ ಬರೋಲ್ಲಾ. "ನಿನ್ನ ಮಾರುಕಟ್ಟರ ದೇವಾ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂದ ಹಾಯಿ ಇಲ್ಲವೆ|| ಸ್ವಾಮಿ ಕೋಪ ಮಾಡಬೇಡಿ ಗುರುವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ ಇರುತ್ತಾನೆಯೇ? ಈಗ ದೇವನನ್ನು ಕೇಳೋನಿ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಅಂದು ರಾಮವ್ವ ಸರಗೂರಿನಿಂದ ಅಲಮಡ್ಡಿ ದೊಪ. ಮೂರು ಮುಂಗೈ ಗಾತ್ರ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟವಳೆ. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಐದು ಬಳಸು ಬಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಗರ್ವ ಅಂಕಾರ ಇದ್ದ ಸುಟ್ಟು ಬುಡು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದ್ದೆ ಮೂರು ಮಾತಾಡು ಅಂದು ದೊಪ ಹಾಕಿ ಆಗ ಮಾದಪ್ಪ ಅವಳ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸಾಕಿದ ಹಾಯಿ ಬಂದದ್ದು ನಾನು ಈಗ ಮುಕ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಂಗೇಪಾಕ್ಕೇಕವ್ವಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಒಂದೇ ಸಾಕು. ಕ್ಷಾಪ ಮಾಡಬೇಡ ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನಂತ ಎಣ್ಣು ಜನ್ಮ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೆ. ಉಗೇ ಅಂತ ವೆಚ್ಚಗಳಿಂದ ಬರಬೇಕು ಇರುವರೆಗೆ ಇಂಗೆ ಕೇಳುವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗಲಿ ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೊಂಗೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ಅಗ್ನಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ನೋಡಿದೆ|

ಸರಗೂರಪ್ಪ ಸ್ವಾತ ಮಾಡಿ ಐದು ಹಾಕಿ ವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನ ಐದು ಬಳಸು ಬಂದು ಸಿವನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ ಐದು ಹಿಡಿ ಎಳ್ಳು

ತೆಗೆದು, ಸ್ವಾಮಿ ನೆತ್ತಿ ಮ್ಮಾಲೆ ಹಿಂಡಿದರು। ಹಾಲಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು। ಸಿವನ ನೆತ್ತಿಮ್ಮಾಲೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಗರಗರನೆ ತಿಂಡಿ। ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನೆ ಗೇವೆ ಎಂದು। ಆಮಾಳ್ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನರಮಾನವರಿಗೆ ಹಾಣದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿದರು। ಸಾಲೂರು ಮಹದ ಭಕ್ತರು ಹನ್ನೆರಡು ಅವತಾರ ತಾಳಿಸ್ಕೊಂಡು। ನರ ಮಾನವರಿಗೆ ಹಾಣದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜುವವರಿಗೆ ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡು ನಿಜರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡು ಲಿಂಗವಾಗಿ ಮರೆಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರ”

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವರಕೋರು ಮಾದಯ್ಯ ಮತ್ತು ಮೂಗಯ್ಯ ಹಾಡಿರುವ ಕಂಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲಿನ ಅವರೊಪದ ಫಲನಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕಂಸಾಳೆ ೧ರಲ್ಲಿ ಗೌರವ್ವೆ ಮೂಗಯ್ಯನ ತಾಯಿ.
೩. ಕಂಸಾಳೆ ೨ರಲ್ಲಿ ರಾಮವ್ವೆ ಮೂಗಯ್ಯನ ತಾಯಿ.
೪. ಕಂಸಾಳೆ ೧, ೨, ೩ ರಲ್ಲಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ, ೪ರಲ್ಲಿ ಮೂಗಯ್ಯನ ಕಥೆ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸರಗೂರಯ್ಯ, ಚಿಕ್ಕ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ.
೫. ಕಂಸಾಳೆ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಮಾದಪ್ಪನವರು ರಾಮವ್ವೆ-ಮೂಗಯ್ಯನವರನ್ನು ಈಚೆ ಕರೆದು ಮಾಯದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿದರು. ಬಡತನ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಫೋರೀಸ್ ಕ್ಲೇಪ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಐರಾಯಣ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಸುವ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ರಾಮವ್ವೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
೬. ಹಲವು ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರು ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲು ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲೆಂದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.
೭. ಕಂಸಾಳೆ ೯ರಲ್ಲಿ ಮೂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಮವ್ವೆ
೮. ಕಂಸಾಳೆ ೮ರಲ್ಲಿ ಸರಗೂರಪ್ಪನಿಗೆ ಹಾವು ಕುಟ್ಟಿ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ರಾಮವ್ವೆಯನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ತಳ್ಳಾಳೆ ಗೌರವ್ವೆ ಕೊರವನಿ, ‘ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲವಿಂದ ಮೋಡಿ ಹೊಡೆಯೋ ಪಂಡಿತರ ಕರೆನ್ನು’ ಅಂತಾಳೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಹಾವು ದಿವ ಹೀರಿ ಆತ ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ರಾಮವ್ವೆಗೂ ಮೂಗಯ್ಯನಿಗೂ ಮದುವೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆಯನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿದ ತಂತ್ರ.
೯. ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಅಡ್ಡ ಪೆಳರು ಮೂಗಯ್ಯ, ಬಲ್ಲಮ್ಮ-ದಾಸಪ್ಪ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗಳೇ ರಾಮವ್ವೆ. ಸರಗೂರಯ್ಯ-ಗೌರಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗ ಮೂಗಯ್ಯ.

೭. ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸಾಲು

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರವಪ್ಪಾ
ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ! ಹೀಗೆ ಸಿರಿಗುಂಥ! ಬಾಡು ಬಾಗಲಗುತ್ತಿ! ನುಗ್ಗಲಾರದ ಜಾಲಿ ಒಳಗೆ!
ಮಲೆ ಕರಡಿ ಚರತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಾ ದೇಗು! ಆ ಮಲೆ ಎತ್ತರಯ್ಯನವರು!
ಹನ್ನೆರಡಾಳುದ್ದ ಜಲ ಕಂಡು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಅಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಒಡೆದು
ಮೂಡವರೇ ಮಾಡೇವಾ...!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಡೇವ ಬರುವಾ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!!

ಯಾವಾಗ ಕರಿಯ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಒಡೆದು ಮೂಡುಬಿಟ್ಟೋ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು!
ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡೇವ ಅಂತಕ್ಕಂತವರು ಬರಲಿಲ್ಲ! ಈಸವೆ ಕೆಳಗೆ ಕೊಂಗರು! ಇವರ ಮಾತು
ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಾತು ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಕಾಸಿನ ದೂಪ
ಹಾಕದಿಲ್ಲ! ನನಗೆ ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಯೋದಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಮಾಡೇವ ಅಗ್ಗುವವರೇ
ಮೊದಲಿಲ್ಲ

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಈವಾಗ ನಾನು ಸರರಣ್ ಪಡೀಬೇಕಾದ್ರೆ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಗುಡಿಬೇಕು ಆ
ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ್ರೆ! ಕಾಸಿನ ಧೂಪ ಹಾಕ್ತಾರೆ, ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗೀತಾರೆ! ಆದರೇಗ
ಒಂದು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅದು ಅಲ್ಲೇ ನಾನು ಮಲೆ ಬಂದ್ರೆ
ನೋಟಿಣಿ! ಬಿಸಿಲು ಬಂದ್ರೆ ಒಣಗ್ಗಿಣಿ! ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಯಾರಾದ್ರೂ
ಪನಗೊಂದು! ಮೂರು ಅಂಕಾ ಕಲ್ಲು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸೋ ಅಂಥ ಬತ್ತ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ!
ಯಾತದಿದ್ದಾನೋ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡವ್ವನವರು! ಅವರು ದೃಷ್ಟಿನೆ
ಮಡಗಿ ನೋಡ್ತವರೇ! ಮಾಡೇವಾ...

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಡೇವ ಬರುವಾ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!!

ಅಲ್ಲಿಗೇಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯತ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಆ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೆಗೊಡನ ಸೊಸೆ ಜಾಲದೂವು ಮುಡ್ಡುಂಡು! ಜಾಲನಾಯಿ ಕಟ್ಟಿಂಠು! ಹಾಲರುವಿ ಒಡ್ಡುಂಡು! ಅವಳು ಕಾದಳಿ ಪ್ಕಾಟೆಗೆ ಪೊಯ್ತುಕೋ ಸಿವುರಣೆ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮೂದೇವ ಬರುವಾ ಜಂದಾಬಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊದಳಿ ಪ್ಕಾಟೆಗೆ ಒಗುವಾಗ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯತ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಎಡದಲ್ಲೆ ಎಳೆಗಾವಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಬಲದಲ್ಲಿ ಸುಳೆಗಾವಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಆ ಮದ್ಯ ದಾರೀಗೆ ದಯವಾದ! ದೀರ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೇಗೆ ಮಾಯ್ತಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯತ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಆ ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೆಗೊಡನ ಸೊಸೆಯನ್ನು! ಯಾವ ಸಿಮೆಯವ್ವಾ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಅಂದ್ವಂತೆ! ಯಾವುದೆವ್ವಾ ಅಂದ್ರೆ! ನಾನು ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೆಗೊಡನ ಸೊಸೆ ಕೊಯ್ತಿ ಅಂದ್ವಂತೆ! ನೀವು ಯಾರಯ್ಯ ಕೀಳಕ್ಕೆ ಜಂಗಮರೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೀಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಪ್ಕಾಟೆಗೆ ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ ಮೊಕ ಬಾಡ ಹೊತ್ತಿಸೊಳ್ಳೆ! ನಂದು ಬೇವ ಪೊಯ್ತದಲ್ಲಾ! ನೀನು ಒಂದು ಹೋಳು ಹಾಲು ಬಿಡ್ಕೆನವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೇ...

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!

ಆವಾಗ್ಲೀಗೆ ಒಂದು ಬಂದಿಗೆ ಹಾಲು ಬಿಡು ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೇ ಅಂದ್ವಂತೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯತ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೀಳಯ್ಯ ಜಂಗಮರೇ! ಒಂದು ಬಂದಿಗೆ ಹಾಲು ಪೊತ್ಯಂಡು ಒಯ್ಯಾ ಇವ್ವಿ! ಕೊದಳಿ ಪ್ಕಾಟೆ ಒಳಗೆ! ನಾನು ಅದ್ಕ ದಿಟ್ಟಿ ಮಾರ್ತಾನಿ ಕೊಯ್ತಿ! ಜಂಗಮರೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರು ಪಾ ಬತ್ತದೆ! ಮೂರು ಪಾ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ನಮ್ಮತ್ತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿನಿ! ಮೂರು ಪಾಡೊಳಗೆ ಮೂರು ಕಾಸು ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿದ್ದೇ ಅದ್ರೆ! ನನ್ನ ಮಂಡೆ ಎತ್ತೊಳ್ತಾರೆ ಕಾಕೋ! ಜಂಗಮರೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆ ಮಂಡೆ ಎತ್ಯಂಡು! ಗಾಜಿನ ಕುಬ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಂಡು! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಗಿ! ಏಳು ಚಿಟ್ಟೆ ತರಸಿ! ಒಂದು ಕಾಸು ಕಮ್ಮಿ ಅದ್ರೆ! ನನಗೆ ಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಕಾಂಯ್ಯಾ! ಜಂಗಮರೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ಆಗಲೀಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಮೈಂದ ನೀನು ಒಂದು ಹೋಳು ನೀಡ್ತಾದ್ರೂ ಬಿಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳುವೆ! ನನಗೆ ಒಂದು ಹೋಳು ಪಾಲು ಬಿಡವ್ವಾ! ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಕೇಳು ಕೇಳು ಜಂಗಮರೇ! ನೀನು ಇಂತ ಬಿಂತದ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡ! ಇಂತ ಬಿಣ್ಣಾಣದ ಮಾತಲ್ಲ! ನಾನು ಪಾಲು ಬಿಡುವಂತ ಮಗಳಲ್ಲ ನಾನು! ಬಂದ ದಾರು ಗುಂಟಿ ಹೋಗಿ! ಜಂಗಮರೇ...

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಬಂದಾರಿಗುಂಟಿ ಓಗಯ್ಯ ಜಂಗಮರೇ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಿಟ್ಟಿವಳೇ ನೀನು! ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಹೋಳಿಗೆ ಸಿಂಗಾರವಾಗಿತ್ತು! ನನ್ನ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ ಸಿರಿ ಲಿಂಗವಾಗಿತ್ತು! ದಾರಿ ಹುತ್ತುದ ಸಿರಿಲಿಂಗವಾಗಿತ್ತು! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಪಾದ ಎತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿವಳೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೊಂದು ಪಾದ ಎತ್ತು ಜಂಗಮರೇ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಆಗಲೀಗ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಗುಡೆ! ನಮ್ಮ ಏಳು ಮಲೆ ಸಿರಿಲಿಂಗವಾಗೋಯ್ಯ! ನನ್ನ ಮುಂದಕ್ಕೊಂದು ಪಾದ ಎತ್ತಿ ಮಡುಗು ಕಿಟ್ಟಿವಳೇ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಗುಡೆ! ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾದ ಎತ್ತಿ ಮಡುಗು ಕಿಟ್ಟಿವಳೇ ಅಂದಾಗ! ಅವಳ ತಲೆಮಾಕ್ಕೆ! ಬೂಮಿ ತೂಕದ ವರ ಕೊಟ್ಟ! ದೀರಾ ಮಾದೇವಾ.....!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೂಮಿ ತೂಕದ ಹೊರೆ ಹೊತ್ಯಂಡು! ಸ್ವಾಮಿ ಎರಡು ಕಾಲು ಬಡ್ಲೇ ವೋದ್ಲಂತೆ! ಮದ್ಯೆ ಮಲೆಬಲ್ಲಿ ಆಗ ಕಿಣ್ಣಿ ಮಿಣಾ ಮಿಣಾ ಬುಡ್ಡಾಳಲ್ಲ! ಧರೇವೋಳೇ!!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆಗಲೀಗ ಮದ್ಯ ಮರೆದಲ್ಲಿ! ಕಣ್ಣು ಮೀಣ ಮೀಣ ಬಿಡುವಾಗ! ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳು! ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ನನ್ನ ಮಾಯಕಾರ ಅನ್ನದನ್ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ! ಮಂತ್ರಗಾರ ಅನ್ನದ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕಾಲು ಬಿಂದುದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ನಿನ್ನಗೆ ಅರಿವ್ವಾ ಪಾಲು ಸಲ್ಲಿಸ್ತನಿ ಕೇಳೋ! ನಿನ್ನ ಸಿವಪಾದೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಈ ಅರಿವಿ ಪಾಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸ್ತನಿ! ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನ ಆತ್ಮೆಯವರಿಗೆ ಏಳು ಯೋಕೆಯವ್ವಾ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಹೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೋ! ನಿನ್ನ ಸಿವ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ಹಿಂದೆ ಗುಳಿ ಬಿತ್ತು! ಮುಂದೆ ಗುಳಿ ಬಿತ್ತು! ಎದುರೈದು ನಾನು! ಮದ್ಯ ಮರೆದೊಳಗೆ! ಪಾಲರುವಿ ಎತ್ತಾಬ್ಬಿಟ್ಟೆ ಅಂತಿನಿ! ಪಾಲು ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊ ಅಂತಿನಿ! ನಿನ್ನ ಸಿವ ಪಾದೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಏಳ್ತನಿ ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೇಗಿಡೆರ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ! ಪಾಲಗ್ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ! ಪಾಲಿಗ್ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ! ಸೋದನೆ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ! ನೀನು ಏನಂತ ಯೇಕೆಯವ್ವಾ! ಎಳ್ ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆಗಲೀಗ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳು! ನಿನ್ನ ಸಿರಿಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ನಾನು ಒಂದು ಸುಳ್ಳು ಮಾತು ಯೇಳ್ತದ್ದಿನಿ! ಮಾಯದ ಮಾದೇವನ ಗುಟ್ಟು! ಪಾಲರುವಿ ಕೊಡ್ಕೊಯ್ತು ಅಂದ್ತದ್ದಿನಿ! ನೀನು ಪಾಲು ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಯ್ತಾ! ಸುದ್ದ ನಡುಮಲ್ಕೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನಾನು ಆಗಲೀಗ ಪಾಲು ಬಿಡತ್ ಬರ್ದಿಲ್ಲ! ಕಾಸ ಬಾಕಲ ಕೂವೆ ಒಳಗೆ! ಕಾಸ ಬಾಕಲ ಮಗ್ಗೊಳಗೆ! ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿ ಸಾಕಾಗೋದೆ ಕೂವ್ವಾ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಉತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಣಗೋಗಿ! ಸಾಕಾಗೋದು ಕೂವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನನಗೇಗ ನೀನು ಒಂದು ಅಂಕಾ ಕಲ್ಲು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಡ್ತೇರು ಕೇ! ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ಸಿರ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ಒಂದು ಬಿಂದಿಗೆ ಹಾಲು ಒಕ್ಕೋ
 ಪೋಯ್ತನಿ! ಕಾದಳಿ ಪ್ತಾಟ ಒಳಗಿ ಅಡ್ಡ ಬಡ್ಡ ಮಾಡ್ತಿನಿ! ಮೂರೂ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ
 ನಮ್ಮ ತ್ತೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡವ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡ್ತೆ ನಿಂಗ! ಒಂದು ಕಾಸು
 ಕಮ್ಮಿ ಹೌದು ಆದ್ರೆ! ನಂಗ ಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕ ಕೊಡ್ತಾಲೆ! ಸುದ್ದು ನಡುಮರುಡ್ತೆ!!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನನ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಉದ್ದದ ಮಂಡೆಯ! ಗಾಜಿನ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದು! ಎಳು ಜನ
 ಗಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಗಿ! ಏಳು ಚಪ್ಪೆ ತರಿಸಿ! ನನಗೆ ಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕ ಕೊಡ್ತಾಲೆ ಕಾಪ್ಪಾ!
 ಮಂದೇವರೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳೋ! ನಿನ್ನ ಸಿರಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ನನ್ನ ಜುಂಬೇಗೌಡನ್ನೆ!
 ಸೇರೊಂಡಿದ್ದೆ ಆದ್ರೆ! ಮಸ್ತಾಗಿ ರಾಗಿ ಮಾರ್ತಾನೆ! ಮಸ್ತಾಗಿ ಬತ್ತ ಮಾರ್ತಾನೆ! ಮಸ್ತಾಗಿ
 ಎತ್ತು ಮಾರ್ತಾನೆ! ಮಸ್ತಾಗಿ ಕೂಲಿ ಮಾರ್ತಾನೆ! ನಮ್ಮ ಜುಂಬೇಗೌಡನ ಕೇಳು ಪೋಗಿ
 ನನ್ನ ಸಿರ ಪಾದೋ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಬತ್ತ ಬೆಳ್ಳಾಸೂ ರಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಾಸೂ! ಅವನು ಕಷ್ಟ
 ಮಾಡಿದ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಪಾಸು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ ನನಗೆ ದರ್ಮ
 ಬರೋದಿಲ್ಲ! ನೀನು ಪಾಲು ಮಾರಿ! ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ತೇಳು ಕಾಪ್ಪಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ಸಿರ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ಮೂರನೇ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂರು ಕಾಸು!
 ಅಡ್ಡಲಿಗೂ ಇಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಪಾದ ಮುಟ್ಟನಿ! ನಿನ್ನ ದಂಡ ಕೋಲು ಮುಟ್ಟನಿ! ನಿನ್ನ ಸಿವ
 ಮುಕ್ತಿನ ಕಂತೆ ಮುಟ್ಟನಿ! ಮೂರನೇ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂರು ಕಾಸಿಲ್ಲ ಕೇಳೋ! ನಿನ್ನ ಸಿರ
 ಪಾದೋ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಮೂರು ಹಣ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರೂ
 ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಮೂರೂ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ತ್ತಮ್ಮನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು! ಇಪ್ಪತ್ತೂ
 ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ನಿನ್ನ ಅಡವಿಗೆ ತುಂಬು! ನೀನು ನನಗೆ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡ್ತಿಯೇನಪ್ಪಾ!
 ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನಿನ್ನ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ತಾನಿ! ನನಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಾ ಸುದ್ದ ನಡುಮಲ್ಯೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನಿನಗೆ ಬಾಳ ಸಿರಿ ಬರ್ದದೆ! ನಿಂಗೆ ಬಾಳ ಸಂಪತ್ತು ಬರ್ದದೆ! ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಜಂಗಮದೇವರಾಗೇ ಮಾಯ್ದುಡ್ತಿಯಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೆ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಂಗಸು! ನಾನು ಮರೆಮಂತ್ರ ಹೆಂಗಸಲ್ಲ! ಒಂದು ಅಂಕೂ ಕಲ್ಲು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡ್ತಿನಿ! ನನಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ ಕೊಡ್ತೇನು ಕೇಕೋ! ಸುದ್ದ ನಡುಮಲ್ಯೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಗಿರಿಯ ಮೂರು ಬಾರಿ ತಿರುಗು! ಮೂರು ಬಂದಿಗೆ ಆಯ್ದದೆ! ಮೂರು ಜನ ಗಂಡು ಕುಮಾರರನ್ನು ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಈ ಅಲರವಿ ಎತ್ಯಂದೋಗಿ! ನೀನು ಕೊಡ್ತಿ ಪ್ಯಾಟೆ ಒಳಗೆ! ಮಾರವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲಂಬಾಡಿ ಬೀದಿವೊಳಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಸೆಯವರು! ಅಲಂಬಾಡಿ ಸೀಮೆ ಐ ಬೋಗ ನೋಡ್ತಾವರೇ! ಜುಂಜಪ್ಪ ಏಳು ನೂರು ಗೊಲ್ಲರ ಪೋಡು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಏಳುಂಡಿ ದನ ಏಳುಂಡು ಕುರಿ! ಏಳು ಜನ ಬೇಣಗಾರರ ಇಟ್ಟೊಂಡು! ಆರು ಜನ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಇಟ್ಟೊಂಡು! ಬಾಳ ಐಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ವಾ ಇದ್ದು ಓಂದಿಗೆ ಮೇಲಾಗಿದ್ದಕ್ಕಂಥ ಜಲಗೊಂಟಿನ ಬಸವಣ್ಣ! ಕರುವಣ್ಣ ಕಾಕಿ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನವಾಗಿದೆ! ರೊಳ್ಳೊಟ್ಟ ಜುಂಜಪ್ಪ ಪೆಂಡು ಮಲ್ಲಜಮ್ಮ!

ಜುಂಜಪ್ಪ ಬಾಳಾದ ಐಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲವರೇ ಜುಂಜಯ್ಯ!

ನೋಡಿ..... ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ್ನ ಕರೆಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಆ ಕೊಡಳ್ಳಿ ಹೊಸಳ್ಳಿ ಮಠದ ಮ್ಯಾಕೆ ಬಂದ ಧೀರಾ ಮಾದಯ್ಯ!

ಮಲೆಯ ಮಾರುತ್ಯ ಬರುವಾ ಚಂದಾವಿ
ಪ್ರಾಂ..... ದೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾಂ||

ಸಿವಸಿವಾ ಉಟ್ಟುಮ್ಬು ಉತ್ತರ ದೇಗಿ ಕುಂತುಮ್ಬು ಕುಂತೂರು ಮಲೆ ಪಂಚೇಳು
ದಿನ್ನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು| ಸಿವಸಿವಾ ಕಾಣಬಾರದೆ
ಕಾಣಿ| ಕಾಡು ಗೌಳಿ ಮಲೆ ಸಿಗಿ ಸಿರಿಗಂಡಿ| ಬಾದ ಬಾಗಿಲ ವತ್ತಿ ವಿಷಂಪಾರಿ ಗುತ್ತಿ|
ಎಳು ಬಾಯುತ್ಪನ್ನೋಗವೇಕಂತೇಳಿ| ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ ಅವರು| ಬಾರಿಯ
ಬರಗಿ ಎರಿ ಬರಾವರಲ್ಲಾ| ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಹದೇವ|

ಪ್ರಾಂಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ||

ಮಲೆ ಮಾಡೇಪ್ಪರ| ಎಳಗಾವಿ ಎಳೆದಮ್ಮ| ಸುಳಿಗಾವಿ ಮಂಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ
ಮುಸುಕಿಟ್ಟು| ಏಕ ಮೊಕದ ಕುಡ್ಡಾತ್ತಿ ಎದೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಚೆನ್ನಲಿಂಗಿ| ಬಂಗಾರ ತ್ರಿಸೂಲ
ಬಲಗ್ಗಲಿಡಿದು| ಕಂಕಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗಿ| ಮಾಯದ ಇಬ್ಬೂತಿ ಮಾಯಕಾರ
ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು| ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗಿ ಮಾಯದ ಬೋಳಿಗಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುದ್ದ
ಮೂಡಲಾಗಿ ಕಡದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ| ಮೂರು ಕೊಡದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ಸಿವಸಿವಾ|
ಕಾಣಬಾರದ ಕಾಣೆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ ಬೇದಿನಹಟ್ಟಿ ಕಾಳಮ್ಮನವರು| ಒಂಟಿ
ದೊಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರು| ಕಾಳದ ಬೆಟ್ಟದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳೆದಲೆ
ಎದೆಕಟ್ಟು| ತೇಗದ ಎಲೆ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು| ಉಗಿವಿ ಎಲೆ ಉಡುಗೆ ಮಾಡಿ| ಅಂದಕೆ
ನಿಂದವಾಗಿ| ಗೆಜ್ಜೆ ಗಿಣಿಸು ತಿಂದು| ಅರಣ್ಯದಲಿ ಕಾಲ ಹರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ|
ಹಂಪರಾ ನಮ್ಮಾ ಪ್ರಾಜಿ ಮಲೆಮಾಡಪ್ಪನವರು| ಹನ್ನೆರಡು ಬೆಜ್ಜೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು
ನಿಲ್ಲಿಸಿ| ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗಿ ಮುಂಗೈ ನೀಡಿ| ಮಾಯದ ಇಬ್ಬೂತಿ ತೇಗದು| ಮಾಯಕ್ಕಾರ
ಮಾಡಪ್ಪನವರು| ಈ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಬಡತನ ಬಯಲು ಮಾಡಿ| ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತು ಕೊಟ್ಟು|
ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ| ಇನ್ನೊಂದುತೆ ಹೆಣ್ಣೇಳು ಕೋಟಿ| ಗಂಡೇಳು
ಕೋಟಿ| ಅಲ್ಲೇಪ್ಪರ, ಮಾವುಂಟಳ್ಳಿ, ಬುಟ್ಟುಕಾನಿ ಯಳಂದೂರು ಬೇದಿ| ದ್ವಾವರಹಳ್ಳಿ|
ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕೋಟಿ ಮಂದಿಗಳು ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆಗೆ ಬರುವಾಗ| ಹಾಲುದಾಸ,
ಅನ್ನದಾಸ, ಯಾಲಕ್ಕಿ ಎಲೆದಾಸಿ ತಿವದಾಸ ಮಾಡಿದರಂತೇಳಿ| ಅವರು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು
ಕೊಡುತಾವನಲ್ಲೋ| ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವ|

ಅಹಾ..... ಪ್ರಾಂಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ||

ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗಿ ಒಳಗಿ| ಮಾಯದ ಇಬ್ಬೂತಿ ತೇಗದು| ಮಾಯಕ್ಕಾರ
ಮಾಡಪ್ಪನವರು| ಒಂಟಿ ದೊಡ್ಡಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಾಯದ ಇಬ್ಬೂತಿ ಇಡುವಾಗ| ಸೊಪ್ಪಿನ

ಗುಡ್ಡು ಮೂಯವಾಗಿ! ಮುಕ್ತಿನ ಮೂಯಾಗಿಲು! ರತ್ನದಲ್ಲಿ ತಲೆಗೊಂಬೆ! ಗಂಧದ ಉಪ್ಪರಿಗೆ! ಗೌಡರ ಸಾಲೆ! ಯಜ್ಞತ್ರವಾದ ಒಳಕೊಟ್ಟು ಸಾಲುಗಳು! ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅಂತೇಳಿ ಕೂಡಾ ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ದ್ರವ್ಯ! ಏಳು ಸಾವಿರ ದಪವಂತೆ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಎಮ್ಮೆಗಳಂತೆ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಕುರಿ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಮೇಕೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸಾವಿರ ಕಾಲ್ಕದಿಗೆ ರಾಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಶ್ವೈರ್ವರ್ಯ ಹಾಲು ಸಾಗರವಾಗಿ ಮಾಡಿ! ಅವರು ಮೂಡಲ ಮುಖಾಗಿ ಕಡೆದು ಫುತ್ತವನೆ!

ನನ್ನ ಹೆಂಡರಿಲ್ಲದ ಕೆಂಡಗಿಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾಡೇವಾ!
ಅಹಾ..... ಕ್ವಾರ್ಕಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮೂಲೆ!
ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಕ್ವಾರ್ಕಾಗ್ಗೆ ದಯ ಮಾಡಿದರು!
ಮಾದೇವನೇ ದಯ ಮಾಡವೆ!
ಕ್ವಾರ್ಕಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಿಣ್ಣು ಮುನಿಗೆ

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನೆ! ಕಾಡು ಗೌಳಿ ಮಲೆ! ಸೀಗೆ ಸಿರಿಗಂಡೆ! ಬಾಡ ಬಾಕಲು ಗುತ್ತಿ ವಿಷಂಪಾರಿಗುತ್ತಿ! ಏಳು ಬಾಯು ಹೊನ್ನುತ್ತ! ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆಯು ಸೇತ್ರ ಕಾಣಿಸ್ತಂತೆ! ಏಳು ಬಾಯು ಹೊನ್ನುತ್ತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾನ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಆನಂದವಾಗಿ ಕೂಡು!

ಅಖಂಡ ಯಾಗ ಮಾಡವನಲ್ಲ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯು ಮಾಡೇವಾ!
ಅಹಾ..... ಕ್ವಾರ್ಕಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಿಣ್ಣು ಮುನಿಗೆ!

ತನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು! ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರನಾಗಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಿ! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆಮೊಳಗೆ! ಅಖಂಡ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಮಾನವನಾದ ಶ್ರಮಾ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಕೊಂದಾಕಿವೇಳು ಅಂತೇಳಿ! ಏಳು ರಾತ್ರಿ ಏಳು ಹಗಲು! ಅಖಂಡ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ! ಆನಂತರ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರಿಗೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ಒಳಗಡೆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನೀಡಿದರು! ಹಸಿವಾಗ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಈ ಬಾರತ ದೇಸವನ್ನು ವೇಗಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನಂತೆ! ಕುಲ ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿಗಳು! ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ಆಳಿಕೆ ಆಳುತ್ತಿತ್ತು! ಹೆಣ್ಣುಳು ಕೋಟಿ ಗಂಡೇಳು ಕೋಟಿ! ಮಹನವರು ಜ್ಞಾತ್ರಿಸಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೆ ಆಳುವಾಗ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಅರಮನೆ ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಗೌಡನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು! ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇಲಾದಂತೆ!

ಕಾಮಜೇನು ಹೂಂ! ಮಾದೇವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಕಾಮ
ಜೇನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕರೆದವನೆ!

ಕೂಡಲಮಲೆಯ ಮಾರ್ಗವಾ!

ಹೃದಯಗೌರವ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!

ಕಾಮಜೇನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು! ಅನೇಮಲೆ ಜೇನುಮಲೆ ಗುತ್ತಮಲೆ ಗುಲಗಂಜಿ ಮಲೆ!
ನಾಗಮಲೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಬದ್ಧಾಕ್ಷಿಮಲೆ! ಕೊಕ್ಕಿಲೆ ಕೊಂಬದಿಕ್ಕ ಮಲೆ! ಕೂಡಗಲ್ಲು
ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮಲೆ! ಮದ್ದಮಲೆ, ಮಂಜಿ; ಗುಂಜಿ ಗುರಗಂಜಿಮಲೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು
ಮಲೆ ದಾಟಿ ಬಂದು! ಮದ್ದದ ಮಲೆ ಒಳಗೆ! ಮಲೆಯ ಮಾರ್ಗೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ
ಮೂರು ಕೂಡಿದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ! ಎಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಎದೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು!
ಕೂಡಲ ಸಂಗ ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಹಾಲು ಹಿಂಡತಾ ಇತ್ತಂತೆ! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು
ಹೊನ್ನುಬಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೂತು! ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಒಳಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ
ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಅಷ್ಟ ಬೆಟ್ಟ ಹಾಸಿಕೊಂಡು! ಅಷ್ಟ ಬೆಟ್ಟ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು!
ಅಷ್ಟ ಮಲೆ ಕತ್ತು ಒಳಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಹಾಲು ಕರೆದಂತಾ ಹೂಂ! ಅಲಂಬಾಡಿ
ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದು ವೊಂಟೊಯ್ಯ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವಾ ಒಲಿವಾ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!"

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವಾ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!"

ನಾಲ್ಕು ಎದೆ ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲಾಣೆ! ರಕ್ತ ಬಂದು ಬಿದ್ದು!" ಮಲ್ಲಾಜಮ್ಮ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ!
ಓಡಿ ಬಂದು ಜುಂಜಪ್ಪನವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ

ಅವರು ಪಡೆಗೆ ದೊರ ಹೇಳವರೆ! ಮಲ್ಲಾಜಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!!

ಯಜಮಾನ್ಯ ಯಜಮಾನರೇ! ಇನ್ನೇಗೆ ನಮ್ಮ ಒಗ್ಗಾಣ ಕಿಚ್ಚೀಯ್ಯ ಅಂದು!
ಎನಾಯ್ತು ಮಲ್ಲಾಜೆ ಅಂದು! ಎನಾಗುವುದು ಯಜಮಾನ್ಯ! ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿಗೆ
ಮೇಲಾಗಿದ್ದಕ್ಕಂಥ ಜಲಗೊಂದಿನ ಬಾಣವಾ! ರಹಿತ ಕರೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಯಾವ

ಕಾಡಿಗೋಗಿದ್ದು! ಯಾವ ಯಂತ್ರಗಾರ ಮಂತ್ರಗಾರ! ಅಡ್ಡ ಸ್ವಾಮಿಗ ಬಿಡ್ಡ ಸ್ವಾಮಿಗ
 ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ! ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆ ಯಜಮಾನ್ಯ ಅಂಧ್ರ! ಆದಾಗ ಜುಂಜಪ್ಪನವರು!
 ಮಡದಿಯಾದ ಪುಲ್ಲಾಪಮ್ಮ ನಮಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು! ಏಳು ಜನ ಜೀತಗಾರರ
 ಕರೆದು ಏನಪ್ಪಾಳುಗಳೇ! ಯಾವ ಕಾಡಿಗೋಗಿದ್ದು! ಯಾರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಅಂತ
 ಕೇಳಿದ್ದು! ಇಲ್ಲಾ ಗೌಡರೇ! ಹಿಂದೆ ನಾವು ಯಾವ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೋ! ಅದೇ
 ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೂಡಲ ಗಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮೇಯುಕ್ಕೊಂಡು ದನಾ ನೀರು ಕುಡಿಸ್ಕೊಂಡು
 ಬಂದೋ ಅಂಧ್ರ! ಮಲ್ಲಾಜಿ ದುಂಬಿ ಮಾಡಬೇಡ! ಆಳುಗಳನ್ನು ನಾವು ಏನೂ
 ಕೊಲೆ ಕೊಡಬಾರದು! ನಾನೇ ಮೋಕ್ಷ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು!
 ಜುಂಜಪ್ಪನವರು

ಅವರು ನಿನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಮಲಗುವರೇ ಜುಂಜಪ್ಪಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಜಾ||"

ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮರು ಕ್ಷಾರಣ್ಯಕೆ ದಯೆ ಮಾಡಿದರು!
 ಗುರು ಮಾಡಯ್ಯನೇ ದಯೆ ಮಾಡುವರೇ!
 ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಸಿವಸಿವಾ ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಮಲೆಯ ಮಾಡಪ್ಪ! ಏಕಾಂಗಿ ವಸ್ತು ಏಳು
 ಮಲೆ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು! ಮಾತಿಗೆ ಮಂದಿರವರು ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ! ಮಡಿಕೆಗೆ ದುಂಡಪ್ಪ
 ಮಾದೇಶ್ವರ! ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡ! ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಬಂದಂತೆ!
 ಕೆಂಡಗಲ್ಲು ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಅಪ್ಪ ಮಲೆ ಕೂಸಿಕೊಂಡು! ಅಪ್ಪ ಮಲೆ
 ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು! ಅಪ್ಪ ಮಲೆ ಕಿತ್ತು ಒಳಗೆ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಹೊನ್ನ ಬಾಯ
 ಮೂಗುತ್ತದಲ್ಲಿ! ಕೆಂಡಗಲ್ಲು ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಆ ಏಳುಬಾಯ ಹೊನ್ನುತ್ತದ್ದೆ
 ವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡ ಆಳುಕಾಳುಗಳಿಗೆ! ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ
 ಕೊಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ! ಆತನ ಮಗ ಬೀದಪ್ಪನವರು! ತಂದೆ ಸ್ವಾಮಿನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಒಗ್ರದೋ
 ಬರುತ್ತದೋ! ಹೋದದ್ದೇ ಹೋದೆಜೈಯನ್ನೇ ಕೆಂಡು ಹಿಡಿದವೊಲ್ಲ! ನಾಳೆಯಿಂದ
 ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು! ನಾನೇ ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತೀನಿ ಎಂದವನೇ
 ಅಲಂಬಾಡಿ ಬೀರಯ್ಯ!

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರೇ ನಾಳೆಯಿಂದ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ನಾನೇ
 ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತೀನಿ! ಆಳುಗಾಳುಗಳು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ಅವರು

ಹಿಂಗಿಟ್ಟು ಮುರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೂ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಎಂದನು! ಆಗ ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡ! ಸಣ್ಣ ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡ! ಏಳು ಜನ ಆಳು ಕಾಳುಗಳ ಹಿಂಗಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮುರಿಬಿಟ್ಟದನಂತೆ! ಮತ್ತು ಕಳುಹಿದರು! ಆ ಇವರು ಕಳೆದೋಯ್ದು! ಸೋಮವಾರದ ದಿವಸ! ಬೆಳಗಿನ ಹಾವ ಏಳೂವರೆ ಗಂಟೆಲಿ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳ ಬಟ್ಟು ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನವರು! ತನ್ನ ಮಗ ಅಂದ್ರೆ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಅಪ್ಪು ಮುಷ್ಠಿಯಿಂದ ಆಂಕಾರದಲ್ಲಿ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು! ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನವರು! ಬಲಗೈಲಿ ಗಂಡುಗೊಡಲಿ ಬಿರುದು ಹಿಡಿದು! ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವಿನಲ್ಲಿ! ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇಲಾದಂತ ಕಾಮಜೇನು! ಬೆನ್ನಾಲಿ ಬರುತಾವರೆ! ಆಲಂಬಾಡಿ ಬೀರಯ್ಯನವರು

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!

ಹೊನ್ನಬಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತುದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತು! ತನ್ನ ಎದೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಲೆ ಮಾದೇಸ್ವರರಿಗೆ ಹಾಲು ಹಿಂಡ್ತು ಇತ್ತು! ಆಲಂಬಾಡ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನವರು! ಆಹಾಸ ಅಂತು ನೋಡಿ! ದರಣೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದನಂತೆ! ಆ ಹುತ್ತುವನ್ನು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ! ಆ ಹುತ್ತುದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ಸಿವಸಿವಾ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆಹಾಸವೇನು ಭೂಮಿತಾಯಿ! ಅಪ್ಪ ಪಾಲಕ ದಿಕ್ಕು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾದಿಗಳಾಗಲೀ ಯಾರೂ ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಂಡು ಬಂದಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾಗಲಿಬಹುದು! ತ್ರಿಲೋಕ ಅಂತಃಕೃತ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು! ವಾಸ ಮಾಡಬಹುದೇ! ನನ್ನ ಸರಿ ಸಮಾನ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳಿ! ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮುಷ್ಠಿಯಿಂದ! ಬಲಗೈಲಿ ಗಂಡುಗೊಡ್ಡಿ ಬಿರುದು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನಲ್ಲ! ಹಸು ಹುತ್ತುಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಹಿಂಡುವಾಗ ಮಲೆ ಮಾದೇಸ್ವರ ಅಂತು! ಹಾಲು ಕುಡಿವಾಗ ಬೀಸಿ ಹುತ್ತುಕ್ಕೆ ವೊಡೆದವಲ್ಲ! ಆಲಂಬಾಡಿ ಬೀರಯ್ಯನು!

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!

ಆ ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಬೀಸಿ ಹುತ್ತುಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ್ರಂತೆ ಅವರು ಹೊಡೆದಂತ ಎಟು! ಹೊನ್ನು ಬಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತುಕ್ಕೆ! ಮಲೆ ಮಾದೇಸ್ವರರ ಹೇಳಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬೀಳು! ಹುತ್ತು ಎರಡು ತುಂಡಾಯ್ತಂತೆ! ಆ ಮೊಟುಡ್ಡದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ! ರಕ್ತ ಈಚೆಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು! ಪರಮಾತ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ! ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನವರು! ಅವನ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿದಾಯ್ತು! ತಲೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಆಯಿತು! ಕಾಲು ಕೈ ನಡುಗಲು ಬರುತ್ತಂತೆ! ಹಿಂದೆ ಬೇಡಿ ಮುಂದು ವಾಂತಿ ಕಂಡು ಬಂತು! ಉಗಳು ರಕ್ತ ಬೂಮಿ ಮೇಲೆ ಗೆಡ್ಡೆಗೆಡ್ಡೆಯೇ! ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣನೆ ಕಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕನೆ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಂತೆ!

ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೊಡೆನ ಮಗ ದೀರವ್ವನವರು! ಹೊನ್ನವಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತದ
ಹತ್ತಿರ! ಮೂರ್ತಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಾವನಲ್ಲೋ! ಅಲಂಬಾಡಿ ದೀರಯ್ಯ!

ಅಹಾ..... ಕ್ವಾರ್ಣಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಅವನು ಹೊಡೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂತೆ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು! ಏಳು
ಹೊನ್ನ ಬಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತದಿಂದ ಹಿಡಿದು! ಅಲಂಬಾಡಿ ನಡು ಬಾಕಲ ತನಕ! ಏಳು
ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು! ನಾಲಿಗೆ ಇರಿದು! ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೂರ್ಥ ಹೋದವಂತೆ! ಸಿವ
ಸಿವಾ! ನಿಜಾ ರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು! ಇಂಡಿಗೆ ಮೇಲಾಬಂತ
ಕಾಮಜೇನು! ಒಂಟಿ ಹು ಅರಮನೆ ಮುಂಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಾದಲ್ಲಾ! ಒಂದೇ
ಕಾಮಜೇನು!

ಅಹಾ..... ಕ್ವಾರ್ಣಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಜುಂಜೆಗೊಡನಿಗೆ! ನಿದ್ದೆ ಬರದೆ ಹೋಗುಂತಂತೆ! ತನ್ನ ಪುತ್ರನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ!
ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ! ಒಂದೇ ಹು ಅರಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು
ನಿಂತಿದೆ! ಇದೇನು ಕಾರಣ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಂತೇಳಿ! ಮನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮೂಡಿ! ಕಣ್ಣಿಗೆ
ನಿದ್ದೆ ಬಾರದೆ! ಅರಮನೆ ಮುಂಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದು ಕೊಡಿದ್ದನಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ವಾಜಿ
ಮಲೆ ಮಾಡ್ತನವರು! ಮಾತಿಗೆ ಮರಿದೇವರು! ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ! ದುಡುಕಿಗೆ ದುಂಡುಳ್ಳ
ಮಾದೇಶ್ವರ! ಬೂದಿ ಮುಳ್ಳದ ಕೆಂಡ! ಧೂ ಲೋಕದಲಿ ಕುದ್ಧವಿಸಿ ಬಂದಂತ
ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾಡೇವ! ಉಪ್ಪರಾಜಮ್ಮನ ಪುತ್ರ ಮಲೆ ಮಾಡ್ತನವರು! ಇದೇ
ನನಗೆ ತಕ್ಕಾದ ಸಮಯ! ಕೆಟ್ಟ ಮೂನಿದು ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆದು! ಬರಬೇಕಂತೇಳಿ! ಅವರು
ಕೊರವಂಜಿ ಯಾಸ ತಾಳಿ ಬತ್ತಾವನೋ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಹಾದೇವ!

ಅಹಾ..... ಕ್ವಾರ್ಣಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಯಾರೋ ಮುನಿಗಳು ಬಂದು ಅಂತೇಳಿ! ಅರಮನೆಪೊಳಗೆ ಆನಂದವಾಗಿ
ಕರೆದಂತೆ ಜುಂಜೆಗೊಡೆ! ಮಾಡ್ತನವರು ಆನಂದವಾಗಿ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು ನಿಂತವನಲ್ಲೋ
ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಕೊರವಂಜಿ ಗೂಡೆ ಬಲಗಡೆ ಮಡಗ! ಕವಡೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು! ಕಂಡದ್ದು ಕುಡಾಗೆ
ಸಾಸ್ತ ಹೇಳುತ್ತ ಕೂತವನೆ ನಮ್ಮ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾದೇವ!

ಅಹಾ ಕ್ವಾರ್ಣಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಕಂಡದ್ದು ಕಂಡಾಗೆ ಕಾಡುವದ್ದು ಹೇಳಿದರು। ಕೆಂಡಗಲ್ಲ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರಿ

ಸಿವ ಸಿವಾ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಸಾವಿರ ಗೋವಿನಲ್ಲಿ, ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇಲಾದಂತ
ಕಾಮಚೇನು ಹಸು। ಏಳು ರಾತ್ರಿ ಏಳು ಹಗಲು। ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಹಾಲು
ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಂತೆ। ಏಳು ಜನ ಆಳು ಕಾಳುಗಳನ್ನಲ್ಲಿ, ನೀನು ಹಿಂದೆಷ್ಟಿ ಕೆಂಬಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟಾಕೆ
ಇಂಗಟ್ಟು ಮುರಿ ಹಾಕಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ। ಬಾರಿ ಬಂದಾನೆದ ಕೂಲೆ ಕೊಡುವಾಗೆ। ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ
ಬೀರಪ್ಪನವರು। ನಿನ್ನ ಸೈದಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು। ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರೆ ಆಳು ಕಾಳುಗಳು
ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ಹಸು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತದೋ ಬರ್ತದೋ। ನಾಳಿಂದ ನಾನೇ
ಕಂಡು ಬರುತ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ। ನಿನ್ನ ಮಗ ಒಪ್ಪಿ। ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು
ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನಂತೆ। ಗೋವಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇಲಾದಂತ ಕಾಮಚೇನು
ಹಸು। ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನೆ ಒಳಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆ ಒಳಗೆ। ಏಳು ಬಾಯಿ
ಹೊನ್ನುತ್ತಕ್ಕೆ। ತನ್ನ ಎದೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರಿಗೆ ಹಾಲು ಹಿಂಡುತ್ತಿತ್ತಂತಪ್ಪು।
ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹಾಲು ಕುಡಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಮಗನಾದ ಬೀರಪ್ಪು।
ತನ್ನ ಅಪಂಕಾರದಿಂದ। ಬಲಗೈಲಿ ಗುಡುಗೊಡಲಿ ಹಿಡಿದು। ಬೀಸಿ ಹುತ್ತಕ್ಕೆ
ಹೊಡೆದನಂತೆ। ಅವರು ಹೊಡೆದ ಏಟು। ಕೆಂಡಗಲ್ಲ ಮಾದಪ್ಪನವರಿಗೇ ಹಣೆ ಪಟ್ಟಿಗೆ
ಬಿದ್ದು। ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದುವು। ನಿನ್ನ
ಮಗನು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿದ್ದು। ಅವನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ನಿನ್ನರಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ। ನಿನ್ನ
ಮಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತ ಅಪರಾಧಗಳ ಕ್ಷಮಿಸಲು। ಮಾದೇವನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ನಮಿಸಿ।
ಕೊಟ್ಟು ಮಾದೇವನ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ। ನೀನು ಕೇಳಿದ ಹರಕೇನ ನಾ ಕೊಡುತೀನಿ
ಅಂಜಾವನಲ್ಲಾ। ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೇಗೊಡನೂ।

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನಿಡಮ್ಮ ಕೊಂಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಆಗಲೀಗ ಅಲಂಬಾಡಿ ಪ್ಯಾಟೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು। ನಮ್ಮ ಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡೆ।
ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೇಗೊಡನ ಸೊಸೆ ಹಿರೀ ಮಗು ಪಡಸಾಲೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ।
ಆಗಲೂ ನಮ್ಮ ಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡೆ। ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೇಗೊಡನಕ್ಕೆ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ
ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೇಗೊಡನಕ್ಕೆ ಹಾಳಾಗಲಿ ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ ಧೀರಾ
ಮಾದಯ್ಯು।

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಜಾ।

ಆಗಲೀಗ ಮೂರು ಸಲ ಕೂಗಿದ್ದಂತೆ। ಜಾತಲು ಅರಕದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು।
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ। ಕಡಗಡುರು ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಾಗಿ ಅವನ ಹಿರೀ ಮಗನ ವೈಪ್ರಾರ್ಥಿ।
ಮೂಡಲ ಕೆಚ್ಚ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಧರೆಯೊಳಗೇ।

ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ವಲ್ಪದ ಸಮಯ ಅನುಸರಿಸಿ

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಒಳಗೆ. ಕೂಗುವರು ಬೆದ್ಬುತ್ತಿರಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಹಿರಿ ಮಗನನ್ನು, ಮೂವರು ಕಿಚ್ಚಿ ಹೊಲಬಳ್ಳಿ ವೊಡ್ಡೆಯನು ಒಂಬೊಂಬತ್ತರಲ್ಲೋ. ವೆಚ್ಚಗಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಮಾದ್ಯತವನ್ನು ಅಂಕೇಳಿ. ಅವಳು ಅಬಲಬವೆ ವಾಯಿ ಬರಿಸಿಹಾಕಲಿಲ್ಲೋ. ಧರೆ ಒಳಗೆ.

ಅದಾ... ಕೊನೆಗೆ ಕಾಣ್ತೆ, ಅದಾ!

ಆಗಲೀಗ ಯಜಮಾನ ಒಡ್ಡಣ್ಣನ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗು ಅಂತೇ? ಕೆದಕು
ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸ್ತು. ಆಗಲೀಗ ಜುಂಬೇಗೌಡನ ಸೊಸೆ. ಮೂರು ಬಂದಿಗೆ ಹೋಗುವ
ಮೂರು ಉಳುಂದಿದ್ದ. ಈಚೆಗೆ ಕೂಸು ಮದ್ಯಗೃಹಕ್ಕೋ. ಧರ ಒಳಗೆ.

உரை... புகழ் மிகு, அமைதி

ಆವಾಗಲೀಗ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಎದ್ದು! ಎಲ್ಲಾ ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆಕೊಂಡು! ಆವಾಗಲೀಗ ಎಳು ಗಂಟೆ ಟೈಮಾಯ್ತು! ಪುಲ್ಕಾಸನ್ನು ಒಂದ್ಕಡೆಯಿಂದ ಎತ್ತಾ! ಕರಬುಟ್ಟು ಹಾಲು ಕರೆಕ್ಕೊಡ್ತೊಂದು! ಜಲಗೊಂಬಿನ ಬಸವ್ವನ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಆವಾಗ ಜುಂಬವ್ವನದು ಎಳು ಹನ ಜೀತಗಾರರ ಕರೆದ್ದು! ಅಯ್ಯೋ ಅಳುಗಲೀ! ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ಜಲಗೊಂಬಿನ ಬಸವ್ವನಿಗೆ ! ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒಲವು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ! ಒಂದು ದಂಡವಾರ ಕಟ್ಟುಡಿ! ನಾನೂ ಕೂಡ ಬರ್ತಿನಿ! ನಿಮಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂಚ್ಚೇಳೆ! ಜೀತಗಾರರಿಗೆ ತಾಕಿತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಆವಾಗ ಜುಂಬವ್ವನದು! ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ! ಎಳುಂಡಿ ದನ ಬಿಟ್ಟುಂಡು! ದೀನು ಮಕ್ಕ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿಟ್ಟುಂಡು.

ಆವರಣ ಮೂಲಕ ಆದವಿಗೆ ಬಹುಕಾಲದ ಅನಿರೀಕ್ಷೆ.

Actual vs. Actual II'

ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಮಂಗಳನ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಿಂತೊಂದು; ಹಾಲುಮಜ್ಜನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಬಸವಣ್ಣ. ಆವಾಗ ಜುಂಜಪ್ಪ ಮೇಲೆದ್ದು ಕುಣ್ಣು ಕಾಲ್ತೆಲ್ಲ ಮೋಕೊಂದು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತವೆ ಬಸವಣ್ಣ ಇಲ್ಲಿ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆಕುಗಳೇ ಆದ್ದು. ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಯ್ತೋ ಕಣೆ ಗುರುಮೇ ಆದ್ದು. ಜುಂಜಪ್ಪ ಓದು ಕಣೆಯಿಂದ ಕಡ್ಡುಡೊಯ್ದಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಲಗಡೆ ಯಾವಾಗ ಮುಟ್ಟಿ ತಗಲಿ ಬಿತ್ತೋ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ. ಲಿಂಗ ಮೃಗಕ್ಕೆ ಹಾರಿದವು. ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ರಹಿತವಾಗಿರ್ದಕ್ಕೇವದ್ದು ಬಿಲ್ಲನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದವು.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||

ಆಲಂಬಾಡಿಗೆ ಬಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದರು| ಆಲಂಬಾಡಿ ಸೀಮೆಗೆ| ಮೊದಲಾಗ್ಲೊಗ್ಗಿ|
ನಾನು ಊರಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಬಾರದು| ಕೊಟಾರದಲ್ಲಿ ಜುಂಜಪ್ಪ| ಹನ್ನೆರಡು ಕುಡುಗೆ
ಹೋ ಕದಲೆ ಒಕ್ಕಣೆ ಮಾಡಿ ರಾಶಿ ಹಾಕೊಂಡು| ಹಾಡು ಕೂತವರೆ| ಅಬ್ಬಿ ಗುಡ್ಡೊಳ್ಳಿ|
ಅವಾಗ ಮೂದೇವ| ಕೊಟಾರದಲ್ಲಿ ಜುಂಜಪ್ಪನ ದುಡೆ ನೋಡಬೇಕುಂತ್ವೇಳಿ| ಆ ಭಕ್ತರ
ಕೊಟಾರವನ್ನು ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು| ಕುಟಾನ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು
ಲಿಂಗದ ಮೊರ್ತ ಜಂಗಿನ ಶಬ್ದ ಮಾಡ್ಕಂಡು| ಕುಟಿನ ಕುಸಾಳೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿ| ಹರ
ಹರಾ ಹರನ ಭಕ್ತ| ಗುರುಧರ್ಮ ಕ್ಷಾರಣ್ಯದ ಭಕ್ತ| ಯತಿ ಮುನಿಗಳ ಭಕ್ತ| ತಂದೆ
ಕಲ್ಯಾಣದವರ ಭಕ್ತ| ಹಾಯ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರ ಬಿಕ್ಷೆ| ಜ್ಯೋತಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನ
ಬಿಕ್ಷೆ| ಜೋಳಿಗೆ ಹಿಡಿದಾತನ ಬಿಕ್ಷೆ| ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಜೋಳಿಗೆ ಬಿಕ್ಷೆ| ನಾಲ್ಕು ಬೆತ್ತದ
ಭಿಕ್ಷೆ ಅಂತ್ವೇಳಿ|

ಅವರು ಪುಣೀಳ್ವರ ಕೂಗವರೆ ಮಾಡೇವಾನ
||ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||

ಯಾವಾಗ ಭಿಕ್ಷೋ ಭಿಕ್ಷೋ ಅಂತ್ವೇಳಿ ಕೂಗಿದ್ದೋ ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ
ಅಂತ್ವೇಳಿ ಸಾರುದ್ದು ಜೋರಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಸಾರುದ್ದು ಜುಂಜಪ್ಪ ಅಬ್ಬಿ ಗುಡ್ಡಲ್ಲಿ ನಿಜ್ಜೆ
ಮಾಡ್ತ ಮನಗಿದ್ದು

ಮಲೆಯ ಹುಲಿವಾಹನ ಬರುವ ಚಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ|

ಆಲಂಬಾಡಿ ಒಳಗೆ| ಆಲಪ್ಪಗೌಡ ಕುರುಬೇಗೌಡ| ಮರುಜುಂಜೇಗೌಡ
ಬೆಟ್ಟೇಗೌಡ ಜೋಳ್ಳೊಟ್ಟಿ ಜುಂಜೇಗೌಡ| ಮುನ್ನೂರು ಮೂವತ್ತು ಪಲ್ಲ ಕಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳು|
ಒಕ್ಕಣೆ ಮಾಡಿ ತೂಯ್ಕಟ್ಟು| ಕೂದಲ್ಲಿ ಬಂದು ರಾಶಿ ಹಾಕುಟ್ಟು| ಬಂಗಾರದ
ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ತರಿಸ್ಕಂಡು| ಬಂಗಾರದ ಕುರ್ಚಿ ಮ್ಮಾಲೆ ಕೂತ್ಕಂಡು ಬೆಳ್ಳಿ ಮರನ
ರಾಶ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟುಟ್ಟು| ರಾಶ್ಯದ ಮೂರು ಮೂಲ್ಕುವೆ ಮುರೈ ಹೊಡದ್ಕುಟ್ಟು| ಮರು
ಜುಂಜಯ್ಯನ ಕಾವಲ್ ಮಡಗ್ಗುಟ್ಟು| ಯಾರಾರ ಅರ್ದೇಸಿ ಪರದೇಸಿ ಬಂದುರ್ದೇ ಆರೈ|
ಭಿಕ್ಷಾ ಕೊಡಬ್ಯಾಡಪ್ಪ ಮರುಜುಂಜಯ್ಯ ಅಂತ್ವೇಳಿ|

ಪಾಕ್ರಿ ಮೊಡ್ಡನೆ ಜುಂಜಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ|

ಈವತ್ತು ಶುಕ್ರವಾರ ನಾಳೆಗೆ ಸನಿವಾರ| ನಾಳೆ ಸನಿವಾರುದ್ದಿಪ್ಪ ರಾಶಿ ಹೆಚ್ಚೊಳ್ಳು
ಮಾಡ್ಬೇಕು| ರಾಶಿ ಹೊಚ್ಚೊಳ್ಳು ಮಾಡುಟ್ಟು ರಾಶಿ ಗಾಡಿಗ್ಗೆ ಹುಂಚೊಂಡು| ಆರ್ದಲ್ಲ

ಕಳ್ಳೆ ಕೂದಲಿ ಸುರ್ದೊಂದು ಗುಡ್ಡಯ್ಯ ಗೊರವಯ್ಯ ಕಾಳ್ಕುತಿ ಸನ್ಮಾಸ್ಥೋಲ್ಲೆಲ್ಲ
 ಒನೊನ್ನಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು! ಅಪ್ಪಾ ಮರು ಜುಂಜಯ್ಯ ನಾವೊರೊಲ್ಲೆಗಿ!
 ನೆನೆಯತ್ತಿ ನೆನೆಗಲ್ಲೊವ ಮುರಿದೊಕ್ಕ ಹೊಲ್ಲೆ ಬೊಟ್ಟೆ ಕೆಂಡ! ಕಲ್ಲರ ಸಾಂಧಾನೆ
 ಗಂಧದ ಕಡ್ಡಿ! ಅಳೆಯೋದ್ ಕೊಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾನೊ ತತ್ತೀವಪ್ಪಾ! ಸಾಲೆ ಮೂತ್ಯಂತ ಕಳ್ಳೆ
 ಕೂಕೆ

ಬತ್ತಿವಿ ಅಂತಾರೊಲ್ಲೆ ಜುಂಜಯ್ಯ!
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಯ್ಯಾರ ಗಂಡ ಮಲೆವಾಹನದಯ್ಯ! ಈ ಜುಂಜಯ್ಯ ನನ್ನಾತ
 ಕೇಳ್ಕೊ ಹೋದ್ದಲ್ಲ! ಹಾಕುತ ಕಾಲ ತಗೊನ್ನಿಲ್ಲ ಬಗ್ಗಿದ ತಲೆ ಅಪ್ಪಿನ್ನಿಲ್ಲ! ಇವು
 ನಡುನಿಯಾವನ್ನು ಧೂಳಿಪುಡಿ ಮಾಡ್ಕೊ ಇದ್ದೆ! ನನಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಅನ್ನುವಂತ ಭರಾ
 ಯಾಕೆ? ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು! ತಾಕುರಿ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಜುಂಜಯ್ಯ ಮನೆಗೊಂಬೊಂದೊಲ್ಲ ಅಗ
 ನನ್ನೇಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ

ಅದೇ ಕಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಕ ಬರಾಳಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾದೇವ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜುಂಜೋಗಿಡ ಕೂವನ್ನು ಕಾಂಡೊಂದು ಕುಂತಿದ್ದ! ಯಾರವ್ವ ನನ ಕಂದ
 ಕೊಡಾರ್ದಲ್ಲಿ!

ಆತಿ ಸಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಾ! ಜ್ಯೋತಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಾ ಕಟ್ಟೆ ಸಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿ!
 ಎತುಗಳ್ ಮುನುಗಳ ಭಕ್ತಾ!

ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಕೊಡಪ್ಪಾ ಮರುಜುಂಜಯ್ಯ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜುಂಜೋಗಿಡ ಕಳ್ಳೆ ಕೂದಲಿ ಕುಂತಿದ್ದವನು! ಮಾದೇವನ ಮೊಕುವನ್ನು ನೋಡಿ!
 ಯಾರಯ್ಯ ಅವ್ವ? ಕಾಡಬೇಡ ಕರುಣೆಯ ಬೇಡ್ಕೊಡ ಲೋಭಿಯ! ನನ್ ಮನೆ
 ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳೆ ಎತ್ಕೊಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಇನ್ನೂ ರಾಶಿ ಪೊಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ! ಜಂಗೂಮ
 ಸ್ವರ್ಣಾದತ್ತ ನಿಂತೊಂದು ಭಕ್ತಿ ಕೇಳ್ತೆ! ಈವತ್ತು ಸುಕ್ತವಾದೆ! ಸುಕ್ತವಾರುದ್ವಿಪ್ಪ ತುಂಬಿದ
 ರಾಸ್ಸೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆನು ಕೊಡೋ ಹುಗಿಲ್ಲ! ಮುಂದೊಕ್ಕೊಗತ್ತ ಜಂಗುಮಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!
 ಜುಂಜಯ್ಯಗೆ ದಾನ ಅಂದ್ರೆ ಗ್ಯಾನುವಿಲ್ಲ
 ಎತ್ತುದ ಜೋಳ್ಗೆ ಇಳುಕ್ಕಿಲ್ಲ ನನ ಕಂದೆ!

ಮೊದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿ ನನ್ನ ಹಂಗೆ ಕಳುಗ್ತಾಡ ನಿನ್ನೆ ಅನೇಕವಾದ ಪಾಪ ಬರೆದವು! ನೀನು ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ತಂದು ಪಟ್ಟೇವಲ್ಲಿ ಮೂಲೆ ಪಾದೋದಿಸೇಕ ಮಾಡುದ್ದೆ

ಇದ್ದು ಮೇಲೆನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡ್ತಿನಂತೆವೆ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಜಂಗುಮಯ್ಯ ಒಂದಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗ್ಲೊ ಕೊಡಕಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಣ್ಣಯನವರ ಮಾತನಾಪೊರಕಿಲ್ಲ ವೀರಿ ನಿನ್ನೇ ನಾ ಭಕ್ತಿ ಕೊಡಕಿಲ್ಲ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಮುದ್ದೆ ಹೊಡುದ್ದುಬ್ಬೊಗವೆ!

ಕಡಮೋಗೋ ಕಾಡ ಪರದೇಸಿ,
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ಕಾಳ್ ಕೇಳದೆ ನಿನ್ನೆ ಕ್ಷಾಪ್ತವತ್ತ ಜುಂಜಯ್ಯ! ಕ್ಷಾಪ ಅನ್ನೋದು ಬೋ ಕೆಟ್ಟದ್ದವು! ಕ್ಷಾಪವನ್ನು ಬುಟ್ಟು ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ಕಾಳ್ ತಂದು! ಪಟ್ಟೆ ಪಕ್ಕುರದಲ್ಲಿ ಪಾದೋಭಿಸೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ! ಭಣ್ಣ ಅಂದ್ರೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲ! ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತು ಆದ್ದೂರಿ ದೊರತನ ಮೋಡಿಯಿಂದ ಕುಂತಿದ್ದಾನೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಪೆ ಎಳ್ಳುಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ ನೋಡುದ್ದು! ಅಪ್ಪಾ ಜುಂಜಯ್ಯ ತುಂದಿದ ಪುತ್ರವಾದಲ್ಲಿ! ಎತ್ತದ ಬೋಳ್ಳೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಇಳಕಿಲ್ಲ ನನ ಕಂದ! ಮೊದಲೆಚ್ಚಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಕೊಟಾರದಲ್ಲಿ! ಧರ್ಮಸಾರ್ವಿದ್ವಿನವು! ಅಪ್ಪರ ಕೊಡು ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ! ನೀನು ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ತಂದು ನನ್ನ ಮುಕ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡುದ್ದೆ

ನಿಮ್ಮಣ್ಣದೊಡ್ಡ ದೊರತನ ಕೊಡ್ತಿನಿ ಅಂದುವರೆ:
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮಾದೇವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಜುಂಜಯ್ಯಗೆ! ರುದ್ರಕ್ಷಾಪ ಪತ್ತುತಂತೆ! ಎಲೋ ಜಂಗೂದು! ಎಳೆಳ್ಳ ರಾಮಾಕುತೆ ಮಾಡಿಯಿಲ್ಲ! ಉರ್ದುಂದುಲ ಕರೀಕಲ್ವಾಗಿ ಕಾಡ್ತಾ ಬೇಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಿ!

ಕಾಡ್ತೇಟ ಕಡಮೋಗೋ ಹುತ್ತು ಪರದೇಸಿ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜಂಗಿತ ಪಾದವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ! ಲಿಂಗದ ಭಣ್ಣವನ್ನ ಕೊಟ್ಟುದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ನಿಮ್ಮ ಮುನ್ನೂರು ಮಿಂಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚೊಕಿಲ್ಲ ಕೊಡ್ತಿನಿ ಜುಂಜಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಗುಡುಗುಡೆನೋಡೋಗಿ! ಕಳ್ಳ ರಾಸ್ತಾಕೆ ನೆಟ್ಟಿರುವಂತ ಮದ್ದನ್ನಿ ತಕ್ಕೊಂಡು! ನಿನ್ನ ಬೋಳು ಮದ್ದಕದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದುಡೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಕತ್ತುನ ಕಳಾ ನೋಟಾರ್ಲೆ ನಗ್ಗಿ! ನೀನು ಧರಣಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿದ್ದಿ ಒದ್ದಾಡಬೇಕು! ನನ್ನ ಕಳ್ಳ ಕೋಟಾರವನ್ನು ಬಿಡ್ಲೋಯ್ತುಯೋ! ನಿನ್ನ ಮೆರುಕೋಲ್ವೆಟ್ ಬೇಕೋ? ಅಂತವುನೆ ಜುಂಜಯ್.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕೈಲಿ ನಾನು ಎಟುಕಿದ್ದುಬ್ರೆ ಅಗ್ಗದೇವಿ ಅರುಗಾಯ್ತಲೆ ಗಂಗೆದ್ನು ಪುರೆಯಾಯ್ತಲೆ! ಮೇಲೋಕ್ಕಲ್ಲಿ ಮಲೆ ಪಟ್ಟಿಯುದ ಕೆಟ್ಟೋಕದಬ್ರೆ ಬೆಳೆ ತಪ್ಪೆಯಾಯ್ತದೆ! ಶಿವ ಅನ್ನೋರ್ಲೆ ಶಿವನ ಗ್ಲಾನ ತಪ್ಪೆಯಾಯ್ತದೆ! ಹರ ಪರಾ ಅನ್ನೋರ್ಲೆ ಹರನ ಗ್ಲಾನ ತಪ್ಪೆಯಾಯ್ತದೆ! ಈಗ ನಾನೇನ್ ಮಾಡ್ನಿ ಅಂತ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡೇಲ್ತರ! ಜುಂಜಪ್ಪ ಎಡೆಗಡೆಗಾಗ್ಲೊಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ! ಬಲುಗಾಡೆ ಜುಂಜಪ್ಪ ಬಂದ್ರೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಎಡುಗಡೆಗಾಗೆ ಓಡೋರಂತೆ

ಕಳ್ಳ ಕಗ್ಗ ಸುತ್ತ ಅವರೋಡಾದ್ರಾ ಅವ್ರೆ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜುಂಜಯ್ ಓದೀಕೊಂಡು ಓಡಾಡುಸ್ತದ್ರೆ! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಹೋಗುವಂತಾ ದಾರೀಲಿ! ಬಾಡ್ ಬಾಕುನ ಮುಳ್ಳನ್ನಿ ದಾರಿ ಬುಟ್ ಬುಡದಂತೆ! ಇವ್ವೊಗೋ ದಾರೀಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೊಂಡು ಪಾವ್ ರಕ್ತ ಕೆಟ್ಟೊಳದಂತೆ! ಮಂಟು ಮುಂದೆ ಮಾಡೇಪ್ಪಂತೆ! ಹೀನು ಹಿಂದೆ ಇವ್ವ ಓಡ್ತತ್ತಿದ್ದಂತೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡೇವ ಮುಕ್ತಿನ ಜೋಳುಗ್ಗೆ ಬಲದ ಹಸ್ತವನ್ನೂರಿ ಮಂಟುನ ಬೂದಿಯನ್ನಿ ಕೈಲಿಡುಕೊಂಡು! ಜುಂಜೇಗೌಡ ನಿನ್ನೆ ಓಡಕೆ ಕಾಲೇ ಬರ್ರೆ ಇನ್ನಿ ಅಂತ! ಓಂ ನಮು ಶಿವಾಯ ಅಂಚ್ಚೇಲಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮೇಲೆ! ಮಾಯದ ದೂಳು ಉರುಬ್ಬುಟ್ಟು! ಜುಂಜೇಗೌಡರಿಗೆ ಹೊಡೆಯಕೆ ಕೈಬಾರುಬಾರ್ರು! ತಿಂದೊಟ್ಟೆ ಕರುಗ್ಗಾರ್ರು! ಎಪ್ಪುದ್ ಪೋಳ್ ಎಪ್ಪಾದೆಂಗಯೆ! ಬುಟ್ ಕಣ್ಣು ಬುಟ್ಟಿಂಗಯೆ! ಮರವನ್ನು ತರ್ದು ಯಾವ್ರಿಕಿಲಿ ನೆಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುಸ್ತಾರೆ! ಆ ರೀತಿ ಮುಟಮುಟ್ಟಿ ಕಣ್ ಬಿಡ್ತಾ ನಿಂತೊಳೋಹಂಗಿ!

ದ್ವಾನ ತಪ್ಪುಬುಟ್ಟುಪ್ಪ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೆಗಾರ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಜುಂಜಪ್ಪಗೆ ಮೆರ ತಕಂಡು ಹೊಡಿಯಪ್ಪ ಅಂಚ್ಚೇಲಿದ್ದಾರೆ! ಜುಂಜಪ್ಪಗೆ ಮಾಡಾದೇಕೆ ಬಾಯಿಬಿಡಂತೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡೇವ ಕುರುಳಿಗುರುಕಿರುವಂತ ಜೋಳುಗ್ಗೆ! ಪಗ್ಗ ಕಳ್ಳೇರಾಸಿ ಮುಂದೆ ಮಡೀಕೊಂಡು! ಹಣೆಗಿತ್ತಿಸ್ತೊಳ್ಳಲಿ ಅಂತೇಲದ್ದು ಒಂದು ಕಳ್ಳ ಪೋರ್ ಬಾರ್ರು!

ಹಂಗೆ ಮುನ್ನೂರು ಮೊವತ್ತು ಪಲ್ಲ ಕಳ್ಳೇನೂ! ಮೂರ್ದಿಡಿ ಮೊಡ್ಡೊಂಡು ಮುಕ್ತನ
ಜೋಳ್ಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡು! ಛೂಮಿ ತೂಕದ ಜೋಳ್ಳೆಯ ನಮ್ಮ ಕಂಕಳಲ್ಲಿ
ಸ್ನಾತಕೊಂಡು! ನರಿ ಕಲ್ಲು ಕುಂಬದ ಮಾಲ್ಗೆ! ಅಳ್ಳಾಡ್ತಾ ಅಳ್ಳಾಡ್ತಾ
ಹೊಡ್ಕೊಂಡೊಯ್ದದ್ದೆ!

ಮಜಮುಟನ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತವುನೆ ಜುಂಜಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
ಇವನ್ನೆ ಪ್ಲಾಡೊಡುಯಿ ಕೊಡ್ತಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾರ್ದೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!"

ಭಿಕ್ಷ ಎನ್ನುವಂತ ಶಬ್ದ ಕೇಳಬತ್ತು! ಬಲದ ಮೊಗ್ಗಲಾಗಿ ಎದ್ದು ನೋಡಿದ್ದು!
ಸೂರ್ಯ ಉದಯವಾಗ್ತಾ ಅವ್ವೆ! ಒ ಯಾರಪ್ಪಾ ಕಾವಿಬಟ್ಟೆ ಜಂಗಮರು ಬಂದವರೆ!
ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ತಾತಂದಿರು ಮುತ್ತಾತಂದಿರು ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು! ಹತ್ತು ಜನಕ್ಕೆ ಊಟ
ಹಾಕಿ ಸೈ ಅನ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ! ಒಪ್ಪಿ ಅಯ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟುಡಪ್ಪಾ ಮಗನೇ ಅಂತೇಳಿ
ಹೇಳ್ತಾಯಿದ್ದು! ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿ ಕಾವಿಬಟ್ಟೆ ಜಂಗಮರು ಬಂದವರೆ! ಆದರೆ
ನಾನಿನ್ನೂ ಕೂಡ ಮೇಟ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ! ಕಳೆದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ!
ದೇವ ಕೊಳಗಕ್ಕೆ ದಿನಸಿ ಮಡಗಲಿಲ್ಲಲ್ಲ! ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆದೇವರು ಕುಲದೇವರಿಗೆ!
ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ ಆಳಿದು ಮಡಗಬೇಕು! ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯನಿಗೆ ಏನು ನಾನು ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ
ಆಳಿಯುವಾಗಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕೈ ಸಿಕ್ಕಿದವ್ವು ದಾನ ಮಾಡ್ತದವಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಅಚ್ಚಿ ಗುಡ್ಡದ
ಇಳಿದು ಬಂದು ಜುಂಜಪ್ಪ! ಹಾಕಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತೊಂದು ಕೊಳಗ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಶಿಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ! ಹಸಿ ಕಡ್ಲೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದು!

ಅವರು ದಾನ ಕೊಡುತ್ತವರೆ! ಜುಂಜಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!
ಮಲೆಯಲಿ ಮಾರ್ದೇವ ಬರುವ ಚಿಂದಾವಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಅವಾಗಲೀಗೆ ದಂಡವುಳ್ಳ ಜುಂಜಪ್ಪನವರು! ದಾನದನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಅವಾಗಲೀಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು! ಜುಂಜಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟಂತ ದಾನ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಾದಪ್ಪ! ಅಯ್ಯಾ
ಜುಂಜಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ದುಡಕ್ಕೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ! ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳ್ತೇನಿ
ನದೆಸಿ ಕೊಟ್ಟೆಯಪ್ಪ ಅಂದು! ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಜುಂಜಪ್ಪ! ನಿನಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂಥ
ಸಿವನು! ಏಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ! ದಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಣಗ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆನಿಸಾ
ಇದ್ದಾನೆ ಕಣಪ್ಪಾ! ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಕಣ ಕಲ್ಪಿಸ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿ! ಮುಟ್ಟಿ
ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೂಜಾರಿ ನೇಮಿಸಿದಿಟ್ಟಿ!

ನಿಮಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವನು ಮಾರದೇವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಎನಪ್ಪಾ ಜಂಗಮ ದೇವರೇ! ಅಂಥ ಮೊಕು ಕೇಳಾ ಇದ್ದೀರಿ! ತಿಳಿದು
ಉಳ್ಳೆದ್ದವಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥ ಜಂಗಮ! ಹಿರಿ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೇಳಿದಪ್ಪಂದವಾಯ್ತು! ಇವರು
ಬೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಂತ್ಯಕಳಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಮೊಟ್ಟನೊಡಲು! ದಾಸನೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ!
ನೀವು ಬಂದಾಗ ನೋಡಪ್ಪಾ! ಅಂಥ ಕಾಡ್ಕಲ್ಲಿರುವಂಥ ಹೊಸಮನೆ ಕಟ್ಟಿರಬೇಕು!
ಕಾಳಮುಕ ಸನ್ಮಾಸಿಗಳಿಗೆ! ಒಂದಂಕೊಂದ ದೇವಪುತ್ರ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು!
ನನ್ನೆಂದ್ತಿ ಮಲ್ತಾಜಮ್ಮ ಕಡ್ಕಲ್ಲಿರುವಂಥಾ! ಮಾರಂಗಲ್ಕುವಾ ಎಟಕುವುದಿಲ್ಲ!

ನೀನು ಕಡೆಮೋಗಯ್ಯ ಕಾಡು ಪರಕೇರಿ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಮಲೆಗಳ ನೋಡಯ್ಯ
ಮಾರದೇವ ಹೊನ್ನೆ ಗಿಡಗಳ ನೋಡಯ್ಯ
ಮಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾರದೇವ ನಿನ್ನ ಕಾಡೋಗ ನೋಡಯ್ಯ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಮೊಯ್ಯಾರಾ ಗಂಡ ಮಾದಪ್ಪ! ಇವನು ಒಳ್ಳೆ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ
ಜುಂಜಪ್ಪ! ಇವನಿಗೇನಾದ್ರೂ ಸೂತ್ರ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ಕಣ್ಣುಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಒಳ್ಳೆಬ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಮಾರದೇವ ಕೊಡಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು!

ಅವರು ಅಲಂಬಾಡಿ ಬೀದಿ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತದೇ!
ಮಾರದೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಮಲೆಯನ ಮುನಿ ಮರಿ ಮೇಲೆ ಮೆರವಾ ಚಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಈಗ ಎಳುಂಡಿ ದನುಗಳ್ಳು ನಾಗೇರು ಬಂದು ಸತ್ತೊಡೋ! ಎಳುಂಡು ನಟ್ಟಿಣ್ಣು
ನಟ್ಟಿಂಗೇ ಬಿಟ್ಟಿಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಿಂಗೇ! ಅವು ಸತ್ತೊಳಗಿ ಮಣಗುವೆ! ಎಳುಂಡಿ ಕರುಗಳ್ಳು ಕೆಂಬಳ್ಳೆ
ರೋಗ ಬಂದು ಅವು ಸತ್ತೊಳಗುವೆ! ಅಯ್ಯೋ ಭಗವಂತನೇ! ಮನೇಲಿ ಇದ್ದುಬದ್ದ
ರಾಗಿಯೆಲ್ಲಾ ಈಗ್ಗೆ ಮುಗಾಡ್ಬಂತೆ! ಮನೇಲೊಂದು ಕಾಳು ರಾಗಿ ಇಲ್ಲ! ದನಾಕರ
ಕುರಿಗಳ್ಳುದ ಸೆಂಟ್ಲೆ! ಪಾಣನು ಮೊಟ್ಟೆಕು ಅಂತ್ಯಕಳಿ ಜುಂಜಯ್ಯ ಮಲಗ್ಗೆ ಮಗ್ಗಾಗಿ!

ಅವ್ವ ಚಿಂತೆಯ ಮಾದ್ಪವ್ವ ಜುಂಜಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಜ್ವಾಳಿದು ಗುಡಿನೆಲ್ಲಾ ಮರುಳು ಮಾದವ್ವೆ! ಬತ್ತದ ಗುಳಿನೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟು
ಮಾಡವರೆ! ಹೆದ್ದಿ ಅಲಮ್ಮ ಎರಡು ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜಲಾ ಸುರುಸ್ಕೊಂಡು! "ಸ್ವಾಮಿ

ಈಗ್ಗಾದ್ಲೂ ಮೂದೇವನಿಗೆ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ" ಅಂದ್ಲಂತೆ: "ಎಲಾ ಮದ್ದಿ ನಿನಗ್ಗಾರ್ ಇಷ್ಟು ದೂರತನ ಕೊಟ್ಟೋದು: ನಿನ್ನಪ್ಪಕ್ಕ ನಿನು ಬಿದ್ದಿರು" ಅಂತೇಳಿದ್ಲಂತೆ: ಪೆಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಹೂ ನೋಡಿದ್ಲಂತೆ: ಹೂವಾದ ಹೂಬೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದುಲಾಗಿದ್ದಂತೆ: ಅಂಚ್ಚೊ ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ: ಮುರುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ! ನಮಗಿಂತಾ ಕಪ್ಪ ಬಂದ್ಲದ್ದಾ: ನೀವಾರೊ ನಮ್ಮ ಕಪ್ಪವನ್ನ ನೋಡಬಾರದ್ದಾಕಮ್ಮ ಅಂತೇಳಿ

ಮನೆ ದೇವರ ಸೊಡಕೆ ಮಾಡ್ಲಾವ್ವೆ ಜುಂಜಯ್ಯ! ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ! ಜುಂಜಪ್ಪನವರು ಊಟ ಮಾಡಿ ವಾರವಾಯ್ತಂತೆ: ದುಕ್ಕ ಸೋಕವನ್ನ ಮಾಡ್ಲಾ ಮನುಗಿದ್ದೆ: ಆಲಮ್ಮ ಒಪ್ಪೇ ಕಾಡೀಗೊಗಿ! ಓಗೇ ಮ್ಯಾಗಲ ಸೊಪ್ಪ ಬೇಲಿ ಮ್ಯಾಗಲ ಸೊಪ್ಪ ತಂದು: ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಚಂದಾಗಿ ಬೇಯಿಸ್ಸಿಟ್ಟು: ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಸಪ್ಪೆ ಸೊಪ್ಪ ಗಂಧಂಗೆ ಕೊಡಕೆ ಬತ್ತಿದ್ಲ: ಸಪ್ಪೇಳ್ಳಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ ಈ ಸೊಪ್ಪ ಇವರಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸ್ಸೇದ್ಲು ಅಂತೇಳಿ:

ಅಲ್ಲಿದ್ದರು ನಂಬರು ಕೂತವರೆ ಮೂದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಣ್

ಬಂವವರ ಕೈಗೆ ಆಲಮ್ಮ! ಓಡಾಡ್ಲೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಕೈಕಾಲು ಮೊಕ ತೊಳೆಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ನೆಂಟು: ಮಂದರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕುಂತ್ರಂತೆ: ಆಲಮ್ಮ ಮದ್ದಿ ಊಟಕ್ಕಿರಿತಿದ್ಲ ಜುಂಜಯ್ಯನವರ ಕಣ್ಗೆ ಸೊಪ್ಪ ಮಾಡವರೆ: ನೆಂಟರು ಕಣ್ಗೆ ಹಾಲು ಆಸ್ಲ ಬೇನುಪ್ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೂರ್ತ ಮಾಡವೆ: ನೆಂಟು ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೋಯ್ತುಂಟಿ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ: ಜುಂಜಪ್ಪನವರ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು:

ಅವವರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೋಯ್ತಾರೆ ಗುರುದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ||

ಅವಾಗಲೀಗ ವಳಗಾಗತ್ತರೇ ಎದ್ದು: ಎಲ್ಲಾ ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆಕ್ಕೊಂಡ್ಲು: ಅವಾಗಲೀಗ ಏಳು ಗಂಟೆ ಟೈಮಾಯ್ತು: ಮಲ್ಲಾಣಮ್ಮ ಒಂಥೆಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕರಬುಟ್ಟು ಹಾಲು ಕರೊಂಡ್ಲೆಂದ್ಲು: ಜಲಗೊಂಬಿನ ಬಸವಣ್ಣನ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಅವಾಗ ಜುಂಜಪ್ಪನವರು ಏಳು ದನ ಜೇಷ್ಠಾದರ ಕರೆದ್ಲು: ಅಯ್ಯಾ ಆಳುಗಳೇ! ಈವೊತ್ತು ಈ ಜಲಗೊಂಬಿನ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ: ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ: ಒಂದು ದಂಡಿವಾದ ಕಟ್ಟುಡಿ: ನಾನೊ ಕೂಡ ಬರ್ತಿನಿ: ನಿನುಗೆ ಏನೊ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ: ಜೇಷ್ಠಾದರಿಗೆ ತಾಕಿತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು: ಅವಾಗ ಜುಂಜಪ್ಪನವರು: ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ: ಏಳುಂಡಿ ದನ ಬಿಟ್ಟುಂಡು: ಬೇನುಮುಚ್ಚ ಹೆಗಲು ಮೇಲಿಟ್ಟುಂಡು:

ಅದು ಮೂಡಲ ಗಿರಿಗೆ ಬರುತವರೇ ಜಂಗಮಯ್ಯ

||ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಣ್||

ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಮುಳ್ಳಿನ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬಂದೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತೊಂದು।
 ಹಾಲುಮಜ್ಜನೆ ಮಾಡುವನೆ ಬಸವಣ್ಣ! ಅವನು ಜುಂಜಪ್ಪ! ಮೇಲೆಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣು ಕಾಚ್ಚಿಲ್ಲ
 ವಸೀಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತವೆ ಬಸವಣ್ಣ ಇಲ್ಲ! ಎಲ್ಲರನ್ನು ಆಳುಗಳೇ ಆಯ್ತು।
 ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಯ್ತು ಕಾಣೆ ಗುರುದೇ ಆಯ್ತು! ಜುಂಜಪ್ಪ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ
 ಕಡ್ಡಂದೊಂದು ಇದ್ದಾರೆ ಬಲಗಡೆ ಯಾವಾಗ ಮಚ್ಚು ತಗಲಿ ಭತ್ತೋ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ!
 ಲಿಂಗ ಮ್ಹಾಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಿತ್ತು! ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ರಹಿತವಾಗಿರತಕ್ಕಂತಾದ್ದು ಚಿಲ್ಲನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ
 ಹಾರಿಬಿಟ್ಟು!

ಆಹಾ ಜುಂಜಪ್ಪ ಜಂಜಯ್ಯ ನಿಲ್ಲಿಸು ಆಯ್ತು! ಜುಂಜಪ್ಪ ಆಚ್ಚೆ ಮಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟು
 ಬಿಟ್ಟು! ಯಾರಪ್ಪ ಮುನಿಗಳೇ ಯಾರಪ್ಪ ಜಂಗಮರೇ!

ನಿಮ್ಮ ಬೆಸರೇಳಿ ಅಂತವರ ಜುಂಜಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||

ಕಾತ್ರರ ದೇಶದ ಮಾದೇವ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಕರೀತಾ ಯದ್ವಾರೆ! ಈ ಎಳು ಮಲೆಗೆ
 ಬಂದ ಮೇಲೆ! ನನ್ನ ಎಳು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಅಂತ ಕೋಗುತವರೆ! ನಿನಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು
 ಐಸ್ವರ್ಯ ಕೊಡುತೀನಿ! ನಾನು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸು ಅಂದರೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಒಲಿವಾ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸಿವ ಸಿವ ಬಿಳಿಹಸ ಸೀಗೆ ಸಿರಿಗಂದ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಸಾಯಂಕಾಲ ಉಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಗೌಡ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ
 ಮೂರ್ತೆ ಮಾಡಿ! ಮಲಗಿರುದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಜಾವದಲ್ಲಿ!
 ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಎಳು ಮಲೆ ಎತ್ತಯ್ಯ

ಅವರು ಗಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತವರೆ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಐನಪ್ಪಾ ಜುಂಜೇಗೌಡ ನಾನೊಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಜಂಗಮಯ್ಯ ಕ್ರಾಪ್ಪಾ! ನಿನಗೆ
 ಇನ್ನಷ್ಟು ಐಸ್ವರ್ಯ ಕೊಡುತೀಲ್ಲೆ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಾ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು ನಿನ್ನ ಕೈಯಾರೆ
 ಎಂದು ಅವಾಗಲೀಗ ಪೂಜೆಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ! ಅವರು ನಗುನಾಡುತವರೆ!
 ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಹಾಗಲ್ಲಾ ಭಯಪಡಬೇಡ ಜುಂಜಯ್ಯ! ನಿನಗೆ ಹತ್ತಪ್ಪು ಬತ್ತಯ್ಯಾ ಕೊಡ್ತಿನಿ
ನಾನು ಹಾಳುವಕ್ಕೆ ವೇವಣ್ಣಾನ ಕೈಕೊಂಡು ಅಂದ್ರು ಆಗಲೀ ಗುರುವೇ ಅಂದ್

ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾಬೆ ಏಳ್ಳೆಲೆ ಹತ್ತಯ್ಯ ಮಾಯ್ತಂದ

ಅವರು ಹೊನ್ನ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಬತ್ತರಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಒಬ್ಬ ಮೊಣ ಒಬ್ಬ ನೋಡ್ವಂಗಾಡ್ವಲ್ಲ ಅಣ್ಣಯ್ಯಾರು! ಅದರಲ್ಲ ಬಂದು
ಸಂತೋಷ್ವಲ್ಲ ಮನೆ ಸೇರವ್ವೆ

“ಏಳ್ಳೆಂದಿ ಗಂವಕ್ಕೆ ಸಿಲೇಬು ಪುಸ್ತಕಳ್ಳ ಪಿಡ್ವೆಂಡು! ಅಮ್ಮಾ ಮಾಡಾಯ್ತಂದ”
ಅಂಪ್ಪೇಳ:-

ಹತ್ತಪ್ಪು ಏಳುಗೋಡಿ ಬತ್ತವರೆ ಪಕ್ಕಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಪುಕ್ಕ ತಮ್ಮತ್ತಮ್ಮನ ಏಳುಗೆ ಬಂದಾಗ ಸತ್ತುವಂತೆಯಾದ ಅಲಮ್ಮ! ಇಪ್ಪು
ಜೀವದವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಿಗೋಗಿದ್ದಿ ಕಂಡುಗಣ್ಣಾ! ಅಂಪ್ಪೇಳ ಏಳು ಪುಕ್ಕಳನ್ನೂ
ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು:-

ಅವಳು ಪುಕ್ಕ ಮಾಡವಳೆ ಅಲಮ್ಮಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಅಲಮ್ಮ ಪುಕ್ಕಳ ತಲೆಯನ್ನು ಸವ್ವರಿ! ಹಾಲು ಅನ್ನ ಜೇನು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು
ಳಾಟಕ್ಕೆ ಬಡುವವ್ವೆ ಏಳೇಲೆತ್ತು ಗಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆಬ್ಬೊ! ಏಳು ದೊಡ್ಡ ದವಳವಾಗೆಲ್ಲ
ಧಡಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಕೆಯ್ತಾ! ಮುನ್ನೂರು ಮುಪ್ಪತ್ತು ಪಲ್ಲ ಕಳ್ಳ ಕೊಡಲ್ತದೆ! ಮನೇಲಿದ್ದಂತದ್ದೆಲ್ಲ
ಮೊದ್ಲಿಂಗಿತ್ತೊ ಹಾಗೆ ಅಂತ್ಯಂತೆ! ಮೊದಲದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಬತ್ತಪ್ಪು ಬಾಗ್ಗೆ
ಒದೀಕೊಂಡ್ವಂತಂತೆ!

ಅಮ್ಮಾಕ್ಕೆ ಹುಂಬ ಹುಳು ಕಾಡ್ವ ಒಂಬ ಮಾರೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಓಡೋಗಿದ್ದಂತ ಬೆಳ್ಳೊಂಬ ಓಡೋಡಿ ಮನೆಗೆ ಬತ್ತಂತೆ! ನೋಡ್ವುಕ್ಕು
ಬೊಳ್ಳೊಟ್ಟ ಜುಂಜಯ್ಯ:-

ಅಂದ ಪದ್ದವೇ ಜುಂಜಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಅಮ್ಮಾ..... ಕ್ವರಾಣ್ಣಗಳ ನಿಜಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ! ರೂಪಾಯಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾವಲಿ ತೇರು ಮಿಂಚಲು ತೊಳೆದು ನೆಲಿನ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಮನೆ ಮುಂಬಾಗಲಿಗೆ ಬಂದರಂತೆ! ಗುರು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆಗೆ ಒಪ್ಪರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಹೊಡೆತೊಲಿದು! ಎಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು ಅಲಂಬಾಡಿ ನಡು ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತ್ತು! ತನ್ನ ಮಗನಾದ ವೀರಪ್ಪನವರು! ತಲೆ ಬಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರಂತೆ! ಮಲೆಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಧ್ರುವ ಎತ್ತುಕೊಂಡು! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ ಎಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತೆಕ್ಕೆ ಕರೆದು! ಬತ್ತವನಲ್ಲಾ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನು ಎಳು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಬೆಚ್ಚುಮಾಡಿ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕೂ ದೇವಸ್ಥಾನ! ಎರಡು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವನಿಗೆ! ಬೆಚ್ಚುಮಾಡಿ! ಪೀಟದಕಲ್ಲು ಮಾಡಿಸಿದನಂತೆ! ಮಜ್ಜನದ ಕೊಳ ಮಾಡಿಸಿ! ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಅಪ್ಪ ಮಗ ರಜ ಹೊಡದು! ಕಾಲ ಪರಾ ಮಾಡಿದರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ!

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು! ತನ್ನ ಅಂದನಂತೆ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ! ಅತ್ತಿ ಹಿಂದುಗಡೆ ನೋಡಿದ್ದು! ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದು! ಮಹದೇವ ನಾನು ದನ್ನನಾದೆ ಮಹಾ ಗುರುವೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸೇರುವೆ ಅಂತೇಳಿ! ಆನಂದವಾಗಿ ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಿಂತವನಲ್ಲಾ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ

ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ನಾನು ನೆನೆದ ಕೂಡಲೆ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ! ನಾನು ಅರೆಗಳಿಗೆ ದೀವಿ! ಇರಲಾರೆ ಅಂದಾವನಲ್ಲಾ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನು!

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ನೀನು ನೆನೆದ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದರೆ! ನಿನ್ನ ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ ನೀನು! ನೆನೆದ ಕೂಡಲೇ ಬಂದು! ನಾನು ದರ್ಶನ ಕೊಡುಬಲ್ಲೆ! ನೀನು ಐಕ್ಯಮಾದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ವಂಸೀಕರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ! ನಿತ್ಯ ಪುದ್ಯಾಪ್ಪ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ವರ್ಷಾಕೊಂಡು ಸಾರಿ! ದೀವಳಿಗೆ ಹಬ್ಬದ ದಿವಸ! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹಗಲು ಬಿಸ್ಕೆ ಬರುತೀನಿ ಅಂದವರೆ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಆದಾ..... ಕೃಷ್ಣಾಳ ನಿಲಡಮ್ಮ ಕೋರುಗಲ್ಲಾ ಮುನಿಗಿ'

ಆಗಲೀಗ ಗುಡಿಗೆೋಪ್ಪರವೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಆಲಂಬಾಡಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡರಂತೆ! ಬಸವೇಶ್ವರರನ್ನು ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೋಯ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಯಂಕಾಲಗಂಟಿ ಹೋದರೆ! ಪಾಪಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದವಂತೆ ಬಸವೇಶ್ವರನು! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಈ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ! ಬಸವೇಶ್ವರನು ಈ ಕಡೆಯೇ ತಿರುಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲ್ಲಾ! ಎನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರಂತೆ ಜುಂಜೇಗೊಡರು! ಆಗಲೀಗ ನೋಡಪ್ಪಾ ಕಂದ! ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅರೆಗಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡ್ತಿನಿ! ನಾನು ಪಾಪಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು! ಅದೇ ನನ್ನಾಸೆ! ಮಗ್ಗ ಮರಳಿ ಹೆಗ್ಗಡಬೇವನ ಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು! ಮೈಸೂರು ಮಲೆನಾಡು, ಅರಕೆರೆ, ಬನ್ನೂರು ಮಂಡ್ಯ ಮಾರ್ಗ! ಮಳೆಬಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮ ಕೂಡಿದ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಬೇದಿ ಗುಂಜ್ಜಿಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು! ಚಾಮರಾಜನಗರ ಗ್ರಾಮ! ನಂಜನಗೂರು ಗ್ರಾಮ! ಇಂತಿಂತ ಬೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಎಳೇಳು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ನರ ಮಾನವರು ಮುಂದಿನ ಬೆಳೆ ತಕ್ಕಂದು! ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಗೆಕೆ ತಕ್ಕಂದು! ಕಟ್ಟಿದ ಮಿಂಸಲು ತಕ್ಕಂದು ಕಾಸಿದ ತುಪ್ಪ ಮಿಂಸಲು ಬೆಣ್ಣೆ ಕಣ್ಣಾಯ ಮತ್ತೆ ಇಂತವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಂದು! ಮಹಾಸಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ನನಗೆ ವೆಚ್ಚಾಳದಿಂದ ಅಪಿನೇಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ೬೦ ನಮಃ ಸಿವಾಯ ೬೦ ನಮಃ ಸಿವಾಯ! ಎಂದು ಕೂಗುವರಯ್ಯಾ! ದೇವಾ!

ಸಾಂಬ ಸದಾಸಿವ ಸಾಂಬ ಸದಾಸಿವ

ಸಂಜೋ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ

ಸಿವ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ

ಲಿಂಗದ ಬಾಗ್ಯ ಕರುಣೆಗು ಗುರುವೆ

ಪುಲಿನಾಪನವ ಮಾದೇವಾ!

ಸಾಂಬ ಸದಾಸಿವ ಸಾಂಬ ಸದಾಸಿವ!

ಸಂಜೋ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ!

ಸಿವಾಪ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ!

ಸಿವನೇ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ!

ಆದಾ ನೋಡು ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಪುಲೇನೋ ಪುಲಿನಾಪನವಯ್ಯ ಬರುವ ಬಂದವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಈವಾಗ ನನಗೆ ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೊಡ ಎಂದ ಗುಡಿ ಆಯಿತು! ಗೋಪ್ಪರ ಆಯಿತು! ಅವನ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಒಂದು ಹಾಲು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಲು ಅರುವ

ಸೇವೆ ಅಂತ ಮಾಡ್ತಾರಲ್ಲ ದೀಪಾವಳಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ! ಆ ದೀಪಾವಳಿಲಿ ಹಾಲು ಆರದಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ! ಅವನ ಹೂನಲ್ಲೇ ಸಾಕು ಹಾಲು ತಕ್ಕೋ ಬೇಕಲ್ಲ! ಅನ್ನಪ್ಪು ಈ ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ವಿಳು ಮಲೆ ಎತ್ತರಕ್ಕಿರುವರು ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವನ ಗೇಯ್ತವನಲ್ಲ! ಜುಂಬೇಗೊಡ! ಆ ಬಸವನಿಗೆ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಗೇಯ್ತಿಟ್ಟು! ದಾಪ್ತಿ ಹೊತ್ತು ಬೆಳಕು ಹರಿಯದ್ದೊಳಗೆ! ಬಂದು ನೋಡೋದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ಆ ಬಸವ ಅನ್ನಕ್ಕಂತಾದ್ದುಮೇ! ಈ ಕಡೆ ತಿರಿಕ್ಕೊಂದಿರೋದಂತೆ! ಯಾವ ಕಡೆ ಅಲಂಬಾಡಿ ಕಡೆ ತಿರಿಕ್ಕೊಂದಿರೋದಂತೆ! ಆವಾಗ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ! ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಗೇಯಿಸಿಟ್ಟು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಮೆಕ್ಕೋಗಿ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೇಗೊಡನಿಗೆ ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಅಯ್ಯ ಜುಂಬೇಗೊಡ! ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಮ್ಮಾಲೆ! ನನಗೆ ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಅಯಿತು! ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮನುಷ್ಯೋಳಿಗೆ ಒಂದಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಅದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳ್ತಾನೆ ಕಣಯ್ಯ! ಏನು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ಕೇಳು ಜುಂಬೇಗೊಡ! ನೀನು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡೋದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ! ನನಗೆ ಗೋಪುರ ಗೆಯ್ಯದ್ದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಪುಂಜಿದರವಿ ಹಾಲು ಅಂತಕ್ಕದ್ದು! ದೀಪಾವಳಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ! ನನಗೆ ಹಾಲು ಆರದಿ ಸೇವೆ ಆಗ್ತೇಕು ಕಣಯ್ಯ! ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಲು ಯಾವ ಫರವಾಗಿ ಬರಬೇಕು! ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ! ಆ ಹಸೋಗಿ ಹೋರಿ ಕೊಡ್ತಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಅದು ಅಂಟಾಗಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಮುಟ್ಟಾಗಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಅದು ಎಂಜಲಾಗಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಆ ಹಸಿನ ಹಾಲು ಕರೆದು! ನನಗೆ ಆ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಆಗಬೇಕು ಅಂದ್ರು ಯಾವ ತರವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಅಂಗಾಡ್ತೆ ವಿಳ್ವನು ಕೇಳಪ್ಪಾ! ಈವಾಗ ನೀನು ಗೇಯ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಮ್ಮಾಲೆ! ಆ ನನ್ನ ಮಂಟಪದ ಮೇಲಿನ ಬಸವಾ! ನಿನ್ನಿಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಹುಳುಗಳು ಏನಾದರೂ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ತೆ! ಆ ಹಸಿನ ಶಕ್ಕಂಬಂದು! ನನ್ನ ಮುಕ ತೋರಿದ್ದೇ ಉಂಟಾವೆ! ಅದೇ ನಿನಗೆ ನೀಡ್ತದೇ ಕಣಯ್ಯಾ ಫಲ! ಆವಾಗ ಕರ ಆಯ್ತದೆ! ಆವಾಗ ಅದು ಎಂಜಲಿಲ್ಲ! ಅಂಟಿಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಅಂತದ್ದು ನನಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು! ಆವಾಗ ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಇನ್ನ ನಾನು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಯ್ತು! ಅವರಿಂದಲೇ ಅಲರ್ದೆ ಸೇವೆಗೆ ಹಾಲು ಇಕ್ಕೊಂದಿದ್ದಾಯ್ತು! ಅಂತೇಳಿ ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಜೂ ಕಲ್ಲು ಗುಡಿಯೊಳಗೆ! ಅವರು ಒರಗವ್ವಲ್ಲಪ್ಪಾ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಮಲೆಯ ಬೆಳ್ಳಿ ವಾಹನ ಬರುವ ಬಂದವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜುಂಜಪ್ಪನವರು। ಎತ್ತಿನ ಹೇರಿನ ಮೇಲಿದ್ದಂತೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ಇಳುಕ್ಕಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಬ್ಯಾಡರ ಗಂಪೊದವರೆಲ್ಲಾ ಕಯ್ತು! ಅವಾಗಲೀಗ ಒಬ್ಬ ಪೋಟುಮಯ್ಯ ಕಂಡೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು! ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ! ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಡಪ್ಪ! ಅಪ್ಪು ಜುಂಜಪ್ಪ! ನನ್ನ ಪೋಟುಮಯ್ಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಿರಲಿ! ಮೊದಲಾಗಿ ನನ್ನ ಗುರು ಮಠದಲ್ಲಿರುವಂತೆ! ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿ! ಆ ಗುರುಗಳ ಕರಿಯಪ್ಪ! ಮೊದಲು ಗುರುಗಳು ಬಂದು! ಅಹೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಬೇಕು! ಅನಂತರವಾಗಿ ನೀನು ಪೂಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು! ಅಲ್ಲಿತನಕನೂವೆ ನಿನ್ನ ಪೂಜಾರಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕರಿ ಅಂದ್ರು! ಅವಾಗ ಜುಂಜಪ್ಪ ವಾದ್ಯ ತಮಟೆ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಅವಾಗ ಚಿತ್ತಿ ಚಾಮರ ಇತ್ಯಾದು ಅವರು ಸಾಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾವರೇ ಜುಂಜಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಸಾಲೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಈಗೂತಿ ಈಳ್ಳ ಮಡೆಗೆ! ಗುರುಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ ದಂಡವಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು! ಜುಂಜಪ್ಪನವರೇ! ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ! ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾದಿಗಳು ಇರುವವರೆಗೂವೆ, ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಗುರುಗಳು ಬಂದು! ಆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಬೇಕು! ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬ್ಯಾಡರಗಂಪೊದವರೆಲ್ಲ! ಪೂಜಾರಿಗಳು ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಇದನ್ನು ಅನುಗಾಲ ತಪ್ಪಿಸುವಾರದು! ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಅವಾಗ ಗುರುಗಳು! ಅವಾಗಲೀಗ ಭತ್ತಿ ಚಾಮರ ತನ್ನೊಂದು ಕಾಲು ನಡೆಗೊಳಿಗ!

ಅವರು ಮಹದೇವ್ವ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವರೇ ಗುರುಗಳು!

||ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಅವಾಗಲೀಗ ಗುರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು! ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗುರುಗಳು! ಅವಾಗ ನಿನ್ನೊಂದು ಜುಂಜಪ್ಪ ತಂದಿರುವಂತೆ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು! ತುಂಬಿ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ವಾರೆ! ಅವಾಗ ಗುರುಗಳು ಸಾಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಹೊರಟೊದ್ದು! ಜುಂಜಪ್ಪ ಅಬಲವಾಡಗೊದ್ದ!

ಎಳುಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜುಂಜಪ್ಪ! ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ! ಒಂದು ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ! ಮಹದೇವಾ ಮಾಯಸ್ಕಾರ ಗಂಧ! ನನಗೆ ಒಂದು ವರ ಕೊಡಪ್ಪ! ಮೊತ್ತಾದಪ್ಪ! ಅಂದ್ರು! ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ! ಎನಪ್ಪ ಜುಂಜಯ್ಯ! ಅಂದ್ರು! ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೀವು ಭಿನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು! ಗುರುವೇ ನಿನ್ನೊಕ್ಕಲಾಗ್ಗಾನಿ ಅಂದ್ರು! ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಭಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿನಿ ನಾನು ಕೇಳಿದಂತೆ ಆಡಿಗೆ ಮಾಡಿಯಪ್ಪ ಅಂದ್ರು! ಎನದಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಪ್ಪ!

ಕೊಡ್ತು ಮರೇಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ತು. ಹಸಿ ಆವರೆ ಎಸುರಾಗಬೇಕು! ಹಸಿ ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆಯಾಗಬೇಕು! ಹಸಿ ಮಣ್ಣು ಬಟ್ಟಲಾಗಬೇಕು! ಕುಂಬಾರನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಬೆಂಕಿ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿ ಬೇಯಿಸಬಾರದು! ಅಂತ ಹಸಿ ಬಟ್ಟಲಾಗಬೇಕು! ಆ ಮಣ್ಣು ಬಟ್ಟಗಿ ಹಸಿ ಆವರೆ: ಹಸದು ಹಸಿ ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ ಇತ್ಯೆ! ನನ್ನ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಹೂವನ್ನು ತಂದು ಪಾಡಿಗೆ ಭಕ್ತ ಪಡುಗೊಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಪುಲಕಮಂತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲೆ:ಕೊಳ್ಳೆ! ನಾನು ಬಂದು ಭಿಕ್ಷು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಿನಿ ಅಂದ್ರು! ಯಾವ ಬೈಸಿಗೆ ಬರ್ತಿಯಾ ಗುರುವೇ!

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಾದ್ತೆ! ಮನ: ಕಡೆ: ಜಾಗ್ನಲ್ಲಿ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟಿದಿ! ೭೪ಗಡ ನಾವು ಎದೆ ಬದುಕುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೆನ್ನದ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟಿ! ನಾನು ಬಂದು ಬಿನ್ನ ಮಾಡುವಾಗ ಬೆನ್ನದ ಗಂಟೆ ನಾವ ಮಾಡ್ತಿನಿ! ಯಾರೂ ಎದ್ದು ಬರಬೇಡಿ! ಕುಡಿನ ಗಂಟೇಲಿ ನಾವ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವಾಗ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಮರೀಗೆಲ್ಲಾ ಇತ್ಯೆ ಊಟ ಮಾಡಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರು!

ಹಸಿ ಆವರೆ: ಹೂವ ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದು! ಮಣ್ಣು ಬಟ್ಟಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ನಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮಡಗಿ ಬೆಟ್ಟು! ಕೈ ಮುಗಿದು ಬಿಟ್ಟು!

ಆವದು ನಿನ್ನ ಮಾಡಿ ಪುಲಕವರೆ ಮಲ್ಲಾಪಮಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಂ!

ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನ ಮಾಡಿ ಮಲಕೊಂಡ್ಕೊ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು! ಕಲ್ಲನೀರು ಕರಗುವ ಹೊತ್ತು ಅಂದರೆ! ಹಸಿ ಗಲಗಿರಬಾರದು! ಪಕ್ಷಿಗಲಗಿರಬಾರದು! ಹರಿಯುವಂತ ಗಂಗೆಮ್ಮ! ಅರೆ ಗಳಿಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗ್ತಾಳೆ! ಆ ಟೀವಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಪ್ಪ! ಮುಕ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಮುಂಗೈಲಿಡ್ಕೊಂಡ್ರು! ಕುಡಿನ ಕಂಗಾಳೆ ಓಡಕೊಂಡು! ಧರೆ ಗಾತ್ರ ದಂಡ ಕೋಲು ಓಡಕೊಂಡು! ಕೊರಳು ಕುಂಬ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ಉಕ್ಕುವ ಕುಲಾವಿ ಧರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಹಿಂದಲ ಪಾದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜಂಗು! ಮುಂದಲ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೊಂದು ಜಂಗು! ಅಷ್ಟಪಾದಕ್ಕೆ ಗೆಚ್ಚೆ!

ಮಾಡಿನ ಅಲಂಬಾಡಿಗೆ ಬರತವರೆ: ಮಹದೇವಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಂ!

ಬೆನ್ನದ ಗಂಟೇಲಿ ನಾವ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಡ್ಕೊಂಡ್ರು! ಮಾಡಪ್ಪ ಭಿಕ್ಷು ಪಾಡಿಕೊಂಡು! ಅಲಂಬಾಡಿ ಹದಿನಾರು ಸಿಗದು ಹಾಲು ಸಾಗರವಾಗಿ ಬಾಳು ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಬುಂಬಪ್ಪನಿಗೆ ಅರ್ಚಿವಾರ ಮಾಡುಬಾಟ್ಟು ಮಾಡಪ್ಪ! ಕಡೆ: ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಡಿನ ಗಂಟೇಲಿ ನಾವ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು!

ಆವರು ಭೀಷಾ ಹೊರಟವರೆ ಮಾಡುವಾ!
||ದೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ||

ಮಾದಪ್ಪ ಏಳು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಕವಾಗಿ ಒರಗಿದ್ದಾರೆ."

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಸಾವಿಗೆ, ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ-೨, ಮರಿಗಾಳು ಮಾದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಪಂಜೆ-
ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹಾಡಿದುದನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ೧,೨,೩,೪,೫,೬,೭,೮,೯
ಕುಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಿಚ್ಛೇದ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೪ : ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಹೆಂಡತಿ ಲಿಂಗಮ್ಮ
೩. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೯ : ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಹೆಂಡತಿ ಮಲ್ಲಾಪ್ಪಮ್ಮ
೪. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೧ : ಅಲಮ್ಮ
೫. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೧ : ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ
೬. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೩ : ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ
೭. ಒಬ್ಬ ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಆಳುಗಳು ಮೂರು ಹಾಲು ಕರೆವಾಗ ರಕ್ತ
ಹೀಳುತ್ತದೆ. ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಒಬ್ಬ ಸೊಸೆ ಕಂಚಿನ ಬಟ್ಟಲು ತೆಗೆದು ಕಾಮಚೇದನ
ಕರೆಯೊಳ್ಳಿ ಬರುವಾಗ ಹಾಲು ಬರುವುದರ ಬದಲು ರಕ್ತ ಬರುತ್ತದೆ, ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ
೨ ರಲ್ಲಿ.
೮. ಕುಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫ ರಲ್ಲಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಮಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿಗ್ಗರರು
ಒಂದು ಅಂಕೂ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆತ
ಅಲಂಬಾಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಕುಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫ರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಡರ ಗಂಪಣ್ಣನ ಮಗ
ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನನ್ನು ಓಡಿಸಿದ ಕಮ್ಮಡಿಪ್ಪನ ಮೊದಲೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಇರುತ್ತಾನೆ.
೯. ಕುಸಾಳೆ ೮ : ಮರಿಜುಂಜೆಗೌಡ ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಪತ್ನಿ.

೮. ಶ್ರವಣ ಸಾಲು

ಮಲಯ ಕಡಾಕ್ಷಿ ಬರುವ ಚಂದನಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಹರ ಹರಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ದೇವಾನು ದೇವೈಗಳೆಲ್ಲ ಕೈಯಾಳಾಗಿಚ್ಚೊಂದು |
ಶ್ರವಣೋರ ದರವಾರ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾನೆ ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರವಣ ದೊರೆಯಿ
ಹೊಸ ಬಂದಾನವನ್ನು ತಡಿನಾರ್ತು ಗೋಳೆಂದು ದುಕ್ಕವನ್ನ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ ಪರಮೇಶ್ವರ
ವಿನಂತೇ ಪರಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಲ್ಲ ಶ್ರವಣೋರ ನನ್ನನ್ನ ಸೆರೆ ಇಚ್ಚೊಂದು | ಈ ರೀತಿ
ದರವಾರು ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾನೆ ಪರಮಾತ್ಮ ನೀಣ್ಣಾವತ್ತು ಬಂದು ಸೆರೆ ಬಿಡುತ್ತೀಯಿಲ್ಲಾ |
ಅನ್ನೆಟ್ಟು ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಡಾಗವರೆ ನೋಡಿ
ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ |

ವಿಳ್ಳಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತದಲ್ಲಿ ಮನುಗಿದ್ದಲ್ಲಾ ಮಾದೇವಾ ಪುತ್ರರೊಳಗಿರುವ ಅಂಕು
ನೋಡಿದ್ದಂತೆ ಬಂಕಾಪುರ ಶ್ರವಣನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ | ಸರಮುನ್ನೂರು ಕೋಟಿ
ದೇವಮಾಸ್ತನ್ನ ಒಂದೈಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಕಂಬರ್ಕ್ಕರು ಅಂತೇಳಿ | ಈಚೆಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲವ್ವಾ
ಮಾದೇವಾ

|| ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ ||

ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮರು ಕ್ವಾರಗ್ಗರೆ ದುಡುಮಾಡನಂತೆ |

ಅವಾ ಮಹದೇವಾ ಕ್ವಾರಗ್ಗ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ |

ಕ್ವಾರಗ್ಗಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ |

ಸಿವಾ ಸಿವಾ ಆಗ ಉತ್ತರ ದೇಸದ ಪುಟ್ಟ ಮರಿದೇವರು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ
ಪುತ್ರ ಮಾತಿಗೆ ಮರಿದೇವರು ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ ದುಡುಕಿಗೆ ದುಂಡುಳ್ಳ ಮಾದೇವ್ವರ |
ಬೂದಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೆಂಡಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯವಿಸಿ ಬಂದಂತೆ ಕೆಂಡೆಗಣ್ಣು ಮಲೆ
ಮಾದಪ್ಪನವರು ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೊಡನ ಹತ್ತಿರ | ಕೆಚ್ಚು ಮುರಿದು ಒಕ್ಕಲು
ಪಡೆದು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಣ ದೇವಾಲಯ ಪಡೆದಿದ್ದರಲ್ಲ | ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಣ

ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಲೆ ಮಾವಪ್ಪನವರು ಸರಸರಾದ ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಕಲೆವಾವನೇ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾವೇವಾ!

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುಸಿಗೆ!
 ಕೋಲು ಮಂದೆಯ ಜಂಗಮದೊಡರು ಕ್ಕಾರ್ಯಕೆ ದಯ ಮಾಡುವರೇ!
 ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಮಂದೇವಾ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಸಿವಾ ಸಿವಾ ಆದ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಣೆ! ಮಲೆ ಮಾವಪ್ಪನವರು ಸಿಕ್ಕನಾದ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು! ಮಾವೇವ ಆವರು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತ ಹೇಳುವರೆ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾವೇವಾ!!

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಮಂದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!
 ಕೋಲು ಮಂದೆ ಜಂಗಮ ದೊಡರು ಕ್ಕಾರ್ಯಕೆ ದಯ ಮಾಡುವರೇ!
 ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಮಂದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಮಾದೇವರ ಸಿಕ್ಕನಾದ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಕೇಳು. ಕೇಳಪ್ಪಾ ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನವರೇ! ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ! ನರ ಮಾನವರು ಹರಿಯನ್ನು ಕಿರಿದು! ಹನ್ನೆರಡು ವರುಸ ಅಖಂಡ ಪ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ! ತಪೋ ಬಲವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ! ಪ್ರಮುಖಿಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣವಿಲ್ಲದಂತೆ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಸರ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು! ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಮದದಿಂದ ಆಳಿಕೆ ಆಳ್ವಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ಆಕಾಶವೇನೆ ಬೂದೇವಿಯನ್ನ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣನ ಅರಮನೆ ಬಳಗದೆ! ಆ ಸೂರ್ಯದೊಡವನ್ನು ನಿಲುಗಟ್ಟಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ! ಬೆಂತ್ರಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬೆಳಗಾಗವನೆ! ವಾಸುದೇವರು ಸೆರೆ ಬಿಟ್ಟವಾನೆ! ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೂಗ್ಗೆ ಕವಡೆ ಕಟ್ಟಿ! ರಜ ಒಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿವ ಸಿವಾ! ನೀರು ಹೊರಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ! ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಕೊಂಡು! ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಸರಿಸಮಾನ ಇನ್ನು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳಿ! ಈ ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟಿದಂತೆ ಮಾನವನು! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು! ಬಂಕಾಪುರಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವೆಬ್ಬಳ ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು! ಬಂದಾನದಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕವೊಳಗೆ! ಬಂಕಾಪುರ ಶ್ರವಣನಿಗೆ! ಬೆಂಕಿಲಿ ಬೆಂತ್ರಿ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಗುಂಡಲ್ಲಿ ಒಡೆದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಕತ್ತಿಲಿ ಕಡಿದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಯಾವ ತರುವಾದ ವಾಲೆಯಾಗ್ಯ ಬರದೀರಿ! ಅಂತ ಕೇಳುನೆ ಗುರುವೇ! ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಒಡೆಯನೆ! ನಮ್ಮ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತದೆ! ಅಣ್ಣಪ್ಪಿ ಅಯ್ಯೋ ಪುಪ್ಪದೇವರು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲೋ ದೀರ ಮಾಡಯ್ಯನಿಗೆ!

ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಎಣಾಂಗಿ ಮುತ್ತು! ಎಳು ಮಲೆ ಲಿಂಗಪ್ಪ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪುತ್ರ ಮಲೆ ಮಾದೇವ ಆ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ಬೋದನ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ನಾನು ಬಂಕಾಪುರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಓಗಿ ಬರ್ರೆನಿ ಕೋ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪನವರೇ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಓಗಿ ಬರುವ ತನಕ ನನ್ನ ವಿಪುಲತೆಳು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟನ್ನು! ಗ್ಯಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀಯಾ! ಆನೆ ಮಲೆ ಜೇನು ಮಲೆ ಗುತ್ತುಮಲೆ! ಗುಲಗಂಜಿ ಮಲೆ! ಪಾಗಮಲೆ ನಡುಮಲೆ! ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಭದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಲೆ! ಕೊಕ್ಕಿಮಲೆ ಕೊಡಗಲ್ಲು ಕೊಡಗಲ್ಲು ಮಲೆ! ಮದ್ದ ಮಲೆ ಮಂಜು ಗುಂಜು ಗುರಗಂಜಿ ಮಲೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟನ್ನು! ಗ್ಯಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು! ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮ್ಮಾಲೆ! ಅಚ್ಚಪ್ಪರ ಮಾರುಳ್ಳಿ ಸಜ್ಜಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾನಿ! ಎಳುಮೂರ ಬೇರಿ, ದ್ಯಾವರಳ್ಳಿ ಮಾರ್ಗ! ಕುಸಕಾಣ್ಲೆಯಿಂದ ಮಳೆಗಾಳಿಯಿಂದ! ಕೋಟಿ ಗಣಾಂಗುಳು ಬರ್ರಾರೆ! ಸಪ್ತಹ್ ನಡ್ ರಾತ್ರಿ ಕಲ್ಲು ನೀರು ಕರಗೋ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಆ ವೇಳೆಗೆ ದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆಗೆ ಬರುವಾಗ! ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿರಬೇಕು! ಹರಿದು ಬರುವಂತ ದಾರಿ ಒಳಗಿ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಸರ್ಪನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು! ಮೆರೆದು ಬರುವಂತ ವ್ಯಾಗ್ರನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು! ಹುಚ್ಚಾಣೆ ಬಾಯಿ ಪುಲಿ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು! ಕವಿಯಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕಂತ! ಕಳ್ಳನ ಗೋವುಗಲ್ಲು ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು! ಹೆಣ್ಣುಳು ಕೋಟಿ ಗಂಡೇಳು ಕೋಟಿ! ಮಾನವರು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಪತಿ ಮೊಕ ಸತಿ ನೋಡಿ! ಸತಿ ಮೊಕ ಪತಿ ನೋಡಿ! ಹುಸಿ ನಗೆ ನಗದು! ಪಿಸು ಮಾತಾಡಿ! ಇಬ್ಬರು ಮನಸು ಒಂದಾದರೆ! ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಮದ್ಯೆ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಾತ್ರ ಕಲ್ಪಣ್ಣೆ! ಹೆಚ್ಚುಲಿ ಮಾಡಿ! ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ಬಿಡಬೇಕು! ನಾನು ಬಂಕಾಪುರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದ ಮ್ಮಾಲೆ! ಕನ್ನಪ್ಪನವರೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಣ ದೇವಪ್ರಾಣಿ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವ ಪೀಟಿದ ಕಲ್ಲು! ಮಜ್ಜನದ ಕೊಳ ಅಂತರಂಗಂಗಿ! ಆದಿ ಸೇಸಣ್ಣಾ ಸಾಲೂರು ಮಟ! ತಮ್ಮಡ ಗೇರಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಲ್ಲು ಚಂಡಿ! ಬಸವಾಪ್ಪನವರ ಗುಡಿ! ಹಾಲು ಹಳ್ಳ ಕತ್ತಿಪವಾಡದ್ಧ! ಕೊಳ! ಆನೆ ತಲೆ ದಿಂಬು! ರಾಮಪ್ಪನ ಕೊಳ! ರಂಗಣ್ಣಾಮಿ ಒಡ್ಡು! ತವಸರೆ ಬೆಟ್ಟ! ವೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು ಕನ್ನಪ್ಪನವರೇ! ನಾನು ಓಗಿ ಬರುತ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ! ನಿಂಜಾವನಲ್ಲೋ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ... ಕ್ಕಾರಣ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗಂಗಿ!!

ಆಗಬಹುದು ತಾತಯ್ಯನವರ ಓಗಿ ಬನ್ನಿ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ! ನಾನು ವೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ! ಗ್ಯಾನವಾಗಿ

ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿರುತೀನಿ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾದೇವ ಅಂತೇಳಿ! ಕಾಸಿನ ದೂಪ ಹಾಕಿ ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿದು! ಎವ್ವತ್ತೇಳು ಮಲೆಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ! ಅವರ ಬೆನ್ನ ಹಿಂಬಾಗದಲ್ಲಿ! ಎಳೆ ನಾಗರ ಮರಿಯಾಗಿ! ಸಾಕಾರವಾಗಿ ಬರುವೇನು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾದೇವನ ನೆನಪಿಲ್ಲದೆ! ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿತಾವಿಂದೆ! ಬೆಟ್ಟಗುಟ ಬಂದರೆ! ಅವರ ಮನೆ ನಿರ್ಬಯಲು ಮಾಡುತೀನಿ! ಅಟ್ಟಗುಟ ಕಳುವದಿಲ್ಲ! ಕಲ್ಲುಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಮದ್ಯ ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಮಾಡು ಬುತ್ತಿನಿ ತಾತಯ್ಯ! ನೀವು ಬಂಜಾವುರಿಗೆ ಓಗಿ ಬರೋದು ಸರಿ! ಎಂದಾಪಲ್ಲೋ ಬೇಡರಾ ಕಡಯ್ಯ! ಗನ ಸರಣಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗುಗೆ!

ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ವಾಜೆ! ಮಲೆ ಮಾದವ್ವನವರು! ಬಂಜಾವುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಓಗುವೇಕಾದರೆ! ಉಡುಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು! ಎಳೆಗಾವಿ ಎಳೆಯೊದ್ದು! ಸುಳೆಗಾವಿ ಮಂಡೆ ಮ್ನಾಲೆ ಮುಸುಕೈಟ್ಟಿನಂತೆ! ಎಕ ಮುಕದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ! ಎದೆ ಮ್ನಾಲೆ ಬಾರಿ ಸಜ್ಜೆ ಲಿಂಗಿ ಬಂಗಾರದ ತ್ರಿಸೂಲ! ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ! ಕಂಕಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ! ಎಳು ಮೊಖದ ಮಾಯದ ಈ ಬೂತಿ ಕುಂದಿದ್ದ! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಲೆ ಮಾದವ್ವನವರು! ಆ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಇಳೆಕಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ! ಆ ಎಳೆಗಾವಿ ಸುಳೆಗಾವಿಯೆಲ್ಲ ಕಳೆದು ಮಡಗೈಟ್ಟು! ಮಲೆ ಮಾದವ್ವನವರು! ಪರಕಲು ಜೋಳಿಗೆ! ಮುರುಕಲು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು! ಇಕಾರ ರೂಪಿನ ಅವತಾರ ಪುರುಸರಾಗಿ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಅವರು! ಬಂಜಾವುರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬತ್ತಾವನಲ್ಲ! ಹೆಂಡಿರಿಲ್ಲದ ಕೆಂಡಗಲ್ಲ! ಮಲೆ ಮಾದೇವಾ! ಕಂಬದ ಜೋಳಿ ಸೀಮ್ನಾಲೆ! ನಿಂತ್ಕಂಡು ನೋಡುದ್ದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ! ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅರಮನೆ ಸಿಖರ ಕಂಡುದ್ದು! ಅರಮನೆ ಸಿಖರ ಅಂದ್ರೆ! ಬಂಜಾವುರಿ ಶ್ರವಣೇಶ್ವರನ ಪಟ್ಟಣ! ಓನೋ ಯಾವ್ವೋ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ ಹಗ್ಗಾ ಇದೆ! ಇದನ್ನ ನೋಡಬೇಕಲ್ಲ! ಅಂತ್ವೇಳಿ ಮಹಾಗುರುವು! ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಧರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಕಂಟನ ಕಂಸಾಳೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು! ಧರೆ ಗಾತ್ರ ಕಂಡು ಕೋಲ ಹಿಡಕೊಂಡು! ಅವರು ಬಂಜಾವುರಿಗೆ ದಯಮಾಡವರೆ ಮಾದೇವಾ||

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ||"

ಹರೆ ಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ ಕಂದೆ! ಕುಂತ್ಕೂರು ಮಕದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ! ಪನ್ನೆರರು ಬೆಜ್ಜೆ ಕರುಬರಗನ ಮ್ನಾಲೆ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಶ್ರವಣನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬತ್ತವರೆ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಾರೇವ ಒರುವ ಚಂದಾವಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಸಿವ
 ಸಿವಾ ಈಸಾನ್ನ ಮೂಲೆ ಒಳಗಿ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ದೊರೆ ಅಂದ್ರೆ ಯಾವ ರೀತಿ
 ರಾಜ್ಯಭಾರ ಆಳ್ವಾ ಅವನೆ ಅಂದ್ರೆ ವಾಸುದೇವ ರಾಜಾ ಒಡೀತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಪ್ತಾಜಿ
 ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಶೋತೊತ್ತಿಗೆ ಪಂಚಾಂಗದ ಕ್ಕು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು. ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ
 ಶೋತೊಂಡು. ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಕೊನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕಾವಲು
 ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ತಾಜಿ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಅಕ್ಕಿ ಬ್ಯಾಳೆ ಸೋಸಾ ಇದ್ದಾಳೆ
 ಸಿವ ಸಿವಾ ಅವನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಅಂತಕ್ಕಂತದ್ದು. ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ತಲ್ಲ. ಜಗದೀಶ್ವರ
 ಕೊನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪಾರವಂತೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಕೊನೆ ಒಳಗಿ. ಪ್ತಾಜಿ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ
 ಸ್ತೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ಸಾಸ್ತ ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ ಅವನ್ನ
 ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆವಾಗಲೀಗ ನಡುಗಾಡು ನಂಜುಂದೇಶ್ವರ. ಆದರೆ ಇವನು ಎಲೆ
 ಆಡಿಕೆ ಉಗಿಯೋದಕ್ಕೆ. ಸಿವದಾಸಿ ಒಡೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ. ಜಗನ್ನಾತೆ ಭೂಲೋಕ
 ಮಾತೆ. ಪ್ತಾಜಿ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ. ಸ್ತೀಮನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ಸಾರದಮ್ಮ. ಇವರು
 ಮೂರು ಜನವೂ. ಅವನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಬ್ಯಾಳೆ ಮಾಡವಂತೆ. ಮಾರಿ
 ಮಸಣೇರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು. ಮೂಗ್ಗ ಬಾಯಿಗೆ ಕವಡೆ ಕ್ಕುಂಡು. ಅವನ ಅರಮನೆಗೆ
 ನೀರೊಡೊಡಂತೆ. ಸಿವ ಸಿವಾ ಆದ್ರೆ ದೇವೇಂದ್ರ. ಅವನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಪಾಸುದೇವನೇ
 ಕೆಡ ಗುಡಿಸಬೇಕು. ರಾತ್ರೆ ಚಂದ್ರನೇ ಬೆಳಕಂತೆ. ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೇ ಬೆಳಕಂತೆ.
 ಇಷ್ಟು ಜನನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಸೆರೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು. ಪರಮಾತ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆ ಸನಿವೇಶನ್ನ
 ಮಾತ್ರ. ಅವನ ಮೆಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಮಂಜದಾ ಅಡಿಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಲು ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ. ಕೆಳಕ್ಕೆ
 ಇಳಿಯೋದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕಡನಾಗಿ ಮಲಗಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೆಟ್ಟಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಮೆಟ್ಟಲು
 ಮಂಜದ ಮ್ಯಾಲೆ. ಕೊನೆ ಮೀಸಿ ತಿರಿಗಿಕ್ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗೆ. ನೀಡಿದ
 ಕಾಲು ನೀಡಿದಾಗೆ. ಅವನು ದೊರೆತನದಲ್ಲಿ ಒರಗವಲ್ಲವ್ವಾ. ಶ್ರವಣಯ್ಯ.

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
 ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
 ಮಲೆಯೋ ಮಾರೇವ ಒರಿವಾ ಚಂದಾವ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸಿವಸಿವಾ ಮೂರು ಮನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ದುರ್ಗೋರು ಚೆಂದಿರಲ್ಲ! ಕರಡಿ ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ಜೊತೆ ಸಿವ ಸ್ವಾಮ್ಯಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕರಕೊಂಡು! ಆ ಬಂದಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು! ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮಾಯಕಾರ! ಏನಮ್ಮಾ ಪಾಯಿಗಳೇ ನೀಜೆಲ್ಲಮ್ಮಾ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೂ ಹೋಗೋದು! ಶ್ರವಣಾಪ್ತ ಲಕ್ಷದ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ಗಣಾಂಗಣೆಲ್ಲಾ ಕೈಸೆರೆ ಇಟ್ಟೊಡ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ! ಅವನಿಗೆ ಸಾವು ಹಾಲು ಕರಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಿ! ಕಾಡು ಮೃಗ ಜಾತಿನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಸತ್ಕಂಠ ನುಡಿಯ ನುಡಿದಾರು!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಸಿವ ಸಿವ ಬಂದಿಗೆಯೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ಕೊಂಡು! ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಸುರುದು ಬಿಟ್ಟ ಮಾಯಕಾರ! ಒಗಿ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರವಣಾಪ್ತನೆಗೆ ಹೇಳಿ ನೀವು ಅಂದಿ ಮಾರಿರಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೆರೆಗೆ ತೆಗೆದು ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲ ಇಟ್ಟೊಂಡು! ಆಗ ಮಾರಿರಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು! ಅವರು ಶ್ರವಣಾಯ್ತನ ದಂಡೆಗೆ ಒಯ್ದು ಅವರೇ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಹಾಲೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತು ಸುರುದು! ಮಾಯಕಾರ ಹಾಲಕ್ಕ ಅಂತೇಳಿ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ನಮಕರಣ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಮೂರ್ತ ಮಾರಿ ಕೊತವರೇ ಮಾದೇವಾ! ಕಾವಿ ಗದ್ದುಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು! ಆಗ ಮಾರಿರಲ್ಲಾ ಬಂದು ಶ್ರವಣಾಪ್ತನೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು! ಏನಮ್ಮಾ ಮಾರಿಯರೇ! ಜಂಗಮಯ್ಯಾ ಆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು! ಹಾಲೆಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಸುರುದುಬಿಟ್ಟ ಅಂತೇಳಿ! ಅವರು ಶ್ರವಣಾಯ್ತನಿಗೇಳವರೇ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಬೂದಿ ಮುಳ್ಳದ ಕೆಂಡ! ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಬಂದಂತೆ! ಕೆಂಡಗಲ್ಲಾ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಅವರು ಅವತಾರ ಪುರುಷ! ಅವರು ಕೃತಯುಗದ ಪುರುಷನಂತೆ! ಮಾನವನಾದಂತ ಶ್ರವಣಾ ಮಹಾರಾಜ! ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮಹದಲ್ಲಿ! ಆಳೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲಾ! ಆತನ ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಕಲಿಗೆ ಬಂದಿ ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರೆಂದರೆ! ಇಬ್ಬರು ಕಾವಲಗಾರರಿದ್ದರಂತೆ! ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಶಿವ ಶಿವಾ! ಬಂದಂತ ಕೆಂಡಗಲ್ಲಾ ಮಲೆ ಮಾದೇಪ್ಪರ ನನ್ನ ತಡೆಗಟ್ಟಿ ನಿಂತರು! ಏಕಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿ ಮಾದೇವ ನನ್ನ ಕೇಳಿದರು! ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಸಿವ ಸಿವಾ! ಮಹಾರಾಜ ಇದತಕ್ಕಂತೆ! ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನೂ! ಹೊರಗಡೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂತ ಗಣಾಂಗಣನ್ನು! ಒಳಗಡೆ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ನಮ್ಮ

ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆ ಆಗಿದೆ! ಅದಕ್ಕೊಳ್ಳರ ನಾವು ಒಳಗಿದೆ! ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಬಾಕಿಲ ಹತ್ತಿರ ತೆಗೆಗೊತ್ತಿದಂತೆ ಮಾಡೇವನ್ನ! ಆಗ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಗೆ ಬೋದನೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ನೀವು ಇಬ್ಬರು ಸತ್ಯನ್ನು ತೆಗೆಗೊತ್ತಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿ! ಇಬ್ಬರು ವೋಗಿ ಸಿವ ಸಿವಾ ಕೃತಯಾಗದ ಪುರುಷನಂತೆ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ದೇವಾ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪುತ್ರ! ಮಾತಿಗೆ ಮರಿದೇವರು ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ! ದುಡುಕಿಗೆ ದುಂಡುಳ್ಳ ಮಾದೇವರು! ಮಾನವತೆಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದವನಂತೆ! ಬೋ ದೂರದಿಂದ ಅಂತೇಳಿ! ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರ ಕೈಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ ಮಾಡೇವ! ಆಗ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಲ್ಲೊಬ್ಬ ತೆಗೆಗೊತ್ತಿ ನಿಂತನಂತೆ ಮಾಡೇವನ್ನ! ಒಬ್ಬ ಒಗಿ ರಾಜನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು! ಮಹಾಪ್ರಭು, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಅಂದನು! ವಿನಯ್ಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ವರ್ತಮಾನ ಅಂತೇಳಿ! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ಅವನ ಕಡೆಗಣ್ಣು ತೆರೆದು ಬೋಡಿದರಂತೆ! ಮದದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದನಂತೆ! ಮಹಾಪ್ರಭು ಉತ್ತರ ದೇವದವರಂತೆ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪುತ್ರ! ಮಾತಿಗೆ ಮರಿದೇವರಂತೆ! ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪನಂತೆ! ದುಡುಕಿಗೆ ದುಂಡುಳ್ಳ ಮಾದೇವನಂತೆ! ಮಾಡೇವ ನೀವು ಮಾನವರಂತೆ! ಮಾನವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೊಳ್ಳರ! ಬಾರಿ ದೂರದಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಿ! ಅಂತ ಹೇಳಿದನು! ನಾವು ಒಳಗಿದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ! ಮಹಾಪ್ರಭು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳಿ! ಹೇಳಿ ಕಳಸಪ್ಪ! ನೀವು ದುರುಮಾಡಿ ಬರಬೇಕುತೇಳಿ! ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು! ಆಗ ಹಬ್ಬು ಕಡಿದು! ತನ್ನ ಮದದಿಂದ ಸಿಂಯಾಸನವನ್ನು ತ್ಯಾಜನೆ ಮಾಡಿ! ಮೇಲಕ್ಕಿವ್ವನಂತೆ! ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲೇ ತಾನೇ ಬೋಡನೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ! ಶ್ರವಣ! ಹರಿಬ್ರಹ್ಮ ನಾನು! ಕೃತ ಕ್ರೇತಾ ದ್ವಾಪರಾ ಯುಗ ನಾಕನಾಗುವ ತನಕ! ವಿಷ್ಣು ಕೃತಾಯುಗದಲ್ಲಿ! ಕ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಮ! ದ್ವಾಪರಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ! ಕೃಷ್ಣ ಸತ್ತು ಹರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಹರಿ ವರದನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನೆ ಮಾರು ಬೋಕಕ್ಕೂ! ನನ್ನ ಸರಿಸಮಾನನುಮಾರಿದ್ದಾರೆ! ಅಂತೇಳಿ ಹಬ್ಬು ಕಡಿದು! ಸಿವ ಸಿವಾ ತನ್ನ ಆರಮಣೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತ! ಆ ಆರಮಣೆ ಮುಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ! ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಹರಕಲು ಬೋಳಿಗೆ ಮುರುಕಲು ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು! ವಿಕಾರ ರೂಪ ಅಮಾಕರವೆತ್ತಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನಂತೆ! ನೀನು ಯಾವ ನಾಡಿನ ಜಂಗಮ ಅಂತೇಳಿ! ಕೇಳವನಲ್ಲೋ ಬಂಕಾಪುರ ಶ್ರವಣಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರಣ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಕೇಳಿ ಮಹಾಪ್ರಭು ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಉತ್ತರ ದೇಗಿ ಬಂದದ್ದು ಬಾಳೆಲೆ ಸೀಮೆ ಕುಂಪುದ್ದು ಕುಂಪೂರು ಮಹಿ ಪಂಚೇಳು ದೀಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದು! ಕಾಣಬಾರದ

ಕಾಣಿ, ಕಾಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಗಿ ಸಿರಿಗಿಂದ ಬಾಡ ಬಾಕಲಾಗಿತ್ತಿ ವಿಜಯವಾಗಿತ್ತಿ
ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆ ಒಳಗೆ. ಏಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವನು
ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಾದೇವ ಅಂದನಂತೆ. ಮಾದೇವ ಮಾದೇವ ಅಂತ ಏಳು ಸಾರಿ
ಕೂಗಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಾದಪ್ಪ. ಪಂಚೇಳು ಸಾರಿ ಹೇಳುವಾಗ ಅವನ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೆ ಆ
ಮಾಸವನಾದಂತೆ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಕರಣಗಳಿಗೆ. ಮಾದಿಗೆ ಅಂತೇಳಿ ಕಂಡು
ಬಂದುಬಿಡತಂತೆ. ನೀನು ಮಾದಿಗೆಗೆ ಅಂತೇಳಿ ನಿಂತಾವನಲ್ಲಾ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣನು.

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀನಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗವಿಗೆ.

ಏನಪ್ಪಾ ನೀನು ಮಾದಿಗೆಗೆ? ನೀನು ಮಾದಿಗೆನಾದ ಮೇಲೆ. ನನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಪಾದರಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ ಬಲ್ಲೆಯೋ ಅಂತೇಳಿ ಆ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ
ಮಹಾರಾಜ. ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮದದಿಂದ. ತನ್ನ ಪಾದವನ್ನು ತೆಗೆದು. ಮಲೆ
ಮಾದೇವರನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಂತೆ. ಕಡದರಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ. ಕಂಡೆಗ್ಗಾ ಮಲೆ
ಮಾದಪ್ಪನವರು. ಮಾದಾರ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಬುತ್ತಿಯಾ. ಅಗ್ಗಪ್ಪ ಕಂಡಿತ್ತಾಗೊ
ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಕತ್ತಿನಿ. ಅಂಗಾರೆ ನನ್ನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ಆಳತೆ ತಕ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
ಶ್ರವಣಯ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಮಾದೇವ. ಅವರು ಬಾಳ ಚಿಂತಿ ಮಾಡವೆ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

'ಆಹಾ ಎಂತ ಮರಾಂಕಾರದ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾನೆ' ನನ್ನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ಆಳತೆ
ತಕ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳುವನಲ್ಲಾ ನಾನು ಇವನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ಆಳತೆ ತಕ್ಕೊಂಬುತ್ತೆ.
ಅಗ್ಗದೇವಿ ಅರುಗಾಯ್ತಳಿ. ಗಂಗಮ್ಮ ಪುರೆಯಾಗ್ಗಿದ್ದಾಳಿ. ಮೂಲೋಕ್ಕಿ ಮಳೆ
ತಪ್ಪೋಯ್ದದೆ. ಕೀಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ತಪ್ಪೋಯ್ದದೆ. ಶಿವಾ ಅನ್ನೋರ್ಗೆ ಶಿವನ
ಗ್ಯಾನ ತಪ್ಪೋಯ್ದದೆ. ಹಣಾ ಅನ್ನೋರ್ಗೆ ಹರನ ಗ್ಯಾನ ತಪ್ಪೋಯ್ದದೆ. ವಿಶ್ವತಿ ಮಾಡಲಿ
ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇವ. ಅವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ನಿಂತವರೆ ಮಾದೇವ.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಏನೇಳ್ತಾರೆ. ಏನಯ್ಯಾ ಬಂಕಾಪುರಿ
ಶ್ರವಣ ದೊರೆಯೇ. ನಿನ್ನ ಕಾಲುಟ್ಟಿ ಅಳ್ತೆ ತಕ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳತಿ. ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ
ಮಾಡುವಾಗ ಹೆಂಚ್ಚಿ ಕಡಿಮೆ ಬಂದ್ಬದ್ದದೆ. ಸಿರುಗಂಥದ ಮರವ ಹತ್ತಿ ಹೊಡೀಸಿ.
ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಮಡಗಿ ಅಳ್ತೆ ತಗೊಟ್ಟತ್ತೆ, ಆ ಅಳ್ತೆ ಸುಯಾಗಿ. ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಕತ್ತಿನಿ
ಅಂತವ್ವೆ ಜಗದೊಡೆಯಾ'

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಇದೇನಪ್ಪಾ ಶಿವ ಶಿವಾ! ಕಲೀ ಒಳಗೆ ಉಪ್ಪಿರತಕ್ಕಂತಹ! ನರುಳ ಇವನ ಪಾದವನ್ನು ನಾನು ಮುಟ್ಟಿ! ಇವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಪಾದಾಕ್ಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಡಬೇಕಂತೆ! ಹಾಗೆ ಆಗಲಿ ಅಂತೇಳು! ಆ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ನಿನಗಿವ್ವ ಜಾಗದಲ್ಲೇ! ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳು ತಾನೇ ಅಳತೆ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಕೀಳದೆ ಮಹಾಪ್ರಭು ಅಂದನಂತೆ! ಪಾದವೇ ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ! ಎಷ್ಟಿದೆ ಅಂತೇಳು! ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮದದಲ್ಲಿ ಮೂತೊಡಿಸಿದನಂತೆ! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಳಕೆ ಕಟ್ಟಿಗಳು ಒಂದಡಿ ಇದೆ! ಪಾದ ಕಾಡ್ವ ಸಿಮಸಿಮಾ! ಎರಡೂವರೆ ಅಡಿ ಉದ್ದ ಇದೆ ಅಂತೇಳು! ಅಯ್ಯೋ ಕಡ್ಡಿಣಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪರರು ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಆ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ! ತಾನೇ ಅಳತೆ ಇಟ್ಟನಂತೆ! ಪದಮಾತ್ಮ ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ತಾನೇ ಅಳತೆ ಇಡುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಚಿನ್ನದ ಕಡ್ಡಿ ಮೊದಲು! ಮಾದಾರಿ ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಬಂದ ಗಳಿಗೆ ಒಳಗೆ! ಏನು ಕಾರಣ ಕುಣಿಸಲ್ಲ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಲೋ ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟರಮಣ! ಬ್ಯಾಗಿನ ಪಾದ! ಸಾಸ್ತದ ಕೆಳ್ಳೇಕು ಕಡ್ಡಿಯೆಂದು ಬಾರೋ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಅವನ ಒಡವೆ ಇನ್ನು ಕಣವವೇ!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಕೋಳಿಕೋಗೋ ಮಾರೇವನಾ!

ಇಂದು ಕೋಗೋ ಮುದ್ದು ಮಾರೇವನಾ!

ಕೋಗೋ ಕೋಗೋ ಮಾರೇವನಾ!

ಇಂದು ಕೋಗೋ ಮುಂದು ಮಾರೇವನಾ!

ಎಲ್ಲಾಧ ದೈವದ ಮೋಡವೇ!

ಇಂದು ಕೋಗೋ ಮುಂದು ಮಾರೇವನಾ!

ಕೋಗೋ ಕೋಗೋ ಮಾರೇವನಾ

ಇಂದು ಕೋಗು ಮುಂದು ಮಾರೇವನಾ!

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಮಾಯಕಾರ ಮಾರೇವ! ಲೋಕಾಚೆ ಬರುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಚಿನ್ನದ ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದು! ಮೂರು ತುಂಡಾಗೋಯ್ತಲ್ಲಾ ಗುರುವೆ! ನೀನು ನಂಜನಗೂಡ ನಂಜಯ್ಯನ್ನ! ಬ್ಯಾಗಿನ ಕರಕೊಂಡು ಬಾರೋ ಅಂತಾನಲ್ಲೋ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಯ್ಯ! ನಂಜಯ್ಯ ದೊರೆಗಳ ಅವ್ರಣೆ ಆಯ್ತು ಬ್ಯಾಗಿನ ಸಾಸ್ತ ಹೇಳ್ವಿಕಂತೆ! ಬ್ಯಾಗ ಬರದೇಕು ಅಂತ ಹೇಳ್ತವಲ್ಲ ಗುರುವೇ! ಅಯ್ಯೋ ದೊರೆಗಳ ಅವ್ರಣೆ ಆಯ್ತಲ್ಲಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳು ಬಪ್ಪೆ ಸುತ್ತು ಕೊಂಡು ಬರಬರನೆ ಬತ್ತಾಪಲ್ಲೋ ಗುರುವೇ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಆಗಲೀಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡೇವೆ!
ಅಂದು ಮಾಯವಾಗೋಯ್ಯನಲ್ಲೋ! ದೀರ ಮಾಡಯ್ಯ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಪ್ಪ ನಂಬಣ್ಣ! ಚಿನ್ನದ ಕಡ್ಡಿ ಒಳಗೆ ಹೂವು ಕಿತ್ತು ಏನೂ ದೋಣ
ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬುದಪ್ಪಾ! ಚಂದ್ರಪಾದ ತಳ ತಳನೆ ಬಿದ್ದೋಯ್ಯ! ಅಂದ್ರೆ ನೀವು
ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಏರಿ ಬಿದ್ದೋಯ್ಯ! ಅಂತ ಹೇಳಪ್ಪ! ಮಂಗಳವಾರದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಹುಟ್ಟರೆ ಕಡ್ಡಿದ ಮ್ಮಾಲೆ! ಮುಕ್ತಿನ ಕಂಬ ಮೂರ್ತ ಮೂಡಬೇಕು ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಈ
ಮೂರು ಗುಳ್ಳೆ ಮಾತೇಳಬೇಕು ಈಗೋ ನಂಬಣ್ಣೋ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಂಬನಗೂಡು ನಂಬಯ್ಯ! ಇವೊತ್ತಿಗೆಂಬ ಅಂತ ಕೇಳಾಣೆ!
ಅಯ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಾನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ! ಅಂತಾನಲ್ಲ! ಆಗಲೀಗ ಕವಡೆ ಮನೆ ತಕ್ಕಂಡು!
ಗೌಳಿ ಪಂಚಾಂಗ ತಕ್ಕಂಡು ಗುರುವೆ ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ದೋರಗಳೇ! ಚಿನ್ನದ
ಕಡ್ಡಿ ಒಳಗೆ! ಹೂವ ಕಿತ್ತು ಏನೂ ದೋಣವಿಲ್ಲ! ನೀವು ಗಾಬ್ರಿಯಿಂದ ಎದ್ದಿರಿ!
ಚಂದ್ರಪಾದ ತಳತಳಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದೋಯ್ಯ! ಆದರಲ್ಲೂ ಏನೂ ದೋಣವಿಲ್ಲ!
ಮಂಗಳವಾರದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲಮ್ಮಾಲೆ! ಮುಕ್ತಿನ ಕಂಬ ಮೂರ್ತ
ಅಂತೇಳಿ ಅಯ್ಯ ಮೂರು ಮಾತು! ಗುಳ್ಳೆ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲೋ! ನನು
ದೋಗದೊಡೆಯನೇ!"

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಯಾವುದೋ ಬುಡು ಬುಡಕೆಯವನು ಬಂದು! ಬಂಕಾವುರಿ ಶ್ರವಣ! ಮರಣ
ಮರಣ ಅಂತ! ಸಾರ್ವಜನಲ್ಲೋ! ಗುರುವೆ ಅಯ್ಯ ಶ್ರವಣ ದೋರಗೆ! ಬಂದು
ಹೇಳುತ್ತಲ್ಲೋ ದೋರಗಳಾಗಿ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಆಗಲೀಗ ಅವನು! ಯಾರು ಹಿಡ್ಕಂಡು ಬನ್ನರಾ! ಎಳ್ಕಂಡು ಬನ್ನರಾ ಅಂತೇಳಿ!
ಊರ ಜನವೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಮಹಾತೇರ್ದೆಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆಗೊಂಡೊಯ್ಯಾರೆ ಗುರುವೇ!
ಬುಡುಬುಡುಕೆ ಹೇಳಾಣೆ ಅವನು! ಮಾಯವಾಗಿ ಒಯ್ಯುತ್ತಲ್ಲೋ ಮಾಡಯ್ಯೋ!!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನೂಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಬರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಶ್ರಮಣಾ ಬುದ್ಧಿ ಸಾರಿ! ಇದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಸಲಕರಣೆ ಬೇಕು! ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಂದ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀಯ! ಅಂತೇಳಿ ಬಂತಾಪುರಿ ಶ್ರಮಣ ಮಹಾರಾಜ! ಪಾದರಕ್ಷೆ ತಂದುಕೊಡತೀಯಾ ಅಂತೇಳಿ! ಬಂತಾಪುರಿ ಶ್ರಮಣ ಮಹಾರಾಜ! ಕೆಂಡಗಟ್ಟಾ ಮಲೆ ಮಾಡೇಶ್ವರನನ್ನು ಕೇಳಿದರಂತೆ! ಆಗ ಮಲೆ ಮಾಡೇಶ್ವರ! ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ! ಮಹಾಪ್ರಭು ನನಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ಕೊಡಬೇಕು! ಮಲ ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ ಊರುಬಿಟ್ಟು! ಊರಿಂದಾಟಿಗೆ ಉಪ್ಪಿರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ! ನೀವು ಮಗ ಮೂಗೊಡುಗೆ ಆರಗು ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತರಬೇಕು! ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ತಾನೇ! ನಾನು ಪೊಲಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಡುತೀನಿ! ಅಂದಾರಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ

ಆಹಾ... ಇದನ್ನಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗವಿಗಿ!

ಹರ ಹರಾ ಆಗ ಶ್ರಮಣ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೇಳುವಾಗ! ಆ ಶ್ರಮಣ ಮಹಾರಾಜ ವೀಳ್ಯ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ! ಮಾಡೇಶ್ವರರು ಎರಡು ಹಸ್ತವನ್ನು ಆನಂದವಾಗಿ ಒಡ್ಡಿ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ವೀಳ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು! ಇವತ್ತಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ! ನೀವು ಮಗ ಮೂಗೊಡುಗೆ ಆರಗು ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು

ಆರಗಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮದು! ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ತರತಕ್ಕಂತದು ನನ್ನ ಬಾರಿ! ಮಂಗಳವಾರ ದಿವಸ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ! ಊರಿಂದಾಟಿ ಹುಟ್ಟಿರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂಗೊಡುಗೆ ಆರು ಗುಯ್ಯು! ಆರಗಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾನು ತರತಕ್ಕಂತ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಡೆಗಿ! ನೀವು ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧರ್ಮ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಆಳಕೆ ಆಳಿದರೆ! ನನಗೆ ಅವ್ವೇ ಆನಂದ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಡೆದು ಬತ್ತವನಲ್ಲೋ ಕೆಂಡಗಟ್ಟಾ ಮಾಡೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ನಮ್ಮಸೆರೆ ಬುಡುಕ್ಕೆ ಹೋಯ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಪ್ಪ! ಈ ಕಷ್ಟ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಅನುಬೋಗಿವ್ಯಾಕು ಅಂತೇಳಿ! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಕೆಡುಗ್ಗಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅಯ್ಯೋ ತನ್ನ ಕೆಂಡಗಟ್ಟಾ! ನೀವು ಮಾತ್ರ ಹೆದರಬ್ಬಾಡಿ! ಇನ್ನು ವಾರ ವಾರ ತುಂಬೋವುದ್ದಿ! ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಾನು ಬಂದು ಸೆರೆ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಮಾಡೇವರು ಹೇಳಿದ್ದು! ನಾರಾಯ್ಣ ದಂಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಾಡೇವೆ! ಆಯ್ಯಾ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಈ ಶ್ರಮಣ

ದೊರೆಯ! ಎಕ್ಕದಗೆಡ್ಡೆ ಎಲಿತಿ ಗೆಡ್ಡೆ ಕಿತ್ತಂಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ನೀವೊಬ್ಬರೂ ಹೆದರಬ್ಯಾಡಿ!
ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರೋನ ಗಂಟ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಿ ಅಂತನಲ್ಲ ಮಾಡೇವೆ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಮಲೆ ಮಾಡೇವ ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದೆ! ಹರ ಹರಾ
ಆಕಾಸ ಅಂತ್ ನೋಡಿದೆ! ಧರಣಿ ವೇಗ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರಂತೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ
ಕೆಂಡಗಲ್ಲ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕುಲ ಪದಿನೆಂಟು ಜಾತಿ ಒಳಗೆ! ಸಿವ
ಸಿವಾ ಪರಾಪ್ತ ಗುರುರೂ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ! ಅವನು ಹರಳಯ್ಯನ
ಮಟಕೆ ಕಡದು ಬತ್ತವನಲ್ಲೋ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಆಗ ಹರಳಯ್ಯ! ಪಾದಾಶ್ರಿ ಹೊಲಿವಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಕೆಂಡಗಲ್ಲ
ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಸುದ್ದ ಮೂಡಲಾಗಿ ನಿಂತು! ಪಂಚೇಳು ನುಡಿ ಧರ್ಮ
ಕ್ವಾರಣ್ಯ ಸಾರಿ ನಿಂತವನಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಆತಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನ
ಬಿಕ್ಷೆ! ಜೋಕಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಭಿಕ್ಷೆ! ಜೋಳಿಗೆ ಹಿಡಿದಂತ ತಾತನ ಭಿಕ್ಷೆ! ಗುರು ಕಲ್ಯಾಣದ
ಬಿಕ್ಷೆ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಭಿಕ್ಷೆ! ತಂದೆಯಾದಂತ ಸಿವದಾಸಪ್ಪನವರ ಬಿಕ್ಷೆ!
ಜೋಳಿಗೆ ಆಧಾರದ ಬಿಕ್ಷೆ! ಭಿಕ್ಷ ಬಿಕ್ಷೆ ಭಿಕ್ಷಾಂ ದೇಹಿ ಅಂತೇಳಿ! ಪಂಚೇಳು ನುಡಿ
ಧರ್ಮ ಕ್ವಾರಣ್ಯ! ಹರಳಯ್ಯ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದಾನ
ಕೇಳಿದರಂತೆ! ಹರಳಪ್ಪನವರು ಅಪ್ಪಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು! ಮಲೆ ಮಜಾದೇವನ
ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು! ಅವರು ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ! ನಿಂತವನಲ್ಲೋ
ಹರಳಯ್ಯ! ಸಿವ ಸರಣಾಸಿ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಪರಮಾತ್ಮ ನಾನೇನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ! ಮಹದೇವ ನಾನಿರ ತಕ್ಕಂತದ್ದು! ಸಿವಸಿವಾ
ಅರಮನೆ ಆನಂದವಾಗಿದೆ! ನನ್ನ ಅರಾಂಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರಿದ್ದಾರೆ! ಅರಾಂಗೆ
ಇರತಕ್ಕಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಕ್ಷವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ! ಚಿನ್ನದ ಗಂಡಿ ಒಳಗೆ ಪನ್ನೀರು
ತಂದು! ನನ್ನ ಅರಾಂಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು! ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಮುಕ್ತನ ಪಾದವನ್ನು
ತೊಳೆದು! ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಆನಂದವಾಗಿ! ಪರಮಾತ್ಮ ನಿನ್ನ

ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೆಂಡಸಂಪಿಗೆ ದೇವಲಿಂಗ ನಾಗಲಿಂಗು ಪುಟ್ಟ ಮುಡಿಸಿ ಗೆಜ್ಜಲ ಕೆಂಡಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪು ದೂರ ಹೊಯ್ದು! ಅಪ್ಪು ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಸ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನವರತ್ನ ದಾಸ ಕೊಟ್ಟು! ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ ಮಾಡೇವ! ನಾನು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಂತು! ಏತ್ತನ್ನ ಕೇಳ್ರಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಗುರುದೇ ನಾನೇನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ ಅಂದನಂತೆ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದಾಸ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದೆ! ಎಂದಾವನೇ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ

ಅಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾಡ್ತಪ್ಪನವರು! ಭಕ್ತ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದಾಸ ಕೇಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬಂದಿವ್ವಿ! ದಾನವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲಾ ಹಾಗೇ ಕಳುಹಬಲ್ಲೆ ಎಂದರು! ಆಗ ಮಲೆ ಮಾಡೇವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ! ಸರಸಾದ ಪರಳಪ್ಪನವರು! ಸಿವ ಸಿವಾ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ದಾಸ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ! ದೇಹ ಪವಿತ್ರವಾಯಿತು! ಇನುಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು! ಮಹಾದೇವ! ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದು! ನಾನು ಸಿರಸಾ ಪಹಿಸಿ! ನಿನ್ನ ಸಿರಸಾದ ಸತ್ಯವಾಗಲೂ! ನಡೆಯಬಲ್ಲೆ ಅಂದನಂತೆ! ನನಗೆ ಒಂದು ಜೊತೆ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಬೇಕು ಅಂತ ನಿಂತಾವನೇ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ನಿನ್ನೆ ಕಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ! ಮಂಗಳವಾರ ದಿವಸ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆ ಒಳಗೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಬಂಜಾಪುರಿ ಪಟ್ಟಣದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರ ಕಲ್ಪಿದೆ! ಆ ಹುಟ್ಟಿರ ಕಲ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಮುಟ್ಟಿ ತರಬೇಕು! ಅವರಳತೆ ಎನೆಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಕಟ್ಟಿಗಲ ಒಂದಡಿ! ಉದ್ದ ಎರಡೂವರೆ ಅಡಿ ಪಾದದ ಅಳತೆ! ನೀನು ಆ ತರದಾಗಿ ಪರಳ ಮುಟ್ಟಿ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಹೊಲೀಬೇಕೋ ನನಗೆ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಕೊಡುತೀಯಾ ಅಂತೇಳಿ ನಿಂತವರೆ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಮಾಡೇವಾ ನಾನು ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪವವಲ್ಲ! ಸಿವ ಸಿವಾ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇನೇ! ಅಕಾಸವೇಗತಿ ಭೂಮಿತಾಯಿ, ಅಷ್ಟ ಪಾಲಕ ದಿಕ್ಪಾಲಕೆ! ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿಸ ಪಾದ ಸತ್ಯವಾಗ್ಗೂ! ಸಿವ ಸಿವಾ ನನ್ನೆರ್ಧಾಂಗಿ ಸತ್ಯವಾಗ್ಗೂ! ಪಾದಕ್ಕೆ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ! ಮಹಾಪ್ರಭು ಅಂತೇಳಿ ಒಪ್ಪಿ ನಿಂತನಂತೆ! ಉಸಿ

ನುಡಿ ಬ್ಯಾಡ ಭಕ್ತಿ! ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಭು ಸತ್ಯವಾಗಲೂ! ಮಾಡಿಕೊಡುತೀನಿ ಅಂದನು! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಹರಳಪ್ಪನವರೇ! ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು! ಅದೇನು ಹೇಳು ಗುರುವೇ ಅಂದನಂತೆ! ನೀನು ಯಾತಾರ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೊಡುತೀಯಾ ಅಂತೇಳಿ ಕೇಳವನಲ್ಲಾ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ನಿಮ್ಮಪಾದಕ್ಕೆ ಪನ್ನೆರದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹುಲಿಯನ್ನು! ನಾನು ಒಡತೆಂದು ಆದರ ಚರ್ಮಗಳನ್ನು ಸುಲಿದು! ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಒಲಿದರೆ! ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅಂತೇಳಿ! ನಿಂತವನಲ್ಲೋ ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣಾನು!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಒಪ್ಪಾರದಲಿಗೆ ಒಳಗೆ ಕಿಂಟ ಗಜ್ಜುಮಲೆ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಆಹಾ ಒಕ್ಕಲ ಗಂಟೆ ಉಲಿಯ ಚರ್ಮ ದೊಡ್ಡಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನಿಗೆ!

ಕ್ವಾರನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗೆ!

ಹೇಳಪ್ಪಾ ಭಕ್ತಿ! ಆ ಹುಲಿ ಚರ್ಮದ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳೂ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದನು ಮಾಡೇವೆ! ಮತ್ತೆ ಯಾತರ ಚರ್ಮದಲ್ಲಾಗಬೇಕು ಮಾಡೇವೆ! ಆದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಾಗಿ! ಅಂದನು! ಕೇಳಪ್ಪಾ ಪರಮ ಭಕ್ತ ಹರಳಯ್ಯನವರೇ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಪೆಣ್ಣೇಳುಕೊಟಿ ಸ್ತ್ರೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ! ಆಕೇನ ಎಳೆತಂದು! ಆಕೆ ಬುರುಡೆ ಒಡೆದು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಲಕರಣೆ, ಉಲೈಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧರಿಸಿ! ಅವರ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಒಲಿದು ತಂದು! ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿ! ನಾನು ಮೂಡಲ ಮಲೆಗೆ ಹೋಗುವೆ ಎಂದವರೆ! ನನ್ನ ಹೆಂಡಿತಿಲ್ಲದ ಕೆಂಡಗ್ಗಾ ಮಲೆ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಅವರು ಕುಂಬದ ಬೋಳಿ ದಿಂಬಾದ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬತ್ತಪೂರ್ದೋ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ! ಮಲೆಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಕುಂಬದ ಬೋಳಿ ದಿಂಬದ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೊರಗಿ! ನಿನ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ! ಅಪ್ಪ ಬೆಟ್ಟ ಹಾಸಿಕೊಂಡು! ಅಪ್ಪ ಬೆಟ್ಟ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು! ಅಪ್ಪ ಬೆಟ್ಟ ಕಿತ್ತು ಒರಗಿ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬಂಗಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜಾ! ಸರ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನ! ದನ ಮಾದ್ಯಾನಾ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಹರಳಯ್ಯ ಮಲೆ ಮಾದೇವನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ ಆನಂದವಾಗಿ ಸ್ತಬ್ಧನಲ್ಲಾ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿಗೆ ಅಂತೇಳಿ! ಆತನು ಅರಮನೆಗೆ ಆನಂದವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾವನಲ್ಲಾ! ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣವನು!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಹರಣಿಗೆ ದುಬಿ ಸಿವನಿಗೆ ಸೋಕವಾನ್ಮು ಮಾಡಿ! ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ! ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು! ಬಂಗಾರದ ಮಂಚ ಅಂತ ಆತನ ಮನೆ ಒಳಗಿತ್ತು! ಅಶ್ವೈ ಸ್ವರ್ಯ ಉಳ್ಳಾದಂತ ಪುರುಷ ಹರಳಳ್ಳವರು! ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೊಕ್ಕಣ್ಣನಾಗಿ ಮಲಗಿ! ಹರಣಿಗೆ ದುಬಿ ಮಾಡವನಲ್ಲಾ! ಸಿವನಿಗೆ ಸೋಕ ಮಾಡವನೋ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಮೈನಿಗೆ!

ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾದಂತ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು! ತಲೆದೇಸೆ ಒಳಗೆ ಜೋಗಿ! ನಿಂತುಕೊಂಡು ಆನಂದವಾಗಿ! ಆತನ್ನ ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತವಳಲ್ಲಾ! ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಹರಣಿಗೆ ದುಬಿ ಸಿವನಿಗೆ ಸೋಕ ಮಾಡಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ! ಅರಮನೆ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೊಕ್ಕಣ್ಣನಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ! ಕಾರಣವೇನು ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತವಳಲ್ಲಾ! ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ಹರಳಳ್ಳವರು! ಕೇಳು ಕೇಳಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರೇ! ಮೂಡಲು ಮಲೆ ಮಾದೇವರ ನಾನು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ! ಬಂದು ನಿಂತು! ಪಂಚೇಳು ನುಡಿ ಧರ್ಮ ಕ್ವಾರಣ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿದರು! ಅವರು ಪಾದ್ವಾತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು! ಪರಮಾತ್ಮ ಯಾವ ತರ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು! ಹುಲಿ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಒಲಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಮಾಡೇವ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ! ಹೆಣ್ಣೇಳು ಕೋಟ ಸ್ತ್ರೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ! ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೋ! ಅವರ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ಲು! ಅವರ ಬುರುಡೇನು ಒಲಿದರೆ ಚಪ್ಪಾಗುತ್ತೆ! ಆ ಚಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿಟ್ಟಿಲ್ಲೇಕು! ತಲೆ ಮರಳು ಕಿತ್ತು ಅಂಟು ಮಾಡಬೇಕು! ಕಣ್ಣಿನ ಪೊರೆ ಕಿತ್ತು ಅಂಜಿ ಮಾಡಬೇಕು! ನರಗಳ ಕಿತ್ತು ದಾರ ಮಾಡಬೇಕು! ಚರ್ಮ ನುಲಿಯ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು! ಉಳುವತ್ಸಗೆ ಆ ಮೂಳೆ ಒಳಗೆ ಆಗಬೇಕು! ಅಪ್ಪು

ಅದರಲ್ಲೇ ಸುಲಕರಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಹೊಲಿದರೆ! ನಾನು ಒಪ್ಪಿ ಮೂಡಲು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆ ಎಂದವರೆ! ಈ ಕಷ್ಟ ಯಾರು ನಿಮಾರಣೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಸ ಅಗಾಧ! ದೂರ ನಿಲ್ಲುವವಳಾಗಿ! ಎಂದವನಲ್ಲಾ ಹರಳಯ್ಯ ಶಿವ ಶರಣರು!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಾಣ್ಕ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗವಿಗೆ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾದ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು! ಪರಮಾತ್ಮ ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನಲ್ಲೇ ಇದೆ! ಊಟ ಮಾಡೇಳಿ ಅಂತೇಳಿ ಕರೆದಾವಳಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಾಣ್ಕ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗವಿಗೆ!

ಸಿವ ಸಿವಾ! ಆಗ ಅತ್ತಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕಿದ್ದು! ತನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕೈಲಿ ಗಂಗೆ ಈಡ್ಲೊಂದ! ಪರಮಾತ್ಮ ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಕೈಮುಖ ತೋಳದು! ಆಚಾರಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ! ಆ ಸದುಮನೆ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು! ಬಂಗಾರದ ಹರಿವಾಣ ಕೊಟ್ಟು! ಬಂಗಾರದ ತಟ್ಟೆಕೊಟ್ಟು ಊಟಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು! ಆ ದಿವಸ ಅರ್ಧ ಮುದ್ದೆ ಪ್ರಸಾದ ನೀಡಿ! ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಪರಳಪ್ಪನವರಿಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿ! ಅವಳು ಪಕ್ಕಾದ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಬಹ್ರಾವಲ್ಲೋ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ಶಿವ ಶರಣೆ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಾಣ್ಕ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೋಗುವಾಗ! ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಬಂದರಂತೆ! ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಎಲ್ಲೋಗಿದ್ದ ಕಲ್ಯಾಣ ಅಂತೇಳಿ ಅವರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು! ಕಲ್ಯಾಣ ಕೆನ್ನಮೇಲೆ ಒಡೆದವನಲ್ಲೋ ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣಾನೂ!

ಅಹಾ ಕ್ವಾರಾಣ್ಕ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಪರಮಾತ್ಮನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು! ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಹೊಲಿದು ಬಿಡು ಮಹಾಪ್ರಭು! ನಾನು ಐಕ್ಯವಾಗ್ಗಿರಿ ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಪಕ್ಕನೆ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟವಳಲ್ಲೋ! ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ಸರಣರಾದ ಹರಳಪ್ಪನವರು! ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕೋರಳು ಕೊಯ್ದು! ಸಿವ ಸಿವಾ ತಲೆ ಬುರುಡೆ ಒಡೆದರಂತೆ! ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು! ಕೊಡಲೇ ಉನಿಯೊಳಿದರು! ಅನಂದವಾಗಿ ಹರಳು ಮೆಟ್ಟಿ! ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಹೊಲಿದು ಕೊಡಾವನಲ್ಲೋ! ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣಾನೂ

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಾಣ್ಕ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗವಿಗೆ!

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಕೆಂಡಗಳನ್ನು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾದನೆಯಿಂದ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಕೊಂದಾತಕ್ಕೆ ಸಂದಿ ಅಂತೇಳಿ ಕಾಮ ಕುಂಪಿದ್ವಿ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೇಳಿ. ಸರ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳು. ಏಳು ತಿಂಗಳ ಮಗು ಪಾದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಗದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ. ನಿಂತವರಲ್ಲೋ ಸರ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ. ದೇವಾದಿ ದೇವತೆಗಳು.

ಅಹಾ... ಕ್ಷುರಗ್ನ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಾಯ್ತುನಿಗೆ.

ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರವರು. ಒೂದೇವಿನ ಕರೆದಂತೆ. ಕೇಳಮ್ಮ ಭೂಮಿಪಾಯ ಅದೇನೇಳಪ್ಪಾ ಮಾದೇವ ಅಂತೇಳಿ. ಅವರು ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತರು. ಸಿವ ಸಿವಾ ಮುಟ ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ. ಮದ್ದಾನದಲ್ಲಿ ಆರಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂ ಮೂ ಮೂಗುಡುಗ ಅರಗುಯ್ತು. ಅರಿಗಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾನೇ ಪಾದ್ವಾಕ್ಷಿ ಮಡುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ಪಾದ್ವಾಕ್ಷಿ ಧರಿಸುವಾಗ. ಹೆಬ್ಬೆಳ್ಳು ಸನ್ನೆ ಮಾಡ್ತಿನಿ. ಹುಟ್ಟರ ಕಲ್ಲು ಬಕ್ಕನೆ ಬಾಯ ಬಿಡಬೇಕು. ಅಂತೇಳಿ ಮೊದಲೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಆಗಲಿ ಅಪ್ಪು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತೀಯಾ ಅಂತೇಳುವಾಗ. ಆಗಲಿ ಮಾದೇವ ಸಿವಸಿವಾ ನಿಶ್ಯಂತ ನಾನೆಕ್ಕೆ. ನಮ್ಮ ಕಪ್ಪ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಆಗಲೀ ಅಂತೇಳಿ ಭೂದೇವಿ ನಿಂತರು. ಆಗ ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜಿಯವರು. ಸೂರ್ಯದೇವರನ್ನು ಕರೆದನಂತೆ. ಕೇಳಪ್ಪಾ ಸೂರ್ಯದೇವ. ಹುಟ್ಟರ ಕಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕಿಡಿ ತೆರೆದು ನೋಡಬೇಕೋ. ಹುಟ್ಟರ ಕಲ್ಲು ಗಡಗಡನೆ ಕಾಯಬೇಕು. ಅರಗಿಯ್ತು ಮೇಲೆ ಅರಗು ಕುದಿ ಉಟ್ಟಬೇಕು. ಹಾಗೆರಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಮಹಾಪ್ರಭು ಅಂತೇಳಿ ಒಪ್ಪಿ ನಿಂತನಂತೆ. ವರ ಕೊಟ್ಟ ನಾರಾಯಣನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರೇ ಮಹಾದೇವ ಸಿವ ಸಿವ. ನಿನ್ನ ನಾಮ ಡೊಂಕಾಗಿರಬೇಕು. ಸೂರ್ಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ಬ್ರಹ್ಮ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಗೆ ಕೇಳ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಹೆಗಲೇರಿರುತ್ತದೆ ಕಣಯ್ಯಾ. ಬ್ರಹ್ಮ ನೀನು ಸುಳ್ಳೇಳಬೇಕು. ಆವಾಗ ಸುರ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ. ಬೋದನೆ ಹೇಳಿದ ಮಹದೇವ. ನಾನು ತಲೆಗೊಂದು ಕಲ್ಲು ಅಂತೀನಿ. ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಲೆಗೊಂದು ಕಲ್ಲು ಹಾಕುಡಿ. ಶ್ರವಣ ಸುಂದರಿಸಿ ಬರ್ದಿನಿ. ಇಪ್ಪು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆಂದಿ. ಅಹಾರಕ್ಕೆ ಬಾರಿ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ. ನಮಗೆ ನೀರು ಕೊಡು ಮೊದಲಾಗಿ ಅಂಧ್ರು. ಆಗ ಹಾಲು ಕೊಳ, ನೀರು ಕೊಳ. ಆಫಂದವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಂಡಗಳನ್ನು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರವರು. ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆ ಒಳಗೆ ಅನಂದವಾಗಿ ಅಲು ಕೊಳದಲ್ಲಿ

ಅನಂದವಾಗಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದರು! ಪಲಹಾರಗಳೆಂದರೆ ಬುಟ್ಟಿಗೇಳೆ ಕತ್ತಳೆ ಹಣ್ಣುತೆ! ಕೂ ಮೂಡಿದ ಮೂವಿನ ಹಣ್ಣು! ಕೊಳದೇರಿಮ್ಯಾಲೆ ಅನಂದವಾಗಿ ಉದ್ಬವಿಸಿತ್ತು! ವೆಟ್ಟುಳದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಲಹಾರ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಾದೇವನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಂತು! ಬೋದನೆ ಕೇಳಿದರಂತೆ ಕೆಂಡಗೊತ್ತು ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ನಾನು ಹೋಗಿ ಬರಲೆ ಅಂದನಲ್ಲ! ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮಗೆ ಮೂ ಮೂಗೊಡುಗ ಅರಗು ಬೇಕು ಅಂದರು! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೆಬ್ಬೆಳ್ಳಿ ತೋರಿದರಂತೆ! ಏನೇನು ಬೋದನೆ ಹೇಳಬೇಕು! ಎಲ್ಲರಿಗೂನೂ ವಹಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಅವನು ಹರಳಯ್ಯನ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆಗೆ ಬತ್ತವಸ್ತ್ರಲಾ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಹರಳಪ್ಪನವರು ಬೆತ್ತದ ಮೊರವನ್ನು ತೆಗೆದು! ಮುತ್ತು ರತ್ನ ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ಬೇಳೆ ಹೂವನ್ನು ಮಡಗಿದ್ದನಂತೆ! ನಡುವೆ ಒಂದು ಬೋತೆ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಚನ್ನದ ಗಂಡೀಲಿ ಪನ್ನೀರು ತಂದಾವನಲ್ಲ! ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಗಾಣು!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ನೀನು ಒರ್ವನೇ ದಾನ ತಂದಿದೋರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ನಿಂತಾವನಲ್ಲಾ ಮೂಡಲಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ರಿಂಗನಿಗೆ!

ನಿನ್ನ ಆರ್ಥಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ನವರು ನೀನು! ದಂಪತಿಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಒಲಿದು ನಿಂತು! ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪಾದ ತೊಳೆದರೆ! ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಯ್ತದೆ! ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನೀನು ಕೊದ್ದಕ್ಕೊತ ಪಾದಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿ! ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಬಲ್ಲೆ! ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ದಾನ ತಕ್ಕಳದೂ ಇಲ್ಲ! ಮುಕ್ತಿನ ಪಾದ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ಮಲೆ ಮಾದೇಪ್ಪರರು ಅನಂದವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಿಂತನಂತೆ! ಆಗ ಶರಣನಾದ ಹರಳಪ್ಪನವರು! ಕೇಳಪ್ಪಾ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರೇ ನನ್ನ ಆರ್ಥಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ನವರು! ಅವರು ತವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಳು ದಿವ್ಯಮಾಯುತು! ಅಂತೇಳಿ ಮಲೆ ಮಾದೇವನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಭಕ್ತನಾದ ಹರಳಪ್ಪನವರು ಸಿವ ಸಿವಾ! ಸತ್ಯವಾದ ಸಿವ ಸರಗಾ ಅವನು ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ! ಅಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನು ಬಾಂದವ ಕಾಪಾಡಿದರೆ ಕಾಪಾಡಬಹುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಬಹುದು ಎಂತವನಲ್ಲಾ ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಗಾಣೂ!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಹರಳಯ್ಯನವರೇ ನಿನ್ನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು! ನೀನು
 ಒಂದು ಗಾಂಧಿ ಸೊಲ್ವೆತ್ತಿ ಕರೆದರೆ! ಆಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಾರೆ ಎಂದರು. ಮಾದೇವನ
 ಹತ್ತ ಆನಂದವಾಗಿ ನೆನಪಿಟ್ಟು ಮಲೆ ಮಾರ್ಗವ ಆಪತ್ತು ಪಾಂಥವೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡ್ತಾ
 ದ್ದೀಯಲ್ಲವ್ವಾ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಸ್ವಸ್ತಿಹರ್ಷ ಅಂತೇಳಿ! ತನ್ನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸೊಲ್ವೆತ್ತಿ!
 ಹರಳಯ್ಯನವರು! ಕಲ್ಯಾಣ ಕಲ್ಯಾಣ ಅಂತೇಳಿ ಕೂಗುವವಲ್ಲೋ ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ
 ದೇವತಾನೋ!

ಅಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಕಂಪತ ಗಂಗೆ ಒಳಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು! ಚಿನ್ನದ ಗಿಂಡಿ ಒಳಗೆ ಪನ್ನೀರಿಡಿದು!
 ಆನಂದವಾಗಿ ಆಗ್ನಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂಗುಳ ದೂವ ಉಂಟುಕೊಂಡು!
 ಆಗ್ನಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಆನಂದವಾಗಿ ಬಂದಾವಳಲ್ಲ! ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ಸಿವನರಣೆ!

ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಹರಳಪ್ಪನವರು ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ದಂಪತಿಗಳು ಕೂಡಿ ವೆಚ್ಚಗಳದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿನ
 ಪಾದವನ್ನು ತೊಳೆದರಂತೆ! ದೇವಲೋಕದ ಕೆಂಡ ಸಂಪಿಗೆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಮುಡಿಸಿ!
 ನಾಗಲಿಂಗ ಪುಷ್ಪ ಮುಡಿಸಿ ಹರಪರಾ ಅಪ್ಪದೂಪಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಆನಂದವಾಗಿ ಬಹನೆ
 ಮಾಡಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಅವರ ಪಾದದ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ ಪುಷ್ಪ ತೆಗೆದು! ತನ್ನ
 ಮಂಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಧರಿಸಿ! ಪಾದ ರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮೊರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ವೆಚ್ಚಗಳದಲ್ಲಿ
 ಮುಕ್ತಿನ ಕ್ಯಾರಾ ತಪ್ಪಾದಳಲ್ಲ! ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ನಿವನರಣೆ!

ಅಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ನಾಲೆ ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ! ಪನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ! ಹರ
 ಪರಾ ಮುಟ್ಟಲೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಮುಟ್ಟಿ ತರಬೇಕು! ಪಾದಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನಾನು
 ಮುಟ್ಟಿದರೋ! ಅಣಸಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಕೀಲು ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ದಗ್ಗನತ್ತಿ ಬಗ್ಗನೆ ಬೂದಿ
 ಆಗೋಗ್ಗಿಣಿ! ಭಸ್ಮ ಆಗೋಗ್ಗಿಣಿ ಹರಳಪ್ಪನವರೇ! ಆತನನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಬೇಕು!
 ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಕೊಲ್ಲೋದಕ್ಕೊಲ್ಲದ ಈ ಪಾದಾಕ್ಷಿ! ನೀನೇ ಮುಟ್ಟಿ ತರಬೇಕು
 ಅಂತೇಳಿ! ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾರ್ಗಪ್ಪ! ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಅವತಾರ
 ಎತ್ತಿ ಬರವವಲ್ಲೋ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ

ಅಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾರ್ಗಪ್ಪನವರು! ಮತ್ತೊಂದು ಅವತಾರವನ್ನು
 ಎತ್ತಿದನಂತೆ! ಹರಕಲು ಜೋಳಿಗೆ ಮುರುಕಲು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು! ಶ್ರವಣ

ಮಹಾರಾಜನ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತೆ! ಆಗ ಮಂಗಳವಾರ ದಿವಸ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದಿ ಆ ಕಡೆ ಅರಮನೆ ಒಳಗಡೆ ಡಂಗೂರವಾಯಿತು! ಏನಂತೇ? ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ಮಂಗಳವಾರ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಊರ ಏಟ್ಟು ಊರಾಚೆ ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ! ಅವರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಾರೆ! ಅವರು ವೆಚ್ಚಾಳದ್ದಿದ್ದಾರೆ! ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮಹಾಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರಬೇಕು! ಅಂತೇ? ಡಂಗೂರ ಮಾಡಿಸಿದರಂತೆ! ಹರ ಹರಾ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ! ಕೋಳಿ ಕೂಗೋ ಮಂಜಾವದಲ್ಲಿ! ಹರಿಯಾಗರ ತಕ್ಕೊಪ್ಪನು ವರಕೊಟ್ಟು ಗುರು! ಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿ ಆತನ ಹತ್ತಿರವೇ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಾ! ನಾಮಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ! ನಾಮ ತೆತ್ತು! ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾರೋಮ ಓದಂಗಿ ಹೊಂಟೋಯ್ತು ನಾಮ ದೊಂಕುಗಿ! ನಿಲುಗಡ್ಡಡಿ ಒಳಗೆ ನೋಡಿದನಂತೆ! ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ! ನಾಮ ದೊಂಕುಗಾತ್ತು! ಬ್ರಹ್ಮ ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡು ಅಂದಿ ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡುಮತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ವ್ಯತ್ಯಂಜನು ಹೆಗಲೇರಿ ಕುಂಪಿದ್ವನಂತೆ! ಇವತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ! ನೀನು ಸತ್ಯೋಗ್ಯಮೇ! ಆದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು! ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚಾಳ ಮಹಾಪ್ರಭು! ಸುಳ್ಳೆಳುವಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಕಡೆದು! ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಬತ್ತಾವನಲ್ಲೇ! ಬಂಕಾವುರಿ ಶ್ರವಣನು

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಮ್ಮನಿಗೆ!

ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ! ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ದಯವಾದರಂತೆ! ಬಂಕಾವುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ! ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವಸರಣ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದನಲ್ಲಾ! ಒಂದು ಜೊತೆ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ ಆನಂದವಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದನಂತೆ! ಆಹಾಸ ಅಂತ ನೋಡಿ ದರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದ! ಬಂಕಾವುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ! ಅಷ್ಟದೇವತೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನಲ್ಲ! ಕೆಂಡಗೊಳ್ಳು ಮಲೆಯ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಏನಯ್ಯ ಮಾಡಿಗೆ ನೀನು ಒಪ್ಪಿದವನು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಂತೆ ತರಲಿಲ್ಲವೇ! ಅಂತ ಕೇಳಿದರು! ತಂದಿದ್ದಿವಿ ಮಹಾಪ್ರಭು! ಮಡಗಯ್ಯ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಣ ಮೊಗಂದುಗ ಆರಗ ತಂದು! ಸರ ಮುನ್ನೊರು ಮೊವತ್ತ ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು! ತಂದು ಉಯ್ಯರಂತೆ! ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು ಹರಳಪ್ಪನಿಗೆ ಕೈ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುವಾಗ! ಹರಳಪ್ಪನವರು ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಡಗಿದರು ಆರಗನ ಮ್ಯಾಲೆ! ಈಗ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಂತೇ? ನಿಂತವರಲ್ಲಾ ಮೊಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಹದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಆಗಲೀಗ ಸಿವ ಸಿವಾ ಬಲದ ಪಾದ್ವಾತ್ಸ ಸಂಸ್ಕಾರಿ ಆಗ್ನಿವತ್ ಎಂದ ಕುಂಗುಪ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಯಾಗ್ಗಿದ್ದು! ಹೇ ಯಾಕೋ ಈ ರೀತಿ ಅಳತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿ! ಎನೂ ಇಲ್ಲ ಬಲದ ಪಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಒಂದು ಸಾರಿ ತುಳಿಯಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರು! ಜಾಡಿಸಿ ತುಳಿದ ಶ್ರವಣೇಶ್ವರ! ಅಪ್ಪಾ ದಪ್ಪನೆ ಮೊಕೆಡನಾಗಿ ಬಿದ್ದವನಲ್ಲೋ! ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಗೆ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಮೊಕೆಡವಾಗಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುದ್ದು ಮಾದಪ್ಪನವರು ಎತ್ತಿ ಅವನ ಬೆನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ, ತನ್ನ ಪಾದವನ್ನು ಮೆಡಗಿದ! ಹೆಣ್ಣರಡಾಳುದ್ದಾ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ! ಜಗಾ ಜಗಬೆ ಭೂಮಿ ಜಗ್ಗಂದು ಬಿತ್ತು! ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಗಿಟ್ಟು ಶ್ರವಣಾ!

ನನ್ನ ಸರಿಮಾಣ ಈ ಧರಣಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು! ಅಷ್ಟಮದರಿಂದ ಪಾದವನ್ನು ತಂದು! ದರಿಸಕ್ಕೆ ಹೋದರಂತೆ! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಪಾದ್ವಾತ್ಸ ದರಿಸುದಕ್ಕೂ ಮಾದೇವ ಹೆಬ್ಬೆಳ್ಳು ಸೈಗೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ! ಪಾದ್ವಾತ್ಸ ತಗಲಿದ ಕೊಡಲೇ! ಆಕಾಸಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಕೀಲುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಧೌಗನತ್ತಿಕೊಂಡನಂತೆ! ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲು ಬಕ್ಕನೆಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತಾವನಲ್ಲೋ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಾನಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗುಗಿ!

ಶಿವ ಶಿವಾ ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲು! ಬಕ್ಕನೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಾ ಮಹಾರಾಜರು! ಅನಂದವಾಗಿ ಎರಡು ಕನ್ನಿಗೊ ನಡುವೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಮೂರಾಳುದ್ದ ಅಂಡಿಗೆ ಇಳಿದು ಪೊಂಬೋದ್ರಂತೆ! ಆಗಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಸದ ಮುನ್ನೂರು ಮುವತ್ತಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು! ಮಹಾದೇವನ ಹಿಂಬಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಅವನ ತಲೆಗೊಂದು ಕಲ್ಲು ಅಂತೇಳಿ! ನಿಂತಾವನಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗುಗಿ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಅಷ್ಟದೇವತೆಗಳು ಹಾಕಿದ ಗುಂಡುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಎದೆ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳಂತೆ! ಇನ್ನೂ ಅವರ ರೇಪ ನಿರಾ ಕಾಣುತ್ತಲ್ಲಾ! ಮ್ಹು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ ಬೇಯ್ತು ಇದ್ದವೂ! ನೀನು ಯಾರು ಅಂತೇಳಿ ವೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ ಕೇಳವನಲ್ಲೋ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಾನಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗುಗಿ!

ನಾನೇ ಮಾದೇವ! ಮಲೆ ಮಹಾದೇವ... ಮಹಾದೇವ ಅಂತೇಳಿ! ಮಾದೇವ ಅಂದ್ರ ಯಾರಯ್ಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದನು! ನಾನು ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಅಂತ! ಸಿವ

ಸಿವಾ ನೀನು ಕೃತಯುಗದ ಪುರುಷನೇ! ಹೌದಯ್ಯ ಮಹಾರಾಜ ಅಂದನಂತೆ! ಆಗ ತನ್ನ ಬೇಹದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ! ಈತ ಕೃತಯುಗದ ಪುರಸ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಕಿದ್ದಾನೆ! ಆದರೆ ಸಿವ ಸಿವಾ ನೀನಿಗೆ ಹೊವು ನೀರು ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಾ! ಆರಿವಿಲ್ಲದೆ ಮಲೆ ಒಳಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು! ಅವರಿಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ! ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲದೆ! ಪೊದೆಯಕ್ಕೆ ಬತ್ತೆ ಇಲ್ಲದೆ! ಅಂದಕ ನಿಂದಕ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಸ್ವಾದಲ್ಲೇ ಅವರನ್ನು ಇರಿಸಿದೆ! ಅವರನ್ನು ನಾನು ಬಯಲು ಬೀಳಿಸ್ತೆ ಇದ್ದಮ್ಮಾಲೆ! ನಾನು ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲ ಅಂದಾಳು! ವೈರಾಗ್ಯ ಮಾಡಿದನಂತೆ ಮಾದೇವನ ಮ್ಮಾಲೆ! ಅವನು ಪಸ್ತು ಪೋಗ್ತಾ, ಇದ್ದ್ರೂ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ! ನೀನು ಹೋಗೋ ದಾರಿ ನೋಡಯ್ಯ ಅಂದನು! ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮರ್ದೋಗ್ತದೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು! ಕಲಿ ನಾಸವಾಗುವ ತನಕ! ನನಗೊಂದು ಹೆಸರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದವನಲ್ಲೋ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಾನೂ!

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಅವನು ರಕ್ಷಣೆ ಕೇಳುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ! ಪರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತವನಲ್ಲಾ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ರಿಂಗನಿಗೆ!

ನನಗೇಕ ರೀತಿ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತೆ ಅಂತೇಳೆ! ನಾನು ನಗ್ಗು ಮುಳ್ಳಾಗಾದ್ರೂ ಹುಟ್ಟಿ! ನಿನ್ನ ಏಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಪರಿಸೆಗೆ! ಕಾಲಿಗಾದ್ರೂ ಚಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ನಾ ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ ಅನ್ನಿಸಿದೆ ಇದ್ದ ಮ್ಮಾಲೆ! ನಾನು ಶ್ರವಣ ಮೊರೆ ಅಲ್ಲ ಅಂತವನೇ ಶ್ರವಣಯ್ಯ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನೀನು ನಗ್ಗು ಮುಳ್ಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ! ನನ್ನ ಪರಿಸೆ ಕಾಲಿಗೆ ಚಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ಜನಕ್ಕೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ ಅನ್ನಿಸಿದೆ! ನನ್ನ ಸರಿಯೋ ಕೈನಲ್ಲೇ! ಈಗ ಬೇಯ್ತು ಇದ್ದೀಯೋ! ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ನೆಗ್ಗಲು ಮುಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತಾಕೆ! ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿಸ್ತುಟ್ಟು! ಇದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ಪರಿಸೆ ಕೈನಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ಬೇಯ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಅಗ್ನಿ ಕೂಡ ಸುಡದೆ ಹೋದ್ರೆ! ನಾನು ಮಾದೇವನೇ ಅಲ್ಲ ಅಂತವನೇ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಪೆ! ನಿಂತುಕೊಂಡು ನಗ್ಗಾ ಇರೋವರಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಶ್ರವಣ ಮೊರೆ ಬೇಯ್ತು ಕಸ್ತು ಕುರ್ದೋಯ್ಯಂತೆ ಆದರೆ ನಾನು ಪೋಗವ್ವ ಓಗ್ತಾ

ಇದ್ದೀನಿ! ನನಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಳ್ಳವನಿಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು! ಅಂತ ಕೇಳ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಂತೆ! ಆಗ್ಲಿ ಬೇಯಿಪ್ಪಾ ಅದ್ರೆ ವರ್ತುಕ್ಕೊಂದು ದಿವಸ ದೀಪಾವಳಿ ದಿವ್ವ! ಹಳ್ಳಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಪಂಚತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು! ಈಡಾಗ ಎಂಟುರಿತಾದೆ! ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮ್ಯಾಲೆ! ಪಂಚನ ಬೆಳಕು ತೋರಿಸ್ತಾನಿ ಓಗಪ್ಪಾ! ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಅಲ್ಲೇ ಸಾಕು ಕೊಡುತವರೇ ಮಾಡೇವಾ!”

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ಭೋಗಿಗುವಾಗ ಬಾಯಿಹುಂಬಾ ಮೊದೇವ ಅಂತೇಳಿ! ಕರೆದನಂತೆ! ಕೇಳಿಪ್ಪಾ ಶ್ರಮಾ ಮಮಾಕಾಜಿ! ಕಲಿಪಾಸವಾಗುವ ತನಕ! ನನಗೆ ಹೂವು ನೀರು ಪಾತ್ರೆಕ್ಕಂತ ತಮ್ಮಡಿ ಮಕ್ಕಳು! ಈ ಶ್ರಮಾನ ಬೋಳಿವೊಳಗೆ! ಒಂದು ಮಗ್ಗುಲು ರೊಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟಿ! ಸುಟ್ಟಿ ರೊಟ್ಟಿ ಪರ ಅಂತ ಮಾಡಿ! ನಿನ್ನ ಬುರುಡೆ ಉಳಿದದಲ್ಲಾ! ಎದೆಯಿಂದಾಚೆಗೆ! ಆ ಬುರುಡೆಗೆ ಮೂರು ನಾಮ ಧರಿಸಿ! ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸಿವ ಸಿವಾ! ಮೂವತ್ತೊಂದು ದಿವಸ! ಸ್ತಾವನಾ ಸನಿವಾರ ಅಂತೇಳಿ! ಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತೇಳಿ! ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಲೆ ಮಾಡವ್ವನವರು!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗಲಿಗಿ!
ಗಂಡುಗಲಿ ಪಾಪನದವರೇ ಗುರು ಕೆಂಡಕ್ಕಾ ದರುಮಾಡವರ!
ಆಹಾ ಒಂಡಿಗೆ ತಕ್ಕಾದ ಗಂಡುಗಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಜಗ್ಗಿಸಿ ನಾಟ್ಯವಾಡವರ!
ಕ್ವಾರ್ಯಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮಾಡೇವನಿಗಿ!”

ನೋಡಪ್ಪಾ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ಶ್ರಮಾಯ್ತು ಸಾಯ್ತಾಂತೆ! ನೀನು ಸುಕುನ ಕೊಗಾಕು ಅಂತಾರೆ ಮಾಡೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನೋಡಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಬೆಚ್ಚಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಹದಿನಾರು ಸೀಮೆ ಗುಣಂಗಳು! ರಂಗನೊಡ್ಡು ಅಂತ್ಯೇಳಿ ನಿನಗೆ ಮುಂದಲು ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ಬತ್ತೆ! ಸುಕುನ ಕೊಗಾಕೆಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರು! ನಾರಾಯ್ಣ ಮಗುಲ್ಲಾತ್ತ ಸುಕೆತ್ತೊಂದು! ಸುಕುನ ಕೊಗಿಡ್ತವನೆ ನಾರಾಯ್ಣ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಎಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಮಸ್ಕಿ ದುರ್ಗಿ ಚೌಡೀರೆಲ್ಲ ಕಲ್ಲಾಕಿಡ್ತೆ! ಮುಕ್ಕೆಡಳ್ಳ ಮಾರಮ್ಮ ಅನ್ನತಕ್ಕವನು ನನ್ನ ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟಂತ ತಂದೆ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಾಡ್ಲ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕಲ್ಲಾಡ್ಲ

ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ವಿಳಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ಈ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ ಜನ್ಮ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಬುಡಕೆಲ್ಲ ಅಂತೇಳೆ! ಮುಕುಡಳ್ಳಿ ಮಾರಿಯ ನೆಲಕೆ ತುಳುಕುವವರೆ! ಬರುವಂತ ನನ್ನ ಪರ್ಮೆ ನಿರ್ನಗೊಂಡು ದೊಪ್ಪ ಹಾಕಿ ಅಂಚುಟ್ಟು! ಶ್ರಮಾ ದೊರೆ ತಂದು! ರಂಗ ನೊಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಇಳೆ! ನನ್ನಯಗೆ ನಿರ್ನಗೊಂಡು ದೊಪ್ಪ ಹಾಕಿಟ್ಟ ಅಂಚ್ಚೇಳಿದ್ದು! ಸನಿ ದೇವರು ಬಂದು ಮಾದೇವನಿಗೆ ಸರಣ್ಣಾಡಿ! ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೇನಪ್ಪಾಕೆ ಅಂತ ಕೇಳುದ್ದು! ಅಪ್ಪಾ ಸನಿಮಾತ್ಮ! ನನ್ನೇಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದ ದಾರಿಲಿರೊ ಒಡ್ಡಲ್ಲಿ ನಿಗು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಪ್ಪ! ಒಲುದ್ವ ಮಾದೇವ! ಒಲಿದೊಡ್ವ ಸನಿ ದೇವನಾಗಪ್ಪ! ನಿಮಗೆ ಜಯವಾಗ್ಗಿ ಹೋಗಿ ದ್ವಾರಪ್ಪ ಅಂದ್ರು! ಬಂಗಾಪುರಿ ಶ್ರಮಾ ದೊರೆ ಧಗಾಧಗನೆ ಅತ್ತಿ ಧೀಗಿಧಿಗ್ಗೆ ಉರುದೊಡ್ಡತಂತೆ! ಶ್ರಮಗೊರೆ ಹೆದ್ದಿ ಪದ್ಮಾವತಮ್ಮ ಅತ್ತಕ್ಕವ್ವ! ಲಗಾ ಲಗನ ಬಾಂಪುಂಡೊಂಡು ಮಾದೇವನ ಪಾದ ತಬ್ಬೊಂಡು! ಮಾದಪ್ಪ ಅವುಯ್ಯ ಒಂದು ಬೇಳ್ ಬೆರ್ದಿದ್ದು! ಅವಳು ಮ್ಹಾಕುರಿ ಕೇಕೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬುಟ್ಟಂತೆ! ಮಾದಪ್ಪ ಅಗ್ಗಿ ದೇವ್ವ ಬಂಗಾಪುರಿ ಶ್ರಮಗೊರೆ ಅರಮನೆಯ! ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಮ್ಮ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಮಾದೇವನ ಮಾತ್ಸೇಳ ಅಗ್ಗಿ ದೊವ್ವಿ! ಒಂದು ನೆನಪುಮ್ಹು ಬುಟ್ಟಂತೆ! ಶ್ರಮಾನರಮನೆ ಧಗಾಧಗ್ಗೆ ಕತ್ತೊಂಡುರುದೊಳಯ್ಯ! ಅವನರಮನೆ ಉರಿಗುಟ್ಟು ಮಾಡೇಪ್ಪರೆ! ತನ್ನ ತಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬುಕ್ಕಿ ತಂದು ಜಡೆಹೊಳಗೆ ಮಡಿಕಂಡಿದ್ದಲ್ಲಾ! ತಗ್ಗು ಆ ಸುರಮುನ್ನೂರು ಕೊಟಿ ಗಣಂಗಳೆಗಿಲ್ಲ ಉಟಕ್ಕೆ ಬದುಕುಟ್ಟು ದೊಡ್ಡಾಳಲ್ಲದಲ್ಲಿ! ಕೈಯಕೊಳುವವರೆ ನನ್ನ ಮಾದೇವ!

Planning, Policy, Practice

ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಮಾರ್ದವನ ಪಾದುಕೆ, ಬಂದು ಪಾಪಾಸಿ ಅಡಿ ಬೀಳಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಯಾವ್ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೊಂಟೋಗಿ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ದರುಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟೊಂದು ನೀವು ಬಾಳಾಟ ಮಾಡಿ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರ್ದವನ ಅಪ್ಪೆ ಆದೇಬ್ಬೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂಟೋಗಿದ್ದು, ಅಪ್ಪಾ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ. ನಾನು ಈ ನನ್ನೆಳೆ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತೀನಪ್ಪಾ. ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರು. ನನ್ನ ಪರಿಯೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಒಂದು ಪಾಪಿನ ಧೂಪ ಪಾಕ್ಷಿ, ಕದವತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿಲಿ. ನಿನೆಗೊಂಡು ಗೋವಿಂದನ ಇತ್ತಿಯಪ್ಪಾ ಅಂದ್ಬಟ್ಟು. ಮಾರ್ದೇಶ್ವರ ಆನಂದವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ. ಅವ್ವ ಮೂಡ್ಬು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಯಾವೆ ಮಾರ್ದವ.

Start your business!

external effects of advertising

epidemiol. infect. (2006), 134, 1039–1046. © 2006 Cambridge University Press
doi:10.1017/S0950268806006797 Printed in the United Kingdom

Students' Personal Goals:

Abstracts of the 1997 Annual Meeting of the American Psychological Association, Washington, DC, August 1-5, 1997.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಕುಸಾಳೆ '೨'ವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರವಾಸ ಸಾಲಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ.
೨. ಕುಸಾಳೆ ೬ರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಂತ ದುಲ್ಲಿಲೇವಿ ಮಾದಾರಿ ಚಳ್ಳೆಯ್ಯನಿಂದ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಮಾದೇವ್ವರ.
೩. ಕುಸಾಳೆ ೪ರಲ್ಲಿ ಹರಳಯ್ಯ ರಿಂಗಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳು .
೪. ಕುಸಾಳೆ ೩ರಲ್ಲಿ ಹರಳಯ್ಯನ ಪೆಂಡತಿ ಅಹಲ್ಯಾ.
೫. ಕುಸಾಳೆ ೯ : ಹರಳಯ್ಯ - ಮಾದಲಾಂಬಿಕೆ ದಂಪತಿಗಳು.
೬. ಕುಸಾಳೆ ೮ : ಹರಳಯ್ಯ - ಶ್ಯಾಂಗಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳು.

ಅನುಬಂಧ

ಅರ್ಥಕೋಶ

ಅ

ಅಂಬ-ಪಾರ್ವತಿ, ಪಾಂಬ
ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡ್ಡಿಕೊಂಡು-ಮೊಲೆ ಕುಡ್ಡಿಕೊಂಡು
ಅಗೇವು-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ಕೆಳಗು
ಅರುವೆ-ಮದಿಕೆ
ಅಂದಿಗೆ-ಕೆಳಗೆ
ಅಪ್ಪರ-ಅಪಾರ
ಅರಿವಾಣ-ತಟ್ಟೆ
ಅಮೂರ್ತವಾಗಿತ್ತು-ಅಮೃತವಾಗಿತ್ತು
ಅಟ್ಟಿ-ಮನೆ
ಅಮ್ಮಿ-ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಕರೆವುದು
ಅಂಬಲಿ-ಗಂಜಿ

ಆ

ಆಕ್ರಿಸಿ-ಆಕುರದಿಂದ
ಆರ-ಆಪಾರ
ಆಸಕ್ತರು-ಆಪ್ತರು
ಆಪಾಟ-ಅಪ್ಪೊಂದು
ಆಲೂ-ಪಾಲು
ಆಲಾಪ-ಅಲಂಕಾರ

ಇ

ಇಂಗದವಾಗಬೇಕು-ಬೇರೆ ಆಗಬೇಕು
ಇಡ್ಲಿ-ವಿಡ್ಲಿ
ಇಸ್ಕುರ-ವಿಷ್ಕುರ
ಇಳ್ಳ-ವೀಳ್ಳ

ಇರುಪ್ಪಾಜಿ ಒತ್ತಿ-ವಿಪಾಸವಾಗಿ ಗುಟ್ಟಿ
ಇರುಪ್ಪಾಪ್ಪ-ವಿಡ್ಲಿ ಪುಪ್ಪ
ಇಪ್ಪು-ವಿಪ್ಪು

ಈ

ಈವ-ಮರಿಯಾಕವ
ಈವವಟ್ಟಿ-ವಿರಕ್ತವಟ್ಟಿ
ಈವತ್ತ ಮುನಿ-ವಿರಕ್ತ ಮುನಿ
ಈಳ್ಳ-ವೀಳ್ಳ

ಉ

ಉಯ್ಯಂಡು-ವಿರಮುಕೊಂಡು
ಉಪಾಧಾಣ-ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡುಬಂದಾಣ
ಉರುಳಗ-ಉಳಗ
ಉಬಟ್ಟಿ-ವಿಫೂಕಿ
ಉರಿಗದ್ಲೆ-ಗುರುಗಳು ಬಳಕುಕೊಳ್ಳುವ
ಉರಿ ಸಿಂಹಾಸನ
ಉರಣಗಿ ಕ್ಷರರು-ಚುರುಚುರು
ಉಂಟುಮಾಡುವ ಚಾವಟಿ

ಊ

ಊಬಟ್ಟಿ-ವಿಫೂಕಿ

ಎ

ಎಕ್ಕುಡ್ಡಿ-ಪಾಕಮೊದಿ
ಎಡೊತ್ತು-ಅಡೆಗಳ
ಎಣೆ-ಬೆಡ
ಎರ-ಇರುವೆ

ಎರಳು-ಎಳು
ಎತ್ತು-ತಾರು

ಏ

ಏಗ-ಯೋಗ
ಏದು-ಎರಡು

ಐ

ಐಗುತಿ-ಛೇತ್ಯ
ಐಲು-ಐವತ್ತು
ಐಶ್ಯ-ಮಕ್ಕಳು

ಒ

ಒಬ್ಬರಿಗೆ-ಒಂದು ಕಡೆಗೆ
ಒಗ್ಗೂಡು-ಜೊತೆ, ಸಂಸಾರ
ಒದಿಕುಮೋಗಿ-ಅದ್ವಾದಿಸಿಹೊಂದು
ಮೋಗುವುದು
ಒಂದಣ-ಪಾಠ್ಯಾಣ
ಒಗಟು-ಒಗಟು

ಓ

ಓಜು-ಉಪಾಧ್ಯಾಯ

ಛ

ಛಾಪತ್ಯ-ಚೆಗಮುಕೋ

ಛಾಮ-ಛಾಮಧೇನು

ಛಾಲ್ಯ-ಛಿತ್ತ

ಛಾನಿ-ಛಾತು

ಛೋದಾರ-ಛಾ

ಛಾದಿ-ಪನ್ನಾ ಪನ್ನಾ ಪನ್ನಾದ ಪಟ್ಟಿಗಳಿಂದ
ಮೂಲದ ಮೂದಿಕೆ

ಛಾಳು-ಮುತ್ತು

ಛಾಗಡಿ-ಛೊಟ್ಟಲು

ಛಾರುಮಗು-ಪನ್ನಾ ಗುಟೆ

ಛೋರೂಮಂಡೆ-ಛೋಲಿಮಂಡೆ ಇಳಿದಿದ್ದ
ಛೋರೂಳ್ಳ ತಲೆ

ಛೋಗ-ಛಾಣ್ಣೆ ಪೂರುವ ಉದ್ದದ ಮೊರ

ಛೋರದು-ಪಾವುಟ

ಛೊತಮ್ಮ-ಛೋರಮಂಜ

ಛತ್ಯ-ಸಂಜು

ಛೆತ್ತು-ಛತ್ಯ

ಛೆಳಗು-ಛೆಳಸಿಲು

ಛಾಳಿ-ಛಾಳಿ

ಛೆಲ್ಲಿ-ಛೆಲ್ಲಿಕೆ

ಗ

ಗಾಳ-ಪಾಳ

ಗಕ್ಕನೆ-ಗದ್ದಕ್ಕದ್ದೆಗಾಣೆ

ಗೋತಿ ತೆಂಗಲು-ಯಾವ ಯಾವ ಭಕ್ತರು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ
ಮಂದಿದ್ದರು ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ
ತೆಂಗಲು ದಿಗಪಾಡು, ಶಿವರಾತ್ರಿ ತೆಂಗಲು

ಗುಳ್ಳು-ಗುಡಿಸಲು

ಗವ್ವ-ಗಮಲು

ಗವಗು-ಪವ್ವ

ಗಾಯಾರ-ಗ್ರಾಮಾಡ

ಗವ್ವಟೆ-ಚೀಲ

ಗುಕ್ಕಿ-ಪೊದೆ

ಗಾಳಿ-ದಯ್ಯ

ಗುದ್ಲೆ-ಮೊಳ್ಳೆ

ಗೀಯು-ಛಿತ್ತಿಲು

ಗೊಳಿ-ಪಲ್ಲಿ

ಗದ್ದೆ-ಪೀಠ

ಗುಡಾಣ-ಪತ್ಯ ಮಡಿಕೆ

ಗೋಗಿಲ್ಲ-ಛೋರಗುಳ್ಳು

ಗುಟು-ಪೊತೆ, ಮರಗೆ

ಗುಂಚ್ಚೆ-ಪೈದಲು

[illegible]

ಬರಗ-ಮರಿ
ಬೆಳ್ಳಿ-ಮಾಂಸದ ಬೂದಿ
ಬಿಮ್ಮಣ್ಣ-ಬಹುರಿ
ಬಾಂಡ-ಬಾಕ್ಸೈ
ಬಲಮೂರಿ-ಬಲಗಡೆ
ಬೋಸ-ಬಣ್ಣ
ಬ್ಯಾಬಿ-ಬೇಲದ ಬೆಳ್ಳಾ
ಬೋಳ-ಬೆಟ್ಟ
ಭಣ್ಣ-ಗಾ-ನಿಧೂತಿ
ಬರಳು-ಹಿಡಗಲು, ಕುಳುಬರಳಿ
ಬ್ಯಾನ-ಬೆಣೆ
ಬೋಮಾಡ-ಬೂಮಾಡ

ಮೈಸೂರು-ಮಾತುಮೆ
ಮುಂದರವರ-ಮೊದಲ
ಮೊಲ್ಲಕ್ಕರ ಕಟ್ಟು-ಕಾಪ್ಪದೇಗಟ್ಟು
ಮುಕ್ಕಾಳಿ-ಮುಕ್ಕಾಳಿ
ಮುಕ್ಕಾಳು ಮಂಡ-ಮೊದಲು ಕಾಪಾಳ್
ಮಂಡ
ಮುಕ್ಕಾಳು-ಕ್ಕಾಳ
ಮೈಕ್ಕರ-ಮಾತಿ
ಮೊಲ್ಲಾಕೆ-ಕಾಪ್ಪ

25-11

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ-ಸಾಮಗ್ರಿ
ಮಂಡೆ-ಮಾಕು-ಮುಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುನಿಕೆ
ಮದಕು-ಇಲಕು
ಮೊಲಕು-ಮದಿಲು
ಮೊಳಕೋವ್ವಳ್ಳಿ-ಗೊವ್ವಮಗಿ
ಮಿಳ್ಳೆ-ಮೊಲಕು
ಮಂಜುಲಿಗೆ-ಹಾವೆ
ಮುಗ್ಗುವಣ-ಅಡ್ಡ
ಮೊಳಕು-ಮುಮೊಳಕು
ಮದ್ದು-ನಿಜ
ಮೆಳಕು-ಕುಂದ ಮುಳ್ಳೆ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಕಂಬ
ಮೈಮಂಜು-ಅವೆಕೆ ಬರು
ಮಸ್ತಕ-ಕಲೆ
ಮೊಳಕು-ಮುಮೊಳಕು

ಯಾತ್ರಿ-ಯಾತ್ರಿ
ಯಾತ್ರಿ-ಯಾತ್ರಿ
ಯಾತ್ರಿ-ಯಾತ್ರಿ

ಕುಪ್ಪಳಿ-ಕುಪ್ಪಳಿ
ಕುಪ್ಪಳಿ-ಕುಪ್ಪಳಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಡು

early-morning
mid-day
dusk-dim

ಮೇಗ-ಯೇಗ
ವೆಲ್ಲಾ-ವೆಲ್ಲ
ವಿಗ್ಲಾನೆ-ವಿಗ್ಲಾನೆ
ವಾಣಿ-ವಾಣಿ

ವೋಲುವಾಯ್ತು-ವೋಲುವಾಯ್ತು
ವ್ಯಾಗ-ಯಾಗ
ವಂಜಾಣಿ-ವಂಜನೆ
ವಂದಿ-ವಂದಿ

ತೆ

ಹಿವಾಳದೂ-ಯಂಗಳ ದೃಷ್ಟ

ಸೆ

ಸರಸ್ವತಿ-ರಾಗಶಬ್ದ

ಸಬ್ಬ-ಶಬ್ದ

ಸವಕಂಠ-ಕರಾಳ ವೈದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟೆ

ಸೀತಾಳ ಚಪ್ಪರ-ಮಾಯಾಪಾಣಿ ಚಪ್ಪರ

ಪೋಗಿ ಬಸರಿ, ಮಾದಿವ ಸೊಕ್ಕಿರ

ಚಪ್ಪರ

ಸಂಕು-ಕಂಬಿ

ಸೋರಣ-ಸ್ವರಣೆ

ಸಳಿ-ಚಳಿ

ಸುಬ್ರಹ್ಮ-ಯೋಗ್ಯ ಗುರು ಮೆಲವಾಣಿಗೆ

ವೀದಿಗಳಲ್ಲಿ

ಸಿವುರೆ-ಸಿಪ್ಪೆ

ಸಲಗು-ಸಲಹು

ಸಕ್ಕ-ಸಡಿಲ

ಸಾಟಾಪಾಪ್ಪ-ನಿಜಪಾಪದಲ್ಲಿ

ಸಿಪ್ಪ-ಬೆಲವರ

ಸೆವೈ-ಕೋಳು

ಸೈತುವಾಗಿ-ಸಹಿತವಾಗಿ

ಸ್ವಾದಿಗೆ-ತುಟಿ ಅಪರೇಣಾಯ

ಸ್ವಾಹ-ಜಿವರು

ಸೋಲೈ-ದೀಪ

ಸಮಾಳ-ಸುಪಾರ

ಸುಂಪುಮೋಗು-ಇಂಗಿಮೋಗು

ಸಪ್ಪೋಸಿ-ಸವ್ಯಾಸಿ

ಸಂಕ-ಕುಕುಳು

ಸುಪ್ಪಾಳ-ಸುಕ್ಕಿರ ಕೋಣೆ

ಸ್ವಾಕ-ಮಾವಿ

ಸಂದಿ-ಸಮಾಯಿ

ಹೆ

ಹರುಮಾಣ-ಪಾಪ್ಪೆ

ಹೆಚ್ಚುಮಾಡು-ರಾಜಿಪ್ಪಾಣಿ ಮಾಡು

ಹುಟ್ಟುರ ಕಲ್ಲು-ಪಾಣಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಬಂಡ

ಕಲ್ಲು

ಹಿಂಜರಿ-ಹಿಂದುಗಡೆ

ಹೋವು-ಕೂಡ

ಹರುಸ-ಹರ್ಷ

ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಿ-ದಿರೇಪ ಫೋಣವನ

ಹಸಿ-ಹೆಚ್ಚು

ಹೊಪ್ಪೆ-ಹೊಪ್ಪಳ

ಹಾವುಗಿ-ಹಾವುಕೆ

ಹಿಂದೇ ಕೂಡು-ಹಿಂದ

ಹುಂಡಿ-ಹೊಟ್ಟಿ

**ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡ
ಅಪ್ರಕಟಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ**

೧. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧ - ವರಕೋಡು ಮಾದಯ್ಯ ಹಾಗೂ
ಸಿ. ಮಾದಯ್ಯ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೨. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨ - ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಳಗಾಳಿನ ಮರಿ
ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೩. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩ - ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಲ್ಲೋಡು ಪುಟ್ಟ
ಮಾದಯ್ಯ ಮತ್ತು ನಂಜಯ್ಯ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್.
ಸ್ವಾಮಿ)
೪. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪ - ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಿರುಗಾವಲಿನ ಮಹದೇವ
ಶೆಟ್ಟಿ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೫. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫ - ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಧುವನ
ಹಳ್ಳಿಯ ಮಹಾದೇವ ಮತ್ತು ಮಹಾದೇವ ಶೆಟ್ಟಿ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೬. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬ - ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉತ್ತರದೊಡ್ಡಿಯ
ಪೂಜಾರ ಸಿದ್ಧಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಈರಯ್ಯ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್.
ಸ್ವಾಮಿ)
೭. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭ - ಕುಬ್ಜಿ ಗ್ರಾಮದ ಚಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು
ಸಂಗಡಿಗರು (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೮. ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ - ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಕೆ.ಕೆ.ವೆನ್ ಪ್ರಸಾದ್, ಹಂಪಿ
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ (ಪ್ರಕಟಿತ).
೯. ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ - ಸಂಪಾದಕರು : ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ್, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ
ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾನಸ ಗಂಗೋತ್ರಿ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೩.